

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌دران نه‌همه‌د حه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ١

پیره‌هێرد

و

پیداچوونه‌وه‌یه‌کی نوێی ژیان و به‌ره‌مه‌گانی

پیرەمێرد

و

پیداچوونەو دەیهکی نوێی ژیان و بەرھەمەکانی

کۆکردنەو و لیکۆلینەو

ئومێد ئاشنا

بەرگی یەكەم

ناوی کتیب: پیرەمێرد و پیداچوونەو دەیهکی نوێی ژیان و بەرھەمەکانی
کۆکردنەو و لیکۆلینەو: ئومێد ئاشنا
بەرگی: یەكەم
بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ٨٦
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی
وێنەی بەرگ: ھێلکاری یوسف عەبدولقادر
نووسینی سەر بەرگ: خوشنوووس محەمەد زادە
پیت لێدان: ئەمیر داود - ئاراس ئەکرەم - رەھێل رەشید
ھەڵگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل - ئەمیر داود - رەھێل رەشید
سەرپەشتی: دلاوەر صادق ئەمین
سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوەرحمان مەحمود
چاپی یەكەم - چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر - ٢٠٠١
لە کتیبخانەی بەرپۆتەبەرایی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (٣١٤) ی سالی
٢٠٠١ ی دراوەتی

هياجي تۇنيقي پيردهيڭ

هياكاري: يوسف عهبدولقادر

پێشه‌کی

لێکۆڵینه‌وه و ساخکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی پیره‌مێرد و پۆشنایی نوێ بۆ سه‌ر ژیان و به‌رهه‌می، به‌لای منه‌وه، بۆ مێژووی ئه‌ده‌بی کوردی کارێکی هێجگار پێویست بوو، که ئه‌نجام بدریت، ئه‌م کاره‌ چونکه ئه‌رکیکی ئاسان نه‌بوو، خۆ ته‌رخانه‌کردنی ته‌واوی ده‌ویست. کۆکردنه‌وه‌ی شیعره‌کان و به‌راوردکردنیان و راستکردنه‌وه‌یان، هه‌نگاوی یه‌که‌م بوو، بۆ چوونه‌ ناو جیهانه‌ فراوانه‌که‌ی شیعری پیره‌مێرده‌وه. له‌ ماوه‌ی پێنج ساڵ کارکردنی به‌رده‌وامدا توانیم ئه‌م ئه‌رکه‌- ئه‌وه‌نده‌ی توانای خۆم- بگه‌یه‌مه‌ ئه‌نجامێک.

کاری لێکۆڵینه‌وه و ساخکردنه‌وه و ڕیک‌خستنی شیعره‌کان دوو ڕێگای گرت‌ه‌به‌ر. یه‌که‌میان له‌ پۆشنایی شیعره‌کانی پیره‌مێرد خۆبه‌وه، دووه‌میان له‌ پۆشنایی ئه‌و شیعراوه‌ که پیره‌مێرد کردوونی به‌ کوردی، یاخود له‌ شێوه‌ی گۆران- هه‌ورامیه‌وه‌ کردوونی به‌ شێوه‌ی سلێمانی.

سه‌باره‌ت به‌ ڕێگای یه‌که‌م ده‌بوايه، سه‌رانه‌ری ژماره‌کانی پۆشنامه‌ی ژیان ١٩٢٦-١٩٣٨، وه‌ ژین ١٩٣٨-١٩٥٠ ته‌ماشای بکه‌مه‌وه. پۆشنامه‌که‌ زیاتر ده‌توانا پشته‌ی پێ به‌سه‌رت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که پیره‌مێرد خۆی سه‌ره‌رشته‌ی کردبوو، واته‌ هه‌زار و پانزه‌ ژماره‌ی ژیان، ژین ١٩٢٦-١٩٥٠ له‌ژێر چاودێری خۆیدا ده‌رچوو. شیعره‌کان له‌ ڕووی هه‌له‌ی چاپ و شێوه‌ی ڕێنووسه‌که‌وه‌ نه‌بێت، که هه‌ندێ ناته‌واوی تێبا به‌دی ده‌کرا، ئیتر هه‌مووی ڕه‌وای پشته‌ پێ به‌ستن بوو، جگه‌ له‌وه‌ی که زنجیره‌ی مێژوویی خۆیان، به‌پێی ژماره‌ی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی پۆشنامه‌که‌ پاراستبوو. وه‌ک ده‌بین ئه‌م کتێبه‌ ته‌نها ڕێکردنی شیعری نییه‌ هه‌تا ناوی بنێین دیوان، یاخود دیوانی پیره‌مێرد. به‌لکو به‌رهه‌می مێشک و توانای ئه‌ده‌بی خۆمه‌، که چهنده‌ها لێکۆڵینه‌وه‌ و وتار و نووسین و به‌راوردکردن و ساخکردنه‌وه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ شیعری پیره‌مێرد و ژێانی ئه‌ده‌بی و پۆشنامه‌نووسی و هه‌موو هه‌ول و تێکۆشانی له‌ ماوه‌ی هه‌شتا و سێ ساڵ ته‌مه‌نیدا.

وتان ڕێگه‌ی یه‌که‌م شیعره‌کانی خۆی بوو، ڕێگه‌ی دووه‌میش که ئێستا باسی ئه‌که‌ین ساخکردنه‌وه‌ و به‌راوردکردنی ئه‌و شیعراوه‌ بوو که پیره‌مێرد:

١- وه‌ری گێپاون بۆ کوردی له‌ زمانی عه‌ره‌بی و تورکی و فارسییه‌وه.
٢- ئه‌و شیعراوه‌ی له‌ شێوه‌ی گۆران - هه‌روامی، زمانی کوردیه‌یه‌وه‌ وه‌ری گێپاوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی سلێمانی له‌ نووسین و ئاخواتندا.

٣- ئه‌و شیعراوه‌ی که له‌ پۆشنامه‌که‌دا و له‌ دیوانی (محهمه‌د ڕه‌سول هاوار)دا، بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌ و ناوی شاعیره‌که‌یان له‌سه‌ر نییه‌، یاخود ناوی شاعیر نووسراوه‌ و نیوه‌ یا چهنده‌ به‌تێکی هێ ئه‌و شاعیره‌یه‌ و ئه‌وی تری شیعری تێهه‌لکێشی پیره‌مێرد. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌بوايه‌ ده‌قی

ته‌واوی، یه‌که‌می، شیعره‌کانم له‌به‌رده‌ستدا بوايه‌ هه‌تا بمتوانیايه‌ به‌راوردیان بکه‌م. دوو هه‌ولێکی زۆر و یارمه‌تی بڕایانه‌ی، چهنده‌ مامۆستایه‌کی دڵسۆز توانیم له‌و گێروگره‌ته‌ ڕزگار بيم. ئه‌و مامۆستایانه‌ی که هه‌رگیز هه‌ولێ مه‌ردانه‌ و دڵسۆزیانم له‌بیر ناچیته‌وه، بریتین له‌:

١- مامۆستا (عومه‌ر عه‌بدولڕه‌حیم)، سه‌ره‌ڤای سه‌رقاڵی و ئه‌رکی نووسین و به‌رهه‌می خۆی، به‌و ته‌مه‌نه‌وه‌ که یاخا هه‌ر له‌ زبانی و له‌شساغیدا بێت، به‌تێکرای به‌ده‌ستنووسه‌که‌دا چووه‌وه، گه‌لێ هه‌له‌ی راست کردوه‌ و سه‌رنج و تێبینی خۆی بۆ تۆمارکردین و سوودمان لێ وهرگرت.

٢- مامۆستا (عه‌بدولقادی ده‌باغی)، جگه‌ له‌وه‌ی به‌سه‌رانه‌ری ده‌ستنووسه‌که‌دا چووه‌وه، له‌ نووسین و لێکدانه‌وه‌ی مانای شیعره‌ فارسییه‌کاندا یارمه‌تیه‌کی گه‌لێ گه‌وره‌ی داين.

مامۆستا ده‌باغی که یه‌کێکه‌ له‌ ئه‌ندامه‌ کۆنه‌کانی حزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران و ماوه‌ی چل و دوو ساڵه‌ له‌و ڕێگایه‌دا، له‌ پیناوی ژیان و مافی نه‌ته‌وه‌که‌یدا خه‌بات ده‌کات و هه‌ر له‌و ڕێگایه‌دا ئاواره‌ له‌ شار و ماڵی خۆی ده‌ژی، ئه‌دیپکی شاره‌زا و خاوه‌نی گه‌لێ به‌رهه‌می به‌رز و جوانه‌، که ته‌نها ئه‌وه‌ی من به‌ده‌ستنووس له‌لای خۆی بیه‌نومه‌ بابه‌تی چهنده‌ کتێبێکه‌.

٣- مامۆستا (عوسمان هه‌ورامی). له‌ ڕێنووس و مانا و مه‌به‌ستی شیعره‌ هه‌ورامیه‌کاندا، به‌و هه‌موو شاره‌زایی و قه‌له‌م ڕه‌نگینه‌ی خۆبه‌وه‌ یارمه‌تی گه‌وره‌ی پێ به‌خشین. که شایانی هه‌موو ڕێز و سوپاسێکه‌.

مامۆستا عوسمان سه‌ره‌ڤای ئه‌وه‌ی به‌تێکرای شیعره‌ هه‌ورامیه‌کاندا چووه‌وه، دیوانه‌ گه‌وره‌ و به‌نرخه‌کی (بێسارانی)- که سه‌رحه‌می شیعره‌کانی بێسارانی-یه‌، خستیه‌ به‌رده‌ستمان و له‌ راستکردنه‌وه‌ی شیعره‌کانی بێسارانی لای ئێمه‌، سوودمان لێ وهرگرت.

به‌راستی ئه‌و کاره‌ی مامۆستا عوسمان هه‌ورامی شاکارێکه‌، وێنه‌ی که‌مه‌، هه‌تا خۆنه‌ر ئه‌و ده‌ستنووسه‌ به‌چا‌کراوی نه‌بینی، نازانی که کاره‌کی مامۆستا عوسمان چهنده‌ پیرۆزه‌ و، بێسارانیه‌ش چهنده‌ شاعیرێکی گه‌وره‌یه‌. ئه‌گه‌ر بێسارانانی که خاوه‌نی ئه‌و هه‌موو شیعره‌ ڕۆمانتیکێ و ورد و جوانه‌یه‌ کورد نه‌بوايه‌ و له‌ناو ئه‌و شاخه‌ دووره‌ده‌ستانه‌دا هه‌له‌نه‌که‌وتایه‌ ئێستا چهنده‌ها ڕوانامه‌ی دکتۆرای له‌سه‌ر وهرده‌گیرا!!

من هه‌رگیز یارمه‌تی و به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن و هه‌ستی به‌رزی مرقعانه‌ی مامۆستایان عومه‌ر عه‌بدولڕه‌حیم و ده‌باغی و عوسمان هه‌ورامیم، له‌یاد ناچیت و ئه‌وان ته‌نها ئه‌مه‌یان بۆ من نه‌کردوه‌، به‌لکو دڵسۆزی و قه‌درزانی خۆیان سه‌لماند بۆ ته‌ده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌که‌یان.

له‌و مامۆستا به‌پێزانه‌ی، که له‌ ڕاپه‌ڕاندنی کاری ئه‌م کتێبه‌دا یارمه‌تیان داوم، به‌ڕێز (عه‌لی به‌گ حسین به‌گی جاف)ه‌. که ماوه‌یه‌کی زۆر که‌شکۆلی مه‌حمود پاشای جافی، خستینه‌ به‌رده‌ست هه‌تا سوودی لێ وهرگیرین. ئه‌و که‌شکۆله‌ی ساڵه‌ها لای پیره‌مێرد بووه‌ و بۆته‌

یادداشت. من له سه ره تای ئەم پرۆژەییەوه بیرم لەمە کردبووه که به پیتی زنجیرەییەکی رێک له بارهوه بهرچا و کردنی میترووی نووسینیان رێکیان بخەم و پێکیانەوه بهستم هەتا بهو شێوه هونەرییه هەست به پێچر پێچر و ناتەباییان نەکریت، وایانم ئەگەر تەواو لەمەدا مەبەستم نەهینابیتە دی، ئەوا تارادەییەکی زۆر بەسەرھاتەکان نزیک یاخود ئاویتە یەکتەر بووین. ئەم یادداشتانە بایەخی ئەدەبی و میترووییەکیان هێجگار زۆر، پیرەمێرد خۆی بەقەڵەمی خۆی باسی ژیان و بەرھەم و بیروباوەڕ و ھەموو شتێکی خۆی دەکات، پێش ئەوەی کەس لەو لایەنەوه باسیک بکات. لەلایەکی تریشەوه چەند لاپەرەییەکی زیندووی میتروو و ئەدەب و زمان و ژبانی نەتەوێ کوردە.

دنیام چۆن دی؟

کاتی ھاھەم ئەم کۆنە جیھانەوه، دەورە یە منداڵی لای ھەموو رۆژەییەک خۆشە، چونکە غەمی گوزەران نازانی، بەو سەودای منداڵییەوه خۆشتم رابواردوو، تا گەییەم دە سالی، بیرم کردوو و چەندوچوونی زەمان تێ گەیشتم. گرانی و مالتوێرانی سالی ۹۶ بەسەرداھات، تاقانەش بووم دیسان باوکم ئەو ھەموو پیاو و خەمەتکارە ی بوو بەشەو کۆلی نان و خواردەمەنی پێ ھەلەدەگرت، بەدزییەوه ئەچووینە بەر ئەو مالاڵەیی کەوا نەیشیان بوو، رووشیان نەدەھات سوال بەکن. لە دەرگامان ئەدا دەرکیان ئەکردوو، بەدزییەوه کۆلەکەمان فری ئەدا ئەو دیو دەرگا کەوه و پامان ئەکرد. ئینجا جەردە ھەمەوێد رێی کەرکوکێ لێ بەستین و حکومەت ھێندە کز و بێچارە مابوو، جوامێر ھەمەوێد لەشکری کرد ھاھە سەر سلیمانی ئەیگوت شەریف چەلەبی کوری سلیمان پاشا بوو، حوکمداری بەشمانە، لە ھەر چوار لاوه دەوری شاری دا و عەسکەریش ھیچ لەشارا نەماوێ ناچار پیاو ماقولەکانی ئەو سایە کەوتنە خۆ. بەر لە ھەموویان (قادر ئەفەندی گەورە) خۆی و رۆژە ی نازای، گردی سەویان و فەقیانیان لێ گرتن. تائیفە ی (عەزیزی مەسەرف) یش ئەوسایە زۆر بەدەسەلات بوون لەرێی ھۆمەرەکوێر و گۆژەوێد تا پشتی کانی ئاسکانیان محافەزە کرد، ئیتر کورگەلی شەپە گەرەکەری ناوشار دەبۆی میریانیان شکاند تەفەنگی شەش خانە ی تیاوێ دابەشیان کرد. (خولە ی ئەلی کەوکۆز) و دەستە ی دەھۆلژەن وەک بۆ سەر شایی بچن بەدەھۆل و زورناوێ پێش ئەم خەلکە کەوتن ھەمەوێدیان شکاند بەلام تابووری عەسکەر کە بۆ ئیمدادی سلیمانی ئەھات ھەمەوێد تاسلوجەیان لێ گرتن زۆریان لێ کوشتن، نەتیجە ی ئەو غروور و جەردەییە وای لێ کردن ئەو ھەمەوێدە کە رۆم و عەجەم بەدەستیانەوه لە ھاوارا بوو وە ئوردی مەلیک نیاخانیاں شکاند ئیستا ناویشانیان نەماو.

لە منداڵییەوه کە ئەیانناردینە بەر خۆیندن یەکەم راسپێری باوک ئەو بوو (گۆشتی بۆ تۆ، ئیسقانی بۆ من) وایان بردبوو مێشکی ئیمەوه کە جێگەداری مامۆستا بەناگری جەھەننەم

سەرچاویەکی سەرەکی بۆی لە نزیک بوونەویدا لەشاعیرەکانی ھەورامان و زەنگەنە بەتایبەتی مەولەوی. ھەروەھا عەلی بەگی حسین بەگی جاف لە لاپەرەکانی ئەم کتیبەدا گەلی زانیاری نوێ و سوودبەخشی سەبارەت بەمەحمود پاشا و ئەدەبی کوردی بۆ تۆمار کردوین. لێرەدا پێویستە یارمەتی جووڕەجووڕی ئەم برا ئەدیب و شاعیرانە لەیاد نەکەم سەبارەت بەم کتیبە پێشکەشیان کردوو، ئەم بەرێزانەش بریتین لە:

- مامۆستای دڵسۆز و خەمەتگوزاری شوێنەوارناس (عەبدولرەقیب یوسف)، کە پانزە ژمارە ی گۆقاری ژینی ئەستەمبوولی بۆ ھینان، ئەو گۆقارە ی گەلی بەرھەمی ئەدەبی پیرەمێردی تیاوێ و لەم کتیبەدا باسکراو. ھەر لەلایەن مامۆستا عەبدولرەقیبەوه کەشکۆلیکی دەستنووسی (نەجمەدین مەلا) مان پێ گەیشت ئەویش گەلی شیعری پیرەمێردی تیاوێ. ئەو کەشکۆلی نەجمەدین مەلا سالی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ ی زایینی بۆ (محەمەد ئەمین حەمە صالح ناغای قزلی) نووسیوەتەوه و دەستنووسە کە ئیستا لای مامۆستا عەبدولرەقیب یوسف پارێزراو.

- مامۆستا (ئومێد کاکەرەش) کە وێنە ی دووھەمی ئەو کەشکۆلی قزلی بۆ ماوێ چەند سالی ک لە داناین و سوودمان لێ وەرگرت.

ھەروەھا دەفتەرێکی دەستنووسی شیعری نیشان داین، لە کاتی خۆیدا وەک کەشکۆلیکی مامۆستا عومەر عەبدولرەحیم نووسیویەتیەوه. چەند شیعریکی بۆ نەکراوێ پیرەمێردی تیاوێ سوودمان لێ وەرگرت.

- مامۆستا (ھیدایەتی عەبدوللا ھەیران) کە شاعیریکی لاو و بەھەستی دڵسۆزانە ی خۆی بەرگێک لە ژمارەکانی رۆژنامە ی (ژین) ی خستینە بەردەست بەتایبەتی ژمارە دەگمەنەکانی سالی ۱۹۵۰ وە گەلی سوودمان لێ وەرگرت.

- برای ھونەرمنەند (کاک خالید رەسول) کە نامەییەکی پیرەمێرد و کۆمەڵی دەستنووسی بۆ ھینان.

ھەروەھا زۆر سوپاسی فەرمانبەرانی کتیبخانە ی گشتی سلیمانی و کتیبخانە ی مۆزەخانە و ئەوقاف دەکەم کە یارمەتیان دام لە دۆزینەوه و رێ پێداندا بۆ تەماشاکردنی رۆژنامەکانی ژیان و ژین و گۆقارە کوردییە کۆنەکان.

چەند وشەییەک لە بارە ی ئەم یادداشتانە ی (پیرەمێرد) وە

ئەم یادداشتانە کە پیرەمێرد ھەر لە بیرەویریەکانی منداڵی خۆیەوه، ھەتا چەند رۆژێک پێش کۆچ کردنی نووسیویە تاییبەت نەبوو لە دەفتەرێکی سەرەخۆدا نووسراو، بەلکو پەرەوازە و ھەر بەشە ی لە ژمارەییەک لە ژمارەکانی رۆژنامە کەیدا نووسیویە، وەک شیعەرەکانی بۆل و بوون و بەھۆی ئەو سەرقالی و کارە زۆرەییەوه بۆی نەکراوێ کۆیان بکاتەوه و لێکیان بدات و بۆ خۆی بێستە

ناسوتتی.

له حوجره‌ی (مه‌لا حسینه گۆجه) دا دارقه‌لاقه‌یه‌ک هه‌لا وه‌سترا بوو له‌گه‌ل مامۆستا ئه‌یگوت فه‌لاقه وایان په‌لامار ئه‌دا وه‌کو قه‌لای دهم بگرن و قوتابیان له‌سه‌ر پشت ئه‌خست هه‌ردوو لاقیان هه‌له‌په‌ری ئه‌یان خسته په‌تی فه‌لاقه‌وه. مامۆستایش به‌ره‌که‌تدا ده‌ستی راستی نه‌بوو به‌ده‌ستی چه‌پ تا ده‌ستی شل نه‌بوو لیتی ئه‌دا. مامۆستا له‌گه‌ل ئه‌هاته قوتابخانه‌وه له‌ پێشدا بێ ئه‌وه‌ی سووچی له‌ قوتابیان بایینی به‌هه‌موو زه‌بر و زه‌نگی خۆی به‌ریز یه‌کی قامچییه‌کی به‌ناو شانمانا ئه‌کێشا، به‌خوا ئیمه‌ش جارێکیان هه‌ندی سنجاقی ده‌رزیمان له‌ژێر که‌وڵ و پۆسته‌که‌ی هه‌له‌چه‌قاند نووکه‌که‌ی به‌ده‌ده‌وه بوو ئینجا که‌ هات له‌سه‌ر که‌وڵ و پۆسته‌که‌ی دانیشتی به‌که‌ش و فشیکه‌وه خۆی ئه‌کوئا به‌جێگا که‌دا له‌گه‌ل خۆی دا به‌زه‌ویا و ده‌رزێ تێ هه‌له‌چه‌قی هاواری کرد و ئیمه رامان کرد.

خۆم و خزم و که‌س و کارم که‌متر ئه‌م شاره‌یان به‌قیسمه‌ت بووه، مامی گه‌وره‌م (سه‌عید حه‌مه‌ ئاغا) له‌ پیلانی حه‌له‌بدا مردووه. مامه (حسینم) که‌وته لای باطوم و گورجستان. هه‌ردوو مام، (حسه‌ن) که‌وتۆته هه‌له‌بجه و (فه‌تاح) له‌ حله. کورده‌کانم له‌ تورکیان. بنچینه‌مان به‌ختیاریه، سه‌ردار ئه‌سه‌ده‌م له‌ ته‌وریز دیبوو له‌ زیندانی تارانان مرد.

ئێواران له‌ سلێمانی که‌ ئاسمان سپی ئه‌بوو، نیشانه‌ی به‌فر بوو. ئیمه‌ی مندال ئه‌که‌وتینه خوشی خوشی که‌ به‌فر ئه‌باری. پوره (په‌ریزاد)، سوینه‌که‌ی ئه‌شت، که‌شکه‌که‌ی ئه‌هینا. ئه‌و و (سه‌له‌که) و (گوڵنازی ئه‌حمه‌د مه‌جهر) و (گوڵ ئه‌ندام) که‌شکیان ئه‌سه‌وه‌وه تا مه‌نجه‌له زنجیرداره‌که‌ی (سمایل چێشته‌که‌ر) پێ ئه‌بوو. هه‌ر ساته‌ نه‌ ساتی سه‌رێکمان ئه‌کێشایه ده‌ره‌وه، ئه‌مانکرده قریوه ئۆخه‌ی تا پشته‌ینه‌یه، که‌چی هێشتا قوله‌پێش نه‌بوو بوو. (فاتمه‌)ی خوشکم جامی به‌فر و دۆشاوه‌که‌ی هه‌میشه له‌ ته‌نیشته‌وه بوو. (ئه‌للا مورا)ی په‌نجبه‌ریش (میرزام قه‌لای خاور) به‌که‌ی ئه‌چری. ئینجا ده‌می به‌یان هێشتا چۆله‌که‌ جریوه‌ی تێ نه‌که‌وتبوو ئیمه به‌جریوه جریو راست ئه‌بوینه‌وه، (پوره‌ پیرۆز) به‌که‌یه‌که‌ چاوی ئه‌رشتین. نازانم ئه‌وسایه (کل) ئه‌وه‌نده باو بوو ئێستا پێچ باوی نه‌ماوه؟! دایکیشم کاشی و گلێنه و یه‌غنیکیش و سه‌حه‌نییه په‌ره‌که‌داری له‌ دۆ و که‌شک پێ کردبوو بۆ خۆمان و بۆ مالان دۆ و که‌شک ئه‌خورا. پێلداشه‌کانم بانگیان ئه‌کردم، کاله‌یه‌کی بچوکی شه‌مامه‌به‌ند و جووتی پوزوه‌وانه‌ی خانم خاسی بۆ چنبیووم له‌ پێم ئه‌کرد و تفه‌نگیکی دوو لوله‌ی له‌ خۆم درێژترمان بوو ئه‌منا به‌سه‌رمان و به‌دزی دایکه‌وه له‌ ژووری خواره‌وه پێگیرفانم باسووق و سجووق و نان باسووق و پاقلای باسق ئه‌کرد. یه‌للا بۆ ئه‌و ده‌شتانه ئه‌گه‌ر له‌ ده‌شتا ره‌شایی نه‌مایه (که‌و) رووی ئه‌کرده ناو شار، ئه‌وه هه‌رای بگه‌یگری که‌و بوو. ئه‌گه‌ر که‌و نه‌هاتایه جووره و ریشۆله و کلاوکوره و قازه‌ ره‌شکه. جا که‌ که‌و سه‌ری

ئه‌کرد به‌ به‌فر و خۆی ده‌شارده‌وه وای ئه‌زانی که‌س نابینیی؟! ئه‌که‌ل خۆمان ئه‌دا به‌سه‌ریا و ئه‌مانگرت وه‌مان ئه‌زانی ته‌ختی مه‌بعوسی ئێستامان ده‌ست که‌وتوو. ئیتیر بێ خه‌م و بێ ئه‌ندیشه هه‌وای ئه‌و ده‌شته به‌فرینه و ئه‌و عومره ئێستا به‌هیچ ده‌ست ناکه‌وتیه‌وه! ئه‌و گوزه‌رانه که‌وێ بوو فری و نایه‌ته‌وه!

نازانم چه‌ ده‌ردێک بوو به‌منه‌وه نووسابوو هه‌ر له‌ مندالییه‌وه دلم دابوه شیعر و گۆرانی. ده‌نگی خۆشم له‌به‌ر شیعی خۆش، ده‌ویست. هه‌تا (مه‌وله‌وی)م نه‌ناسیبوو (نالی)م له‌ لا پێغه‌مبه‌ری شیعی کوردی بوو. پێش ئه‌وه‌ی بچمه ئه‌سته‌موڵ که‌شکۆلێکم نووسیبوووه به‌کاغه‌زی زه‌رد و شین و سوور و مۆر هه‌رچی شاعیری که‌ بیستبووم چه‌ند غه‌زله‌یکی نایابی ئه‌وم نووسیبوووه، خه‌لکوخوا ئه‌یانبرد له‌به‌ری بنووسنه‌وه تاقه‌تیا نه‌ده‌بوو هه‌ر لا په‌ره‌یه‌کی شیعی خۆشی تیا بوا به‌ ئه‌یان پچری و ده‌ریان ئه‌هینا. تا دوا یی سویندم خوارد به‌که‌سی نه‌ده‌م، به‌وه‌یش وازیان لێ نه‌هینام، ناچار له‌ژووری ئه‌و خواره‌وه چاله‌ گه‌نمێکی سالی گرانیمان بوو خسته‌مه چاله‌که‌وه و به‌سه‌ریا رۆیم بۆ ئه‌سته‌موڵ، خوا ئه‌یزانی له‌و چاله‌دا وه‌ک قامیشه نه‌یه‌که‌ی که‌ مه‌ولانای رۆمی (مه‌سنه‌وی) له‌سه‌ر داناوه چه‌ند بۆ خۆی شه‌رحی جودایی داوه تا نه‌ماوه.

جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه که‌ شاعیره‌کانم له‌ویدا کۆ کردبووه گه‌لێ ئه‌شعار و ئاساری ئه‌و ناو دارانه‌م له‌بیر ما بوو له‌ سینه‌مدا نه‌قشیان به‌ستبوو، له‌ ئه‌سته‌موڵ له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژین)دا برای (ژیان)ی ئێستا به‌زنجیره هه‌ندیکیم ده‌نووسی و په‌نجیشم له‌گه‌ل ئه‌دان هه‌تا دیسان به‌شیعر وه‌رم ئه‌گه‌یترانه سه‌ر توکی.

له‌ بیرمه (معلم ناجی) مه‌رحوم له‌ قیسمی ئه‌ده‌بیاتی (ترجمانی حقیقت)دا سه‌ره‌یه‌رشتی ئه‌کرد. له‌ سلێمانیه‌وه په‌نجا سال له‌مه‌وپێش (١٨٨٣)ی میلادی... مه‌نزومه‌یه‌کم نووسیبوو، ده‌ره‌جه‌ی غه‌زه‌ته‌ی کردبوو له‌ژێریشیا نووسیبوو (زکای ناتراشیده) فکرتیکی شێوه‌ی نادرست. هه‌ر کا ده‌وام بکه‌ی ئاخری هه‌ر ئه‌بیته شاعیریکی باش. ئه‌و لاوانده‌وه‌یه بووه تازیانه‌ی شه‌وق. هه‌رچه‌ند نه‌بووم به‌شاعیر به‌لام ئه‌و شه‌وق و خودپه‌سه‌ندییه فیتری نووسینی کردم، رۆژی په‌که‌که‌وته‌یی له‌ غه‌زه‌ته‌ی ئه‌سته‌موڵ بۆ مه‌قاله‌یه‌ک سی لیره‌ی زه‌ردیان ئه‌دامی!

من له‌ تافی جوانیدا جۆشی ده‌روونم وه‌ک تافی قه‌له‌به‌زه‌ی سافی شووشه‌ی مه‌ی یا وه‌ک تافگه‌ی زه‌لم و به‌لخه و ئاشه‌به‌زه، (که‌ف)ی ئه‌چنده. رێم که‌وته بیاره بۆ خزمه‌ت شیخ عومه‌ر، نه‌زه‌ری ئه‌و، ئه‌و جۆش و خرۆشه‌ی دێوانه‌یییه‌ی بۆ خسته‌مه ناله‌ی نه‌ی نه‌تیجه‌ی قه‌له‌مه‌وه. رۆبیم ساله‌ها دوور که‌وتقه‌وه، به‌لام هه‌ر نزیک بووم دوور و نزیکی یه‌کسانه بۆ گیان. مندال بووم، له‌ بیرمه جارێ مه‌وله‌وی هاته مالتی ئیمه قاپووتیکی کورکی سه‌وزی له‌به‌ردا بوو منیان خسته باوه‌شییه‌وه و ده‌می ماچ کردم، له‌ده‌می دم ماچ کردندا چاوم به‌چاوی که‌وت بروسکه‌یه‌کی

ئەدەبىيات تەنھا وەنەبى بۆ زەوقى رۆح و سەھەت و بەدیع بى، وا رى ئەكەوى شىعەر
مەوجودىەتى قەدىمى قەمىك ئەخاتە یاد و لەساحەى تەئرىخدا زىندوویان ئەکاتەوه.

ئەگەر شىعەر بە (غایە) وەسپە، نا عەد بکرىت و ئەگەر شىعەر عىبارەت بى لە سەنەتتىكى
بەرزى بەدیعی و ئەگەر لە شىعەردا ئىبداع شەرتىكى ئەعزەم بىت بى گومان نالى گەورەترین
شاعیری کوردە، بەلئى موحتمەلە نەزەر بەزەهینەتى حازر ئەشعارى نالى تینوویەتى حسیان
نەشکىنئى وە موحتمەلە نەزەر بەتەلەقى عەسرى حازر لە شىعەرکانیدا حسیاتى ورد و بەرزى
کەمتر تیا بىت و کەمتر ھەبە جانیکی بەدیعی بەخشىت، فەقەت لازەمە لەبیرماندا بىت نالى لە
زەمانیکدا ژیاوہ کە شەرئىتەى کەمالى شىعەر عىبارەت بووہ لە جىناس، ئىستیعارە و لەف و
نەشر، جەمى ئەضداد و سائەر. وەلحەق لەمانەدا قەلەمى نالى لەھى شاعیرەکانى تر زیاتر
موفەقق بووہ.

عەلاوہى ئەمانە ساحىبى ئوسلوپىكى طەننە، شىعەرەکانى خوش ئاھەنگ و ڕەوانە وە لە
ئەکسەرى مەنزومەکانیا فکرى ورد، تەشبیھاتى خۆکرد و خەيالى بلندی بەتەرزىكى ڕەنگین و
ئاودار ئەدا کردووہ. لە نەزەر نالیدا شىعەر ئەسل و غایە. قەت بەوہسپەلە بەکارنەھیناوە،
حەيات، عىشق، حەتتا حسیاتى باوکى لەلای ئەو عىبارەتن لە شىعەر. بۆ ئەو گوارەیک،
گولپک، مۆدەنەیک، پانى بەرزىک مۆتەساوین باعيسى ئىلھام و جۆششى حسیاتى بووہ.
وہکوئەلەین شىعەر یا ئەبى پىیا و بگریەنئى یا ئەبى ھەلپەپەرنئى. سا ھەرچۆنئى بى من
راستە وراست ئەگریم و ئاوى فرمىسكى سوور بەسەر ریشى سىپما دیتە خوارەوہ.

ئىستا خەيال لەعووہ، مادیات ھاتۆتە پىشەوہ، ئەمانەیش لەگەل دەستورى حەقایقى مادە و
شىعەرى (ناتوریل - تەبیعی) دا رىک ناکەوئى. شىعەر خەيال ئەکا بەفکر، فکەر ئەکا بەفیعەل و
کردوہ. ئەم چەندانە ھەموو غەزەتەکانى جیھان لە عومر و زەھنى برنادشۆ ئەدوین و لەو پىرەدا
ئەو زەھنە کە ئەتوانئى وەک جارار بنووسئى بەشتىكى عەجائىبى ئەزانن. بەلئى، راستە پىیا و
بەئەکسەریەت لە حەفتا تىپەپر ھەرچى لە سروشتا خوا بەوى داوہ ئەکەوئیتە سسنى، لەپىشەوہ
بینایى و وریایى یاداشت و تاب و توانى نامىنئى و خوشى بى و ترشى بى قەدى ئەچەمىتەوہ،
ئەو نەوعانە کە لە عومرى نویدا ئەتوانن بىسەن و بىسەن و وەک جارار بنووسن زۆر بەناياب
ھەلەکەون، بۆ ھەندئى سىفاتى ئەو لە خۆما گەرام چونکو منیش تەنھا ھەنگاوئىک لە دواى
ئەوہوہم بەلام ئەو لە شوین و شارىكى وا دایە کە ھەموو دنیا ئەیناسئى، من لە دىبەکدام کەم
کەسى ئەوروپایى ناوى ئەزانن!! من لافى ئەوہ لى نادەم کە بلتیم برنادشۆى کوردەم، بەلام ھەندئى
وہزعیەتى من ھەبە لەو عەجائبتەرە. زۆر خولقمان لەیەک ئەکا و زۆر تەبیعەتیشمان عەکسىيە.

ئەمەى ئىستا ئەو ئەتوانئى بنووسئى من لەو عەجائبتەرم. خۆ مەقسەدەم ئەمە نىبە بلتیم دانائتر یا

پەرخەندەى لى ئەبووہوہ، ئەو چاوانە کە لەدوایدا کوئیر بووویو چەند جوان و پەرمەنا و
جازیبەدار بوو. کە پىگەیشتم کەوتمە ناوہوہ شەیدای شىعەر و ئاوازی خوشى بووم خوا لى خوش
بى (عەزیز ئامینە) گۆیندەیکى بى ھەمنا بوو شىعەرى مەولەوى ئەمەندە جوان ئەخوتندەوہ گفتمەى
لە ئاوازی خوشتر و ئاوازی لە گفتمەى. بەھۆى گۆرانى عەزیزوہ خووم دایە مەولەوى، ھەتا لى
ورد ئەبووہوہ بەرۆختر بوو، تا گەبىیە پایەیک لە رۆم و عەجەم و عەرەبدا بەمەنا لەو بلندتر
و بەمەنا ترم نەدى، ھەندئى خەيالى ھەبە ئەمەندە وردە سەد سالت پاش خۆى تىبى دەگەن.
مەولەوى کە شۆرپ و جونبوشى مەبى و مەعشوق و زولف و ئەبرۆى دە ھەزار جار بىستراوى
گۆرپوہ بەرۆح و مەنا و نالە و سۆز و خستووہ تە فەردەکانى خۆبەوہ. بەلئى ئەمیش زۆرجار
خەيالبازی کردووہ بەلام موبالەغاتى واى نەھیناوتە کاروہ. وردەکارىبەیکى واى ھەبە کە رۆح
ئەلاوئىتەوہ، ئەلئى:

وہختئى چەم نەچەم شىوہش ديار بى
جەلام فەسلئى وەسل بەزم ئەغیار بى

یاخوہ:

بالەخانەى چەم دىوانەکەى تو
پا نەناوى گل ئاستانەکەى تو
تکەش عاجز کەرد خەيالت تیشدا
نازىز بۆ جارئى پا بنیە پشدا

ئەمانە ھەر لە خۆى دئى، سا چى بکەم ئەم رۆح و مەعنايە کە لە فەردى مەولەویدا ھەبە ناخ
بەزمانى فەردەنسى ئەبوو. ئەزانئى ئەوروپایى چە ستایشىکیان ئەکرد. بەلام بەزانییکە کە
ھەورامیش تىبى ناگەن. ھەر ئەوہندەم پىن کرا ئەو نوورەم لە (کوئى ئاتەشگا) و (قوللەى قەرالە)
کردوہ و ھینامە دەشتى شارەزوو و لەوتیوہ گەیانەمە دەشتى بتوین و ھەولتیر و تا قەشقەم برد،
ئای بۆ کوپک لەوتى تىپەپرئى!

ئەدەبىيات و ئەدیبانى کورد کە بەدوو بالئى سىحرى حەلال لە ئاسمانى جەلالدا دەورە ئەکەن
بەکەمیان مەولەوى و دووہمیان (نالى) بە بەرۆح و سەھەت زەوق و شەوق ئەخەنە دلەوہ. نالى
لە عالەمى سەھەت و جاسدا زۆر بالا، ئەگەر بەر ئەم زەمانە بکەوتایە و مجایە کە ئىستا شىعەر
ھاتۆتە سەر ئوسلووبى سەلپسى و رۆح و مەنا، وینەى نەبوو. ھەندئى شاعیری ناودار شىعەرى
ئاوداریان وتووہ بەلام ئەوانە تەنھا لە قەریحە و تەبیعەتەوہ پى گەبىون. نالى لە عىلمەوہیە
ئەگەر بىت و نمونەى شىعەرى جوان و بەتەبیعەتى بنووسن ئەبى ھەموو دیوانەکەى بخەینە ئەم
لەپەرەيەوہ.

غەزەتە یەکم بۆ کوردەواری ژياندووە و بە ھەموو خۆشەھەڵی قەومە کە مەوێ ھەڵپەریبوم و بە ھەموو نەگەتە کە مەوێ گریبوم، بە نالە ی کزە ی جەرگەو، بە شیعەری شیوەنی خۆت بە بەرگەو زۆرم گریاندووە و ئاگری نەورۆز چەند جار سووتاندوومی نە بە زبۆم. تا لە ھەموو کوردستاندا گری ئاگری نەورۆز بە تەنیا و بەرۆڵە ی (زانستی) ھەلگیرساندووە.

من ئەگەر لە شۆتین پارە بگەرێم پارە بۆ خۆم ئەویست، بە سەر خەلکا دابەشم نە ئەکرد و خۆم پێنج سائە جلە کۆنی خەلاتی زاتیکم نە دەپۆشی!! من لە وانەم کە پارە ی ئابوونە شەم لە وان نەویستووە ئا بۆ رۆژتکی وا کە سەر بۆ کەس دانە نەوین!! لە شۆتینم ئەگەر پێن بەلام کاتیک بۆم ئەگرین کە تێپەریبوم!!

دەردی یەک نەویستی، تەمە عەکاری، دلێشی، خوانە ناسی برای لە برا کردووە بە دوشمن! پیای کردووە بەژن، گەورە ی کردووە بە نەنگە! وانە زانین خۆشگۆزە رانی و کامەرانی و زەوقی زیندەگانی بە پارە کۆکردنە وە، سە عادت بە پارە و ئیقباڵ و سەرود و شان و شۆرت نییە! رۆژێ، دلێکی بێ خەم، رۆحیک بێ تەم و لە شتیک بێ ئەلەم ھەزار سائ عومری بار قورسی حسابی پارە و کەشاکەشی قەرب و جەری مۆلک و مائ و دەستوی پێوەندی بە ئاژاوە و گلەییەکی پێ خەیاڵ دێن!!

وتوویانە ئیقباڵ باوکی حیرس و حەسەد، دەوڵەت دوشمنی موحیبە تە، شەئەن و شوھرت کوتەکی سکون و راحە تە، سە عادت بە رۆحیک رەو نە قدار و شەفە قە تکار، بە دەھا و زەکا یەکی لە گەڵ ھەموو کەسدا یار و بەزەییەکی بۆ نیشتمان غەمبار و عەشقیکی خودا داوی پێ ئەنوار و، ئەگەر ئەمانە نە بێ سەر ئازادیک بێ ھاوسەر.

ئیمە بۆیە نە ھاتوینە تە ئەم دنیا یەو لە ژێر تەئسیر و نفوزی پارەدا بژین و لە خەلک بچەری و وەرگرن، بۆیە ھاتوینە تە ئەم جیھانە بنەقشین و ببەخشین!! ھەموو رۆحیک قانونیک، ئە بێ ئەو قانونە لە خۆماندا بەینینە دی، شۆتین قانونی رۆحیک تر نە کەوین!!

رۆڵەکانم، ھەموو پیرەمێرد ئەناسن، کە کوردە و ئامۆژگاری کوریشی بە کوردییە و بۆ ئەو دەش نییە خۆی پێ بەریتە پێشەو یا شتیک پێ بچەری!! بە راستی ئەم پیرەمێردە ھیوا ی بەرودوی بەلاوانی کورد، تەنانەت لە ئەستەمۆل ھاتووە لە شەمەندەفەر مەنزومە یەکی نووسیوە ئەلێ، ئومیدەم وایە ئەم دەستە ی کورنە مەشعەلێ ھەلکەن، ئیوە لە پێش ھەموو شتیکدا، ھەرچی ئەکەن، بە چرای خۆیندەواری بەرپیدا بۆن، تا رێ گوم نەکەن عیلم و فەن مێللەتیک سەر دەخا، لە ھەموو کاریکدا ئە بێ دوو قۆلتان بێ، غایە و دەستور، مەرەم و خەتی حەرە کەت، کورائمان ئە بێ لە پێ نیشتماندا نە بەزن بێشیان کۆن!!

زۆرجار ھەندێ کەس ھەر لە ئیستەو لە عەزایی گۆر ئەترسن، بەلام لای من ئەو ھێچە،

عالمتر، بەلام ئەمۆر بە نیسبەت ئەو دەوڵەتە من لە کۆتەر دێیە کدا ھەلکەوتووم و ئەزانم بنووسم، بەخۆم و قەلەمە شکاوتیکەو بیست و سێ سائە غەزەتە یەک دەردێنم نزیکە ھەزار ھەفتە تەواو بکا. غەزەتە کە لە حەوت رەنگ مەعلووماتی تیا یە: عیلمی، فەقی، ئەدەبی، تەئریخی، فەلسەفی، فوکاھی و مزاحی و ئیجتەماعی. خۆ نزیک بیست ھەزار شیعەر و پەندە ی پێشینیانی تیا یە. ئەو کتیب و کتیبخانە م نییە، ھەرچی ئەنووسم لە توورە کە ی مام برینداری عەتار، یە عنی حوجەیراتی دەماغیە ی خۆمی دەردێنم، ئەو ی بە مندالی لای مەلا حسینە گۆجە خۆیندووم، لە ئیسماعیل نامەو بەرگە ھەتا بەیتی مشک و پشیلە ئەو ی خۆم بە حیکایەت خۆیندوومە تەو وەک ئەچۆو شیر و، یوسف زلیخا، ئەسکەندرنامە و زۆر شیعری کۆن.

ھەرچی لە ولاتی ئیمەدا باوہ لە بەرمە و دەست و چاو و وجودم ئەمەندە لە کارایە شتی زۆر گران بە دەست ھەلگەرم و بە شە خەتی زۆر ورد ئەخوینمەو. پشیشم راستە، ئەمانە لە ھاوسالی خۆما و پیرەکانی ترا شک نابەم.

بێنە سەر خواردن، من لەو باشترم، خوشتر رائەبویم، چونکە خۆی دائم، ھەموو رۆژێ کە باب ئەخۆم، ئەو گیاخۆرە. قەت عەرەقم نە خواردو تەو، ئەو ناتوانی لە گەڵ گەرمادا بژی، بەزستانان بەنجەرە ی ھۆدی داناخا، من بە چلە ی ھاوین لە ژێر خانیکدا ئەنوم بیست سائە پەنجەرە کە ی ژوور سەرم نە کردو تەو. ئەمە سرتیکی دینی و ئیدمانیکی ریازییە، ئاگری جەھەنمە!! ئەگینە بە چلە ی زستان بەو جلانە ی ھاوین لە بەرمایە لە بەفر و سەرمادا ئەگەر پێم، ئەتوانم لە سەربانیس بنووم. ئەمانە راستن، درۆیان تیا نییە، لەبابەت خواردنیشەو بە دەست خۆم، توانیومە لەزەرفی ھەموو بیست دەقیقەدا جارتیکی تر نان بخۆم و توانیویشمە دوو رۆژ بە ھەووس ھیچ نەخۆم. تا ئەمسالیس لە حەییاتی خۆما رەمە زانان نەخۆش نەبووم. ھەرچی بووبم بەرۆژوو بووم. ئەویش لە بیست و چوار سەعات جارتیک ئیواران نانم خواردووە!! ئەمە من و ئەمە برنادشۆ. کە ئەو لە شۆتینیک وایە ئەگەر بە سەر سەرەو، من لە شۆتینیکام ئەلێن بروخی!! توورەش نابم، ئیدعیای ئەو دەش ئەکەم ئەو پەندی پێشینیانە من لە ھەموو ژمارە یەکی غەزەتە کەما ئەینووسم تائیتا نەبێژاوە، نە ئەبێژێ و نە ئەبێژێ!! خوا لێی خوشیی (غاندی) جارتیک قینی ھەلسا وتی ھیچ ناخۆم تا دەرم، من لە غەزەتە کەما نووسیم ئەو ئەو نایەوێ من بۆی ئەخۆم!! ئازایە با نەداتەو سەر خواردنی من، ناخری ئەو ھاتەو، بزانی برنادشۆ کە ی پەکی نووسین و بینینی ئەکەوێ و کامان بە گۆرتر ئەبین و کامان زووتر ئەمرین!!

لە ھەموو ئیل و قەبیلە و قەوم و عەشیرەتیکدا پیای پیی جیھاندیدە و کارنازمودە گوێ لە ئامۆژگاری گیراوە و بەرا و تەدبیری ئەو بەرپیدا رۆیون، ئیستا منیش خوا ئەم بەشی پیی و دلسۆزی ھۆزە ی پێ رەوا بینووم و بە عومرتیک ھەشتا سالییەو ھیچ نەبێ چوارەکی عەسرتیک

دهنگی شیعرى من ئه گرن، هه ندی جار شه وی مانگه شه و که نه چوممه که ناری ده ریا و تره
مانگ نهیدا له و ناوه و جریوهی ناز و غه مزه دی نه و کچه رومه دولبه رانه و نه فسوونی نه و
نه فسوونگه رانه نه بیست، له هیچه نه که وتمه خولیای شیعره ده. وام نه زانی گول بویه نارایشتی
خوی نه دا من شیعرى پیا هه لدهم بولبول بویه به ده وریا نه سووپته وه شیعرى منی به سه ردا
بخوینیتته وه! نه سیمی شه وان نه شیده ی عه شقی من نه با بۆ کچان و له لای نه وانه وه بۆنى عه تر
دینى بۆ من!

به لى، له وى، به روتبه و نیشان و (نه عزایه تی مه جلیسى عالی) یه وه له (اطه) که مه لبه ندى
(پرنسه کانی) کۆنى رۆم بوو، له قه سرتکی مومتازدا دانه نیشتم، که شه و نه نووستم له خه وما له
(گورگه ده ر) له باخه که ی شیخ نه حمه دی بازلیخا هه نارم نه دزی!

نیمه که ئیستا له ناوخماندا دوزمنى نازادی یه کتر بین، هیشتا ته ربیه ی ئیجتما عیمان له ژیر
که مه ندى خزمه تکارى پارهی پارهداراندا بى و دووبه ره کی و به نه بوونی یه کتری خوشحالبون
له ناوماندا بى چون فکرى نازادی له و ده ماخه دا نه گونجی؟! داخی نه وه نه مکۆزى نه م خاکه
نه خوینده واری له خوینده وار شاعیرتره، گه دای له پاشای جه وانمه ردرته!!

نه م یه ک دوو رۆژه (فاتق بیکه س) م دی، وتی نه وه تو بۆج هه ندی شیعرى شیوه ی شاعیرانى
پیشوو نالیتی؟! شیعرى خه یالى و غه رامى و مه یی و مه عشوق نه بى ناخۆشه، تو هه ر له سه ر
هه لپه رکى نه رۆی، شیعرى وشک و بى درۆ ئیتر به سه!

وتم، فاتق من به راستمه، شاعیر نیم و ئیستا نه وروپایی هه رچی شاعیریان هه یه له خولیا و
مواله غه ت لایان داوه و مادی و حه قیقی ده نووسن، ئیستا من له هه ندی شیعرى پر ئیغلاق و
طمطراقی کۆنى خۆم شه رمنده م. خۆ هه ندی ته شبیه هه یه که جارن زۆر په سه ند بوو ئیستا که لیتی
ورد نه بینه وه ته ریق نه بینه وه! پیاو مه حبویه ی لا نه بى به ده له دیوی تابتوانی راکه ی لیتی،
مه سه له ن و توویانه:

نه برۆی که مه ندى رۆسته م و گیسو که مه ندى زال
مژگان سنان گیسو زنج جا ه بیژن است

ده وه ره که مه ندى رۆسته م که تیری له ئوردوی ئیران بى ده خسته جه رگه ی توران و نه وه که مانه
و که مه ندى زال که سه د و په نجا گه زی شایه و سه ره رمی گیسو و چالى بیژن گردبوونه وه له
ئافره تیکدا پیاو چون لیتی ناترس؟! له وه نازکتر زولفیان داناوه به ره شمار و برژانگ به تیر، قه د
به دارى سه روشمشاد. نه مانه هه موو درنده و کوشنده چه ته ئسیریک نه کاته سه ر رۆح!؟
بیستوومه، له دانایان و تیگه یشته وانی هه موو تیره یه ک و توویانه، نه شى پیاو خوی بناسى، نه گه ر
نه ناسى نه تاسى! من له کاتیکدا خۆم ناسى که هه ناسه م له که ساسیه! هاناوم نه ماوه، که لکی

وه ختی نه بى له ژياندا ئینسان له عه زابى گونا هه خوشتر عه زاب نه بى! زۆر جار به چاوی خوی
له ژياندا جه هه نه مى یه ئس و نه له م نه بى، تو ه ژین، چه ند خوشه و یستى، چه ند شیرینی، تو ه
ژین، چه ند تال و به دی، چه ند قورس و ناخۆشى.

به لى، ژین وه کو زمان له هه ردووکیانه، هه م عه زاب هینه ره هه م سه عاده ت به خشه. هه م
نه فره ت ئالوود، هه م دلروپایه، هه م هه نگوین و هه م زه ره!

نه مرۆ که رۆژى پینچ شه مه و (۲۶) ی کانوونى دووه مى ۱۹۵۰ ی میلادییه راسته وراست
ته ئریخی بیست و پینچ سال له مه و پاشى ته ئسیسى غه زه ته که مانه! چواریه کی عه سرى سه د
ساله، به خوا زۆره، له عراقدا رپی عه سرتیک غه زه ته چه تی. نه ویش کى ژياندوویه؟!
پیره میردیکى هه شتا و پینچ ساله! منى شه ست سال له غه زه ته ی کۆنتر!

ته نیا شه خستیم که له رووی غه زه ته که یه وه چه ند ده ردی سه رى دیوه، خانوه شه که ی ناوه ته
بارمه، ئیستاش ره نى نه موالى (قاصرین) ه. نه مه شه رده ف و فه خرکی که م نییه!

سه قافه ی (صحافه) خوا له شاریکى کوردستاندا داویه به قه ومی کورد و پیره میردیکى و!!
من گله یی له قه ومه که م ناکه م که تائىستا به هیچ رهنگى یاریده یان نه داوم و له هه موو خاکی
عراقدا یه ک دوو ئابوونه ی کرپاری خۆمالى هه یه که پاره نه دهن!!

خوا قه ناعه تی داومى، که ده وله تیکه به هیچ نافه وتى، ورده ورده خه ربکم له گه ل (نه فس) دا
بجه نگیم، جارى له جل و به رگ و سه ر راخه ر و نوین و هه وای فینکی هاوین و ماستا و نه مانه
خۆم گرتوته وه و شیرینی ناخۆم چونکو نه خوشی شه کر دزیم هه یه (شه کره)! خۆ نه گه ر خوا
ده ره جه ی رهام بى بیه خشی نه وه ته واده. به لام به خوا له دنبا دا نه مه خه یالى خاوه، باوه جود نه مه
بۆ من هونه ر نییه چونکو هه ندی قه له نده ر و توویانه (خۆم و گونم و فاتیله ی ژنم) خۆ من نه وه
دوانه یشم نه ماوه!! با، شه ش حه وت مندالى ورد و ژنیکى ته رپیرم ببوایه، نه وسا، وا
بوومایه!!

له بیرمه له ده وره ی خولیاى شه بابدا که وتمه نه سه مۆل، یه که مجار له (اطه) دراوسیتی رجائی
زاده (نه کره مه بگ) و (عوشاقی زاده) و (خالید ضیا) و (حسین ره حمى) بووم، (ره زه
توفیق) یشیان بى ناسیم. که وتمه به هه شتى (سه روه تی فنون) ده وه.

که ئیواران له نه سه ته مۆله وه به پایۆر نه گه رامه وه بۆ لانه ی سه عاده تی خۆم که جزیره ی
(اطه) بوو، وه سه روه تی فنوونم له گوگرته ی نه و پایۆری سه ر ده ریای مه رمه ریه دا نه خوینده وه
ته ئسیری نه و شیعر و نه ده بیاته له (سندبادی به حرى) زیاتر نه یخسته مه ده ریای خولیا وه و که له
(غرامه فوندا) گویم له نه غمه ی به سه ته ی خۆم نه گرت که بۆ (مه ر النسا) م و تبوو، رۆحم نه چوه
سه ر ته ختی سلیمانى سلیمانى، وام نه زانی فره شته ی ناسمان، په رى سه ر کینوی قاف گوئى له

19

ئەفەندی حەیدەری ناردەم بۆ غەزەتە (تان) ی پایتەختی فەرانسە - پاریس.

نووسین بەهرەیه، زۆر ئیحتیاجی بەتەحسێل نییە، من لە تەحسێلدارەکانی پایتەختی ئەستەمۆلم و بیست و پێنج سالا غەزەتەچیم هەندێ (محەرری) بێ دپلۆم ئەبینم گەلێ لە من باشتر ئەنووسن.

ئیدمان و مەهاریت چاکترە، هەرچی بێ سەرەستی مەتبوعات موافقتەرە!

با بێسێنەوه سەر من و ئەم نەتەوه و خاکە، من لە ئەوێ تەشکیلی (جەمعیەتی کورد لە ئەستەمۆل) دۆه لە ۱۳۲۴ ی رۆژی ۱۹۰۸ ی میلادییەوه هەتا ئێستا لە هەموو جەمعیاتی کورد سەلاحیەتدار بووم و بەشدار بووم. نەوهی بەدرخانی لەپیش (نەفی) دا لەگەڵ مراد بەگ و حەسەن بەگ و مدحت بەگ لە (شەهراوات) ی ئەستەمۆلدا بەیەکەوه بووین. زۆرتریش لە خزمەت ئەمین عالی بەدرخاندا شەرتەنجمان ئەکرد. بەو بۆنەیهوه لەگەڵ ئەفرادی عائلە ئەواندا فەرق و تەفاوتێکیمان نەبوو، دوا ئەوهی لە مەنفا هاتنەوه لە جەمعیەتی کورد (کۆمەڵە ی کورد) دا دیسان بەیەکەوه بووین. کاتێ ئەمین عالی بەدرخان چوو بۆ میسر و کۆنگرەیهکیان تەشکیل کرد، تازە من هاتبوومەوه بەغدا. رۆژی دکتۆر (پاپازیان) ی مرخصی ئەرمەنی که بەهۆی جەمعیەتی (خۆبیرون) دۆه ئەمناسی، لە قەهوهخانە ئەرمەنییەک که لەسەر کۆلانی حەسەن پاشا بوو منی بانگ کردە گۆشەیهک وەکارێکی (ئەمین عالی بەگ) ی دامێ که داوای کردبووم بچم بۆ (میسر)، چووم خەریکی پەساپۆرت بووم، کورێکی خەلکی خۆمان لە دائرە (تەحقیقاتی جنائیە و جوازسەر) بوو لە دوکانی شاکر مجرم یەکتێمان ناسیبوو هات بەبیرمەوه و داینام منیش پێم وت فلانی ئەمەوێ بچم بۆ میسر، کورد و ئەرمەنی کۆیوونەتەوه، تەرتیباتی حکومەتێک ئەکەن، وتی خوا پۆت رێک بخا بچی زۆرمان پێخۆشە. منیش بێ قۆرت و پەنھانی وتم ئەچم بۆ ئەوێ. کارتەکەم نیشان دا، ظاهراً بەشاشەتێکی نواند، تومەز چوو بوو خەبەری بەرئێسی تەحقیقاتی جنائی دابوو و پەساپۆرتەکیان لێ وەرگرت. هەرچەند دادم کرد فایدهی نەبوو، مارجەعەتم بەوەزیری داخلێه کرد که (ناجی شوکت) بوو، نووسی بۆ دائرە جوازسەر پەساپۆرتەکەم بدەنەوه، نەیاندامەوه. ئەم (مارف جیاوک) ه که ئێستە لێرە حاکمە پرتوستوێهکی بۆ نووسیم چوومە لای کاتێ عەدل بۆم تەبلیغ بکا قبوڵی نەکرد. مارف بەگ وتی رەشید جوجە هەیه لە خانی (کبە) ئەو معاونێ کاتب عدله و زۆر بەغیرەتە و ناترسی، بچۆرە لای ئەو پۆت تەبلیغ ئەکا، که چووم بێ پەروا بۆی تەبلیغ کردم، خولاسە پەساپۆرتەکیان دامەوه، بەلام درەنگ بوو، وەعدی حازر بوونی کۆنگرە چوار رۆژی مابوو، بەمەئوسێ هاتمە قەهوهخانە ئەرمەنییەکان، مات و مەلۆول دانیشتبووم، پاپازیان هات وتی: ئێستا خەبەرم وەرگرت که پەساپۆرتەکیان داویتەوه، نارۆی؟!، وتم چۆن برۆم، ناگەم. وتی من ئەتگەیهەم تۆ ئەتوانی تا نیوسەعاتی تر

ئیسماعیل حەقی بابان، نەعیم بەگ، حوسێن جاھد) و ھەزاران ئەدیب که (سەرودنی فنون) یان لە ئەدەبیاتدا کردبوو خاوەن سەرودت و رۆحیکیان پێ دابوو منیش لەدوایانەوه گۆلەچن بووم. شاعیری مەشھووری تورک (عەبدولحەق حامد) که شاعیریکی ئاسمانی بوو، که لە ئەستەمۆل لە دەوری ئەخیری پاش ئینقلاب ھەموو ئیواران لە خزمەتیا ئەبووم، لە زۆر مەساحەبەدا بۆی مەعلووم بوو بوو که من ھەندێ لە ئەدەبیاتی فوریس شارەزام، رۆژیکیان غەزەلێکی فارسی خۆم بۆ خۆتێدەوه، فەرمووی ئەھلی سلیمانی لە کوێو فیری ئەم فارسییە رەوانە شیرازییە بوون؟! وتم، لە قەدیەوه تەحسێلی ئێمە فارسییە، زۆرتر بەشیری حافظ و سەعدی راھاتووین و ھەتتا ئیعتقادێکی و امان بە (حافظ) ھەیه که کاریکی عاقیب مەجھولمان بێ کتییی خواجە حافظ ئەگرینەوه.

جاران که شاعیران بەاتنا یە شتیکی نایاب بنووسن سەرەست و رەوان بەزەمەمەیی لە (بحر الطویل) دا ئەیاننووسی. تورک لەم دواییەدا ناویان نابوو (نظم سەرست، شعری منشور، شیری پەخشان) ئینجا لەم کوردستانەدا لە پێشدا ئەمە بابوو. لەپێشەوه (غولام شاخانی، والی سنە)، لەناویان تاک بوو، (کەریم خان) ی حاکمی بانەیش لەوانەبوو که لە (بحر الطویل) دا ئەیاننووسی.

لەم دواییەدا ئەدیە ناوادرەکانی تورک وەک خالید ضیا و مەمدوح وەفی، خاوەندی ئەلۆل، شیری منشوریان ئەنووسی. زۆر دەریەستی وەزن و قافیە نەبوون، لەم رۆژانەدا بەندیکی پەخشان خۆم بەرچاو کەوت که لەوختی کۆندا لای عەبدولحەق حامدی شاعیری مەزنی تورک دەمۆدەست بەتورکی نظم کرابوو بەتەرزیک که گوایه لە کەس وەرەگیراوه و نەبیسستراوه، عەبدولحەقیش زۆری پەسەندکردوو، ئینجا دواي چەند سالییک لێرە کردمەوه بەکوردی سا، ھەر چۆنی بێ ئەو بەندی پەخشانە (شیری منشور) ھ کۆنە رۆحمی تازە کردوو، که لەسەرەتاوه وەھایە «خۆزگە فەن ئەمەندە باوی بسەندایە بەکامیتر وینە ی تۆم لە سپینە ی چاوما بەفۆتۆگراف بکیشایە، ببوایە بەنەقشی دیدەم. ئەوسا نە سوورمە ی تور و نە رووناکی نورم نەدەویست... ھتە» ئینجا لە پێش برنادشۆدا شاعیریکی فەرانسە (لامارتین) قەسیدەیهکی بۆ ھەزەرتی محەمەد (د.خ) بەفەرەنسزی وتوو، مەرحومێ جەننەت مەکان (ئیبیراھیم حەیدەری - شیخ الاسلام) لەسەر ئەو تەرجەمەیهی (داود) ی کوری بۆی کردبوو ئەو بەتورکی نەزم و تەرتیبی کرد، منیش لە غەزەتە ئەستەمۆلی خۆمدا که ناوی (کورد) بوو نەشرم کرد.

ھەرودە نالی غەزەلێکی ھەیه:

لە دوگمە ی سینە دوینی نوێی شپوان

بەیانێ دا سفیدە ی باغی سیوان

لەسالی ۱۳۱۹ ی رۆمیدا / ۱۹۰۳ ی میلادی لەسەر تەرجەمە ی (داود) و نەزمی ئیبیراھیم

عوسمانی حوكمی نه ماوه نهو حكوومه تىكى كوردی ته شكیلك بكا. بهو خه یاله وه هه رچی ناودا
سه ركۆمارى كوردستانی نه صلایه كۆی كردنه وه و له كه ناری زهلم كۆنگره یهك به ستر و قه راریان
دا كه هیچ مانعیك نییه كوردستان حكوومهت بئ.

زۆر تر ئومیدی به من بوو قانونی ئیداره و ته شكیلی حكوومه ته تازه پینگه یشتوه كانی بۆ كۆ
بكه مه وه و بیكه ن به ده ستوری ئیداره. منیش له هه موو ته رتیبا تىكدا ئوسولێ (فه دراسیون) ی
(برنس بسمارك) م په سه ندر دبوو كه ته شكیلاتی نه ساساییه.

جاف عه یینی نهو قانونه بوو، تا دوا یی رۆژ بانگی كردم فه رسووی بیته بزائم چیت هیئا وه ته
قه له م؟ منیش شیستانه به زانما هات و تم پاشا به خۆ رایی خۆم ماندوو ناکه م! زۆر توو ره بوو،
ناهه قیش نه بوو. دوا یی عه رزم كرد پاشا ته شكیلی حكوومهت سه هله و قانون نامه كه یشی
حازره، به لام لیكى بده ره وه كێ به یی به ره ئیسی حكوومهت؟! مه مه مده پاشای باوكی تۆ؟ كه یه كه
دانای عه هد و په سه ندى شای ئیران و شكۆهی له پشت بوو، خه زوو ره كانی كۆ ره كانی توو ره یان
كرد متصرفی جێ هیشت!! سلیمانی له ئیبتدای ته شكیلییه وه هه رچی نه بوو به حوكمدار برا
بچوو كه كه ی ده ری نه په راند. راوهسته تا هۆشی برایه تی و یه كیه تی دیته كه له وه نه وسا سه هله.
هه ناسه یه كی هه لكیشا و وازی هیئا!

له نهسته مو ل جه معیه تی كورد كۆبوو نه وه و هه ژده هه زار مه ئموو و كاسب و حه مال و پاشایان
حازر بوون، هاتنه سه ر نه وه ی یه كێ بكه ن به ره ئیس، بوون به حه وت فیرقه. دهسته یهك شیخ
قادر شیخ عبیدالله و دهسته یهك شه ریف پاشای سه فیری پاریس و نه م حه وت له شك ره گه و ره یه
له مزگه وتی (ایا صوفیه) دا یه كتریان دایه بهر خه نجه ر!! كه سه گه و ره یی كه سی قه بۆل نه كرد خالید
به گی ره ئیسی سه و ره ی نه رز زۆم قه راری دا بوو كه له حكوومه تی عوسمانی جو ی نه بیته وه،
شه هزاده یهك والی عموومی كوردستان بئ. نه وه باش بوو، به لام قیامی شیخ سه عبید هه موو
ره نجه تىكى به با داین!. هه موو نامداره كان له قه نار هدران! خولاسه تا خۆمان نه بین په پیاو و یهك
نه كه وین كه سه نامانكا به پیاو.

له بیرمانه كه به غدا هه ندێ پیاوی و ك (عه بدو لمحسن و جعفر و یاسین) و نه مانه ی تیا
هه لكه وت كه سه ره یچی ئیبتداب بكه ن، ئیمه راست بووینه وه و قمان به غدامان ناو! كردمانه هه را
و چند جگه رگۆشه یه كی بیچه شه رمان هه لفریواند به خه نجه ره وه هه لیان كوتایه سه ر مه ترالیوزی
عه سكه ر و شه شی ره شی نه یلول به كوشتیان دان، زۆری پێ نه چوو نه و دهسته دهستی به ستان و
ناردنیه به ندیخانه ی كه ركوك!! له پێشدا پیره میتر به شداری نه كرد، وتیان خا ننی و ده نه!! رای
كرد چوو كه ركوك، له دوا ییشدا هه ر نه و بۆیان گریا و هه ولێ به ره لا بوونی بۆ دان.

جاری دووهم كه تورکیا به شداری حه ربی عموومی نه كرد و ویستیان ئیعلانی حه ربی له گه ل

ناماده بی؟، و تم من خۆم و باستۆنیک، نه م ده قیقه یه ناماده م، وتی نیو سه عاتی تر نه رۆی.
خۆی رۆیی، نیو سه عاتی پێ چوو ئوتۆمبیلنیک هاته بهر چایخانه كه، ناوی خوام هیئا سوار بووم،
په رینه وه نه و بهر.

له ئوتۆمبیلچیم پرسى ناوت چییه؟! وتی: (ئارشا ق) و تم: موباره كه. ئیتر لێی خوری، چونكه
رۆژ درهنگ بوو، گه یشتینه دلیم سه عات دوو و نیوی عاره بی بوو، بر دینیانه گو مرگ هیچمان پێ
نه بوو. به لام دائره ی شرطه وتیان نه مر دراوه له سه عات ده به ولا وه هیچ ئوتۆمبیلنیک نه روا.
هه رچه نه ده و قمان ئیمه تعهد نه كه بین مه سه لویه تی ئیوه نه بی دادی نه دا. (حه مه سه عبید قه زاز)
له و ئی مودی ریه ته حریرات بوو هیئامه رجا فائیده ی نه بوو. ئارشا ق وتی: تۆ به پێیان رۆ یان له و
لا ی شاره وه مه خفه رتکی شرطه هه یه له و ئی تیپه ره با ختکی لێیه نه دیوه. له و ئی بوهسته من دیم تۆ
له و ئی سواره ئیتر كه سه نامانگا تی. نو طیکى ده روو پیتم له حه مه سه عبید سه ند، تومه ز
پاره شیان دا بوو به ئوتۆمبیلچیه كه كه له سه ر قطاری شه مه نه ده ره ری (حه یفا) بمانتی. من وهك بۆ
گه رانی قه راغ شار بچم ورده ورده له مه خفه ری شرطه تیپه ریم لا ی با خه كه را وه ستام روانیم ته پ
و تۆز په یدا بوو، ئارشا ق هات، نه ما هات!. هه رچه نه ده له مه خفه ره وه قفیان لێكرد نه وه ستا،
به فركا تیک منی وه رگرت، یاللا بۆ (رطبه). جا نه و رتی ته هله كه یه كه هه موو ئوتۆمبیلچیهك رێ
ده رنا كا. تومه ز ئه رشا ق شاره زا بوو، لێی خوری. جا نه مه دوو و درێژه. كه گه یشتینه سه ر
شه مه نه ده ره فر كو رتیک له سه ر محطه را وه ستا بوو، ئارشا قی ناسی، منی بانگ كرد، وتی
شه مه نه ده ره ئه روا زوو كه. به په له په ل سوار بووم. كو رتیکى تر له و ئی په لی گرتیم جیگای نیشان دام
و داینام بلیت و خواره مه نی حازر، كو ره یش تو رکیه کی باشی نه زانی ناوی (ئارتین) بوو. نه م
باسه زۆری نه و ئی و نه وه نه ده سه!.

هه ر سه بارهت به كورد و نه و كۆنگرانه ی بۆ ده ستخستنی مه و جودیه تیک بۆی به ستر او ه
كۆبوو نه وه گه و ره كه ی كه نار زه لم و هه ولێ مه ردانه ی مه حموود پاشام دیته وه بیر. سالی ۱۳۰۳ ی
رۆمی ۱۸۸۷ ی میلادی تا ئه یلولی ۱۳۰۵ ی رۆمی ۱۸۸۹ ی میلادی، له هه له بجه له سه ر
وه زیفه ی نه رازی (سنیه) بووم، زۆر تر موحه به تی مه حموود پاشام بوو.

نه گه رچی وه سمان پاشا قائمقام بوو، مه حموود پاشایان كردبوو به (متصرف) ی ئورفه، نیازی
نه بوو بچێ، تا شه ویتکی (۲۵) ی ره مه زانی ۱۳۰۶، له كه ناری زه لم مه حموود پاشام تیقناع كرد
بچێ بۆ نهسته مو ل. هه ر نه و شه وه دوا ی پارشیو سوار بوو رۆیی و دوا یی له نهسته مو ل رای كرد،
به به ری باكو دا هاته وه و دنیای ته جربه كرد له ۱۵ ی شوالی ۱۳۰۹ و یه كی مایسی ۱۳۰۸
چوه وه. نه مجا به عه فوو و ئیعه ادی روتبه و نیشانه وه له دووی جماد الاول-ی ۱۳۱۲ دا هاته وه.

له م هه موو ته جربه و چاوپێكه و تنه نه گبهت و سه عاده ته دا هاتبوو به خه یالیا كه حكوومه تی

تۆفئق نەورۆز بە پارەى ئىنگىلىز ئەكات و بۆ ئەوانى ئەكات، ئەمە لە كفىرى ئاتەش پەرىسە كفىرتەرە. ئىنگىلىز چە دەخلىكى بە نەورۆزەو هەيە، ياخود من كەى لە خوانى موجهى ئىنگىلىز نىعمەت خۆر بووم؟! هەموو سالتىك هەرچىم دەست ئەكەوت ئەمكرد بەسەيرانى نەورۆز كە تا ئىستا كەس ئەوئى نەكردوو. ئەمە ناو و شۆرەتتىكى كوردەوارى بوو، بەهيج وازم نەهینا، تا پار هەندئ بى ناموس و زۆل هەلسان وتیان حاجى تۆفئق نەورۆز بۆ ئىنگىلىز ئەكا، ئىمە نايەلەن ئەو بىكا و خۆمان ئەيكەين، پارەيكى زۆریان كۆكردهو، نىوہيان خوارد و پەكى سەيرانى منىشان خست.

لام وایە ئەوانەى من بە تەرەقدارى ئىنگىلىز ئەزانن لەم دوايىيەدا تىم گەيشتون كە من ئىنگىلىزم بۆ خۆم خۆش ناوئ و هەرچى مەنفەعەتى شەخسى و تخصیصات و تەنانەت پارەى ئابوونەيشم لەوان نەوېستو و نایشمەوئ. تەنها بۆ ئەمە كە لە رەوشت و ئەخلاقى ئەوان دەرسىكى ئىدارە وەرگىرن و پەپرەوى ئادابى ئەوان بكەين. هيج نەبئ لەناو خۆمانا بەكەتى و هاوہەشەيكى وامان هەبئ كە لە پىاو بچين. تەنانەت دۆستىكى گيانىم لىرە قونسولئ ئىران بوو نەمەيشت بىتە سەيرانى نەورۆز نەك بلىن ئەمە بەهەواى ئىرانەوہە.

كاتىكىش چوومە ئەستەموول لە سەراى پادشاھيدا رۆژى نوئى مارت هەموو (وكلە) و (وزەر) ئەهاتنە (مابەين) تەبرىكىيان ئەكرد.

نىشان بەو نىشان شىرىنى نەورۆزىان ئەخوارد و شەوى نەورۆزىش لە هەموو منارەكاندا قەندىليان دائەگىرساند.

من و تەرەقدارى ئافرەت

ئەوانەى عالەمى مەدەنىيەتى ئەوروپايان ديوە لىيان ئەپرسم كە رىيان كەوتىتە هەر كىشوەر و شارىكى لە هەموو توجارەتگاھو رەنجشگاھىكدا ئافرەتبان زۆرتر لە كارا ديوە. يا ژنان لەم بازاری جەهانەدا كە سەراپای ئەنداميان جلەوى نوورى لى ئەبارئ وەك غونجەى گولەباخى بەهەشتن. ديارە ئەوانىش وەك بەشەر هەوا و هەوەسىكى زىندەگى و كامەرانىان هەيە، چە رەوايە ئەوانە بخەنە چوار دیوارىكى بەندىخانەى رۆح و حەياتەو و گرۆهينكى ريش بۆزى سەر و سورەت پر لە تۆزىان بەسەرا زال بكەن. ئەبئ ئەو نەوہە كە نا بەدل لەوانە پەيدا ئەبئ چە هيوایەكيان پى بئ. لە هەموو تەحليل و بەراوردى حىكمەتدا دەرکەوتوہە كە حسیاتى ورد و نازك و شعورى بەزەبى و دلسۆزى ژنان لە پىاوان بالا ترە. بەو بەدەنە لەتيفە و رۆحە نازكەوہ بۆ پەرورەشى مندال و خزمەتى نەخۆش و غەمى گوزەران زۆر جار رۆحى خویان ئەخەنە تەهلەكەوہ. هەندىكىيان بەنەختى خۆبەندەوارى بوونە ئاتەش پارەى شىبەر و ئەدەب. هەندى شىبەرى ژنان هەيە كەس ناتوانئ ئىنكار بكا كە لە شىبەرى پىاوان بالا ترە بەلام روىان نەهاتوہە تا ئىستا بىانخەنە

ئەلمان پى بكەن بۆ ئەمەى كوردەكانى شماليان لى بوروژىنئ!. ديسان زاتىكى بوزرگواريان نارد و بەخەيال كوردستانىكيان دروست كرد! و لەسەر و خوارى حدودى كوردەكانا دوو لىواى كوردەواريان هینا بە كاہوہە تا ئيش تەواو بوو، توركىە ئىعلانى حەربى لەگەل ئەلمان كرد هەر ئەو سەعاتە ئەو بوزرگكارە كە بۆ ئەو ئىشەيان ناردبوو هەليان گرت و لە كاربان خست!!.

شەيتان برەوى لە من زياترە، تەئسىرى سياسەتى خارجى ناھىلئ!! خو من هەموو كەس ئەمناسئ كە تا ئىستا هيج ئەمەلىكى شەخسىم نەبوو و نايش بئ، ئەم داد و فغانەم تەنها بۆ بەكەتە. من خوا بەكوردى سروشتى داوم لۆمەم مەكەن، وا نەورۆزىشمان نزىكە ئەگەر مام ئەمسالىش دەهۆلژەنى و سەرچۆپى كىشتان بۆ ئەكەم. كە مردىشم توخوا كورگەلى (زانستى) كۆن، رۆلەكانى خۆم لە گردى يارە ئاگرى نەورۆز لە ژوور سەرم هەلگىرسىن. ئەو ئاگرە روىناكى رىتى نایندەى كوردە، بەخوا من ئاگرەپرست نىم و خوا پەرستم.

نالەى پىرى پىران. بخوئینەو، ئاگرئ كە خۆم بىكەمەو و بتوانم بىكوژىنەو، كئى باوەر ئەكا بىپەرستم!! ئەوروپايى سەرى ساليان (فال) بەقومار ئەكەن كەشانسى ئەو ساليان تاقىكەنەو من بەنورى خوايى، بەگرى ئاگر رىتى نایندەى قەومەكەم روىناك ئەكەمەو، عادەتتىكى باوك و باپىرمە، پەپرەوى ئەوان ئەكەم. ئەم نەورۆزە ئەو تازە رۆژەيە كە خوا هەست و نىستى تىبا ئافەرىدە كردد و ئەمەرۆ بەچاوى خۆمان ئەبىنەن كە هەرچى لە زەمىندا بە دار و گول و گل، جانەوەر و گىيانلەبەر ئەژىتەو و ئەبووژىتەو. سەرەتای تازەبى لى دەرئەكەوئ.

مندال بووم، لاى مەلا حوسىنە گۆجە ئەمخوئند، كە ئەگەيشىنە دەمى بەهار مامۆستا ئەگوت بچن نەورۆزانە بىن، ئىمەش بەسەر دايكمانا ئەگرىين، سا دايك و باوكمان هەرچيان لە دەست بەهاتايە، هەرچيان لەبار بوایە يا (چەرخى) يا (قرانى حەمەشايى) يا (نەبات) ئەيانداينئ، ئەمان هینا ئەوېش بەشى خۆى لى هەلدەگرت.

بەكئ (قەمەربەكى) ئەداينئ، ئەچووين لە مزگەوتى شىخ ئەورەحمانى شىخ ئەبەبەكر، (شىخ ئەوزاى (تولەتۆبى) خەتى خۆش بوو، نەورۆزنامەى بۆ ئەنووسىنەو.

ئەم ئاگرکردنەوئ نەورۆزە كە لەپىشدا لەناو ئىمەدا باو بوو، ئىمە تاب و توانا و مەوجودىەتتىكى وامان نەمابوو كە هەموو سالتى ئاگرى نەورۆزى نىشانەى سالى تازە بكەينەو. ئەو رۆژە بەجەژن بزانين و سەيرانى تىبا بكەين، كاتى من لە ئەستەموول هاتمەو بەخۆشى خوشبىيەو بىستم ناوونىشانىكمان بۆ پەيدا بوو و زيانمان بوو بەكوردى و مەئموومان لە خۆمانە، ئەوہم بەجەژن زانى و هاتەو يادم كە ئىمە هەموو سالتى جەژنىكى نەورۆزمان بوو و نەورۆزنامەيان بۆ ئەنووسىنەو بەو يادى گيانى باو و باپىرەو هەلسام رۆلەى زانستىم پىش خۆم خست و لە گردى يارە شەو ئاگرەم هەلگىرساند و رۆژ سەيرانم كرد، هەندىك وتبوويان حاجى

ساله‌های ساله ئیمه ئەلێن ئەگەر جنسی لە تیف لە دەرەجە ی پیاواندا بناسرێن و خۆتندن و کۆششیان بێ، لە پیاو دواناکه‌ون. زۆر ژنی و هه‌یه که له پیاوێتی و ڕه‌ویه‌ی بزرگی و ده‌ستگیری بێ چاره‌کان و ئیداره‌ی میوان و دیواخان و فکری ئیجتیماعی و سیاسی و ئیداریدا پیاوان و پیاوانیان هێشووێن له‌پشته‌وه ناکه‌ن. من هه‌میشه هیواداری ته‌به‌قه‌ی کچان و ژنانی خۆتنده‌وارم به‌ته‌رییه‌ی عیلم و فه‌ن ئەولادی و پێیگه‌یه‌نن که خه‌مه‌تی قه‌وم و نیشتمان بکه‌ن و قه‌ومه‌که‌ی خۆیان سه‌رخه‌ن. که‌چ نه‌زهران هێشتا ژنانمان به‌کوته‌کی به‌ر خه‌ره‌ک و دایه‌نی به‌ریشکه‌ ئەزانن. تورکیه‌ حه‌قی مه‌بعووسی و دکتوری و ئەوقاتێ دانی، ئیمه تازه‌خه‌ریکێن به‌نوکه‌ شه‌ق له‌گه‌لیان ببزوتینه‌وه!! له‌ کۆندا له‌م ولاته‌ی ئیمه‌دا خۆتندنی کچ زۆر زۆر لای (مه‌لا نامینه) تا (یاسن) بوو، ئەویش بۆ ئەوه‌بوو که له‌ ماله‌وه نه‌یه‌ته ده‌ره‌وه و به‌قورئان خۆتندن رایبوتی. نه‌یان ده‌هه‌شت کچ فیتری نووسین بێ نه‌ک کاغه‌زی عه‌شقبازی کورمان به‌خۆتیتیه‌وه و جوابی بنووسیتیه‌وه. به‌که ئارایشتی ئەو وه‌خته چاوشستی (کل) بوو. کچان ئەگەر چاویان برشتایه پێیان ئەگوتن:

چاوی ڕشته‌وه به‌کله به‌نی

می‌ردی ئەو ئی‌وه‌ی تی‌وه‌ی ژه‌نی

خۆ ئەگەر به‌سابوونی دیمه‌شۆره‌ ده‌م و چاوی یشته‌یه ئەیانگوت:

ده‌م و چاوه‌شوا به‌دیمه‌ شۆره

وا ده‌رده‌که‌وئ عاشقی زۆره

جا به‌م پێودانه ئافه‌ردانمان به‌چیره‌که‌ی چه‌رخ و فه‌له‌کی پیرێژن و دیگه‌نه‌چاری و تسی گورگی ناو هه‌مانه ده‌ماغی په‌روه‌رده ئەبوو. کورانی‌شمان زۆرتر به‌ته‌رییه‌ی ئەو نه‌وعه دایکانه په‌روه‌رده ئەبوون و چووبوون به‌ناخی زه‌میندا و که‌وتبوونه سه‌ر به‌رانی ڕه‌ش. تا خوا کردی مه‌کته‌بی کچان له‌ سلیمانی کرایه‌وه له‌پێشدا و بقوواریان کرد، کچانی خۆیان نه‌نارد. تا ئیمه ده‌سته‌ی کچانی خۆمان نارد ئەوانیش ناچار مان!! به‌ره‌به‌ره کچانی مه‌کته‌ب په‌ره‌یان سه‌ند. به‌هیممه‌ت و جه‌ساره‌تی مودیره‌ی مه‌کته‌ب کچانمان برد بۆ ساحه‌ی موسابه‌قه‌ی (فوتبۆل) هه‌موو به‌به‌رگی سبی لا‌هووتی و مه‌له‌کوته‌یه‌وه به‌ده‌وری ساحه‌دا چه‌رخێکیان دا و نه‌شیده‌یه‌کیان خۆتنده‌وه. زه‌مین و ئاسمان ها‌ته‌ جوبوش. ئەو سه‌فه‌وت و له‌تافه‌ته و ئەو سه‌ریه‌ستی و حه‌ماسه‌ته به‌دلیکی پاک کور و کچی کرد به‌خوشک و برا. به‌کێ له‌ فه‌ردی ئەو نه‌شیده‌یه ئەمه‌ بووه:

تا سه‌ویه‌ی کچانمان به‌رز نه‌بێ له‌ ئی‌س‌دراکا

ئەولادی چاک پێناگه‌ و وه‌ته‌ن ته‌ره‌قی ناکه‌

حه‌یاتی ژنان ئەمه‌نده ئی‌نفلا‌باتی ڕه‌نگاو‌ره‌نگی تیا به‌ هیچ که‌س بۆی ناچیتیه‌وه سه‌ریه‌ک. پێشدا شرکه‌تی حه‌یات و ته‌ساوی حقو‌قی ئاده‌م و هه‌وا ئنجا ئەساره‌ت و ئنجا به‌فه‌رۆشتن، که ئی‌ستاش ئەفه‌رۆشترین ئنجا فره‌اندن. ئنجا (تعه‌ددی زه‌وجاتی) بنو عباس، و پاشاهانی تورک دوا‌ی ئەوه ده‌وره‌ی (ده‌ره‌به‌گی) ئەوه‌ل شه‌وی کچی‌نی مو‌تله‌ق هی ده‌ره‌به‌گن بوو. ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ورامانی ئیمه‌شدا شتێک بوو و!! له‌ چیندا سه‌رده‌می‌ک ژن مندالی ئەبوو پیاو به‌زه‌یستانی له‌ جێدا ئەکه‌وت. به‌رامبه‌ر به‌مانه‌ ژن گه‌یشتیه‌و پایه‌ی خوداوه‌ندی ئاله‌ه و زۆر قه‌ره‌لی‌چه و حکمه‌دارانی به‌ناویان بوو. ئەمانه هه‌موو به‌ئی‌جاباتی زه‌مین و زه‌مان گۆرپاوه.

بۆ سه‌لامه‌تی ئی‌زدواج زۆر پێویسته شو‌کردن و ژن هێنان ئەبێ سه‌ریه‌ست بێ، هه‌قی ئی‌نتخاب به‌هه‌ردوو لا بدری. هه‌ر شو‌کردن و ژن هێنانێک نا‌به‌دلی تیا بێ ئەو نا‌به‌دلییه ئەبێ به‌خۆره ئەته‌نیتیه‌وه. دوا‌یی له‌ لایه‌که‌وه خۆی ده‌رده‌خا و خانووی سه‌عاده‌ت ئەرووخیتی. تا ئی‌ستا ژن هێنان هه‌ر به‌ئاره‌زووی کورمان بووه، له‌مه‌دا ده‌ماخ و عزه‌تی نه‌فسی کچان شکاوه و دلی به‌و مال و می‌رده خۆش نه‌بووه که به‌ئساره‌ت ها‌توه.

زه‌مانێک دیت که کچان له‌ نه‌تیجه‌ی خۆتندن و سه‌عی و عه‌مه‌لدا داماو‌ی به‌خۆ‌کردنی می‌رد نابێ و ئەوسا ئەوانیش گالته به‌هه‌رزه‌کاران ئەکه‌ن و شو‌ ناکه‌ن، ئەمه ئەبێ به‌ره‌خه‌یه‌ک له‌ ته‌زایدی نفوس. که‌واته له‌پێش ئەمه‌دا هه‌قی شو‌کردن بده‌ن به‌کچان.

بۆ چ ئەو با‌وکانه‌ی به‌زۆره ملی دلی کچ ئەشکێن شاربه‌ده‌ریان نه‌که‌ین. دوانیان به‌رده‌باران بکری عار ئەنێن.

ده‌ردێکی تریشمان هه‌یه، ته‌لاق، که‌می‌ردیکی به‌دخو‌و هه‌ر له‌ خۆیه‌وه ته‌لاق ئەخوا، ئافه‌ردتێک که ڕه‌نجی داوه مالی پێکه‌وه ناوه. مندالی به‌خۆ‌کردوه به‌جاری هێلان‌ه‌ی لێ ئەشپۆی. ته‌نها هێلان‌ه‌ی ئەو ئافه‌رده ناشپۆی. بناغه‌ی هه‌ل‌کردی می‌لله‌ت و دیواری به‌کدگیری جه‌معیه‌ت ئەرووخێ. ئەمه‌ش به‌ستراوه به‌نیکا‌حه‌وه، ئەگه‌ر ژن له‌ هه‌ل‌بژاردنی ها‌وسه‌ری خۆیدا سه‌ریه‌ست بێ و ته‌ساوی حقو‌ق له‌ناو‌دا‌بێ پیاو به‌خۆ‌رای ناته‌وانی ژن ده‌رکا!. ته‌لاق وای لێها‌تووه هه‌ندێ هه‌روا له‌خۆیان‌وه سێ به‌سێ ته‌لاق فری ئەده‌ن، یا به‌درو له‌ پاکانه‌یه‌کا ته‌لاق ئەخوا. له‌ مه‌زه‌به‌ی حه‌نه‌فیدا ژن ئەبێ ته‌لاق قبو‌ل‌کا، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا وه‌ک جل بگۆرین وایه!!.

ئهم جاری دوا‌یییه که چوومه‌وه تورکیا، له‌ ئەزمیره‌وه سواری پا‌پۆر بووم ها‌وین بوو له‌ بانی پا‌پۆره‌که جییان بۆ راخستبووم، له‌ ته‌نیشتمه‌وه کو‌پ‌تکی جوان راکشابوو! ده‌سته‌له‌یه‌کی سووری ئەزمیره‌ی له‌ ژوو‌ر سه‌ری دانا‌بوو، ئاوی تیا‌بوو، پتیم گوت: براده‌ر ئەفه‌رمووی قوم‌ی ئاو بخۆمه‌وه؟ پتیکه‌نی، وتی: فه‌رموو. توومه‌ز که به‌یانی روانیم ئەمه‌ که‌چه!!.

پتیکه‌نینه‌که‌ی بۆ ئەوه بوو من شه‌و به‌کچم نه‌زانیبوو!. چه‌ند سال پێش ئەمه‌ که من چوومه‌

تورکیا (ضابطه) هەر ئافرهتیکى بدیا به که چارشیتو و پهچە کورته ئه یگرت. جا سهیری که نه مان چی به چی کردوه؟!.

ئهوانه ی ناسیم

۱- همدی به گی صاحبقران

ئهحمەد به گی فه تاح به گ که له سه ر دهفته ی شو عه رادا (حهمدی) بو، به جاری لیمان گوم بو. ئه شتی بو برا و کور و کهس و کاری ماته میکی به ئیش بی به لام هیچیان به قه دهر (ژیان) پیمان گران نییه! چونکو پایه ی بلندی شاعیری ئه و به کهس پرنا بێسته وه. هه یکه لی بوزرگان نامداران شتیوه یه کی خاوه ندیان ئه نوێن. ئاخ، هه یکه لی شاعر به خاموشی ئه و رۆحه دهرناخا، مه گهر دیوانه که ی بکه ویتته کایه وه و هونه ری بکه ویتته ناوه وه.

شاعیری ئهحمەد به گ، خوداداد بو، به خوتندن نه بوو. ئه مه لای تیپی دانشوهران په سه ندرته، له ناو نامدارانی ئه ده بی تورکدا (ئه کرم به گ) ی ره جائی زاده که ئوستادی ئه عزمی (علم البیان) و (بدیع و معانی) و خاوه ندی تهعلیمی ئه دیبانه، زۆر هه ولتی شاعیری داوه به سنعته و کولفه تیشی زۆره!. له هیچ وهختیکدا ناگاته (ئیساعیل سه فا) که شاعیری (ماده رزاد) ی پی ئه ئین. ئه و ره وانی و نه رمی زه مزه مه و سه فای شیعری (سه فا) به عبلم و سیفه ت پیکنا به. خوداوه ندی شاعیرانی تورک (عه بدو لمحقه حامد) ئیستاش قواعید و سنعته ی جناس و له فزی نازانی، په روازی له ئاسمان و شیعره کانیی و له ژوو ره عناه وه.

ئهحمەد به گ، هه ندی شیعری خۆیت لی به رسیایه ئه مه نده به مه عناه بو و خۆی مه عناکه ی نه ده زانی و نه شیه زانی که ئیلهامیکی رۆحه!.

من بهش به حالێ خۆم، ئیستا که ئهحمەد به گ په روازی شاعیرانه ی کردوه (مردنه کهیشی شاعیرانه یه)، پتی لی ئه نیم، شاعیری وهک (ئهحمەد به گ) مان له دوا ی مه وله ی که م بووه (مه حوی) که به دیوانه که ی هیچ مه حوی له بارا نییه زۆر کولفه تی پر مه عنا یی کیشاوه و په یه وه ی (بیدل) ه، تو له هه ندی مه عنا ی وردی لاده، له ئاههنگ و زه مزه مه و بلنیدا، همدی خۆش شتیوه تره!. من خۆم شاعیر نیم، به لام خوا زه وقیکی داومی شاعر بناسم و به رۆج ئاشنای شاعیران بووم. له گه ئه حمەد به گدا ئاشنایی په نهانیمان زۆر بوو!! ئه و سوارچاک بوو منیش به راستی و لاخی چاکی ره سه ن و جسم ئه ناسی، ئه و شاعیر بوو، منیش له ئاههنگی شاعر ده گه یشتیم، جا له بهر ئه وه بو من دهر دیکێ گرانتره!.

۲- مهحمود پاشای جاف

زۆر جار له خزمهت مهحمود پاشادا بووم، که شکۆله کهیشیم له لایه که به ناخ و داخه وه ته ئریخی مه رگی براکانی تیا نووسیوه، خۆم کۆله بالی کورکم له بهر مهحمود پاشادا دیوه که بو راو له بهری ئه کرد پیلایش خۆ دیاره کهوش بوو.

ئیمه باسی حه یاتی ئه ده بی مهحمود پاشا ئه کهین، زۆر کهس هه ن که ئه م سه رله وحه یه ئه بین هه لده ستنه وه!، مهحمود پاشا و حه یاتی ئه ده بی؟!، چونکو تا ئیستا که وتبیتیان جاف کوردیکی خیمه نشین، سه حرانه وه رد ختله و خوار و ختله و ژوو ر سوار مایی ره سه ن و تفهنگ و فیشهک و تیپی سواره و ئاژه لێ زۆری ره وگ و رانی هاوتوته خاتره وه. هه رچه ند له م دوا ییه دا یه ک دوو که سیکی شاعیر له نه وه ی به گزاده پهیدا بوون، ئه وانه له ناو جافدا په روه رده نه بوون، کورقه قائمقام بوون، له مه رکه زی قه زادا.

به لام مهحمود پاشا به هه موو مه عناه که وه سه ردار ی عه شره تی بوو سوارچاک و سیلاح شو و جهنگ ناوه و هه میشه له گه ئل کاروباری عه شائردا خه ریک بوو. به خه یالی که سدا نه ده هات مهحمود پاشا ئه م خزمه ته گه وه یه ی کردی، تا وه فاتی که سی نه یزانیی له سلسله ی هه موو حوکمدارانی (به به) و نامدارانی ئه م خاکه وه تا ئه مپۆ که سی نه بووه به قه د مهحمود پاشا عومری خۆی له خۆشی و تالی و دهر به دهری و فیاری ئه سته مو لدا، له کۆکردنه وه ی ئه شعار و ئه ده بیاتی کوردیدا خه رج کردی. له و ته ئریخه وه ده سته قه لمه ی گرتوه تا وه فاتی به خه تی خۆی هه رچی ئاساری کوردی هه یه نووسیویه ته وه ئه وه نده ییش به سه لیه و دقه ت نووسیویه له و هه موو ئاساره بگه ر ئه گه ئتیکێ تیا نییه، خه تیکێ گونده و خۆشخوتن. نازانم له م هه موو کاری حکومه تی و عه شائری و ده ولت و حساباتی خۆیدا چۆن په رژاویه ته سه ر ئه مانه. دیوانی (سالم) ی لیتره نووسیویه ته وه. له ئه سته مو ل لای (ئهحمەد کامل) ی نازری گومرگ که کوری (وهسمان موردار) بوو نوسخه یه کی تری ده سته که وتوه. دیسان به خه تی خۆی نا ته واویه که ی نووسیوه. سی سال من به شوتن نوسخه یه کی مه وله ویدا گه رام ده ستم نه که وت که چی هه رچی مه وله ی و توویه ئه و قهیدی کردوه، حه تتا ئه و ی به خه تی خۆی بو ئه و ی نووسیوه عه ینه چه سپا نوویه به که شکۆله که یه وه. ئیستا زۆر دوور نه چین دیوانی سالم، کوردی، نالی، مه وله ی، به ته واوی ئاساری خانای قوبادی، ئهحمەد به گی کۆماسی، بیسارانی، فخر العلهما، مه لا ولدخان، وه لی دیوانه، حه مه ئاغای دهر به ندفه قه ره، حه سه ن که نوش، جنوونی، زه لمی، صرعی، رهنجووری، والی غولام شاخان، میرزا یوسف، میرزا یاقو، شه فیع، نه جفه، مه ولانا خالید، خانگایی، مه له لکه، کلاشی، قه مه ر عه لی، عه بدو خالق ی پاوه، داخی، زه نووری، مه لا صالحی ته ره ماری، شیخ مسته فای شه هاب، میرزا مووسا، والحاصل ئه مانه هه مووی خۆی نووسیویه وه، به لام درێغ و

باز مژدهی یهک دلپیه:

ئەگەر تەقدیر لەگەڵ تەدبیر بگونجی
و هەڵا دێم چەرخێ بەد خواھ لێم بڕەنجی
گەر فەلەک دەستم نەخا وەسلێ حەبیب
ئەمن و دەردی بێ نسیبی یانسیب

کتیپی عەقیدەنامەتان ویستبوو، مالم لە باخەسووتاوە، دلێشم وای لێ قەوماوە. پیاوی بنێن
لە عەبدوللای کورمی وەرگری.

جاران لە گەشتی دەشتا و لە وزە دیدەنی گشتابوون. ئیستا شابازی زەناکو، یا خوا پەناھم
بەتۆ. زەناکۆم لێ بوو بەکتیری (طور) ئاگریکی تەجەلی ئەبینم، لە دوور بەو نوورە سووتاوم،
بۆیە لە باخەسووتا و خزاوم ناتەشی می بینم ئە یاران ز دور گەرم می ناید بەچشم کوه طور
ئەگەر مەحمود بۆ دەردی دووری نەکا چارەسازی
بەسوێ و نیازی ئەیازی ئیمە هەمراز و دەمسازی

۳- صالح زەکی بەگ

ئەمڕۆ چلێ نیرگسم دی و صالح زەکی بەگم کەوتەووە یاد. صالح زەکی بەگ دوایی گۆلی باخی
صاحبقران بوو لە زەکا. لە سەخادا، لە وەفادا. من بەش بەحالی خۆم وینە ئەوم کەم دیو،
زۆرتر پەسەندم کرد لە پیشدا رابیتە نەفسانی بوو، ئەو خاوەندە خوان و من نەوسن کە تیرم
خوارد، لە مصاحبەتیا زەوقیکی پۆحانیم دی. ئنجا کەوتینە عالەمیکی پۆحانییەو، بەرۆح و
بەدڵ خۆشم ئەویست. کاتی بە (متصرف)ی هاتەو ئەتیر، ئەو سەردەمە دەستە (مردم گریز)کانی
ئیمە هەموو جومعان ئەچووبینە زەلم و دواوان. جاریکیان ئەویش هات لە پتووە چووبینە (توہقوت)
لەوتووە هاتینەو بۆلای پرەدەکی زەلم، ئەو نیرگسە جارەیی سەر پێگاکەیی دی و وەستا. لە
ئوتومبیلەکە هاتە دەری، پەلی من و کوردەکانی گرت چووبینە ناوەراستی ئەو نیرگسانەو،
باقەیک نیرگی کرد و لەناو ئەو نیرگسانەدا راکشا و بەدەستە نیرگسەکە چاوی خۆی داپۆشی و
وتی، خۆزگە لەم ناو نیرگسانە و لەم (سەرە ریتی ئیلی جاف)دا ئەنێژام. دای ئەو سەری
هەلبەری وتی، کاکە توخوا تەماشای ئەم چەشم ئەندازە شیرینە و ئەم دەشتە رەنگینە بکە.
ئەستەمۆل کە بەبەهشتی رووی زەمینێ ناو ئەبەن لە ناوەراستی (بیشکەش نشانطاش)دا
کۆشکێکی سۆلتان عەزیزی تیاپە لە نزیک ئەو باخچەیکە قوڵیای تیاپە پێی ئەلێن: قوڵیاتر
لاسی، بەھاران ئەم هەموو سەیرانکارەیی لێ کۆ ئەبێتەو، لەم چالەدا ئەمە گواپە بۆنی قوڵیا
ئەکەن. ئەیکرێ، دەسکی ئەکەوتتە مەجیدیەک. دە وەرە ئەمە ببینە و ئەوتش!؟. بێر بکەرەو و
ئەم رووبارەیش بەم لەنجەولارە ببینە و ولاتی خۆت لەپیش چا و شیرین نەبێ، ئەبویست خزمەتی

واوەیلا ئەمڕۆ وەجاخ کۆتەر ئەو هەموو سەرودەتی بێ سامان و مۆلکی رووی جیھانەیی بەجێ
هێشت یەکتیکیان تەنھا بۆ ئەوێ ئەم رەنجەیی بەباد نەروا چاپیان نەکرد.
کەشکۆلەکی بۆتە (خرمیز)، هەرچی هەستاو شتیکی لێ نووسیووە حەتتا حسابی گال و جۆ
و گەنم و مەن و تەغاریشی تیاپە.

کتیپی ئەوتۆی بوو فرۆشراوە بەشەش سەد روپیە و لە قەشقەیی بەغداوە تا حدودی عەجەم
مۆلکی بەجێ هێشتووە. باوە ئەوانە بۆ ئێوە، با پارەیی کتیبیکتان بدایە رۆحی ئەوتان شاد
بکەدایە، ئەمە بەکەم نازمێرێ. زاتیکی وەک مەحمود پاشا عومریک سەرف بکات خزمەتی
ئەدەبیاتی قەومەکی خۆی بکا و رەنج بەخەسار بێ، لای خۆتەندەواران و قەدر شوناسان ئەم
خزمەتەیی ئەو کردووبە لە هەموو ئاساری بابان و بابە ئەردەلان پێشترە، ئەمما...!!

مەحمود پاشا بەخۆپاایی ئەوەندەیی مەولەوی خۆش نەویستووە، زەوقی رۆحی لێ چنگ
کەوتووە، منیش هەقمە بەحورمەتەو ئەمەندە پەرستش و ستایشی هەردووکیان بکەم. مەولەوی
بۆ ئەو دیوانەیی کە هیناومەتە سەر شێوەی خۆمان، مەحمود پاشایش بۆ ئەوێ کە جگە لە دیوان
هەموو کاغەزەکانی دەستخەتی مەولەوی چەسپاندووە بەکەشکۆلەکییەو ئەو کەشکۆلەکی کە
هەرچەندە شاعری کورد هەیە بەناو و داو ئاساری کۆکردوونەو. بەراستی زیندووی کردوونەو.
ئەمجارە کاغەزێکی مەولەوی کە بەفارسی بۆ مەحمود پاشای نووسیووە بەکوردی نەشری ئەکەین.
ئەم کاغەزە کاتی لە ساڵی ۱۲۹۰ی هجریدا مالی مەحمود پاشا لە زەناکوێ شەمیران بوە بۆی
نووسیووە:

ئەیا زەمام—پاز نالە و ناخ و دوود
عەرزە هەن وە خاک ئاستانەیی مەحمود
ئەرنایدە تۆ (زەناکو) جا کەرد
دوودی دلی من نەگەردوون و وێرد
گەر باوەرناکەیی لە خودا بترسن
هەوال لە دیدەیی هەسارار پارسن

بەلام دەسلالت چیبە؟ قییمەتی دووری نە بەدەست ئێوەیە نە بەقوتی ئیختیاری ئەم دەرویشە
(بێ وە)یە.

چەرخ ئەمەرتەتینی بەهەموو لادا
ناتوانی لە خۆی هەسوودی لادا

گلەیی بێ ئیخلاسیە لە من فەرمووە ئەوێ، من ئەمویست عەززی ئێوەی بکەم، ئێوە
پێشەستیتان فەرموو، با لە رووی گلەییەو بێ.

کەس نییە و تەنھا ئاواتەخواز و بەنیازی سەرپەرزی قەومەکی خۆم. کە ڕۆییم و لە مەلێدا نیشانکردنی کۆرییەوه کە گردی یارەیه و لەوتیوە ئەم دیارەم لێ دیارە، چاوم لێ بوو کە دالەدارین، چاوم لە دواي خۆم نای، خۆم دیویمە لە شەرا پیاو یا بەگولە یا بەخەنجەر بریندار بوو، گەرەمە برین بەخۆی نەزانێ، تا سارد بۆتەوه، ئنجا بەلادا هاتو! ئیمەیش برینی ئەمین زەکی بەگ، بەگەرماوگەرەمی پێمان نەزانی تا سارد بوووه، ئنجا تێگەییین کە چیمان لە کیس چوو!

شاعیریەک مەرسێهەکی وتوو ئەلێ ئەوێ لە دەست من چوو ئەگەر وەک مۆلکی سلیمانی لە دەست سلیمان بچوايه ئەهەرمەنیش لەگەڵی ئەگرایا! بەلێ، نگینی زانستی سلیمانی بوو! هەموو کەس لەگەڵمان ئەگری.

ئەگەر لە من ئەپرسی ئەمین زەکی و توفیق وەهیبی جووتە چرای رووناکی خۆبەندەواری و خزمەتگوزاری و کوردەواری بوون و دوو چاوی من. وا خوا چاوپێکی لێ سەندمەوه، باری حوکمی بینایی ئەو چاوەم کە کوێر بوو. بخاتە سەر ئەو چاوەم کە ماوه، یەعنی ئەمین زەکی ڕۆویی توفیق وەهیبم بۆ بێلێ! ئەمیش بەبەرێهوه هەیه بەئاسار و بەکردار شۆپینی ئەو کوێر نەکاتەوه.

لە ساڵی ١٩٣٩دا، کە خۆی ماوو، نووسیبووم، بەشێوەی رەسمی و هەقی مەکسۆبی ئیمە ئەشیا بماننوسیايه (مەعالی ئەمین زەکی)! بەلام بەرگی هونەرەمەندی جیهان پەسەندی ئەو هیچی پێ ناوی، تەنھا ئەمین زەکی بەگ بێ بەسه! ئەمجارە چاوی روونی غەزەتەکی بە دوو شیعری جوانی بەناوینیشان کردبوو، هەندێ ئەیانگوت ئەمین زەکی بەگ شاعیر نەبوو، نەیان ئەزانای سەرەتای جوانبۆشی زەکای ئەو بەشێعر بوو. ئەوێ مەنزومەکی کە لە ئەستەمۆل پێ نیشانی من دا، لەوانەبوو بەچاوهوه بێ، ئاتەشین و ڕەنگین، دواي ئەو کە (نەزادی کورم لە جزیرە- هەگبەلی) هاتە دنیا، ئەو قەسیدەیهکی نووسیبوو خالید ضیا و ئەکرەم بەگی رەجائی زاده زۆریان پەسەند کرد. بەلام من زۆری لەگەڵ خەریک بووم، کە لەگەڵ شیعەر خەریک نەبێ، قووی تەحریری هەلشەقرجێ! چاک بوو شوکور وازی لەو پێشە درۆزنەي ئەو سەردەمە هێنا و دەستی دایە عیلم و فەن کەوا ئێستا بەو عیلمەوهیه ئەو هەموو خزمەتە ئەکا.

لە ڕۆژی ٢٩/٦/١٩٤٨دا دوا نامەي خۆي لە بەغداوه بۆ نارد، نووسیبووی: «چرای ئەدەبی ولاتەکەم، کارتە دلبەرەکەتم وەرگرت ئای چەند دڵسۆزانە بوو. چاوی روون کردووه و ژانی بەنجه کانی شکاند. بەو هێزەوه دەسم دایە قەلەم ئەم چەند دێرەم نووسی خۆزگە بمتوانیا به کامی دڵ تێر بنوسم، نازانی چەند ئاواتەخوازی گشتوگۆم لەگەڵ تۆ؟! یاخوا تۆ هەر بژیت، ئەگەر قسەت بێ چاومان بەیهک ئەکەوی».

نیشتمانەکی خۆی بکا، زۆری لە دالدا بوو، لە (سەید صادق) بەولاوه دێیهکی عەسری بینا بکا و فابریقهی شەکری تیا دابنێ. وە دەستی پێکرد کە شار بگوتێتەوه بناری گۆیژە و ئەودیوی گۆیژە بنێژێ بەباخ. ئێستە دەستی ناهەمواری دەوران لە دەمیکدا کە نیرگس چاوی کردووه چاوی لێکنا!! وەک نیرگسەکی دەوری زەلم!

کوێر بێ ئەو چاوهی بەتۆ پروون ئەبووه و تۆ بەبێ چاوی ئەو چاوت کردووه. بەلام تۆ چیبیکەي! تۆ هەر ئەوێ کە لەو دەشتە هەزاران ئەردەشیری سەرەتا و نەرەشیری هەرە دوايی وەک مەحمود پاشات دیوه و ئەوت بەرێ کردووه و لەو چاوه جوانەتەوه فرمێسکیکت دانەرشتوو! من بەو یادەوه ئەگریم، کەوا بێ من بەو فاترم!

٤- ئەمین زەکی بەگ

ئەمین زەکی بەگی کۆری گەرەکم، هاو دەمی ئەستەمۆم، هەموو شەو و ڕۆژی، هەینوان میوانی عەزیزی جزیرە (هەگبەلی)م، شەوقی چرای ژیان و ژینم، ئارایشی لاپەرەي ژیان و ژینم، لە مەعەویاتی ئیسلامیهدا، ئایم ڕۆیی، بەجیی هیشتم، ئەو نایەتەوه، ناچار ئەبێ من بچمە لای. ئەلێن ئینسان کە مردووی مرد و لەگەڵی چوووه سەر قەبران، کە گەراییهوه، هەر هەنگاوێکی فەرمانۆشییهکی بۆ پەیدا ئەبێ ئەمە بەراست نازانم، من بەش بەحالی خۆم نەک هەر هەنگاوێک، هەر هەناسەیهک بەسۆز و بۆکروتر ئەزانم و لە بیرم ناچێتەوه.

ئێستا کە بەتەنیا ئەمینمەوه و یادێ (حەمد ئەمینم) ئەکەمەوه، بێ ئیختیار فرمێسکی چاوم ڕیشی ئیختیاری سپیم تەر ئەکا. خۆ هیجگار کە ئەروانم (ژین) و ئەو هەموو نووسینهی، ئەوی تیا ئەبینم، یا کیسە خامە کۆنەکی کە نامەي ئەو و جەغفەر پاشای بەختی خۆیانی تیا یە و دەری دێم، ئاخیکی دەرەمەندی هەلەدەکشتم، بۆ ئەو دوو زاتە کە بۆ ئیشوکار چەند بەکار و بەدایەخی قەومەکەمان دەرەهاتن. نەخوازەلا ئەمین زەکی بەگ کە زیاتر لە کەلک و کاری دیوانی ئاساری ئەدەبیاتی ڕۆحانی و سەرگوزشتەي کامەرانی و زیندەگانی پێشینانی بۆ خستینه لاپەرەي تەریخی جیهانیهیهوه. هەر وەک ئەو مردووهکانی ناودارانی بەناو بۆ زیندووکردینهوه، بۆ خۆشی ناویکی وای بەجێ هیشتم لە هەرکاتیکدا بپرسن ئەمین زەکی بەگ چی لێهات؟، هەموو لاپەرەیهکی تەریخ و ئەدەبیاتی ئەو دەرە هاتەوه و بانگ ئەکا، بەلێ ئەمین زەکی منم و سەدایەکی لاھوتیش ئەلێ: ئەمین بن ئەمین زەکی نامرێ، بەختیاری و پایەداری بەرخورداري بۆ قەومیکە کە پیاوی وای تیا هەلەکەوی. خوا شۆپینی گوم نەکا و تەوفیقی (توفیق وەهیب) بدا، هەر وەک لە پایە و مەنسەبی رەسمیدا پایەي ئەوی گرتۆتەوه لە هەموو شیمە و ڕوویەي تریشدا لەو زیاتر بێ. ڕۆحی ئەوی پێ شاد ئەبێ! منبش کە لەژێر ئەم قوبەي گەردوونەدا چاوم لە هیچی

مه‌حجوبیه‌ته‌که‌یدا حیسیکی ره‌قیق و به‌رز، ته‌بعیتی شاعیرانه مه‌وجوده و شنه‌ی بایته‌ خه‌فیف کافیه‌یه. نه‌و په‌رده‌یه لایدا و به‌هه‌مو مه‌حاسنی به‌دیعه‌یه‌وه شه‌خسیه‌تی شیعیری ده‌رخا. زه‌مان هات و تیپه‌ری، نه‌رز به‌ده‌وری خۆیدا چهند خولیکی دا نیهایه‌ت له‌ سلیمانیدا یه‌کمان گه‌رت‌وه. نه‌مجاره به‌مه‌منوویه‌ته‌وه دیم که‌ که‌زه‌بایه‌که (هه‌رچۆنی بووبی) هه‌لی کردوه و تا ده‌ره‌جه‌یک بووه به‌سه‌به‌بی ده‌رخستنی شه‌خسیه‌تی. شه‌وێک که‌ دیسان له‌ مه‌وزوعی شیعیر و نه‌ده‌بیات نه‌دوان، به‌ده‌نگیکی نزم و روویه‌کی سوور هه‌لگه‌راوه‌وه به‌عزێ شیعیری خۆی له‌به‌ر خۆینه‌وه زۆرم لا جوان بوون و ته‌له‌بی نوسه‌یه‌کم کرد، سه‌به‌ینی مه‌نزومه‌کانم لی وه‌گرت، که‌ دووباره‌ پیاچومه‌وه به‌ته‌واوی ته‌حه‌قوقی کرد له‌ لام که‌ نه‌مانه‌ زۆر دوور بوون له‌ شیعیری شاعیریکی موته‌دی، یا هه‌وه‌سکارتیک، عه‌لاوه‌تی که‌ ئاهه‌نگ و سه‌لاسه‌تی مه‌وزوعه‌کانیشی جازیه‌دار و پر حیات بوون و به‌خه‌یالیکی ورد و بلند هۆنرابوونه‌وه و به‌ته‌رزێکی جوان و په‌وان نه‌دا کرابوون. له‌ گوشتاری واتیه‌گه‌یشتم نه‌یه‌وی نه‌مانه‌ له‌ گوشه‌ی نسیاندا بمیته‌وه. فه‌قه‌ت من نه‌م ئیسه‌ماله‌م به‌رامبه‌ر به‌ئالیه‌هی شیعیر به‌جورم عه‌د کرد و بالنتیجه‌ قه‌رارم دا به‌ناوی (موسه‌عار) وه‌ نه‌شر بکرتن.

٦- شیخ په‌زای ئاله‌بانی

دیوانیکی شیخ په‌زام بۆ هات، باوه‌رم نه‌ده‌کرد شیخ په‌زا وا لیبه‌کن!، نه‌و شیخ په‌زایه‌ که‌ من جارتیک له‌ کتبی قافه‌وه نه‌چومه‌وه نه‌سته‌مو له‌ (باطوم) وه‌ سواری که‌شتی بووم هه‌کیم باش و مه‌لیک و شوعه‌رای شیرازی تیا بوو که‌وتینه‌ به‌ک پرسی، وتم خه‌لکی سلیمانیم. وتی نه‌و خا که‌ ساحیبی قه‌سیده‌ی (شه‌بی یه‌لدا)ی سالم و قه‌سیده‌ی (شاهوماهی) شیخ په‌زای تیا هه‌لکه‌وتوه؟! ئیستا نه‌و شیعیره‌ جوانانه‌ خراوه‌ته‌ ژیر زیرابی نه‌ده‌بخانه‌وه. (نه‌ده‌بخانه‌ نا، چونکه‌ نه‌ده‌بخانه‌ ناوێکی نه‌ده‌بی تیا یه‌).

نه‌م نه‌ریته‌ ناهه‌مواره‌ مه‌به‌ستی شیعیری هه‌جووه‌ له‌ ئیراندا زۆر کاری کرده‌ سه‌ر په‌روه‌رش و نه‌ده‌بیش و نه‌و په‌یره‌ویه‌ زیاتر بۆ شیخ په‌زای شاعیری وه‌هبی و ئیرتجالی مایه‌وه. مالی مایه‌ی هونه‌ری شیخ په‌زای به‌قور گرت. شیخ په‌زا گه‌وه‌هه‌رتیک و جه‌وه‌هه‌رتیکی بوو نه‌توانم بێ په‌روا بلتیم نه‌ک له‌ خاکی کوردستاندا، سایه‌ی نه‌و له‌ جیهاندا مانه‌ندی نه‌بوو. جاری هه‌رچی وتوه‌ هی خۆیه‌تی له‌ که‌سی نه‌دزیوه‌ و له‌ فارسیشدا شتیه‌یه‌کی بۆ خۆی داناوه، دواي نه‌و که‌س نایگاتنی. به‌لام هه‌مووی له‌ کلکی (قه‌له‌می دونباله‌گیری) نه‌نوه‌یدا خه‌رج کردۆته‌وه و له‌ زینده‌گانی‌شدا له‌به‌ر نه‌و ره‌نجه‌رۆ و سه‌ره‌رۆ بووه، ئیستا له‌ به‌ختی نه‌وروپایی شیعیریان کرده‌ فه‌ن و نه‌ده‌ب و ناویان نا نه‌ده‌بیات، له‌ کوره‌ی زه‌میندا له‌ناو هه‌چ مه‌یلله‌تیکدا ناوی دوو سه‌ره‌ کاف له‌ هه‌چ لا په‌ره‌یه‌کدا ناووسری (حه‌تا ئادابی موعاشه‌ره‌تی ئیجتیماعی) شتیه‌ی هه‌لکردی کۆمه‌لی

له‌به‌ر مه‌ سالی ١٩٣٦ نامه‌یه‌کم بۆ نه‌مین زه‌کی نووسیبوو، نامه‌که‌م دۆزیه‌وه که‌ به‌م جو‌ره‌ نووسرابوو:

نووری دیده‌ی عه‌یرفانی ولاته‌که‌مان

نه‌مین زه‌کی به‌گ:

زۆر که‌س هه‌یه‌ کردوویه‌ به‌خو، یه‌کی مه‌نسه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ست که‌وتی کۆتیر ته‌بریکی بۆ ده‌نووسی و که‌ لیشکه‌وت ته‌نه‌سوور.

من نه‌و ده‌مه‌ی تۆ بووی به‌وه‌زیر نووسیم، هه‌چ ئاره‌زووم نه‌بوو، بۆ تۆ بنووسم مه‌عالی، یه‌عنی هه‌زم نه‌کرد ببی به‌وه‌زیر، ئیستاش زۆرم لا خۆشه‌ له‌ وه‌زیریدا نه‌ماوی، چونکه‌ نه‌مه‌نده‌ سالی وه‌زیریت کرد ته‌ما چیه‌ وه‌زیریه‌ک.

ده‌لێن موسیقا دوانزه‌ مقام و بیست و چوار شعبه‌یه‌ ئیداره‌ی دوانزه‌ مقام و بیست و چوار شعبه‌ت کرد به‌قه‌د دوو جزمه‌ ته‌ئریخه‌که‌ت به‌کار نه‌هات و له‌میشدا خۆم نه‌زانم که‌ قه‌رزداری، به‌سایه‌ی خواوه‌ وا نه‌مجاره‌ بۆ خۆمان، یه‌عنی بۆ قه‌مه‌که‌ت بوویه‌وه به‌مال. قه‌ومه‌که‌ت نالیم نه‌گه‌ر قوم ده‌بوین ئیمه‌ش یه‌کیکمان له‌کایدا نه‌بوو، نه‌و یه‌که‌ش به‌ناچاری تۆ ده‌بویت، چونکه‌ که‌سی تر شک نایه‌ین بۆ نه‌وه‌ بشتی نه‌وه‌ که‌یفی خۆیا نه‌، ئیستا نه‌وی من نه‌مه‌وی، تا من ماوم تۆ بنووسه‌ من بۆت چاپ نه‌که‌م، به‌رگوزاری کوردی بۆ کوردی هه‌ژار، نه‌وه‌یه‌ یادگاری به‌کار.

٥- گۆران - عه‌بدوڵلا به‌گی سلیمان به‌گی کاتب فارسی

چهند سالی له‌مه‌وه‌به‌ر خۆشه‌بخانه‌ رێم که‌وته‌ شارێکی له‌تیفی کوردستان موده‌تییکی مونسب له‌وی مامه‌وه، حه‌یاتییکی ساده‌ و زه‌ریف، حه‌یاتییکی پر له‌ شیعیر و سنوچاتم رابوارد، نه‌توانم بلتیم، نه‌م شاره‌ به‌ده‌شت و ده‌ری شاعیرانه‌یه‌وه به‌شاخ و نزاری پر له‌ نه‌حلام و خه‌یالا تیپه‌یه‌وه، لانه‌یه‌کی نه‌زه‌لی و نه‌به‌دی شیعیره‌، زه‌رپاتی هه‌وای پر له‌ ئیله‌هامه‌، تاریکه‌ شه‌و و مانگه‌شه‌وی موته‌ساویه‌ن. شاعیرانه‌ و وه‌حی به‌خشه‌ بن هه‌ر لقی دارێ، باغیکی سه‌د فریشته‌ و سه‌د په‌ری شیعیری لێیه‌. له‌و رۆژه‌وه‌ بناغه‌ی دانراوه‌، بێ شیعیر و شاعیر نه‌بووه‌.

تا له‌م شاردا نه‌وه‌ل رۆژی مواسه‌له‌تم لاوێکی زیره‌ک، تیگه‌یشستوو (رقیق الطبع) فه‌قه‌ت مه‌حجوب، جه‌لبی دیقه‌تی کردم. ئیفراتی مه‌حبوویه‌تیبه‌که‌ی ته‌قربه‌ن کردبووی به‌ مردم‌گریز، غالیبه‌ن گوشه‌یه‌کی ئینزیوای پر حیس و خه‌یالی ته‌رجیح نه‌کرد، به‌سه‌ر حه‌یاتییکی پر جۆش و خروشی ناو خه‌لقدا.

موعاره‌فه‌مان بۆ موده‌تییکی مه‌دید عیباره‌ت بوو له‌ چهند مولاقاتانی فه‌قه‌ت به‌ره‌ به‌ره‌ مولاقاته‌که‌مان ته‌زایدی کرد، ناشنایییه‌کی موته‌قابیل هاته‌ وجود (ناشناییییکی فیکری و حیسی) بالنتیجه‌ قه‌ناعه‌تی کامیله‌م بۆ حاسل بوو که‌ (دور) له‌ژێر په‌رده‌ی که‌سیفی

نووستوی له بهرامبهر سنی عفت و نه خلاق
بۆ زهوق و سهفای راهی سهفاههت چه عهجوولی
ههچهنده جگه رگوشه ی گه وهی شهیدایی
بئ که لکی که هوا له که ی بهرچاوی بتوولی
رۆژ و شهوت نه روا به سهفاههت نه به تاعهت
شه منده ی ده رگاهی خوداوهند و ره سوولی
نه ی شاعیری بئ کرده وه بئ زادی و بئ ناو
وریا به بۆ نه ولا ده چی ریبواری به (طوولی)

۸- عه لئه ددین سه جادی

له دیباچه ی نه مجاری (گه لاوتیش) دا، عه لئه ددین سه جادی منی به وینه یه کی خۆم ناساییه وه
خستۆته گه لاوتیه وه، وه خۆمی بئ له خۆم گۆریبوم.

عه لئه ددین که متر له چهند و چوونی من و زۆرتر له به رزی خه یاللی خۆی و دلپه سه ندی و
بڵندی خا که که ی خۆی دواوه شپوه ی بیمانه ندی به رو بوومی مه رزو بوومی بئ بوومی ولا ته که ی
خۆی ناسیوه و زانیویه نه م مه لبه نده نه شی شاعیری بئ مانه ندی تیا هه لکه وئ، هاتوه له
خه یالخانه ی خۆیدا یه کیکی شاعیر و ماهر و نه دیبی سخنوه و نیشتمانپه روه ی دروست کرده،
ناوی ناوه پیره میترد!! نه گینه نه و پیره میتردی که تازه به ستایشی نه و ناسیومه جگه له نه و سنی
و تیکه ی نان و که باب تینگلانن هیچی ترم تیا نه دیوه، به لئ خا که کم، منیش ناسیومه که
(سه عید پاشا) یه کمان لیره وه شوین کاروان نه کهوت نه چوه نه سته مو ل له وئ نه بو به یه که پیاو،
قه یسه ری نه لمان له دوا یه وه نه رۆیی. شاعیری ئاسمانیی تورک (عه بدولحه ق حامد) وتویه:

چهمه ن در ار در کوهسار در فیض ربیعیدر

بویرلرده دوغانلر شاعر اولمق یک طبیعیدر

نه ویش له ته ک عه بدولحه ق حامدا هاو فکره هاتوه به خه یال له شوینه دا یه کیکی دروست
کرده ناوی ناوه (پیره میترد) هه موو کردار و گفتاری پیره میترد نه و پارچه به نده په خشانه ناهیتی
که نه لئ:

«نه گهر سه رچاوه ی شیعر وتن هه وای بیتگهر و ئاسمانی ساف و دیمه نی دلکه ش و
لاله زاری رهنگیکی بئ به هه موو مه عنای که لیمه وه کوردستان له پیگه یاندنی
شاعیریکی وه ک پیره میتردا به راستی درتیی نه کرد. پیره میتردی شاعیریش له دانانی
شیعری نیشتمانی غه زه لی غرامی و فه لسه فی بۆ به جیه پنهانی وه فای خۆی نیسه ت
به مه لبه ندی هیچ که موکویه کی نه کرد».

قانونییکی وای داناوه که سئ له که یه کی ئاشکرای نه نگی و به دنامی پیوه بئ، تو پیی بلی نه و
خووه ت هه یه راستیش بئ جه زایه کی قورسی هه یه. له م ده وه ی نه ده بدا وهرن ته ماشای دیوانی
بکه ن له لا په ری چواره وه چنده نامووسی خانه دانی گه وه پایمال کراوه! و یه کجار به کۆمه ل بۆ
که روک و سلیمانی چی بیتراوه چ جای مام و برازا. فیچقه یه کی پیس که به هه موو سه روچاوا
هه لپه لپه و که وتبووه ژیر په رده ی فره مو شیبیه وه، نازانم خزمانی به چ هۆش و هه وه سیکه وه به لئینی
چا کردنیان دا!!.

وا چنده که سیکی وه ک من به چاویلکه ی کۆنه شایه ری جوانی نه بین نه وانه ی جوینی پیس
به باوک و با پیریان دراوه بۆ نه مه ی بلین شیعه ر چۆنیان لا خوش نه بئ!!.

درتیی بۆ ده ده به ی بڵندی شاعیری شیخ رها که ره ووش و گهر دشی زه مان شیانندی و
نه مه یش نه واندی، باز پایه ی شاعیری نه و نانه وئینی و هه موو جیتیکی پی ده به خشری، نه مه
وا!! نه ی له چایه که ی که هه موو سه ر و گو تالاکی شیعه ر جوانه کانی شکانه وه چی بلین قه یناکا
خوا حسابه رادین!.

۷- زیوه ر

په نجه ی مه رگ به رۆکی زیوه ری به رنه دا رایکی شیا بردی له سه ر ریتی (هه رپوته و دۆله میران) دا
خستیه ژیر خا که وه، نه نها شیعه رکانی له پاش به جیم که له م ته نگانه و گرانیه دا و له م زه مانه دا
ره به یه ئارد بۆ ما ل و منداله هه ژاره که ی ناکا!! به لئ شیعه ری زیوه ر و زیوه ر خۆی زیوه ری هه موو
شاعیری کورده وارین. نه مرۆ نه بیخود نه بیکه س نه پیره میترد نه گه یشتووه زیوه ر. ساخوا
کوره که ی به اختیار کا شوینی باوکی بگریته وه.

زیوه ر نه خالقی له شیعه ری جوانتر بوو به هه موو مه عنایه که وه دیندار و به و یقار و قه ناعه تکار
بوو، له کیسمان چوو داخی دووری سارپش نابیته وه. ماوه یه ک پیش نه وه ی کۆچ بکات، زۆرم
بیر نه کرد، پیر و ئیفتاده هه رچۆنی بوو خۆم گه یانده لای، ئۆف چنده دلته نگ بووم له من
نه خوشتر و حاللی ناخوشتتر بوو. من که له سالی ۱۳۰۵ ی رۆمی ۱۸۸۹ ی میلادی له سینه ک
باشکات بووم و باوکی نه و مه ئمووری ظابط بوو، له گه ل باوکیا دامه مان نه کرد، نه و هیشتا
پینه گه یشتبوو دوا یی که چووین بۆ نه سته مو ل هاو ریتی به حر و به ر و سه فهر و حصرم بوو. که
دهستی کرد به شیعه ر گه لئ له پیش من و هه موو شاعره کانی زه مان و زمانی خۆمانه وه بوو. له م
دوا ییه دا چنده شیعه رکی پاشه رۆکی بۆ نارد بووم له چا و شیعه رکانیا، ئیستای خۆیه تی، نه لئ:

بئ فائیده و سه ودا زده بئ پاروه و پوولی

بئ سووده که به سترای خه می په رچه می لوولی

ریتی راستی نه گری که چی هه ر چه وتیه رینگات

شه فتوول ره و ی شه تره نجی خه می خانه ی کوولی

39

به خله خل و خرنه گه ی پاوانه راست نه هاته باوهشی من نه وسایهش گروگالی مندالیی نه وه
واتا تازه کانی ئیستای له شیوهی وشه ی مندالانی تر جوئی بوو. گهردشی چه رخ منی دوورخسته وه
چوممه نهسته موڵ. نهویش هاته مه کته بی حه ربیه ی نهوئی. دیسان نه مدی به لام نه ده هاته وه بیر
که مامه ی مندالی نهو بووم. تا هه موو لایهک هاتینه وه به غدا. نهو به هوئی خوتنده واریه که یه وه له
نهسته موڵ پیی بوو به نه رکانی حه رب. له عیراقددا که وه ته کاره وه. له پییشدا خزمه تیکه ی باشی
خوتنده واری کرد و بناغه ی الف بای لاتینی دانا... یه کتی له پروفیسوره ناو داره کانی فرانسه
(پیه روتند) له دهووری رهواجی لاتینی دواوه و من به کوردی له (ژیان) دا نه شرم کردوه. زۆر
تهقدیری توفیق وهه بی کردوه. دوا ی نهو وه بوو به متصرفی ئیتره و هات خزمهت بکا. بۆی بووه
نه گبهت! چه ندیک به نه ننگه و بیستی دیوانی نهو دهووره ته ننگانه یه کی ته وای کیتشا، به لام نه به زی
لهو سه رده مه ییشدا هه ر خزمه تی عیلم و نه ده بیاتی کوردی کرد و (دهنگی گیتی تازه ی) ده رکرد.
ئنجاهه ندی وشه ی کهس نه بیستووی هیتایه مه یدان که له وهدا من جوئی بوومه وه، نهو بوو
به وه زیر، ئیستاکه وه زیر نییه هونه ر نهو ته هه ندی له سیفاتی چاکه ی به خمه رووی نه وانه ی که
چاکه ی ده رباره کردوون و پییان نه زانیوه. جار ی له گه ل نهو ده ییشدا که به تیری کوردا یه تی له پایه ی
نهو جی سلیمانیدا سه رنه گری بوو دیسان تا بۆی لوا به دامه زرانندی هاو زوبانه کانی خو ی دریغی
نه بوو. زۆر که سی له سایه و په نادا حه سایه وه و زۆریش خزمه تی سحافه و سه قافه ی کردوه.
له گه ل نهو ده ییشدا که خیری ئابوونه یه کی بۆ (ژین) نه بووه دهسته برایه کی وهک (دهنگی گیتی
تازه) ی هیتایه مه یدان که له گیتی کورده واریدا دهنگی داوه ته وه. به راستی عالم و زبانزان و بن
ده عیه یه. خوا بکا هه شت نۆیه کی وامان زیاد بی و دهوور پشته ی مؤیدی کورده واری (ئه مین زه کی
بهگ) بگرن.

١١- به درخانیه کان

هه موو جار ی له به یرو ته وه ره ژنامه کور دییه کانم بۆ دیت. هه یج درۆی تیا نییه چاوم روون
نه بیسته وه و دلم نه گه شیته وه. ناوی کامه ران نه مباته وه سه ر دهووری کامه رانییه ک که له
نهسته موڵدا له گه ل به درخانیه کان رامان بوارد و زۆر جار له شه رفه ی مصاحبتی ئه مین عالی بهگ،
که هه ردوو کمان له (قاضیکوی) دراوسێ بووین. هه میشه له مه جلیسی نهو دا رامان نه بوارد.
(مه حمود پاشای ئورفه ی) ش که له شوو رای دهو له تا نه عزابو نه هات شه تره نج به رته وه، به قه د
فیلیک زل بوو، به پیا ده بییه ک له نه سپ نه که وه ته خواره وه، پاشاهی و شاه ی مات نه بوو. ئیمه
(مه دحه د بهگ و حه سه ن بهگ، مراد بهگ و حه سه ن پاشا) له شو تیکدا نه عزابو بوین، زه مان
به سه ردا رۆی هه ریه که که وتینه جتییه ک له م دوا ییه دا له خزمه ت (عه بدول په زاق بهگ) دا نهو و
(سه ید ته ها) و من له گه ل (حه یدره بهگی) والی موسل هاتینه موسل، نهو ده بوو (نهو زاد

دوو دار پیکه وه به خه یته کووره
هه یند لیکیان خو ش دئ گریان وهک نووره
ئیسته هه ردوو کمان وه ها پواوین
گیرمان نه ماوه جه پری سواوین!
له م به ره جه ژنامه دا بهو یاده وه چووم به لام سارد بوو بوومه وه.
جه زیه ی ئاهینم ده ماخ دان په رداخ
مغناتیس تو ی جام که رده ن وه یا تاخ
که هریا نه دهو ر کام مه ده ر و دهو ر
نه دهو ره ی مو ره ی (کاره با - کا تهو ر)

خانه قاکه ی سه ید دار و به ردی به زبانی حال و ئیلقای مه عنه ویات شاهیدی نه ده ن، که زۆر
په که وه ته و داماو و لیقه و ماوی تیا بوو ژاوه ته وه و ژیاوه و پارێزراوه. نه مه ییش وه نه بی
به سوو ساتی دیوانی و ئیجاره و خه ساندنی مسکین و گه ر و ته شقه له بوو بی. ره نجی شان و
کشتو کال و مائی حه لال، به شی خو م سن پادشای ناو دار و گه لی بزور گه واری ره ژگارم دیوه،
که سیان نهو نه دی سه ید نه حمه د مه جلیس ئارا و له سه ر سفره ی خو ی روو خو ش و حه ز به نان به دیم
نه دیوه. زۆریش جه سوور و به غیره ته، نیشان بهو نیشان له رتی حه ج له سه ر نه مه ی پیاو تیکه ی
نهو ره حمان پاشای مه رحه ج که (مرعی) ناو بوو حوشتی دابو به کری به حه جاج و دوا یی
حوشته رکانی لی شار دبوونه وه سه ید لهو سه ته و ته ی نهو ره حمان پاشایه نه تر سا (مرعی) دایه بهر
قه مچی.

تاخ، نه مانه دوا ی خو بان قه دربان نه زانری. نه مرۆ زیندوو یه کمان هه یه نهک ته نها ناو دار، بگه
به هه موو مه عنا یه که وه هه لکه و تووه، نه بی به خیر من را وه ستم تا نهو نه مرۆ؟! ئنجا دوو شیعی
مه رسییه ی یا شینیکی زبانی بۆ بکه م؟!، نهو له لا باوکه، ناو ده ستم، ره نکه من له پیش نهو دا
بهرم!. نهویش خوانه کا، یاخوا تا من ماوم نه مرۆ، دلم ته نگ نه بی و نه گریم!. دوا ی من که یفی
خو یه تی.

١٠- توفیق وهه بی

کاتی کور تینیم بوو، کهو تبوومه کۆری مه لا نه دیبه کان، وهک مه حوی و نه حمه د صائب و مه لا
عویتد و یه کتی له کۆنه مه لا کان که کهو تبووه وه زیفه ی دیوانیه وه و دیسان هه میشه هاو نشینی نهو
مه لا یانه ی نه کرد، زۆر تر له مائی نهوانیش کو نه بوونه وه. نهو زاته مارف نه فه ندی صندوق
نه مینی بوو مخلص (مه عروف وهه بی) بوو، باوکی توفیق وهه بی. دیته منی خو ش نهو یست
هه رچه ند نهو چوومه نهو ی، نه م کور په ی تازه پیی گرتبوو، جوو تی پاوانه ی زیوی له پییدا بوو

ئه‌تده‌مى نانى پى بکړه، نه‌پوښتووه. کولتيريه‌کى گهرمى له‌بن باخه‌لى دهره‌تيناوه وتوويته. کولتيريه بهم رهنکه، مه‌ردتیکه، نه‌به‌ردتیکه، به‌برسيستى، به‌پووتى، به‌سه‌رما، به‌گهرما، به‌پى جىيى، به‌پىکس نانه‌وئ. گله‌پى ناکا، چاوى له خيترى که‌س نىيه. جار به‌جار که ئه‌چم ئه‌يدۆزمه‌وه ئه‌مه‌وئ له قهرزه‌کونه‌کى شتتیکى بده‌مه‌وه به‌زۆر پاره‌کى ئه‌ده‌م به‌سه‌ردا. ئه‌ویش به‌زۆر ئه‌وه‌نده‌هه‌لوا به‌سه‌ر ئه‌و مندا‌لانه‌ى که داتىما له دهرين دابه‌ش ئه‌کا. به‌م حاله‌وه که موحتاج‌ترین و پى رى و جى ترينى به‌شه‌ره، چنده‌ سه‌رما‌وسۆله و نه‌خۆشى دپوه و چنده‌ به‌ردى مندا‌لانه‌ى ليدراوه هيشتا ئۆفیک و کفرتیکى له دهم نه‌ترازوه. ئه‌مه‌ویش نمونه‌يه‌که خوا پيشانى ئيمه‌ى ئه‌دا. ئه‌لئى سه‌يرکه‌ن چنده‌ خۆشه‌ويسته لای من که ئالووده‌ى فیل و فه‌رج و شه‌ر و مالى خه‌لک خواردن و سه‌ره‌تى و ده‌وله‌ت و باده و ته‌فه‌رى ژنان و دهردى موزاهه‌ره و سه‌ره‌خۆشى ئه‌ولاد نه‌کردووه. که مرديش هيچى له‌پاش به‌جى نامينى که داخى بۆ به‌خوات و ببیتته ميقرۆبى شه‌رى ئه‌ولادى، خۆزگه‌م به‌خۆى!

۱۳- مه‌وله‌وى (۱)

جارتیکى تریش نووسىبووم، مندا‌ل بووم، له بیرمه‌ جارئ مه‌وله‌وى هاته مالى ئيمه، قاپووتیکى کورکى سه‌وزى له‌به‌ردا بوو، منيان خسته باوه‌شيه‌وه و دهمى ماچ کردم، له دهمى دهم ماچکردندا چاوم به‌چاوى که‌وت، بروسکه‌يه‌کى پر خنده‌ى لى ئه‌بووه. مه‌وله‌وى ناوى عه‌وامى (عه‌بدول‌رحيم)ه، بۆ شيعر (مه‌عدووم)، که‌چى له هه‌موو شيعرئىکدا مه‌وجوده. ئه‌چيته‌وه سه‌ر مه‌لا ئه‌بوئه‌کرى مصنف خوا لى رازى پى. له هۆزى (تاوغ‌گۆزى)ن، پىبرى خدرى شاه‌ویش له‌وانه. له سالى ۱۲۲۲ى هيجرى- ۱۸۰۴ى ميلادى له خاکی جوانرۆ له دىيى (تاوغ‌گۆز)دا(۲)، هاتۆته دنياوه. ئه‌و خوئنده‌وازيه‌ بلنده و ئه‌و هه‌موو ئاساره‌ دلپه‌سه‌نده به‌فه‌قتيه‌تى له مزگه‌وتانا فیتري بووه. دوازه عيلم بووه، له (عه‌قيده) باوه‌ردا ماهير بووه. عه‌قيده‌نامه‌کانى له ميسردا به‌هۆى هيممه‌تى هاو‌لاتيه‌کانى خۆمانه‌وه له چاپ دراوه.

له‌پيشدا به‌فارسى و عه‌ره‌بى شيعرى وتووه. به‌سه‌وداى مه‌عنه‌وياتى شيخ سراج الدين (قدس سره) هه‌موو ئاسارتیکى و کردارتیکى نه‌قشى هه‌ورامانى ليدراوه و په‌رده‌ى په‌نهانى مه‌عنه‌وياتى به‌سه‌ردا کيشراوه. مه‌وله‌وى به‌هۆى محبه‌ت و حورمه‌تى به‌گزاده‌ى جافه‌وه هيچگار (قادر به‌گى که‌يخه‌سه‌ره به‌گ) که مامى مه‌حمود پاشا و وه‌سمان پاشا بووه له ته‌ک به‌گزاده‌دا راپيواردووه. شوهره‌تى مه‌وله‌وى دوو به‌شى به‌ قادر به‌گ و مه‌حمود پاشاوه بووه. زۆرتىر شيعره‌کانى ئه‌وان

(۱) له راستيدا ئه‌م بابته‌ى پيره‌ميتىر سه‌باردت به مه‌وله‌وى له به‌شى يه‌که‌مى ئه‌م لاپه‌رانه‌دا بوو به‌لام له نووسينه‌وه‌دا که‌وته به‌شى (۱۳)وه.

(۲) مه‌وله‌وى له دىيى (سه‌رشانه‌ى ناوچه‌ى تاوه‌گۆز له دايک بووه.

حه‌رامزاد) که (مرخص)ى اتحاد و ترقى بوو دهرمان‌خواردى کرد و به‌زه‌هرکوشتى. پاش ئه‌وه خه‌ليل به‌گ متصرفى (ملاطيه) بوو، منيش له ئه‌ماسيه‌ بووم. دراوسى يه‌ک بووين. (ميجر نوئيل) هات بۆ ئه‌و ناوه. سوپاى مسته‌فا که‌مال ده‌وره‌يان گرت. ئيمه به‌هۆى (به‌درى ئاغا) و عه‌شائرى کورده‌وه رزگارمان کرد کاتى گه‌رامه‌وه بۆ عيراق له حه‌له‌ب ديسان کامه‌ران و جه‌لادەت و مه‌مدوح خزمه‌تیکى زۆريان کردم. دواى هه‌مووان جه‌لادەتم له به‌غدا دى. ته‌ماشاکه‌ن وا کامه‌ران گيانى خۆى و ژيانى له پتى قه‌وميه‌تى خۆيا به‌خش ئه‌کا. له هه‌موو شوئنيک و ده‌وله‌تیک و جه‌معيه‌تیکدا ئاوازه‌ى داد و بيدادى ئه‌و له‌کارايه، به‌و دوعايه پى که پيران بۆى ئه‌که‌ن.

۱۲- ئه‌هه‌لى جاو

ئۆه‌ خۆزگه‌م به‌خۆى، ئه‌گه‌ر ئه‌تانه‌وئ بيبين به‌شوئین منا وهرن پاش نيه‌روپان له حه‌وشى مزگه‌وتى سه‌يد حه‌سه‌ندا له ده‌سته راسته‌وه له‌بن تووه‌که‌دا يه‌کى لىي راکشاوه، سينييه‌کى هه‌لواى گه‌زۆ و ماجومى و مه‌سکه‌تى له ژوور سه‌رى خۆى داناوه. خه‌ريکه مانه‌دوويه‌تى خۆى ئه‌حه‌سييتيه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وئ خه‌به‌رى که‌يته‌وه ده‌ست به‌ره بۆ هه‌لواکه‌ى ئه‌و هه‌لده‌سى، پر چنگى ئه‌کا له هه‌لوا ئه‌لئى فه‌رموو، وا ئه‌زانئ تو مشتته‌ريت و لىي ئه‌کرى. ئه‌وه‌نده‌يشت پى ئه‌لئ: ئه‌م هه‌لوايه بۆ هه‌ندیک بايى چل مليۆنه و هه‌ندیکيش چل مليۆنيان هيه‌يه و فلسيتیکى پى ناده‌ن! ئيتىر ئه‌که‌ويتته فه‌لسه‌فه.

ئه‌م زاته که‌له‌گه‌تیکه ريش سپى کونتيک و کراسه شرتیکى له‌به‌ردايه، هه‌ميشه سنگى به‌ره‌للايه. مووى سنگى و هه‌کو پووشى شاره‌زور به‌ده‌ره‌وه‌يه. ريشيش هيچ ده‌ستى لى نادا هه‌روا به‌ته‌بيعه‌ت خۆى پىکاها‌تووه. جار به‌جار ده‌لاکئ به‌خيتري خۆى ماکنه‌يه‌ک به‌رپشيا دىيئ!، کورتى ئه‌کاته‌وه. ئيتىر هه‌روا هه‌رچى ته‌کليفیکى ترى توالت ته‌راش و بيجامه‌يه ئه‌و لىي ئازاده‌يه.

به‌يانيان زوو که هه‌لده‌سى سىنى هه‌لواکه‌ى ئه‌گرئ به‌ين ده‌سيه‌وه له‌سه‌ردا به‌بازاردا ئه‌رواته خواره‌وه له زۆر لاوه مندا‌له‌وردکه‌ى بيعارى شوئین ئه‌که‌وئ، هه‌لواى لى ئه‌فرتن، به‌ردى پيا ئه‌ده‌ن هيشتا ده‌ستى له که‌س نه‌وه‌شاندووه. سا ئه‌گه‌ر چنده‌ هه‌لوايه‌ک ئه‌ویش ناسياوه‌کان لى بکرن. جارئ له‌پيشه‌وه پارهى هه‌لواچه‌که‌ى لى ئه‌داته‌وه، ئنجا کولتيريه‌کى لى ئه‌کرى ئه‌يخاته باخه‌ليه‌وه و ديتيه‌وه. له چايخانه‌که‌ى به‌ر مزگه‌وتى سه‌يد حه‌سه‌ن چايچه‌يه‌که چاى بۆ تيته‌کا، کولتيريه‌کى پيتوه ئه‌خوا و ئنجا ئه‌گه‌ر که‌سيکى ده‌ستکه‌وت قوماره‌که‌ى له‌گه‌ل ئه‌کا هه‌ميشه ده‌سته‌يه کاغه‌زى ئه‌سکه‌ملى له باخه‌لدايه. تا قومارى بۆ هه‌لکه‌وتبئ هيچى تر ناکا و ئه‌گه‌ر هه‌لوايشى نه‌فرۆشتبئ و هيچى نه‌بووبئ کولتيريه‌ک و ده‌سته‌يه کاغه‌زى له باخه‌للايه. زۆرجار که زانيومه هيچى نه‌بووه نانى پى بکرى ده‌فلسم بۆ راگرتوه وتوومه ئه‌مه تو قهرزى کۆنت له‌لامه

کۆیان کردۆتەو و دەرپارەیی ئەوان بوو.

مالی مەولەوی لە (چورستانە) یون(۳). کە ئیستا ناوایی جەنابی (ئەحمەد بەگی حەمە سەلح بەگ)ە. لەو زەمانەدا سەد مالی لە ئەفغانستانەو هاتوونە شارەزور، مەولەوی کچیکی لێ هێناون کە ناوی (عەنەبەر خاتوون)ە و مەولەوی شینی ماتەمی کردووە بۆ عەنەبەر خاتوون. (سەید محەمەد و سەید ئەحمەد و سەید محەمەد و سەید عەبدوللا) چوار کۆری بوو، لە چورستانە رەچەلەکی برێوەتەو. تەنها سەید عەبدوللا ماو. ناچار رای کردووە گوازتوویەتە پشت قەلای شەمبێران لە دێی (سەرشاتە) لەوێ وەفاتی کردووە. تەئریخی وەفاتی سالی ۱۳۰۰ی هێجری ۱۸۸۲ی مەسیحییە. زاتیکی میانە بالا، ریشیکی تەنک دوو چاوی بەرەونەق و پڕ جیلەو. ئەو چاوە جوانانەیی لە دواپیدا کوێریو. گەشتوگۆی لەسەر خۆ وەک شێخی ضیائەددین دانەدانه و بەنوکەتە و نیو خەندەییەکی بەمەعنا کە نیمای دڵپاکی و پروناکی بکا، جار جار ناھێکی بەسۆز لە کۆورەیی دەرروونیکێ پڕ عەشقی مەعنەو دەهاتە دەرێ، وەک تەو جەوھی شێخیکی نەقش تایییدی راپیتەیی دەکرد و بەو عەشقی بەجۆش. ئەمە مەولەوی خۆی، ئەمیشە شیعەرەکانی وەک ئاوی حەیات لە توتی میدادا.

شیعری مەولەوی بەدەنگی خۆش و هێجرانی (عەزیزی ئامینە) وە لەناو ئیمە برەوی پەیدا کرد. عەزیزی گۆیندەییەکی عەزیز بوو. لە مەجلیسدا هێجرانی و لە چێادا قەتار ھەر لەو ئەھات. ئەمە راستە کە بەیانییەک لە راپووەدا قەتاریکی خۆیند کەوی کۆھسارانی هێنایە جونیوش و قاسپە. یەک دوو شیعری بوو، زۆری لە دڵ ئەسەند، ئیجگار لە بەھارەدا. لە ئیوارەدا لەسەر کارێزی شەریف کە دەیگوت: وەھارەن، سەوزەن، ئاوەن، پێکاوەن.

یاخوو:

گۆل چون پرووی ئازیز نەزاکەت پۆشان

بەفراوان چون سەیل دیدەیی من جۆشان

یا بەیانیان کە بەقەتارەو ئەیگوت:

لە ورشەیی شەونم لەتوتی پەردەو

نێرگس مەست مەست چەم بلۆ کردەو

ئەمانە و ئەو دەنگە داویدیە و نەشەیی بەھاران و دڵپاکی ئەوسای یارانە. جا لێکی بەدەنەو چ شۆرێک و چ سۆزێکی ئەخستە کەللە و دەرروونەو، من ئەم شۆرەم ھەر لە کەللەدا بوو ئەمویست بەسەر یاراندا دابەشی کەم. بەلام شێوێ زوبانەکی ئەو گیانە شیرینەیی لە ئیمە شارەدووە تەنها

(۳) تکایە بۆ زیاتر شارەزابوون لە ژبانی مەولەوی و خێزانی و شیعەرەکانی و دوست و خۆشەویستانی، تەماشای یادی مەردان بەشی دووھەمی مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مەدرس بکە.

چەند کەسیک لە ھەوراماندا تێی دەگەیشتن. ئەو سەردەمەیی لە ئەستەموڵ شاعیرەکانمان رۆژنامەدا بەرپز ئەنووسی لەوێ کەس لە مەولەوی نەدەگەیشتن. نیازم بوو وەک شینی حەمە ئاغای دەرپەندەقەرە و چوار شەخس رەنجووریم کرد بەتورکی ئەویش وەرگێرمە سەر تورکی. بەلام ئەو گیانە بلێدە لەو گۆرە تەنگەدا نەدەگونجا و دانەدەمرکا! ئەو ئارەزووەم ھەر لە دلا مایەو تەھا ئەو و بەزۆرە ملی ئالاندەمیانە نووسینی رۆژنامەو و ئەشبایە ھەموو ژمارەییەکی ھێچ نەبێ شەش حەوت رەنگ نووسین بنووسم، عیلمی و فەنی، تەئریخی کردوگۆشی، گالتەوگەپ، ئیجتەماعی، حقووقی، ئەدەبی، ئەدەبیاتمان لە ھەموویان بۆ ئەم خاکە پێشتر بوو. جاری لە پەندی پێشیانەو تێھەلچووم، دیتم ئەو خەرجی عامە، بالا نییە، ئنجا ھاتم بەفەننی (ئەسپری تیزمە - جەلبی ئەرواح) گیانی مەولەویم هێنایە (ژبان)ووە و ژیانەووە. لە قەلای زالمی زەلم وەک تافگەکی زەلم کیشامە دەشتی شارەزووری ئەدەبیاتی کوردەو. ئەو تافگەییە ئەلەکتیریکی نووری لێ پەیدا بوو رۆحەکی و ئەسلەکی بوو پەلکە زێرینەیی کوردستان.

ئاخ ھەر خۆم ئەیزانم چەندم رەنج داو تا لەم لا و لەولا کۆم کردەو خوا ھەقە بۆ ئەمە موفتی(۴) ھۆی کردەو و دیوانی مەولەوی دامت و حەسەن بەگی عەلی بەگی جافیش سەروردی مەولەوی دەست خستم. خوا ھەردووکیان پایەدار و کامگار کا.

باوەرم نەدەکرد من بگەمە ئەو رۆژە فەردی مەولەوی کۆیکریتەو و لە چاپ بدرێ. خوا ھەردووکیانی بۆ من ئاسان کرد. لە ھەر شوێنی نالەییەکی مەولەویم بیست خستەم قەوانەو. بەلام زۆر داخی دیوانی نالی و کوردی و شێخ رەزا و حاجی قادرم لەدەدا بوو کە ئابرووی ئەو یادگارە جوان جوانانەیان بردبوو. من بەشی گرانترم گرتە ئەستۆی خۆم زوبانی ھەورامی و زوبانزەھە مەولەوی ئەمەزۆ لەم خاکەدا کەم کەس ئەیزانت. ھەرچی خۆم نەمزانیی بە (کەعبە الاخبار)ی کوردستان (مەلا عبداللە) (۵) کە وەک مەولەوی لەدواپیدا چاوی نابینا بوو و بەشاعیری ھیوای ئەدەبیاتمان، بینای ھیوا (گۆران) (۶) ساغ کردەو. وە لەتەرتیب و چاپیشا رەنجم دا چ ئەسلێ شیعەرەکان و چ چاپەکیان راست و پەوانە خانەیی چەوتی و راستی بۆ ناکەم. خۆزگە شیعری مەولەوی ئەھلی دڵ ئەیخوێندەو. گۆران ویستبووی غەزەلێکی ھەلێترێ بیکا بەعەرەبی، ھەرچی تەماشای کردبوو ھەلێئاردە بوو. خوا ئەیزانت و ئەھلی مەعنا باوەر دەکەن کە

(۴) موفتی: موفتی سلیمانی - مەلا عەزیزی موفتی - زانای ئایینی.

(۵) مەلا عەبدوللا (مەلا عەبدوللا مەربوانی) شارەزای شێوێ ھەورامی کە یارمەتیبەکی زۆری پیرەمێردی داو لە وەرگێرانی شیعەرەکانی مەولەویدا.

(۶) (گۆران) مامۆستا گۆرانی شاعیر بەھۆی ئەو مەولەوێک لە ھەورامان مامۆستا بوو، شارەزایی لە شێوێزمانی ھەورامیدا پەیدا کردەو.

قهوم و میلله ته کهم له پیشه که وتنان و هه موو جوړه توانا و قابیلیه تییکیان تیدایه. نامۆڅگار
ئوهویه بخوین کور و کچ تا خوینده وار نه بن بئ سووده. هه موو شتییک به عیلم و فنه وهیه. وهکو
وتوومه:

«لای من به خوینده واریه، ئاه خوینده واریه
هه میلله تی که فنه نی نه بی، دهردی کاریه
ئاخ خوژگه خویندیش وهکو من ئاره زوو ئه کهم
بیسینم و نه بیسته گرتی قورسی کفنه کهم»

نامۆڅگاریم ئوهویه به شوین ماده مه کهون، دنیا زور به گران مه گرن. تا ئه توانن خزمه تی راست و
بی موقابلی قهوم و زمان و ولاته که تان بکه و دهستی داماوان بگرن و له دین لامه ده و. خوا و
پیغه مبهری خوتان بناسن و رهوشتان پاک و خاوین بی.

نامۆڅگاریم ئوهویه چاپخانه که مه فیه وتین، ئه م قه له ندهر خانه یه تیک مه ده و. ئه و یه که دوو
که سانه ئه م بهینه له م قه له ندهر خانه یه دا خویان داوه ته په نای من بی نازیان مه که ن حه قیان
به سه رمه وهیه.

رۆژنامه کهش له دهست مه ده و. چاپخانه که ئیش پیبکه ن چونکه له لایه که وه ناکوژیتیه وه و
خزمه تیکی بی ئه کریت له لایه کی تریشه وه ئه و جیهه تانه ی من یارمه تیم دا و ن به لکو به هوی
ئیشکردنی چاپخانه که وه ئه و یارمه تیه یان لی نه بریت.

نامۆڅگاریم ئوهویه شیعر و نووسینه کانم کوکرایه وه مه یفه وتین ئیستفاده ی لی ئه کریت.
نامۆڅگاریم ئوهویه له گردی یاره بښین. بۆم مه گرین. ئه گه ر زور بیرتان کردم جار جار سه رم لیده و.
فائق ئه م نامۆڅگاریانم بۆ تویه و بۆ ئه و که سانه یه که به ته نگمه وه و.

ژیانی پیره میڤرد

یه کهم: ژیا نی له خویندن و فهرمانی میریدا:

* پیره میڤرد ناوی (توفیق مهحمود هه مزه) یه. واتا توفیق به گی مهحمود ئاغای هه مزاغای
مه سرف.

* له سالی ۱۸۶۷ ی زاینی، ۱۲۸۸ ی کۆچی، له گه ره کی گوێژه له شاری سلیمانی له دایک بووه.
* باپیری (وهکیل خه رج) واتا بهرپرسیاری دارایی (ئهحمه د پاشای دوا میری بابان) بووه. بۆیه
ناسراوه به مه سرف (مصرف). توفیقی مهحمود ئاغا، له ته مه نی شه ش، حه و ت سالی دا،
نراوه ته بهر خویندن، یه که مجار ئه چیته حو جره ی مه لا حوسه یه گۆجه قورئان و کتیبه
سه ره تاییه کانی خویندنی حو جره ی ئه و کاته له و ئی ته و او ده کات. ئنجا ئه چیته حو جره ی مه لا

رۆحی مهولهوی وهک (مثنوی) مهولهوی (۷) رۆح نهواز و دلپه سه نده. تائیتستا له په رده ی زوبانی
هه وراماندا بوو وا ده رکه وت. چونکه هه مووی پینج سه د لا په ره ی ئه گرت هه. کردمان به دوو جلد.
هه رزانتریش نه بی.

جلدی یه کهمی مهولهوی وهک گری ئاگری زه رده شتی له سه ر کۆی ئاته شگا وه، که شاعیری بلند
هه میشه یادی کردوه، ده وشا یه وه کوردستانی پر کرد له نووری ئه ده ب. زۆرم پین خوشبوو که
به بازاردا ئه رۆیم هه ندی دیوانی مهولهوی به ده سه ته وه و هه ندی له بهر وهک بولبول به نه غمه ی رۆحی
مهولهوی جریه بیان ئه هات. ئۆف چه ند خوشه دهنگی هه سستی و به با ده ی هه سستی نه شه ی
سه رمه سستی. من ئه و داوی رۆژمه به و ته ی خۆم نه بی ئه ده بیاتی زۆر قه و و نا واران ی زۆر
میلله تم دیوه هیچیان ئه وه نده ی رۆحی مهولهوی پرچۆش و خرۆش نییه. رهنگه له مه عنای
شیعری مغلقی عه ره بی نه گه م که (معلقاتی سه به عه)، حه و ته وانه ی که عبه پینچ و تاب و برقه ی
شیر و ئو شترم ئه خاته که لله وه. (بی دال) (۸) یش خه و م لی ده خا و مه ولهوی به ناله ی دلسۆزییه وه
بی داری کردمه وه، مه عدومم له قولله ی قه زاله ی عه ده مه وه هینایه سه ر کۆی ئاته شگا.

وا ده زانم ئه م دیوانه له ئه ده بیاتی کوردیدا هالالی شه واله، هه ورامان به ئاشوویی زه مان شیوا.
به رگوزاری مه عدوومی تازه رهنگ و بۆی به هار پهیدا ئه کا. خوژگه وهک نه مردم دیوانی
(مه ولهوی) م به چاپکراوی دی ئه شمسیست را دیوی عیراق به دهنگی (ره شۆل) و یه کیکی تر قه تار
و هیجرانی و ئای ئایی به شیعری مه ولهوی ئه رازانده وه.

وهسیه قنامه ی پیره میڤرد

ئه مجاره ئه مر، له مردن ناترسم، ژیا نیکی باش و عومریکی درێژم را بوارد وه، گه لی شاران و
ولاتان گه راوم، گه و ره و پادشاهانم دیوه، تالی و سویری زۆرم چه شتوه. به نیوه خوینده واری له
سلیمانی ده رچووم و خویندنیکی به رزم هینایه وه. به سه ره ره زری ئه زانم که له رتی با وه ری خۆما
حه پس و زیندان نیکی زۆرم دیوه. له م ولاته دا دوو چاوم هه بووه، یه کی زانست و یه کی ژین. ئیسته
که ئیتر له وانه یه که لکی خزمه تم پیوه نه میتی بیه به بار به سه ره خه لکه وه، روو ئه که مه وه قایی
ئه به دی به بی ئه وه ی که مالی که سم خوارد بی، مو حتاجی که س بوو بیتم. هیچم پاشه که وت
نه کردوه، هیچیشم له دوا به جی نه ما وه چاوم له دوا ی خۆم نییه، خۆم به ئاخ ره خیر ئه زانم.
هه رچه نده یه گانه هیوام ئه وه بوو که بیینم قه و و میلله ته که م په یه که له مه به رتر و خوینده و ارتر و
پیگه یشتو تر بن، بوو به گری له دلما و نه مدی. له گه ل ئه وه شا به ختیارم چونکه بۆم ده رکه وت که

(۷) مهولهوی (مهولانا جهلاله ددینی رۆمی) خاوه نی مه سنه وی (سروودی نه ی).

(۸) (بی دال) شاعیری به ناوبانگی ئیران. که هه میشه ناوی له گه ل ناوی (کلیم) دا پتکه وه دیت.

به‌رزى ئه‌سته‌موڵ. هه‌ر له‌و ماوه‌به‌دا به‌هۆى عزه‌ت پاشاوه له‌ ئه‌سته‌موڵ له‌ كۆليجى ياسا (الحقوق) وه‌رده‌گيريت و بڕوانامه (شه‌هاده‌ى حقوق وه‌رده‌گريت، له‌ ته‌موزى ١٩٠٥دا كه‌ بانگى مه‌شروتيه‌ت درا و مه‌جاليس تيكچوو، حاجى توفيق هه‌تا سالى ١٩٠٨ له‌ ئه‌سته‌موڵ به‌محاميه‌تى و گوڤار و رۆژنامه‌وه‌ خه‌ريك بووه‌.

* له‌ سالى ١٩٠٧دا كه‌ (كۆمه‌له‌ى كورد) به‌نه‌يتى پينكه‌ت به‌سه‌رۆكايه‌تى (شيخ عه‌بدولقادري شيخ عه‌بدوللاى شه‌مزينى) وه‌ له‌ سالى (١٩٠٨)دا كه‌ حيزبى (اتحاد و ترقي) كه‌ماليه‌سته‌كان سوڵتان عه‌بدولحه‌ميدبان لا‌برد، ئه‌و كۆمه‌له‌يه‌ به‌ئاشكرا خۆى ناساند وه‌ پيره‌مي‌رديش يه‌كيك بوو له‌ ئه‌ندامه‌كانى.

* له‌ مانگى ئه‌يلوولى سالى ١٩٠٩دا بووه به‌ قائيم مه‌قامى چۆله‌ميرگ.

* له‌ مانگى نيسانى ١٩١٢دا بووه به‌قائيم مه‌قامى (قه‌ره‌مرسل)

* له‌ شوباتى ١٩١٥دا بووه به‌قائيم مه‌قامى (بالاوا).

* له‌ ئه‌يلوولى ١٩١٦دا به‌هه‌مان پله‌ بۆ (بيت الشباب) دانراوه‌.

* له‌ مارتى ١٩١٧دا به‌هه‌مان پله‌ بۆ (گموش كوى) دانراوه‌. له‌هه‌مان ساڵدا و له‌ هه‌مان پله‌دا چۆته (اطه‌ پازارى، هه‌گه‌له‌ى ئوطه‌) كه‌ دوورگه‌يه‌كى خۆش و ناودارى توركيya و هاوينه‌هه‌واره‌.

* له‌ مانگى نيسانى ١٩١٨دا كراوه به‌ (متصرف)ى شارى (ئه‌ماسيه‌) له‌ توركيya. هه‌تا سالى ١٩٢٣ له‌وى بووه‌.

* كه‌ حكومه‌تى عيراق له‌ سالى ١٩٢٣-١٩٢٤دا دامه‌زرا، له‌ توركيyaوه‌ گه‌رايه‌وه‌ بۆ به‌غدا و له‌وتوه‌ بۆ شارى سليمانى و له‌ مانگى كانوونى دووه‌مى سالى ١٩٢٥دا گه‌يشته‌وه‌ سليمانى.

* له‌و ساڵه‌وه‌ نه‌چوو به‌لاى فه‌رمان و ئيش و وه‌زيفه‌ى مي‌ريدا و كاتى له‌ سالى ١٩٢٦دا رۆژنامه‌ى (ژيان) له‌لايه‌ن شاره‌وانى سليمانيه‌وه‌ دامه‌زرا و (حسين ناظم) بووه‌ موديرى ئيداره‌ و سه‌رۆكى، پيره‌مي‌رد ده‌كرت به‌سه‌ريه‌رشتياري رۆژنامه‌كه‌. كاتيك له‌ سالى ١٩٣٢دا حوسين نازم كۆچى دواى ده‌كات پيره‌مي‌رد ده‌بيت به‌موديرى مه‌سئولى رۆژنامه‌كه‌.

* له‌ سالى ١٩٣٨دا ناوه‌كه‌ى ده‌گۆرپه‌ت به‌ (ژين) و هه‌تا ١٥ى حوزه‌يرانى سالى ١٩٥٠ هه‌زار و پانزه‌ ژماره‌ى لى چاپ ده‌كات.

ژيانى پيره‌مي‌رد - دووه‌م

* له‌ رۆژى ١٩ى حوزه‌يرانى سالى ١٩٥٠دا، له‌ سه‌عات چواري پاش نيه‌ره‌ۆ، به‌رانبه‌ر به‌چواري ره‌مه‌زاني ١٣٦٩ى كۆچى له‌ سليمانى به‌هۆى نه‌خۆشى شه‌كره‌ و گورچيله‌وه‌، له‌ ته‌مه‌نى هه‌شتا و سنى سالي‌دا كۆچى دواى ده‌كات و له‌سه‌ر داواى خۆى، گردى (مامه‌ياره‌)ى سليمانى

سه‌عيدى ژنله‌يى.

* دواى ئه‌وه‌ ژيانى فه‌قييه‌تى ده‌ست پي‌نده‌كات. له‌سه‌ره‌تاوه‌ له‌م‌زگه‌وته‌كه‌ى باپيرى كه‌ ئيستاش ماوه‌ (م‌زگه‌وتى هه‌م‌زاغا) كه‌ نزيك مالى خۆيان بووه‌، لاي مه‌لا مه‌حمود ده‌رسى عه‌ره‌بى ده‌خوينيت. له‌ خويندى عه‌ره‌بيدا ده‌چيته‌ پيشه‌وه‌ و ده‌ست ئه‌كا به‌خويندى (سيوطى) به‌دواى خويندندا وه‌ك هه‌ر فه‌قييه‌كه‌ى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ شار و جينگه‌ى خۆى دوور ده‌كه‌ويته‌وه‌. ده‌گاته‌ م‌زگه‌وته‌كاني شارى (بانه‌) له‌ كوردستاني ئيران. ماوه‌يه‌ك له‌وى ماوه‌ته‌وه‌ و گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ سليمانى.

* له‌ ئه‌يلوولى سالى ١٨٨٢ى زايينيدا، له‌ته‌مه‌نى (١٥) سالي‌دا ده‌بيت به‌كاتبى نفوسى سليمانى. زۆرى پى ناچى ده‌بيت به‌كاتبى (ظيط)ى دادگاي سليمانى.

* له‌ حوزه‌يرانى ١٨٨٣دا كراوه به‌كاتبى ئه‌ملاكى هومايونى له‌ هه‌له‌بجه‌.

* له‌ ئه‌يلوولى سالى ١٨٨٦دا ده‌بيت به‌باشكاتبى مه‌حكهمه‌ى شاربازير.

* له‌تشرينى يه‌كه‌مى سالى ١٨٩٥دا بووه به‌مه‌عاون موديرى شارى (كه‌ريه‌لا) به‌لام نه‌چوو و ده‌ستى له‌كار و فه‌رمانى ميرى كيشاوه‌ته‌وه‌.

* شيخ مه‌سته‌فاى نه‌قيب كر دوويه‌ به‌وه‌كيلى خۆى بۆ راپه‌راندنى ئيش و كاره‌كاني و ژيانينكى باش و له‌بارى بۆ خولقاندوه‌.

* له‌سه‌ر ده‌عه‌وتى (بانگ كردنى) سوڵتان عه‌بدولحه‌ميد، شيخ مه‌سته‌فاى نه‌قيب و شيخ سه‌عيدى هه‌فيد، كاروانيك ريك ده‌خه‌ن و له‌ سالى ١٨٩٨ى زايينيدا، ده‌چن بۆ توركيya، پيره‌مي‌رد، ده‌بيته‌ هاوسه‌فه‌ريان. دواى باسى ئه‌م كاروانه‌ و سه‌فه‌ره‌ ده‌كه‌ين.

* له‌ ئه‌سته‌موڵ له‌ (مابه‌ين) ده‌بنه‌ مي‌وانى پادشاهيى. له‌پاش سالتيك له‌گه‌ل شيخ سه‌عيد و شيخ مه‌سته‌فا و گه‌ل له‌ رۆشنير و پياوانى به‌ناوبانگى سه‌فه‌ره‌كه‌ياندا ده‌چن بۆ (حه‌ج)، توفيق ده‌بى به‌ حاجى توفيق، له‌لايه‌ن پادشاهى عوسمانيه‌يه‌وه‌ پايه‌ى (به‌گ)يتى دراوه‌تى و بوو به‌ حاجى توفيق به‌گ.

كاتيك له‌ هه‌ج ده‌بن، وه‌فايى شاعير و سه‌يد ئه‌حمه‌دى خانه‌قاى كه‌ركوك، ده‌بنه‌ هاوپرته‌ى حاجى توفيق. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا له‌ ربه‌ى حيجاز وه‌فايى كۆچى دواى ده‌كات و، هه‌ر له‌وى ده‌نيزرته‌. سه‌يد ئه‌حمه‌د روه‌ و عيراق ديت و حاجى توفيقيش ده‌چيته‌وه‌ بۆ توركيya.

* له‌و ساڵه‌دا (عزه‌ت پاشا)ى كاتبى ده‌ربارى شه‌هريارى، وه‌لامى ئه‌و نامه‌يه‌ كه‌ (ناصرالدين شا) بۆ سوڵتان عه‌بدولحه‌ميدى نووسيوو، به‌حاجى توفيق ده‌نووسيه‌ته‌وه‌، شيوه‌ى نووسيني نامه‌ فارسييه‌كه‌ و خه‌ته‌كه‌ى و زبه‌ركى حاجى توفيق زۆر به‌لايانه‌وه‌ په‌سه‌ند ده‌بيت. له‌به‌رئه‌مه‌ له‌ (١٤)ى ئه‌يلوولى ١٨٩٩دا فه‌رمانى شاهانه‌ى بۆ ده‌رده‌چيت و ده‌بيت به‌ئندامى مه‌جليسى

دەبیتە ئارامگای هەمیشەیی ئەو مەزگە مەزنە.

ژیانی ئەدەبی و ڕۆژنامەنووسی پیرەمێرد

خولبای شیعەر و ئەدەب هەر لە منالێهەوه لەگەڵ پیرەمێردا ژیاوه، بەهەریەکی خاوی و مەزن ئاوێتەیی گێانی بووه و داھێنانی فرەیی پێ بەخشبوو. وەک لە پێشەکی ئەم کتێبەدا پیرەمێرد خۆی باسی ئەو خولبای و دنیای شیعەر و سەرەتای دەستپێکردنەیی خۆی دەکات، لەسەرەتایەکی زۆر زووی تەمەنییەوه و یەستوووەتی شیعەر بلێ، باسی ئەو کەشکۆڵەمان بۆ دەکات کە چۆن نووسیبووەتیەوه. هەر وەها ئەو هەولە سەرەتاییانەیی خۆی لە بواری شیعردا. خۆی دەنوسیت «لە بیرمە معلم ناجی مەرحووم لە قیسمی ئەدەبیاتی (ترجمانی حقیقت) دا سەرپەرشتی ئەکرد، لێرەوه پەنجای سالی لەمەو پێش ١٨٨٣ی میلادی مەنزومە یەکم نووسیبوو دەرجی غەزەتی کردبوو، لەژێریشیا نووسیبوو (زکای ناتراشیدە) فکریکی شێوەی نادروست - هەر کا دەوام بکەیی ئاخری هەر دەبیتە شاعیریکی باش» (٩). هەر وەها مامۆستا محەممەد پەسول هەوار لە دیوانی پیرەمێردی نەمردا لە لاپەرە (٩٣-٩٤) دا نووسیبوو:

«هەر لە منالێهەوه نیشانەیی ئەم بەهەریەیی تیا دیاری داوو. هەر لە منالێهەوه حەزی لە شیعەر خوێندەوه و شیعەر لەبەرکردن بوو. ئەو بوو لەگەڵ مامۆستاکەیدا لەسەر شیعریکی خواجە حافظ تێک ئەچێ، لە شارەزایەکم بیستوو کە وەختی وەسمان پاشای جاف لە سالی ١٣٠٠ی هێجریدا خانووەکی سێ نەوێمێ دروستکردوو، دیوارەکانی ژووری دیوێخانەکی هەموو ئاوێتەبەنگ بوو و بەئاوێنەیی گەورە گەورە ڕازێراوەتەوه، ئەو سەردەمە ئاوێتەبەنگ لە کوردستاندا ئەوندە نەبێراوه، بەتایبەتی تیرەیی جاف کە کۆچەری بوون و هەمیشە لەژێر ڕەشمالا ژیاون ئەو خانووی وەسمان پاشایان زۆر لەلا شتیکی سەیر بوو، پیرەمێرد بۆ دروستکردنی ئەو خانووە بۆ دانانی مێژووی دروستکردنەکی ئەم دێرەیی بەفارسی نووسیبوو:

«شد به توفیقی خدایی لاینام

در هزار و سیصدی هجری تەمام»

بێگومان ئەبێ ئەو سەردەمە پیرەمێرد لە یەکیەک لە مەزگەوتەکانی هەلەبجەدا فەقێ بووبێت و بەپێی ئەو دێرە تەمەنی پیرەمێرد لەو کاتەدا (١١، ١٢) سالان بووبێت کە ئەمەش نمونەییەکی تری زیرەکییەتی» (١٠).

هەر وەها مامۆستا عەلەددین سەجادی هەر لەم بارەیهوه بیروپرای خۆی دەریپووه و نووسیبوو:

(لە تەمەنی دە سالییدا کە دەری (شیرین و خەسەرەوی نیزامی) لەلای مەلا سەعیدی

(٩) ژبان- ژمارە ٣٧٥-٣١ی ئابی ١٩٣٣.

(١٠) پیرەمێردی نەمر- م. هەوار ل ٩٤.

زەلزەلەیی ئەخوێند و ئەبێنی سەرەتای بەم شیعەر ئەکاتەوه کە ئەلێ:

خوداوند دەر توفیق بو گشای

نظامی را ره تەحقیق بنمای

ناوی توفیق لە کانگای دلییهوه دەنگ ئەداتەوه، لە قەرەغ کتێبەکیەوه ئەمیش ئەم شیعەر ئەنوسێ:

نظامی چون بەتوفیق ابتدا کەرد

تەعاون بین کە توفیقەش چەا کەرد؟! (١١)

لەپێش ڕۆیشتنی پیرەمێرد بۆ تورکیا و اتا پێش سالی ١٨٩٨ کە تەمەنی ٣١ سال بوو هێچ بەرهەمیکیان نەبێنوو یاخود باس نەکراوه هەتا لێرەدا بۆ جیهانی شیعری ئەو سەردەمەیی بگەڕێنێنوو و لەبارەیهوه بنووسین. ئنجا ئەو کە لە تەمەنی یانزە و دوانزە سالییدا خولبای شیعری کەوتبێتە سەرەوه و هەتا تەمەنی ٣١ سال کە ڕۆیشتوو، دیارە کەم یاخود زۆر بەرهەمی هەبوو تەنانەت ئەو شیعەری کە معلم ناجی لە ڕۆژنامەیی (ترجمانی حقیقت) دا بۆی بلاو کردۆتەوه لەبەردەستا نییە هەتا شتیکی لەبارەوه بلێین!

ئێمە ئەو سەردەمەیی پێش ڕۆیشتنی ناو دەنێین هەنگاوی یەکم، لەو هەنگاوەدا بەرهەمی هەبوو و وەک باوی ئەو سەردەمە کە خۆی باسی دەکات شیعری، نالی و مەولەوی و مەحوی و حاجی قادر و... هتد. لە کەشکۆڵەکی خۆیدا نووسیبووەتەوه. زەوق و بەهەری لەو شیعەرە هەرگرتوو و بۆتە شەیدا و عاشقی بووکی شیعەر.

هەنگاوی دوو بەلای ئێمەوه لە ١٨٩٨هە دەست پێ دەکات کە چوو بۆ تورکیا هەتا گەڕانەوهی لە سالی ١٩٢٤دا. لەو ماوەیدا لە ولایتیکی دواکەوتوو و پەڕێشانەوه کەوتە ناو ولایتیکی پیشکەوتوو و شارێکی گەورە وەک ئەستەمول کە شوینی زانست و ئەدەب و کانگای هونەر و ڕۆژنامە و شانۆ و هەموو جۆرە چالاکییەکی فیکری بوو. بۆیە دەبێن کە مەودەرازی ئەو سەردەمە، نەک لە کوردستاندا بەلکە لە هەموو ڕۆژەهلادا، بەتایبەتی لەوانە بوون کە خوێندن و پێگەیشتیان لە ئەستەمول بوو. ئەستەمول بەهۆی دەسلەلاتی گەورە و بەرفراوانی دەولەتی عوسمانییەوه لەلایەک و ستراتیژیەتی شوێنەکی کە ڕۆژەهلانی دواکەوتوو و ڕۆژئاوا (ئەوروپا) ی پیشکەوتوو دەگەیان بەیەکتەری، لەلایەکی ترەوه بایەختیکی گرنگی پەیدا کردبوو. ئەوی بەدوای زانست و ئەدەب و فێربوون و پلەوپایەدا بگەڕایە ڕووی دەرکە ئەو شارە. پیرەمێرد لەبارەیی پێگەیشتی خۆیهوه لە ئەستەمول لە زۆر مۆناسەبەدا بەئاشکرا نووسیبوو، لەوەسیەتنامەکییدا دەفرموویت «بەنیوێ خوێندەواری لە سلیمانی دەرچووم و خوێندنیکی بەرم

(١١) مێژووی ئەدەبی کوردی - عەلەددین سجادی ل ٤٦٢.

ئەحمەدیش لەبەر ئیختیاری توانای سواری و سەفەری نەماپوو، ئەو ئارەزووی هەر لەدەلا بوو سولتان ئیرادەى کرد که حەفید و وهلی عەهدی کاک ئەحمەد، شیخ سەعید بچیتە ئەستەنبول بۆ حوزوری شاهانە، ئەویش لەسەر ئەو ئەمرە تەشریفی چوو وە نائیلی ئینعام و ئیلتیفاتی پادشاهی بوو.

لەپاش چەند سالتیکی تر دووبارە ئەمری کرد که شیخ سەعید بچیتەوه بۆ خدمەت زاتی شاهانە. مەرحوم شیخ تەدارەکی سەفەری ڕێکخست لە خزان و ئەشراف و عولەما و خدمەتکار نزیکى چل کەسى ئینتخاب کرد که لەو سەفەرە لە خدمەتیا بن. لە ئەقاریب شیخ مستەفا و شیخ عومەری برای و شیخ مەحمودی کورێ. باقی لە ئەشراف و موعتەبەران و عولەما بوون. بەواسیتەى جەنابی شیخ مەحمود که مەرحەمەت و ئیلتیفاتی لەگەڵ من هەبوو منیشی داخلى هەيئەتى سەفەرییە بووم. ئیرادەى شاهانە سادر بوو که هەموو مەساريفی ڕێگای شیخ و تەبەعەى هەتا ئەستەنبول لەسەر حوکومەت بێ» (١٦)، هەروەها زیۆر لە باسی پیرەمێرددا هەر لەو یاداشتانەدا باسی سەفەری پیرەمێرد دەکات بۆ حەج لەگەڵ شیخ مستەفاى نەقیب و شیخ سەعیددا، دەنوسیت «لەخدمەتیا (لەخدمەت شیخ مستەفا)دا چوو بۆ ئەستەنبول و لە ئەستەنبولەوه ئیشتراکی سەفەری حەجازیشی کرد، نائیلی تەوافی بیت اللە بوو. کە نەقیب لە مەککەى موکەررەمەوه وەفاتى کرد لە خدمەت شیخ سەعیددا دیتەوه ئەستەنبول» (١٧) هەروەها لەبارەى پیرەمێردەوه دەنوسیت: «رەفیعى سەفەر و حەزەرەم، دۆستى دانا و موعتەبەرەم، پیرەمێرد» (١٨).

پیرەمێرد لە سالتەکانى یەکەمى گەشتینیدا بەتورکیا و هەر لەو کاتەوه کە ئەندامى مەجلیسى عالی ئەستەنبول و قوتابى کۆلیجى حقوق بوو دەستى کردووە بنووسین و وەرگێڕانى شیعەر و وتار و زیندووکردنەوى ئەدەبیاتی کوردی و ناساندنى بەو جیهانە نوێیە. لێرهەدا ناوی ئەو گوڤار و ڕۆژنامانە دەنوسین کە پیرەمێرد یاخوون و سەرنووسەرى بوو یاخود دەستەى نووسەرانی بوو یا نووسەریکی چالاک بوو و بەبەشداری قەڵەمەکەى لاپەرەکانیانى رازاندۆتەوه.

١- گوڤارى (رەسملی کتاب)، خاوەنى ئیمتیاز حاجى توفیق بەگ ئەستەنبول. ئیمە لەبارەى ئەم گوڤارە: سالتى دەرچوون و داخستنى، ژمارەکانى، بەچەند زمان دەرچوو، باباتەکانى چى بوون و نووسەرەکان کى بوون، هیچ زانیاریە کمان دەست نەکەوت.

٢- ڕۆژنامەى کورد یاخود (کورد تەعاون و ترقی غەزەتەسى).

ڕۆژنامە یەک بوو، بە کوردی و تورکی لە ئەستەنبول یەکەم ژمارەى لە ٩ى تشرینی دووهمى سالتى ١٩٠٨دا دەرچوو. هەتا حوزەیرانى سالتى ١٩٠٩ بەردەوام بوو. خاوەنى ئیمتیازى حاجى

(١٦، ١٧، ١٨) گەنجینەى مەردان-زێۆر لاپەرەکانى ٥٦، ٥٧، ١٤٧، ١٤٨.

هینایەوه». (١٢) یاخود نووسیویه «ئیمە زۆرترمان لەوێوه لە ئەستەنبولەوه پێگەشتووین» (١٣)، هەروەها باسی ئەوه دەکات کە هەرچی زانیاری و ڕۆشنبیری خۆی هەیه هەمووی لەوێ لە ئەستەنبول کۆکردۆتەوه و لە ناو مێشکیا هەلێ گرتوون و لەبری کتیب و کتیبخانە هەموو جار بۆ مێشک و بیرەوهرى و توانای شت لەبەرکردنى خۆى دگەڕیتەوه و بەهەرى لێ وەرەگرت و دایدەرێتیتەوه، پیرەمێرد ئەو توانای لە مێشکا هەلگرتن و لەبەرکردن و بیرتێتیهى خۆى بەتورەکە یەکی ئارد شوبهاندووە کە هەرچەند هەلێتە کتیبى تۆزى لێ بەرز دەبیتەوه، دەنوسیت «هەرچی تۆ بلیتى کتیب و مەنخەزە لەلام نییە و بەدەستەوه نییە، سەرما یە یەکەم (حافظ) هیه، هەرچی ئەنوسم لە تۆرەکە کۆنە جاووەکەى ناو کەللەمى دەر دینم کە هەشتا سالتە من هەلێتە تەکینم، وەک جەواللى ئارد تۆزى لێ ئەبیتەوه» (١٤).

بەرستى ئەو مەبەستەى پیرەمێرد بۆ ڕۆشتبوو وە ماوهى بیست و پینج سالتى وڵاتى خۆى و خیزانەکەى لەپێناویدا بەجێ هێشتبوو بەوپەرى سەرکەوتنەوه گەیاندىە ئاکام و جیگای شیواى خۆى. کاتیک تەماشای چالاکییە ئەدەبى و سیاسییەکانى دەکەین کە لە تورکیا نواندوویەتى لە پێناوی نەتەوه و نیشتمانە کەیدا بۆمان دەرەدەوێت کە لە ڕۆژى یەکەمى گەشتینیهوه بەتورکیا بەرنامەى خۆى بۆ داناوه و ساتیک نەووستاوه و ڕۆژیکى لەو ماوه زۆرە بەفەرۆ نەداوه. ئنجا پێش ئەو ی بەوردی ئەم لایەنەى ژبان و تیکۆشانى ئەدەبى ئەم بلیمە تە ڕوون بکەمەوه، پێوستە باسیکی بروا پێکراوى خاوەن بەلگەى ئەو سەفەرە بنووسین، کە پیرەمێرد یەکیک بوو لەناو ئەو کاروانەدا کە لە سلیمانیهوه چۆتە ئەستەنبول.

هەموو ئەو سەرچاوانەى کە باسی ئەم سەفەرى پیرەمێرد دەکەن کە سالتى ١٨٩٨ بوو ئەوێندە دەلێن کە پیرەمێرد لەگەڵ شیخ سەعیددا دەچێت بۆ تورکیا. بەلام ئیمە گەلێ زانیاری نوێمان لەم بارهیهوه دەستکەوت، بەتایبەتى لەم دوااییهەدا کە یاداشتەکانى شاعیری نەمر زیۆر (١٥) بلابووهوه و لە چەند لاپەرەیه کدا باسی ئەو کاروانە دەکات کە خۆى یەکیک بوو لەوان.

لە کاتى خۆیدا دوو کاروانى شیخانى سلیمانى حەفیدزادەکان لەسەر داواى سولتان عەبدولحەمید و فەرمانى حاجى کاک ئەحمەدى شیخ بەرەو ئەستەنبول ڕێکەوتووه. سەبارەت بەمە با بزانی زێۆر لە یاداشتەکانیدا چى نووسیوه: «سولتان عەبدولحەمید سەبەب بەئیخلاسى کە دەرەق سادات و مەشایخی هەبوو، دەرەق بەحەزەرەتى کاک ئەحمەد زیاتر بوو، کاک

(١٢) بروانە لاپەرە (٤٧) ی ئەم دیوانە.

(١٣) بروانە ژین - ژمارە ٨٩٣ سالتى ١٩٤٧.

(١٤) ژین - ژمارە ٨٩٦ سالتى ١٩٤٧.

(١٥) گەنجینەى مەردان - زیۆر. سالتى ١٩٨٥.

و بەداخەوێ دەژێنەوێ و وەرگێڕانی تورکی و فارسییەکانیشی رۆژ بەرۆژ زەحمەت تر و دەکەوێ. من لەو باوەڕەدام کە بەرهەمی شاعیر و ئەدی و رۆژنامەنووسیکی وەها لە ماوەی بیست و پێنج سالدا، لەناو جیهانیکی شارستانی ئەستەموولدا بۆ خۆی کەرەسە کۆتییەکێ سەرەخۆ یاخود چەند دیوانی شیعرە. واتا ئێمە لەو هەموو گەوهەرە بەنرخانە و لە چەندین لاپەرە میژووی ژبان و بەرهەمی یەکیەک لە شاعیر و ئەدی بە گۆڕەکانمان بۆ بەشین و هیچی لێ نازانین. رۆژێک ئەو بەرهەمانە بدۆزێنەوێ و ئەوانەی کوردی نین بکریێ کوردی ئەو لە لایەنێکی فراوانی شارراوەی ژبان و بەرهەمی پیرەمێرد ناگادار دەبین و پرووناکی دەکەوێتە سەر لایەنێکی تاریکی میژووی ئەدەبیاتی نەتەوێکەمان.

وەک وتمان گۆڤاری ژین ١٩١٨-١٩١٩ بیست و پێنج ژمارە لە ئەستەموول لێ دەرچوو و ئێمە (پانزە) ژمارەیان بەهۆی کە لە پورناس و دڵسۆزی رۆشنبیری کوردی مامۆستا (عەبدولقەیب یوسف) هە دەستکەوت.

پیرەمێرد لە ژۆری ژمارەکانیدا بەم ناوانەوێ بەرهەمی هەیه:

- سلیمانیەلی توفیق، س.ت، سلیمانیەلی مەحمود نەژاد، سلیمانیەلی م. نەژاد توفیق، م. م، سلیمانیەلی و داد، اسماعیل و داد. ئەمەش نووسینەکانیەتی:

١- کردلر و یقودە دکل- ژین ژمارە (١)، ٧ ی تشرینی دووەمی ١٩١٨-١٣٣٤ ی رۆمی ل ٥ ئەستەموول.

٢- ادبیات کردیەدن بعض نمونەلر - ژین ژمارە (٢)، ١٤ ی تشرینی دووەمی ١٩١٨-١٣٣٤ ی رۆمی ل ٩.

٣- ژین مجموعەسی واسطەسیلە کردی بتلیسی قرداشمە. واتا بەهۆی گۆڤاری ژینەوێ بۆ برام کوردی بتلیسی - ژمارە (٤)، ٢٨ ی تشرینی دووەمی ١٩١٨ ی زاینی-١٣٣٤ ی رۆمی ل ١.

٤- شیعی (کاروانی غەم) ژمارە (٥)، ١٢ ی کانوونی دووەمی ١٣٣٤ ی رۆمی، ١٩١٨ ی زاینی، ل ٧.

٥- چامەکە نالی (قوربانی تۆزی پێگەتم) بەناوینیشانی (مکتوب منظوم) هەر دێرێک لەو شیعرە بەناوینانگە بەرانبەری کردووە بەتورکی. ژین ژمارە (٦)، ٢٥ ی کانوونی یەکەمی ١٣٣٤، ١٩١٨ ل ١٢.

٦- بەشی دووەمی ئەو کاغەزە کە لە ژمارە (٤) دا بەشی یەکەمی بۆ وەرگیراوە. وە بۆ کوردی بتلیسی ناردبوو. بەناوینیشانی «هەندێ جار بەهۆی پارچە بەردێکەوێ میژووی میللەتێک لە ئەفسانەکان زیاتر دیاری ئەکریت». ژین ژمارە (٧)، ٢ ی کانوونی دووەمی ١٣٣٤ ی رۆمی ١٩١٨ ی زاینی.

توفیق بەگ بوو و سەرنووسەری (ئەحمەد جەمیل پاشا) بوو. دەنگی کۆمەڵەی کورد - کورد تعاون و ترقی جمعیتی - بوو کە شیخ عەبدولقادری شەمزیی سەرۆکی بوو.

٣- لە گەڵ (فائق صبری بەگ) رۆژنامەی (مصور محیط)یان دەرکردووە.

٤- لە ژۆری ژمارەکانی گۆڤاری (ژین) ئەستەموولدا شیعر و نووسین و وەرگێڕانی هەیه. ئەم گۆڤارە لە سالی ١٩١٨-١٩١٩ لە ئەستەموول بەکوردی و بەتورکی دەرچوو ئێمە هەتا ئێستا پانزە ژمارەمان لێ بینیوە کە بەرێژ، ئەدی دڵسۆزی کوردستانی تورکیا (مەحمەد ئەمین بۆژ ئەرسەلان) لە سوید چاپی کردۆتەوێ و تەواوی ژمارەکانی وەرگێڕاوەتە سەر پیتی لاتینی.

٥- لە رۆژنامەی (شەمس)دا زۆرجار دەینووسی، لە تورکیاوە شیعر و نووسینی بۆ ئەنارد بۆ تاران. خاوەنی ئەم رۆژنامەیە (سەید حسینی ئێیرانی) بوو. پیرەمێرد لەم بارەیهوێ نووسیویە «گەلی خزمەتی غەزەتی شەمس-م ئەکرد کە سەید حسینی ئێیرانی خاوەندی بوو» (١٩).

٦- لە گۆڤاری (فەرەنگ) و رۆژنامەی (شەفەقی سورخ)دا نووسین و شیعی هەبوو دەنووسیت «ئەو سەردەمە کە رۆژنامەی (شەفەقی سورخ) و مجلەی (فرهنگ) لە تاران دەرچوو هەمیشە من لە ئەستەموولەوێ مەقالە و شیعر بۆ ئەناردن» (٢٠)

پیرەمێرد بەرهەمەکانی بەهۆی (ئاغا تاهیری هەمەدانی)یهوێ دەرناڕد بۆ تاران.

٧- زۆر جار سەروتاری بۆ رۆژنامەی (إقدام) و (حریت) ئەنووسی.

٨- کاتی ئە ئەستەموول لە سالەکانی ١٩٠٤-١٩١٢ دا گۆڤاری (اجتهاد) (٢١) لە لایەن عەبدوللە جەودەتەوێ دەرچوو، بەرهەمی خۆی و نەژادی کۆری بۆ دەرکردووە، پیرەمێرد لەم بارەیهوێ دەلیت: «عەبدوللە جەودەت لە پاش مەشرووسەت کە لە ئەوروپاوە هاتەوێ، لە ئەستەموول بوو، زۆرتر لە هەموو کەس من لە خزمەتیا بووم خۆم و نەژادی کۆرم (بەنظم و نشر) لە مەجەلەکەیدا خزمەتمان هەیه».

٩- لە رۆژنامەی (ترجمانی حقیقت)ی معلم ناجیدا کە لە تورکیا دەرچوو شیعی هەیه.

١٠- بەهۆی (داود حەیدەری کۆری ئیبراھیم حەیدەری)یهوێ کە لە دەرچوونی خۆیندنی بەری فەرەنسە بوو، شیعی نالی و نووسینی کوردیان بەفەرەنسی ناردووە بۆ رۆژنامەی (تان) کە لە پاریس دەرچوو.

ئێستا لە هەموو ئەو شیعر و نووسین و وەرگێڕانە جۆر بەجۆرانە پیرەمێرد لەو گۆڤار و رۆژنامەدا جگە لە بەرهەمەکانی پانزە ژمارە گۆڤاری ژین نەبیت ئێیر هێچمان بەدەستەوێ نییە

(١٩-٢٠) ژین ژمارە ٨٥٥ سالی ١٩٤٧.

(٢١) لەبارە ژبان و بەرهەمی عەبدوللە جەودەتەوێ تەماشای گۆڤاری کاروان بکە ژمارە ٣٧ سالی ١٩٨٥ لاپەرەکانی ٤ هەتا ١٢.

دهکاتهوه «جه نابی توفیق بهگی مهحمود ناغا که بیست و سی ساله لهو تهتن دوورکه و نهته شوی ۳۰ کانوونی دووهمی ۱۹۲۵ ته شریفی هاتهوه مهمله که ته که مان به قدوومی ئەم زاته زۆر مهسروور و خوشحاله، به ناوی هه موو خوولا تیبیه که وه به خیرهاتنی ده که یه» (۲۲).

حاجی توفیق له گه یشتیه وه بو سلیمانی توخنی هیچ کار و فه رمانیکی ده ولت نه که وت و هه موو ژبانی خوئی ترخان کرد بو خزمه تی ئە ده بی کوردی. سالی ۱۹۲۶ که رۆژنامه ی (ژیان) له لایه ن شاره وانی سلیمانییه وه ده رچوو، پیره میترد سه ریه رشتی کرد و به ره ه می خوئی تبادا بلا و کرده وه.

به ره ه مه کانی به ناوی (حاجی توفیق بهگ) ده و بلا و ده بو وه. هه تا بو یه که مه جار له گه ل بلا و کرده وه ی شیعری (به یانی بوو له خه وه هه ستام که روانیم به فره باربوه) دا له ژماره (۳۱۲) ی رۆژنامه ی (ژیان) ی سالی ۱۹۳۲ ناوی خوئی له (حاجی توفیق بهگ) ده کرد به پیره میترد. هه تا له سالی ۱۹۲۳ دا که (حوسین نازم) کوچی دوا یی ده کات، پیره میترد ده بیت به خاوه ن و به رپر سیاری. خوئی له م باره یه وه ده نووسی «زۆر دلشکستم به کوچ کردنی هاو ده ردیکی وه ک حسین ناظم بهگ، گه رچه منیش ریتوارم و نزیک به بوارم به لام هیشتا هیوادارم (ژیان) مان نزیک بوو به نه مان چونکه ئیتر (بلدی) هیچی پی خه رج نه ده کرا، ناچار له گۆشه نشینی ها ته ده ری و دهستم دایه داوینی (ژیان). چاک چاکی له ده ست ناده م، ئیستا به سه ریه رشتی (ژیان) و چاپخانه که م وه ک خو م پی به ها و به هیوا ی بیته به ها، گرتوه ته ئە ستۆ، ئە زانم با وه رم پی ده که ن که تیده کو شم په نا به یه زدانی پاک، ده بیبه یه سه ر. ئە مه نده هیه هه موو کالایه به خریدار دیته به ره و، من به خریداره کان ده نازم و پشتیوانیش له خوا ده خوازم» (۲۳) ئنجا ئە گه ر به وردی ته ماشای بابه ته کانی رۆژنامه ی ژیان بکه یه ن، به تایبه تی له و ژماره یه وه و هه تا دوا ژماره ی (ژیان) که ژماره (۵۵۳) بوو وه له (۱۰) ی مارتی ۱۹۳۸ دا ده رچوو زۆر به یان به ره ه می قه له مه جوانه که ی پیره میترد خو یه تی، به تایبه تی سه روتاره کان و په ندی پی شینیانه کان و شیعره وه رگیترا وه کانی مه وه لوی و... هتد. به راستی مرۆفیک له و ته مه نه دا و له ناو کو مە لێکی دوا که وتوودا و سه ره رای که م ده رامه تی و پر و بیانووی ده ولت بتوانیت به ته نیا حه وت به شی رۆژنامه یه که هه موو هه فته یه که بی دوا که وتن ناماده بکات و بلاوی بکاته وه شایانی هه موو ریز و نه مری و به رزیبه که و هه تا هه تایه له ویزدانی نه ته وه که یدا سه دایه کی بلند و ئاوازیکی نه مر و به سه ره اتیکی نه ته وه یی پی رۆزه.

له سالی ۱۹۳۸ دا، مه جید یه عقوبی، که تورکیکی ره گه زه پرست و دژ به کورد بوو بیانووی

(۲۲) ژبانه وه - ژماره (۱۴)، ۲ ی شوباتی ۱۹۲۵.

(۲۳) ژیان - ژماره (۳۲۲) سالی ۱۹۳۲.

۷- ادبیات کردیه دن بعض نمونه لر - هه مان ژماره ی پيشوو.

۸- کورد و تورک برلکی، ژماره (۸)، ۹ ی کانوونی دووهمی ۱۳۳۵، ۱۹۱۸ ی زایینی ل ۱.

۹- له هه مان ژماره دا شیعریکی پیره میتردی تیا به به ناوی (بر کورد جوجفنگ احتساساتی) ۱۱ ل.

۱۰- کوردجه لسانغز - ژین ژماره (۹)، ۱۶ ی کانوونی دووهمی سالی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۱- نووسی نی له کورده به ناویانگه کاغان (حضرت مولانا خالد - قدس سره الطیبه) گۆقاری (ژین) ی ئەسته موو، ژماره (۱۰)، ۲ ی شوباتی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۲- ژین غزته سه نه - گۆقاری (ژین) ئەسته موو ژماره (۱۱)، ۱۵ ی شوباتی ۱۳۳۵ - ۱۹۱۹ ی زایینی.

۱۳- کردلرده وه بی زکا - (ژین) ژماره (۱۲)، ۲۵ ی شوباتی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی. ل ۴. ئەم نووسی نه ی پیره میتردی بریتی به له پیشه که یه ک و شیعریک. له و پیشه که یه دا باسی شاعیره نه خوینده واره کانی کورد ده کات که شیعره کانیان ته نها له به هره وه یه وه شیعره که ی (ئه حمده به گی کو ماسی) ده نووسیته وه و به رانه بری ده ی کات به تورکی. به لام وه ک له م کتیبه دا رو وغان کرده وه که پیره میترد ئە و شیعره ی به یی (حه مه ناغای ده ریه ندفه قه ره) زانیوه و له گه ل شیعری (گلکۆی تازه ی یار) دا لیتی گۆررا وه.

۱۴- بیر مکتوب، گۆقاری (ژین) ی ئەسته موو - ژماره (۱۵)، ۳۰ ی مارتی ۱۳۳۵ ی رۆمی ۱۹۱۹ ی زایینی. ل ۱.

وه ک وغان ئیتمه هه تا ژماره (۱۵) ی ئەم گۆقاره مان ده سته که وتوه وه (۱۰) ژماره ی ماوه، دیاره له و ده ژماره یه دا گه لی نووسین و شیعری پیره میتردی تیا به. هه روه ها شیعری به ناویانگی (سروودی نه ورۆز) له یه کئ له و ده ژماره یه دایه. به لام نازانین کام سروودی نه ورۆزه. که ئە لێن مارشی نه ورۆز، په نگه سروودی (ئه م رۆژی سالی تازه یه نه ورۆزه هاته وه) بیت!

حاجی توفیق بهگ. هه تا سالی ۱۹۲۳ له تورکیا ده مینیتیه وه و دوا پله ی کاری میری (متصرفی ئە ماسیه) بووه. به هۆی شوړشی کورد له تورکیا و تیکچوونی باری ژبانی کورده کانه وه، وه به هۆی ئە وه ی که پیره میترد خو شی ئە ندای کۆمه له ی کورد بوو، وه یه کیک بوو له کورده رۆشنبیر و ئە دیب و سیاسیه کانی ئە و کاته، نه ی توانی مینیتیه وه و ژنه که ی و هه ردوو کو په که ی (نه ژاد و و داد) له تورکیا به جی ده هیلێ و به رتیه گی (حه له ب) دا سالی ۱۹۲۴ دیته وه بو (به غدا) و له وێه بو سلیمانی.

له و کاته دا رۆژنامه ی (ژبانه وه) له سلیمانی ده رده چوو، وه هه وائی گه یشتیه وه ی پیره میترد بلاو

(ژیان)ی داخست، لام وایه پیره‌میردیشی به‌رەنگی تەنگەتاوکرد شاری سلیمانی که مه‌لبە تە نیشتمانی بوو وه ئەستەموولی بۆ به‌جی هیشتبوو، به‌جی هیشت و رووی کردە بەغدا. ئایا له‌به‌ر خاتری پیره‌میرد و یاخود له‌به‌ر خۆتشیایه‌تی عائله و یا به‌شەرپه‌روه‌ری، (ته‌ها پاشای هاشمی) که وه‌زیر بوو، ئەمری دەرچوونی ژبان به‌ (ژین)ی بۆ پیره‌میرد دەرکرد. پیره‌میرد دیسان به‌ده‌ستی وه‌یسکه و سوزنی پۆلاین هاته‌وه سه‌رباری به‌رەبۆر و به‌بێ ترس و پرسی له‌ جاران چاکتر ده‌ستی پێکرد.

موده‌تییکی که‌م حوسپێن نازم ئەفه‌ندی مودیری ئەم پۆژنامه‌یه‌ بوو له‌ دوا‌ی ئەو دیسان عه‌لی ئەفه‌ندی عرفان و له‌ پاشا پیره‌میرد به‌بێ معاش له‌سالی ۱۹۳۰-۱۹۳۱ له‌ژێر ریاسه‌تی (میس‌تر یانغ) که‌ وه‌کیلی مندوب سامی عیراق بوو له‌گه‌ڵ جه‌غفه‌ر پاشای عه‌سکه‌ری رئیس الوزرا و جمیل مدفعی، وه‌زیری داخلیه و جه‌مال به‌گی بابان وه‌زیری عدلیه بۆ ئیستفتای ژینی کورد هاتنه‌ سلیمانی. لام وایه‌ زۆرتان له‌بیرتانه که‌ ئەم پۆژنامه به‌ی دهنکه به‌رەنگی راپه‌ری ئەتوانم ب‌لێم هیچ پۆژنامه‌یه‌ک له‌ هیچ کات و هه‌لیکا به‌و رهنکه پر به‌ده‌م هاواری جانسۆزی به‌رز نه‌کردۆته‌وه. ئەو کاته ۵، ۶ ژماره‌ی دەرچوو، باوه‌رتان ببی هه‌ریه‌کی له‌و ژماره‌ جوانانه پیتیسته‌ میلیله‌تی کورد له‌ گه‌نجینه‌ی ئامالی میلیلیدا له‌ ژوور هه‌موو مه‌جه‌وه‌راتی سیاسی میلیله‌وه هه‌لیواسی. (ژیان)ی شیرین وه‌کو وترا هه‌تا سالی ۱۹۳۷ له‌لایه‌ن پیره‌میرد وه‌و له‌ژێر گه‌لی ناره‌حه‌تیدا ژیانرا. هه‌ر له‌م ساله‌دا مه‌جید یه‌عقوبی متصرفی سلیمانی پۆژنامه‌که و جه‌معیه‌تی زانستی که‌ ئەویش سالی ۱۹۲۵ له‌ سلیمانی دروست کرابوو هه‌ردووکی داخست.

(ژیان) و (ژین) ئەم دوو پۆژنامه‌یه‌ زۆر به‌زه‌حمه‌ت و ناره‌حه‌تی ژیاون که‌ هه‌ر پۆژی به‌ناوێ و هه‌ر ساتی به‌داوێ گیرۆده و خنکا‌ون. به‌لێ، ژیا‌نی ئەم دوو پۆژنامه‌یه‌ ژیا‌نی تالی قه‌ومی لیقه‌وماوی کورد وه‌کو سینه‌ما پیشان ئەدا.

هه‌رچه‌ن د‌لمان به‌وه‌ خو‌ش ئەکرد، که‌ تۆژی ته‌می نه‌زانی له‌سه‌رمان په‌ویوه‌ته‌وه و هیواداربووین باری سه‌رشانی ژین به‌هۆی زانی‌ن و تێگه‌یشتمانه‌وه سووک بووه، به‌لام نه‌مانزانی که‌ هیشتا پۆژی زانی‌ن و تێگه‌یشتن کورد زۆری ماوه هه‌لبێت و باری قورس و گرانی ژین هه‌ر له‌گرانیه و له‌م پایزه‌دا ئەوه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو (ژین) به‌رگه‌لا‌پ‌یزان بکه‌وی. نزیکه‌ی مانگی بوو کاغه‌زی سالانه‌ی برابوه‌وه. پیره‌میرد پیتی نه‌کرا پاره‌ی ئەو دوانزه به‌ند کاغه‌زه‌ی سالانه بنیترێ، که‌ دوا‌ی داواکردن رازی بوو بوون به‌نرخ‌ی حکومه‌ت ب‌یفرۆشن. به‌لام دیسان پیره‌میردی جوان وه‌کو جاران دانه‌ما و له‌ چواری کانونی یه‌که‌م ۱۹۴۵دا خانووه‌که‌ی که‌ جێگه‌ی خۆی و چاپخانه‌که‌ی (ژین) بوو خسته‌یه‌ بارمه‌تی ره‌ه‌نی ئەیتام به‌شه‌ست دینار. بۆ به‌یانی، کتو‌پ‌ر دوانزه دیناری به‌حه‌واله‌ نارد بۆ مودیری گه‌لا‌ویژ.

به‌پیره‌میرد گرت و پۆژنامه‌که‌ی داخست، به‌لام پیره‌میرد کۆلی نه‌دا و چاپخانه‌یه‌کی به‌ده‌ست ه‌ینا و ئیمتیازی بۆ وه‌رگرت و له‌ ۲۶ی کانونی دووه‌می ۱۹۳۹دا، له‌سه‌ر هه‌مان ژماره و زنجیره‌ی (ژیان) ژماره (۵۵۴)ی پۆژنامه‌ی (ژین)ی بلا‌و‌کرده‌وه و هه‌تا ژماره ۱۰۱۵ی له‌ ۱۵ی حوزه‌یرانی ۱۹۵۰دا بلا‌و‌کرده‌وه، واته‌ هه‌تا چوار پۆژ پێش کۆچ کردنی، دوا‌ ژماره‌ی پۆژنامه‌که‌ی پێشک‌ش به‌جیهانی پۆژنامه‌گه‌ری نه‌وه‌که‌ی کرد. بۆ شاره‌زابوونی ته‌وا‌و له‌ کاروانی پر شانازی پۆژنامه‌ی (ژیان) و (ژین) و هه‌ولێ پیره‌زی بێ کۆلدانی پیره‌میرد، ئەم نووسینه‌ی شیخ سه‌لامی شاعیر بلا‌وده‌که‌ینه‌وه که‌ له‌ ئاهه‌نگی بیست ساله‌ی (ژین)دا له‌ سالی ۱۹۴۶دا، خۆتندوو‌یه‌تیه‌وه و پیره‌میرد خۆی ئەو یاده‌ی ساز کردوه و له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا بووه و دوا‌ییش خۆی ئەو نووسینه‌ی شیخ سه‌لامی له‌ ژماره (۸۱۹)ی، (ژین)ی ۷ی شوباتی سالی ۱۹۴۶دا بلا‌و کردۆته‌وه و ته‌وا‌وی چیرۆکی ژیا‌نی ئەو پۆژنامه نه‌مه‌ریه‌:

«ژیان له‌ سیلمانی له‌سه‌ر حساب و چاپخانه‌ی (به‌له‌دییه) دهرئه‌کرا. له‌ ۲۶ی کانونی دووه‌می ۱۹۲۶ی میلادیدا ژماره‌ی یه‌که‌می دەرچوو. ئەم پۆژنامه‌یه‌ پۆژنامه‌یه‌کی کوردی و هه‌فته‌یی بوو. سه‌ره‌به‌ست بوو به‌نووسینه‌ی هه‌موو شتی‌ک پیره‌میردیش جاروبار به‌نووسین به‌شی خۆی تی ئەخست. له‌ ۶ی مایسی ۱۹۳۲دا مودیری چاپخانه‌ی ژیان حوسپێن نازم ئەفه‌ندی مرد و پیره‌میرد کرا به‌مودیری چاپخانه و معاشی‌ک که‌ بۆ مودیر دانرابوو پیره‌میرد قبو‌لی نه‌کرد. له‌ ژماره (۳۲۱) وه‌ ده‌ستی دایه‌ تا ژماره (۴۰۶) ئنجا له‌ ۱۴ی ئابی ۱۹۳۴دا چاپخانه‌که‌ی له‌ (به‌له‌دییه) گرت به‌ئیجاره و ئیمتیازی ئەم پۆژنامه‌یه‌ی بۆ خۆی دهرکرد و به‌هه‌موو ه‌یتی ده‌ستی دایه‌. له‌ ۳ی ئابی ۱۹۳۵دا لاپه‌ره‌کانی له‌ چواره‌وه کرد به‌شه‌ش و ده‌ستی کرد به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی نووسینه‌ی لاتینی. له‌ ۳ی ئابی ۱۹۳۷دا ژماره‌ گه‌یشته ۵۳۸، ئیجازه‌ی چاپخانه‌که‌ دوا‌یی هات و بۆیان تازه نه‌کرده‌وه. خۆ هه‌وا‌ی خزمه‌تی ئەده‌بیش له‌ سه‌ری پیره‌میرددا که‌لکه‌له‌ی ئەکرد. ناچار ده‌ستی دایه‌ پێشه‌وه، چاپخانه‌یه‌کی گه‌وره‌تر به‌پیتی تازه‌وه له‌ ۲۰ی ئه‌یلولی ۱۹۳۷دا ک‌ری و ژماره ۵۳۹ی دەرکرد و به‌قه‌ده‌ر ما‌کنه‌که‌ش پۆژنامه‌که‌ی زل کرد.

له‌ ۱۰ی مارتی ۱۹۳۸دا له‌ پاش دهرکردنی ژماره ۵۵۳، به‌هۆی ئەوه‌وه که‌ جارجار به‌لاتینی ئەینووسی و به‌کردنه‌وه‌ی ئاگری نه‌ورۆز، خیرخوا (دوشمن) ل‌بی نه‌گه‌ران و وتیان پیره‌میرد ئەیه‌وێ کورد بکا به‌گا‌ور و مه‌جووسی و پۆژنامه‌که‌ی داخرا.

به‌وه‌ش کۆلی نه‌دا و له‌ پاش چه‌ند مانگی‌ک ئیمتیازی پۆژنامه‌ی (ژین)ی وه‌رگرت. له‌ ۲۶ی کانونی دووه‌می ۱۹۳۹ یه‌که‌م ژماره‌ی دەرکرد. به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ ژیان و ژین خوشک و برا بوون نه‌یوست زنجیره‌ی ژماره‌ی ژین جیا بکا‌ته‌وه و هه‌ر له‌سه‌ر زنجیره‌ی ژیان ژماره (۵۵۴)ی (ژین)ی دەرکرد. دوشمنی زالمی خۆنم‌ژی زکماک. مه‌جید یه‌عقوبی، نه‌ک ته‌نها پۆژنامه‌ی

۸- شیعرهکانی وهلی دێوانه و بێسارانی، ئهوی که دهستی کهوتی، له ههوارامیهوه کردووه بهشیوهی سلیمانی. جگه له شیعری گهلی له شاعیرانی ههوارامان و زهنگه نه. وهک (شه فیع و مه لا ولدخان و مه جذوب و فخر العلما و مه لای جهباری و عهبدوللا بهگی زهنگه نه و... هتد).

۹- کۆمهڵیک پهخشانی هونهری جوانی نووسیوه و له لایهن ئیمهوه کۆکراوه تهوه و لیکۆلینه وهی له سه ر نووسراوه.

۱۰- زنجیره و تاریک دهبارهی میژووی کورد، میژووی میرنشینی بابان و خیتل و تیرهکانی جاف و گهلی روودای میژووی گرنگ که بابهتی کتیبیکی گهورهیه.

۱۱- ههزاران بهیت شیعری ههیه که پهندی پیتیشینیانه و خۆی بهشیوهیهکی ئه دیبانه و شاعیرانه پکی خستونه تهوه. به زنجیره له رۆژنامه کهیدا بلاوی کردوونه وه و دواییش کاکهی فه للاح هه مووی کۆکردۆته وه و له چاپی داوه.

۱۲- چهنده ها به ند و بهیتهی فۆلکلۆری و چیرۆکی فۆلکلۆری و چیرۆکی منالان و مه ته ل. که ئه میش ده بیته کتیبیک.

پیره میرد و چیرۆک

پیره میرد سه ره پای ئه وه هه موو سه رقالتی و راپه راندنی کاری رۆژنامه نووسی و شیعری وه رگێران و نووسینی هه مه چه شن له بواری کورته چیرۆکی کوردیدا چهن د چیرۆکی هونه ری و جوانی هه یه، که بابه ته کانیان کۆمه لایه تییه و له که له بووری کۆنی کورده وارییه وه دروستی کردوون. هه موو ئه م چیرۆکانه ی له (گۆفاری گه لاوێژ) دا بلاو کردۆته وه. گه لی له نووسه ران و په خه گرانی شه رزای ئه ده بی کورته چیرۆکی کوردی له کتیب و لیکۆلینه وه کانیاندا باسی ئه م کورته چیرۆکانه ی پیره میردیان کردووه، وهک: حوسین عارف، سه باح غالب، ئه که رم قه ره داغی، عومه ر مارف به رزنجی، ره ئووف حه سه ن و چهن د نووسه ریکی تریش، لیته دا ماوه ی ئه وه مان نییه که به جینه ناو جیهانی چیرۆکه کانه وه و یه که یه که شیان به که یه نه وه و له باره یانه وه بنوسین، ئه مه هه لده گرین بۆ لیکۆلینه وه یه کی سه ره خۆ و ئیسته ته نه ا ناوی چیرۆکه کان و شوین و کاتی بلاو بوونه وه یان دنه نووسین که بریتیه له پینج کورته چیرۆک.

- ۱- ئه نجامی پیاوێکی به نگ کیش. گۆفاری گه لاوێژ، ژماره (۹، ۱۲) سا لی ۱۹۴۱.
- ۲- زۆره ملی مل شکانی له دوایه. گه لاوێژ ژماره (۴، ۳) سا لی ۱۹۴۲.
- ۳- ده ماری کورد چیت له بارایه - خانزاده ی قه رالیچه ی سۆران. گه لاوێژ، ژ (۷، ۸) ئابی ۱۹۴۲.
- ۴- فه لسه فه ی کچه کوردیک، ژماره (۵، ۶) گه لاوێژ سا لی ۱۹۴۲.

به ره مه کهانی پیره میرد

جگه له کاری رۆژنامه گه ری، پیره میرد ئه م به ره مه مانه ی هه یه:

۱- دیوانی مه وله وی (ئه سل و رۆح)، سا لی ۱۹۳۵، له چاپخانه کی خۆی به دوو به رگ له چاپی داون. ده قی هه ورامی شیعره که ی ناونا وه (ئه سل) و به رامیه ری وه ری گێرا وه ته سه ر شیه ی سلیمانی و ناوی نا وه (رۆح)، واتا رۆحی مه وله وی، پیره میرد له م کاره دا زۆر سه رکه وتوو بووه و وه ک خۆی له پیتشه کی ئه وه به رگه دا نووسیویه، ئه م زاتانه له هه ندی وشه و واتای هه ورامیه که دا بۆ وه رگێرانی یارمه تیان داوه.

ا- مه لا عه بدوللا ی مه ریوانی

ب- مه لا عه زیزی مو فقی سلیمانی

ج- (گۆران) ی شاعیر

۲- مه م و زین: که چیرۆکی تراییدی دلداریه، پیره میرد چیرۆکه که ی له شیه ی شانۆنامه دا ئاماده کردوه و له هه ردوو لایه نی قه واره و نا وه رۆکه وه له مه م و زینی (ئه حمه دی خانی) جیا وازه. سا لی ۱۹۳۵ له چاپخانه ی خۆی له چاپی داوه. له به رگه کهیدا نووسیویه «دلداریه کی پاک و خا وینی گیانی به گیانی، سه ودا یه کی پر له عه شقی پیرۆزی یه زدانی، له کورده ستانا رووی داوه».

له کاتی خۆیدا ئه م چیرۆکه ی پیره میرد کرا وه به شانۆگه ری له سلیمانی دا.

۳- چیرۆکی دوانزه سواری مه ریوان - سا لی ۱۹۳۵ نووسیویه.

۴- چیرۆکی مه حموود ئاغای شیه که ل - سا لی ۱۹۴۲ نووسیویه و له کاتی خۆیدا له سلیمانی خرا وه ته سه ر شانۆ.

۵- گالتته و گه پ - سا لی ۱۹۴۷، بریتیه له هه ندیک روودای خۆشی ناو کۆمه لی کورده واری، هه م بۆ پیتکه نین و هه م بۆ په نده.

۶- رۆمانی که مانچه ژهن، سا لی ۱۹۴۲ له تورکییه وه کردوویه به کوردی، ئه م چیرۆکه له به نه رته دا به ره مه ی نووسه ری دانیمارکی (ئه ندرسن) ه، به لام له کاتی خۆیدا و هه تا ئه م سالانه ی دوا یش نه زانرابوو که نووسه ره که ی کتیه، هه تا له سا لی ۱۹۷۹ دا کاکه ی فه للاح له چاپی دایه وه و به هۆی دکتۆر (عه لی که ریم عه لی) یه وه زانرابوو چیرۆکی (ئه ندرسن) ه. هه روه ها پیره میرد له کاتی خۆیدا، له پیتشه کی وه رگێرانه کهیدا ناوی (توفیق به گی میرنالا) یاخود توفیق به گی که رکووی نووسیوه، که چیرۆکه که ی کردبوو به تورکی.

۷- دیوانی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی - که به زنجیره له رۆژنامه کهیدا بلاوی ده کردوه و ماوه ی نه بوو له کتیبیکدا چاپی بکات.

چەند زمانیک چۆن دەبیته هۆی پیگەیشتن و پێشکەوتنی هەر ئەدی و شاعیرێک.

نیشانه تایبەتییهکانی شیعری پیرەمێرد

بابەت و ناوەڕۆکی شیعەرەکان:

هەر لە سەرەتاوە شیعەر لە پیرەمێرد دەنگی دەروون بوو، ویستووبە ئەوی لە ناخیدا پەنھانە ئاشکرای بکات. بەشیوەیەکی گشتی مۆرکی رۆمانتیکی بەسەر شیعەرەکانیدا زالە، لە شێوەی تایبەتیشدا ئازاری مەرۆ و خاک، گیانی نەتەوایی و شۆرشگێڕی لەگەڵی لە شیعەرەکانیدا دیارە. شیعەرەکانی پیرەمێرد لەیەک کاتدا لە چەند قوتابخانە، یاخود رێبازێکی شیعری جیاواز پێکھاتووە، کلاسیکی و رۆمانتیکی و ریاڵیزم، لەوکاتەدا کە لاسایی شاعیرێکی کلاسیکی کردۆتەو، لەھەمان کاتدا سروشت و جوانی شیعریان پێ و توو و ئەمانەیی تێکەڵ بەباری کۆمەڵایەتی و گیانی نەتەوایی کردووە. پیرەمێرد چەند قوئاغیکی ئەدەبی نییە، کە رێبازی کلاسیکی واز لێ هێناوە و چووبێتە قوئاغی رۆمانتیکی و بەرەو ریاڵیزم چووبێت و ئیتر نەگەراییستەو سەر قوئاغی یەکەم یاخود قوئاغی کلاسیکی. ئەو شاعیرێک بوو و لە ھەمان کاتدا رۆژنامەنوسێک بوو کە دەبوا ھەرچۆنێک بێت رۆژنامەکی لەکاتی خۆیدا ھەرچیت، وتار و شیعەر و ھەرگێڕان و بابەتەکانی تری رۆژنامە کە ئامادە بکات، ھەموو (تەریز) و کاری ئەدەبی و بێکردنەوێ بۆ شیعەر نەبوو. بۆ نمونە لە ساڵی ۱۹۳۲دا شیعریکی رۆمانتیکی دەنوسیت و لە ۱۹۵۰دا ھەک لە ژمارەکانی دوا (ژین)دا دیارە شیعریکی لاسایی شاعیرە کلاسیکییەکانی نووسیو. بەپێچەوانەو، لە ساڵی ۱۹۴۸دا سروودیکی بەرزی بلاو کردۆتەو و تەواو بۆتە شاعیرێکی ریاڵیزمی و شۆرشگێڕ، بەلام لە نیوەی سییەکاندا لاسایی مەولەوی کردۆتەو و بۆتە ھەرویش و دیوانەیی خەلوەتگاہێک و پەنا دەباتە بەر مەزاری پیاوچاکیک و لێی دەپارێتەو کە نەتەوەکی رزگار بکات و بکەوێت سەر پێی یەکگرتن و پێشکەوتن.

لە ڕووی بابەتی شیعەرەکانیشەو، دەلێن، لەیەک کاتدا بۆ چەند بابەتیکی شیعری و توو و بلاوی کردوونەو ھەک: نیشتمانی، ئایینی، دلدار، شیون، مەتەل بەشێعر، کۆمەڵایەتی، چیرۆک بەشێعر، شیعری مۆناسەبات...ھتد.

بەلام سیفاتێ گشتی ھەموو شیعەرەکان و ئوسلوبی ھەرچیت و وشە و واتاکان یەکیکە و ئوسلوبی شیعری پیرەمێردی پێ دەناسرێتەو.

پیرەمێرد و شێوەی شیعەر:

ھەک زۆر بەکورتی باسی پیرەمێرد و بابەت و ناوەڕۆکی شیعەرەکانیمان کرد، ھەرھەوا بەکورتی بەشیوەی دەستینشان کردنیکی خێرا - کە ناتوانین بڵێن لێکۆڵینەوێکی قوولە - سیفاتەکانی

۵- ھەمبەست، کای کۆن، دووچار بلاوی کردۆتەو، یەکەم جار لە رۆژنامە (ژیان) ژمارە (۴۸۳) ساڵی ۱۹۳۶. دووچار جار لە گۆڤاری گەلاوێژدا بەئیمزای (کۆل و کۆ).

پیرەمێرد و زمان:

ئەگەر بەوردی تەماشای شیعەر و نووسینەکانی پیرەمێرد بکەین، دەبینین زمان، ھەک ھەویرێک وابووە لەلای، ھەرجیھەکی ویستووە توانیویەتی لێی دروست بکات. زۆر جار نووسیویە کە زمانی کوردی ھەموو شتی لێ دەردیت و ھەموو مانایەکی پێ پێکدیت، ئەگەرچی ھەندێ وشە و واتای بێگانە لەبەرھەمەکانیدا دەبینرێت، بەلام کاتیکی بەکاری دەھێنان و لە شۆینی خۆیاندا دای دەنان کەم کەس ھەستی دەکرد ئەو وشانە کوردی نین. لەو سەردەمە پیرەمێرددا وشە خۆمالی و باو دوور لە داتاشین و دروست کردنی بەزۆر، بەشیوەیەکی فراوان بەکار دەھێتە. جگە لەوێ کە سەردەمی مندالی و لاوتی ئەو پێش رۆیشتنی بۆ تورکیا، لەناو جەرگە کۆمەڵی کوردەواریدا بوو ئەو کاتە، نەکارەبا ھەبوو و نەرادێو و تەلەفزیۆن و نەگۆڤار و رۆژنامە ھەتا خۆی پێو خەریک بکات، لە شەوانی سارد و دوور و درێژی زستاندا لە گۆی ئاگردان چەندەھا چیرۆکی خۆمالی و ئەفسانە و پەند و مەتەلی بیستووە، گۆی بەشێعر نالی و مەولەوی و مەحو و چەندەھا شاعیری تر کراوەتەو. ئەمانە بوونەتە ھەوینی زمانیکی پاراو، کوردی ڕەوان، سادە و بێ گۆل و گۆل و لەھەمان کاتدا قوول و پڕ مەبەست، خۆی واتەنی (سەھلی مومستەنیع) بابەتی پیرەمێرد و زمان، بۆ خۆی، بابەتیکی سەرەخۆبە و دەتوانرێت بکریتە لێکۆڵینەوێکی تایبەتی و بەشیوەیەکی زانستی و پشت بەبەلگە و بەرنامەییکی دیاریکراو نیشان بدرێت.

زمانزانی و شارەزایی پیرەمێرد لە زمانی کوردیدا ئەوێندە لە شیعەرەکانیدا دیارە، لەو زیاتر لە نووسینەکانیدا، بەتایبەتی لە پەخشانە ھونەراییەکانیدا، دەردەکەوێت. قەلەمی پەخشان نووسینی بێ وێنە، من لای خۆم ئەو پەخشانە ھونەراییەم کۆکردۆتەو و ئەگەر رۆژگار ماو بەدات و رۆشنایی ببینی ئەو کاتە دەردەکەوێت کە پیرەمێرد لەم مەیدانەدا چەند گەورەییە.

پیرەمێرد ھەک خۆی لە یاداشتەکانیدا باسی دەکات و بە ھەرھەم و کاری ئەدەبیش ساخ بوو، بەچاکی، زمانی تورکی و فارسی و عەرەبی زانیو، بەتایبەتی کە خۆبێندنی ئەو کاتە پیرەمێرد لە کوردستاندا زیاتر فارسی بوو و تێکەڵ بوونی تورکی لە کوردستاندا بەھۆی دەولەتی عوسمانی و کار و فرمانی پەسمییەو و مانەوێ پیرەمێرد بیست و پێنج ساڵ لە تورکیا و، ئەو نووسین و شیعەرانی بەتورکی بلاوی کردوونەو. گەواھی ئەوێ کە سامانی رۆشنیری و زمانزانی پیرەمێرد چەند بەرز بوو. ئەمە جگە لە زمانی عەرەبی کە زۆر بەباشی زانیو و زمانە زکماکەکی خۆشی کە کوردییە چۆن ھەستایەتی تێدا نواندووە.

لەم تاقیکردنەوێ پیرەمێردەو بۆمان دەردەکەوێت، کە زمان و شارەزایی زمان و زانیی

ئوسلوب و شێوهی شیعرنوسینی پیره‌مێرد دیاری ده‌کەین:

شێوه لای پیره‌مێرد مەرجێکی بنه‌ڕه‌تی و گه‌وره‌ی شیعر نه‌بووه، ئه‌و ویستویه‌ باب‌ه‌تیک، باسیک، بێنیتته‌ ناوه‌وه، ئنجا ئه‌و باب‌ه‌ت و باسه‌ هه‌ر جاره‌ی به‌شێوه‌یه‌ک قه‌لبی داریشتنی خۆی دۆزیوه‌ته‌وه.

ئیمه‌ ده‌توانین بڵێین، زۆریه‌ی شێوه‌ی شیعر داریشتنی پیره‌مێرد، به‌تایبه‌تی له‌ دوا‌ی هاتنه‌وه‌ی بۆ (سلیمانی) له‌ تورکیاوه‌ به‌ گشتی شێوه‌ی داریشتنی کیشی خۆمالیه‌. که (١٠) ده‌ برگه‌یه‌ و زۆریه‌ی زۆری شیعر فۆلکلۆری کوردی به‌و کیشه‌ وتراوه‌ و ده‌ماده‌م ماوه‌ته‌وه‌ و هه‌تا له‌ دوا‌یدا که‌ نووسین و خۆبندنه‌وه‌ له‌ کوردستاندا بره‌وی سه‌ندنه‌وه‌ و فۆلکلۆره‌ ده‌ماده‌میه‌ نووسرایه‌وه‌. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی داریشتنی شیعر شێوه‌ی گۆزان (هه‌ورامی و زه‌نگه‌نه‌) هه‌ر به‌کیشی ده‌ برگه‌یی بووه‌. ئنجا تیکه‌ڵ بوونی گیانی (پۆچی)ی پیره‌مێرد له‌گه‌ڵ مه‌وله‌ویدا، به‌تایبه‌تی و شاعیره‌کانی ئه‌و شێوه‌یه‌دا به‌گشتی کاریکی وه‌های تی کرد که‌ زۆریه‌ی شیعره‌کانی به‌و ئوسلوبه‌ بیت.

پیره‌مێرد دیاره‌ که‌ هۆشیاریه‌کی زۆری نواندوه‌ له‌ گرتنی ئه‌و رێچه‌کی شێوه‌ی داریشتنه‌دا چونکه‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ گوێچکه‌ و زه‌وقی ئه‌ده‌بی و چه‌شه‌ی گوێگرته‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌گه‌ڵ ئه‌و جۆره‌ شیعرانه‌دا رها‌تنبوو، ئه‌میش له‌بارێکی سه‌ختی ئه‌و پۆژگا‌ره‌دا ده‌یویست هه‌رچی ده‌لیت به‌هۆی پۆژنامه‌که‌یه‌وه‌ و به‌و کیشه‌ له‌باره‌ راسته‌وپاست بگا‌ته‌ کۆمه‌لانی خه‌ڵک و له‌گه‌ڵ زه‌وق و ئاره‌زوویاندا بگۆنجی و تیی بگه‌ن. پیره‌مێرد ناوه‌ناو له‌ شیعره‌دا له‌ کیشی فۆلکلۆری کوردی دوور که‌وتۆته‌وه‌ و له‌سه‌ر (به‌حر)ه‌کانی کیشی عه‌ره‌بی لاسایی شاعیره‌ کلاسیه‌ کورده‌کانی کردۆته‌وه‌، له‌و شیعرانه‌شدا که‌ وه‌ری گێراون بۆ کوردی دیاره‌ خۆی به‌ده‌قی کیشی شیعره‌کانه‌وه‌ به‌ستۆته‌وه‌ و به‌هه‌مان کیشی خۆی وه‌ری گێراون.

کاره‌ مه‌زنه‌کانی پیره‌مێرد له‌ بێشخستنی ئه‌ده‌ب و فۆلکلۆری کوردیدا

کاتیکی له‌ سالێ ١٩٢٥دا پیره‌مێرد گه‌یشته‌وه‌ سلیمانی، وه‌های چاوه‌روان ده‌کرد، که‌ ئه‌و وڵاته‌ی له‌ ١٨٩٨دا به‌جیی هێشتنبوو پاش ئه‌و هه‌موو سال و پۆژگار و ده‌ورانه‌، گۆزرا‌بیت و له‌ بارودۆخیکی جیاوا‌ز و پێشکه‌وتوودا خۆی بنوینیت، به‌لام به‌داخه‌وه‌ گۆزان و به‌ره‌و پێشچوونیکێ ئه‌وتۆی تیا‌دا به‌دی نه‌کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا که‌ ئه‌و له‌پله‌وپایه‌ی (متصرفی شاری ئه‌ماسیه‌)ی تورکیاوه‌ هاتبه‌وه‌، له‌ هه‌موو پرویه‌کی پله‌ و بروانامه‌ و خۆبندن و شاعیری و پۆژنامه‌نوسیه‌یه‌ که‌م وێنه‌ بوو، به‌هیچ جۆرێک به‌لای ته‌ماع و کورسی وه‌زاره‌ت و نوێنه‌رایه‌تی گه‌ڵ و پله‌ی وه‌زیفی به‌رزی مهربیدا نه‌چوو، به‌ره‌و خانه‌ کۆنه‌که‌ی مه‌حمودی هه‌مزا‌غای مه‌سه‌ره‌فی با‌وباپیرانی رۆیشت و هه‌ر له‌ سالێ ١٩٢٦ه‌وه‌ که‌ پۆژنامه‌ی (ژیان) دامه‌زرا هه‌تا بوو به‌ژین و (١٠١٥) ژماره‌ی لێ ده‌کرد، کۆلی نه‌دا و له‌ خه‌باتیکێ بێ وچاندا بێ به‌زین و وه‌ به‌ردان

له‌ناو کۆمه‌لێکی دواکه‌وتووی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌وره‌ترین خزمه‌تی پێشکه‌ش به‌ئه‌ده‌بیه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد.

ئه‌و خزمه‌تی پۆژنامه‌ی - وه‌ک خۆی زۆر جار نووسیه‌ - له‌ هه‌موو شت به‌پێشتر و پێویستتر زانی، ئه‌م قه‌ناعه‌ت و بره‌یه‌ی هه‌روا له‌ خۆیه‌وه‌ نه‌هینابوو، به‌لکو ئه‌مه‌ ئه‌نجامی تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و درێژخایانی بیست و پینج سال ژیا‌نی بوو له‌ ئه‌سته‌مو‌لدا، که‌ ئه‌سته‌مو‌ل له‌و سه‌رده‌مه‌دا قبیله‌ی رۆشنبیران و سه‌رچاوه‌ی زانست و ئه‌ده‌ب بوو، چونکه‌ له‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا دوو جیهان به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن، جیهانی کۆن و دواکه‌وتووی پۆژه‌ه‌لات، وه‌ جیهانی نوێ و راپه‌ربووی ئه‌وروپا.

ئه‌و ده‌یویست ئه‌و به‌رگی پێشکه‌وتن و گیانی راپه‌رینه‌ شارستانیه‌ بکا‌ته‌ به‌ری وڵاته‌ دواکه‌وتووه‌که‌ی له‌به‌رئه‌وه‌ خۆبنده‌واری و فێربوونی به‌مه‌رجی بنه‌ڕه‌تی ئه‌و پێشکه‌وتنه‌ داده‌نا، زۆر جار نووسیه‌، میللەت تا خۆبنده‌وار نه‌بێ هه‌نگاوێ نانی، بێ خۆبنده‌واری هه‌موو شت بێ سووده‌. هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش بوو که‌ له‌ قوتابخانه‌ی (زانستی)دا ده‌وری راپه‌رو دامه‌زێنه‌ری بینی.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌وری پێشهره‌وی بینی له‌ کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی کچاندا له‌ سلیمانی و هاندانی کۆمه‌لانی خه‌ڵک بۆ ناردنی کچه‌کانیان بۆ قوتابخانه‌. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م کاره‌دا تووشی گه‌لی هێرش و توانج بوو به‌لام دیسان کۆلی نه‌دا و گه‌رمتر و جوانتر شیعر بۆ کچان و قوتابخانه‌ی کچان ده‌گوت. هانی ده‌دان بۆ خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌یان به‌ره‌وپی‌ری خۆبندن و فێربوون بچن، بره‌وی وه‌ها بوو کۆمه‌ڵ ناتوانی ته‌نها به‌هێز و توانای پیا‌و پێش بکه‌وێت ئه‌گه‌ر ئافره‌تیه‌شی له‌ته‌کدا نه‌بێت و هاوشانی هه‌نگاو نه‌نێت ناتوانی رێگای سه‌ختی به‌ئامانج گه‌یشتن بپێت.

به‌ره‌می به‌لێشا‌و و به‌پێزی پیره‌مێرد له‌وه‌ زۆرتر و گه‌وره‌تر بوو که‌ ته‌نها شیعر بتوانیت ئه‌رکی هه‌مووی به‌جی بگه‌یه‌نی، له‌به‌ر ئه‌مه‌ پیره‌مێرد ده‌با گه‌لی رێگه‌ بدۆزێته‌وه‌ و به‌کاربان بێنێ بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌ پیرۆزه‌که‌ی خۆی، له‌به‌رئه‌مه‌ چه‌ند رێگایه‌کی ئه‌ده‌بی و رۆشنی‌ری گرت به‌ر وه‌کو:

یه‌که‌م: پۆژنامه‌، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ ته‌وا‌ی به‌ره‌مه‌کانی خۆی پێ ده‌گه‌یاند خه‌ڵکی و توانی (١٠١٥) ژماره‌ی ژبان و ژین ده‌ریکات. له‌ چاپدانی پۆژنامه‌که‌ و بلا‌کردنه‌وه‌ و مسۆگه‌رکردنی پێدا‌ویسته‌کانی به‌زۆری له‌ ئه‌ستۆی خۆیدا بوو.

دووه‌م: هه‌ر له‌ چاپخانه‌که‌ی خۆیدا چه‌نده‌ها کتیبی باش و سوودبه‌خشی له‌ چاپدا و بلا‌وی ده‌کردنه‌وه‌ و مێژینه‌ و که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌ی زیندوو کرده‌وه‌، وه‌ک کتیبه‌کانی: مه‌م و زین و دوانزه‌ سواری مه‌ریوان و مه‌حمود ئاغای شیه‌که‌ڵ و پۆچی مه‌وله‌وی و که‌مانچه‌ژهن و گالته‌ و گه‌پ. جگه‌ له‌مانه‌ پۆژنامه‌ هه‌فته‌یه‌یه‌که‌ی دابه‌ش کردبوو به‌سه‌ر هه‌شت به‌شدا:

زانستهوه.

۷- ئایینی: که خۆی پیتی دهگوت (فقهي): بهو پیتییه که پیره مێرد خۆی له هه موو ژیا نیدا مروۆتیکی ئایینی بووه و زۆر به تهنگ پاراستنی بیروباوه ری ئایینی خۆیه وه بووه. لهو به شه دا گه وره یی ئایینی ئیسلام و مروۆشه ئایینییه به ناو بانگه کانی کورد و جگه له کوردی باس ده کرد، جگه له وه به زنجیره شیعی (نالهی پیری پیران) ی ئایینی خۆی بلاو ده کرده وه.

۸- به شی گالته و گه پ و خۆشی و پیکه نین که خۆی پیتی دهگوت (مزاحی و فکاھی): ئەمه ئەو ههشت به شه بوون که به رده وام له روژنامه کهیدا گوۆشی تاییه تی خویان هه بوو، به تاییه تی له سالی ۱۹۳۲ هه که روژنامه که کهوته ده ست خۆی ئیتر ته واو ئەم گوۆشانه ی چه سپاند و هه تا دوا ژماره به رده وام بوو. ئنجا به لای منه وه ئەگه ر ئەم زنجیره باسه هه مه چه شاننه کۆ بکریته وه و ریک به رین ئەوه چه ند به رگ له کتیییکی به نرخ و پر بایه خی لی دیتته به رهه م له باره ی ئەده ب و فه لسه فه و ئابووری و باری کۆمه لایه تی و ئایینی و میژووی و زانستی و په ند و ئاموژگاری و فۆلکلۆری ئەده بی کوردی. ئەمه ده بیته سه رچاوه یه کی روون و سامانیکی گه وره ی روژنبری کوردی که نه وه کانی دوا روژ بو هه موو ئەو با به ت و با سانه ده توان وه ک سه رچاوه ته ماشای بکه ن و به رهه مه کانی خویانی پی به ییز و به ربه و بکه ن.

پیره مێرد یه کیک بوو لهو فۆلکلۆریسته گه ورانه ی که به خشی بۆ دنیای فۆلکلۆر و ئەده بی میلی نه ته وه که ی بی وینه یه و کهس نه یگه یشتو تی.

له سالانی سییه وه هه موو ژماره یه کی روژنامه که ی به گوۆشی (په ندی پێشینان) ده رازنده وه، ئەم کاره ی پیره مێرد بایه خه که ی له وه دا بوو که ئەو په ند کۆنه فۆلکلۆریانه ی ده هیتا و ده یکردن به شیعر و به جوۆریک له گه ل یه کتریدا ده یگونجاندن که خۆینه ری ده جو لاند و زه وق و چیژتیکی تاییه تی لی وهر ده گرت، ته نانته به شیوه یه ک دای ده رشت که ئەو دێر و نیوه دێرانه ی خۆی له ناو ده قه فۆلکلۆریه که دا نه ده ناسرایه وه. ئەم تیکه لی و گونجاندنه ی پیره مێرد له گه ل فۆلکلۆردا میژینه و رابردووی خۆی هیه، که ده گه ریتته وه بۆ سه رده می مندالی و ته مه نی لای و هه رزه کاری ئەو له ولاتانی سلیمانی و دیکانی ده رو پشتیدا. لهو سه رده مانه دا گوۆشار و روژنامه و رادیو و هۆیه کانی راگه یاندن نه بوون، بۆیه به تاییه تی له شه وان ی سارد و زوقم و سه هۆلبه ندانی کوردستاندا خه لکی له ده وری ئاگردان و له به ر شه وقی چرا و قوتیله داده نیشتن و تا دره نگانی چیروکی فۆلکلۆری و ئەفسانه یی و به ند و باویان ده گێرایه وه و چیژ و تامیکی تاییه تیانی لی وهر ده گرت. ده نگدانه وه ی ئەو په ند و چیروکانه له لای پیره مێرد کۆن نه بوو بوون، زیندو و بوون و به هۆی بیی پیکه یشتوو و هۆشیاری خۆیه وه ده یزانی چه ند سامانیکی میلی گه وره یه و پاراستن و تۆمارکردنی چه ند پێویسته، ئنجا ئەم ئه رکه ی به و په ری سه رکه و تنه وه به ئەنجام گه یاند،

۱- ئەده بی: واتا به شی ئەده بیات و زیندو و کردنه وه ی شیعر و ئەده بیاتی کوردی له بیرکرا و روژنایی خستنه سه ر گه لی لایه نی تاریکی ژیان و به رهه می شاعیرانی کورد ئەوانه ی که به هۆی روژنامه که وه ناویان هاته وه مه یدان و ئەمه بووه هه نگاوی یه که م که خه لکانی تریش بکه ونه خویان و به شوین به رهه م و شیوه ی ژبانی ئەو شاعیرانه دا بگه رین.

۲- کۆمه لایه تی: له م به شه دا پیره مێرد هه ولی دها باری ناله بار و دوا که وتوو ی کۆمه له که ی بخاته روو، ناته واویه کانی ده ستنیشان بکات، ته نانته گه لی جار چاره سه ری زۆر شاره زاییانه ی بۆ ده وۆزینه وه و به ئاشکرا نیشانی کار به ده ستانی دها و ده یخستنه به رده م هه لۆستیتیکی تاییه تییه وه.

۳- ئابووری: هه موو ژماره یه کی روژنامه که ی ده رازنده وه به باسێک سه باره ت به ئابووری ولاته که ی و په ره پێدانی باری ئابووری، به تاییه تی مه به ستی ئاوه دان کردنه وه ی کوردستان بوو. له رووی باسکردنی باری ژبانی جو تیار و دابه شکردنی زه وی و سوود وهر گرتن لهو هه موو خیر و بیریه که له خاک و ئاوی ولاته که یه وه په یدا ده بوو. ده یه ها جار بانگه وا زی بۆ کردنه وه ی کارگه ی شه کر به رز ده کرده وه، باسی سامانی ئابووری گه وره ی شاره زوور و شارباژی و هه ورامانی ده کرد. باسی هه ولی کردنه وه ی رێگاویانی بۆ ناوچه دوور ده کان ده کرد و شیوه ی به ئاسانی گه یاندنی ئاوی خوا رده وه و کاره با ی بۆ ئەو جیگا دوورانه ده هیتایه پێشه وه.

۴- فه لسه فی: به شیکی دیاری کردبو بۆ باسی فه لسه فه و روانینی فه لسه فی بۆ شیعر و ئەده ب و بۆ لیکدانه وه ی هه موو دیارده کانی ئەم جیهانه. باسی فه لسه فه ی کۆن و، به تاییه تی فه لسه فه ی ئایینی ئیسلامی ده کرد و کاریگه رییه کانی ئەو فه لسه فه یه ی له سه ر ئاکار و هه لۆسکه وتی مروۆف دیاری ده کرد.

۵- ته ئریخی - میژووی: که به ناو نیشانی (تاریخ و اشخاص) گوۆشه یه کی بۆ ته رخان کردبوو. هه رجاره باسی میژووی کاره سات و رووداویک یاخود به سه رهاتی تیره و خیلتیکی کوردی ده کرد. به گشتی نیازی له مه دوو شت بوو، یه که م: رووناک کردنه وه ی لایه نه تاریکه کانی میژوو که یا له بیر چوو بوونه وه یاخود به هه له و ناته واو باسکرا بوون، دووهم: بۆ په ند و سوود وهر گرتنی روۆله کانی نه وه ی نوێی کورد لهو به سه رهات و په ند میژووییه یانه له ژبانی خویاندا. میژووی فه رمانه وایی بابان و میژووی تیره ی جافی نووسی، میژووی گه لی کاره ساتی زیندو و کرده وه.

۶- زانیاری- زانستی (عیلمی): له م به شه دا هه ولی دها گرنگی زانست به سه ستیته وه به پێشکه وتنی کۆمه له وه، ئەوه ی دیاری ده کرد که یه که م هه نگا و بۆ یشتن به دنیای زانست خۆینه وارییه، ئنجا له ده رگای خۆینه وارییه وه ده توانین به جینه جیهانی گه وره و به رفراوانی

به راستی ئه گهر پیره میترد نه بوايه ئه و سامانه فولکلۆریه گه وره یه مان به م شتیه یه ی ئیستا ده ست نه ده که وت.

پیره میترد پشت به و رۆشنیری و زانیاری و گهران و پشکنینه ی له تورکیا، ویستی بزوتنه وه ی شانۆیی به تاییه تی له سلیمانیدا پهره پی بدا، به هۆی کۆمه له ی زانستییه وه چه ند شانۆنامه یه کی خۆی پیتشکه ش کرد، له رۆژنامه که یدا جیتیگای تاییه تی بۆ باسکردن و پیتدا هه لگوتنی ئه م شانۆگه ریانه ته رخا ن کردبوو. شانۆگه ری مه م و زین و مه حموود ئاغای شیوه که ل و شه ریف هه مه وه ندی نووسی و هه ره که له کاتی خۆیدا پیتشکه ش کران، زۆرجار ده سته که وتی ئه م شانۆگه ریانه ی به سه ر قوتابی هه ژار و خه لکی ده سته که وتدا دابه ش ده کرد، گه لی جار باسی بایه خ و گرنگی تی شانۆی نووسیوه له ژبانی کۆمه له دا، به تاییه تی له کۆمه له ی دوکه وتوو و نه خۆپنده و اردا.

پیره میترد به هه موو شتیه یه ک ده یوبست ئه ده ب و زمان و میژوو و فولکلۆری کورد ببوژیتیتنه وه و په ره ی پی بدا، جیگا ده ست و کاره مه زنه کانی که باسما ن کرد راستی ئه م بیروپایه ده سه لیتن.

پیره میترد و هه ولێک له چه سپاندنی ئه ده بی

به راوردکاریدا

وه ک باسه کانی پیتشو و لپه ردا هه ر ئه وه ند ه ماوه ده بیت که به خیرایی چه ند تیشکیک به اویته سه ر ئه و هه ول ه مه زنه ی پیره میترد له بواری هینانه پیتشه وه ی به راوردی ئه ده بیدا.

ئه گه رچی له پیتش پیره میتردا، له رۆژنامه ی تیتگه یشتنی راستیدا سا لی ۱۹۱۸ و له کتییی (ئه نجومه نی ئه دبیا نی کورد) ی ئه مین فه زیدا به کورتی هه ولێک بۆ به راوردکردنی شیعی کوردی و شیعی تورکی و فارسی دراوه به لām وه ک پیره میترد به ئاشکرا و ناوه ینانی و ده ستیشا نکردنی دیاری

نه کراوه. پیره میترد له سا لی ۱۹۳۶ دا له ژیر ناوی (به راوردی ئه ده بیاتدا) له ژماره ی (۴۶۳) ی (ژیان) دا، کورته باسیکی ئه م به راورده ده کات. شیعیکی عه ره بی و کوردی و تورکی و فارسی، و اتا ئه ده بیاتی چوار نه ته وه به راورد ده کات، که ئه و چوار شیعه له لایه ن چوار شاعیره وه بۆ یه ک

وینه ی پیره میترد له ته مه نی لاویدا له تورکیا

ده سته تی پیره میترد

۱

مه و ده لوه خا ل
راسته قینه
سه رزه ی سیا جه م
آخ، دا خت زوره سه رزه ی سیا جه م
کاتی سه رج زلف لول نه ره ی ده هه م
حالم به رهاله نه به خا لت قسم
به خه ل لول مه که حالم به شیوه
لیو، مه نی، سه رلیو لا عیاله سه ره
نه و، ریه بیات سه ره بیی مه که
به خه ل پچینی روی جه بیی مه که
ده ست مه ره سه ر، زلفی زو خاله
به خه ل لول مه که به روی ده سه لاله
به خه ل لول مه که، ده لām مه لوله
ملویم وینه ی آگرجه ی لوله
هه لجه به سی نازی، شه ی جاوان
ده لکه ژه، بی گو نا و تا وان
سه رزه ی سیا جه م، سه رج لولی جاوان
بو، بی ده ندی نه لولیه که ی به خه ل
سه ره نه نوخی

سه‌بارهت به‌وهی که له‌لایهن پیره‌مێرد و عه‌لی باپیر ئاغاوه هه‌ول بدریت چهند که‌سه‌ی کۆنکرتنه‌وه و بچن بۆ (سه‌رشاته) که ئارامگای مه‌وله‌وی لێیه هه‌تا مه‌زاره‌که‌ی بۆ هه‌لبه‌ست و له‌لایه‌کی که‌شه‌وه بیکه‌نه مونا‌سه‌به‌یه‌کی ئه‌ده‌بی. پیره‌مێرد له‌ چهند نووسینیکی تریشدا له‌ رۆژنامه‌که‌ی خۆی و گو‌قاری (گه‌لاویژ)دا ئه‌م مه‌به‌سته‌ی باس کردوه و زۆری ئاره‌زوو له‌وه بووه که ئارامگای شاعیری بلیمه‌ت (مه‌وله‌وی) هه‌لبه‌سریت و جیگا و ناوی له‌به‌رده‌م به‌سه‌رهاتی رۆژگارا و ن نه‌بی‌ت و بمی‌نیتته‌وه. مه‌به‌ستی دووهم له‌ نامه‌که‌ی پیره‌مێرد که تیا‌یدا نووسراوه گله‌بی پیره‌مێرده له‌ (حه‌سه‌ن فه‌همی به‌گی جاف)ی نووسه‌ر و ئه‌دیب، که جیگای ژیا‌نی هه‌له‌بجه بووه و له‌ رۆوی گوزه‌رانی‌شه‌وه ده‌سه‌لاتدار بووه و ده‌وله‌مه‌ند بووه. گله‌بی ئه‌وه له‌ حه‌سه‌ن به‌گ ده‌کات که بیربان چووه ئابوونه‌ی رۆژنامه‌ی ژین بۆ پیره‌مێرد بنی‌رن، که ئابوونه‌که پاره‌یه‌کی هیجگار که‌م بووه. ئه‌م گله‌بییه‌ی پیره‌مێرد له‌ حه‌سه‌ن به‌گ ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که پیره‌مێرد بیرو‌را و خۆشه‌ویستی به‌رانبه‌ر ئه‌وان گۆرا‌یی‌ت به‌لکه له‌ زۆر مونا‌سه‌به‌دا به‌شیر و به‌نوسین ستایش و سوپاسی ئه‌وانی کردوه بۆ خزمه‌ت کردنی ئه‌ده‌ب و رۆشنی‌یری کوردی. بۆ نمونه له‌ چهند نووسینیکی‌دا باسی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌حمود پاشای جافی کردوه و له‌ مونا‌سه‌به‌ی له‌دایک بوون و کۆچ کردنیاندا شی‌عری نووسیوه. ئه‌مه دوو پارچه شی‌عه‌ر که بۆ له‌ دایک بوون و کۆچ کردنی کور‌پکی حه‌سه‌ن به‌گ و توو‌یه‌تی:

مژده‌یه‌کی خۆش هات به‌ته‌لگراف
کور‌ی بوو به‌دوو حه‌سه‌ن فه‌همی جاف
له‌ناو جه‌ژنانا جه‌ژن بوو به‌ سێ
دیاره‌ بوو به‌ دوو سی‌یه‌ی له‌ دوو دی
ئه‌مه ته‌ئریخی رۆله‌ی زه‌کی‌یه
(مه‌حمه‌د سه‌روه‌ر) گشت ئیل به‌گی‌یه

هه‌ر ئه‌م «مه‌حمه‌د سه‌روه‌ر»ه پاش دوو سال کۆچی دوا‌یی ده‌کات و پیره‌مێردیش ئه‌م شی‌عه‌ر له‌ شی‌وه‌نیا ده‌نوسی و دیسان ئه‌م شی‌عه‌رش له‌ دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا نه‌نوسراوه:

خودا داد له‌ ده‌ست ئه‌م پی‌ره‌ زاله
چهند به‌سه‌ره‌ر دلی نازدارا زاله
حه‌سه‌ن به‌گ له‌جیتی دوو پاشا ماله
دوو چرای هه‌لکرد له‌و بنه‌ماله
بای مه‌رگ یه‌کی‌کی کور‌اندۆته‌وه
دلی ئه‌و ئیله‌ی رهنج‌اندۆته‌وه
مه‌حمه‌د سه‌روه‌ر کۆچی به‌خی‌ره

مه‌سه‌له و تراون، ئه‌ویش کۆچ کردنی خۆشه‌ویستیانه. ئه‌م هه‌وله‌ی پیره‌مێرد ئه‌گه‌ر بی‌خه‌ینه به‌ر تیشکی زانستی ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری و به‌ی‌تی ئه‌و مه‌رجانه‌ی که له‌و ئه‌ده‌به‌دا هه‌یه ئه‌وا ده‌چیتته خانه‌ی (ئه‌ده‌بی گشتی)یه‌وه. چونکه ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری ده‌بی‌ت له‌نی‌وان ئه‌ده‌بی دوو نه‌ته‌وه‌دا بی‌ت که ئه‌و دوو به‌ره‌مه‌ به‌ئاشکرا په‌ی‌وه‌ندی و کاریگه‌ری یه‌کی‌کیان له‌سه‌ر ئه‌وی تریان دیار بی‌ت، وه په‌ی‌وه‌ندی می‌ژوویی و جو‌ری ئه‌ده‌به‌که له‌ نی‌وانیاندا هه‌بی‌ت به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ ئاشکراکردن و دۆزینه‌وه‌ی په‌ی‌وه‌ندی له‌ نی‌وان ئه‌ده‌بی دوو نه‌ته‌وه زیاتر بوو ئه‌وا ده‌بی‌ته ئه‌ده‌بی گشتی.

ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم پیره‌مێرد سێ جار له‌ رۆژنامه‌که‌یدا با‌به‌تی ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری هینا‌وته مه‌یدان و ئه‌وه‌نده‌ی توانای رۆشنی‌یری و ئاگاداری‌ونی خۆی له‌ ئه‌و ئه‌ده‌به‌ باسی کردوه به‌پیشه‌کی بۆ نووسینی و هینا‌نه‌وه‌ی نمونه له‌و چهند جو‌ره ئه‌ده‌به. له‌لایه‌کی تریشه‌وه پیره‌مێرد لایه‌نیکی له‌ به‌راوردکردنی ئه‌ده‌به‌که وه‌رگرتوه ئه‌ویش لایه‌نی شی‌عه‌ر، نه‌ک لایه‌نی ئه‌ده‌ب به‌گشتی وه‌ک چیرۆک و رۆمان و شانۆ... هتد. هه‌روه‌ها به‌راوردکردنی دوو ده‌قی ئه‌ده‌بی له‌ ئه‌ده‌بیاتی یه‌ک نه‌ته‌وه‌دا ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری پیک نا‌هینیت، وه‌ک پیره‌مێرد به‌راورد‌ه‌که‌ی کردوه، به‌لکه ده‌بی‌ت له‌ نی‌وان ئه‌ده‌بی دوو نه‌ته‌وه‌ی جیا‌وا‌زدا هه‌بی و کاریگه‌ری ئه‌و دوو ئه‌ده‌به‌ش له‌سه‌ریه‌کتری دیار بی‌ت.

به‌هه‌ر حال ئه‌م با‌سه له‌ دا‌هاتو‌وا ده‌که‌ینه لی‌کۆلێنه‌وه‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆ و ئه‌م هه‌وله مه‌زنه‌ی پیره‌مێردیش هه‌رچۆن بی‌ت جیگه‌ی سه‌رنج و با‌یه‌خ و پێ‌زه.

چهند لایه‌ره‌یه‌کی شار‌راوه له‌ ژیا‌نی پیره‌مێرد

به‌شی یه‌که‌م

نامه‌یه‌کی بلا‌ونه‌کراوه

ئه‌م نامه‌یه‌ سالی ١٩٣٨ نووسراوه، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی له‌م ماوه‌ دوور و درێژه‌ی ته‌مه‌نیدا به‌سه‌ریه‌کدا نوشتا‌وته‌وه و له‌ خانه‌ی بی‌رچوونه‌وه‌دا دانراوه، له‌ چوار به‌ش، به‌شیکی لی‌ بزر بووه. هه‌رچی هه‌ولمان دا بۆمان نه‌دۆزایه‌وه، به‌لام به‌شه‌کانی تری که ده‌ست و قه‌له‌م و خه‌ته خۆشه‌که‌ی پیره‌مێردی نه‌مه‌ له‌مه‌به‌ستی نامه‌که‌مان ده‌گه‌یه‌نیت.

ئه‌م نامه‌یه، سالی ١٩٣٨ پیره‌مێردی مه‌زن نارویتی بۆ هه‌له‌بجه بۆ (عه‌لی باپیر ئاغا)ی شاعیر. له‌ دامی‌نی خوا‌وه‌ی نامه‌که‌دا هه‌ر به‌خه‌تی عه‌لی باپیر ئاغا له‌سه‌ری نووسراوه: ئه‌مه نامه‌ی پیره‌مێرد - حاجی توفیق خوا‌ونه‌ی (ژین)ه. له‌ سالی ١٩٣٨دا بۆ عه‌لی باپیر ئاغا‌ی نووسی‌وه که ئه‌وسا له‌ هه‌له‌بجه بووه. مه‌به‌ستی به‌ره‌تی نامه‌که‌ گه‌توگۆی بی‌رو‌را گۆرینه‌وه‌یه

دواييدا کوڤر بووبوو چهند جوان و پر مهنا و جازيبه دار بو» (٢٤).

جگه له مهش له دواي ئه و نامه يه پيرهميڤرد كه بۆ يه كه مجار بالاومان كرده وه به ماوهي (١٠) سال دواي ئه وه واته له سالي ١٩٤٨ ديسان پيرهميڤرد دهيه وي ئه م ئاره زووه پيروزه به جي بگه يه ني، ئارامگاي مهوله وي ههلبه ستييت، بهلام به داخه وه ئه مجارهش بۆي نه چووه سه و دلشكاو و نابه كام مايه وه. لهو پارچه په خشانه جوانه دا پيرهميڤرد دوو كاري گرينگ ئه نجام دهات. يه كه ميان ههولدا نه بۆ زيندوو كرده وي شيعري مهوله وي و نزيك كرده وه يه تي له ههست و دلي لاوه رۆشن بيره كانى ئه و سه رده مه. دووه ميان ئه و نر خاندن و ههلسه نگانده ئه ده بيه هونه ركارانه يه كه پيرهميڤرد ده رياره ي شيعري مهوله وي نووسيو يه تي كه به راستى له تواناي قهله مي ره خه گريكي كارامه كه متر نيبه. بۆ سه لماندى ئه م بيروپايانه با ته ماشاي په خشانه ئه ده بيه رهنگينه كه ي پيرهميڤرد بگه ين «ئيمه بيري ته رتيباتي زياره تي رۆحي مهوله وي مان كرده وه، كه چهند سالي له مه و بهر به جوش و خروشيته وه عاله مي كورده واريان هينا يه سه ر ئه و هه وه سه و له هه موو شوپتيكه وه ئاره زووه پيدا بوو، بهلام ناهه مواريي زه مان و كه شه كه شي ده و ران به ره هه لستي ئه و ئاره زووه ي كردين. زاته ن ئه و زياره ته چونكه قسنى مهوله وي له و بهر ئاوي سيروانه وه يه هه موو مه و سميك ناتوانين به رينه وه. ئه شي ده مه ده مي پايه ي، كه ئه و سايه سيروان بوو ئه دا، سه ير كه ن به هو ي سيروان و پايه وه دوو شيعري مهوله وي كه و ته وه ياد، كي توانيو يه تي ئه و سعه ته له شيعردا بكات، بۆ سيروان و توويه:

پايه، زهرد به خه م، جام، چارشيتوي ته م
ديره ن سواركه ن نه و عروسي خه م

ئه م ئاره زووه ئه وه نه ده ساله له دلي پيرهميڤردا ماوه ته وه، رهنگه بيشيباته گلته وه، خوزگه دواي خو يشم له گردى ياره وه ئه ميبيني كه ده سته ي لاوان و هونه روه ران و ئه ده ب په روه ران كه و توونه ري ئه چن بۆ ئه و ته و افه فه رزه ي ئه و گيانه به رزه و له ته ريخي كورديدا ئه نووسرا» (٢٥).

تيبيني: براى هونه رمه ند (خاليڊ ره سول) و ينه يه ك له و نامه بالاونه كراوه يه ي پيرهميڤردى بۆ هينام كه ئه و يش له (سه يد عه بدوللا) ي خه ياتي وه رگرتبوو.

به شي دووه م

كاتيك كه توفيقى مهحمود ئاغاي هه مزاغاي مهسره ف به فه رمانتيكي مي ري له سالي

(٢٤) په خشانى مهوله وي. نووسينى پيرهميڤرد. ده ستنوس.

(٢٥) زياره تي مهوله وي. په خشانى پيرهميڤرد. ده ستنوس.

كوچى قوربانى قهزا وه گيره
خوا، رۆله مردن، به ئه جر ئه ژميڤر
يهك به ده تۆله ي بۆ ئه برتير
ته ئريخه بۆ ئه وه كو سه رويسته
(مهحمود سه روه ر) په پوله ي به هه شته

ئه گه رچي نامه كه پارچه يه كي بزر بووبوو خه ته كهش له گه ل شيوه ي نووسيني ئه مپرو دا جيا وازه، به لام هه رچۆن بوو توانيم بيخوينمه وه و له مه به ستي ته و اوي بگه ين، ئه مهش ده قي نامه كه يه ئه وه نه دي نووسيني له سه ر بيت:

«تۆ ئه ليني چي؟! له هه له بجه وه تا سه رشاته چۆن بچين؟! بۆ ئه مه جوش و خروشيكي پيدا بووه، زۆر له دوو ريشه وه كورگه ل دين، له ولايشه وه له حه سه ن به گ دلگيرم، تۆ «مه به ست له عه لي با پيره» به و ده سته ته نگه وه، به و دله گه شا وه ته وه، پاره ت بۆ ژين ناردوه كه ئه بو ايه ژين پاره بدا به تۆ كه بيخوينيه وه. ئه وه بوو چوار سال له مه و بهر له پاداشي ستايشي مهحمود پاشادا دوو ديناري ناردبوو، دواي و تي: پاره ي ئابونه نانيرين. غه زه ته يشي بۆ ئه چن، ئه وه نه دي هه يه ژين جو كه ري تيا نيبه هه زار ديناري پي بدۆرپني!. له گه ل ئه وه يشدا چونكه نه وي مهحمود پاشايه لي ئه بوورم. ته نانه ت به فه خره وه زنجيره ي باوك و با پيريشيم له (ژين) دا نووسيوه... ئه گينه شو يكي خوش ئه بوو. هه زار دينار بۆ قوما ر، دوو دينار به خشير بگه رپيته وه بۆ ئابونه ي چوار سال، ئيتر تۆ سه لامه ت بي هه ردوو كمان پوله كي نين».

له م نامه يه دا ئه وه مان بۆ ده ركه وت كه پيرهميڤرد چهنده ئاره زوومه ند و به په رۆش بووه بۆ ههلبه ستنى ئارامگاي مهوله وي. تا وه كو جيگه كه ي ته خت نه بي و له بير نه چيته وه. ئه مهش دياره هه ر له خۆ وه نه بووه و ئه و كاريگه ريه بهر فراوان و قووله ي كه شيعري مهوله وي له ناخ و ههست و دهرووني پيرهميڤردا دروستي كرده ته نانه ت هاني دا كه هه رچي شيعري مهوله وي هه يه له شيوه ي هه ورامى (گوران) وه بيگۆرپته سه ر شيوه ي سليمانى. هه روه ها به لگه يه كي ئه ده بي و ميژووي ده بي ئاگامان له وه هه بيت كه رهنگدانه وي و ينه و دهنگدانه وي شيعري مهوله وي له شيعره كانى پيرهميڤردا به ئاشكرا دياره و ده ستنيشان ده كريت.

پيرهميڤرد له ته مه ني مندا ليدا به چاوى خۆي مهوله وي بينيوه، به لگه شمان بۆ راستى ئه مه، پيرهميڤرد خو به تي، كه ده نووسيت «مندا ل بووم، له بيرمه جارئ مهوله وي هاته مالى ئيمه، قاپووتيكي كوركي سه وزى له به ردا بوو، منيان خسته باوه شي و ده مي ماچ كردم. له ده مي دم ماچ كردندا چاوم به چاوى كه وت، بروسكه يه كي پر خه نه دي لي به رز بوه وه. ئه و چاوانه كه له

(۳۴) ژین ژماره (۳۶۸) سالی، ۱۹۳۳

(٢٨) کۆمهلهی کورد- جه‌معیه‌تی ته‌عالی و ته‌ره‌قی کورد له تورکیا .

باری (٣٨)».

٢- ئەو تەلە ریحانەبەیی کە لەسەر ئاوەکە لێت بەجێماوە بەتۆراوی ناردووێه تێهوە (٣٩).

٣- «ئەم ماجەرەیا بەنجای سالی بەسەر پابوورد، لەم بەک دوو رۆژەدا لەگەڵ جەنازەبەکی ئازیز رێم کەوتە مەلەبەندی مێهرەبان (٤٠)».

لەم سێ خالەدا بۆمان دەرکەوت کە رووداوەکە تەواو راستەقینەبە و کارێزەکە (کانی سپیکە) ش کە ئەم عەشق و دلداریبەیی لەسەر دروست بوو هەتا ئیستاش ئاوە روونەکە و چنارە نازدارەکانی ماون. بەلام ئایا (مێهرەبان) ناوی تەواوی خۆی بوو یاخود پیرەمێرد لەبەر نەناسینەوە باری دواکەوتوویی کۆمەڵایەتی ئەو سەرەدەمە ئەم ناوەی بۆ هەڵبژاردبێت؟! ئەمەیان روون نییە! ئیستا ئێمە و قەڵەمە بەپێز و هونەرکارەکە پیرەمێرد:

«بەهارە، چۆن بەهاریک، باران چوار جار بەهاری کۆنە سەرلەنوێ بۆ زیندوو کردینەو. لەدەشت و هەردە و شیو و کۆسپ، گولالە و گەزیزە و بەیوون و گولەزەردی تازە بۆ رواندینەو، لە کارێزی حەسەین خەمەیی بەهارە. سەیرانی سەیرانی ئێمە و خەمەیی گولالانی خوایی بەکدگیربوون. شەو، لەسەر گازی پشت لێی راکشام. تەماشای جریوێ ئەستێرە و تریفە مانگ ئەکەم گۆتم لە خورە ئەستێرەکەش گرتووە. بەلام دوورم، ئەستێرە ناو ئەستێران نابینم، شەوێکم لەزیندەگانی گۆزەشە هاتەو یاد، وەک شەونم فرمیتسک بەسەر ریشی سپیما باری. جۆش و خرۆشی سەودای نەوجوانی وەک پەپوولە زێرینە (کەلەبەک) بەسەر هەموو گۆلێکدا ئەیگێرام، لەسەر هیچیان نەدەنیشتمەو. گاه پەروازی شاعیرانە وەک (ژوپیتەر) ئەبیردە مێحرابی پەرستشی ئالیهەیی جەمال (فینۆس) هەو. بۆ سەودای لەیل و مەجنوونی دەگەرام، گاه کەمەندی خەیلانی مەم و زین لەو ئاسمانی بالا پەروازیهو دەبێتنامە سەر زەمین شار بەشار دیارە و دیار دەیگێرام. تا رۆژێ لە کانی سپیکە سەیران بوو لەناو سیبەری پەلە چناریکدا کارێزێکی لێ بوو چووم ئاوە بخۆمەو، ناگاہ (مێهرەبان) بەهەلەیی هاتە سەر کارێزەکە، لە پێمێ دی کەمێ سەلمییەو. دوا بێ بەغرووری جوانی خۆی و خزمایەتی و بۆرە دەستگیرانیەکەو بێ پەروا هاتە پێشەو. نیهایەت ئەمەندە گوت: ئای ئەمە تۆ؟! دانیشتم، دەم و چاوی شت، ئۆف ئەو دەنگە و ئەو رەنگە بەهەناسەبەک، هەناسەبەکی پێ هەلکێشام. برووسکەبەک لەو چاوە جوانانەو وەک پزێسکی وێل پەریە سەر پەردی جەرگم. شێتانه هەستام لەناو چنارەکان هاتە دەری، مایهکەمی لێبوو سوواریووم، راست خۆم گەیانده مالهو. بەدەمەو لێی کەوتم.

تاوەکو شەوێ هیچم پێ نەخورا. شەوێ دایکەکە هات تێفکری من کەوتووم وتی، تۆ بۆج

(٣٨-٣٩-٤٠) ژیان ژمارە (٤٨٣) سالی ١٩٣٦.

وداد کوری دوووم و بچووی پیرەمێردە. لە تورکیا لە دایک بوو. پروانامە دکتۆرای لە ئابووریدا هەبوو. لە یەکن لە سالەکانی پێش جەنگی جیهانی دووهمدا هاتوو بۆ سلیمانی بۆ لای پیرەمێردی باوکی و ئنجا چوو بۆ بەغدا و چوو بۆ هندستان و لەوێ پروانامە بەرزێ لە زمانی «سانسکریتی» دا وەرگرتوو، لەم بارەیهو پیرەمێرد دەلێت «بەر لە جەنگی جیهانی سۆزی دوا بێ جەمعیەتێکی ئینسکلۆپیدی لە تورکیا رێکخراوە. لە دانشمەندانی گشت میللەتێک پێکها تێبوو. پروفیسۆرێکی ئەلمانیا هەلێژاردبوو سەرۆک بێ. و دادی کوری منیش هەروا لاله سەنگی خۆی تێ هەلقورتاند. تێفکریم رۆژێ لە ناگاہ پەیدا بوو. وتی با بە منیان داناو بچم بۆ هیندستان لەوێ شارەزای زبانی سانسکریتی بێم. هەتا بچمەو تورکیا ئەگەر جەمعیەت هۆی کەوتە ئاساری سانسکریتی بۆیان بخوینمەو. پارەیان داومی، هیچم لە تۆ ناوی، منیش هەلسام بردمە بەغدا، پەسا پۆرتەکەم لە سەفاردەتی بەریتانیا بۆ قیزە کرد و (پەشید نەجیب) یش تەوسیهی بۆ جێبەجێ بۆ نووسیبوو لەوێ زۆر بەکەلکی هاتبوو (٣٥)».

بەشی سییەم

خۆشەویستی پیرەمێرد و مێهرەبان خاتوون

سالی ١٩٣٦ (٣٦) پیرەمێرد بەقەڵەمی خۆی ئەم چیرۆکە دلداریبە دلتەزینەیی خۆی نووسی و بلاوی کردەو، هەروا بەکپی و فەرامۆشکراوی مایهوە هەتا سالی ١٩٤٨ کە بۆ دووهم جار بلاوی کردەو ئەمجارە لە گۆفاری گەلاوێژدا و لەژێر نازناویکی خواستراودا بەناوی (کولۆکۆ) وە بلاوی کردەو. ناوینیشانی چیرۆکەکەشی کردە (گۆلکۆی مێهرەبان) (٣٧).

پیرەمێردیش کاتی بۆ یەکەمجار ئەم رازە درکاند پەنجای سالی تێپەرپێبوو بەسەر دلداریبە ناکامەکەیدا.

ئایا پروا بکەین ئەم بەسەر هاتە راست هی (توفیق) ی لاوی دلدار و عاشق بوو؟! یاخود ئەم وەک نووسەرێک سروشی (وەحی) رووداوەکە وەرگرتبێ لە کەسیکی تر کە ئەوێ بەسەر هاتبێت. لە وەلامدا هەر خۆی پێمان دەلێت:

١- «شەوێکم لە زیندەگانی گۆزەشە هاتەو یاد، وەک شەونم فرمیتسک بەسەر ریشی سپیما

(٣٥) ژیان ژمارە (٩٣٩) سالی ١٩٤٨

(٣٦) ژیان ژمارە (٤٨٣) سالی ١٩٣٦

(٣٧) گۆفاری گەلاوێژ ٢ سالی ١٩٤٨

بەمەرگت قەسەم، وادی مەرگم هات
ئەمڕۆ سبەیه، منیش دیمە لات
پەشۆل قەتاری مردن بەجییە
ساقی تۆش جامی یار چاوەپێیە (٤١)

چەند زانیارییەکی نوێ لەبارەى نەورۆز و پیرەمێردەو

بەشى یەكەم

لەم کوردەوارییە ئێمەدا هەتا ئێستە کە باسی نەورۆز دەکەیت ئەوا پیرەمێردمان دیتەو یاد. پیرەمێرد و نەورۆز و گردی یار و ئاگری نەورۆز هاوکیشەیهکی وەهايان دروست کردوو یەکتەری تەواو دەکەن. ئەوێ کە پەيوەندی بەنەورۆز و پیرەمێردەو هەیه، هەموو ساڵ لە گۆقار و رۆژنامە کوردییەکاندا دەخرێنە پێش چاوی خوێنەرانی چەند واتایەکی دووبارە بوووە و جوبنەوێ یەکتەرە. ئێمە لێردا هەول دەدەین کە هەندێ باس و راستی نوێ بێنێنە میدانهو و لە پەنجەرەیهکی کەو تەماشای ئەو دنیا یە بکەین.

نەورۆز و پیرەمێرد لە پێش ساڵی (١٩٠٠)دا و پێش چوونی پیرەمێرد بۆ تورکیا:

کاتیکی تۆفیقی مەحمود ئاغای هەمزاغای مەسەرف، نەبووبوو (پیرەمێرد) و پیر نەبووبوو، لاو و بەلکو مندالێک بوو، باوکی ناردبوو بەر خوێندنی ئایینی و لە حوجرە مەلا حوسێنە گۆجە دەبوو. مەلا حوسێن لە نەورۆزدا داوای نەورۆزانی کردوو کە تۆفیقی منال و هاوڵە قوتابییهکانی بۆی بێن. جگە لەمەش هەر لەو تەمەنەدا بەکۆمەڵ چوونەتە لای (شیخ ئەوزا سوورە تۆلەتوویی) کە دەستخەتی خوش بوو، نەورۆزنامە بۆ نووسیبووە. ئەم یادگارانی مندالی لە بیر و میتشک و دەروونی (تۆفیق)دا ماونەتەو، هەتا گەرە دەبێ و دەچیتە تورکیا و بیست و پێنج ساڵ لەوێ دەبێ و داوای دیتەو سلیمانی. ئەو کاتە پیر دەبیت و لە ساڵی ١٩٣٢دا بۆیەکمەجار (٤٢) نازناوی پیرەمێرد بۆ خۆی هەڵدەبژێری. با بزانی خۆی لەم بارەیهو چی دەلێ: «مندال بووم، لای مەلا حوسێنە گۆجە دەمخوێند، کە گەشتینە دەمی بەهار ماموستا ئەیگوت، بچن نەورۆزانی بێن، ئێمەیش بەسەر دایکمانا ئەگریاین، سا دایک و باوکمان هەرچیان لەدەست بەتایە، هەرچیان لە بارا بوایه یا چەخی یا قرانی حەمە شایی یا بە نەبات ئەیاندا، ئەمانهینا ئەویش بەشی خۆی لێ هەڵدەگرت، یەکی قەمەرەیهکی ئەداینی ئەچوین لە

(٤١) پیرەمێرد دەسکاری ئەو بەیتە کردو و ناوی پەشۆلی تیا داناو!

(٤٢) پیرەمێرد بۆ یەکمەجار لەگەڵ بلاو کردنەوێ شیعی (بەیانێ بوو لەمەو هەستام)دا ساڵی ١٩٣٢ نازناوی «پیرەمێرد»ی بۆ خۆی دادەنێت.

کەوتوو؟! تۆ میهرەبانت تۆراندوو و نەخۆشت خستوو. ئەوێتی هاتۆتەو ئەگری، کولی نانیشیتەو، بۆ جوابت نەداو تەو؟! رۆوت نەکردوو بەلایەو؟ نیشان بەو نیشان ئەو تەلە ریحانەیهی کە لەسەر ئاوە کە لێت بەجێماو بەتۆراوی بۆی ناردوویتەو. ناچار بەو شەو چووم ئاشتم کردوو. ئەمەبوو بەسەرمایهی سەودایەک کە ئەو فێری دلەری و دڵسۆزی کرد و فەیزی جنوون و زەوقی شیعەر پەرستشی جەمال و کەمالی دایە من. تا هات ئێمە لێمان زیاد کرد دایک و باوکی هەردوو پتی دیدەنییان نەدەبەستین. زاهیر ئێمەیان بۆیەک دانابوو. هەندێ جار کە دەکەوتینە یەک بەدانیشتن و سەرگرتەو عەشقی پاکێ مەعسوومانە بەرامبەری یەک رۆژمان لێ دەبوو بەدەنگی تەمجید و سەلاو هەڵدەستاین. نوێتیکی لاھووتیمان دەکرد. هەردوو کمان عەشقمەن لە وەسل پێ خوشتربوو. گۆتم لێ بوو دەستی هەلبێری بوو لە خوا دەپارایەو «ئیلاهی ئەم عەشقمەن کۆن نەکی، عەشقی پاک لە وەسلێ زەھرناک خوشترە».

رۆژی سەفەرێکم هاتە پێش، لەجییەکی دوور لە خۆمەو دڵم داخواریا و خەبەری دا کە میهرەبان سەخڵەتە. هاتەو و تیان میهرەبان زۆر نەخۆشە، چووم، لە جێگەدا کەوتبوو، چاوی ئەمەندە گەش و بەپێشگ بوو زاتم نەدەکرد تیری پروانی. بەزەردەخەنەیهکی بێ هێز و بێ تینەو دەستی نایە ناو دەستم. وتی: تۆخە عەشقمەن کۆن نەبوو و من بەسۆزی عەشقی تۆو دەروم، ئەوێدە پێکەو نەمانیو کۆن بێم و لەبەرچاوت بکەوم. وەسیەت بێ کە هاتن بێمەن بۆ گردی سەیان ئەوێلجار سەری دارەمەیتەکم تۆ هەلگیر و کەدایان هێشتە (الحد سەرا)ی خاکەو، سەرم بەدەست تۆو بێ و کە هاتن سەنگپۆشم کەن تەلێ ریحانە وەک ئەو رەشە ریحانەیه کە لە کارێزەکی کانی سپیکە لێت بەجێ ماوو بۆنی عەشقی تۆی لێ دەهات، بەدزیو لە راستی دڵم بێخەرە سەر کفەکم.

تۆف! خدمەتیکی چەن گران و جەرگ سووتانیکی چە ناگەهان ئای، لێردا وا دیسان بەندی هەناوم سووتایەو، برینی کۆنە دڵم کولایەو و ئاگر لە کای کۆن بەردرایەو. ئەوا گۆتم لێیە کسپەیهک لە دڵمەو دێ قەلەمی دەست و پێم، دەست و پێی قەلەم شکا. ئەم بەدەختییە و هەموو لکێکم لە بیرە ئاخ و داخ! قوێ تەسویری ئەو چاوانەم نییە. ئەم ماجەراییە پەنجای سالی بەسەرا رابوو لەم یەک دوو رۆژەدا لەگەڵ جەنازەیهکی ئازیز رێم کەوتە مەلەبەندی میهرەبان. لەناو دار ئەرخەوانەکانی گردی ناوێراست هێلانەو بەکارەتی رۆحی بەنوویری لاھووتییەو دیاربوو. ئەو ئەرخەوانەم بەخەییالی گۆزەشتە لێ بوو بەسپی چنارەکانی (کانی سپیکە)، رۆحم بۆی دەگەرا. ناگەهان بەبەرگی سپی فریشتە ئاسمانییەو هاتە پێش چاوم، لە حالەتیکی بێ ھۆشیدا گۆتم لێ بوو بەو دەنگە نازکە بانگی کرد، وەرە، بەسە!! بەگریانەو دوو فەردی مەولەویم هاتەو یاد:

ئاسنگەرى كورد بووه بەسەر ئەژدەهاكى زۆردارا. واتە دوو شۆرش بووه. شۆرشى ژيانەو سروشت. شۆرشى كۆمەلانى خەلك دژى زۆردارى. جگە لەمانەش پیرەمێرد ئاماژەى بۆ ئەو كەردوو كە ئەم جەژنە لە توركياش كراوه و لەوئى بەرۆژىكى پیرۆز دانراوه و بەنیشانەى سالى نوئ و نوئ بوونەوێ سروشت بێنراوه، دەنووسیت «كاتىكیش چوومە ئاستەمۆل لەسەرای پادشاهیدا رۆژى نوئى مارت هەموو (وكەلا و وزەرا) ئەهاتنە (ماهەین) تەبرىكیان ئەكرد. نیشان بەو نیشان شیرنى نەورۆزبان ئەخوارد و شەوى نەورۆزیش لە هەموو منارەكاندا قەندیلیان دانەگیرساند (٤٧)». ئەگەرچی ژيانەوێ ئەم نەرىتە نەتەوايەتییه بۆ پیرەمێرد بۆتە مایەى رەنج و ئەرك و ماندوووبوون و تانە و توانج لیدانى. بەلام وردە وردە ئەو گیانە خاویتە سەرکەوت و گیانە خاویتەكانى (قوتابیانی زانستى)، شۆتین كەوت و زیندووویان كردهوه و كرديانەوه بەجەژنى نەتەوايەتى، پروانە پیرەمێرد دەنووسیت «ئەم ئاگر كردهوهى نەورۆزە كە لە پێشدا لەناو ئێمەدا باو بووه، ئێمە تاب و توانا و مەوجودیەتیكى وامان نەمابوو كە هەموو سالى ئاگرى نەورۆزى نیشانەى سالى تازه بكەینەوه. ئەو رۆژە بەجەژن بزانی و سەیرانى تیا بكەین. كاتى من لە ئاستەمۆل هاتمەوه بەخۆشى خوشییەوه بیستم ناویشانىكمان بۆ پەیدا بووه و زیانمان بووه بەكوردی و مەئسورمان لە خۆمانە. ئەو بەجەژن زانى و هاتەوه یادم كە ئێمە هەموو سالى جەژنىكى نەورۆزمان بووه و نەورۆزنامەیان بۆ ئەنووسینەوه، بەو یادى گیانى باووپیرەوه هەلسام رۆلەى زانستیم پێش خۆم خست و لە گردى یارە شەو ئاگر هەلگیرساند و رۆژ سەیرانم كرد (٤٨)».

دوهم: پیرەمێرد لە نێوان ئاگرى نەورۆز و ئاوانبارکردنى بەلایەنگرى ئینگلیزهكان

پێش ئەوێ بێمە سەر ئەوێ ئەو راستیانە روون بكەمەوه كە دەیسەلمێنێ نەورۆز و پیرەمێرد هیچ پەيوەندى بەسیاسەتى ئینگلیزهوه نەبووه، پێرسەتە بلتین، كە پیرەمێرد هەمیشە لە بارىكى ئابوورى نزم و ژيانىكى كۆلەمەرگیدا دەژیا، مەزۆشێك بووه تەنها پیاوى بیروباوەر و خەيالى شاعیرانەى خۆى بووه. تەنانەت چەند جارێك دەفتەرى مووچەى خانەنشینییهكەى خۆى و خانووەكەى خستۆتە بارمتەى پارەیهكەوه كە پێویستى چاپخانه و رۆژنامەكەى پێ دابین بكات و پەكبان نەكەوت لەسەرىكى تریشەوه ئەوێ نەدارا و كەمدەست بووه، بەجۆرىك كە چەند زاتىك جلوبەرگیان بۆ ناردوو لەبەرى بكات. چونكە ئەو كاتە بەهۆى دواوەتوویی كۆمەلەوه جگە لەوێ پارەى ئابوونەى رۆژنامەكەیان بۆ نەدەنارد توانجیشیان تی دەگرت. بزانه خۆى چى

(٤٧) سەرچاوى دوهم.

(٤٨) سەرچاوى پێنجەم.

مەزگەوتى شیخ ئەوێ حمانى شیخ ئەبویهكەرى شیخ ئەوزا سوورەى تۆلەتوویی، خەتى خوش بوو، نەورۆزنامەى بۆ ئەنووسینەوه (٤٣). كاتىكیش كە سامانىكى زانستى و رۆشنییری لە توركيا پێكەوه دەنیت و دەگەرتەوه، وەك خۆى دەلێت «بەنبە خوێندەوارى لە سلێمانى دەرچووم و خوێندنىكى بەرزى هێناوە (٤٤)». لەو رۆژگاردا كە دەولەتى عێراق دروست بوو، خوێندن لە ولاتى سلێمانیدا لە توركى و فارسىیهوه دەبێ بەكوردی، ئیتر حاجى توفیق دەگەرتەوه و یاد و بیرەوێ رۆژانى نەورۆزى مندالى خۆى و زیندووكردهوهى دیاردەیهكى كۆمەلایەتى نەتەوهكەى لەبیر و خەيالدا دەبیت. ئەوێهەو هەر لەسەرەتای سالانى ١٩٣٠هە بەهۆى دروست بوونی (كۆمەلەى زانستى) یەوه كە خۆى كورگەلى زانستى (٤٥) پێ دەگوت، كەوتە كرد و كۆشى و هەولێكى زۆر بۆ ژيانەوێ ئەم نەرىتە كۆنە و نوئ كردهوهى بەشێوهیهكى ئەوتۆ كە لەگەڵ رەوتى سەردەمەكەى خۆى بگوجی. چونكە لای ئەو نەورۆز مانایەكى لەوێ گەورەترى هەبووه كە تەنها ئاگر كردهوه و هەلپەپین و ئاهەنگ گێران بێت، یا سروود وتن بێت، بەلكە ئاگر كردهوه لای ئەو دوو مانای گەورەى هەبووه، یەكەم، گۆرانى سروشت و نوئ بوونەوه و ژيانەوێ خاكى مردوو. تەقینەوێ كارێز و كانى وشك بوو. دووهمیش مەسەلەى رووناكى، كە ئەمەیان زۆتر مەبەستى ئەو بووه. رووناكى كە رەمزی پێشكەوتن و بەئاوات گەیشتنى نەتەوهكەى بووه. وەك خۆى دەلێت: «ئەمەوئى عالەمى مەدەنیەت ئاگادار بكەم كە ئاگرى یارە ئێمە بۆ ئایىنى ئاتەشپەرستى نییه، بۆ ئەمەیه كەسەرى سالى تازه، رێى بەختى میللەتەكەم رووناك بكەمەوه (٤٦)».

وەك لەمەوپێش نووسیمان بوونی نەورۆز و ئاهەنگ گێران و نەورۆزنامە خوێندەوه بەو بۆنەیهوه هەر لەسەرەمى مندالییهوه لای پیرەمێرد ژیاوه و لەدل و دەروون و بیرییدا چەسپاوه، واتە لەو رۆژەدا كە لەسەر لووتكەى چیاكان ئاگر كراوەتەوه و نیشان دراوه كە ئەو رۆژە رۆژى دەستپێكردنى یەكەم رۆژى سالى نوئى كوردییه. چونكە لە سەردەمانەدا وەك ئیستا خوێندەوارى نەبووه هەتا بەهۆى رۆژمێر و رادیۆ و هۆكانى ترهوه هەوال بەگاتە هەموو ناوچەیهكى نزیك و دوورى كوردستان وە راییگەیهن كە یەكەم رۆژى سالى نوئ دەستى پێ كرد. جگە لەمەش ئەو ئاگرە لەو رۆژەدا مانایەكى گەورەترى هەبووه. ئەویش رەمز و نیشانەى سەرکەوتنى كاوهى

(٤٣) من و نەورۆز- ژین ژمارە (٧٣٧) سالى ١٩٤٤.

(٤٤) دیوانى پیرەمێردى نەم- محەمەد رەسول هاوار ل ٢٠.

(٤٥) پیرەمێرد واتای كورگەلى زانستى بۆ قوتابیانی قوتابخانەى زانستى بەكاردەهێنا. وەك دەنووسیت «كە مردیشم توخوا كورگەلى زانستى كۆن، رۆلەكانى خۆم، لە گردى یارە، ئاگرى نەورۆز لەژوور سەرم هەلگیرسێن. ئەو ئاگرە رووناكى رێى

نایندەى كوردە» ژین ژمارە (٨٢٠).

(٤٦) ژین (٩١٠) سالى ١٩٤٨

مه به بستی ناگرکردنه وه و په یوه ندى نه بوونی نه وروژ به هیچ نایستیکه وه دهنوسیت «نهم» ده خلیکی به ناته شپه رستیییه وه نییه. هه موو، نهوی نه مناسی نه زانی که موسولمانم، خواپه رستم و به هه وا خواهی هیچ دهوله تیک و حکومتیک نه کردوه» (۵۲).

۲- به وه تاوانبار کراوه که ناگری نه وروژ فرمانیکه له دهسه لاتداریتی ئینگلیزه کانه وه بوی دیت و نه م دهی به گویتی نه وان بکات!.

وه لام: پیره میتد نه یوانیوه راسته وخو به ربه رکانی و به ره له سستی دهسه لاتداریتی ئینگلیزه کانه بکات. به لام نه گهر به وریایی له شیع و نووسینه کانی ورد بیننه وه ده بینن زور له وه که سانه نازتر و راپه رپوتر بووه دژی ئینگلیزه کانه که نه میان به ئینگلیزچییه تی تاوانبار کردوه. ته نانه ت زور له وانه کوردتر و خزمه تگوزارتر بووه. پروانه ده لیت:

نه گینه من خوم له کت دادمه

نان و که بابی سهر و زیادمه (۵۳)

یاخود:

نه گهر ته لقینم به کوردی نه دری

گویتی لی ناگرم با کفم بدری

نه مه دینمه دینیک به هه ق

له سهر به یتتی خوم نه گهر بکریتم شوق (۵۴)

یاخود دهنوسیت: «هه ندیک و تبوویان نه مه بو ئینگلیزه کانه نه کا، نه مه له کفری ناته شپه رستی کفرته. ئینگلیز چه ده خلیکی به نه وروژه وه هیه؟! یاخود من که ی له خوانی موچه ی ئینگلیز نیعمه ت خوړ بووم؟!» (۵۵). پیره میتد له جیگایه کی که دا به ناکرا پهرده له رووی نه وانه هه لده مالتی که دژی نه وروژی نه م وه ستاونه وه و یستوویانه خو بان ناهه نگی نه وروژ بکه ن و ناگر بکه نه وه. پاره به کی زوریان به م بونه یوه کوکروته وه و دوا ییش نه پاره که شوینه واری ماوه و نه ناگر!! ناهه نگی نه وروژیش دنگ و رهنگی نه بوو!!، سه باره ت به وه که سانه ده لیت «هه موو سالتیک هه ر چیم ده ست نه کهوت نه مکرد به سه یرانی نه وروژ، که تا ئیستا کهس نه وه ی نه کردوه. نه مه بو ناو و شوره تیک کی کورده واری بوو، به هیچ وازم نه هینا، تا پار هه ندی بی ناموس و زولی

(۵۲) سهرچاوه ی ژماره پینج.

(۵۳) پیره میتدی نه م. هوار ل ۳۱.

(۵۴) هه مان سهرچاوه.

(۵۵) سهرچاوه ی ژماره پینج.

دهنوسیت «من نه گهر له شوین پاره بکه رامایه پاره م بو خوم نه ویست، به سهر خه لکا دابه شم نه نه کرد و خوم پینج ساله جله کونی خه لاتی زاتیکم نه ده پوشتی!! من له وانه م که پاره ی تابوونه یشم له وانه نه ویستوه، نا بو رژیکی واکه سهر بو کهس دانه نه وینم، له شوینم نه گهر پین، به لام کاتیک بو م نه گرین، که تیپه رپوم!!» (۴۹). دیاره نه گهر پیره میتد به ری و رهم و ویست و مه به سستی ئینگلیزه کانی بکر دایه هه رگیز وه ها نه دار و که مده ست و هه ژار نه ده بوو. یاخود زور به ناسانی ده یتوانی هه ر له سلیمانیدا بیته کار به ده سستیکی بالای حکومتی به ریتانی و له وپه ری ناسووده یی و خوشیدا بری و پاره و سامانیک کی زوریش پیکه وه بنی. به لام نه وه ته نه ها به وه رازی بوو که خوی به و شپه یه ده ی و گه وره ترین سامان لای نه و خزمه ت کردنی نه ته وه که ی بوو. له م باره یه وه دهنوسیت «لام وایه نه وانه ی من به ته ره فداریی ئینگلیز ده زانن له م دوا یییه دا تیم گه یشتون که من ئینگلیزم بو خوم خوش ناوی و هه رچی مه نه فعه تی شه خسی و (تخصیصات) و ته نانه ت پاره ی تابوونه یشم له وان نه ویستوه و نایشمه وئ. ته نه ها بو نه مه که له ره وشت و نه خلاق ی نه وان ده رسیکی ئیداره و ده رگرین و په رپه وی نادابی نه وان بکه ین، هیچ نه بی نه ناو خو مانا په کیه تی و هاو به شپه کی و امان هه یی که له پیاو بچین!!» (۵۰).

له و کاتانه دا که پیره میتدی نه م عاشقی خزمه تکردن و تیکو شانی نه پساو خه ریکی خو ئاماده کردن بوو، بو هه لگیرساندنی ناگری نه وروژ، خه لکانی کو نه په رست و خاوه ن بییری دواکه وتوو یاخود نه وانه ی که خو بان مایه پوچ و هیچ له بارا نه بوو بوون ده یانویست به توانج گرته پیره میتد و تاوانبار کردنی به پیاوی ئینگلیز و ناگریه رستی هه م خو بان له سه رشانی پیره میتد به رز بکه نه وه و هه م په کی خزمه ت کردنی نه ویش بخه ن. به لام نه وه نه به زیوه و ناگری نه وروژی خوی هه ر کردو ته وه. له م باره یه وه پیره میتد به چه ند شتیک تاوانبار کراوه، که وه لامی راستیان ده ده ینه وه.

۱- په یوه ندى ناگرکردنه وه ی پیره میتد به مه سه له ی نایینی ناگریه رستیییه وه! له وه لامی نه م تومه ته دا ده لیت پیره میتد له مه به ست و رهمزی رووناک ی ناگر نه وه ی ویستوه که گه واهیک بی بو رووناک ی دواړوژی نه ته وه که ی. رهمزیک کی گه وره ی مرؤقانه، شاعیر و نه دیبانه، که دیاره ناگر رووناک ی ده به خشی و شه وی نه زانی و دواکه وتن له ناو ده بات. له م باره وه ده لیت «نه م پیره که هه موو سالتی ناگری نه وروژ نه کاته وه، په رپه وی باوو باپیره به بلتیه ی ناگری چیاکان راگوزهری ناینده کان رووناک نه کاته وه» (۵۱). له جیگه په کی که دا بو روون کردنه وه ی

(۴۹) ناموژگاری پیران ژماره (۹۰۹) ی ژین، سالی ۱۹۴۸.

(۵۰) ژین ژ. (۱۰۰۱) سالی ۱۹۵۰.

(۵۱) ژین ژ. (۳۵۸) سالی ۱۹۳۳.

باوکی بالان، دوانیشیان ئاو و خاک دایکی خوارهوهن» (٥٨).

دووهم: ئاگری نهوړۆز په یوهندی به زه زده شته وه نییه:

پیره میترد بۆمانی ساغ دهکاته وه که تۆمه تی ئاگری نهوړۆز و ئاگری په رستی و ئایینی زه زده شت به تاله و ئەمانه هیچیان په یوهندیان پیکه وه نییه. زه زده شت یه کیک بووه له نیردر اوه کانی خوا و (ئاویستا) باسی ته نهایی خوا و ده سلاتی دهکات و زه زده شت خوی په رستوه، نهک ئاگر!.

ده نووسیت به ته ئریخ سابیتنه ئەم ئاگری نهوړۆز ئەساسی زه زده شتی نییه و زه زده شت ئاته شپه رست نه بووه. پیغه مبه ریکی راست و دروست و (موحد) عهینی دینی موبینی ئیستای ئیمه که محمه د (ص) بۆی داناوین، ئەشوبه یته ئیمه و ئەمه یش به (گات) و کتیبه کانی (زند) دا ئاویستای سابیتنه» (٥٩). له شوتنیک کی که دا پیره میترد باسی ئەوه دهکات که گاته کانی زه زده شت دۆزراونه ته وه و زه زده شت یه کیک بووه له نیردر اوه کانی یه زدان و له پیتش په یامبه ران (عیسا و موسا) دا بوه و، به لام ئایینی ئیسلام دوا ئایینی یه زدانی بووه، که خوا بۆ مرۆقی ناردوووه. پیره میترد ئەوهی روون کردۆته وه که زه زده شت خوا په رست بووه و ئاگری په رست نه بووه. خوی به تاک و ته نیا زانیوه و سه رچاوهی ئایینه که ی له سروش (وهی) ئەوه وه و درگرتوه و زه زده شت نهوړۆزی به سه ری سال داناوه. ئیتر ئەمه هیچ په یوهندی به ئاگر و ئاگری نهوړۆزه نییه. ده نووسیت: «زه زده شت وک هندی گومانیان برده ئاگری په رست نییه، پیغه مبه ریکه یه زدان په رست، خوا به یه که ئەناسی» (٦٠). دواي ئەمه زیاتر له سه ر مه سه له ی زه زده شت و نهوړۆز قبول ده یته وه و لایه نیک کی پروناکتر ده سه لمینی و ده لیت «باو و با پیرمان، ئەم ئایینه که خوا به رۆژنیک کی موباره کی داوه، زینده گی تیا به خشیوه به جه ئیان داناوه نهک به ئایینی زه زده شتی» (٦١).

سپیه م: لیکدانه وهی ئەستیره ناسی (فه له کی) و زانستی سه باره ت به نهوړۆز:

پیره میترد ئەوهی سه لماندوه به پیتی لیکدانه وهی زانستیانه ی کۆن (که لوی به رخ) و اتا (برج الحمل) ی کردوه به نیشانه و اتا ئەو رۆژی که (خۆر) ده چیته که لوی به رخ وه سه ری سالی نوپیه سالی ک دوانزه که لوه. دوانزه (برج) ه. هر مانگه له بورجیکه وه هه لدی. سالی ک دوانزه مانگه. هر مانگیک کی به (٣٠) رۆژ داناوه. هر بورجی سی ریتیازی هیه. کاتی خۆر چوه

(٥٨) ژین ژ. (٥٢٠) سالی ١٩٣٧

(٥٩) نهوړۆزی ئیمه چیه؟ ژین ژ. (٥٦٠) سالی ١٩٣٩

(٦٠) سه رچاوهی ژماره (١٠)

(٦١) هه مان سه رچاوه

به رو هه لسان و تیان حاجی توفیق نهوړۆز بۆ ئینگلیز ئەکا!! ئیمه نایه لێن ئەو بیکا و خۆمان ئەیکه ی، پاره یه کی زۆریان کۆکرده وه، نیوه یان خوارد و په کی سه یرائی منیشیان خست» (٥٦).

٣- به وه تاوانبار کراوه که پیره میترد ئاههنگ و ئاگری نهوړۆز به مه به ست و ئاره زووی ئیران ساز دهکات، له وه لامدا ئەلین: له سالانی ١٩٤٠ دا قونسلی ئیران له سلیمانی بووه، ئەم قونسله زۆر له نزیکه وه هاوړی و هاوه لی پیره میترد بووه، که تاییه تی پیره میترد فارسییه کی باشی زانیوه و شیعریشی پێ نووسیوه. به لام کاتیک هاتۆته سه ر ئەوهی ئاگری نهوړۆز بکاته وه، به هیچ جۆری ماوهی نه داوه که ئەو قونسله ی ئیران توخنی ئەم مه سه له یه که وی، نه وهک له لای خه لکی ئەمه ش وک مه سه له ی ئینگلیزه کی لی بیت!! خۆی ده لیت «ته نانه ت دۆستیک کی گیانیم لیره قونسلی ئیران بو، نه مه یشت بیته سه یرائه که م نهک بلین، ئەمه به هه وای ئیرانه وه یه!!» (٥٧).

به شی دووهم

لیکدانه وه زانستییه کانی پیره میترد بۆ نهوړۆز

یه که م: باوکی بالا و دایکی خواره وه:

نهوړۆز به لای پیره میترده وه ته نه ها کردنه وهی ئاگریک و گپرائی ئاههنگیک نه بووه، به لکو شتیک کی له وه گه وره تر بووه. لای ئەو هاوکیشیه ی مه رگ و ژبانیه ی و درگرتوه. له لایه که وه سه روشتی مردوو ژباوه ته وه، له لایه کی تریشه وه په مزی شوړش و رزگار بوونی گه ل بووه. لایه نی سییه میش که زۆر گرنگه و لیره دا ده مانه وی روونی بکه ینه وه لیکدانه وهی ئەو بۆچوون و زانیاریانه ن که به پیتی راوهی رۆشنگیری خۆی پیره میترد به دهستی هیناوه. له سه ره تا دا نووسیمان باوکی بالا و دایکی خواره وه، بۆ لیکدانه وهی ئەم و اتایه پتووسته بلین، پیره میترد به پیتی ئایینه کۆنه کان که دیاریان کردوه له بوون و دروست بوونی مرۆقی روانیوه. بیرو پای ئەوانی خستۆته روو که مرۆژ له چوار (عونسور) گه وه ر پیک هاتوه، ئاگر، با، ئاو، خاک، که ئەمانه دایکی خواره وه وه زیندوویتی سه روش له وانه پیک دیت. ئاو له خاکیا ژیان دروست دهکات. درهخت و میوه و کشتوکال و خواره مه نی مرۆقی لیه پیک دیت. وه هیچیان بی ئەوهی که یان نابیت. واته نه ئاو بی خاک سوودی دهی، نه خاکیش بهی ئاو به ره می دهی. پیره میترد ده نووسیت «به تووبی کۆن ئاده میزاد له چوار گه وه ره سه روشتی دراوه. ئاگر، با، ئاو، خاک. دوانیان ئاگر و با،

(٥٦) ژین ژ. (٩٥٨) سالی ١٩٤٩

(٥٧) ژین ژ. (٩١٠) سالی ١٩٤٨

كەس نىيە ھاودەمى نالەى شەو بىدارىم بى
بارى زۆر قورس بوو، دەربەستى ئەلئى بىچارەم
كردهدى خۆم ئەزانى، كە نەتىجەى واىە
ئىستە رابوردووە فايدەى چىيە، ئەم ھاوارەم! (٦٤)

پىرمەيىرد و رۆژنامەى «كورد»:

«رۆژنامەى كورد وەك لەم لىكۆلەينەو دەيدەدا ساغ دەبىتەو دەووم رۆژنامەىە لە مەژوووى
رۆژنامەگەرى كوردیدا».

سەرەنایەكى مەژوووى:

دیارە دەرجوونى ھەر رۆژنامەىەك و لەھەمان كاتىشدا داخستنى راستەوخۆ پەيوەندى ھەيە
بەبارىكى سىياسى و رۆژگارىكى تايەتەيەو، وە ھەر رۆژنامەىەك رەنگدانەو دەى تاكتىك و
ستراتىژى دەسلەتەى كۆمەل و دەستە و تاقم و حزبىكى سىياسىيە. ئنجا ئەو نووسىنانە لە ھەج
بوارىكى ئەدەبى و سىياسى و كۆمەلەيەتەيدا بىت، لە خزمەتى ئەو لایەنەدا دەبىت كە رۆژنامەكە
دەبات بەرپووە و ھەموو ئەرك و لىپرسراوێەكى دەخاتە ئەستۆى خۆى. لەسەرەتای ئەم سەدەى
بىستەمەدا كاتىك دەسلەتەى سولتان عەبدولخەمىد لەلایەن توركە لاوەكان و دوايىش (حزبى
اتحاد و ترقى) يەو لەناوچوو، كەش و بارىكى جىاواز لەوى پىشوو ھاتە پىشەو. دەسلەتەى
گرتن و زۆردارى سولتان لەسەر ھەموو نەتەوكانى ناو سنوورى توركىا نەما و سەردەمىك
لەسەربەستى دەربەپن و داواى سەربەخۆى نەتەوئەيى و ھەموو جۆرە سەربەستىيەك بۆ ئەو
نەتەوانە دروست بوو.

سەبارەت بە رۆژنامەى (كورد) و كۆمەلەى كورد:

لاو رۆشنپەر و دلسۆزە كوردەكانى ئەو سەردەمەى توركىا كەوتنە خۆيان و لە سالى ١٩٠٨دا
يەكەم كۆمەلەى سىياسى كوردىيان لە توركىا ئاشكرا كرد. ئەو كۆمەلە لە سالى ١٩٠٧دا
لەسەردەمەى دەسلەتەى سولتان (عەبدولخەمىد)دا بەنەپتى دروست كرابوو وە كارى دەكرد. ناوى
تەواوى ئەو كۆمەلەيە (كۆمەلەى ھاوكارى و پىشخستنى كورد - كورد تعاون و ترقى

(٦٤) ژين ژ. (٩٥٨) سالى ١٩٤٩

كەلووى بەرخەو ئەبى بەسەرى سالى نوێى رۆژھەلات. ھەر مانگە لە بورجىكەو ھەلدی و ھەر
رۆژ بەرپەسە كەدا دەروا، واتە ھەلدی و ئاوا دەبىت. دیارە سەروشت دەژىتەو و وەك وتراو
(يحيى الأرض بعد موتها) پىرمەيىرد ئەم لىكدانەو دەيە لە چەند سەرچاوەيەكەو وەرگرتوو.
وەك (نص)ى قورئان (حسابى) يوشع پىغەمبەر، شىسى كورى ئادەم، ئىدرىس پىغەمبەر.
ھەريەك لە پىش ئىسلامدا نىردراوى خوا بوون. لىرەدا دەقى لىكدانەو كەى پىرمەيىرد دەنووسىن
«رۆژ ئەچىتە كەلووى بەرخەو و ئەبى بەسەرى سالى تازەى رۆژھەلات. گوايە ئاسمان دوانزە
كەلووى تىايە، ھەر كەلووىەك سى رىبازى ھەيە، ھەر مانگە لە كەلووىەكەو ھەلدی و ھەر رۆژ
بەرپەسە كەدا دەروا. بەسالى ئەو دوانزە كەلوو ئەو (٣٦٥) رىبازە ئەبى. لە پىشدا شىسى كورى
ئادەم كە پىغەمبەرەكە كرووى بەسالىما و دایناو. داوى ئەو ئىدرىس پىغەمبەر بوو» (٦٢).

چوارەم: بەرانبەر وەستانى شەو و رۆژ:

پىرمەيىرد سەلماندووىە كە بەرانبەر وەستانى كات و ماوێ شەو و رۆژ لە پايزدا وە دانانى ئەم
بەرانبەر وەستان بەسەرى سالى ھەلەيە و لە راستىيەو دەوور. لای ئەو بەھار ژيانە و پايز مەرگ.
لای ئەو يەكەم رۆژى بەھار كە نەورۆژە شەو و رۆژ بەرانبەر يەك دەووستى و دەبىتە سەرى سالى.
لەم رۆژەو دەلەيت: «ئەوانەى كە شەو و رۆژ بەرانبەر وەستانى پايز بەسەرى سالى دائەنەن
نادروستە. بەھار زىندەگى و پايز مەرگ ئەنوتەن. ئەم نەورۆژە كە سەرى سالى راستىيە و
سەرەتای بەھارە كە زمەين و زمان زىندو ئەبىتەو و شەو و رۆژ بەرانبەر ئەووستى» (٦٣).

دوچار: وێنەيەك لە خەم و ئازارەكانى ئەم مەژو:

لەنەورۆژى سالى ١٩٤٩دا داخ لە دلى كۆنەپەرستان و زمان خراپى ھەندى گىرەشپوتن،
دەبنە ھۆى ئەو مىرى ئەو كاتە ھان بەدەن نەورۆژ لە پىرمەيىرد قەدەغە بكەن. ئەویش بەتۆمەتى
ئاگرپەرستى و پشتكردنە ئايىنى ئىسلام. سالى ١٩٤٩ چوو رېزى ئەو چەند سالىو كە
نەورۆژيان لە كورد و پىرمەيىرد قەدەغە كرد. دیارە ھەلۆستى شاعىر و پىرى ھەشتا و دوو سالى و
بى پشتگىرى و بىكەسى وای كرد كە تەنھا ئەم رق و نارەزايىيەى خۆى بەشيعر دەربىرى. كە
ئاگرىيان كوژاندەو و ھەرەشەى داخستنى چاپخانەكەشيان لى كرد، ئەم شيعرەى نووسى:

كارى ناچارىيە، بىزار لە شەوى ئەم شارەم
چەند رۆژىكە بەتۆراوى لە گەردى يارەم
گەردى يارە وەك ئاتەشكەدەى نەورۆژ بوو
وا كوژاندیانەو سەوتواوى گەرى ئەو نارەم

(٦٢) ھەمان سەرچاوە

(٦٣) ھەمان سەرچاوە

ژماره‌ی لی دەرچوو. بەلام نووسەری ئەرمەنی (شاھبازیان) لە کتێبەکەیدا (میترووی کورد ئەرمەن) (٦٩) کە ساڵی ١٩١١ لە ئەستەمبول چاپکراوە باسی بابەت و ناوەرۆکی شەش ژمارە‌ی ئەم پۆژنامەیە دەکات. دیارە کە شاھبازیان تەنها ئەو شەش ژمارە‌ی لی بینیوە.

کاتێ کە شۆڕشی ١٩٠٨ بەریابوو و سەرکەوتنی بەدەست هێنا، کوردەکان، بەتایبەتی پۆشنییرەکان دەروێژکی گەورەیان بینی، شێخ عەبدولقادر شێخ عوبیدللا لە ئەنجومەنی نوێی شۆڕشەکەدا کرا بەسەرۆکی ئەنجومەنی نوێنەران (رئیس مجلس النواب). کە ئەمە دیارە بۆ کوردێکی خاوەن دەسلەلات بەدەسکەوتی بێ دەگەریتەوه بۆ مەبلەتەکە کە تا ئەو کاتە سەرەستی و ڕزگاری بەخۆیەوه نەدیوو، هەرەها کوردێکی دلسۆز و پۆشنییری تر کە (ئیسماعیل حەقی بابان) بوو کرا بەوەزیری مەعارف. پەرەدە و فێرکردنی تورکیا. ئنجا کە هەریەک لە خاوەنی ئەم دوو دەسلەلاتە گەورە و فراوانە دوو کوردی دلسۆز و دوو ئەندامی چالاکی (کۆمەڵە کورد) بن، دیارە دەبێ پەرەگرتن و بڵاوبوونەوه‌ی لێکەکانی ئەو کۆمەڵە پەرە بستی. وە دەرچوونی پۆژنامەیەکی کیش لەلایەن ئەو کۆمەڵە شتیکی ئاسان و لەبار بیت.

جگە لە کتێبی (میترووی کورد و ئەرمەن) و ئەو گۆشارە فەرنەسییە‌ی کە ساڵی ١٩١١ (٧٠) باسی پۆژنامە‌ی (کورد) کردووە، گەلیک بەلگە و سەرچاوە لەبەردەستی ئێمەدان کە پۆشنایییەکی زۆر دەخەنە سەر گەلی لایەنی ئەم پۆژنامەیە.

پۆژھەڵاتناس (مینورسکی) ١٨٧٧-١٩٦٦، لە کتێبەکەیدا بەناوی کوردەوه، لە پاش باسکردنی پۆژنامە‌ی «کوردستان-١٨٩٨»، کە یەکەمین پۆژنامە‌ی کوردییە دەلیت: «پۆژنامە‌ی دوو دوا‌ی شۆڕشی تورکی دامەزراوە. شێخ عەبدولقادر دامەزراندووە. بەلام زۆری نەخایاندووە» (٧١). لێرەدا مینورسکی چوار زانیاری بەسوودمان پێ دەبەخشێ.

١- پۆژنامە‌کە‌ی بەدووم پۆژنامە‌ی داناو، دوا‌ی پۆژنامە‌ی کوردستان.
٢- نووسیویە، دوا‌ی شۆڕشی تورکی دامەزراوە کە دیارە شۆڕشی مەشرووتە‌ی ساڵی ١٩٠٨ ی تورکە لاوەکانە.

٣- باسی ئەوەی کردووە، کە شێخ عەبدولقادر دامەزراندووە. واتە پۆژنامە‌کە لەلایەن ئەو کۆمەڵە‌یەوه دەرچوو کە شێخ عەبدولقادر دامەزراندووە و سەرکردە‌ی دەکرد.

٤- نووسیویە، زۆری نەخایاندووە، دیارە ئەمە‌ی لە خۆیەوه نەتوو و پشتی بەسەرچاوە

(٦٩) د. جەبار قادر پۆژنامە‌ی کورد (کاروان) ژمارە ٣٢ ساڵی ١٩٨٥.

(٧٠) هەمان سەرچاوە.

(٧١) مینورسکی، کورد ل ٩٤ د. مەرف خەزەندەدار کردوویە بەعەرەبی. حەمە سەعید حەمە کەریم کردوویە بەکوردی. ساڵی ١٩٨٤.

جمعیتی) (٦٥) بوو.

ئەمین زەکی بەگ، دەلیت: «ئەوێ جەمعیەتی سیاسی کورد (کورد تعالی و ترقی جمعیتی) یە و لە ئەستەمبول لە ساڵی ١٩٠٨ دامەزرا. مۆئەسسەسەکانی ئەمین عالی بەدرخان، فەریق شەریف پاشا، شێخ عوبیدوللا زاده، شێخ عەبدولقادر ئەفەندی» (٦٦).

هەتا ئێستا گەلی سەرچاوە باسی دروست بوونی ئەم کۆمەڵە و ئەندامانی کردووە. حاجی توفیق بەگ واتە (پیرەمێرد) و عەبدولرحمان بەدرخان و سەعید کوردی و ڕەشید بەگی موفتی زاده و ئیسماعیل حەقی بابان و ئەحمەد جەمیل پاشا و سەدەها لاوی پۆشنییر و دلسۆزی ئەم کاتە لە هەموو لایەکی تورکیاوه بوونە ئەندامی ئەم جەمعیەتە. لە هەموو شارەکانی کوردستانی تورکیا لقی ئەم کۆمەڵە‌یە کرایەوه. بەتایبەتی لە شارەکانی دیاربەکر و بتلیس و مویش. ئەم جەمعیەتە یەکەم کاری ئەوە‌یو لە شاری ئەستەمبولدا لە ٩ی تشرینی دووهمی ساڵی ١٩٠٨ یەکەم ژمارە‌ی پۆژنامە‌ی کوردی بڵاو کردووە. ناوێشیانی لاپەرە‌ی یەکەمی پۆژنامە‌کە بەم جۆرە نووسرابوو (کورد تەعاون و ترقی جەمعیەتی غەزەتە‌سی). بەلام بەناوی پۆژنامە‌ی کوردەوه ناو ئەبرا. ئەم پۆژنامە‌یە هەفتە‌ی جارێک بەکوردی و تورکی بڵاو دەکرایەوه، دەگە‌یشتە هەموو شارەکانی کوردستانی تورکیا. هەشت لاپەرە‌ی بوو. خاوەنی ئیستیزی پارتیزەر و پۆژنامە‌نووس (توفیق بەگ) بوو. کە حاجی توفیقی پیرەمێردە. ئەو کاتە هەتا نەهاتبووەوه، سلێمانی نازناوی (پیرەمێرد) ی لە خۆی نەناو (٦٧). بەلکە ناوی توفیق بەگ لەسەر پۆژنامە‌کە نووسرابوو. سەرنووسە‌ری ئەم پۆژنامە‌یەش ئەحمەد جەمیل پاشا (٦٨) بوو. تەمەنی پۆژنامە‌کە هەشت مانگ بوو. لە ٩ی تشرینی دووهمی ساڵی ١٩٠٨ وه دەرچوو هەتا مانگی حوزەیرانی ساڵی ١٩٠٩، کاتییک جەمعیەتی کورد قەدەغە کرا و پۆژنامە‌ی «کورد» ییش کە دەنگی ئەو کۆمەڵە‌یە بوو داخرا، چاپخانە‌کەشی لەلایەن دەسلەلاتداریتی تورکیاوه دەستی بەسەرا گیرا. بەو حسابە‌ی کە ئەم پۆژنامە‌یە لە ماوە‌ی ئەو هەشت مانگە، هەفتانە، کە دەرچووبیت، ئەوا (٣٢)

(٦٥) لە ژمارە ٣٢ی مانگی مایسی ساڵی ١٩٨٥ی گۆشاری کارواندا بەرێز دکتۆر جەبار قادر باسێکی دەربارە‌ی ئەم پۆژنامە‌یە بڵاو کردووە. ئێمە پێشتر ئەم لیکۆئێنە‌وه‌ی خۆمان نووسیوو. چەند سالییک لە نێوان گۆشاری (بەیان و پۆژنامە‌ی ھاوکاری) دا ھاوچۆی کرد و دوا‌یش هەر بڵاو نەبووەوه هەتا بەرێکەوت لە ژمارە ١١٧ی ساڵی ١٩٨٦ دا بڵاو بووە. لە نووسینە‌وه‌ی ئەم نوسخە‌یە‌ی باسە‌کەدا سوودمان لەو نووسینە‌ی دکتۆر جەبار وەرگرت.

(٦٦) ئەمین زەکی بەگ (کورد و کوردستان) ساڵی ١٩٣١ ل ٣١٤.

(٦٧) حاجی توفیق بەگ، بۆ یەکەمجار لە ژمارە (٣١٢) ی ٢٥ی شوباتی ساڵی ١٩٣٢ی پۆژنامە‌ی (ژیان) دا، لەگەڵ بڵاو کردنە‌وه‌ی شیعی، (بەیان‌ی بوو لەخەم هەستام) دا نازناوی پیرەمێردی بۆ خۆی دانا.

(٦٨) ئەحمەد جەمیل پاشا بۆ ئەو کەرم و قەدری جەمیل پاشایە.

راستی مهسه له ی پیره میتر د ئیمتیازی رۆژنامه که پشت به چهند به لگه به ک ده به ستین که نه یه به گی ئه وئ و پیره میتر دی له مه ر خۆمان بۆ نووسیوین پیره میتر دهنووسیت:

۱- ئیستا خوا دهرووی لی کردووینهوه، گوڤار و کلێشه و چاپ کهوتۆته ناومان. نۆیه ری غه زه ته مان له ئهسته موڵ غه زه ته ی (کورد) بوو، که ئیمتیازی ئیمتیاز ه که ی بهر من کهوت (۷۸).

۲- له ئهسته موڵ غه زه ته ی «کورد» م ده ر ئه هینا (۷۹).

۳- دوا ی ئه وه ی که له ئهسته موڵ غه زه ته چی بووم، بیست سالی شه له نیشتمانه که ی خۆم که (عیراق) ه صحیفم (۸۰).

۴- له پایته ختیدا (ئهسته موڵ) غه زه ته ی کوردم ده ر ده کرد و له غه زه ته ی (محیط مصور) ی میسر دا وتارم ئه نووسی (۸۱).

۵- به وه دنازم که غه زه ته ی «کورد» له ئهسته موڵ من خاوه ند و نووسه ری بووم» (۸۲).

له دوا ی ئه م پینچ به لگه یه گومانان نه ما که پیره میتر (توفیق به گ) خاوه ن ئیمتیازی رۆژنامه ی کورد بووه. جگه له وه و هک خۆی زۆرجار نووسیویه، به س ئیمزا نووسی نی بلاو کردۆته وه «س.ت، سلیمانیه لی توفیق، پیره کورد». بۆ ئه ندامیته ی خۆشی له جه معیه ته که دا دهنووسیت «من ئه و (توفیق) دم له ئه و له تشکیلی جه معیه تی کوردا له ۱۳۲۴ دا له ئهسته موڵ هه تا ئیستا له هه موو جه معیاتی کوردا سه لاحیه تدارم» (۸۳).

پینستر له م باسه دا نووسیمان هه ریه ک له رۆژهه لاتناسان مینورسکی، باسیل نیکی تین، م.س.لازه ریف، شاهبازانی ئه رمه نی و گوڤاریکی فه ره نس ی، لای خۆبانه وه سه باره ت به م رۆژنامه یه نووسیوین. ئیستا دیننه سه ر ئه و بیرو رایانه ی له لای خۆمان هه تا ئیستا سه باره ت به رۆژنامه ی (کورد) نووسرا ون وه با ری سه رنجی خۆمانی به رامبه ر دهنووسین و هه له کانیان راست ده که نه وه.

مامۆستا عه لئه ددین سه جادی یه که مین که س بووه که سالی ۱۹۵۲ چهند رسته یه کی له با ره ی

به ستووه. ئه که رچی ناویشی نه هینا وه.

ههروه ها رۆژهه لاتناس (م.س.لازه ریف) له کتێبه کهیدا مه سه له ی کورد له لاپه ره ۱۴۵، هه تا ۴۰۴، باسی ئه وه ده کات که رۆژنامه ی (کورد) و زانیاری ده با ره ی، له ئارشیفی کتێبخانه ی «باسیل نیکی تین» دا هه یه. ههروه ها دکتۆر (م.س.لازه ریف) ده لیت: «له گه ل سه رکه وتنی شۆرشی ۱۹۰۸ (۷۲) به ها ریک ی کورت له ژیا نی کوردا ده ستی پیکرد. بۆ یه که مچار میژووی کورد چهند کۆمه ل و ده زگایه کی پرو نا کبیری و سیاس ی به خۆیه وه بی نی» (۷۳).

پایزی سالی ۱۹۰۸ واته یه که سه ر دوا ی سه رکه وتنی شۆرشی ناوبرا و ئه مین عالی به درخان و شه ریف پا شا و شیخ عه بدولقادی شه مزی نی و ژماره یه ک سه ردا ری ناسرا وی تر کۆمه لی ته عالی و تر قی کوردستانیان دامه زرا ند و به ناویه وه (کورد ته عاون وه ته ره قی غه زه ته سی) یان بلاو کرد وه» (۷۴).

ههروه ها ئه گه ر دلسۆزیک ی رۆشن بیری کورد رۆژی له رۆژان پێی به کویت ته ئه و ئارشیفه ی (باسیل نیکی تین) دیاره گه لی زانیاری له بیرکرا ومان بۆ ده دۆزیت ته وه سه باره ت به رۆژنامه که. ئیمه نووسیمان که (توفیق به گ) واته پیره میتر دی نه مر ئه و کاته خاوه ن ئیمتیازی رۆژنامه ی (کورد) بووه. لێره دا پیتو بیستمان به به لگه ی زانستی و میژووی هه یه بۆ ئه مه و با سه کانی ئه م لیکۆلینه وه یه.

وه ک ره فیق حیل می ده لیت: «پیره میتر له کلیه ی حقو قی ئهسته موڵ دیپلۆمی وه رگرتو وه. ئه ندامی مه جلیسی عالی ئه ستانه بو» (۷۵). ئنجا ئه م پروا نامه یه رێگه ی بۆ خۆش کردو وه که بتوانیت ئیمتیازی رۆژنامه وه رگرت. سالی ۱۹۰۶ هه تا ۱۹۰۷ ئیمتیازی گوڤاری (ره سملی کت) (۷۶) وه رده گرت. دوا ی ئه وه ش له شۆرشی ۱۹۰۸ که خۆی یه کی ک بوو له ئه ندامانی کۆمه له ی کورد ئیمتیازی رۆژنامه ی (کورد) ی وه رگرت. عه لئه ددین سه جادی ده لیت: «رۆژنامه یه کی کوردیان ده رهینا وه ناوی (کورد) بووه. ئیمتیازی به ناوی ئه مه وه بووه» (۷۷) بۆ

(۷۲) شۆرشی ۱۹۰۸ به م ناوانه ناوه بریت: شۆرشی تورکانی لاو، شۆرشی لاوه تورکه کان، شۆرشی مه شرو ته، شۆرشی ئیتحاده تورکه کان.

(۷۳) تیکه یشتی راستی د. که مال مه زه ره. ل ۷۴ سالی ۱۹۷۸

(۷۴) هه مان سه رچا وه ل ۷۳

(۷۵) شیعر و ئه ده بیاتی کوردی ره فیق حیل می. باسی پیره میتر سالی ۱۹۴۱

(۷۶) پیره میتر دی نه مر مه مده ره سو ل هاوار ل ۱۴ سالی ۱۹۷۰.

(۷۷) میژووی ئه ده بی کوردی عه لئه ددین سه جادی ل ۴۵۸ سالی ۱۹۷۱.

(۷۸) ژین ژماره (۹۳۳) سالی ۱۹۴۸

(۷۹) ژین ژماره (۹۴۸) سالی ۱۹۴۸

(۸۰) ژین ژماره (۸۳۱) سالی ۱۹۴۶

(۸۱) ژین ژماره (۹۵۳) سالی ۱۹۴۹

(۸۲) ژین ژماره (۶۹۶) سالی ۱۹۴۳

(۸۳) ژین ژماره (۱۶۷) سالی ۱۹۲۹

پۆژنامه‌ی کورد هێرشێ بر دبیته سهر به درخانییه‌کان یاخود ئه‌وانیش به‌هۆی پۆژنامه‌ (کوردستان) وه‌ له‌امیان دابیته‌وه‌. جگه‌ له‌مانه‌ توفیق به‌گ (پیره‌مێرد) که‌ خاوه‌ن ئیمتیاژ و به‌پۆیه‌ری پۆژنامه‌ی (کورد) بووه‌ هه‌میشه‌ به‌شانا زییه‌وه‌ باسی به‌درخانییه‌کانی کردووه‌ و پله‌ی ئه‌وانی له‌ جیگایه‌کی به‌رزدا داناوه‌، وه‌ک ده‌نوسیت «خوا هی‌ممه‌تی به‌درخانییه‌کان به‌رقه‌رار کات، که‌ زیننه‌تی لاپه‌ره‌ی کورده‌وارین و فیداکاری گه‌ل و نیشتمان» (٨٩). هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ ئه‌ندامانی کۆمه‌ڵه‌ی کورد و دامه‌زرینه‌رانی له‌ به‌درخانییه‌کان بوون. هه‌روه‌ها کۆمه‌ڵه‌ی (کورد) یش خۆی به‌ شتی وه‌هاوه‌ خه‌ریک نه‌کردووه‌. چونکه‌ «ئه‌وانه‌ی ژماره‌ی (کورد ته‌عاون و ترقی غه‌زه‌ته‌سی) یان دیوه‌ ده‌لێن ناوه‌ڕۆکی بۆ مه‌سه‌له‌ی نه‌ته‌وه‌یی و زمان و ژبانی پووناکبیری و فۆلکلۆری کوردی و ئه‌و جوژه‌ باسانه‌ ته‌رخان کرابوو، له‌ناو کۆمه‌ڵانی خه‌ڵکدا باش ده‌نگی دابه‌وه‌» (٩٠).

بۆ راست کردنه‌وه‌ی هه‌له‌ی سییه‌می نووسه‌ر ده‌لێن: «پۆژنامه‌ی کورد به‌هۆی زۆرداری و تورکچییه‌تی ده‌سه‌لاتداری ئه‌و کاته‌ی تورکیاوه‌ داخراوه‌ و هه‌موو کۆمه‌ڵه‌ سیاسیه‌کان قه‌ده‌غه‌ کران و لقه‌کانیشیان داخرا.

سه‌رچاوه‌ی چواره‌م که‌ باسی ئه‌م پۆژنامه‌یه‌ی کردبێ (راپه‌ری پۆژنامه‌گه‌ری کوردی) جه‌مال خه‌زنه‌داره‌. له‌وێدا نووسراوه‌ کورد پۆژنامه‌یه‌کی هه‌فتانه‌ بووه‌، به‌زمانی کوردی و تورکی له‌لایه‌ن هاویرانی شیخ عبدالقادی شیخ عبیداللهی شه‌مزییه‌یه‌وه‌ درچوووه‌. له‌ شاری ئه‌سته‌موڵ سالی ١٩٠٧» (٩١). هه‌روه‌ها به‌عه‌ره‌بیش نووسراوه‌ «معلوماتنا عن الجریة قليلة» (٩٢). سه‌باره‌ت به‌شونێ پیره‌مێرد له‌ پۆژنامه‌که‌دا ده‌لێت «پیره‌مێرد له‌ سالی ١٩٠٧دا پۆژنامه‌ی کوردی ده‌ره‌ینا له‌ شاری ئه‌سته‌موڵ» (٩٣). ته‌نها سه‌رنجمان له‌م باره‌یه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ باشتتر وابوو له‌ پێناسه‌کردنی پۆژنامه‌که‌دا له‌ پال ناوه‌تانی (کۆمه‌ڵه‌ی کورد)دا ناوی پیره‌مێرد (توفیق به‌گی) خاوه‌ن ئیمتیاژی بنووسیاوه‌. له‌ کاتیکه‌دا که‌ خۆی له‌لایه‌ره‌ (١٣٩)دا له‌مه‌ ده‌لایا بووه‌. جگه‌ له‌وه‌ی وتان سالی ١٩٠٨ درچوووه‌ نه‌ک ١٩٠٧.

سه‌رچاوه‌ی پێنجه‌م که‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م پۆژنامه‌یه‌ نووسراوه‌ کتیبی (تیگه‌یشتنی راستی) دکتور (که‌مال مه‌زه‌ره‌). له‌م کتیبه‌دا به‌شپۆیه‌کی زانستیانه‌ و پشت به‌کۆمه‌ڵێ زانیاری نوێ و به‌به‌لگه‌وه‌ دانراو باس له‌م پۆژنامه‌یه‌ کراوه‌. ده‌توانین ئه‌م کتیبه‌ به‌باشترین سه‌رچاوه‌ دابنێن، که‌ هه‌تا سالی ١٩٧٨ سه‌باره‌ت به‌پۆژنامه‌ی کورد نووسراوێت، له‌ پێناسه‌کردنی پۆژنامه‌که‌دا

(٨٩) ژین په‌خشانی چاو روونی. سالی ١٩٤٤

(٩٠) تیگه‌یشتنی راستی د. که‌مال مه‌زه‌ره‌ ل ٧٤ سالی ١٩٧٨

(٩١) راپه‌ری پۆژنامه‌گه‌ری کوردی جه‌مال خه‌زنه‌دار ل ١٨ سالی ١٩٧٣

(٩٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌ سالی ١٩٧٣

(٩٣) هه‌مان سه‌رچاوه‌ ل ١٣٩ سالی ١٩٧٣

پۆژنامه‌ی «کورد» وه‌ نووسیه‌وه‌. ده‌لێت: «کورد پۆژنامه‌یه‌کی هه‌فته‌یی ئه‌ده‌بی و کوردی و تورکی بووه‌. کۆمه‌ڵی شیخ عبدالقادی شیخ عبیدالله له‌ ١٩٠٧دا له‌ ئه‌سته‌موڵ ده‌ریان کردووه‌» (٨٤). مامۆستا سه‌جادی دیاره‌ ئه‌و کاته‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی زانیاری ده‌ستکه‌وتوووه‌، ده‌رباره‌ی پۆژنامه‌که‌، به‌لام له‌وکاته‌دا ئه‌وه‌ که‌م نه‌بووه‌. ته‌نها سه‌رنجمان له‌م باره‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ پۆژنامه‌که‌ له‌ ٩ی تشرینی دووه‌می ١٩٠٨دا درچوووه‌، نه‌ک ١٩٠٧.

به‌لام به‌داخه‌وه‌ میژوو نووسی نه‌مر (ئه‌مین زه‌کی به‌گ) له‌ کتیبه‌ پر نرخه‌که‌یدا (میژووی کورد و کوردستان- ١٩٣١) (٨٥) هیچ زانیارییه‌کی ده‌رباره‌ی پۆژنامه‌ی کورد نه‌نووسیه‌وه‌! کاتێ باسی گوڤار و پۆژنامه‌کانی ئه‌وسای تورکیا ده‌کات. ئه‌گه‌رچی باسی کۆمه‌ڵه‌ی (کورد) یشی کردووه‌ و ئه‌و کاته‌ش خۆی له‌ ئه‌سته‌موڵ بووه‌! هه‌روه‌ها شوێنی ده‌رچوونی یه‌که‌م پۆژنامه‌ (کوردستان) به‌ئه‌سته‌موڵ داده‌نێت له‌کاتیکه‌دا که‌ دیاره‌ له‌ قاهیره‌ درچوووه‌ (٨٦). مامۆستا محمه‌د ره‌سوڵ هاوار سالی ١٩٧٠ له‌ کتیبی (پیره‌مێردی نه‌مر)دا که‌ دووه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌، ده‌نوسیت «حاجی توفیق یه‌کیک بووه‌ له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و کۆمه‌ڵه‌ (کۆمه‌ڵه‌ی کورد) پۆژنامه‌ی (کورد) که‌ زمانی حاالی ئه‌و کۆمه‌ڵه‌ بووه‌، حاجی توفیق بر دوه‌وه‌تی به‌پۆیه‌» (٨٧). نووسه‌ر ته‌نها ئه‌مه‌نده‌ی وتوووه‌، نه‌ینووسیه‌وه‌ که‌ی درچوووه‌ و با به‌ته‌کانی چی بوون! دیاره‌ ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ زانیاری له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌ستکه‌وتوووه‌.

له‌ سالی ١٩٧٠دا کتیبی (میژووی پۆژنامه‌گه‌ری کوردی) له‌لایه‌ن (عه‌بدوڵجه‌بار محمه‌د جه‌باری)یه‌وه‌ درچوو. نووسه‌ر له‌باره‌ی پۆژنامه‌ی «کورد» وه‌ ده‌لێت «پۆژنامه‌ی کورد پۆژنامه‌یه‌کی وێژیی هه‌فته‌نیه‌ به‌زمانی کوردی و تورکی له‌ ئه‌سته‌موڵ له‌ سالی ١٩٠٧ له‌لایه‌ن کۆمه‌ڵه‌ی شیخ عبدالقاده‌وه‌ ده‌ره‌ئچوو. خاوه‌ن ئیمتیازه‌که‌ی پیره‌مێردی شاعیر بوو. ئه‌م پۆژنامه‌یه‌ که‌ وه‌ته‌ سه‌ر هێرش بر دنه‌ سه‌ر بنه‌ماله‌ی به‌درخانییه‌کان ئه‌وانیش به‌و جوژه‌ به‌هۆی پۆژنامه‌ی کوردستانه‌وه‌ وه‌لامی هێرشه‌کانی ئه‌مانیان ئه‌دايه‌وه‌. له‌ ئه‌نجامی ئه‌م شه‌ره‌ جوینه‌ پۆژنامه‌که‌یان داخست» (٨٨) هه‌روه‌ک وتان نووسه‌ر که‌ ئه‌م بیروپرایانه‌ی له‌لایه‌ره‌ (١٤٧)ی کتیبه‌که‌یدا نووسیه‌وه‌، که‌وتوته‌ سێ هه‌له‌وه‌ و راستیان ئه‌که‌ینه‌وه‌.

١- ده‌رچوونی پۆژنامه‌که‌ وه‌ک نووسیمان له‌ ٩ی تشرینی دووه‌می ١٩٠٨دا بووه‌ نه‌ک ١٩٠٧.

٢- نووسه‌ر هیچ به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌، کاتیک ئه‌و رایه‌ی ده‌ربیه‌وه‌. که‌

(٨٤) میژووی ئه‌ده‌بی کوردی سه‌جادی، ل ٦١٠ سالی ١٩٧١

(٨٥) میژووی کورد و کوردستان، ئه‌مین زه‌کی به‌گ ل ٣١٥ سالی ١٩٣١

(٨٦) سه‌رچاوه‌ی دوانزه‌

(٨٧) هه‌مان سه‌رچاوه‌ لاپه‌ره‌ ١٤

(٨٨) میژووی پۆژنامه‌گه‌ری کوردی، عه‌بدوڵجه‌بار محمه‌د جه‌باری، ل ١٤٧ سالی ١٩٧٠

ماوەت. ئەو کاتانە لە ھەرەتی لاویدا بوو و ھاوینان چۆتە گورگەدەر (۹۷) لەوی زەوی و کشتوکال و باخیان ھەبوو.

ھەر لەسەرەتای تەمەن و بێرکردنەویدا پێش پۆشتنی بۆ تورکیا و دوورکەوتنەویدی بۆ ماوەی بیست و پێنج ساڵ (۹۸) لە ولاتی خۆی، ئارەزووی لە کۆکردنەویدی شیعەر بوو و ئاوازی پێ نالە (نالی) تێکەڵ بەسۆزی (مەولەوی و بیساران) بوو. بەتایبەت کاتی لە ھەڵبجە بوو و بەسەرانی دەشتی شارەزووردا بەوپەری ئارەزوو و ئاواتیەوێ گەشتی کردوو، ھەر لەو کاتەدا کەشکۆڵێکی نایابی بۆ خۆی پێکەوێ ناو و ھەرچی شیعریکی بەرگۆی کەوتی یاخود دەستی کەوتی لەو کەشکۆڵەدا نووسیبوێتی. کاتیکیش لە ساڵی ۱۸۹۸/۱ (۹۹) ولاتی بەجی ھێشتوو و پرووی کردۆتە ئەستەمۆل ئەو کەشکۆڵە پێ بایەخی لە سلیمانی لە مالتی خۆیان لە ژێر زویدا بەجی ھێشتوو. دەفتەریک بیست و پێنج ساڵ لەژێر گڵدا شاردرایستەو، دیارە سەرەنجامی چی لێ دیت! با بۆ راستی ئەمە گوێ لە پیرەمێرد بگرین بزانی چی دەلیت: «نازەم چە دەردێک بوو بەمنەو نووسابوو، ھەر لە مندالییەوێ من دڵم داوێو شیعەر و گۆرانی، دەنگی خۆشیشم لەبەر شیعری خوش، ئەویست، تا (مەولەوی) م نەناسیبوو (نالی) لەلام پێغەمبەری شیعری کوردی بوو (۱۰۰). پێش ئەوێ بچم ئەستەمۆل کەشکۆڵێکم نووسیبوێو بەکاغەزی زەرد و شین و سۆر و مۆر، ھەرچی شاعیری کە بیستبووم چەند غەزەلیکی نایابی ئەوم نووسیبوێو، خەلک و خوا ئەیانبرد لەبەری بنووسنەو، تاقەتیان نەدەبوو، ھەر لاپەرەییکی شیعری خۆشی تیا بوایە ئەیان پچری و دەریان ئەھینا. تا دواوی سۆتندم خوارد بەکەسی نەدەم، بەوێش وازیان لێ نەھێنام ناچار لە ژووری ئەو خواوە چالە گەئیکی سالی گرانیمان بوو خستە چالەکەو. بەسەریا رۆییم بۆ ئەستەمۆل. خوا ئەیزانی لەو چالەدا وەک قامیشە نەیکە کە مەولانای رۆمی مەسنەوی لەسەر داناو چەند بۆ خۆی شەرحی جودایی داو تا نەماو. جا بەھۆی ئەوێو کە شاعیرەکانم لەویدا کۆکردیوێو گەلێ ئەشعار و ئاساری ئەو ناودارانەم لە بێر ماوێو لە سینەمدا نەقشیان بەستبوو، لە ئەستەمۆل لە غەزەتە (ژین)دا (۱۰۱)، برای (ژیان)ی ئیستا بەزنجیرە ھەندیکیم دەنووسین و

(۹۷) «گورگەدەر» دیکەکی ناوچە شارباژێر لە نزیک سلیمانی.

(۹۸) بروانە شیعری ئەو پروم کردە تۆ ئەی دایکی موشفق.

(۹۹) ژین - سالی ۱۹۴۴.

(۱۰۰) مەبەست لەم واتایە ئەو نییە کە دواي چوونە ناوی جیھانی رۆحیی مەولەویبەوێو نالی لەلا کەم بوویستەو.

(۱۰۱) مەبەست لە گوڤاری (ژین)ی ئەستەمۆل، کە یەکەم ژمارە لە ۷ی تشرینی دوویمی (۱۳۳)ی رۆمی سالی ۱۹۰۸ی زانییدا بەزمانی کوردی و تورکی دەرجوو. بیست و پێنج ژمارە لێ دەرجوو. بەپێوەری بەرپرسیاری (ئەشرف حەمە) و دواي ئەو (مەمدوح سەلیم) بوو.

ھەرەک بێروراکانی ئیمە بەدوویم رۆژنامە کوردی داناو و ژمارە (دو)ی داوێو دەنووسیت: «کورد ئۆرگانی یەکەم کۆمەلە سیاسی کورد بوو کە دواي شۆرش سالی ۱۹۰۸ بئەمالە شەمزی و بەدرخانی دەریان کرد، بەکوردی و تورکی بلاو دەبوو» (۹۴). ھەرەھا دەبارە ئەم رۆژنامە دەلیت: «مەبەست لە رۆژنامە کورد، ھەر ئەو (کورد تەعاون و ترقی غەزەتەسی) یەبە کە دواي شۆرش ۱۹۰۸ دەرجوو. ناوی لە چەند راپۆرتیکی دیپلۆماسی و نەیتی و ژمارەبە سەرچاوەی باوەرپێکراو دا ھاوێو» (۹۵). تەنبا باری سەرنجی ئیمە لەم بارەبەوێو ئەوێو خۆزگە دکتۆر ئەو راپۆرتە دیپلۆماسی و نەیتیانەي پروم بکەرایو ھەتا زیاترمان لە بارەي رۆژنامەکەو بزانیا. ئیستا دواي ئەم لیکۆلینەو و پشکنین و بەشوێنداچوونە دەتوانین سەبارەت بەرۆژنامە کورد بلیین:

- ۱- رۆژنامە کورد یاخود (کورد تەعاون و ترقی غەزەتەسی) رۆژنامەبەکی ئایینی و سیاسی و کۆمەلایەتی بوو. لاپەرەکانی پێ لە باسی مێژووی گەلی کورد و ئەدەبیاتی ئەم گەلە.
- ۲- بەزمانی تورکی و کوردی لە ھەشت لاپەرەدا دەرجوو.
- ۳- ئۆرگانی کۆمەلە کورد (کورد تەعاون و ترقی جەمعیەتی) بوو.
- ۴- ژمارە یەکەمی لە شاری ئەستەمۆل لە رێکەوتی ۹ی تشرینی دوویمی سالی ۱۹۰۸دا دەرجوو. ھەتا مانگی حوزەیرانی سالی ۱۹۰۹ بەردەوام بوو.
- ۵- خواوێ ئیمتیازی توفیق بەگ (پیرەمێرد) بوو. سەرنووسەری (ئەحمەد جەمیل پاشا) بوو.
- ۶- گەلێ لە ئەدیب و سیاسی و پروناکبیری ئەو سەردەمەي تورکیا بەشداری نووسینیان کردوو. وەک توفیق بەگ (پیرەمێرد) ئەحمەد جەمیل پاشا، ئیسماعیل حەقی بابان، ئەکرەم جەمیل پاشا، قەدری جەمیل پاشا، سەعید کوردی، عەبدولرەحمان بەدرخان، ئیبراھیم حەیدەری.
- ۷- رۆژنامە کورد بەدوویمین رۆژنامە دادەنریت لە مێژووی رۆژنامەنووسی کوردیدا، چونکە لەدەرچوونی یەکەم رۆژنامە کوردی (کوردستان ۱۸۹۸) ھەو ھەتا دەرچوونی رۆژنامە کورد (۱۹۰۸) ھیچ رۆژنامەبەکی تر لە ھیچ شوێنێکی کوردستان و دەرەویدا دەرەچوو.

چەند لایەنیک ساراو لە ژانی رۆژنامەگەری پیرەمێردی نەمەر

بەشی یەکەم: پیرە کوردی (۹۶) ئەستەمۆل

پیرەمێرد پێش ئەوێ بۆ ئەستەمۆل و لە نیشتمانی دوور بکەوێتەو ھەمانبەر بوو، بەتایبەت (باش کاتب) و چاودێری زەوی و زاری (سنیە) بوو لە شارەزوور و شارباژێر و

(۹۴) تێگەشتنی راستی، د. کەمال مەزھەر، ل ۲۱۷ سالی ۱۹۷۸

(۹۵) ھەمان سەرچاوەو لاپەرە.

(۹۶) پیرەکورد، حاجی توفیق بەگی مەحمود ئاغای ھەمزاغای مەسەرف، زیاتر لە رۆژنامەي (ژین)ی ئەستەمۆلدا بەناوی «پیرەکورد» ھەو بەرھەمی بلاوکردۆتەو.

سەلماندىنى راستى ئەم ژمارەيە لە گەرانەویدا لە تورکیاوە بۆ عێراق لەشەمەندەفەردا ئەم شەعرە دەنووسیت، وە لە سەرەتای شیعەرەکەدا دەنووسیت: «ئەم شیعەرە لەگەرانەویدا لە (ترەنى) (١٠٧) ریتی ئەستەموڵدا بێژراوە» (١٠٨).

«ئەوا رووم کردە تۆ ئەى دایکى موشفق بیست و پینج سألە
لە غوربەتدا بەیادی تۆ ئەژیم خوا شاھیدی حالە» (١٠٩)

لە ئەستەموڵ بەھۆی وریایی و زیرەکی خۆیەو و یارمەتی دانی (عزت پاشای کاتب) (١١٠) ئەو نامە فارسییەى کە لە وەلامى نامەيەکی بۆ سولتان عەبدولخەمید نووسیو دەبیستە ئەندامى مەجلیسى عالی و کارى دیوانی سولتان عەبدولخەمید بەرپۆتە دەبات، نازناوى (بەگ) ی دەدەنى و دەبیستە حاجى توفیق بەگ.

ئەگەرچی ئەم مرۆڤە دوور ولاتەى لە ولاتیکی دواکەوتوووە بەبێ پروانامەى بەرز و خۆتندى مونساب رووی کردبوو ئەستەموڵى جێى شارستانی و خۆتندى بەرز، بەلام زانرا لیھاتوو و پادەى ھۆشیاری باشە لە کۆلیجى یاسا (قانون) وەرگیرا. بوو قوتابى و چوار سأل لەوئى خۆتندى و بەپلەيەکی بەرز پروانامەى (یاسا) وەرگرت و بوو پارێزەر (محامى) و دەستى بەکار کرد، بەلام لە ھاوشان و ھاوکارەکانى نەدەچوو، خوى دایە نووسین و، کارى پۆژنامەگەرى، ئەو دوو خۆشەویستەى لەناخیدا بەحەسەرەتەو بۆی دەژیا.

کۆمەلەى ھاوڕێی پۆژنامەنووس و ئەدیب و شاعیر و مێژوونووسى بۆ پەیدا بوو، وەک خۆى زۆرجار نووسیویەتى بەگشتى ناویانم کۆکردووە و بریتى بوون لەم زاتانە «ئەمین فەیزى، توفیق وەھبى، ئەمین زەکی بەگ، مستەفا پاشای یامولکى، ئەشرف حەمزە، سألح زەکی بەگ، مەعروف جیاووک، عەبدوللە جەودەت، شەریف سەھل پاشا، کامەرەن بەدرخان، جەلادەت بەدرخان، شێخ مستەفای نەقیب، شێخ مەحمود جەلالەددین کورپى ئەحمەد پاشای دوا میرى بابان، شێخ مەحمەدى موفتى، دکتۆر فوئاد، دکتۆر کەمال، یوسف ضیا، ئیبراھیم ئەفەندى، زەکی مەغامز، ئەحمەد راسم، رەزا توفیق، خەلیل بەگ، عەبدولخەق حامد، مەلا سەعیدى بەدیع ئەلزەمان، ئەکرەم بەگى رەجائى زادە، ئەکرەم جەمیل پاشا، ئەحمەد جەمیل پاشا، قەدرى جەمیل پاشا، سەعید کوردی، عەبدولرەحمان بەدرخان، ئیبراھیم حەیدەرى، مەمدوح وەفى وە گەلیکی تر

رەنجیشم لەگەڵ ئەدان دیسان بەشیعەر وەرم ئەگێرانە سەر تورکى» (١٠٢). ئنجا مرۆڤێک بەو خولیايەو و روو بکاتە ئەستەموڵى ئەو سەردەمە کە جیگای بەیەک گەیشتنى رۆشنبیری و زانستى پۆژھەلاتى دواکەتوو و پۆژناوای پێشکەوتوو بوو. ئەستەموڵى ئەو سەردەمە کە ھەرچی مەھەرانى ئەم ولاتە ھەبوون دەستکردى بىر و رۆشنبیری ئەوئى بوون. کەسیکی وەک توفیقی مەحمود ئاغا بەنیمچە خۆتندەوارییەو رووی تى کرد و ئەو رێگا سەختەى گرتەبەر، وەک دەنووسیت: «بەنیو خۆتندەواری لە سلیمانى دەرچووم و خۆتندىکی بەرزم ھێنايەو» (١٠٣). یاخود دەنووسیت: «ئێمە زۆرترمان لەوێوە پى گەیشتوین» (١٠٤). با لێرەدا بوەستین، بزانی بەرنامەى نووسینەکەمان سەبارەت بەم مرۆڤە چۆن دەروات:

١- ئەوھەمان دیارى کرد کە پێش چوونى بۆ ئەستەموڵ کەلکەلەى شیعر و کۆکردنەوێ ناو کەشکۆلى ھەبوو.

٢- ئەو کاتانە چووبێتە ھەر جیگایەک ھەولێ داو بەدوای شوپنەواری دێرنەدا بگەریت، خۆى راستى ئەمەمان بۆ روون دەکاتەو: «لە پەنج سأل بەولاترە، لە ھەلەبجە بووم، خووم دابوو ئەمەى بزەنم ئەو شارە کۆنانە و ئەو ھەلەبەستە خرافاتە کەى بوون؟ لە کۆتوھەتوون وەک ئەمەى (کۆى ئاتەشگا) کە زۆرتر مەھولەوى لە شیعەرەکانى خۆیا ناوی بردووە» (١٠٥). ھەر لەو تەمەندە بەعەشقى خۆتندى بەرز و خزمەت کردن و بێنێنى جیھانى نوئى لە کوردستانەو ئەچیتە ئەستەموڵ. کاروانێک لە سلیمانییەو لەسەر بانگەپشتى سولتان عەبدولخەمید بەسەرپەرشتى شێخ سەعیدى حەفید رێک دەکەوت و پیرەمێردیشى تیادا دەبیست. (لە کۆتایی ئەم نووسینەدا، بەتایبەت باسى ئەو کاروانە دەکەین) بۆ سالى دوایی پیرەمێرد لە ئەستەموڵەو دەچیتە حەج و دەبیست بەحاجى توفیق، لەکاتى گەرانەویدا باسى ھەریەک لە ھاوڕێیانى حەجى خۆى دەکات کە (وەفایى) شاعیر و سەید ئەحمەدى خانەقا بوو، بەم جۆرە: «وەفایى، کە لە پێشدا مەفتوونى شیعرە جوانەکانى بووم. وا رێکەوت لە مالى خوایشا ھاوناڵە و ئەفەعانى بووم، لە پاش حەج لەرێى حجازدا مرد و سەید ئەحمەدى خانەقا لەسەرى بەند بوو تا ناستنى رەفبى گریانى بووم» (١٠٦).

لەشامەو بەرەوژوور دەچیتەو جیھانى نوئى، ئەو سەفەرە بیست و پینج سأل دەخایەنیت، بۆ

(١٠٢) ژيان ژمارە (٥٤٧) ک ٢ ١٩٣٨

(١٠٣) پیرەمێردى نەمر - ئامادەکردنى محەمەد رەسوڵ ھاوار. ل. ٢٠.

(١٠٤) ژين (٨٩٣) سالى ١٩٤٧

(١٠٥) ژين (٦٨٩) سالى ١٩٤٣

(١٠٦) ژين (١٠٠٦) سالى ١٩٥٠

(١٠٧) ترەنى- لەترەينى ئینگلیزییەو ھاتوو (train) شەمەندەفەر.

(١٠٨) ژيان ژمارە (٣٦) سالى ١٩٢٦

(١٠٩) ھەمان سەرچاوە.

(١١٠) پیرەمێردى نەمر م. ھاوار. ل. ١٤

له ئەديب و شاعير و پوژنامه نووس و ميژوونووس» (١١١).

لێره‌دا پێتویسته‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ بوه‌ستین و ڕوونی بکه‌ینه‌وه‌ و بزانی‌ن له‌ ماوه‌ی ئەو بیست و پێنج ساڵه‌دا حاجی تۆفیق به‌گی یاساناس و ڕۆژنامه‌نووس و ئەدی‌ب و شاعیر چی کردووه‌؟!، ئەو خزمه‌تانه‌ی کردوونی چۆن کاری کردۆته‌ سه‌ر می‌ژووی ڕۆژنامه‌گه‌ری کوردی، پیره‌ کوردی ئەسته‌مول ده‌لیت:

۱- دەمیکیشە غەزەتەچیم، ھەتا لە ئەستەمۆلێش غەزەتەچی بووم (۱۱۲).

۲- له ئهسته موږ له غزه ته ی ژیندا شیعرى شاعیره نه خوښنده واره کانم نووسیږو (أمي شاعر لرمز) (۱۱۳).

۳- له رۆژنامه‌ی (شمس)دا، که له ئەسته‌مول، سه‌ید حسین ئیترانی به‌فارسی ده‌کرد
شیوه‌نیکم نووسیوو (۱۱۴).

٤- له غه زته ی ژین که له نهسته موږ دهرده چوو دوا نزه سال له مه وپیش له بهرده نوو سراو ده کی ماوه ت دوا بووم (١١٥).

۵- له ئهسته موڵ غه زه ته ی (کوردم) دهرده هیتنا، له غه زه ته ی هه ره گه وری (تان) ی فه ره نه سه دا شیعری کوردم ئه نووسی (۱۱۶)، هه ره ها «ئیهستا خوا ده رووی لی کردووینه وه، گوڤار و وینه و کلێشه و چاپ که ووتته ناومان نۆبه ری غه زه ته مان له ئهسته موڵ غه زه ته ی (کوردم) بوو، که ئیمتیازی ئیمتیازه کی بهر من کوت (۱۱۷).

٦- له ئهسته موڵ له زهمانى عوسمانليدا له غهزه تهى (اقدام) دا بۆ ئاوه داني (شاره زوور) به هۆى ئيسكاني عه شائره وه مه قاله يه كم نوسيبوو زۆرى ته ئسپير كرد (١١٨).

۷- شیوه‌نیکم نووسیپوو ناردم بۆرۆژنامەى (فەرھەنگ) که له تاران دەرده‌چوو سەروەستمان
له‌گەڵ یە‌کدا هەبوو (۱۱۹).

(۱۱۱) له رۆژنامه کانی (ژیان) ی ۱۹۳۲ ههتا (ژین) دهکانی سالی ۱۹۵۰ ئەم ناوانه ی نووسیوه.

(۱۱۲) ژیان (۵۱۳) سالی ۱۹۳۷

(۱۱۳) ژین (۷۷۵) سالی ۱۹۴۵

(۱۱۴) ژین (۷۶۸) سال، ۱۹۴۴

(۱۱۵) ژیان (۴۳۰) سالے، ۱۹۳۵

(۱۱۶) ژین (۹۴۸) سالے ۱۹۴۸

(۱۱۷) به خسانه، گه لاوِژ یینج سالانه «گه لاوِژ» ک ۲ (۱۹۴۶)

(۱۱۸) ڈیان (۵۳۵) سالے، ۱۹۳۷

(۱۱۹) ژین (۷۶۸) سالے ۱۹۴۴

۸- له پایته ختدا غه‌زته‌ی کوردیم ده‌رده‌کرد، له غه‌زته‌ی (محیط مصور)ی میسرد و
 رۆژنامه‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌ی پاریس، (تان) و له (شه‌فه‌ق سورخ) و (فه‌ره‌نگ)ی ئیتراندا بانگی
 کوردیم ئه‌دا (۱۲۰).

۹- شاعیری مەشھوری فەرەنسە (الامارتین) مەدحییکی ھەزرەتی محمد (د.خ) ی کردبوو (ئبیراھیم ئەففەندی)، بەشیئودەکی وەک خۆی بەلیغ نەزمی کردبوو، من لە ئەستەمۆل لە غەزەتە ی خۆمدا نەشرم کرد (۱۲۱).

لەم نۆ خالەى سەرەوه‌دا ده‌گه‌ینه‌ ئەم ئەنجامانه‌.

١- حاجی توفیق بەگی پاریزەر (محامی) لە ئەستەموڵدا خاوەنی ئیسمتیازی پۆژنامەی کورد بوو. ئەم پۆژنامەیە بەزمانی کوردی و تورکی دەرچوو. ڕاگەیەنەری دەنگی سیاسی (کۆمەڵەی کورد) بوو، هەفتەی جارێک دەرچوو.

۲- له گوڅاري (ژبن) ی نه‌سته‌مولدا که خاوند ئیمتياز و سه‌رنوسه‌ری نه‌شرف هه‌مه‌زه و مه‌مدوح سه‌لیم بووه به‌شدار بیه‌کی به‌رده‌وامی کرده و گوڅشه‌یه‌کی هه‌بووه به‌ناوی شاعیره نه‌خوینده‌واره‌کافان. نه‌و گوڅاره‌سالی ۱۹۱۸ و ۱۹۱۹ ی زایینی به‌رام‌به‌ر ۱۳۳۴-۱۳۳۵ ی رۆمی له‌ نه‌سته‌مول بیست و پینج ژماره‌ی لێ ده‌رچوو.

۳- له پژمانه‌ی سه‌ید حوسینی ئیرانی‌دا که ناوی (شمس) بووه، به‌فارسی شیعر و نووسینی کوردی بلأو کردۆته‌وه.

۴- به‌شیعر و نووسین و وره‌گیران، لَه‌م گوڤار و رۆژنامانه‌دا به‌شداری کردوو، به‌سێ زمان، کوردی، تورکی، فارسی. اقدام، محیط مصوری میسر، تان-ی فهره‌نسی، شه‌فه‌ق سورخ و فهره‌نگی ئێرانی. وه‌ له‌و رۆژنامه و گوڤارانه‌دا به‌چوار ئیمزا بابته‌تی بلاو کردۆته‌وه‌.

١- سلیمانیه لی توفیق. ٢- س. ت. ٣- پیره کورد- توفیق. ٤- مه حموود نهژاد توفیق.

له‌مه‌وه ده‌توانین ب‌تین نه‌گه‌ر که‌سیک مه‌به‌ستیکی گه‌وره و خۆشه‌ویستی خاک و میله‌تی خۆی له‌هه‌ست و بیردا نه‌چه‌سپیی و ده‌بۆی نه‌ژیایی هه‌رگیز ناتوانی ئا به‌و ر‌ه‌نگه‌ ب‌تته پیشه‌وه و هه‌موو خۆشبییه‌کی ژیا‌نی خۆی ب‌نیتته پ‌یناوی ر‌ژ‌نامه و نووس‌ین و ده‌رگ‌پ‌انه‌وه و ده‌له‌ جی‌گایه‌کی گ‌رنگی و ده‌کو ئه‌سته‌مول‌دا ده‌نگی نه‌ته‌وه دو‌اکه‌ و ته‌وه‌که‌ی خۆی به‌جیهان ب‌گه‌په‌نی و ئه‌وه بسه‌ل‌ینیت که‌ کوردیش و ده‌ک گه‌لانی جیهان خاوه‌ن ئه‌ده‌ب و ر‌ۆشنیری و که‌له‌پووری نه‌ته‌وا به‌تیه. و ده‌هه‌ر ئه‌م سه‌رچ‌لی و گیانه نه‌ته‌وه‌بییه بوو که له‌ سا‌لی ۱۹۲۴دا

(۱۲۰) ژین (۹۵۳) شویاتی، ۱۹۴۹

(۱۲۱) ژین (۷۲۳) ۱۹۴۳

بووه هۆی ئەوێ (حیزبی اتحاد و ترقی) دەسه‌لاتداری تورکیا لەسەر بەرپاڤوونی شۆرشێ کورد و بەشداری کردنی (حاجی تۆفیق بەگ) لە کۆمەڵەی کورددا فەرمانی گرتن و لەسێدارەدانی دەربەسات و ئەویش بەپەله و خێرا بگاتەوه عێراق.

پەنگە لای زۆر کەس ئەم پراستییه جێگای خۆی نەکاتەوه کە ئایا حاجی تۆفیق بەشداری کاری سیاسی کردبێ لە کوردستانی تورکیادا. بۆ سەلماندنی ئەم پراستییه خۆی دەنوسیت: «لەسەر و کۆمبیتە ئەرزه‌رۆمی کورداندا لەگەڵ خالید بەگ و یوسف ضیاء و دکتۆر فوئاد و کەمال - دا لە خزمەت مەلا سەعید بەدیع ئەلزه‌ماندا پەنجم ئەدا و ئیدارە عورفیە ئێستەمۆل بەئێعدام مەحکومی کردم» (١٢٢). واتە حاجی تۆفیق لە بەرامبەر پۆتمی ئەتاتۆرک و حیزبی (اتحاد و ترقی) یەوێ داواکراوە بۆ دادگا و پاشان (غیاب) یەن حوکم دراوه.

لەلایەکی تریشەوێ ئەگەر تەماشای ئەو ژمارانە گۆقاری (ژین) ی ئێستەمۆل بکەین، بۆمان دەردەکەوێت کە «پیرەمێرد - پیرەکورد» لە زۆریە ژمارەکانیدا بابەتی خەمڵیوی قەڵەمە پیرۆز و نەمرەکەیی خۆی بلۆککردۆتەوه و هەر هەموو ئەو شیعر و نووسین و وەرگێڕاوانەش لە خزمەتی نەتەوێکەیی و ئەدەبیات و پۆشەنبیرییه‌کەیدا بووه. لێره‌دا و هەم بەباش زانی کە ئەم باسە لەبەشیکی سەرەخۆی پێشەکی ئەم کتێبەدا بلۆکەمەوه. بەلام چەند شتییک هەن کە پێویستە لەم نووسینەدا فەرمانۆشیان نەکەین.

لە پۆژنامەی (العراق) ی پۆژی ٢٢/٨/١٩٨٤دا (١٢٣)، کاک مەحمود زامداری نووسەر و ئەدیپ، بەکورتی باسی بلۆکبوونەوی قەسیدەیه‌کی نالی دەکات و بایەخی ئەو وتارە پیرەمێرد دەردەخات کە لە ژمارە (١٢) ی گۆقاری (ژین) ی ئێستەمۆلی سالی ١٩١٩دا بلۆکراوەتەوه. ئەگەرچی نووسەر (ژین) ی بەپۆژنامە زانیو، بەلام لەو کاتەدا (ژمارەکانی) ئەو گۆقارە نەهاتبوو لای ئێمە و زانیاری دەربارەیان زۆر کەم بوو، وە گەلیکی هەڵە و ناتەواو بوو. هەتا ئەدیپی دڵسۆزی کوردی کوردستانی تورکیا (محەممەد ئەمین بۆز ئەرسەلان) لە سوید تەواوی ژمارەکانی گۆقاری (ژین) ی کۆکردەوه و هەمووی وەرگێڕا بۆ نووسینی لاتینی و پێشەکییه‌کی زۆر سوودبخشی بۆ نووسبوو. وە ئەو کارە مەزنەیی ئەو کوردە دڵسۆزە گەشتە لای ئێمە و بۆ یەکەم جار ئێمە چوینە جیهانی ئەو سالانەیی کە بەو شتێوەی ئەو گۆقارە لە ئێستەمۆل تیا دا دره‌چوو واته سالەکانی ١٩١٨-١٩١٩ ی زاینی. کاک مەحمود زامدار لە باسکردنی ئەو نووسینە پیرەمێرددا دوو پرسیار دینیتە گۆڕی کە بریتین لە:

(١٢٢) ژین (٩٥٣) شوباتی ١٩٤٩

(١٢٣) پۆژنامەی العراق ٢٢/٨/١٩٨٤ مەحمود زامدار

١- ئایا ئەو شیعرە کامەیه‌کە پیرەمێرد دەلی شیعرێکی (نالی) مان لە پۆژنامەی (مان) فەرەنسیدا بلۆک کردەوه؟!

٢- ئایا شیعرەکە کێ وەرگێڕاوەتە سەر زمانی فەرەنسی؟!
لەو لամدا دەلێن:

١- ئەو قەسیدەیه‌ بریتی بووه لە قەسیدە بەناوبانگەکی (نالی) کە بەم بەیتە دەست پێ دەکات:
لە دوگمەیی سینە دوینی نوێژی شتیوان
بەیانێ دا سفیدەیی باغی شتیوان (١٢٤)

بەلگەشمان بۆ راستی ئەمە پیرەمێرد خۆیتە، دەلێت: «یەک دوو شیعر (نالی) بۆ سەنعت دەنوسین، بزانی کێ توانیویه‌ ئەو شتێوەی بنوسی؟!». غەزەلیکی هەیه‌کە پیرەمێرد لە سالی ١٣١٩دا لە ئێستەمۆلەوه‌ بەفرانسزی ناردوویه‌ بۆ غەزەتەیی (تان) ی پایتەختی فرانسه (پاریس) کە دەلی:

لە دوگمەیی سینە دوینی نوێژی شتیوان (١٢٥)

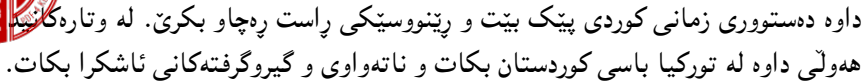
٢- ئەو کەسە کە نەک هەر ئەو شیعرە نالی بەلگە شیعرێکی (لامارتین) وە گەلی نووسینی تریشی لە کوردیه‌وه‌ کردووه‌ بەفەرەنسی لە فەرەنسێشەوه‌ بۆ کوردی (داود) ی کوری زانی گەوره‌ (ئێبراهیم ئەفەندی حەیدەری) بووه. لەم بارەیه‌وه‌ با گۆی لە پیرەمێرد بگرین: «لەپاش برناداشۆ، شاعیرێکی فەرانسە لامارتین قەسیدەیه‌کی محەممەدی بەفەرەنسی و تەبوو، مەرحوومی جەننەت مەکان ئێبراهیم ئەفەندی حەیدەری (شیخ الاسلام) لەسەر ئەو تەرجەمەیه‌ی (داودی کوری) بۆی کردبوو، ئەو بەتورکی نەزم و تەرتیبی کرد منیش لە غەزەتەیی ئێستەمۆلی خۆمدا کە ناوی (کورد) بوو نەشرم کرد» (١٢٦)، «ئێبراهیم ئەفەندی لە عیراقشیدا بەکەمال و حورمەت و ئارەزووی خۆی راییوارد» (١٢٧). لە دواي ئەم سەلماندنە پیرەمێرد دەتوانین بلێین کە وەرگێڕ (داود) بووه‌ و ئێبراهیم ئەفەندی باوکیشی کە ئەدیپ بووه‌ بەشیعر و پەخشان بەره‌مه‌ وەرگێڕاوەکانی رێکخستووه‌. پیرەمێردیش کە هەستی کردووه‌ ئەدەب نیشانەیی زیندوویی نەتەوێکەیی و هەنگاوی پێشکەوتنیه‌تی و ناساندنی بەگەلانی تر ناساندنی نەتەوه‌ دواکەوتووێکەیه‌تی بۆیکە لە بلۆککردنەوی ناو و بەره‌مه‌ی ئەدەبی ئەو شاعیرانە درێغی نەکردووه‌. جگە لەمانەش بەپیتی بەلگەیی نووسینی خۆی پیرە کوردی

(١٢٤) دیوانی نالی، مەلا عەبدولکەریمی مەدریس

(١٢٥) ژین (٨٦٠) شوباتی ١٩٤٧

(١٢٦) ژین (٩٨١) سالی ١٩٤٩

(١٢٧) هەمان سەرچاوه‌.

۷- نووسینه‌کانی پیره‌مێرد به‌گشتی و مێژوو‌یییه‌کانی به‌تایبیه‌تی بووه به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گرنه‌گ له‌یه‌ر ده‌ستی ئه‌و رۆژبه‌لاتناسانه‌ی ویستوو‌یا نه‌ له‌سه‌ر کورد بنووسن. خۆ ئه‌گه‌ر رۆژگار

(۱۳۵) ژین (۹۸۳) سالی ۱۹۴۹

٤- ده‌توانین بڵێین پیره‌مێرد سه‌رچاوه‌یه‌ك بووه كه ئه‌دیب و رۆشنبیریانی كوردی ئهو سه‌رده‌مه‌ی توركیا روه‌یان تی كردووه ئه‌میش به‌ده‌وری خۆی كۆی كردوونه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت مه‌سه‌له‌ی سیاسه‌ت و كوردایه‌تی هه‌ناوه‌ته‌كاری رۆژنامه‌گه‌ریه‌وه و به‌یه‌كتری ئاویته‌كردوون. هه‌ولێ

(۱۳۱) ژین (۸۸۸) سالی، ۱۹۴۷

نۆ گۆڤار و رۆژنامه‌ی جۆربه‌جۆردا به‌شداری کردووه. به‌رده‌وام شیعر و نووسین و وەرگیراوه. هه‌بووه. ژبانی هێمن و خوشبەختانه‌ی، ماوه‌ی داهینان و کارکردنیان زۆر کردووه. باوک و مامۆستا بووه بۆ کۆڕه‌کانی، هاوڕێکانی هه‌لبژارده و نمونه‌ی پیاوانی ئەدی و شاعیر و رۆژنامه‌نوس و ڕابه‌رانی سیاسی ئەو رۆژگارە بوون.

له‌و پهری ده‌سه‌لات و خوشگۆزهرانی ژبانیدا دلی لای باخات و کوێره‌ دێیه‌کی کوردستانه‌که‌ بووه. ڕوانه‌ ده‌نوسیت: «له‌ ئەسته‌مول به‌رۆتبه و نیشان و ئەزایه‌تی مه‌جلیسی عالییه‌وه‌ له‌ (أطه) که‌ مه‌لێه‌ندی پرنسه‌کانی کۆنی رۆم بوو له‌ قه‌سریکی مومتازدا دانه‌نیشتم، که‌ شه‌و ئەنوستم له‌ خه‌وما له‌ گورگه‌ده‌ر له‌ باخه‌که‌ی شیخ ئەحمه‌دی بازلێخا هه‌نارم ئەدزی» (١٣٦)!! هه‌ر له‌م ڕووه‌وه‌ دیسان ده‌لێت: «له‌ ده‌وره‌ی خولیا‌ی شه‌بابدا که‌وتمه‌ ئەسته‌مول، یه‌که‌مه‌جار له‌ (أطه) دراوسیتی ڕه‌جائی زاده ئەکره‌م به‌گ و عوشاقی زاده خالید ضیا و حسین ڕه‌حمی بووم. (رەزا توفیق)یشیان پێ ناسیم. که‌وتمه‌ به‌هه‌شتی سه‌روه‌تی فنوونه‌وه‌، که‌ ئیواران له‌ ئەسته‌موله‌وه‌ به‌واپۆر ئەگه‌رامه‌وه‌ بۆ لای سه‌عاده‌تی خۆم که‌ (أطه) بوو وه‌ (سه‌روه‌تی فنوونم) (١٣٧) له‌ گۆگرتی ئەو واپۆری سه‌ر ده‌ریای مه‌رمه‌ریه‌دا ئەخوێندوه‌. ته‌ئسیری ئەو شیعر و ئەده‌بیاته‌ له‌ سنده‌ی به‌حری زیاتر ئەیه‌خستمه‌ ده‌ریای خولیاوه‌ و له‌ غرامه‌فۆندا که‌ گویم له‌ نه‌غمه‌ی به‌سته‌ی خۆم ده‌گرت که‌ بۆ (مه‌ر النسا)م وتیو رۆحم ئەچووه‌ ته‌ختی سلێمانی. وام ئەزانی فریشته‌ی ئاسمان و په‌ری سه‌ر کیتی قاف گوێ له‌ ده‌نگی شیعرێ من ئەگرن. هه‌ندێ جار شه‌وی مانگه‌شه‌و که‌ ئەچوممه‌ که‌نار ده‌ریا و تریفه‌ی مانگ ئەیدا له‌و ئاوه‌ و جریبه‌ی ناز و غه‌مه‌ی ئەو کچه‌ رۆمه‌ دولبه‌رانه‌، ئەفسوونی ئەو ئەفسوونگه‌رانه‌م ئەبیست له‌ هه‌یچه‌ ئەکه‌وتمه‌ خولیا‌ی شیعره‌وه‌. وام ئەزانی گۆل بۆیه‌ ئارایشتی خۆی ئەدا من شیعرێ پیا هه‌لده‌م، بۆلبۆل بۆیه‌ به‌ده‌ریا ئەسه‌ورپه‌ته‌وه‌ شیعرێ منی به‌سه‌را بخوێنیته‌وه‌» (١٣٨). ئەمه‌ ئەو به‌شه‌ پر ئارامی و خوشبه‌ختیه‌ی (پیره‌کورد) بوو که‌ بۆمان ڕوون بووه‌ و ته‌نانه‌ت جیگای وه‌زیفه‌ی ژبانی له‌ دوورگه‌یه‌کی زۆر خوش و ڕازاوه‌دا بووه‌ که‌ یه‌که‌یکه‌ له‌ هاوینه‌هه‌واره‌کانی تورکیا. خۆشی دیسان شاعیرانه‌ ژیاوه‌ و شاعیرانه‌ش باسی ئەو ژبانه‌ی کردووه‌. به‌لام ئەم ژبانه‌ی هه‌روا بۆ نه‌چۆته‌ سه‌ر، گیانی نه‌ته‌وايه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌ری رۆژ به‌رۆژ لای ئەو گه‌وره‌تر و بلند ده‌بوو. ئەو دایکی موشفیقه‌ی ساله‌ها بوو لیتی دوور بوو شه‌وان له‌ خه‌وه‌کانیا نوێ ده‌بووه‌وه‌ و له‌ جارانێ جوانتر ده‌بوو. ئەمیش دیوانه‌ ئاسای ئەو عه‌شقه‌ نه‌مه‌ ده‌چووه‌ خه‌لوته‌وه‌، نه‌ک ته‌نیا بۆ گریان و یادکردن به‌لکه‌ بۆ زیاتر

(١٣٦) ژین (٨٩٤) سالی ت ٢، ١٩٤٧

(١٣٧) ثروة الفنون- گۆڤار

(١٣٨) ژین (٩٦٧) حوزه‌یرانی ١٩٤٩

کارێکی کرد ئەدییه‌کی کورد ده‌ستی بگاته‌ ئەو گۆڤار و رۆژنامه‌نه‌ ئەوا هه‌نده‌ زانیاری نوێ و لاپه‌ره‌ی نه‌بینه‌رومان بۆ دینیته‌وه‌ که‌ خۆمان ڕوا نه‌که‌ین و له‌ توانای له‌بن نه‌ها‌تووی ئەو مرۆڤه‌ گه‌وره‌یه‌ سه‌رسام بێن.

به‌شی دووه‌م

ناشکرایه‌ که‌ زه‌مینه‌ی له‌بار و ژبانی ئارام به‌تایه‌ت بۆ ئەدی و هونه‌رمه‌ند ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ی که‌ به‌رده‌وام بۆ ئیشه‌که‌ی خۆی بژی و کاره‌ لاوه‌کییه‌کانی ژبانی رۆژانه‌ بێر و هه‌ستی په‌رت و بلاو نه‌که‌ن و قه‌له‌می داهینانی کول نه‌که‌ن. تاقی کردنه‌وه‌ی ژبانی رۆشنبیرانی جیهان بۆی سه‌لماندووبن که‌ ئەو جۆره‌ ئارامیه‌ هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌ی پێگه‌یاندووه‌. به‌پێچه‌وانه‌ی ئەمه‌شه‌وه‌ چورقه‌کانی رۆژگار و گیروگرفته‌ سه‌خته‌کانی کارێکی ناله‌بار ده‌که‌نه‌ سه‌ر داهینان و به‌ره‌م. ئەگه‌ریش ته‌ماشای میژووی ئەده‌بیاتی کورد بکه‌ین هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ نووسه‌ر و رۆشنبیری کورد هه‌یج کات نه‌زه‌مینه‌ی له‌ باری به‌دلی خۆی بۆ خولقاوه‌ نه‌ له‌ ژبانیه‌کی وه‌ها ئارامیشدا بووه‌ که‌ هه‌موو ساتیه‌کی ژبانی ته‌نها بێرکردنه‌وه‌ و داهینان بووبێت. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا کۆلی نه‌داوه‌ و خاوه‌ن داهینان و به‌ره‌م بووه‌. شاعیر و ئەدی کورد ئازایانه‌ به‌رگه‌ی گرتووه‌ و نه‌وه‌ستاوه‌ و قه‌له‌می دانه‌ناوه‌. به‌گشتی پیره‌مێرد ئەوه‌نده‌ی که‌ رۆژگار گیروگرفته‌ به‌سه‌ردا هه‌یناوه‌ و ناله‌بار بووه‌ بۆی ئەوه‌نده‌ش خۆی به‌رگه‌گر بووه‌ و کۆلی نه‌داوه‌ و په‌یامی پیرۆزی خۆی گه‌یاندووه‌. له‌ چاوه‌ ئەو ژبانه‌ سه‌خت و گیروگرفته‌یه‌ی له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ تورکیا، له‌ ولاتی خۆیدا (سلێمانی) که‌ تووشی ها‌تووه‌ ئەوه‌نده‌ پێش گه‌رانه‌وه‌ی واته‌ که‌ له‌ تورکیا بووه‌ رۆژگار گونجاوه‌ بۆی و له‌ ژبانیه‌کی ئارام و خوشدا بووه‌ و ئەمه‌ش زیاتر هانی داوه‌ له‌گه‌ڵ رۆژنامه‌گه‌ری و نووسین و فیڕیوونی زمانی تورکیدا سه‌رگه‌رم بێت و له‌و بیست و پینج ساله‌دا که‌ له‌ تورکیا بووه‌، سامانیکی فیکری و رۆشنبیرییه‌کی وه‌ها پێکه‌وه‌ بنی و ببیته‌ خاوه‌نی که‌ له‌ دوا‌ی ها‌تنه‌وه‌ی له‌ ١٩٢٥ه‌هه‌ تا ١٩٥٠ واته‌ بیست و پینج سالی دووه‌می ژبانی له‌ سلێمانی پشت به‌و سامانه‌ رۆشنبیرییه‌ خزمه‌تیه‌کی گه‌وره‌ی ئەده‌بیاتی کوردی و رۆژنامه‌ی کوردی بکات.

ده‌توانین ژبانی پیره‌مێرد له‌ تورکیا بکه‌ین به‌دوو به‌شه‌وه‌:

- ١- ژبانیه‌کی ئارام و زه‌مینه‌یه‌کی له‌بار بۆ کارکردن.
 - ٢- به‌شیکی گیروگرفته‌ی سیاسی و تیکه‌ل بوون به‌کۆمه‌له‌ی کورد و شوێنی کوردستانی تورکیا.
- له‌ سه‌ره‌تای ژبانیدا له‌ تورکیا به‌ئارامی ژیاوه‌، بۆی لواوه‌ به‌ئارزووی خۆی بخوینیته‌وه‌ و بنووسیت، ببیته‌ میوانی هه‌میشه‌یی (کتیبه‌خانه‌ی بایه‌زید) که‌ ئەو رۆژگار له‌ کتیبخانه‌ به‌ناوبانگه‌کانی جیهان بووه‌. وه‌ک خۆی ده‌لێت بۆ یه‌که‌م جار له‌وێ شه‌ره‌فنامه‌ی خوێندۆته‌وه‌. له‌

پیره‌مێرد و سێ نووسینی مێژوویی: (١٤٢)

ئهم سێ نووسینه که سه‌بارهت به‌پیره‌مێرد نووسراوه، به‌لای ئیمه‌وه پتوبست بوو سه‌رله‌نوێ خۆینه‌ری ئهم‌وێ کورد بیانیینی و ئاگاداریان بیت له‌به‌ر ئهم چهند هۆبه:

١- نووسینه‌کانی کورتن و له‌لایه‌ن ئهم به‌پێژانه‌وه نووسراون. نه‌جمه‌ددین مه‌لا، عه‌لی که‌مال باپیر، زێهر. که‌هه‌ریه‌که‌یان له‌لایه‌ره‌کانی مێژووی ئه‌ده‌بیاتماندا جێگای تایبه‌تی خۆیان هه‌یه.

٢- نووسینه‌کانی له‌کاتی‌که‌دا به‌لایه‌وه‌وه که‌ پیره‌مێرد خۆی له‌ ژياندا بووه و بیانیونی.

٣- ئه‌گه‌رچی نووسینه‌کانی کورتن و سادهن و قوول بوونه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی نین به‌رامبه‌ر ژيان و شیعیر و به‌ره‌می پیره‌مێرد، به‌لام له‌ رووی نرخی مێژووییانه‌وه و له‌ چاو ئه‌و کاته‌دا که‌ نووسراون جێگای بایه‌خن.

٤- له‌و نووسینه‌ماندا ده‌توانین گه‌لێ زانیاری نوێ و خاڵی گرنه‌ی له‌باره‌ی پیره‌مێرد هه‌ده‌ست به‌بینن.

٥- هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا که‌ پیره‌مێرد له‌ ژياندا بووه دوو نووسینی گرنه‌ی تریش که‌ له‌و سێ نووسینه‌ی پێشوو فراوانتر و زانستی ترن نووسراون، یه‌که‌میان له‌لایه‌ن مامۆستا (ره‌فیع حیلمی) و له‌ سالی ١٩٤١ دا له‌به‌رگی یه‌که‌می (کتیبه‌ی شیعیر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) دا به‌لاوی کردۆته‌وه. دووه‌م له‌لایه‌ن مامۆستا (عه‌له‌ددین سه‌جادی) و له‌ سالی ١٩٤٣ له‌ (گۆفاری گه‌لاوێژ) دا به‌لاوکراوه‌ته‌وه. وه‌ له‌ سالی ١٩٥٢ دا دووباره‌ له‌ کتیبه‌ی (مێژووی ئه‌ده‌بی کوردی) دا مامۆستا سه‌جادی به‌لاوی کرده‌وه.

پیره‌مێرد ئهم نووسینه‌ی مامۆستا سه‌جادی زۆر به‌دڵ بووه و له‌ باره‌یه‌وه نووسیویه:

«له‌دیباچه‌ی ئه‌مجاره‌ی گه‌لاوێژدا عه‌له‌ددین سه‌جادی منی به‌وینه‌یه‌کی خۆم ئاساییه‌وه خستۆته‌ گه‌لاوێژه‌وه خۆمی پێ له‌خۆم گۆڕیبووم. عه‌له‌ددین که‌متر له‌ چهند و چوونی من و زۆرتر له‌ به‌رزی خه‌یالی خۆی و دڵپه‌سهندی و به‌لندی خاکه‌کی خۆی دواوه...هتد».

١- ئه‌و سێ کورته نووسینه مێژوویییه‌ی سه‌بارهت به‌ پیره‌مێرد نووسراون له‌م سه‌رچاوانه وه‌رگیراوه.

١- که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا، که‌ سالی ١٩٣٧ بۆ (مه‌مه‌د ئه‌مین حه‌مه‌ سالح ئاغای قزلی) نووسیوه. لایه‌ره ٢١٤.

شکۆدارکردنی به‌شیعیر، به‌نوسین، به‌وه‌رگیران، دواپیش به‌خه‌باتی سیاسی به‌پێ سێ کردنه‌وه، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی له‌ کوردستانی تورکیاوه ده‌نگی شۆرش به‌ره‌و ئه‌سته‌موولی پایته‌خت و هه‌موو لایه‌ک په‌خش و به‌لاو بووه‌وه. ئه‌مه‌ زیاتر رۆشنییه‌ کورده‌کانی ئه‌سته‌موولی بزواند، هانی دان، یه‌کیک له‌و گیانه‌ نه‌مرانه‌ پیره‌مێرد بوو، بۆ سه‌لماندنی راستیمان (مه‌عروف جیاووک) ی نیشتمانپه‌روه‌ر و ئه‌دیبه‌ ده‌نوسیت: «له‌سالی ١٣١٨ ی رۆمیدا له‌ ئه‌سته‌موول به‌رێکه‌وت له‌ مالی شه‌ریف سه‌هل پاشادا یه‌که‌دگیر بووین، وایانم ته‌بیعه‌تیشمان له‌ دوو نوخته‌ی موهمیدا رێک که‌وت، یه‌کیکیان سه‌ریزێوی میللیه‌ت، دووه‌میان زه‌وقی ئه‌ده‌بی بوو» (١٣٩) ئنجا له‌م واته‌یه‌ی مه‌عروف جیاووک هه‌و ده‌ره‌که‌وت که‌ سه‌ریزێوی میللیه‌ت ده‌بی لای ئه‌دیبه‌یک چۆن بکه‌وینه‌وه. هه‌ر ئه‌م گیانه‌ بوو که‌ پالی پتوه‌ ناو خه‌باتی ژێره‌مینیی و پیره‌ کورد ئاشکرا بوو، وه‌ خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه، خۆی ده‌نوسیت: «هه‌ندێ شت هه‌یه‌ به‌ترس و له‌رز و ته‌هله‌که‌ تێده‌په‌ریت که‌چی له‌ پاش چهند سالی‌ک که‌ یادی ئه‌که‌یته‌وه وه‌ک چووبی بۆ سه‌یران و ئه‌یگێرته‌وه، من خۆم ئه‌مانه‌م به‌سه‌رهاتوه، که‌ له‌ زیندانی ژێره‌مینیی، (به‌لۆکی به‌کر ئاغای ئه‌سته‌موول) گیرابووم به‌یعی خنکاندم بوو، ئیستا که‌ ئه‌یگێرته‌وه ئه‌مه‌نده‌ به‌له‌زه‌ته‌ وه‌ک له‌ راو و شکار و دۆشه‌کی نه‌رمی یارا بووبم وایه» (١٤٠). جاریکی تریش ئهم گرتن و فه‌رمانی خنکانده‌ سه‌رله‌نوێ تووشی ده‌بیته‌وه و له‌گه‌ڵ په‌ره‌سهندنی شۆرشه‌که‌دا ده‌سه‌لاتدارانی ئه‌تاتورک و حیزبی اتحاد و ترقی داوای ده‌که‌ن بۆ دادگا و ئهم خۆی ون ده‌کات و ده‌گه‌رێته‌وه بۆ عیراق. ئه‌وانیش به‌شێوه‌ی (غیاب) ی حوکمی خنکاندن ده‌ره‌که‌ن. پیره‌مێرد وه‌ک جاریکی تریش وتمان باسی ئه‌وه ده‌کات و ده‌نوسیت: «له‌سه‌وره و کۆمیته‌ی ئه‌رزۆمی کوردا له‌ خزمه‌ت مه‌لا سه‌عیدی بدیع الزماندا رهنج ئه‌دا، ئیداره‌ی عورفیه‌ی ئه‌سته‌موول به‌ئێعدام مه‌حکومی کردم» (١٤١). به‌م شێوه‌یه ئهم مڕۆقه له‌ سالانیکی وه‌هادا که‌ کۆمه‌لی کورده‌واری له‌ هه‌موو لایه‌که‌دا ده‌ینالاند به‌ده‌ست باری دواکه‌وتویی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌سه‌لاتی زۆرداری ده‌ره‌به‌گ و ئاگاکانه‌وه، سه‌رباری هه‌مووی چه‌وساندنه‌وه‌ی دوو لایه‌نی و زه‌بروژۆری رێتیمه‌ کۆنه‌په‌رسته‌کانیش له‌و سالانه‌دا له‌ به‌ره‌و دابوون. که‌سیکی وه‌ک (توفیقی مه‌حمود ئاغا) هه‌موو خۆشی گوزهران و لانه‌ی ئارامی و خێزانه‌کی خۆی تیک دا و هه‌واری تیکۆشان و نیشتمانپه‌روه‌ری و خزمه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کوردی له‌ ئه‌سته‌مووله‌وه گواسته‌وه بۆ عیراق و له‌ خاکی سلیمانیدا ژیاوه‌وه و له‌ (پیره‌کوردی) ئه‌سته‌مووله‌وه بووه (پیره‌مێردی سلیمانی).

(١٣٩) ژین (٨٢٠) سالی ١٩٤٦

(١٤٠) ژین (٨٨٣) سالی ١٩٤١

(١٤١) ژین (٩٥٣) سالی ١٩٤٩

(١٤٢) ئه‌و سێ کورته نووسینه مێژوویییه‌ی سه‌بارهت به‌ پیره‌مێرد نووسراون له‌م سه‌رچاوانه وه‌رگیراوان.

ب- گۆلدەستەى شوەراى ھاووعەسرم، ١٩٣٩- عەلى باپىر ئاغا.
ج- گەنجىنەى مەردان، زىوەر ل ١٤٧- ١٥٠.

نوسىنى يەكەم:

نەجمەددىن مەلا، ١٩٣٧ زايىنى
حاجى تۆفيق بەگ كۆرى مەحمود ئاغا، لە خىلى عەزىز مەسرف و ھەمە ئاغاى وەكىلى
خەرجى ئەحمەد پاشاى (بابانە). لە سالانى ١٢٨٩ھ لەشارى سلىمانى ھاتووتە دنيا. لە
حوجرە خوێندوووتە، ھەتا بوو بەمبىرزا. لەپاش ئەو بوو بەکاتب و ئەمىندارى (شىخ
مستەفاى نەقىب) لە سلىمانى.

وختى شىخ مستەفاى نەقىب چۆتە ئەستانبول حاجى تۆفيق لەگەلى چوو. لەوى چووتە
مەدرەسەى حقوقەو. لە پاش دەرچوونى بەگەلى وەزىفەى ئىدارى لە ئەستانبول رابىواردو و
بوو بەسەرنووسەرى غەزەتەى (پىام صىاح). لە سالانى ١٩٢٦م بىرى وەتەنى کردووتەو،
پوو بەسلىمانى خشاو و لىرە بوو بەرەئىسى كۆمەلى زانستى و سەرنووسەرى غەزەتەى
(ژيان). ئىستا كە سالانى ١٩٣٧ى مىلادىيە، لەم وەزىفەيدا دەوام دەکا. تۆفيق رەفلى بى.

ھەروەھا نووسىيو: حاجى تۆفيق بەگ زياتر لە تەرجەمەى شىعردا و رىياى ھەيە. شىعرى
عەرەبى، توركى، فارسى، ئەگۆرپتە سەر كوردى، عەينەن، بەشىعر مەعناكەى تىك نادا،
بەرگى كوردى ئەكا بەبەرا.

دىسان حاجى تۆفيق بەگ دىوانى مەولەوى كە زمانى ھەورامىيە کردوووتەى بەزمانى كوردى
سلىمانى.

چەند سەرنجىك لەبارەى ئەم نووسىنەو:

١- نەجمەددىن مەلا ناوى رۆژنامەى (پىام صىاح)ى نووسىيو، كە پىرەمىرد سەرنووسەرى بوو.
بەلام لە ھەموو ئەو سەرجاو بەرپىكاروانەى لای ئىمەن ناوى رۆژنامە يا گۆڤارىكى وەھاى
تيا نىيە. پىرەمىرد خۆى لە زۆر مونسەبەدا باسى ھەموو ئەو گۆڤار و رۆژنامانەى کردوو كە
تيايدا نووسىيو، بەلام لە ھىچ جىگەيەكدا باسى بلاوكرادەيكى وەھاى نەکردوو و نازانين
نەجمەددىن مەلا ئەو زانبارىيەى لە كام سەرجاو وەرگرتوو.

٢- نووسىيو كە پىرەمىرد لە سالانى ١٩٢٦ى زايىنىدا ھاتووتەو بۆ سلىمانى. بەلام لە راستيدا لە
مانگەكانى دواى سالانى ١٩٢٤دا لە توركياو بەرەو ھەلب ھاتوو و لەوتو بەغدا و لە
مانگى كانوونى دووومى سالانى ١٩٢٥دا گەيشتووتەو سلىمانى. بەلگەى ئەم راستىيەش
رۆژنامەى (ژيانەو)يە كە لە ژمارە ١٤ى ٢ى شوباتى ١٩٢٥دا ھەوالى گەيشتەووتەو
پىرەمىردى بەم جۆرە بلاوكرادەو:

«جەنابى تۆفيق بەگى مەحمود ئاغا كە بىست و سى سالە لەو تەن دووركەوتووتەو شەوى
٣٠ى كانوونى دووومى ١٩٢٥ تەشرىفى ھاتوو. مەملەكەتەكەمان بەقدومى ئەم زاتە زۆر

مەسرور و پىخوشحالە. بەناوى ھەموو خۆلاتىيەكەو بەخىرھاتنى دەكەين».

٣- مامۆستا نەجمەددىن مەلا كاتى باسى وەرگىراني شىعەرەكانى مەولەوى دەكات لەلایەن
پىرەمىردو نووسىيو «دىوانى مەولەوى كە زمانى ھەورامىيە کردوووتەى بەزمانى كوردى
سلىمانى». كە ديارە لەوتدا دەبو بىنوسىيايە شىو زمانى ھەورامى ياخود گۆران كە
ھەورامىش بەشپەكە لە شىو زمانى گۆران. بەلام ديارە ئەمە ناكەرتە رەخنە لە مامۆستا
نەجمەددىن مەلا، چونكە نابى لەبىرمان بچىت كە ئەو نووسىنە سالانى ١٩٣٧ نووسراو و
ئەوكات وەكو ئىستا دابەش كردنى شىوكانى زمانى كوردى و رىزمان و ئەو ناوانە نەبوون كە
ئىستا ھەن و لەگەلى كىتەب و گۆڤار و رۆژنامە لە بارەیانەو دواو.
ھەلبەتە لایەنەكانى گرنگى و نرخى ئەم نووسىنە لەو لایەنانە زۆرتر و باشتەن ئىمە سەرنجمان
دانى و راستمان كردنەو.

نوسىنى دوووم:

پىرەمىرد - حاجى تۆفيق بەگ

عەلى باپىر ئاغا (١٩٣٩)

«حاجى تۆفيق بەگ، كۆرەزاي ھەمزەى مەسرفە، ئەمسال پىتى ناووتە ھەفتا و دوو.
زۆرزانە. لە زەمانى عوسمانىدا وەزىفەى بىنيو. دواى لە متصرفى ئەماسىيەو
توركىيەى بەجى ھىشتو كە حكومەتى عىراق پەيدا بوو ئەویش ھاتووتەو، سالەھا
خزمەتى زانستى و زبان و رۆژنامەگەرى کردوو.

خەرىكى ئەو يە كوردى لە زنجىرەى قافىيەى بىگانە و تورەھاتى طرەى زولف و خەتى
دەورى لىو و خالى دانە دەرکا. رەوان، ئاسانى گران مەعنايەكى جوانى بى.

ئەسەرى زۆرى ھەيە و چاپخانەيشى داناو، ھىشتا شىعرى خۆى چاپ نەکردوو و
دىوانى مەولەوى لە زمانى ھەورامىيەو کردوو بەزبانى خۆمان، وەزن و مەعناى
نەگۆراو. شىعرى نمونەى كوردى پەتییە. وانەى بىگانەى تيا نىيە، سى غەزەلى
ھەريەكە لە وەرژىك ئەنووسىن».

چەند سەرنجىك لەبارەى ئەم نووسىنەو:

١- مامۆستا عەلى باپىر ئاغا ھەروەك مامۆستا نەجمەددىن مەلا زمان و شىو زمانى
بەيەك ديارە داناو و وەك وتمان لەو سەردەمەدا دابەشكردنى شىوكانى زمان و
لىكۆلەينەويان ھىشتا پەيدا نەبوو.

٢- تەمەنى پىرەمىرد لە سالانى ١٩٣٩دا كە عەلى باپىر ئاغا لەو سالەدا كىتەبەكەى
نووسىيو دەكاتە ٧٢ سال، ئەك ٧٠ سال.

٣- لەو نووسىنەدا، ئەگەرچى كورت و سادەيە، بەلام دەستىشانى گەلى خالى گرنگى

له‌پاش چەند سال و كەشاكەشی حورپەت پەرودەرانه هاتەوه سوله‌یانی له سوله‌یانی له خەڵک زۆر زیادی کرد. غەزەتە (ژێبان) و (ژێن) ی بیست و پێنج سال بەفیکری بیکری، بەقەڵەمی ئاگرینی بلاو ئەکردهوه، ئەدەبیاتی کوردی ژياندهوه. بەچەند سەرتێکی غەزەتەکی پەندی پێشینیانی هێناوه بەرچاو، کە ئەو پەندی پێشینیانی دیوانێکی مەزموومی خۆیەتی.

هەر بەخەمدەت کردن، نووسین رازی نەبوو، کەسێ ئیشیکی بباوایە یا موحتاج، خۆی (بالذات) شۆین ئیشەکی ئەکەوت هەتا بۆی رێک ئەخست و دەفەعی ئیحتیاجی مواراجیعینشی لەلا وەکو فەرز وابوو. خوا تەبیعەتێکی وای داوەتێ پاره و مالی دنیا لە نەزەریا بێ قەدر و قیمەتە. ئەو مەعاشەکی کە بووی لەگەڵ مەنافیعی لە غەزەتە پەیدای ئەکرد بەشی مەساریفی ئەو نەبوو کە موحەررەر و تەنھاش بوو.

جەژنی نەورۆزی لە سوله‌یانییدا زیندوو کردەوه، هەموو سالتێ ئەووەلتی بەهار، نزیک سەد بار داری ئەکری لەلای گەردی سەیاندا ئەیکردەوه بەئاگر و بۆ زائیرین خێوەت و رەشمال لەو دەشتەدا هەڵنەدرا. عومومی مەئموورین و تەلەبە و توجار و ئەشرافی دەعوەت ئەکرد بۆ زیافەتی جەژنی نەورۆز. مەسرەفێکی زیاد لە چێشت و گوشت و حەلەویات و قاو و چایی ئەکرا بۆ ئەم هەموو خەڵقە و ژانیش بەجۆر خێوەت و رەشمالیان بۆ رێکخراو ئەهاتنە ئەم سەیرانە. خولاسە ئەوی ئەو ئەیکرد و ئەو شادی و سورورو کە دلی ژن و پیاوی بێ خۆش ئەبوو، هیچ مەلیکی لە جەژنی نەورۆزدا ئەیکردەوه.

له خسووسی دیانه‌ته‌وه‌ش هەتا له دەستی بێ، بێ قوسوورە، ئەکسەری سال مەولودێکی پێغەمبەر لە مزگەوتەکی هەمزه‌ ئاغا کە ئەو مزگەوتەش باپیری ئەو بینای ناو، ئەخوێتی. حافظ قورئان و مەلایان و تەلەبەیی علوم دەعوەت ئەکا. ئەو مەولودە و تەعامیکی زۆریان بۆ ئەکا. لە هەموو حەفلەیک کە لەسوله‌یانییدا بۆ ئیعیانە مەعاریف بێت، یا فەقیران یا سائیر، حازرە وەک دەعوەت کراوەکان بەقەدەر خۆی ئیعیانە ئەدات وە زیاد لەوان بۆ تەرغیب خوتبەش ئەخوێتی.

ئەو جەژنی نەورۆزی لە سوله‌یانییدا زیندوو کردەوه تەسیری کردە رۆحی هەموو تەلەبەیی مەداریس. لە هەولێر، کەرکوک، لە کۆیە، لە سەلاحیە، لە خانەقین، حەتتا لە شاری بەغدا. ئەم جەژنە بەزەمەمە و خۆشییەوه ئیجرا کرابوو. تەبیعەتی مەزموونی ئاساری لە غەزەتەکانیا دەرئەکەوت. ئەدیب، شاعیر، دانا، نیکتەگۆیە. ئەم قەڵەمی لە نەسرا بێ میسلە، کەس نایگاتی، خوا ئەم پیرەمێردەمان بۆ ئەم نەوعە خەمدەتانه لێ نەستێتی.

چەند سەرنجێک دەربارەی ئەم نووسینە:

۱- نووسینەکە بەشیوەیه‌کی گشتی باسی هەموو لایەنێکی ژبان و بەرهەم و کەسیتی پیرەمێرد دەکات. رۆشایی خستۆتە سەر گەلی لایەنی شاراوێ ژبان و بەرهەمی پیرەمێرد. جۆرە ناساندنیکی پیرەمێرد بەخوێنەر. ناساندنیکی تێکرای.

۲- ئەوی زۆرتر گرنگ بێت لەم نووسینە زێتەردا بەلای منەوه ئەوهیه سەرەرای باسکردنی شاعیریەتی پیرەمێرد باسی قەڵەمی پەخشان نووسینی دەکات، کە بەراستی زۆرجار هەندی

کردووه، کە جێگای چەندەها باس و لێکۆڵینەوه‌ن.

وەک: رزگارکردنی شیعر لە زنجیری قافیەیی بێگانه، رزگارکردنی لەلاسیی کردنەوه، وەکو باسکردنی زولف و خال و روو و خەتی لێو و... هتد، دۆزینەوه‌ی ئوسلوبی ئاسانی گران (سهل‌الم‌ت‌ع)، کە یەکیکە لە سیفەتە گەرنجەکانی شیعی پیرەمێرد، مانا و مەبەستی جوان، واتا گەرنجی دان بەناوەرۆک بێ بەپێی ئەو شیوە ئاسانە، بەکارهێنانی زمانی خۆمالی کوردی پەتی و لاخستنی وشە و واتای بێگانه. ئەم نووسینە مامۆستا عەلی باپیر نەرخێکی زانستی خۆی هەبە و لە مێژووی رەخنەیی ئەدەبی کوردیدا نابێ فەرمانۆش بکەیت.

نووسینی سییه‌م:

پیرەمێرد

زێتەر

رەفیی سەفەر و حەزەر، دۆستی دانا و موعتەبەر، پیرەمێرد، کە ناوی حاجی توفیق بەگە، ئەم پیرە لە سوله‌یانی تەحسلی ئیبتدائی تەواو کردەوه، لە ئەستانبولیش حقوق. جەنابی حەق بەهەرەکی وای لە عیلم و مەعرفەتدا داوەتێ ئەتوانم بۆ ئەم سوله‌یانییدا هاوتای نییە. لە پاش تەحسلی ئیبتدائی مەهاریت و ئیقتدارێکی تەبیعی لە کێتاهەتی تورکی و فارسی و عەرەبیدا بوو، بەو واسیته‌وه حوکومەت موحتاج بوو بەکەسیکی وا لە وەزیفەدا ئیستخدامی بکا. بەباشکاتی مەحکەمە تەعین کرا، مودەتێ لەسەر ئەو وەزیفەیه‌ بوو. نەقیب شێخ موسستەفا ئیحتیاج بوو بەکاتی خسووسی بۆ لای خۆی، دڵخۆشی دایەوه. بردیه‌ لای خۆی کە عەینی معاشی حوکومەتی بداتێ و مەسرەفی جل و بەرگ و خواردنی مال و منالیشی عەلاوه‌ بێت. خۆشی دایما لەسەفەر و حەزەردا لە خەمدەتی خۆیدا بێت. هەموو تەدارەکاتی و ئەسپی سواری و مەیتەر بۆ ئەسپی بێت. بەم شەراییته‌ چوو خەمدەتی شێخ موسستەفا، تەرکی خەمدەتی حوکومەتی کرد، کە حورپەت و سەرەستی لەویدا زیاتربوو. ئەویش تەحریراتی بۆ ویلایه‌ت یا ئەستەنبول یا مۆتەسەرپەتیە بباوای ئەینوسی و ئیش و کاریکی نەقیب لە دایره‌یکدا بباوای ئەچو تەعقیبی ئەکرد. باقی بەراووشکار لە خەمدەت نەقیبدا رای ئەبوارد. تا لە خەمدەتیا چو بۆ ئەستەنبول و لە ئەستەنبول‌وه ئیشتیراکی سەفەری حیجازیشی کرد. نایلی تەوافی (بیت الله) بوو. کە نەقیب لە مەکەکی مۆکەرپەرمە وەفاتێ کرد لە خەمدەت شێخ سەعیددا دیتەوه ئەستەنبول، لەویدا مایەوه، نەهاتەوه سوله‌یانی بەواسیته‌ی ئیستیعادی تەبیعی لەسەر وەزیفە موعەتتەل نەبوو، کرا بەمودیری ناحیه‌، بەقائیمەقام، هەتا مۆتەسەرپەتی تەرفیعی کرد. لە ئیعلانی مەشرووتیه‌تی عوسمانی لەگەڵ کوردەکانی ئەستەنبول جەمعیەتیان دروست کرد بۆ خەمدەتی کورد و نەشری غەزەتە و مەجەللەیان دەست پێ کرد. ئەمجا کەوتە خەمدەت کردن بۆ میلیت و وەتەن بەهەموو رەنگی لە خەمدەت دوانەکەوت.

پهخشانی هونه‌ری نووسیوه له گه‌لی شیعی‌ری خۆی به‌هیزتره. زیویه‌ر زۆر به‌دلنیا‌یی و پێ دا‌گرتنه‌وه به‌م شتی‌وه‌یه با‌سی توانای په‌خشان نووسینه‌که‌ی ده‌کات «ئه‌مما قه‌له‌می له‌نه‌سرا بێ می‌سله، که‌س نای‌گاتی!».

ت‌کایه له په‌راویزه‌کاندا ته‌ماشای ئه‌م تێبینیا‌نه ب‌که:

- ۱- پ. واته پیره‌می‌رد
- ۲- م. ه. واته محمه‌د ره‌سوڵ هاوار
- ۳- ن. م. واته نه‌جمه‌ددین مه‌لا له که‌شکو‌لی محمه‌د ئه‌مین حه‌مه سال‌ح ئا‌غای قز‌لجیدا که به‌خه‌تی خۆی بۆی نووسی‌وه ته‌وه سا‌لی ۱۹۳۷.
- له پ. دا پشت‌مان به‌شیعه‌ره‌کانی رۆژنامه‌کانی ژیا‌ن و ژین به‌ست‌ووه، که پیره‌می‌رد خۆی سه‌ره‌رشتی کرد‌ووه.

له ترهنی ږی نهسته مولدا بیژراوه (۱)

۱۹۲۴

نوا پروم کرده تو، نهی دایکی مشفق، بیست و پینج ساله (۲)
له غوربه تدا، بهیادی تو نه ژیم، خوا شاهیدی حاله
بهیانی دا، نه سیم لای تو وه هات، بونی وه تن پیوه
نوا نووسرایه وه پیرانه سهر، عومرم له سهرونو وه
نه لپن نه فخری هیاتی (۳) پیوه یه، بادی (۴) به هار وایه
به سروهی بای وه تن مام، به هار و بای له لام بایه
تره (۵) جوولایه وه، واکه و ته ری، باوهر به خوم ناکه م
خه وه یاخود خه یال، یا راسته هم حالی فهره حناکه م
هوا ی ته ختی (سلیمان) (۶) هیه، بادی (تره)، بابی
بلی (۷) بابی، له شهبا (۸) بی، له فیه بابی (۹) له زهرا (۱۰) بی
به چا و مابی نه گهر توژی، له توژی بای سلیمانی (۱۱)
که نووری (طور) (۱۲)، تووریک (۱۳) نایه نی، سورمه ی سلیمانی (۱۴)
که با، بونی گولیکی کانی با (۱۵) بی نی، له لام وایه
ته لای که یخوسره وی (۱۶)، وک گنجی بادا وهر هه مووی بایه
گزنگی رۆژ (۱۷)، نه داته به فره که ی شاخی عومهر گدروون (۱۸)
بربقه ی خوشتره لای من، له دورپو گه وه هری قاروون (۱۹)
به ناواتی نه خوازن خه لک، ته عامی مائده ی عیسا
له لام هه لئا گه زویه نایه نی، دهستم که وی نیستا (۲۰)
سه با (۲۱) دینی ته گویم، دنگی منالانی قوتا بخانه
نه شیده ی (۲۲) میللیان لاهووتیه، قوتی دل و جانه (۲۳)
نومیدم (۲۴) وایه، هم دهسته کوران، مه شعلی (۲۵) هه لکن
له تاریکی جه هاله تدا (۲۶) به زانستی وه تن دهر که ن (۲۷)

(۴) باد: پا، هه وا.

(۵) له وشه ی (train) ی ټینگلیزی به وه به واتای شه منده فهر.

(۶) مبهست له ته ختی سلیمان پیغه مبه و هه روه ها شاری سلیمانی به.

(۷) له م. ه. دا نووسراوه (بلا) که به شپوه ی بادینانی واته (دهبا) - م. ه.

(۸) شهبا: شاری جه لب- م. ه.

(۹) فیهبا: شاری شام- م. ه.

(۱۰) زهرا: شاری به غدا- م. ه.

(۱۱) سلیمانی: شاری سلیمانی.

(۱۲) نووری طور: پروناکی چپای طور، سهرچاوه ی هم له قورئاندا هیه.

(۱۳) توور: سه لکه توور.

(۱۴) مبهست له سلیمان پیغه مبه ره.

(۱۵) کانی با: لای م. ه. نووسراوه، کانی که ی بچو که له رۆژ هه لانی شاری سلیمانی دا، گردیکی له
ته نیسته وه یه، دار و شه خسیک به سهر نه و گرده وه یه که له به هارا سهرانکه ران به تایبه تی نه چن به نه وی به
سهران و لای هه ندیکیان وایه که نه و شپنه به باداری باشه.

(۱۶) که یخوسره و.

(۱۷) لای م. ه. بووه به (گزنگی خور) پیره میترد که بلاوی کردو ته وه (گزنگی رۆژ) ی نووسیوه. پروانه ژیان ژماره
۳۶ سالی ۱۹۲۶.

(۱۸) عومهر گدروون به به سهرچوونی رۆژگار بووه به پیره مهورون.

(۱۹) قاروون: کاپرایه کی زور ده لمه مند بووه له کوندا.

(۲۰) پیره میترد له رۆژ نامه که دا و هه بلاوی کردو ته وه. به لام لای م. ه. بهم جوړه ی لئ هاتووه: هه مووی جه لئا
گه زویه که ناهینی دهستم که وی نیستا.

(۲۱) لای م. ه. سه با بووه به شه مال، به لام لای پ، ن. م. وشه که سه بایه.

(۲۲) لای م. ه. بووه به نه شید لای پ، ن. م. (نه شیده ی) ه.

(۲۳) لای م. ه. نووسراوه گیان به لام لای پ، ن. م. نووسراوه جان.

(۲۴) لای م. ه. نووسراوه هیوام پیانه. لای پ، ن. م. (نومیدم وایه) نووسراوه.

(۲۵) پ. نووسیوه، مه شعل. لای م. ه. بووه به مه شعل!

(۲۶) لای م. ه. بووه به نه زانین به لام لای پ، ن. م. (جه هاله ت) ه.

(۲۷) به وی زانست و زانینه وه نیشتان له نه زانین رزگار بکه ن.

(۱) له رۆژ نامه ی (ژیان) ی ژماره (۳۶) ی سالی (۱۹۲۶) دا هم ناو نیشانه ی به دانراوه. پیره میترد خوی وه های
ناردوه به بلا و کرده وه.

(۲) ۱۹۰۰ هه تا ۱۹۲۵ دیاره که بیست و پینج ساله.

(۳) م. ه. نووسیویه (ژیان) به لام شاعیر خوی نووسیویه (حیات).

دامه زاناندنی کۆمهله‌ی زانستی (١)

به‌رزو بڵنده هیند، دهره‌جە‌ی خاکه‌که‌ی وه‌ته‌ن
هه‌شتا به‌هاری ئیتمه نه‌هات، سه‌وز نه‌بوو، چه‌مه‌ن
چوار لا به‌هاره، به‌زمه، سه‌دای ساز و زیله‌یه
لای ئیتمه، هه‌ر شه‌سته، سه‌ر به‌کلاوه (٢) ره‌هه‌له‌یه
نیسان به‌هاری ئیتمه‌یه، وا چاوهره‌یه‌ی که‌ بی
هه‌ر قه‌تره‌یه‌کی، که‌وه‌هه‌ره، ته‌ره‌ی له‌گه‌ل نه‌بی
زستان گه‌لی (٣) به‌زوقم و هه‌لا بوو، نه‌مانه‌وی
پاداشتی نه‌و هه‌لایه، به‌هاریکی دهرکه‌وی
هه‌ر گوشه‌یه‌کی خاکی وه‌ته‌ن، بیه‌ته‌ گولشه‌نی
هه‌وری به‌هاری بگری، چه‌مه‌ن شاد بی، بیه‌که‌نی
سه‌ر هه‌ر چلی (٤)، گولی، سه‌دایه‌کی (٥) بولیوی
به‌زمیه‌کی جه‌م بی، باده‌ وه‌کوکانی، هه‌لقولی
هه‌ر بیه‌یه‌کی، پر له‌ هه‌ره‌رو پلنگ و شه‌یر (٦)
بو‌ره‌وی ئیحتیاجی وه‌ته‌ن، جانفیدا و دلیر
له‌فزی که‌چند موهه‌یجه، ناوی وه‌ته‌نی که‌ریم
بیه‌یه‌م، سه‌ماعی عالم، لاهووته‌ دیته‌ گویم (٧)
مه‌ژده‌ی به‌هاری بیه‌یه، شکوفه‌ی نیه‌الی گول
وه‌کو ئایه‌تی ژبان‌وه‌ (٨)، ئومید ئه‌دا به‌دل
ئه‌مه‌وه‌ (٩)، گولی ئومیدی وه‌ته‌مان ئه‌پشکو
میلله‌ت ئومیده‌واره به‌زانستی پیه‌شکه‌وی
زانستییه، سه‌ویه‌ (١٠) میلله‌ت بڵند ئه‌کا
زانستییه، که‌ ئیتمه‌ بناستی به‌هه‌روپا
زانستی زور به‌قیمه‌ته‌ (١١)، ئومیدی ئاتیه‌ (١٢)
ئه‌م ئیحتفاله‌ فه‌له‌ (١٣)، روو له‌ هاتیه‌یه
توفیقی هه‌ق، بیه‌یه‌ (١٤) ره‌فیه‌مان له‌م ئیشه‌دا
وا ده‌ست له‌ ده‌ست، هه‌له‌به‌ته‌ خوا قوه‌تیش ئه‌دا

(١) دهره‌یه‌ی کۆمه‌له‌ی زانستی کوردان، پروانه‌ کتبی (کۆمه‌له‌ی زانستی له‌ سلیمانی) غه‌فووری میرزا که‌ریم،
سالی ١٩٨٥ له‌ چاپ دراوه‌. ئه‌م شیعره‌ پیره‌مێرد خۆی له‌ ژماره‌ ١٣ ی ره‌ژنامه‌ی ژبانی سالی ١٩٢٦ دا بڵاو

کردۆته‌وه‌.

(٢) سه‌ربه‌کلاو - به‌خوێزم

(٣) لای پ. نووسراوه‌ گه‌لی و لای م. ه‌ بووه‌ به‌ گه‌لیک

(٤) لای پ. نووسراوه‌ چلی لای م. ه‌ بووه‌ به‌ چلیک

(٥) هه‌مان شێوه‌ی پیه‌شوه‌.

(٦) له‌ م. ه‌ دا وشه‌ی پلنگ نه‌نووسراوه‌

(٧) ئه‌م به‌یه‌ته‌ له‌ ره‌ژنامه‌که‌دا هه‌یه‌ و لای م. ه‌ نه‌نووسراوه‌

(٨) ئایه‌تی «یحیی‌ الأرض بعد موتها»

(٩) پیره‌مێرد شه‌وی ٦ نیسانی سالی (١٩٢٦) له‌ ئاهه‌نگی کردنه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی زانستیدا ئه‌م شیعره‌ی

خوێندۆته‌وه‌.

(١٠) م. ه‌ نووسیویه‌ (په‌لی و لات) به‌لام پ. خۆی نووسیویه‌، سه‌ویه‌ی میلله‌ت. واتا: تایی ترازوو

(١١) لای پ. به‌قیمه‌ته‌، لای م. ه‌ بوته‌ به‌نرخه‌.

(١٢) ئایه‌تی: داهاتوو، پاشه‌ره‌وه‌

(١٣) فه‌ل: سه‌ره‌خه‌یر. فال

(١٤) پ. نووسیویه‌، بیه‌یه‌. م. ه‌ نووسیویه‌، بیه‌یه‌

خه‌وه‌ی شاعیره‌که‌ تیه‌ده‌گا خۆی

١٩٢٧

دیومه‌ بولیول، شه‌وه‌ ده‌خوینی، بو‌من و تو، خو، شه‌وه
شه‌وه، خه‌وه، خه‌وه‌ شه‌وه، چه‌ خو‌شه، خه‌وه‌ به‌شیعری خو‌شه‌وه

شه‌وی له‌گوێ شه‌ته‌ی به‌غدا، خه‌بالی کوردم ئه‌کرد (١)
گه‌لی له‌گه‌ل به‌جی مایووم، ده‌ستویردم ئه‌کرد
به‌بالی شیعر و خه‌یال، که‌هقه‌ په‌له‌ و ته‌ک و تاز
له‌ ئاسمانی سه‌ره‌رازی، به‌جاریک که‌هقه‌ په‌رواز
فه‌زای ئومیدم ئه‌دی، بی نیه‌ایه‌ت، ره‌شن، ساف
تلووعی تالعی کوردم، بو‌بووه‌ نووری په‌رده‌شکاف (٢)
که‌ دیم، ده‌وله‌تی تازه‌ی، شوین ده‌وله‌تی عه‌باسی
منیش ئه‌که‌هقه‌ خولیا، خولیا لاله‌ عه‌باسی
خه‌تی حدووم ئه‌کیشا له‌ خاکی ره‌م و عه‌جه‌م
به‌پانی فیه‌یلی و لوپ و زه‌ه‌ایشم دابووه‌ دم

به‌فه‌یزیتی سابیته، هه‌ولێر، دیبه‌گه‌ و، مه‌خمور
 په‌واجی ده‌غلی، پیتسه‌ی (١٢) بیلادی (١٣) خسته‌ فتور
 هه‌موو تیجاره‌تی ئیزمیر (١٤)، ته‌نها به‌هه‌نجیره
 نه‌وه‌نده‌ ژۆره، نه‌ترشی و فیرتی نه‌ده‌ن لی‌یره
 خه‌لووزی ماوه‌ت، نه‌لماسی مۆمیای ده‌وری (خاوی) (١٥)
 نه‌مانه‌ بینه‌ به‌رو، مه‌عه‌ده‌نی تری، ناوی
 سه‌هۆلی پیری موباره‌ک (١٦)، بۆمانتی (١٧) سه‌ر قه‌ندیل
 ده‌ماری نه‌وت، یه‌ک بگرن، نه‌بی‌ته‌ پروباری نیل
 داری میوه‌ی به‌رداری، داری که‌رسته‌ی به‌رزی
 چه‌وه‌نده‌ر و گیتزه‌ری، له‌گه‌ل سی‌وی بن نه‌رزی
 گه‌زۆ، بنیشته‌، که‌تیره، سمۆره، ریتی، ده‌لکه‌
 به‌راز و گورگ و چه‌قه‌ل، ئاسک و پلنگی به‌لکه‌
 برنج و تووتن و مازوو که‌تیره و سه‌عه‌لب
 خوری و په‌نیر و مه‌ری جاف، گه‌یشه‌ شاری حه‌له‌ب (١٨)
 تری و هه‌نار و به‌هی، قوڅ، هه‌لووژه، سی‌و، گیل‌اس
 که‌ما، چنور، به‌ره‌زا، کاشمه‌ و قارچک و رتواس
 به‌قوه‌تی نه‌مه‌وه، ویسه‌عه‌تی قه‌ریحه‌م بوو
 له‌ خاکی رۆم و عه‌جه‌م، گه‌یشه‌مه‌ مه‌تله‌بی زوو
 وه‌خته‌تی له‌وئ هاته‌وه، روم کرده‌ دجله‌ و به‌غدا
 که‌چی خیلافی نه‌مه‌ل، موشکلات نه‌بوو په‌یدا
 وه‌کو سه‌ه‌دای بیگانه، جوششی ناوی دجله
 به‌عه‌اره‌بی بانگی کورد وتی: لاتیجی وه‌حله
 وه‌خته‌تی چاوم هه‌لبیری، لۆزه‌نده‌ییکی لنگ پروت
 به‌یابه‌ پروی کورده‌ من و عه‌ته‌ابه‌ی نه‌وت
 ته‌مای بوو بی‌ته‌ سه‌رم، توپی له‌ ده‌س ئالان
 چاوی که‌وت به‌خه‌نجهری کوردی رای کرد تیی ته‌قان
 له‌ گویم دئ، ده‌نگی لای لایه‌ی وه‌ته‌ن، دایک جگه‌ر سووتاو (١٩)
 نه‌رژینی به‌سه‌ر ویرانه‌که‌ی خویناوییا خویناو
 نه‌لاوینیتسه‌وه و نه‌گری، سه‌ری شینه‌ له‌ ماته‌مدا
 شه‌و و رۆژ، کوته‌لی مندا‌له‌کانی (٢٠) و له‌به‌رده‌مدا

له‌ راسته‌وه‌ سابلاخ بوو هه‌تا خه‌تی هه‌کاری
 له‌به‌ر ته‌ماسی شیمال لازمه‌ هه‌تا (چاری) (٣)
 که‌ راست و چه‌پ نه‌مه‌ بی، روو له‌ رۆژه‌لات پرۆ
 هه‌موو قه‌ومی خۆمانن، په‌نجه‌رۆن و سه‌ره‌رۆ
 ئومێدی زۆر به‌کوردی موکریانه، دیندارن
 به‌لام له‌ ده‌ست، گه‌ری زالم، که‌ساس و خه‌مبارن
 نه‌له‌کتیریک له‌ به‌رانانه‌وه، هه‌تا گۆیژه‌ (٤)
 ته‌لی به‌سه‌ر شارا راکی‌ش‌ش‌رابوو به‌بی‌ په‌یژه
 له‌ راستی ته‌خته‌ی سلیمانی، چوار پینج نه‌وه‌نده‌ی مانگ
 گۆپی نوور، ده‌روو ژوور، رووناک نه‌کاته‌وه، تا بانگ (٥)
 ته‌ره‌سوداتی (٦) ته‌له‌سکۆبی، له‌سه‌ر عومه‌ر گدروون
 له‌ پیش قولله‌ی ئیقل (٧)، بۆی لواوه‌ که‌شفی شئوون
 له‌ سه‌ره‌چناره‌وه‌ تا تانجه‌ه‌رۆ، له‌ ریزی چه‌م
 بوخاری ماکینه، رووی ئاسمانی، کردووه‌ به‌ته‌م
 له‌ گۆلپ (٨) وه‌ چه‌می خواجایی (٩) هه‌تا شنوئ (١٠)
 به‌پیتی ته‌بیعه‌تی به‌گزاره‌، مونته‌کارلو (١١)ی نه‌وی
 به‌ تافگی سه‌ری زه‌لم بۆچی نه‌لیم نیا‌گاره
 نه‌وه‌نده‌ به‌فه‌یژه، پریشکی که‌فی گه‌وه‌ه‌ر باره
 نه‌ساسی مه‌رکه‌زی ته‌یاره‌خانه‌ لای خورمال
 مواسه‌لاتی له‌گه‌ل نه‌وروپا نه‌کات ئیکمال
 تونی‌ل به‌ناو گۆیژه‌ و تاریده‌را وه‌کو تووس
 خه‌تی شه‌مه‌نده‌فه‌ری پئ گه‌بییه‌ ناو خاکی رووس
 ده‌ماری مه‌عه‌ده‌نی ئالتونی شاری عه‌والان
 تیجاره‌تی هه‌موو دنیا، کیش نه‌کا وه‌کوو ئالان
 بۆری نه‌وتی سپیمان، گه‌یشه‌ به‌حری سپی
 شکستی خوارد، نه‌مه‌ریکا، که‌ بیری نه‌وتی ته‌پی
 له‌ گۆیژه‌وه‌ سه‌رکه‌وه، بۆ نه‌زمه‌ر هه‌تا قه‌یوان
 به‌ریزه، ئوتیل و نه‌یوانی گه‌یه‌وه‌ته‌ که‌یه‌وان
 نه‌مانه، من به‌خه‌یال، یا به‌خه‌و که‌ه‌وا نه‌مدی
 هیوام به‌خوایه، بۆ کورد، به‌راستی بینیته‌ دی

ئەللى: لەو فەستەنەيەي کوردا، کورى چاکم نەما کوژران(٢١)
 ئەوێش مابوون(٢٢)، هەموو مردن، لە برسا بى کفن نىژران
 خودا پاداشتى ئەم تەنگانەيەي وا داىهەو، وام دى
 بەپىي خۆي هاتە بەرپىم، تاجە(٢٣) گەوهەر دارەكەي كوردى
 صلاح الدين جەلالى واى نەبوو، تەئريخ لە پيش چاوه(٢٤)
 هەموو پاشاي(٢٥) بابان مردن، بەهەسرەت رۆژيكي واوه
 شەوئ دەس ئەهەرەمەن كەوت، خاتەمى مولكى سليمانى(٢٦)
 كەچى، مەر و گزىرى پى ئەكرد، قەدرى وەها زانى
 بەدەم ئەم نالەو، دەستى دريژ كرد، خستىيە سەرشانم
 وتى: توفيق هاتىتەو، بۆ بارى مەحنەت ئەيزانم(٢٧)
 بەللى حالىم پەشەواوه، فەندە بالى سووتاندووم
 نەما غەيرى كەلاوه، شەو بنالينە لەوئ وەك بووم
 وەم داىه، كە داىكم مرد! نەگريام، چونكە تۆ ماوى
 ئەگەر ئەولادەكانىشت بكوژين، تۆ ئەبى چابى
 قەسەم بەو غەزەمى كوردەي شانى رىچارە(٢٨)ى بەشیر رووشان
 كلاوى كورد ئەبى قووج بى كە هاتوو شانى خۆي جوولان
 شەوئ، پىاوئ، لە بەفرا، ما، نەمرد، ئاگريكي دوورى دى
 لەلاى من نائومىدى كفرە، ئەم ئاگرەي دلم بۆ كى

(١) پیرەمێرد لە ژبانی ژمارە ٤٤٧ى سالى ١٩٣٥دا باسى ئەم شیعەرە دەکات و دەنووسیت: لە سالى ١٩٢٦دا
 لە بەغدا مەنزومەيەکم نووسیوه، خەيالە و لەگەڵ کەهانەتدا تێکەڵ. سەر بەندی ئەمەيە: شەوئ لە گوئ شەتی
 بەغدا...هتد.

(٢) پەردەشکاف: پەردەدەر، تاریکی لا بەر.

(٣) چارى، ناوچەيەكە لە هەريەمى (شوگاک) کە جاران بەشى ئىسماعیل خانى سمکۆ بوو لە کوردستانى ئێران.
 م.

(٤) پەراسەي پیرەمێرد لەم شیعەرەدا وەستايەتییەکی وردى نواندووه و هەموو وجودى کلپە و گرێک بووه بۆ رۆشن
 کردنەوێ ئاواتى ئەو کوردستانەي ئەو خەوى پێوه دیوه.

(٥) تا بانگ تا بانگی بەرەبەیان، هەتا دنیا رۆشن دەبیتەو.

(٦) وشەكە عەرەبیە و لە (رصد و مرصد) واتە روانگەو هاتوو.

(٧) مەبەست بورجى ئیقلی بەناوبانگی فەرانسەيە لە پارىس.

(٨) گولپ: گوندیکە لای ژوووروى شارى هەلەبجە. م. ه

(٩) چەمى خواجایی چەمیکە نزیک شارى هەلەبجەيە. م. ه
 (١٠) شروئ چپایەكە لە رۆژەهلانى شارى هەلەبجە. م. ه
 (١١) مونتکارلو: شارێكى بچكۆلەي سەر بەخۆيە كە مەركەزەكەي مۆناكۆيە و بەقومار كردن بەناوبانگە،
 بەگزا دەكانى جافیش لە هەلەبجەي ئەو سەردەمە بەو بەناوبانگ بوون كە حەز لەقومار ئەكەن. پیرەمێرد لە
 شونینكى تریشدا باسى قومار كردنى جافەكان ئەكات.
 (١٢) پيسە: جۆرە پارەيەكی بێگانە بووه. م. ه
 (١٣) بەهەموو شتێكى بێگانەي جاران ئەوترا (بلادی). م. ه
 (١٤) ئیزمیر: شارێكە لە تورکیا بەهەنجیر بەناوبانگە. م. ه
 (١٥) خاوی: گوندیکە لەناوچەي قەرەداغ لە سلیمانی.
 (١٦) پیری موبارەك: نیازی لە چپای پیرەمەرگروونه لە رۆژئاوای شارى سلیمانی كە هاوین و زستان هەمیشە
 سەهلێ پێوهیە.
 (١٧) بۆمانتی: كارخانەي بیرەيە.
 (١٨) ئەم بەیتە لە م. ه دا نییە.
 (١٩) پیرەمێرد ئەم شیعەرەي خۆي لە رۆژنامەي ژبانهي ژمارە ٣٤ى سالى ١٩٢٥دا بلأوكردۆتەو. یەكەم
 شیعری بلأوكراوێهەتی دواى هاتنەوێ لە تورکیا شیعەرەكەي جۆرە گەلبییهكە لە شیخ مەحمودی حەفید.
 (٢٠) لای م. ه نووسراوه مندالەكانیت كە دیارە هەلەيە.
 (٢١) لای م. ه ئەم نێو بەیتە وا نووسراوه «ئەللى لەو گەردشەي كوردا، كورى چاکم هەبوو كوژران» وایزانم
 راستیەكەي ئەوێهە ئیمە نووسیومانە.
 (٢٢) م. ه نووسیویه مابوو پ. نووسیویه (مابوون).
 (٢٣) م. ه نووسیویه تاجی پ. نووسیویه (تاجە).
 (٢٤) م. ه نووسیویه لەبەرچاوه لای پ. نووسراوه (لەپیش چاوه).
 (٢٥) م. ه نووسیویه بەبان پ. نووسیویه (بابان).
 (٢٦) مەبەستی نگیهەكەي پێغهەمبەر سلیمانه. ئەم دێرە تێهەلکێشەي هی ئەحمەد بەگی ساحتیب کرانه و پیرەمێرد
 لەم مناسەبەتەدا بەکاری هێناوه. م. ه.
 (٢٧) شیعەرەكە لەم بەیتەو هەتا ئەو پێنج بەیتەي كۆتایی لە رۆژنامەكەي ١٩٢٥دا نییە و لەبری ئەو دوو بەیتەي
 تر نووسراوه. لەبەرچەند هۆیک بەباشمان نەزانی بینوسیینهوه. ئەوی مەبەستییهتی!! یا تەماشای رۆژنامەكە
 بکات، هەر وها پیرەمێرد بە شیعری (ئەبى بەخشندە) داوای لى بووردن لە شیخ دەکات و، چونکە ئەو شیعەرە
 وەرگێترای شیعریکی فارسییه. لە شونى خۆیدا دەینوسیینهوه.
 (٢٨) رىچارە شای ئینگلیز کە لە شەری سەلبییهکاندا زامدار کرا.

سەر لەژێر سەدارە ناویم، کوردەم و تەپلەم بەسە
 جۆق و بۆق^(١)م بۆ چییە، گۆرانی و چەپلەم بەسە
 ئاسمانی باوه پیارە، کاری بۆ فەیسەل^(٢) نەداین
 مائەدەي بۆ عەمر و زێد بى، من بەروو خەپلەم بەسە

ئەم خۆتینی کوردە، ھەرۆھکو خۆتینی سیاوہ شە
ھەقی نەسیئری، ھەلەدەقوئلی، دائما گەشە
بۆ ئییمە لازمە، ھەموو سالتیک، ھەتا دەژین
ئەم پۆژی ٢٤ی ئایارە، بکەین بەشین
پۆژیکە، کە پۆژی مردن و ژینە برادەرەن
فەرزە غەزا، مەقلوبە نەقدی دل و زوبان

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەری بۆ شەھیدانی شۆرش کورد نووسیوە لە تورکیا. کە پۆژی ٢٤ی ئایاری ١٩٢٥ لە سێدارە دران. یەکەمجار لە سالی ١٩٢٧دا بەشی دووەم و سێیەمی ئەم شیعەری بۆ کراوەتەو، ئەویش لە نامیلکەیکەدا کە عەلی عیفران سالی ١٩٢٧ لە چاپی داو بەناوی (کورد لە کەبەو خەریکە) وە لە چاپخانەی فرات لە بەغدا چاپ کراوە. بۆ دووەم جار پیرەمێرد لە ژمارە ٧٠٦ی پۆژنامەیکەیدا سالی ١٩٤٣ لە ھەمان مانگدا ئەم شیعەری بۆ کراوەتەو. بەلام بەبێ ناوێشان. لەو نامیلکەیکەدا کە باسمان کرد لە لاپەرە ١٤دا بەشی دووەم و سێیەمی شیعەری بۆ کراوەتەو و بەناوی (کاکە رەشید) ھەو پێشەکیەکی کورتی بۆ نووسراوە کە دیارە ئەوکاتە پیرەمێرد لە تورکیا گەرابووە، چونکە کارساتەکە لە مانگی مایس/ئایاری ١٩٢٥دا بوو، پیرەمێرد لە سەرەتای سالی ١٩٢٥دا گەراوەتەو و پۆژنامەی (ژبانەو) باسی گەراوە و بەخێراتنەوێ دەکات بۆ شاری سلێمانی. نامیلکەیکەش سالی ١٩٢٧ دەروچوو و شیعەری بۆ کراوەتەو و لە پێشەکیەیکەیدا نووسراوە «ئەم شیعەری قیسمیکە لە قەسیدەیکە شاعیریکی میللی کورد، چونکە زۆر مناسەبەتی ھەبە بەم مەقالەیکە و عەدەتەن مۆتەمیمی یەکتەری، بۆ ئەمە ناوی ھەندیکیان لە غایەیی میللیەتدا لە تەرەف تورکەو بەئێعدام مەحو کراوەتەو ئەبەدەن لە فیکر ناچیتنەو چاپمان کرد».

ھەرۆھە کاتی خۆی بۆ بەرێژ عومەر مەرف بەرزنجی لە گۆڤاری ھەفتەری کوردەواری ژمارە ٣ی سالی ١٩٧٠دا ئەم شیعەری و شیعەری «پیاو ئەبێ لەسەر قەوڵی بێتێ» ی بەتەواوی بۆ کراوە کە ئەویش شیعەری یەکەمی لە پۆژنامەی ژینی ژمارە ١٦١٥ی سالی ١٩٦١ ھەو وەرگرتوو و شیعەری دووەمی لە (پۆژی نوێ)دا ژمارە ١ی سالی یەکەم وەرگرتوو.

شیعەری یەکەم نەجمەددین مەلا لە ژمارەیکە ژیندا بۆ کراوەتەو، بەلام لە ھەشت بەیتەیکە پیرەمێرد خۆی کە سالی ١٩٤٣ لە ژیندا بۆ کراوەتەو دوو بەیتی تیا بوو کە نەجمەددین مەلا نەینوسیو. ئییمە لەم کتیبەدا بۆ یەکەم جار دەقی تەواوی شیعەری بۆ کراوەتەو کە (٢٨) بەیتە.

ھەرۆھە لە کاتی خۆیدا ئەم شیعەری کاری کردۆتە سەر شاعیریکی ناوچەیی موکریان کە ناوی (شیخ ئەحمەدی سەرل ئاواپی) یە، وە سالی ١٩٤٣ شیعەریکە لە ژمارە ٣ی سالی ١٣٢٢ی ھەتاوی ١٩٤٣ی گۆڤاری «دیاری» کۆمەلەی (ژ.ک)دا لە مەھاباد بۆ کراوەتەو. شیعەری تەواو کاربەگەری بەشی یەکەمی شیعەریکە پیرەمێردی لەسەر و تەنانەت چەند واتا و دێری بەکەمی گۆڕینەو دووبارە کردۆتەو. ئییمە لە پەرۆژیدا تەواوی شیعەریکە شیخ ئەحمەد دەنوسینەو بۆ بەراورد.

ھەرۆھە دکتۆر مەرف خەزەدار لە کتیبەیکەیدا لەبابەت مێژووی ئەدەبی کوردییەو لە لاپەرە ١٥٠دا سەبارەت بەم شیعەری پیرەمێرد دەنوسیت: «لەبابەت ئەم شیعەری پیرەمێردەو مامۆستا ھێمن لەنامە ناوێراو لە پەرۆژی

ھەرچی پەنسی کورد بوو، بەسێدارەدا کرا
باقی بەمالتی خواشەو، سووتان لەناگرا (٢)
کێ دی بەغەیری میللەتەکم، لەم قەبارەدا
ئینشادی شیعەری میللی، لە پایە قەنارەدا
«کیم در بزی منع ایلە یە جەک باغی جناندن
میراتی پدر در گیرەرس خانە پزم در» (٣)
شادین و فەخری پێو دەکەین، بەم ھەمیەتە
مردن، کە بۆ ژبانی وەتەن بێ، مەزبەتە
سەر ھەفتەری شەھیدی وەتەن، ناوی (خالید) ھ
وێک ناوی خالید، ئەبەدی خۆشی خالید (٤)
شیخ قادری (٥) پەنسی ھەموو خانەدانی کورد
میراتی جدی (کۆر بوو بەلابوو) بەئیرسی برد
دایکی زەمانە جاریکی تر نایھێتە دی
لەم کوردەدا غەزەنغەری (٦) وێک سەید محەممەدی (٧)
خۆ شیخ سەعیدی (٨) گەورە، کە مادی و مەعنەوی
نەبوو بەعەزم و پەزەو، پیریکی وا قەوی
یوسف ضیا (٩) ضیا بوو، ئاھ زوو کوژایەو
گەورە کەمالی، پێو بوو، ئەو بەلایەو
دکتۆر فوئاد، کە پۆژی ئەزەل، عەشقی کوردی بوو
تا مرد، لە ھەسەرەتی وەتەن، ئاھی سەردی بوو
دوو عاشقن، کەمال (١٠) و فوئاد، ھەردوو بێ میسال
ئەو عەشقیان، گەیانەبوو، مەرتەبە کەمال
قۆچ زادە (١١)، وابوو قوربانی (١٢) میللەتی
سەد ئافەربین، لە عەزم و سەبات و مەتانەتی
زاتەن شەھید، شەریفی (شەریف) (١٣) یش شەھید کرا
پۆژی قەران بوو، قەلە وەزەب و شەریف خرا
لەم قافلە موبارکەدا شاعیری ھەبوو
بۆ وەزنی شیعەریان بوو، ئەگینا خەتای نەبوو
ناوی ئەمانە، لازمە بیکەینە بەر، ھەموو
تەھجی حیسسی میللی، بۆ ئینتقامی زوو

ژماره ١٢ ی ئەم باسەدا بۆی نووسییو و دەلێ: ٣٠ ساڵ لەوێ پێش کۆمەڵەی (ژ.ک) لە کوردستانی ئێران کتێبێکی بچووکی شیعری سیاسی کوردی چاپکرد بەناوی (دیاری کۆمەڵەی ژ.ک) کە ڕەنگ بێ نوسخەی کەم مابێ. لەو کتێبەدا شیعریک چاپکراوە شاعیرەکە ناوی (شیخ ئەحمەدی حیسامی) بە ڕەک لە بیرم مابێ ئاوا دەست پێ دەکا:

«ئەم ئاسمانە شینە کەوا بەرگی ماتەمە

ئێجادی واکراوە کە قوبەیی هەم و تەمە» (*)

شیخ ئەحمەد کوردێکی دڵسۆز و نیشتمانپەرور و شاعیرێکی ڕووناکی و خوش زەوق بوو، باوکی ناوی شیخ جەلال و لە بنەمالەیی قازی و خزمێکی نزیک قازی محەممەد بوو. لێره‌دا زانیارییه‌کانی مامۆستا هێمن تەواو دەبێت.

(*) شیعەرەکە بەو جۆرە نییه‌ کە مامۆستا هێمن نووسیبووە و لێره‌دا تەواوی شیعەرەکە لەبەر گۆڤارەکە دەنوسیبووە و گله‌بیش لە هێمن ناکرێ، چونکە ئەو هەر لەبەری بوو و کاتەکش زۆر لە میژوو بوو و گۆڤارەکە لەلایە بوو.

ئەمەش تەواوی شیعەرەکە (شیخ ئەحمەدی سریل ئاوا)ی لەگەڵ ئەو پێشەکییە کورتەیی بۆی نووسراوە لە گۆڤاری (دیاری کۆمەڵەی ژ.ک) ژماره‌ ٣ ساڵی ١٣٢٢ - ١٩٤٣.

«دواي جەنگی رابوووردو کە جەمھۆریەتی تورکیا سازبوو، مەحکەمەیک بەناوی (مەحکەمەیی سەرێخۆیی) داندرا، جەنابی شیخ عەبدولقادر شەمزیی و سەید محەممەدی کۆری دەگەڵ هەندێ لە گەورە و نادارانێ کورد لە مەحکەمەیدا محاکەمە کران و هەلیان ئاوەسێن. ئێنجا شیخ ئەحمەدی سریل ئاواي کە پیاویکی بەناوبانگی موکوریانە ئەم شینەیی خوارەوی بۆ شەهیدانی ڕێگەیی سەرێستی کورد گێڕاوە:

ئەم ئاسمانە شینە، کەوا بەرگی ماتەمە

ئێجادی واکراوە، کە قوبەیی هەم و غەمە

بارانی مەرگە، بەفرە کفن، ڕەعدە نەفخی (صور)

ئەوڕۆ گرانێ، قابیزی ئەرواحی عەلەمە

سەرتیپی، تیپی هەورە، شەمال بۆ سەفی قیتال

نارەنجەکی تەرزییە، تەییارەیی تەمە

ڕۆژی سیایە، ڕۆژ و شەوی تارە، چەرخێ پیر

هەوری لەدوودە، ئاھە، تەمی وی هەموو غەمە

ئەم چەرخە، کۆنە، ماشینەکی ژەنگی گرتووە

چەوری نەکا، بەخوێنەکی سوورانی عەستەمە

لەم قەرنی بیستەمی مەدەنیەت بەخوێنی کورد

ژەنگی لەسەر نەهێشتوو، هێشتاکە پیتی کەمە

«تارندراوە چەرخێ ستەم، کارییە

ئەو زوڵم و جەورە، قسەتی هەرشین و زارییە»

خاصە بەخوێنی کوردی شیمالی، هەموو زەمین

گولزاری خوێنە، خونچە سیفەت، دڵ هەموو غەمین

هەوری خەفەت، لە ئەوجی فەرەجدا، موسەلەتە
شادی نەبوو، لە هیج دلی دا، نەبی بەشین
مەحشەر میسالە، دەشتی، شیمال، کەرەلا سیفەت
غەمناکە لەم موسیبه‌تە، سوکاتی حەوتەمین
ئەکسەر لەوانە سەیدن و هاشمی نەسەب
میراسی جەدیانە، شەهادەت، کەپتی گەیین
فەرمانی قەتلی عامی (کەمال) (*) بێ کەمالییە
مەقسوودی، مەحوی دینە، لە ئێعدامی ئەهلی دین
«وا، حەسەرەتا، چرای ئومێد کۆژاوە
قەتلی، موحەررەمی، لە شیمالی پراپەو»
(جەنگیز) (کەمال) ئەهلی کەمال، شاهیدی دەدا
کوانی زەمان و عەسری مەغۆل، زوڵمی واکرا
هەر بەو گوناھە. دۆژمینی دین، مەحوی کردووە
لەو جێ و مەکانی کوردە، کە بیتی (**) خودا کرا
نەسسی حەدیسە، تەرکی تورک (***) ئێستە مەحکەمە
بەو زوڵمە، خیبسی باتینان، بەرمەلا کرا (****)
دڵ بەحری خوێنە، سۆفی مەپرسە، چە فایدە
تەعدادی ناکرێ، کە بلیتم چەند خەتا کرا
هاوارە، قەومی کورد، وەرن، ڕۆژی غیبرەتە
نیسبەت بەئێمە، زوڵم و تەعەددا چەهاکرا
غوسسەم (****) ئەوەندە زۆرە، دڵم هێندە پر غەمە
سەحباتی ناتایم (*****)، لە غەمە لال و ئەبکەمە

(*) کەمال: مەبەست لە کەمال ئەتاتۆرکە.

(**) کە بیتی خودا کرا: واتا کە بۆی خواناسی لەو جێگە پیرۆزانەدا وەک مژگەوت و خانەقا ئەکرا.

(***) ئامارێ بە بۆ فەرمودەیی محەمەد(ص) «اترک الترتک ولوکان اخوک».

(****) بەرمەلا کرا: ئاشکرا کرا.

(*****) غوسسە: واتە خەفەت.

(*****) سەحباتی ناتق: و تەبێتی بەناوبانگی عەرەب

(٢) لە ڕۆژی ٢٤ی ئایاری ١٩٢٥ (١٥) مژگەوتی دیاریکەر پێ کرا لە مەلانی کورد و سووتینان.

(٣) واتا کێ ئێمە مەنە بکا لەم باغی بەهەشتە، میراتی باو و باپیرمانە، هەر هی خۆمانە و هەر هی خۆمان ئەبێ، ئەم شیعەر بەتورکی دکتۆر فوناد و توویەتی.

(٤) خالید بەگی جبران کە میر لێوا بوو.

(٥) شیخ عەبدولقادی شیخ عوبیدللا شەمزیی کە لە کوردستانی ئێراندا لەبەر خوشەویستی بەغەوسی سانی

دهستنوس یاخود کام چاپ ئەم شیعرەى وەها بەشیواوى وەرگرتوو. لەکاتیکیدا تەواوى شیعرەکە و بێ ئەوەی
سالى ١٩٥٢دا لە میژووی ئەدەبى کوردی عەلانیەددین سەجادی لە باسی پیرەمێرددا بلای کراوەتەو. هەرودە
دوو بەیت لە شیعرەکە بەیتی شەشەم و حەوتەم لای م. ه چاپ نەکراو. لێرەدا ئێمە تەواوى شیعرەکە، کە ئەو
دوو بەیتەشی لەگەڵە بلای دەرکەبنەو.

تاکە بەیت

١٩٤٨

گوێلکی خوێمائی، بۆچ نابێ بە گـا؟!
کەر نابێ بە گـا، قوچمان تێ هەللا؟!

من و ئەستێرەکان^(١)

ئەستێرە بەرزەکان، ئەدرەوشینەو بەشەو
وێک من بەداخەوێن، نە سەرەوتیان هەیه، نە خەو
چەند سائە، ناشنای شەوی بێدارى یەکتەری
وێک سەر سەری، شەوی سەری ناکەینە سەر سەری
من خوار و ژوور لە دەست چوێکەى بێوێت، ئەوان
وێک خێلێ خوار و ژوورکەری کورد، وێلێ ئاسمان
شەو، شەوێ ئێوانە چیمەن ئاو ئەخوانەو
پۆژ، هەلێم ئاوی چاوی منە، سەر یەخاتەو
دوێ شەو، بەری بەیان بوو، دەرگیا بە سەر من
منیان کەساس ئەبینی، لەناو دۆست و دوژمن
دڵسۆزی وام نەدیو، کە بۆم بگری، وێک خەشیم
فرمێسکەکەى ئەوان بوو، بەئاوێکی تیگەیی
(با) م راسپارد، بێلێ کە خەفەت بۆچ ئەخۆن ئەوان؟
وێک ئێمە نین، نزیکتەری لای بارەگای خودان!
راسپێرییان نووسیو، بەشەوێ، لەسەر گیا
تا ئاسمان، پێشکی بەدی ئێو، هەلپێرا
هاوکاری کوردەکانی سەر و گەییە ئاسمان
بەو دوو کەلێ هەناسەیه، ئاو دێ لە چاومان^(٢)

(١) پیرەمێرد دوو جار لە ژبانی خۆیدا ئەم شیعرەى بلای کردۆتەو. یەکەمجار لە رۆژنامەى (ژبانی) ژمارە

بەناویانگە.

(٦) غەزەنفەر: شیر

(٧) سەید محەممەد کورێ شیخ قادر، پارێزەر بوو، لەژێر پێتیا سەریان پێ.

(٨) شیخ سەعیدی پیران.

(٩) یوسف ضیا، مەبعوسی شارێ بتلیس بوو لەو کاتەدا.

(١٠) کەمال: ئەفسەرێکی لاو بوو لە خێلێ جیرانی.

(١١) قوچ زاده: محەممەد عەلی بەگ، یاوێرێ ئالای هەشتی تورک بوو.

(١٢) قوچ بوو: بوو قوریانی.

(١٣) شەریف: شیخ شەریف.

هاتن شەهیدەکان^(١)

هاتن شەهیدەکان، بەجلی سووری خوێنەو
دایکی وەتەن، دە هەلسە سلاویان بستیەو
شیخ قادری لە پێشەو، سەر قافلەى ئەوان
چەند جوانە، خۆین و ریشی سپی، پیر و نەوجەوان
سەیری ئەمانەکە، کە هەموو کوردی سەف شکەن
رۆحیان فیدا ئەکرد و ئەیان وت، بژی وەتەن
قوریانی تۆن بەریزە، کە تۆ غەم لەبەر نەبی
بۆ ئێمە مردنە، ئەگەر ئازادە سەر نەبی
مەگری و مەنالە، با بەخەفەت، دڵ شکست نەین
نەختی لەلات ئەمێنەو و بۆ بەهەشت ئەچن
توخوا لەباتی ئێمە بەچاویکی روونەو
فەرموو کە، خوا ئەزانێ لەبیرمان نەچوونەو
ئاخۆ لە فرسەتێکی ترا، بەختیار ئەبین؟
ئێمەش وەکو ئەوان، لە دلی میلله تا بژین؟
من وام ئەوێ، کە حەشر ئەکریم، خۆین بەبەرگەو
بەو عەشقی میللیه و بەکزی سۆزی جەرگەو
ئەو ئاگرەى لە دلمەو، بەریستە کفنه کەم
تا دوژمنم نەکا بەزوخال، شەرته پف نەکەم

(١) ئەم شیعرە لەلایە (١٠٤) ی م. ه دا ژۆر بەناتەواوى بلای کراوەتەو! نازانم مامۆستا م. ه لەبەر کام

کردنه و دهیدا ئەوەندە جیاوازی زۆرە ناچار هەردوو دەقە کەمان نووسییەوه.

پێ ھەلخزان

پێ ھەلخزانە، بە بەستی خەزان، ھەلەدەسینەوه
سڵ بێ بەھار نییە، بە بەھار، ھەر دەژێنەوه
ئەم خاکە بەرزە، فێرە بەزوقم و بەفر و با
وا بای بەھار، لەشکری زستان، ئەدا بە با
چەند ترسنۆک و بێ ورە بوون، گەورەکانی کورد
نەومید ئەبن، بە بایەکی، بێ وادە، دەستویر
پێیان بڵێن تەکەرپورە تەئریخی کائینات
رۆما و لەوچە چی بوون و ئیستا، چییان لێ ھات
ئەم دیجلە، ئیستە کە سەر بەست، ئەکا گوزەر
ئەو دیجلە، ھۆلاکو، بەری بەستبوو بە سەر
سەد کاسە گل، لە کاسە کەللەیان، کرا
چەند (نادر و رەزا) لەسەر ئەو تەختە دانرا
ئەم کوردە، گوردە، ناوی لەناو ناچێ مایەوه
رۆژی ئەویش بەرێ دەکەوێ، دیتە کایەوه
عەشقی ژبانی میللی، کە کەوتە کلێشەوه
ئەدرێ لە چاپی ژین و ژیان بەو قلێشەوه

حسی کوردی لاوکی سادە دەوێ^(١)

ئەدەبیاتیکی مومتاز: شیعری بێ نوقتی کورد:

١٩٢٩

وا دەمی دەورە پەواحە، گول لە سەحرا پەوح ئەدا
مەل، لە گەل گولدا، دل ناگاہی لە سەری لەوح ئەدا
(طوری) سووری لالە، ناگری (طوری) موسا ھەلەدەکا
ئەو گری (طارە) ئەم سیحری حەلالە ھەلەدەکا
ھەر دە ئال و سوور و مۆرە، وەک کەوا سەورمە عرووس
گول گەلای لول کوردووە وەک طورپەری دلدارێ رووس

١٩٢٦، جاری دووھم لە گەلاوێژی ژمارە ٧، ٨ی سالی ١٩٤٢. شاعیر جاری دووھم لە گەلاوێژدا دەستی بە شیعەرە کەدا ھێناوەتەوه و ئێمەش لەبەر ئەو نۆسخەیە نووسیمانەوه. ئەوی لای م. ھ کە نازانم لە کام سەرچاوەی وەرگرتووە ھەلە زۆرە و نەدەکرا ھەمووی لە پەرەوێژدا راست بکەینەوه.

(٢) پیرەمێرد، لەو نۆسخەیە پۆژنامە (ژبان)دا کە باسمان کرد ئەو چەند دێرە پەخشمانە جوانە لە کۆتایی شیعەرە کەو نووسێوە و مەبەستی لە کوردی پەتی نووسینە (ئەم کچە کوردەم، کە بەم جلە کوردییە، پەتییە، پۆشتە کردۆتەوه و پرتۆلیکی بیگانە تیا نییە، پیتی لێ ئەنیم، تەنیا لە جل بڕینە کەیا دەستە تیا بە کالاکە و الایەکی منی تیا نییە، ھی یەکیکە، لە پێگە یشتووە، تێگە یشتووە، بەشەوقە پر شەوقەکانی وەتەن. کەواکە بەری سەرۆبەرە، سەرکەوێ، بەرکەوێ. ئەو منی ھێناوە سەر سەودای کوردی پەتیی نووسین، بەشۆرێکی زۆرە، ئەوێ نووسیمان چاک و پاک و رێکوپێک بێ. تیکەل و پیکەل نەبێ. گول بێ، پەیکول نەبێ. بەچرای خۆمان بەرپیدا بۆین و بەرپۆ بەچین. لەم دیارەدا ئەمە لەووە دیبیری داوە. دیارە ئەبێ بکری بەدیاری (ئەو) (*) خوا یاری.

(*) ئەو: مەبەست لە ئەحمەد بەگی توفیق بەگی. مۆتەسەرفی ئەو کاتە سلیمانی بوو.

پێ ھەلخزان^(١)

١٩٢٦

پێ ھەلخزانە، بە بەستی خەزان، ھەلەدەسینەوه
سڵ بێ بەھار نییە، بە بەھار، ھەر دەژێنەوه
حەقی حەياتی میللی کە کەوتە کلێشەوه
(صور تەبذیرە) رەنگی بەقا، بەو قلێشەوه
چەند ترسنۆک و بێ ورە بوون گەنجەکانی کورد
مەئوس ئەبن، بە بایەکی، بێ وادە، دەستویر
پێیان بڵێن تەکەرپورە تەئریخی کائینات
رۆما و (دۆچە) چی بوون و ئیستا، چییان لێ ھات
ئەم دیجلە، کە ئیستا، بەبێ خەم، ئەکا گوزەر
ئەو دیجلە، ھۆلاکو، بەری بەستبوو بە سەر
ئەمرۆکە شەمسێ طالە، بەو طالە قەمەر
ئەگریتە باوەش و جلی نووری، دەکاتە بەر
بەو شەوقە تازە، شەوقی لەشەر قە ئەکا ظھور
بەو مانگ و رۆژە، دەردەکەوێ، شاھراھ نوور

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێرد م. ھ دا نییە. شاعیر دوو جار بلای کردۆتەوه. جاریک لە (ژبان)ی ژمارە ٤٤ سالی ١٩٢٦ جاری دووھم لە (ژین)ی ژمارە ٧٤٢ی سالی ١٩٤٤. لە بەرئەوێ شیعەرە کە لە دوو بلای

مه‌ل‌به‌ندی سه‌ر حدود، یه‌که‌مین به‌نده‌ری گوزین
 بی‌ئیلی جاف، گوزه‌رگه‌ بوو، ئیلاخی پینج‌جوبین
 ئیستا به‌بوومه‌له‌رزوه، که‌وته زه‌له‌له
 مالیان‌ پروخا و له‌ترسی ژیان که‌وته‌نه‌ په‌له
 ئۆف‌ خوییه‌ وا منال‌ له‌ خه‌وا، نووستوه‌ و شه‌وه
 ده‌ستیشی‌ وا له‌ گه‌ردنی‌ دایکیا و ئه‌ژی‌ به‌وه
 کاتی‌ ته‌زانی، خانوو به‌سه‌ریا‌ پروخا، له‌ پر
 هه‌ر گه‌رمه‌یه‌، زه‌وی‌ هه‌موو، دیت و ده‌چی‌ به‌گور
 دایک به‌ر‌حه‌مه‌وه، ده‌ستی‌ خۆی‌ دایه‌ به‌ر وروژم
 دار و دیوار، به‌سه‌ریه‌که‌وه، که‌وتوه‌ته‌ ته‌وژم
 هاوار و بانگه‌، ورد و درشت، شین و رۆیه‌تی
 کێ‌ گوتی‌ له‌ کێیه‌، هه‌ر که‌سه‌ ده‌ریه‌ستی‌ خۆیه‌تی
 ئیستا ته‌مانه‌ هاتوونه‌ ژیر‌ بالی‌ ئیمه‌وه
 هاوخوینه‌کان، خۆیان ته‌خه‌نه‌ مالی‌ ئیمه‌وه
 لاوان به‌جاری‌ که‌وتوونه‌ جۆش و خرۆشه‌وه
 ته‌مسیل و باربوویانه‌ به‌هه‌ول‌ و په‌رۆشه‌وه
 ئاواته‌که‌م ته‌بینم، ته‌وا هاته‌ دی، به‌چاو
 ده‌سته‌ی‌ کوران به‌مه‌شه‌لی‌ فریاوه‌ که‌وته‌ ناو

(۱) ته‌م شیعره‌ له‌ دیوانی‌ پیره‌میردی‌ م. ه‌ دا نییه‌.

بو‌ لافاوی‌ سالی‌مانی‌ (۱)

۱۹۳۲

شین‌ی‌ زبان‌ بو‌ژیان

چل‌که‌ هه‌وړی، که‌وته‌ پرووی‌ ته‌م ئاسمانه‌وه، تالی‌ کرد
 هاته‌ گرم و هۆر، با و هه‌وره‌تریشقه‌ ده‌ست‌و‌برد
 هه‌وړی‌ پایز، زۆر له‌سه‌رخۆیه‌، گورپه‌ و نا‌له‌ی‌ نییه‌
 هه‌ر ده‌مانوت، ته‌م پرووسکه‌ و لی‌زمه‌یه‌ کاری‌ چیه‌

ساحه‌ی‌ وادی، له‌واده‌ی‌ پرووی‌ سه‌حه‌ردا (طاوسه‌) (۲)
 که‌ل‌که‌له‌ی‌ ته‌م مو‌ل‌که‌، دوو سه‌د کاوسی‌ لی‌ ئاوسه‌
 عه‌کسی‌ میه‌ر و مه‌ه، له‌ پروودا سلسله‌ی‌ داوی‌ دل‌ه
 طالعی‌ کورد هه‌روه‌کو‌ته‌و سلسله‌ی‌ لای‌ سه‌ر دل‌ه (۳)
 گرمه‌ گرمی‌ هه‌وړی‌ دوور دی، کێ‌ ده‌لی‌ دل‌ ده‌سه‌ره‌وی‌
 رۆحی‌ علوی‌ کورد سه‌مه‌ی‌ ئامالی‌ سامالی‌ ده‌وی‌

(۱) ته‌م شیعره‌ شاعیر خۆی‌ له‌ رۆژنامه‌ی‌ (ژیان) ی‌ ژماره‌ ۱۷۳ ی‌ سالی‌ ۱۹۲۹ دا بلاوی‌ کردۆته‌وه.

(۲) لای‌ م. ه‌ له‌ دیوانه‌که‌دا ل ۶۵ نووسراوه‌ «ساحه‌ی‌ وادی‌ له‌واده‌ پرووی‌ سه‌حرا‌ طاوسه‌» که‌ دیاره‌ هه‌له‌یه‌ و مانا‌ نابه‌خشی‌.

(۳) لای‌ م. ه‌ نووسراوه‌ «طالعی‌ ته‌م کورده‌ وه‌ک ته‌و سلسله‌ سه‌دری‌ دل‌ه» که‌ نازانم ته‌مه‌ مانای‌ چی‌ نه‌به‌خشی‌.

کو‌ستی‌ بوومه‌له‌رزهی‌ پینج‌جوبین (۱)

۱۹۴۶

دل‌خۆشیمان ته‌داته‌وه‌ خوا، گوايه‌ کێی‌ بو‌ی
 به‌و ویستنه‌، ته‌بێ‌ خه‌فه‌تی‌ زۆری‌ به‌رکه‌وی‌
 ته‌م کورده‌ په‌نگه‌، ته‌و ته‌سه‌ری‌ خۆشه‌ویسته‌ بی‌
 رۆژی‌ نه‌بوو که‌ چه‌رمه‌سه‌رتی‌ قورسی‌ تووش‌ نه‌بی‌
 شاعیر ته‌لی‌، به‌لا، که‌ له‌ لای‌ خوا خرایه‌ ری‌
 سه‌رده‌ق، له‌ پێشه‌وه‌ گه‌ره‌کی‌ کوردی‌ دێته‌ ری‌
 یاخود ته‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌مه‌بی‌ به‌رزه‌ جێگه‌ی‌
 به‌رزی‌ نه‌وی، نه‌وینه‌ په‌لی‌ ئیمه‌ تا به‌که‌ی‌
 به‌رزی‌ ته‌وژمی، به‌نده‌نی‌ به‌رز و نزار بوو چوو
 وا ره‌و ته‌که‌ین و له‌شکری‌ بی‌گانه‌مان له‌ دوو
 ته‌کلیفی‌ تو‌ خوییه‌، له‌ وه‌سعت، وه‌سیع‌تره‌
 تووشی‌ به‌لایه‌ بووین، که‌ له‌ تاقه‌ت به‌ده‌رت‌ره‌
 جاران له‌ ئاسمانه‌وه‌ بوو، ئیستا له‌ژیر‌ زه‌مین
 مووی‌ گا ته‌کا به‌تیر و په‌لامار ته‌دا به‌ قین

پیره‌مێرد بۆ جاری دووهم له ژماره (٥٨٩) ی ژینی سالی ١٩٤٠ دا چوار بهیت لهو شیعره پێشوو بلاو دهکاتهوه، بهلام هه‌ندێ دهستکاری و ئالوگۆری تیا دا کردووه، به‌تایبه‌تی کۆتایی شیعره‌که دوا به‌یتی له‌م نوسخه‌ نوێیه‌دا زۆر جوان ده‌ستکاری کردووه و له به‌یتی کۆتایی ئه‌وی پێشوو زۆر پر مانا و شاعیرانه‌تر و جوانتره.

خه‌ڵک له‌ناو شیرین خه‌وا، نووستوو به‌پرچه‌ی گهرمه‌وه
کاتیکی زانی، سه‌ر ئاو که‌وته‌وه، له جیگه‌ی نه‌رمه‌وه
قاو و قیژی دایک و مندال و زریکه‌ی بێ که‌سان
لرغه‌لرغی ئاو فراندن، نه‌عهرته‌ی خانوو رووخان
مال وێرانی خانوو مان و روو له زستان، پێ په‌تی
ناهومیید و رووت و برسی، دیلی ده‌ستی نه‌گبه‌تی
بۆ ئه‌مانه هه‌ر که‌سه‌ی هۆشیکی ئینسانی بێ
ئاوی چاو، کیسه‌ی دراو، دینیته ناو، سانی ده‌بی

بورجی رۆژی کورد^(١)

١٩٤٥

بورجی رۆژی کورد، که رۆژهه‌لات بوو
هه‌مان هه‌لنه‌که‌وت، به‌شمان هه‌لات بوو
قافیسه‌ی ئه‌کرا، هه‌ر به‌دنیهاد بوو
بوومی شووم له شوین بوونمان دلشاد بوو
سه‌رچاوه‌ی دیجله، له دیاره‌که‌را
هیند خۆینی کوردی، تیکه‌ل ئه‌که‌را
وه‌ک ئه‌رخه‌وان سوور، ئه‌بوو به‌لافاو
پیره‌ژنی چه‌رخ، ئه‌یکرد به‌سووراو
هه‌تا خوا وای کرد رۆژ گه‌رایه‌وه
دادی هه‌ژاران، پرسه‌رایه‌وه
له رۆژ ئاواوه، رۆژمان بۆ هه‌لات
غوولی مه‌غوولی بیابان هه‌لات
ئه‌لین کاتیکی رۆژ، ئه‌گه‌ر پیتیه‌وه
ده‌وری زۆرداری، ئه‌بیریتیه‌وه

که‌ه‌وته بارینیکی و، ئاوی به‌خه‌وره‌م لێ پێ
وات ده‌زانی، ده‌رکی کونده‌ی سه‌ره‌به‌ره‌وژێر هه‌لپێ
کردیه لافاوێکی و، هه‌ژهی له گهرمه‌ی هه‌ور ئه‌چوو
ده‌ت و، ئه‌رز و ئاسمان، دوو دوژمنه تیک هه‌لده‌چوو
خه‌ڵک له‌ناو شیرینی خه‌وا، نووستوو به‌پرچه‌ی گهرمه‌وه
کاتیکی زانی، سه‌ر ئاو که‌وته‌ن، له جیگه‌ی نه‌رمه‌وه
قاو و قیژی دایک و مندال و، زریکه‌ی بێ که‌سان
لرغه‌لرغی ئاو فراندن، نه‌عهرته‌ی خانوو رووخان
ئۆف له هه‌واری ئه‌وانه‌ی، و به‌زۆر ئاو پای فـرـان
دایکی، چوار مندالی ئاو بردی، هه‌ناوی هه‌لکزان
خۆ ئه‌وانه‌ی، و له‌ژێر خانووی ته‌پیه‌وا مانه‌وه
رۆحیه‌مان ئه‌سپارد، به‌ناچاری به‌ده‌م گریانه‌وه
هه‌ر که‌سه‌ی هه‌ولێ سه‌ری خۆی بوو، برای بیر چووبوه‌وه
خه‌ڵک وه‌ی به‌ردا بوو، به‌م تۆفانی تاریکه‌ شه‌وه
خۆ زبانی مال و خانوو، به‌م هه‌جومی ئاوه‌وه
شه‌کر و چا و کوتال به‌جاری، که‌وته ژێر لافاووه
تانه‌جیه‌ رۆهات، ئه‌رخه‌وان سوور، سووری بووکیته‌ی ده‌کرد
شه‌کری شاری کرده شه‌کراو، هه‌ر به‌بار کوتالی برد
خوا ده‌زانی، هه‌ر که‌سه‌ی هۆشیکی ئینسانی بێ
تیر و پر ئه‌گری به‌سه‌رمانا، ئه‌گه‌ر دوژمن نه‌بی
مال وێران، بێ خانوو مان، روو له زستان پێ په‌تی
ئیمه‌ بۆ (سوریا) پیتاکمان ئه‌نارد، بۆ به‌کیه‌تی
ئیه‌سته ئیقعه‌وماو و داماو، که‌ساس و جه‌رگ برپاو
چی ده‌بی، با جامعه‌ی خاکی عیراقیش بیه‌ته ناو
خه‌وايه تۆ فیریاکه‌وی، تۆله‌ی هه‌ژاریمان بکه
چونکه هه‌وارمان به‌تویه، ده‌ستگیرت بێ شکه

(١) پیره‌مێرد ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌و لافاو و توه‌ که له تشرینی دووهمی سالی ١٩٣٢ دا له سلیمانی هه‌ستاه و زیانیکی زۆری داوه. هه‌روه‌ها (ره‌شید نه‌جیب و حه‌مدی به‌گی ساجیق‌رانی‌ش بۆ هه‌مان لافاو شیعریان هه‌یه. ئه‌م شیعره‌ی پیره‌مێرد له دیوانه‌که‌ی. م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

ئەستىڤەى بەختىم^(۱)

۱۹۴۷

ئاسمانەكەى، جىيى ئەستىڤەى بەرز
ئەدرەوشىتەو، بەشوعلى سەد تەرز
ئەو دەمەى تىشكى، رۆژ ئەدا لە ئەرز
بۆچ ئەستىڤەكان، دىنە ترس و لەرز؟
خا وای كەردو، رۆژ بالا دەستە
مانگىش لەروو يا زەبوون و پەستە
ئەمە تەقسىمى، رۆژى ئەلەستە
عالم لەم سەر، گىژ و دەم بەستە
واى تەرتىب داو، رەحمانى رەحيم
و فـوق كل ذي علم، عليم
لە راستى قودت، كە نەبى تەسليم
دیارە ئەكەو، گىژى ترس و بيم
دەستى نەتوانى، لەبندا بىبىرى
ئەبى بىشۆيت و بە خاولى بىسرى
كە وچ لەسەر پرد، پتى لەتۆ برى
ئەبى ملوانكەى موورووى، بۆ بكرى
ئەمسالىش ديسان، وا شەشى ئەيلوول
لە فەلەستىندا كەردى، گەردولوول
عالمەى ئىسلام، دلگىر و مەلوول
كوردىش بەجارى، هاتنە جوڵەجوول
ئەى سەهەبى پىر، ئەو ئەستىڤە
هەربەكە شانى، هەر يەكەكمەنە
ئەستىڤەى بەختى، منىش لەوانە
بىگۆڤەرەو، ئىسكى گرانە
ئەستىڤەى كى، واى لە شوتن دانى
پتى سىياسەتى، دەوران بزانى

ئەبىت بەدەورى، مەهدى سەر زەوى
لەسەر ئايەتى (خاتم النبى)
پەپرەوى (نبى) دىموكراتىيە
دىموكراتىيە، روو لەهاتىيە^(۲)
من باوەرم كەرد كە ئەم ئاينە
ئاوئەنەى بۆ كوردى ساف سىنە
بۆيە ئىنگلىزم بەدل خۆش ئەوى
ئەمجارەيش فرباى ئىمە ئەكەوى^(۳)
ئەگىنە من خۆم، لەكى دادمە
نان و كەبابى، سەرو زىادە
مايەى ژيانى، ئىمە كە (با) بى
بۆ نەيگۆڤەرەو، من بە كەبابى
خا توفىق وەهەبى و جىاووك بەيلى
بۆ پىشەوايى و سەر بەرزى خىلى^(۴)
ئەو دوو پىاوەمان كە خوتندەوارن
جىيى هىواى گەلن، كەفیداكارن

(۱) ئەم شىعەرى بۆ كۆمارى مەهاباد وتوو. م. ه. نووسىيوە كە ۲۸ى حوزەيرانى ۱۹۴۵ شىعەرەكە نووسراو. بەلام ۲۸ى حوزەيرانى ۱۹۴۵ رېكەوتى بلاوونەوئى ژمارە (۷۹۲)ى رۆژنامەى (ژين)ە كە ئەو شىعەرى تىيادايە نەك دانانى شىعەرەكە.

(۲) دىموكراتىيەت: دروشمى بەردى سوتندخوارەكان بوو لەشەرى جىهانى دووهمدا. م. ه.

(۳) لەلایە (۳۱)ى دىوانى پىرەمىردى م. ه. دا نىو دىرى يەكەمى ئەم بەيتە دەستكارى كراو بە «من سوتند خوارانم بۆيە خۆش ئەوى» لەكاتىكدا لەرۆژنامەكەدا كە م. ه. شىعەرەكەى لەبەر نووسىيوەتەو نووسراو «بۆيە ئىنگلىزم بەدل خۆش ئەوى». وە ئەم نىو دىرە هېچ كەمى و ناتەوايەك بەردەرووى پىرەمىرد ناكاتەو، چونكە نەك پىرەمىرد، بەلكو زۆر لە رۆشنىبىرانى ئەوكاتە چاوەرپى دەستكەوتىك بوون بۆ كورد ئەگەر جەنگ كۆتايى بىت. وە ئىنگلىزىش كە يەكەيك بوو لە هەزەكانى (حلفاء) ئەو دەنگوباسەى گەياندبوو گوتى كورد و، بەلام دوايى دەرەوت كە ئەو پروياگەندەيەى تەنها تكتىكىك بوو بۆ بەرزەوندى خۆى لە كاتى جەنگدا.

(۴) م. ه. نازانم لەبەر چ هۆيك ئەو دوو بەيتەى لەبەر رۆژنامەكە نەنووسىيوەتەو و لە دىوانەكەدا چاپ نەكراو. لەكاتىكدا كاروكردەو و خزمەتى هەر يەك لە (توفىق وەهەبى و مەعروف جىاووك) شتىك نىيە فەرامۆش بكرى. دەبو مامۆستا م. ه. ئەو ئەمانەتە بپارىزى.

شهوقیکی وای بی، گهل پیتی پروانی
نەک کاروان کوژەیی، کوردیی و نەزانی

من هه‌موو سالتی، بیر یه‌خه‌مه‌وه (٤)
هه‌م به‌فه‌خره‌وه، هه‌م به‌خه‌مه‌وه

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بڵاو نەکراوەتەوه.

یادگیری حەزین (١)

مارت (ئازاری) ١٩٤٩

پیاو ئەبێ لەسەر، قەولی بمینێ
سەر و مالّ بدا و، بەلێن نەشکینێ
لەسەر پیتستی خۆی، شەقی کەن وەک گا
پیتستی کەللەبشی، بئاخن لە کا
باز گەشتی نەبێ، لە ئاستی مەردی
تەئریخ بێ بلی: کوردی نەبەردی (٢)
خۆ ئەگەر لە پتی، میللیه‌تا بێ
ئازا و شیلگی بێ، نەبەزێ تابێ
من ئەم مەردەبەم، لە کوردی دیو
شینێ شەهیدان ئەمەیی نووسیو
ئەمڕۆ کە بیست و چواری ئازار بوو
سەرداری کوردان سەر لەسەر دار بوو
لە دیاربەکرا، گەورەکانی کورد
لە تەناف دران، ئالەیان نەکرد
شیخ قادر نەوێ شیخ عبیدالله
ئیرسی جلدی بوو، زولمی کەربەلا
لەسەر سیدارە، بانگی کرد مەگرین (٣)
با من بکوژریم، میللیه‌تم بژین
دکتۆر فوئادیش، وتی وا ئەمەرم
میراتی باوکمە، من وەری ئەگرم

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەری بۆ کارەساتی شەهید بوونی شۆڕشگێڕانی کورد و تەوێ لە تورکیا کە سالتی (١٩٢٥) پروی دا. لە (ژین) ی ژمارە ٩٥٩ ی مارتی ١٩٤٩ دا بڵاوکراوەتەوه. ئنجا ئازانم ٢٤ یاخود ٢٥ ی ئایار کە رۆژی کارەساتەکە یە چۆن لێردا بۆتە ٢٤ ی ئازار (مارت) !! ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بڵاو نەکراوەتەوه.

(٢) لە رۆژی نوێی ژمارە (١) و لە دەفتەری کوردەواری ژمارە (٣) دا وشە (تەئریخ) کراوە بەمێژوو.

(٣)، لە رۆژی نوێی ژمارە (١) و دەفتەری کوردەواری ژمارە (٣) دا نووسراوە:

«لەسەر دار بانگی ئەکردن مەگرین»

با من بکوژریم، هۆزەکەم بژین»

(٤) ئەمە هەڵەیه و پیرەمێرد خۆی لەو ژمارەبە (ژین) دا کە باسمان کرد بەو جۆرە ئیمەیی نووسیو. هەروەها بیریخه‌مه‌وه راستە نەک بیری ئەخه‌مه‌وه.

ئاوات (١)

١٩٤٤

بولبول بەهارة، شەتاو بەهارة
بانگ ئەکەن ئەلێن، بەهەری بەهارة
ئارایشی دا، بەهەردە و کۆهسار
خەمەلی لە گۆلدا، دەشت و بەرینار
نەورۆز، رۆژی نەو، لەنیو جیهاندا
ژینی دابەش کرد، بەکوردستاندا
دریخ، بەهاری من ئەمە نییه
کە زوو بەسەرچوو، گۆل کەلکی چیه؟
ئەمەوێ خاکی کوردستان، یەکسەر
گۆلی گیاندارمان، بۆ بینیتە بەر
لاوان وەک لاولاو، بئالێنە دار
بۆ خاکیان ببە، پەرژینی گیاندار

ئەوسا کوردستان، ئەبێ بەباغی
خویندن تیا ببی، بەشەو چراغی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێرد م. ه دا بلاونەکراوەتەو.

ئەم خاکە پاکە

ئەم خاکە پاکە، هێندەم لا چاکە
بەشۆری سەودای دیدەم نمناکە
بە تەماشای دوور، تیری لێ ناخۆم
کە دەمکیشیتە، سینە ی خۆی ناخۆم^(١)
من بەسەر ئەودا، ئەویش لەسەر من
بەیه کتر شاد بین، بەکویری دوشمن^(٢)
لەمەودا ئەگەر، ئیواران یاران
لە دووم بگهڕێن، وام لە کۆساران
کاریزی شەریف، دەمی بەریه یان
بریقە ی وینە ی^(٣)، سینە ی بەریه یان
ئارامگای شۆخی، دیدە مەستانە
پەشینە ی روخسار، حەسەت کیشانە
لە گردی یارە، چاوم لێیەتی
نازانم وێڵی، سەودای کێیەتی
یاخوا ئەو کەسە ی، کە ئەم دوو سالا
لێم کەوتە گیزە، وەک زەردەوالە
نە ی هێشت ئاگری، یارە بگهڕێ
چەقۆ ی ئاهی من، جەرگی هەلدێ
بەنەشە ی بەهار، لەو میڕغوزارە
کۆ ئەبۆنەو، خەلکی ئەم شارە
سەیری شیرینی، ولاتیان ئەکرد
داخی زستانیان، لە دڵ دەرئەکرد

نیشتمان بەسەیر، دێتە بەرچاومان
بە «حب الوطن» بەرز ئەبێ ناومان
من زەوقی شیعرم، بەچەشم ئەندازە
شنە ی بەیانم، لەگەڵ هامپازە
ئەمەوێ گۆژە و ئەزمەر بێ بەرپێم
وێک قەبسی دوجەیل پیاپا بگهڕێم
لەگەڵ بالەندە و، درندە ی یار بێم
وێک تاق تاق کەرە، شەوان بیدار بێم
هەر جێیەک خاکی ولات پر نم بێ
هەر شوێنی دانە ی ئاو لەسەر لم بێ
ئەو جێی جۆشی گریان ی منە
ئەو هەواری هاواری منە

(١) لای م. ه ئەو بەیتە بەم شێوە تێکدراوە. پروانە ل ٤٨ ی دیوانەکی پیرەمێرد.

«بە تماشای دوور تیری لێ ئەخۆم»

کە ی دەم گەیشتە سینە ی خۆم ئەخۆم»

کە دیارە بە بەراورد لەگەڵ بەیتەکی سەرەو دی ئیمەدا دەزانرێت ئەمە هەم هەلە یە و هەم ماناش نابەخشێ.

(٢) پیرەمێرد هەمیشە نووسیویەتی (دوشمن) نەینوسیویە (دوژمن).

(٣) راستییەکی (بریقە ی وینە ی) یە نەک وێک لای م. ه نووسراوە بریقە و وینە ی.

تاکە بەیتی^(١)

فائق بۆ ئەمە ی کە ببێ بەکورد
ناومان نا هوشیار ناوی تەبدیل کرد

(١) ئەم شیعەرە، پیرەمێرد و حوسێن حوزنی هەر یەکە نیو دێریان نووسیویە و ناوی (فائق توفیق) ی کچەزای
پیرەمێردیان کرد بە (فائق هوشیار).

نالەى دلتەنگى (١)

حوزەيرانى ١٩٤٨

ئەم قەومى كوردە، ئەگەر تىنەگا
كە غايەى چىيە؟ روو لە كوئ ئەكا
سەر گەشتەى چۆل و بىبابان ئەبى
ناگاتە هەوار، سەرگەردان ئەبى
تا يەك نەكەون، رێگە دەركەن
ئەبى بەكۆمەل وەتەن ئاواكەن
ئەم خاكە ناوى، خاكى عىراقە
لەسەر زەمىندا، بى وىنە و تاقە
دوو تىرەى براى، يەكى تىدايە
يەك دىن و ئىسلام، بەندەى خودايە
(لا عصبية في الإسلام) رێتە
فەرموودەى نەبى، هەمووى بەجىيە
خۆ خوا داوينى، ئەوەى پەهەره
نەسلى هاشمى، شوێن پىغەمبەرە
ئەوەى خراپە، قەدر نەزانى
چونكە گىرۆدەى جەهل و نەزانى
ئەگەر بەخوێندن، لەمانە نەگەين
وەك كەر كەرى بار، بۆ خەلكى ئەبەين
ئەگەر ئەتەوئ، كارت مەحكەم بى
نەخوێندەوارىت، ئەبى زۆر كەم بى
ئىقبالى ئومى، گى و دەورێكە
وەكو نىشانەى پەلە هەورێكە
هەتا ساىهەمان تەواو بەرز ئەبى
پەل و پۆى عىلم و فەن سەد تەرز ئەبى
بەتەقو هورى تەفەنگ و هەرا
كاتىكمان زانى، لىفەكە برا

بە كۆلانا، كە بنەرىن
گەلى لە گەلان، بەجى ئەمىن
خۆمان لە حوجرە بدزىنەوه
لە مالى باوكمان ئەگوتىزىنەوه
كە كاسبى تر، لەناوا نەبوو
ئىتر چاوەرىتى وەزىفەين هەموو
خۆمىریش معاش بەئومى نادا
هەموو هىوامان ئەروا بەبادا

(١) ئەم شىعرە لە دىوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاو نەكراوەتەوه.

قەلەندەر تۆراوه (١)

١٩٤٩

كارى ناچارى، بىزار لە شەوى ئەم شارەم
چەند رۆژێكە بەتۆراوى، لە گەردى يارەم
گەردى يارە، وەكو ئاتەشكەدەى نەورۆز بوو
وا كۆژاندىانەوه، سووتاو گىرى ئەو نارەم
كەس نىيە، هەمەى نالەى شەوى بىدارىم بى
بارى زۆر قورس بوو، دەريەستى دلى بىچارەم
دەستەلاتم نىيە، چى بكەم، ئەمە كارى خوايە
چاكى ناسىوم ئەزانى، كە كەرى ئەم بارەم
كردهوى خۆم ئەزانى، كە نەتىجەى واىە
ئىستە رابوردوو، فايدەى چىيە ئەم هاوارەم

(١) سالى ١٩٤٩ رێگە نادەن پىرەمىرد وەك سالان ئاگرى نەورۆز بکاتەوه. ئەويش داخى دلى خۆى بەم شىعرە
دەردەبرێت. ئەم شىعرە لە دىوانى پىرەمىرد م. ه دا بلاو نەكراوەتەوه.

هه‌مان شیعەر له‌سالی ١٩٤٨ دا به‌جیاوازی له‌گه‌ڵ ئه‌وی پێشوودا:

له‌فه‌له‌ک د‌لم، له‌خۆی نام‌پێنی (١)
 ئه‌م جه‌وره‌ له‌گه‌ڵ کوردا ئه‌نوێنی
 سه‌ری خورشیدی، بووکی پرپوه
 به (به‌ن ساموته) (٢) هه‌لیان واسیوه
 پێم ئه‌لێن غه‌یبه‌ت مه‌که‌ جه‌رامه
 ئه‌وی جه‌لال بێ، له‌لامان کامه؟!
 هێند شت گرانه، کیلویه‌ک ته‌نه
 ئه‌وی هه‌رزان بێ، لافسی وه‌ته‌نه
 داخی ئه‌مانه‌م، نا له‌ پشت ده‌ستم
 ئیتر قه‌ت نه‌لێم، وه‌ته‌نپه‌رستم
 به‌رێکه‌وت هه‌رچی، به‌رێکه‌وت رۆژی
 وه‌ک تووتک په‌نجه‌ی، دایکی ئه‌کرۆژی
 تۆفانی نووحه، که‌وته‌ ته‌نگانه
 منداڵ ئه‌خه‌نه، ژێر پێ پرپوانه
 هێ ئه‌وتۆ، دایکی وه‌ته‌ن، باس ئه‌کا
 بۆگه‌نی، ئه‌هلی، نامووس کاس ئه‌کا

(١) ئه‌م شیعره له‌ دیوانی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) به‌ن ساموته: ئه‌و تاله به‌ن یاخود چه‌رمه‌یه که سوار به‌ملاو به‌ولای زینا دایناوه هه‌تا نیچیری پیا‌دا هه‌لواسی.

تاکه به‌یت

١٩٤٨

هه‌ر که‌سی هه‌لکا، به‌ وشک و به‌ ته‌ر
 بێ غه‌متر ئه‌ژی، له‌ شای به‌حر و به‌ر

له به‌ردی توانج (١)

تشرینی یه‌که‌می ١٩٤٣

له‌به‌ردی توانج، هێند سه‌رم سوورما
 به‌رد بوو به‌کولانه‌ی سه‌رما له‌سه‌رما
 به‌فره، بێ و به‌فره، به‌پێچ و ده‌وره (٢)
 بۆگه‌رمی سه‌رما، سه‌رمایه‌ی ده‌وره
 له‌فه‌له‌ک د‌لم له‌خۆی نام‌پێنی
 که، که‌چی له‌گه‌ڵ مندا ئه‌نوێنی
 سه‌ری خورشیدی بووکی پرپوه
 به‌ پاشکۆی خۆیدا هه‌لی واسیوه
 پێم ئه‌لێن پۆکه‌ر مه‌که، جه‌رامه
 ئه‌وه‌ی جه‌لال بێ، له‌م شاره، کامه؟!
 کیلویه‌ک شه‌کر، له‌جیبی یه‌ک ته‌نه
 ئه‌وی هه‌رزان بێ، لافسی وه‌ته‌نه
 سه‌رده‌مپیک باو بوو، نیشتمانپه‌رست
 ئیستا برستی، براوه به‌رست
 داخی داخداریم، ناوه له‌ ده‌ستم
 که وتبێتم، وه‌ته‌نپه‌رستم
 به‌رێکه‌وت هه‌رچی، بۆ رێکه‌وت رۆژی
 وه‌ک ده‌عبا په‌نجه‌ی، دایکی ئه‌کرۆژی
 پێستی روومه‌تیان، هێنده ئه‌ستووره
 ته‌ری و ته‌ریقی، زۆر له‌وان دووره
 سا خوايه به‌سیه، ئه‌م ته‌نگانه‌یه
 که‌یف و قه‌رپ و جهرپ، بۆ بیگانه‌یه

(١) پیره‌مێرد ئه‌م شیعره‌ی له‌ سالی ١٩٤٣ دا نووسیوه و له‌ لاپه‌ره ٢٤١ ی م. ه دا هه‌یه. جاری دووه‌میش سالی

١٩٤٨ بلاوی کردۆته‌وه و جیاوازی ئه‌مجاره‌یان له‌گه‌ڵ شیعره‌که‌ی (١٩٤٣) دا زۆره. بۆیه به‌باشمان زانی

ئه‌ویش بنووسینه‌وه.

(٢) ئه‌م به‌یته لای م. ه چاپ نه‌کرا‌بوو.

تاکه بهیت

١٩٤٨

ئەو رۆژە خوشە، دلتی تیا خوشە
رۆژی ڕەش، جەژنیش، ماته مە و بۆشە!

بۆتە ی سروشت

پەنگی ژەنگیکی، کە بۆتە ی سروشت (١)
قالبی کوردی، منی پێ دارپشت
خۆ تا کو دەمەرم، لێم نابیتەو
کەواتە واتە ی چیم لێ بیتەو
بەلێ هەر کوردم، کوردیکی سەرچل
پەژارە ی هەژار ئەبەمە ژێر گل
هەرزە گە پێکم بەسەر یالەو
سەر ئەدەم لەبەرد بەدەم نالەو
ئەبێنم هەرچی، بانگی ئەکەم
دەمی گێراو، ئاخ بۆ هاو دەمی
ئەم قەومە وەکو مەری بێ زمان
دوای هەر کەسێ کەوت نەبێردە ناو ران
بەخوری و شیر، دەست هەلناگری
بۆ گۆشتی مەرە، سەری ئەبێر
ئێستا دەستە یەک، پەیدا بوون غەیبین
کە دەنگیان هەیه و رەنگیان نابین
کەوتوو خولیای بالا پەروازی
بەریشی بابا، کەوتوو نە بازی
بەبالی خەیاڵ، بەلاف و گەزاف
هەلمان ئەفرێن، بۆ سەر کێوی قاف
ئێمە لە خاکی، عێراقدا ئەژین
چۆغان بۆ ئەلوی، لەم خاکە دەرچین

١٩٣٦

ئەم قەومی کوردە، زۆر گەورە ی بوو
بەلام هەریە کەسێ، بۆ لایە ک چوو
(نادر) و (کەریم خان) کەوتوو نە ئێران
عەزیزی میسرە (صلاح الدین) مان
ئەمانە بەشی، ئێداریمان بوو
لە ئاسۆ عیلم، بۆلندترمان بوو
چونکە کوردستان خۆی بێ نسیبە
ئەدی بەکانی تیا دا غەریبە
خۆ (ئەحمەد شەوقی) و (محەممەد عەبدە)
شوعەرای عەرەب، لەلایان عەبدە
داخی سەردا خان، جەمیل زەهاوی
لەناو کورداندا ون بوو بوو ناوی
بەلێ مومکینە، جەمیل ئەدزری
بەلام زەهاوی، لە کورد ناخواری
باعەیبیش بوو، کافێ زەهاو
هەرچی خۆی گۆری، دیارە بەدناو
مستەفا پاشا، بۆیە پەسەندە
فەخری بە کورد بوو، لای خوا و بەندە
لەو سەییە تیشدا خۆی لێ نەگۆرا
بەو سەییە تی خۆی، لە سەیان نیژرا
لەسەر کوردیکمان، غێرەتی وابوو
بەگێر شا هێکی ئێراندا ئەچوو
بیگرە باوەشت، ئەی گەردی سەیان
پاشای کوردستان، هاتو بەمیوان
کۆرگەل گەورەتان ئەگەر خۆش بو
زۆر گەورە ی تران، تیا هەلئە کەو
ئەمە پۆ ئەم یاده، بوو بەیادگار
زۆر کەس هەول ئەدا بۆمان بیتە کار

قوربانی ئیمه، زۆر پهسه‌ندتره
هی حاجی مه‌ره، ئیمه، کچ، کوره

(١) مامۆستای شاعیر محمەد سالح دیلان بۆ گێڕامه‌وه که سالی ١٩٤٨ داوای شیعریکی له پیره‌مێرد کردووه بۆ نه‌ورۆزی ئه‌و ساله. پیره‌مێردیش ئه‌و شیعری بۆ ناردوون، به‌لام مامۆستا دیلان به‌دلی نه‌بووه که بیکات به‌سروود و ئاوازی بۆ دابنیت. دوابی، پیره‌مێرد شیعری به‌ناوبانگه‌که‌ی (ئهم رۆژی سالی تازه‌یه‌)ی بۆ ناردووه و ئه‌ویش وه‌ک لای هه‌مووان له‌ گوتماندا ده‌زرنگیته‌وه بۆ یه‌که‌مجار به‌ده‌نگی دیلان سالی ١٩٤٨ بوو به‌و سرووده.

نه‌ورۆز

ئهم رۆژی سالی تازه‌یه، نه‌ورۆزه‌ هاته‌وه
جه‌ژنیکێ کۆنی کورده، به‌خۆشی و به‌هاته‌وه
چهند سال، گۆلی هیوای ئیمه، پێ په‌ست بوو، تاکو پار
هه‌رخوینێ لاوه‌کان بوو، گۆلی ئالی نه‌وبه‌هار
ئهو رهنگه‌ سووره‌ بوو، که له ئاسۆی بلندی کورد
مژده‌ی به‌یانی، بۆ گه‌له‌ی دوور و نزیک نه‌برد
نه‌ورۆز بوو، ئاگریکی وه‌های خسته‌ جه‌رگه‌وه
لاوان به‌عه‌شق ئه‌چوون، به‌ به‌ره‌و پییری مه‌رگه‌وه
ئهو رۆژه‌لات، له به‌نده‌نی به‌رزی ولاته‌وه
خوینێ شه‌هیده، به‌رهنگی شه‌فه‌ق شه‌وق ئه‌داته‌وه
تا ئیسته‌، رووی نه‌داوه له ته‌ئریخی میله‌له‌تا
قه‌لغانی گولله، سنگی کچان بێ، له هه‌لمه‌تا
پیتی ناوی بۆ شه‌هیدی وه‌ته‌ن، شیوه‌ن و گرین(١)
نامهرن ئه‌وانه، وا له دلی میله‌له‌تا ئه‌ژین

(١) مامۆستا م.ه. له پیره‌مێردی نه‌مردا لاپه‌ره ١١٧ ده‌ریاره‌ی ئهم شیعری نه‌ورۆزه‌ نووسیویه:

«له‌بیرم دێ رۆژیک ده‌مه‌ده‌می عه‌سر بوو، له شاری سلیمانی، و‌ب‌زانم سالی ١٩٤٨ بوو، لاوان به‌کوێ و کچه‌وه، به‌ناو شاری سلیمانیدا به‌شه‌قامه‌کاندا خۆپیشاندانیکی گه‌وره‌یان نواند، شاری سلیمانی به‌ته‌واوی سامی لێ نیشتیوو. کۆنه‌په‌رست و دوشمنانی گه‌ل به‌سه‌رشۆڕپیه‌وه ئه‌یان روانیه‌ دهمه‌نی ئهم لاوه‌ خوین گه‌رمانه، ئهو رۆژانه رۆژه‌کانی راپه‌رین بوو، له شاری هه‌لمه‌ت و قوربانیدا وه‌کو هه‌موو شۆینه‌کانی تری عیراق.

عیراقیک که خوا، دامه‌زراندبێ
تووی دوو قه‌هومی، تێدا چاندبێ
چۆن پیتی تێده‌چێ، که پیتی بێگانه
بکه‌وێته ناو، ئهم جێ و مه‌کانه

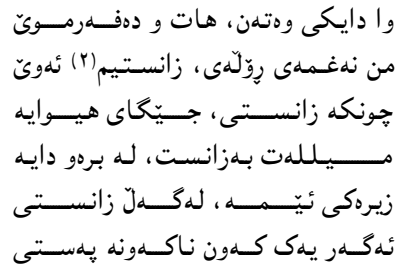
(١) پیره‌مێرد سالی ١٩٤٥ ئهم شیعری نووسیویه. جاری دووه‌میش به‌شێوه‌یه‌کی جیاواز له سالی ١٩٤٧ دا بلاوی کردۆته‌وه. ئیمه هه‌ردووکیان ده‌نووسین. شایانی باسه‌ پارچه‌ شیعری دووه‌م له دیوانی م. ه دا نییه‌.

هه‌مان شیعری به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه سالی ١٩٤٧:

هه‌رچی پێشمان که‌وت، کێشانییه‌ ژێر بار
له ئیمه‌ی روو دا، چه‌ گورگ و چه‌ سوار
به‌ردیکین له‌ناو قۆچه‌قانییدا
ئه‌گه‌ر پێن به‌ده‌ور سه‌ری خانییدا
که‌چی فریتمان ئه‌ده‌ن له گۆتیه
تا دوورتر برۆین، لایان خۆشته‌وه
به‌بالی خه‌یال، به‌لاف و گه‌زاف
هه‌لمان ئه‌فرینێ بۆ سه‌ر کێوی قاف
ئیمه له خاکی عیراقا ئه‌ژین
له شوینێ باو و باپیر چۆن ده‌رچین

١٩٤٨

ئهو جه‌ژنه‌ی میله‌له‌ت تێیدا که‌ساسه(١)
من سه‌رم شینه و به‌رگم په‌لاسه
مه‌ر سه‌ره‌پرینه، قۆچی قوربانیه
قوربانی ئیمه، کچ و کوێرمانه
با، گرتن، ته‌می ترسم لێ لا‌با
بریندار نه‌بێ، شی‌ره‌هه‌لمه‌ت نا‌با
کوێرگه‌ل، به‌گالته‌، بلێن به‌دوژمن
که‌وته‌ن بۆ ئه‌وه و، سه‌رکه‌وته‌ن بۆ من

1934

1944

يياران بىھھارە،
 شىنەي پىر نەشئەي، بادى بەھارە
 لالە ئاگرى، ناو چىمەن زارە
 ئاگرى نەورۆزىش لە گەردى يارە
 پىشخانەي نوورە، بۆنەم ديارە
 ئەو ئاگرەي مووسا، دى لەكيتوي (طوور)
 بۆرپى سەربەرزى، بوو بەگرى نوور
 ئاگرى نەورۆزىش، لە نزىك و دوور
 بۆرپى كورد ئەبەي بەچراي سىروور
 مەشخەلەي، نوورى يەرودەگارە

1956

ئەمىرۆ نەورۆزە، وا گول پەيدا بوو
لە عەشقى گولدا، بولبول شەيدا بوو
بولبول لەسەر گول، مانگى بەبانگە
خويندنى ئىمە سال دوانزە مانگە
ئەو تەنها بۆ گول، سەردەر ھەوايە
ئىمە سەرىبەرزى قەومان ھىوايە
بولبول لە عەشقى گولدا بەسۆزە
سۆزى ئىمە بۆ دايكى دلسۆزە
بولبول لەبەرگى، گول پەيدا نابى
ئىمە لەم خاکەين، ياخوا ئاوابى
بولبول ئەتۆرى، چون بى ۋەفايە
ئىمە پىشەمان لەم خاکەدايە
بولبول دەردەنجى، بەجەفای خاشاک
ئىمە بۆ سوجدە، سەر دەخەبنە خاک

ئەو شەو دەى وتیان، ئەمشەو نەورۆزە
جۆشا و خرۆشا، لاوى ئەم ھۆزە
دەھۆل و زورنا و، جەژنە پیرۆزە،
ئاگرەكەى گەردى یارە بەسۆزە
پرووناكى بەختى بەخشى، بەم شارە
ئەمە جەژنەكى باوك و باپیرە
نەورۆزنامەیان، ئیستاش لەبیرە
دەھۆل و زورنا و شایى ھى پیرە
نازانین بۆچى ھاوسى دڵگىرە
كۆلەو دەیبامان ماریكى ھارە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانى م. ھ دا بلاو نەکراوەتەو.

نەورۆزنامەى نەسرین و پەرۆین^(١)

پار دێتە بىرم وەك خەوئ
كە دىبێتم^(٢) پێرئ شەوئ
سالىكى وا تازەم دەوئ
كە كورد بەھارى بەركەوئ
و تەنى پى بیت بەگولزار
مژدە بى سالى گەرايەو
ئاگرى نەورۆز كرايەو
بەفرى زستان توایەو
گژوگیا و گول ژبايەو
نوخشەش بى لە كوردى ھەزار
گول بەباغا خۆى دەنوئى
بولبول بەرویدا دەخوئى
ھەور مەروارى ئەپژئى
شەمال زیندەگانى دئى
نیرگز مەستە و چاو بەخومار

وا فەرشی چەمەن راخرا
گولالە بوو بەشەو چرا
گول دەستەیان بەست وەك برا
نەسرین و لاو لاو تێكخرا
ھاتنە لەنجە سەر و چنار
بولبول شەو بەئاواتەو
بادەى شەونم ئەخواتەو
دەگرى بەمونا جاتەو
بەلكو گول دەم بكاتەو
ئەو پێكەنى و ئەم بگرى زار
و نەوشە وەك من شین پۆشە
لە سوجدە داىە خامۆشە
دلى بۆ گریان بەجۆشە
بەھارى لە لا ناخۆشە
بىزارە لە نەغمەى ھۆزار

- (١) پیرەمێرد سى جار ئەم شیعەرى بلاوکردۆتەو. و ھەر جارەى كۆمەلەى دەستكارى لە شیعەرەكەدا كردووە،
بەجۆزىك كە لە يەكترى دوور ئەكەونەو. لە دیوانى پیرەمێردى م. ھ دا ئەم پارچەى بلاو كراوەتەو، بەلام دوو
پارچەكەى تریان لە دیوانەكەدا نییە و ئێمە دواى ئەم شیعەرە بلاویان دەكەینەو.
(٢) م. ھ نووسیویە كە «دەى بىنم» ئەمەش دیارە كە ھەڵەى.

نەورۆز^(١)

١٩٤٩

مژدە بى سالى گەرايەو
ئاگرى نەورۆز كرايەو
بەفرى زستان توایەو
سەرچاوەى دلى ژبايەو
نوخشەيش بى لە كوردى ھەزار

بابزانن کورد موسلمانه
لێل نابێ بەلێزمە ی بەهار

(١١) ئەم شیعەرە لە دیوانی ی م. ه دا بڵاونەکراوەتەو.

نەورۆزانه (١)

مژدە بێ سالت گەرایەو
ئاگری نەورۆز کرایەو
بەفری زستان توایەو
گیان و گول و دل ژیاوە
نوخشەیش بێ لە کوردی هەزار
گول لە باخا خۆی ئەنۆین
بولبول بەروویا ئەخۆین
هەور مـرواری دەپرژین
شەمسالت ژین و ژیان دین
نیرگس مەستە و چاو بەخومار
وا فەرشی چیمەن راخرا
گولالتە بوو بەشەوچرا
گول دەستیان بەست وەک برا
نەسرین و لاولاو تیک خرا
هاتنە لەنجە سەر و چنار
بولبول شەو بەئاواتەو
بادە شەونم ئەخواتەو
ئەگری بەنالتە و ئاواتەو
بەلکو گول دەم بکاتەو
ئەم پێبکەنێ ئەو بگری زار
وێنەوشە وەک من شین پۆشە
گەردنی کەچ کردوێ خامۆشە
ماتەم دەگری و بەپەرۆشە
بەهاری لە لا ناخۆشە

وا فەرشی چیمەن راخرا
گولالتە بوو بەشەوچرا
لاولاو تیک ئالان وەک برا
بەفر و هەلەکو پیک برا
کەوتنە لەنجە سەر و چنار
بولبول شەو بەئاواتەو
بادە شەونم ئەخواتەو
دەگری بەمونا جاتەو
بەلکو گول دەم بکاتەو
ئەو پێ بکەنێ و ئەم بگری زار
وێنەوشە وەک من شین پۆشە
گەردنی کەچ و خامۆشە
بەهاری لە لا ناخۆشە
بەداخەو بەپەرۆشە
بۆ ئێمە ی بێ کەسی هەزار
خوای زەوی زیندوو کردەو
تەمی لەسەر لابردهو
ئێمەیش بەدەشت و وەردهو
دەستمان لای خوا بەرزکردەو
دوعامان بۆ بکەوێتە کار
ئاگری لەسەر گردی یارە
لەم دیارەو وادیارە
ئاگری نەورۆز و بەهاری
پووناکی پێی کردگاری
لەگەڵ نووری (طور) بوو بەیار
ئاوی ئەو کەسێزە جوانە
چەند خۆش و پوون و پەوانە
ئەمە نمونە ی دلمانە

ئاگرى نەورۆزمان لە هیتلەر بەردا
خۆلى مردوومان بێژا بەسەردا
کە خۆلى مردووى کرا بەسەردا
دەستى لەیەخەى شەڕ و گەڕ بەردا
کە هیتلەر نەما غوولى یابانى
زۆرى نامىنى بۆ مل شکانى

(١) لای م. ه. لە لاپەرە (٣٢٢) ی دیوانەکەدا نووسراوە «لە بەهاری» بەلام راستییەکەى ئەودە ئیمە نووسیمان.

وەفدى کوردستان (١)

١٩٣.

وەفدى کوردستان، میللەت فرۆشان
هەرزە وەکیلى شارى خامۆشان!
چەپکى لە گۆلەکەى، باخەکەى سەرا
کە بەخویناوى میللەت (٢) ئا و درا
بیبەنە بەردەم عەرشى عىراقى
بلىن یار باقى، هەم سوحبەت باقى
پەردە و تارای سوور بەرن بۆ ئەمیر
بلىن پاش کوشتار، هیشتا تۆى دلگیر؟
دەک خەجالەت بن، لە پرووى مەحشەرا
ئیمە خاکی خەم، ئەکەین بەسەرا
ئینۆش ئەو عەرشەى بەخوین گۆلرەنگە
سوجدەى بۆ ئەبەن، هیچ نالین نەنگە
کورد نەمردووە، خەیاڵتان خواوە
بەرانی نەجات، بەخوین نووسراوە
من پەنگى سوورم، بۆیە خوش ئەوئ
مژدەى شەفەقى لى دەست ئەکەوئ (٣)

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەى بەبۆنەى شەرى بەردەركى سەراى سلیمانییە و تەووە کە پۆزى پەشى شەشى ئەیلول
پرووى دا. وە (بیکەس) تەخمىسى کردووە.

بۆ کوردی بى کەسى هەژار
خەوا زەوى زبندوو کوردەو
تەمى لەسەر لابرەو
کورد بەدرشت و وردەو
دەستیان لای خوا بەرز کردەو
رەنگە خوا بیانخاتە کار
ئاگرى لەسەر گەردى یارە
لە تەختگای خواوە دیارە
ئاگرى نەورۆز و بەهاری
چراى پێى پەرەردگسارە
لە گەل نوورى (طوور) بوو بە یار
ئاوى ئەو کەسێزە جوانە
بى قەسەوزە و پروون و پەوانە
ئاوینەى دلى کوردانە
دەرمەمان ئەکا لە تەنگانە
کەوتە کار نالەى ئیختیار

(١) ئەم شیعە لای م. ه. بلاو نەکراوەتەو.

نەورۆز و مەولود

١٩٤٢

رەببى عەرەب، نەو بەهاری کورد
دەست لەمەلانیان لە نەورۆز (١) کرد
جەژنى مەولودی پێغەمبەرمانە
وا مەولودمان کرد بە نەورۆزانە
ئەم دوو جەژنەمان کەوا یەک کەوتن
پێى پێکەوتنە خوا یەکی خستن
ئاگرى نەورۆزمان کە کرایەو
بەو ئاگرە ئاگرى شەڕ کۆژایەو

(٣) به‌لای منهوه پاش قافیهی (ئه‌سینن) زیاتر ده‌گونجی وه‌ک له (ئه‌بینن) واته، ئه‌مینن (ئه‌سینن).

بۆ شه‌هیدانی ٢٤ ی ئایاری ١٩٢٥

١- شێوهی سلێمانی:

گولاله به‌رنگ سوور ئه‌کاته‌وه^(١)
وه‌ک من داخداره له‌بنیات‌وه
له جورعه‌ی شه‌ونم خوتین ئه‌خوات‌وه
شه‌هیده‌کانم بیر ئه‌خات‌وه
ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف
پایز په‌نگی ماته‌مه
دنیا تاریک و ته‌مه
نووری چاوام کـهـمه

٢- شێوهی زه‌نگه‌نه:

گه‌زیه‌ی پایز، چوون من ڕوو زه‌رده‌ن
جه‌گولێ گولان، جودایش وه‌رده‌ن
ئا‌ه جه‌و بۆنه‌وه خاسیش ده‌برده‌ن
سه‌رنه‌بای فرار شه‌هیدان که‌رده‌ن
ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف

٣- شێوهی بادینانی:

دل، د ژین ته‌وه‌لایه
نه‌وه‌ی شیخ عبیداللهیه
به‌ده‌ست تا تورک خنکایه

(١) ئه‌م شیعره کاتی خۆی کراوه به‌گۆرانی.

ما‌مه‌ خه‌مه^(١)

١٩٤٨

هه‌تاوی هاوین، به‌ردی گه‌رم کرد
کاتیکت زانی، وتیان فلان مرد

مانگه‌شه‌و جلووه و تریفه‌ی که‌م بوو
وێنه‌ی ده‌ماوه‌ند، گه‌ردوون پێ ته‌م بوو
خۆزگه ته‌م گه‌ره، ناوی عه‌شق ئه‌بوو
له دلی وه‌ته‌نپه‌هرست به‌رئه‌بوو
ئه‌وسا ئه‌و جو‌شه، دلی ئه‌نه‌خشان
درکی ته‌ماعی، شه‌خسی ئه‌سووتان
هانام به‌تۆیه، خوای «ژیان» و «ژین»
له‌م ده‌رفه‌ته‌دا، شه‌په‌رزه نه‌بین
جاریکه و ئه‌مجار، کورگه‌ل بینه کار
کالای کوردستان، بخه‌نه بازار

نه‌عه‌ری دیوانه

کاک ئه‌حمه‌ده‌که‌ی^(١)، خوشه‌ویستی خوا
زۆر که‌س به‌سایه‌ی تۆوه نان ئه‌خوا
له‌وانه زیاتر، من تۆم خو‌ش ئه‌وێ
هه‌رتۆی سه‌ره‌به‌رزی، قه‌ومه‌که‌ت ئه‌وێ
که‌ له زیندانیان تیک خزانده‌بوین
سی‌داره‌یان بۆ داچه‌قاندبوین
تۆ چو‌بو‌یت‌ه لای «بدیع الزمان»^(٢)
مژده‌ت دابوویه، به‌ژیان و مان
فه‌رمو‌بو‌وت ئێ‌وه، نامرن ئه‌مپین
تا سه‌ر ئازادی گه‌لتان ئه‌سینن^(٣)
خۆ من باوه‌رم به‌وه کـه‌رده‌وه
به‌وه‌سییه‌ت ناوی ئه‌وه‌م برده‌وه
به‌لام وا ئه‌مـروم به‌و ئا‌واته‌وه
بشمـرم گۆرم ده‌نگ ئه‌داته‌وه

(١) کاک ئه‌حمه‌د، نیازی له کاک ئه‌حمه‌دی شیخه که‌ باوکی باپیری شیخ مه‌حمودی قاره‌مانه. مرۆفیتی پاک و
ئایندار بووه. پیاوی دنیا نه‌بووه. وا به‌ناوبانگه که‌ هه‌تا جوله‌که‌کانی سلێمانیش خو‌شیا‌ن ویستوه.
(٢) بدیع الزمان زانیه‌کی زۆر به‌رزی کورد بووه له ئه‌سته‌مول دانیشته‌وه و نیازی له بدیع الزمانی هه‌مه‌دانی نییه.
(٣)

ئیمه بۆ مه‌رگی جوانان نه‌گرین
ترسی نه‌وه‌یشمان هه‌یه که نه‌مرین
هی وامن هه‌یه، له مه‌رگ ناترسی
هینده بی‌زاره، له کهس ناپرسی
نه‌وانه‌ی که‌لکی، پیاوه‌تیان بوو
کوچیان کرد ده‌وری، نه‌وان به‌سه‌رچوو
ئێسته هیوامان، به‌کهس نه‌ماوه
زه‌وقی هه‌لکردمان، ناوه به‌لاوه
له‌به‌ر نه‌وه‌یه، وهک (بی‌ساران‌ی)
له عاله‌م ته‌ریک، بوومه‌ زیندانی
به چله‌ی هاوین، له ژووری زستان
پاده‌بوێرم، ئاو‌پش‌ئین، گریان
وهک به‌ختم، به‌رگی ره‌شم له‌به‌ردا
باخاکی، عاله‌م، بکه‌م به‌سه‌ردا
ئاخ بۆ هام ده‌ردی، دلسۆز و یار بی
به‌ده‌ردی ئیلی، دڵ بریندار بی
ده‌ستی یه‌ک بگرین، روو بکه‌ینه شاخان
پێکه‌وه بگرین، به‌کول له‌ داخان
بۆ نه‌وانه‌ی وا، به‌بای بالی دیو
له‌ترسا و برسا، روو نه‌که‌نه کیو
ده‌ستی دلسۆزی، ده‌وایان نا‌کا
وا ده‌تلینه‌وه، له‌سه‌ر رووی خا‌کا

(١) ئهم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

یاران نه‌وبه‌هار^(١)

١٩٤٩

یاران نه‌وبه‌هار،
په‌نگی خه‌زانه، له‌لام نه‌وبه‌هار

وه‌نه‌وشه، سه‌رشین، چه‌وتاوه خه‌مبار
سۆسه‌ن شێواوه، له جه‌خاری خار
گول باهه‌ر نه‌روێ، نه ئال و نه‌زه‌رد
گیای سه‌وز و وشک، بی به‌داخ و ده‌رد
با که و نه‌خوێنی، له‌سه‌ر نزاران
با نه‌په‌رژینی، شه‌ه‌ونم بۆ داران
نه‌رخه‌وانه‌که‌ی، سه‌رقه‌بری پۆله‌م
بم گرینی بۆ، شیوه‌ن و ماته‌م
لافای دیدهم، وا جۆش بسینی
سه‌ده‌ی به‌ره‌ستی، ئاو پرووخینی
دیجله‌ی فرمی‌سکی، دووری عه‌زیزان
سه‌لمانی پاکم بۆ بخاته‌ گریان
کلێله‌ی به‌فری. چیا و ئاسۆ و هه‌رد
باداوه پیچ و گێژه‌لووکه‌ی ده‌رد
به‌دوعا و ناله‌ی، دڵ مه‌ئوسیمان
پروو بکاته شاری، ته‌قیانووسیمان
ئێتر نه له شاخ، ده‌نگی گیانداربی
نه‌سه‌دای بولبول، نه گوێشه‌ن دیاربێ
چونکو قیله‌که‌م، ئیمساڵ غه‌مگینه
دیاره که فه‌له‌ک، لیتمان به‌قینه
خوایه گیرا که‌ی، ئاهو هه‌ناسه
هاواره په‌حمی، ئیلم که‌ساسه^(٢)

(١) ئهم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) ته‌واو لیم ئاشکرا نییه که پیره‌مێرد ئهم شیعره‌ی به‌چ بۆ نه‌یه‌که‌وه و ته‌وه وه چ کاره‌ساتیک و هه‌ا دلی بریندار کردووه و هه‌ستی ئالۆز و خه‌مبار کردووه. به‌لام به‌وه‌دا که شیعره‌که‌ی له‌سه‌ره‌تای مانگی نیساندا بلاو کردۆته‌وه رێی تێده‌چێ که به‌هۆی نه‌وه‌وه بووبێ، که ئه‌و ساڵه ١٩٤٩ نه‌یان هه‌شت ناگر بکاته‌وه و ئاهه‌نگی نه‌ورۆز بگێژێت.

جه‌ژنی مه‌لود و نه‌ورۆز (١)

١٩٤٣

وا سه‌رله‌نوێ، زه‌مین گيا و گول، ژيايه‌وه (٢)
 گيرۆده‌یی و كه‌سیره‌یی سه‌رما، براه‌وه
 خوابكا هه‌واي ئاسایشی ئه‌م خاكه‌ بێته‌وه
 ئه‌م ئاگره‌یش به‌ئاوی نیسان، دامریته‌وه
 وه‌یا الله نور السموات
 چرای پیمان بێ، مصباحی مشكات
 فه‌رمووته (نار نور علی نور)
 مه‌لود و نه‌ورۆز، واهاتنه (ظه‌ور)
 دوو په‌بیع، یه‌كێك مه‌لودی سه‌ردار
 ئه‌و په‌بیعی تر، نه‌ورۆزی به‌هار
 ئه‌م دوانه‌ ئه‌مسال، كه‌وتونه‌ مانگی
 بۆ پیرۆزی كورد، ئاواز و بانگی
 نیه‌تی مه‌لود، له‌ نه‌ورۆز دینین
 له‌ گه‌ردی یاره، مه‌لود ئه‌خوینین
 به‌و نیه‌ته‌ خوا، ئه‌م دوو جه‌ژنه‌مان
 پیرۆز كا و بێ به‌جه‌ژنی جیهان
 یه‌عنی ئه‌م شه‌ره، بکوژینیت ته‌وه
 ئه‌م فه‌لاكه‌ته، بپرتینیت ته‌وه
 جارێ نه‌ورۆزمان، رۆژێکی وایه
 رۆژی سهرۆشتی هه‌موو دنیایه
 ئه‌و رۆژه‌یه‌ سال، نوێ ئه‌بیت ته‌وه
 زه‌وی و دره‌خت و گیایا ئه‌ژیه‌ته‌وه
 به (بحي الأرض بعد موتها)
 زینده‌گی تازه، ئه‌بینین وه‌ها
 ئنجا مه‌لودی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره
 ته‌عریف و مه‌دحی له‌حه‌د به‌ده‌ره
 تیفلێکی بێ كه‌س، خۆی نه‌خوینده‌وار
 خودا به‌و دینه، كوردی به‌سه‌ردار

شیوه‌ی سهرۆشتی، له‌ده‌ست خۆی ناوه
 خۆی چۆنی ویست و، دروست كراوه
 بۆ ئه‌م دوو جه‌ژنه، له‌ گه‌ردی یاره
 كوێ ئه‌بنه‌وه، خه‌لكی ئه‌م شاره
 كاله‌ك و شووتی و توور و پرته‌قال
 له‌گه‌ڵ یاپراخ و چا، جه‌ژنانه‌ی سال
 هه‌رچه‌ند ئه‌مانه، ئه‌مسال گرانه
 له‌لای پیره‌می‌رد، هه‌مووی ئاسانه
 چرای باپیران، ناکوژیت ته‌وه
 هه‌رچی خه‌رج ئه‌كا، له‌جیی دیت ته‌وه
 باوك و باپیرمان، با ناو ده‌ریه‌رن
 رۆله‌ی (زانستی) یش تیر تیا هه‌له‌په‌رن

(١) ئه‌م شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌می‌ردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) له‌ ژماره ٧٠٠ ی ژیندا سالی ١٩٤٣ که ئه‌م شیعره‌ پیره‌می‌رد خۆی بلاوی کردۆته‌وه به‌و جۆره‌ نییه‌ ئیمه‌ له‌ سه‌ره‌وه نووسیمان، به‌لکو ئه‌و چوار دێری که کیشه‌که‌ی له‌ ته‌واوی شیعره‌که‌ جوییه‌ هه‌ر له‌گه‌ڵ شیعره‌که‌دا نووسیه‌. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و چوار دێره‌ش نیوه‌ دێری یه‌که‌می ١٣ بگه‌یه‌ و سیانه‌که‌ی تر چوارده‌ بگه‌ن. وه‌ دواي ئه‌وه‌ شیعره‌که‌ هه‌مووی کیشی خۆمالي ١٠ بگه‌یییه‌.

کو‌نه‌فرۆشی (١)

١٩٤٨

دیجله‌ به‌هاران، كه‌كه‌ف ئه‌چینێ
 زنجیر كراوه و، شیتتی ئه‌نوینێ
 پایزان بێ ده‌نگ، دۆش دانه‌می‌نێ
 دیاره‌ كه‌س له‌سه‌ر، بارێ نامینێ
 دیجله‌ ئه‌م هه‌موو خه‌لیفه‌ی دیوه
 له‌ له‌نجه‌ و لاری خۆی نه‌له‌خشیوه
 راست به‌ناو جه‌رگی به‌غدادا ئه‌پوا
 ئه‌یان خنکینێ، كه‌ ده‌ستی ئه‌پوا
 ئه‌م دیجله‌ی ئیستا، كه‌ ئه‌كا گوزه‌ر
 (هۆلاکو) به‌ری به‌ستبوو به‌سه‌ر

که من که وتمه مهلهی ناچار له گۆما
بهلام قوول بێ نهوهک خوړ و خهتەربێ

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پێره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

شەر له‌گه‌ڵ هه‌وادا (١)

١٩٤٢

نازانم هه‌وا، بۆچ وا به‌کـوـلـه (٢)
لهم ده‌نگوباسـه، بۆچ نابـه‌دـلـه
ئـیـمـه زیانمان هیچ له‌و نه‌داوه
ئـه‌و بۆچ ته‌گه‌ره‌ی له‌کارمان داوه
ئـه‌و قـیـنـی چـیـیه، وا رێگا ته‌گرن
به‌دناوی نه‌بێ، هـیـچـی پـی نـاـپـرن
ئـه‌و دهم و واته، زبانه شـیـرـیـنه
له‌لای ئـه‌و تـاـله، هه‌روه‌ک هه‌نگوینه
(له‌ندهن) ته‌توانی، ئـه‌و له‌رزەش بـیـرـی
به‌ریه‌خـه‌ی هه‌وا، ده‌رویش دادـرـی
خـه‌یـاـله تـاـزه، بۆـکـورد به‌یـانه
شـه‌وـی به‌سه‌رچوو ئـه‌م قه‌ومـه جـواـنه
با ته‌قس لاچـی، رێگا بـکـا چـۆـل
به‌سه، لاخواری، به‌سه بۆـلـه‌بۆـل
لووتت ده‌شکـی، هه‌روه‌کـو نـاـزی
ئاخـر، ئاواتی مه‌رگت ته‌خـوازی
ده‌نگی مامـۆـستا (په‌مزی) (٣) بابـیـه‌م
شـیـعـه‌کـه‌ی (گۆران) (٤) بابـیـته به‌رگوتـم
به‌قاسپه‌ی چالاک (٥)، هه‌روه‌ک نـیـره‌کـه‌و
با رام چه‌نـیـتی شه‌وه، گیان له‌ خه‌و
سه‌یرکه، چه‌ن خۆشه، ناوی ئـه‌م پـیـنـجـه
لـیـکـی ده‌ینه‌وه، وه‌ک زێر و گه‌نجـه
ژین و ئـیـزاعه‌ی شاری سلـیـمـانی
وا کوردی ئـیـران، هه‌موو پـیـی زانی

هه‌زار هۆلاکۆی، هـیـلاک و کـز کرد
لاله عـه‌بـاسـی ئـاـلی له‌ناویرد
هه‌روه‌ک خۆیه‌تی، به‌بـی غـم ئـه‌پـوا
له‌ خوړه و گوړه، ناکه‌وێته‌ دوا
هه‌ر که‌لوی به‌رده، له‌ تاقي کـیـسـرا
بانگ ته‌کا (به‌قا نه‌بووه کـسـرا)

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی (پ.م.ی) (م. ه) دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه

فه‌له‌ک نایه‌لی (١)

١٩٤٩

فه‌له‌ک نایه‌لی، خۆشی تاكو سه‌ر بـی
ئـه‌وـی پـیـاو بـی، ئـه‌بـی هه‌ر ده‌ریه‌ده‌ر بـی
ئـه‌بـیـنـم ئـاـسـمـانی باوه‌پیاره
شـیـعـاـرـیـکـی نـیـیه، شـیـوه‌ی به‌در بـی
له‌ناو ئـه‌و باخه‌دا، خۆی ناشتی ئـیـسـتا
دره‌ختـیـکـی نه‌هـیـشت، سـیـبه‌ر له‌یه‌ر بـی
به‌هاره‌ت، شـا‌عـیـرـیـکـی پـی نه‌هـیـشتـیـن
وه‌کو بولبول، که نـاـلـه‌ی کاربگه‌ر بـی
له‌ گـردی یاره‌وه، ئـاـگـرـی دیاـره
ئـه‌سـووتـی هه‌رچی نه‌ورۆزی له‌به‌ربـی
نـیـیه غه‌یری وه‌نه‌وشه و لاله وه‌ک پـیـر
قـه‌دی چه‌وتی، له‌به‌رداخـی جگه‌ربـی
خه‌وی مه‌رگه، مه‌گه‌ر گورگی ته‌جـه‌ل هـات
له‌رانی داین و نه‌ی دی که‌س خه‌به‌ربـی
به‌جاری، چوار په‌لی گرت و فراندی
وه‌ره جه‌ژنت نه‌بـی و قـۆچـت له‌سه‌ربـی
ئـه‌لـیـن به‌م حاله، شوکرانه‌بژیر به
نه‌وه‌ک پۆژیتکی له‌م پۆژه به‌دتر بـی

له شوین میعراجی (مسجد الاقصی)
 دهنگی گۆزانی (گۆزان) (٧) مان هه‌لسا
 فه‌له‌ستین شوینی (صلاح الدین) ه
 بۆیه ئهم دهنگه، هینده شییرینه
 ئافهرین ره‌مزی به‌ته‌وا‌ی قه‌زاز (٨)
 راست میلله‌ته‌که‌ت، پێ کرد سه‌رفراز
 لاوکی کوردی وه‌ک دهنگی زه‌بوور
 دهنگی دایه‌وه له نزیک و دوور
 سه‌ری گۆیژه‌مان له (صخرة الله)
 تا پایه‌ی عه‌رش، یه‌زدان خۆی هه‌للا
 شوپێک که‌وته ناو کوردستانه‌وه
 رۆحی نیامان (٩) پیتی سه‌سانه‌وه
 رادیۆ وه‌ک (صوری اسرافیل) وابوو (١٠)
 (بعث بعد الموت) له پێ په‌یدا‌بوو
 ئهمه نه‌زه‌ری به‌ریتانیایه
 مسی کرد به‌زیو که‌ کیمیایه
 ئهم ژبانه‌وه و ئهم زینده‌گییه
 تا ده‌مرین چرای پیتی به‌نده‌گییه
 شیوه‌ی عیراقیش دیموکراتیه
 ئهمه نیشانه‌ی، پێگای هاتییه
 یاخوا له‌سایه‌ی، به‌ریتانیادا
 پێکه‌وه بژین، تیر له‌ دنیا‌دا

(١) قودس: پیرۆز.

(٢) قودس: شاری قودس.

(٣) سه‌رکرده‌یه‌کی به‌ناوبانگی نازیه‌کان بوو له ژوو‌رووی ئه‌فریقا‌دا له‌شه‌ری (علمین) دا شکا. م. ه.

(٤) م. ه. نووسیویه (پۆژی پۆمیلیش به‌و شه‌ره‌ شکا)، به‌لام له راستیدا وه‌هایه: پۆژی پۆمیلیش، بوو به‌شه‌و شکا.

(٥) سه‌رکرده‌یه‌کی ده‌ریایی فه‌ره‌نسا بوو. م. ه.

(٦) مه‌به‌ستی له‌و ئێستگه‌یه‌یه که ئهم شیعردی پۆ وتوه. ئێستگه‌ی (شرق الادنی) له یافا.

(٧) مه‌به‌ستی له‌و سروود و گۆزانیانه‌یه که گۆزان شیعردکه‌ی نووسیویه وه (چالاک) ده‌یگوت.

ده‌نگی (کامل) به‌گ، شه‌وقی گه‌لاوێژ
 بلا‌وبوه‌وه، هه‌زار تۆپ هاو‌پێژ
 قسه‌ خۆشه‌که‌ی، شاری فه‌له‌ستین
 گورزی کاوه‌یه، مزگینیی پۆژین
 خۆزگه‌ زانستی (٦)، ئیمه‌یش بمایه
 بانگی (هه‌ریژی) لێ نه‌پرایه
 ئه‌وسا نیشتمان ئه‌گه‌یه‌یه غایه
 هه‌موو لا‌وانمان ئه‌گه‌یه‌یه غایه
 ئیتر هه‌ریژی، به‌ریتانیایا
 ده‌نگی خستینه، ناو هه‌موو دنیا

(١) ئهم شیعره له دیوانی پیره‌مێرددا بلا‌و نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) پیره‌مێرد ئهم شیعردی پۆ ئێستگه‌ی (شرق الادنی) وتوه که سالی ١٩٤٢ له یافا (حلفاء) له جه‌نگی جیهانی دووه‌مدا کوردبو‌یانه‌وه. به‌شیکێ کوردی تیا‌بوو که گۆزان و ره‌فیق چالاک و ره‌مزی قه‌زاز به‌پێوه‌یان ده‌برد.

(٣، ٤، ٥) مه‌به‌ستی له ره‌مزی قه‌زاز و گۆزان و ره‌فیق چالاکه. که له به‌شی کوردی ئه‌و ئێستگه‌یه‌دا کاریان ده‌کرد.

(٦) مه‌به‌ستی له کۆمه‌لی زانستی و قوتابخانه‌که‌یه‌تی له سلیمانی

شیعری دووه‌م - پۆ ئێستگه‌ی یافا

١٩٤٢

ده‌نگیکێ قودس (١) لای قودس (٢) هه‌ت
 ناو جه‌ژنانی کرد، به‌جه‌ژنیکێ راست
 ئه‌و شه‌وه به‌ختی، میحوهر وه‌رگه‌را
 نووزهی نازیه‌کان، له لی‌بیا برا
 پۆژی رومیل (٣) یش بوو به‌شه‌و شکا (٤)
 ئابرووی فاشست، ئیجگاری تکا
 ئه‌مه‌ریکا هات، جه‌ژناری گرت
 ئه‌میرال دارلان (٥)، که‌وته جرت و فرت
 ئه‌و شه‌وه بانگی رۆله‌ی کوردستان
 له‌شه‌رقی ئه‌دنا (٦)، گه‌یییه ئاسمان

ئنجىا تەلقىنىم بدەن بەكوردى
بلىن ئاوات، هاتە جى، مردى

(۱) م. ه. ل. لاپەرە ۱۱۶ى دىوانى پىرەمىردا نووسىويە شاعىر ئەم شىعەرى بۆلەو قارەمانە بارزانىيە كوردانە وتووە كە لە سنوورى تورکيا و ئىرانەو گەيشتنە خاکی شوورەو.

فەريادى پىرەمىرد (۱)

۱۹۴۵

ئەلەين فرمىسكى هەور بارانە
گوایە گىرانی شىنى یارانە
کوا ئەگەر هەور وا بگىرایە
ئەشیا بارانى هیچ نەووستایە
چونکە چوار سالا ئەم سەرزمىنە
تیکرا بەخوینى کوژراو رەنگینە
ئیمە کە خۆمان، یەکتر بکوژین
هەور و ئاسمان بۆچ، بۆمان بگرین
ئەم قەرە قەرە و، قەرى ئىنسانە
راستت پى بلىم، فیتى شەیتانە (۲)
خواستى خوايىیە، ئەبى بێتەجى (۳)
بۆ ئەوێ زەمین، بەفەساد نەچى

(۱) مەبەستى پىرەمىرد لەم شىعەردا کارەساتى جەنگى جیهانى دووهمە.

(۲) لێردە جیتی سەرسۆرمانە کە بیروباوەرى ئایینی بەو جۆرە کارى لە شاعىر کردووە لەبرى ئەوێ هۆی بەرپاڤوونى جەنگ بۆ واقیعی دروست بوونى بگىتەتەو، تاوانەکەى ئەخاتە ملی شەیتان و خواستى خوا. لەکاتیکدا شەیتانىشى وەک پەمز دانەناوە.

لەو ساو

لەو ساو کە شارى سلیمانى دروست کرا
کوشتارى ئیمە بوو بەشەرى دوو برا
سالیک بەتوورەکانە بەمال و منالەو
ئەزباين بەپىزە، ریزکەرى کەوش بووین لەمالەو

(۸) پەمزی قەزاز.

(۹) مردوو.

(۱۰) ئەم شىعەرە لێرەو لە دىوانى پىرەمىردى م. ه. دا نەنووسراوە یا قەرتىنراوە. وە بریتىيە لە پىنج بەیت واتە (۱۰) نيوەدێ.

جەژنى قوربان (۱)

خوا حەزەرەتى ئىسماعىلى لەژێر تیغ هینایە دەر
سالتان هەموو هەر بەجەژن و بەشادی بباتە سەر
ئەو جەژنە جەژنە، مىللەتى تیا بەشادمانى بژى
بۆیە بەهاری پەسەندە، گۆل و مىوێ دیتەبەر
پێکمانەوێ، جەژن و دلشادی
تا سەر بى، سەر و گەردن ئازادی

(۱) پىرەمىرد بەبۆنەى جەژنى قوربانەو لەسەر کارتیک ئەم شىعەرى بلۆ کردۆتەو

عەشرەت هاوارە (۱)

۱۹۴۷

عەشرەت هاوارە، عەشرەت هاوارە
کەوتوو مە (ئاراس) ئا و بى بوارە
پىم نىيە منیش، شوین ئەوان کەوم
پىرم، هەنگاوێک بنیم، ئەکەوم
لێرەش وا کەوتوو بەدەم دەردەو
لە ئیشى دوورى و ئاهى سەردەو
دکتۆر دەوای تۆم ناوێ لیم گەپى
بەلکم بەئاهم، دەوران وەرگەپى
یا وا وەرگەپى ئیلم سەرکەو
یازرمەى تۆپى زەرپەى بەرکەو
ئەو ساکە دوعای من وا گیرابى
لە خانەى خاکا، ئاواتم نابى

ناویان ون مه‌که‌ن، به‌خاس و به‌عام
تا‌کو ده‌س که‌وێ، رۆژێ ئینتقام
بینه‌ جووله‌جوول، بارۆحیان شادبێ
پیتی میلله‌ته‌که‌م، له‌ به‌ند ئازاد بێ
کچانمان له‌ژێر، به‌یداخی ره‌شدا
چاو هه‌له‌نه‌هێن، به‌خوێنی گه‌شدا
به‌خوێنی لاوان، وه‌ته‌ن نه‌جووشی
میلله‌ت بۆ وه‌ته‌ن، سییا نه‌پووشی
هه‌زاری وه‌ک من، هه‌تا نه‌کوژری
به‌قه‌له‌می خوێن، شیوه‌ن نه‌نوسری
ئه‌م میلله‌ته‌ی کورد، رزگاری نابێ
بێ شک ئه‌م ئیشه‌، ئه‌بێ هه‌ر وابێ

(١) قادر: شیخ عه‌بدولقادر شه‌مزیی.

(٢) فوئاد: دکتور فوئاد یه‌کێ له‌ پێشه‌وايانی شۆرشێ کورد بوو له‌ تورکیا له‌ته‌ک شیخ عه‌بدولقادر و
هاوریکانیاندا شه‌هید بوون.

تاکه به‌یت

١٩٤٣

له‌ناو، ئه‌و ئاوه‌ جوانه‌ی، ته‌رزی، ته‌رزه
دلی (بی)و(مانگ)و(شاعیر) هاته‌ له‌رزه

دایکی وه‌ته‌ن^(١)

بۆ شه‌شی ئه‌یلولی ١٩٣٠

دایکی وه‌ته‌ن راوه‌ستـتاـوه
فرمیـسکی خوێنی له‌ چاوه
پرچی به‌شـانیـا بلاوه
ئه‌لێ ئه‌ولادـم کـوژراوه

دیوارپێک به‌دزییه‌وه‌ گه‌سکی له‌مال ئه‌داین
شه‌و خه‌نجه‌رتیک به‌دزییه‌وه‌، باوکی له‌ چال ئه‌ناین
سه‌رمایه‌ی تجاریکی پێشوو، معاشیکی ئێسته‌ بوو
ترسیکی وای بوو کێ خه‌وی ئێستای له‌چاو ئه‌چوو؟
ئه‌من و ئاسایش و نیعمه‌ت و سه‌یرانی ئێسته‌که‌
توخوا به‌ناشوگری مه‌بیره‌ و سپله‌یی مه‌که‌
باوه‌کـوو ئه‌وانه‌ی ژوووروو، نه‌خنکپین به‌داره‌وه‌^(١)
با دانه‌هێنرپین به‌ته‌ری به‌پۆیه‌ی مـشـشـاره‌وه‌
قه‌یوان و قـوتـره‌ و کـونه‌ماسی له‌ده‌ست نه‌ده‌ین
دوایی به‌جـرت و فـرتـه‌وه‌ هانا بۆ کێ ئه‌به‌ین؟

(١) مه‌به‌ست له‌ شۆرشگێڕانی شۆرشێ شیخ عه‌بدولقادر شه‌مزیی و شیخ سه‌عیدی پیرانه‌ که‌ له‌ سێداره‌ دران.

ئێمه‌ که‌ کوردین

١٩٢٦

ئێمه‌ که‌ کوردین، له‌لامان وایه
زوبانی کـوردی، زۆر بێ هاوتایه
لاوکی کـوردی، ده‌نگی زه‌بووره
(جنة‌ المأوی) له‌ شـشـاره‌زووره
صلاح الدین و که‌ریم خانی زه‌ند
بابا شه‌ره‌ف خان، شای کۆی ده‌ماوه‌ند
قاره‌مان قادر^(١)، فیدایی فوئاد^(٢)
له‌رپیی وه‌ته‌ندا، به‌جه‌ننه‌ت بوون شاد
گه‌وره‌ی هه‌یج قه‌ومیـک وه‌ک گه‌وره‌ی کوردان
له‌رپیی وه‌ته‌ندا، نه‌بوون به‌قـسـوریان
فکری میلله‌تیان، ئیـحـیا کـرده‌وه‌
قه‌دری وه‌ته‌نیان ئه‌عـلا کـرده‌وه‌
شادین ئه‌ی میلله‌ت بۆ ئه‌م گه‌ورانه‌
فه‌خری ته‌ئریخی، لایق به‌وانه‌

له دهورهی تورکیدا ولایهتی بوو
له مانگه ږتوه والی بو دهرچوو
تا خوا ههلیکی باشی بو په خساند
له کهشمه کهشی دهست بېگانهی ساند
پژلهی ناوداری، وهتهنی عیراق
پشتیان دایه یهک کهوتنه ئیتفاق
ئنجلا له نهوهی، هاشمی ئەکبهه
مهلیک فهیسهل هات، کردیان به سهروهه
ههچهنه خوا کردی و چهرخه دنیا بوو
دامه زرينههري، بهریتانیایا بوو
هیششتاکو تهواو دانه مه زرابوو
له ههر چوار لاهه ئاشووب په یدابوو
هیتلهه له دهه و میتلهه له ناودا
بارگیری بهدی فیتنهیان تاودا
تا پتیان کرا دریغیان نه کرد
ئینگلیز کهوته فریا دهستویرد
ئیسفا به حوکمی ئایه تی قورئان
که باوه ږهکا پیاوی موسولمان
که سنی پاش مردن، زیندوو بیتوهه
دیاره که ئیتر نامریتوهه
به غدایش پاش مردن، زیندوو بوتهه
ئیتتر مردنی له بیهرچوتهه
لهم (بعث بعد الموت) ه ئه مینین
هه تا دنیا بیت ئیمه ئه مینین
وا به پیمانی (ئه تلاتیک) عیراق
له گهل دوو دهولت، کهوته ئیتفاق
له (ساحی صلح) دا ئیمه بيش جی نه گرین
ههقی سه ره به سستی، به ههقی وه نه گرین
پهنگه که هه ندی له گرۆی به دکار
به هۆی به دخوویی وهک دوو پشک و مار

دلم براده، جهه رگم سووتاهه
هیتزم نه ماهه، پشتم شکاهه
دوکه لئ کهوته روویی ئاسمان
به چکه شیرانمان گشت شه هیدکران
منداله کافان به بی باوک مان
کزهی خه زانه، گهل پزانه نابرتیه وه!
ئهی شه هیدانی، بهرگ خوینین
خوتان بو ئیمه کرد به په رزین
له خوینتسان دهس بهردار نابین
له دلی میلله تدا دهژین
شهشی ئه یلوله، رۆله مه قتوله
چاوه، پرژانه، گهل پزانه، نابرتیه وه

(١) ئهم شیعره له دیوانی پیره میږدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه. کاتی خۆی کراوه به سروود بۆ شهشی ئه یلول.

سه رگوروشته

١٩٤٣

عیراق که شوینی (بنو عباس) بوو
باخی ئیره می، لاله عه باس بوو
وهک جورجی زیدان، نووسیویه بۆمان
تا به سه ره بوو بوو، به باخ و بیستان
دنیا له سه ره هیچ باری نه ماهه
به غدایش لهو حاله کهوتبووه دواوه
وهک مه لای مه زبوور ئه لئ ئه مانگه
دهورهی پرتهوی کهه چواره دانگه
ئه بیهرن ئه یکه نه به ئه سستی ره ی ورد
ئه م چه رخی چه په ییش، وای له به غدا کرد
ئه م دیجله ی کهوا، پیا ئه کا گوزهر
هۆلاکو بهری به سستی بوو به سه ره

بۆ مستهفا صائب (۱)

مستۆ (۲) وادیاره تۆش جل خوار ئەکە (۳)
 ئەستۆت ئەخوری و مەیلی بار ئەکە
 نامە ئەنوسیت بەزبانی تورکی
 لە میللیەتدا مایل بەشرکی
 ئیمە کە کوردین لەلامان وایە
 کوردی زبانی کە زۆر بێ ھاوتایە
 ناوی پێغەمبەر، حەمە ی پەسولە
 نوێژمان بە کوردی لای خوا قبولە
 ئەگەر تەلقینم، بە کوردی نەدری
 گوێی لێ ناگرم، با کفتم بدی
 گەر مەپنەموکە (۴) عارەب لێم پرسی
 وای تێ ئەخوێم، کە ئەو بترسی
 ئەمە دینمە و دینیکی بەهەق
 لەسەر بەیتی خۆم ئەگەر بکریتم شەق
 نووسیوتە گوا، وەزیفەم ماوە
 هەرچیمان کردوو هەر ناتەواوە
 چیم کردوو ئیستا جاری لە کویمە
 میللەت لەمەودوا ئومیدی پێمە
 سەیرکە بەھارم لێ بێ ئینشالله
 لە کوردستاندا، بیکەم بەهەللا
 شیمال و جنوب، تیکەل کەم بەقین
 بلەرژنمەو، گاکە ی ژێر زەمین
 بەیداخی کوردی، بلەرژنمەو
 ئیرسی ڕۆیوەکان بگەرژنمەو
 صلاح الدین و کەریم خانی زەند
 بابا شەرف خان شای کۆی دەماوەند
 بێنە جموجۆل، ڕۆحیان شاد بێ
 پێی میللەتە کەم، لەبەند ئازاد بێ

بەین ئیعلانی شەڕ بۆ شەڕ چوونە
 ئەوی گۆیتی باتی، دلی زەبوونە
 ئەم دوو دەولەتە یەک یاری ئیمەن
 بۆ هەموو دەردی، خەمخواری ئیمەن
 چ پێویستیکیان بە ئیمە هەیە
 دەولەتی عادل دیارە بێ وەیه
 ئەبێ بزانی کە (گا) گۆراوە
 نۆزە ی بپراوە، هەر کلکی ماوە
 باوەجود ئیمە کە ناومان کوردە (۱)
 لە شانامەدا، ناویانگمان کوردە
 توخوا نەنگ نییە لە شەڕ بترسین
 لەم ڕەنگ هەرا و گیقە پرسی
 من وام ئەوی کورد لە پیشەو بێ
 وەک فەرهاد بازووی بە تیشەو بێ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

سێ بەیت

۱۹۴۸

«هەر کاری لەلای بەندە گرانە
 ئەو لەلای خوا گەلێ ئاسانە
 بەلام بەو شەرتە ی بروت بەخوابی
 ئیشیکی وایش بێ، غەدرت لێ کرابی
 نالەت ئەبێتە، سەرەبزوتی
 وەک ئاگر و پووشوو، زۆردار ئەسووتی»

بهندی قهتار (۱)

۱۹۴۶

ساقی به عه شقی به رزی خاکه کهم
به یادی قهومی دل خه مناکه کهم
بۆم تیکه جامی، با دل خاموش بی
که لکه له و سه وادی سهر فهراموش بی
توخوا سا (ره شۆل) (۲) تۆش قه تاره کهت
سه وادی سوب سه حهر پای کۆساره کهت
به لکو بیته جۆش، نهوجه وانانمان
تیکۆشن به عیلم بۆ خان و مانان

(۱) ئەم بەیتە لە لایە ۸۲ ی م. ه دا بهههله نووسراوه. راستمان کردوه.

(۲) ره شۆل: دهنگخۆشیکێ کورده، که ماوه یهکی زۆر به بۆلبولی کوردستان به ناویانگ بوو، مرقۆشیکێ قسه خۆش و له خۆبوردوو و به وه فایه، گوێ ناداته مالتی دنیا، ههر زرمه ی دئ، لای من ته نهها ههر عه بیی ئه وه یه که ژماره یهکی که می له هه لیه سته کانی کوردی له به ره و ئه بوایه زۆریه ی هه لیه سته به ناویانگه کانی له به ریکردایه، هه روه ها ژماره یهکی زۆر که میشی له گۆزانییه کانی تۆمار کردوو که ئه مه ش راست نییه. ره شۆل که ئه و گۆزانییه ی ئه وت (ره شۆل) ه که ی ئه کرد به کورده و به م جۆره ئه یوت: توخوا سا کورده تۆش قه تاره کهت.

بۆ بیست ساله ی ژین

له (۱۹۲۶) ه وه بۆ (۱۹۴۶)

بهسته ی هه ی ژین

هه ی ژین، هه ی ژین، گولێ باخی ژین
هیمه تی پیرت، بۆ بوو به په ر ژین
به خت وه ک ته ختی سوله یان به رزه
شیرت وه ک عه رشی به لقیس سه د ته رزه
بینای نه زانیت، هینایه له رزه
خۆشه و یستی تۆ له لامان فه رزه
هه ی ژین، هه ی ژین

له سه ر ههر کێوی، شیری تیخویری
ناوجه رگی هه موو، دوشمنان به یی
ئه و جا سه ره به ستی، به ئیمه ئه درێ
خیر ئه وان بیده، که لک ناگری
نامه وی بیده، ئاهیی (۵)، بیسیتم
فکرم ئه مه یه، هه تا ئه میتم
هه زاری وه ک من، هه تا نه کوژی
به قه له م، به خوین، مه رسیه ی نه نووسری
به و خوینه خوینی، میله له ت نه جۆشی
میله له ت بۆ وه ته ن، سیا نه پۆشی (۶)
کچانمان له ژیر، به یداخی ره شا
چا و هه لته هین، به خوینی گه شا
تا خاکه که مان، به خوین نه شۆری
ئیمان به سکه ی، روپییه نه گۆزیری
ته شه بوساتی، من ته و او نابیی
موتله ق، ئەم ئیشه ههر ئه بی وایی

(۳.۲.۱) مسته فا صائب: نووسهر و رۆژنامه نووسی گه و ره و به توانا. ژماره کانی رۆژنامه ی (ژیانه وه) و (ژیان) ی سالانه ی بیست و سی، هه روه ها له چاپدانی دیوانه شیعریه کوردیه کان و پیتشه کی بۆ نووسینیان گه واهی ئه مه ده ده ن. نووسه ری وردیبن و به ره مه ند (که مال ره ئوف محمه د) ته وای به ره مه کانی ئەم نووسه ری له لایه و خه ریکی ریکخستن و لیکۆلینه وه یانه. ئەم شیعه ری پیره میتریش ته نه ها له و رووه وه دلگیری و زویری به رانه به مسته فا صائب تیا به که نامه ی بۆ پیره میتر به توره کی له سلیمانیه وه بۆ ناردوو. له زۆر نووسیندا پیره میتر ریز و خۆشه و یستی خۆی به رانه به مسته فا صائب ده رپیه و. هه روه ها ئەم نووسه ره به ناوی (زه کی صائب) و چه ند نازناویکه وه نووسینی خۆی بلا و کردۆته وه (مستۆ) یا (مصطو) له شپوه ی کرمانجی سه روودا به مسته فا ده لێن مصطو. جل خوار: تورک خواهان، ئه وانه ی سه ر به توره ک بوون.

(۴) مه رنه موکه (من ریک) ی عه ره بییه وای لێ هاتوو. گوایه دوا ی ناشتنی مر دوو مه لائکه ت ده چنه سه ری و لیتی ده پرسن (من ریک) ئه گه ر مر دووه که ئیسلامی ته وایی ده توانی وه لام بداته وه.

(۵) ئاهیی: عه ده بی، په یان بی.

(۶) سیا نه پۆشی، به رگی ره ش نه پۆشی.

ئەمڕۆكە سالى، بىستە، تەواو
زەماوەندىكى، وات بۆ كراو
لە كورددا جەژنى وا پوى نەداو
گشت پۆلەت هاتوون لەم لاو لەولاو
هەي ژيەن، هەي ژيەن
نەورۆزى هانى، بەچلەي زستان
بەبانگى بەيان كورد لە خەو هەستان
ئاوازي بەرزىت، كەوتە كوردستان
ياخوا گەرم بێ، هەروا مەجليستان
هەي ژيەن، هەي ژيەن

پيرەميرد پيش ئەو هەنگى بىست سالى دەرچوونى پۆرنامەكەى بگيريت، وەك ئاگادارى
و بانگهێشتىكى هەموو لا، لە ژمارە (۸۱۷) ى (۱۷) ى كانونى دووهمى (۱۹۴۶) ى ژين دا
ئەم چوار بەيتە بالاو دەكاتەو.

ژين كە پەيامى، ژينى كوردانە
فرىشتەي مژدەي، ساپەي يەزدانە
ئەم بىست و شەشەي كانونى دوايى
سالى بىستەمى، كەوتووينە شايبى
فەرموون با ئيوەش، بەشتانى تىبابى
ياخوا زۆر پۆزى، وەهاى لە دوابى
سەعات لە چواري دەمەو ئيوارە
شوين شايبى قەسرى (فائق هوشيار) (۱)

(۱) مەبەست فائق هوشيارى كچەزاي پيرەميردە. واتە كۆپى رەحمەخانى كچى پيرەميردە. پارتيزەنكى وريا و
خاوەن تاقي كوردنەو هەي زۆرە.

كزەي دەروون (۱)

دواوانەكەي (۲) شوين ماله گەورە
سەرەو خوار ئەوژى، بەپيچ و دەورە
پوون و رووناكى، وينەي بلوورى
ئاوى زبندەگى، گشت شارەزوورى

وام لە كەنارت بەدلى پرخەم
پۆزى رووناكم، لى بوو بەتەم
ئەگرىم و ئەلیم، تۆ وەك ئاوينەي
بۆ شوين دەستكردى، كردگار وينەي
بۆچى نانوينى، وينەي فۆتۆگراف (۳)
وينەي شيرينى، نازدارانى جاف
نمونهي دەستى، پەرەردگار بوون
بەدەورى تۆدا، گولەي بەهار بوون
بەشەدەي لار و، كراسى كەتان
وەك مانگ كەتانی (۴) جەرگيان ئەسووتان
وينەي مانگەشەو، بەشەوي دەيجوور (۵)
بورجى رەشماليان پى ئەكرد لە نوور
شەوي مانگەشەو، ئاوابى خەوتن
لە دواي سەرەوتن، كاتى تىكەوتن
ئەو لەش و لارە، بەشلەپەي مەلە
دلى دلداريان، ئەخستە پەلە
ئاي بۆ (پەرى خان) نازدارى جافان (۶)
ئاهو زەرباهووى سوورمە كالافان (۷)
مالە بەگزاو و زيرەي سەماو
پووى رووبارەكەي تۆي ئەگرتەبەر (۸)
دەنگى نەكيسا و بەزمى خوسرەويى
لاي مەحمود پاشا ئەكەوتە نەوي
ئاوازي باز و سەقەر و بالەبان
حیلەي ماين و ئەسپى كەحیلان (۹)
ئەمانە گشتى، خوا دابووى بەجاف
حوكمدارى بوون، بى لاف و گەزاف
لەم دوايىيەدا، خۆ (ناهيەدان) (۱۰)
شا خانمى بوو بەلاو ديوەخان
شوينى دوو پاشاي (۱۱) پى كوردبوو
گرەوي لەرووى (۱۲) چەرخ بردبوو

ئەبىي م. ھ

(۵) م. ھ نووسىيويە ۋەك مانگ بەشەددى تاريكى دەيجوور، كە نازانم ئەو ماناي چييه. راستىيەكەى ۋەهايه،
ۋىنەى مانگەشەو، بەشەوى دەيجوور.

(۶) پەرى خان: كچى مەحمود پاشاي جاف بوو.

(۷) ئەم نىو دەيرە لاي م. ھ بەم جۆرەيه: ئاھوى زەپياھوى عەنەبەر كلافان.

(۸) رووى ئەو رووبارەى وا ئەگرتەبەر. لاي م. ھ بەو جۆرە نووسراو. بەلام ئەوئى ئىيمە راستە چونكە پىرەمىرەد
قسە لەگەل رووبارەكەدا ئەكا و ئەلئى (تۆ).

(۹) لاي م. ھ نووسراو:

ئاوازي سەقەر و باز و بالەبان

حیلەى مایینی جنسی کەحیلان

(۱۰) ناهیدە خان ژنى عەلى بەگى مەحمود پاشاي جاف و دايكى حەسەن بەگى جافە.

(۱۱) دوو پاشا واتە محمود پاشا و ۋەسمان پاشاي جاف.

(۱۲) م. ھ نووسىيويە: گرەوى لە پۆحى چەرخ بردبوو. ئەم نىو بەيتە بەم جۆرە نە مانا دەدات بەدەستەو و نە
کيشەكەشى لەگەل کيشى شيعرەكەدا رتيك دەکەوئیت.

(۱۳-۱۴) ئەو دوو بەيتە لاي م. ھ بەم شتویدە نووسراو،

«ئەم دېک و دالە و ئەم قەل و دالە

ماونەو لە شوئین ئەو گەورە مائە

نازداران بوونە ماسى دواوان

بەبۆمبای پراکەر کەوتنە سەر ئاوان»

(۱۵) لاي م. ھ بەهەلە نووسراو نزيك لە مەرگم دووريش لە شادیم.

(۱۶) قەيسەر قوو: بانگیکە پۆ بانگ کردنى باز لە راودا.

(۱۷) ئەو پارەيهيه كە لە کاتى يارى قوماردا قومارچى لەبەردەم خۆى دادەنى.

(۱۸-۱۹) دوو واتان لە پۆکەردا بەکاردین.

يادی نازدارانی جاف

پۆرە جوانەكەى دەورى زەردیان

های پۆ کناچەت دەمی بهیانیان

کاتى سفیدەى سەحەر دەرکەوئ

پیشخانەى شەفەق لە کێو سەرکەوئ

دەمی بیدارى كە دەستى مریەم

قوناعى عیسا، ئەشوا لەسەر چەم

توخوا ئاوەكەى پۆن گوللەكە

بۆ سەرچاوەكە. كەمى لاوەكە

بروانم ئاخۆ جامى فۆتۆگراف؟!

نیشانم نادا؟ شتوئى ئیلی جاف؟

نە، ئەو دەیدەبە و سەر ئەو سەرئاو

ئێستە ئەفسانە و نەخشى سەرئاو

ئەو دېک و دالە و ئەو قەل و دالە

جیگیرن لە شوئین ئەو گەورە مائە(۱۳)

نازداران وینەى ماسى سەرئاوان

بەبۆمبای دەوران کەوتنە سەرئاوان(۱۴)

لە تاوئى جەورى چەرخى چەپگەردا

ئەوان ئەسـووتـین منیش لە هەردا

وئیل و ئاوارەى ئیلی مـرادیـم

هەر روو لە پۆرۆى رووى نامرادیم(۱۵)

بۆ بازی موراو هەر (قەيسەر قوو)مە(۱۶)

بەختم شوومە و باز کەوتە ۋەیشوومە

من بۆ ئیل ئەگریم مات و دل خەستە

پرستى خیتوئى بەگزادە رتيستە(۱۷)

لە شوئین سەرمەلا و (الله اکبر)

(کارى)(۱۸) کار ئەكاو (ستريت بەجۆکەر)(۱۹)

ئێستاکە پتي کۆچ گوشادە و ئاسان

کوا سەرئیل کۆچى لى خوئى پۆ کوئستان

(۱) ئەم شيعرە لە لاپەرە ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷ دیوانى م. ھ دا بەجۆرتیک شتواو کە هەتا ئەم دەقەى ئیمە، کە
پیرەمیرد خۆى لە (ژین)دا بلالو کردۆتەو نەبىنى نازانى راڊەى هەلە و دەستکاریبەكەى چەندە. لەم شيعرە و لە
شيعرى (يادی نازدارانی جاف)دا، تەنها هەلەى زەق و ديتري نەنووسراو نیشان دەدەين. چونکە ئەگەر هەموو
هەلە ورد و درەشتەکان لە پەراوێزدا راست بکەینەو ئەوا پەراوێز دەبێتە دوو ئەوئەندەى شيعرەكە.

(۲) بۆ خۆش وتن و خۆتەندەو ناورئى، دووئاوان، دەگوتئى، دواوان.

(۳) راستیەكەى (بۆچى نانوتى)ە، نەك بۆچ پيم نانوتى.

(۴) كەتان: جۆرە گولتيكى زۆر جوانە كە لەبەهارانا لەدەشت ئەروئى. ئەلئين كە تيشكى مانگەشەو ئەدا لەو گولە
ئيتەر گەلاكانى هەلئەكەوئى. پیرەمیرد دلئى خۆى شوبهانەووە بەو گولە كە بەدیمەنى مانگ روخان لەت و پەت

ئومىيىدىم وايە ھەر بەم زوانە
ئىلات بچنەوہ بۆئەو کویتستانە (۹)
وہلى دىوانە ويسىتى لە يەزدان
رېگەى شەم نەبى بچى بۆ کویتستان (۱۰)

- (۱) لای م. ھ نووسراوہ «من بەچاوتكى فرمیتسک بارەوہ» .
(۲) ھەرودەھا نووسیویە: بۆ بار عەودالین وابزانم ئەوہى ئیمە راستتر بیت.
(۳) ھەرودەھا نووسیویە: بەھۆرەى گولبانگ پەھلەویەوہ. ھۆرەى گولبانگ یەعنە ھۆرەى بەرز. ھەرودەھا گولبانگ بەخویندنى بولبولیش ئەلین کە گوايا بانگ ئەکاتە گول.
(۴) لای م. ھ نووسراوہ پێ کا سەمای ساف
(۵) ھەرودەھا نووسراوہ:

پرشەى پرووى دەرکەوت شای سۆسەن خالان
کەم کەم لە گۆشەى، لای سیا مالان

(۶) لای م. ھ نووسراوہ:

لە تووتى تاریكى شەدەى بى گەردا
وہک ئاوى حەیات، شەپۆلى ئەدا

پیرەمێرد ئەم شیعەرەى مەولەوى گۆرپەتە سەر شیعەرەى سلیمانى و لەو شیعەرەى خۆیدا تەنھا سێ دێرى لە حەوت دێرى دەقى شیعەرەکەى مەولەوى بەکارھێناوہ. لە کەشکۆلى نەجمەددین مەلا کە بۆ حەممە سالح بەگى قزلى نووسیوہ لەلایە ۶۱ دا گۆرپەتەى پیرەمێردى نووسیوہ، ھەرودەھا دەقى شیعەرەکەى مەولەوى لەلایە ۲۰۲، ۲۰۳ دىوانى مەولەوى مەلا عەبدولکەریمى مودەرىس دا بلاو کراوہتەوہ. لێرەدا دەقى شیعەرە ھەورامییەکە و گۆرپەتەى پیرەمێرد دەنووسین.

«چون چيهرەى خەيال روخسارەکەى ویش
نەتۆى پەردەى دل مەعدوومى دل یش
ئمانا جەمین شای سۆسەن خالان
کەم کەم جەگۆشەى لای سیامالان
زەمین منەت بار پامنیاو مەویەرد
جارجار وەرپرووی ناز باوہشین مەکەرد
باوہشین مەکەرد ئەو صەفحەى بى گەرد
نازکیش جەباد ئیحتیاط مەکەرد
نەتۆى تاریكى تاي شەدەى بى گەرد
لەطافەت چون ئاو حەیات مەوج مەوہرد
غەریب بییم چەنیم کەرەم ئمانا
وہسەوقات پەریم خەدەنگى شان

ئاوى زیندەگى، دیتە زەمەزەمە
ئەبى بەزەمەزەم، ئاوى ئەو چەمە
زەلم و تانجەرۆ، دەست لە ملان بن
سەرپۆیەى گولان، جیی بولبولان بن
دەنگى کناچەت بەرز و سەر ئازاد
دەنگ بداتەوہ بى ترسى صیاد
لە کەنارى زەلم، ئەو سەوزە گیایە
تۆوى کەنیشكى جافى تیدایە
تۆ بەکناچە و لەنجەو لارەوہ
من بەدوو دیدەى (۱) فرمیتسک بارەوہ
بەرامبەر بەیەک زارزار بنالین
ھەردوو کمان وەک یەک بۆ خیل (۲) عەودالین
شیوہى ئەو سنگەى جەودانەى سەد تەرز
لە سینەى مندا، شیوہن بکا بەرز
گویم لە دەنگت بى، بەیادی جاران
کوا مالە گەورە و پۆلى نازداران
منیش بەفەردى (مەولەوى) یەوہ
بەھۆرەى جافى، ناو دەرپەندییەوہ (۳)
بەشینى تیپی نازدارانى جاف
دوو کەلى ئاھم، شین (۴) کا سەمای ساف
وہک چيهرەى خەيال روخسارەکەى خۆى
لە پەردەى دلەى پى ئاخ و پى ئۆى
شوغەى پرووى نواند شای سۆسەن خالان (۵)
کەم کەم لە گۆشەى بورجى رەشمالان
لە تووتى تاریكى (شەدەى) بى گەردا
لە تافەت ئاوى، زیندەگى دەردا (۶)
ئىستا لەو شوینەى (۷) ئەو عیشوہ و نازە
بایەقوش لەگەل تۆدا ھامرازە
ئیللى جاف رېگەى کویتستانیان نییە
نازانم مەیلی فەلەک (۸) بەچییە؟!

ئەوسایە دووعای ئەو گیرا بوو بوو
ئیسستا بازاری وەلی بەسەرچوو
جینشیننی ئەو، منم ئەمەوئ
ئیل بۆ هەوارگە کۆستان سەرکەوئ
بەلام کوا شکۆی سای ماله گەورە (۱)
کوا ئەو زەمزمە و شادی ئەو دەورە
ئیسستا قەل و دال لەسەر درک و دال
لەو شوێن هەوارە ئەپرسن ئەحوال
منیش بەوینە ئەوان داخ لە دڵ
یادی نازداران ئەبەمە ژیر گل
ئەگریم و ئەلیم، بەدیدی نمناک
دادی نیشتمان ئەبەمە ژیر خاک

(۱) لەلایە (۱۳۰)ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا شیعەرە که لەنبوێ دێری (ئیل بۆ هەوارگە کۆستان سەرکەوئ)
دا تەواو دەبێت، بەلام ئەو شیعەرە هەشت نیوێدێ، واتە چوار بەیتی مابوو. لای خۆتەریش وەهاوە که تەواو
بوو. ئێمە تەواوی شیعەرە که مان لەم دیوانە خۆماندا نووسیبوو.

تافگە زەلم (۱)

ئاوێ جوانە کە سەرچاوە کە زەلم
بۆج بەهار لێتلی و پایزان بەتەم؟!
ئەلێ سەرچاوەی بەختی کوردانی
لەسەردا سارد و سەر لە ئاسمانی
زۆری پێ ناچێ، ئەکە و بێ زەوی
وێک فرمیسکی چا و بلاو و نەوی
وێل و عەودالی رێی چغورد و هەرد
بە قەلبە زەوێ سەر ئەدە لەبەرد (۲)
یە کەدگیر ئەبێ لەگەڵ تانجەرۆ
بەعەشقی سیروان وێل و رەنجەرۆ
لە دواکاندا کە یەک ئەکەوێ
وێک دوو مەصرەعی فەردی مەولەوی:

ئەرسەد چون یاران گیان تەسلیم کەردم
خاس بی پە یادگار خە دەنگی بەردم»

گۆرینە کە پیرەمێرد

«وێک چێهرە خە یال روخسارە کە خۆی
لە پەردە دڵە ی پە لە ئاخ و ئۆی
پرشە ی رووی دەرکەوت شای سۆسەن خالان
کەم کەم لە کووچە ی لای سیامالان
زەمین منەت بار کە پیتی پیا دەنا
باوەش پینە کە ی بۆ دادە هینا
شیرینی لە توتی تارێ شە دەدا
وێک ئاوی حەیات شە پۆلی ئەدا
سەر کۆلمی ئالی لە توتی سەرپۆشا
بەشنۆی پارێزی خە یال نەروشا
چونکی غەریب بووم لاواند مێهە
تیرکی لێ دام تەواند مێهە
هەرچەند بەو تیرە گیانم تەسلیم کرد
بە یادی دیاری ئەو تیرەم هەلگرت

(۷) لای م. ه. نووسراوە «ئیسستا لە شوێنی ئەو عیشوێ و نازە»

(۸) هەر وەها نووسیبوو «نازانم فەلەک مەبلی بەجیبە؟! »

(۹) مامۆستا م. ه. لە پەرەوێزی ئەم دێرەدا نووسیبوو: جارێ ئیلانی کۆچەری بەنارەزووی خۆی گەرمیان و
کۆستانی ئەکرد و هیچ سنوورێکیان بۆ نەبوو. لە زستاناندا ئەچوون ئەم دەشتی گەرمیانە هەتا کۆ سەرما و
تۆفی زستان بەسەر ئەچوو. ئەوسا لە بەهار بەدواوە روو کۆستانەکان سەر ئەکەوتن و ئەو مەڕ و ئازالەنی کە
هەیانبوو لە مێرگ و مێرغوزاری کۆستانەکاندا ئەیان لەوە راند. بەلام لەم دوااییەدا کە سنووری ئێران و عێراق
تێکچوو ئێتر لە ئێران پووشانەیان لەو ئیلانە سەندوو و تەنگیان پێ هەلچینی و رێگە کۆستانیانیان لێ
گرتوون.

(۱۰) ئەو نیوێ دێرە لای م. ه. وەها نووسراوە: «کە رێی شەم نەبێ بچێت بۆ کۆستان».

تاکە بەیت

۱۹۴۹

چەندێک، چەند خۆش بوو، کە دلمان خۆش بوو
غەمی جیهانمان، لا، فەرامۆش بوو

بۆ کۆچی شیخ نووری شیروانی

«ئەھلی عیرفان، وان لەشین و ماتەما

نووری شیروانغان لەسەر لاچوو، نەما

۲۶۶ ۶۵۸ ۳۰۰ ۴۶ ۹۶ = ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷

تافگە ی زەلم

تافگە ی زالم زەلم، تافگە ی زالم زەلم
گریه ی چاوی چەرخ، پر له ناله و تەم
زادە ی جەرگی کیتو، مەوجودی عەدەم
دیوانە ئاسا، شەیدای ڕوو لە چەم
سەر لەبەرد ئەدە ی، تۆش بەسەودای شەم^(۱)
سەرەوتت نییە، لە ناله یە کەدەم!
لەو کیتو بەرزە، ئەکەویە خواری
پیزە مـــــرواریت لەدەم ئەباری
دیارە عاشقی وا ناله کاری
سەحرا نەوێردی، پە ی جۆبی یاری
پەروانە بەسۆز، خۆی ئەسووتین
ناوی ساردی تۆ جیھان ئەژین
ئەم سەر لەبەرد و ئەم هەلپژانەت
(یاھو یا من ھو) ی قودسی تەرانت^(۲)
بۆ زیندەگانی، شارەزورمانە
ناخ میللەتە کەت قەدر نەزانە
باخ و بیستانت لەبەرا ناکەن
تا بەو ساییەو و لات ئاواکەن
ئەگەر گشت کێلگە ی داچینری (دەلین)^(۳)
فیرەونی^(۴) خاکی میصری پی ئەلین
ئەگەر شارەزور بیت و ئاوا بی
پۆزی شەطی^(۵) میصر ئەبی ئاوابی

«سیروانی ئەو چەم، تانجەرۆی ئەم چەم^(۳)
بدەن وەهەمدا، ئەم چەم تا ئەو چەم
سەرینتەرەو بەریتگە و خاکا
بگری لە ڕەوزە ی سەلمان ی پاکا^(۴)
بلی بەقـــــوربان، تۆ ناوت پاکە
بمانخەرە پتی یەکی تی و چاکە
تۆ خۆت ئەیزانی ئەو خاکە دیمە
چەند پارا ئەبی بەئاوی ئیمە
کەوابی گول و نیـــــرگس پیکەو
با شـــــاد بن بەدلی ریکوپیکەو

(۱) پیرەمێرد چەند شیعریکی بۆ «دوونوان و تافگە ی زەلم» وتوو. ئیمە لەم دیوانەدا ھەموویان بلاو دەکەینەو.
ئەو شیعرانە ئەگەرچی بەگشتی ناوەرۆکی نیشتمانی ھەیە و، تافگە ی زەلم ھەمیشە لای پیرەمێرد پەمزیکی
نەتەوێی بوو، بەلام لە شیعری شیعەرکان و داڕشتن و تەنانەت گەلی بەیتیشی تیدا ھەیە کە دەقا و دەق
بایەتی (مەولەوی) یە و کاریگەری ئەو شیعەرەیان لەسەرە کە مەولەوی بۆ (تافگە ی زەلم) ی وتوو. بڕوانە
(دیوانی ڕۆحی مەولەوی)، پیرەمێرد ۱۹۳۵ لاپەرە ۲۷۱ بەشی دووەم.

(۲) پیرەمێرد ئەو بەیتە ی لەو شیعری مەولەویبەو وەرگرتوو کە دەلێت:

سەیرکە تووری دا پەردە ی نام و نەنگ

بێ پەروا سەری خۆی ئەدا لە سەنگ

پۆحی مەولەوی لاپەرە ۲۷۳

چەغورد: بێشەلان

(۳) پیرەمێرد خۆی لە شیعەرە کەیدا ناوی (مەولەوی) دینیت و ئەم بەیتە ی دەنوسیتەو. کە ئەمە دەقی
ھەورامییە کە یەتی. بەلام ناوی (سیروان) و (تانجەرۆ) ی پاش و پیش خستوو. لە دەقی ھەورامییە کەدا
تانجەرۆ لە پیش سیروان دایە.

تانجەرۆی ئە ی چەم، سیروان ئەو چەم

جۆشاوی وەھەم، ئە ی چەم تا ئەو چەم

دیوانی مەولەوی مەلا عەبدولکەریمی مودەریس لاپەرە ۱۳۱

(۴) لای م. ھ نووسراو «بگری لەبارگە ی سەلمان پاکا» لە نوسخە ی لای مندا نووسراو «بگری لە ڕەوزە ی سەلمان
پاکا».

بۆ شایى بابا عەلى

١٩٥٠

«بابا عەلى، لەناومانان کە هەلکەوت
بەم شایییە، ڕەوشتی شایى سەرکەوت
لە نەشاتی، شوباتا، تەئریخ دەرکەوت
سیادەت و ڕەشادەتمان وا یەک کەوت»

کوردی پەوان (١)

شوباتی ١٩٣٢

بەیانى بوو، لەخەو هەستام، کە روانیم، بەفرە بارێو
سلیمانى ئەلێی بەلقیسە، تارای زبوی پۆشیو
دەمى بوو، چاوەرێی بەفرێکی وا بووم، مژدە بى بارى
سەرم بەفرە، کەچی هێشتا، شەرە تۆپەلمە بۆ یاری
لەبیرمە (٢)، شێرە بەفرینەم ئەکرد، سواری ئەبووم بى زین
نسى بوو جیگەکەى، ئەبەست، ئەما تاكو دەمى هاوین
بە بەرگی سپیەو، چەن شۆخە، شاخی گۆژە، بیبینه
لە ڕەنگى ئاسمان دولەرتەر، ئەو سپیە، ئەم شینە
ئەلێن بەرگی فریشتەى ئاسمانیش سپیە، وەک بەفرە
فریشتەى ئیمە بالایە، بەلام ئاخ بۆچ ئەخۆین تەفرە؟!
هەموو پیچەکلوی بەفریک، فریشتەى خواى لەگەڵدا
فریشتە کەوتە ناومان، بۆیە وا ئاشووب و هەلایە
ئەوا سامالێ کرد، ڕۆژ کەوتە سەر شاخی گەلەزەردە
بەسەر ئەو بەفرەدا، تیشکی هەتاو، ئەلماسى خواکردە
بەسەر گۆنای سپیدا، خشلی زێرینە، بریسکەى دى
پەری سەرکێوی قافیش، هیندە پرچی زەردى خۆی لى دى
لەسەر سەربان، بەفر توێژالێ بەست وینەى چۆرى شیرە
قەتارەى سەر لق و پۆی درەختیش سپیە، دڵگیرە
چلوورەى گۆیسەوانە، پلپلەى زبوی کچە کوردە
سەهۆل ئاوینەیه، ئەم پلپلە و ئاوینەیه وردە

خۆرنەوهرزانی شای خان ئەحمەد خان (٦)
بووبوو نمونەى ئیرەمى جیهان
ئیسستە ئەو شوێنە کەوا وێرانە
بۆ چاوى هیاوام بوو بەتانە

(١) شەم: شەمسە، خۆشەوێستی وەلى دێوانە.

(٢) واتە (ياھو یا من ھو) پیرۆز دەبێتە گۆرانی ھەمیشەبێت. تەرانە: فارسییە واتە: گۆرانی.

(٣) دەلێن: جۆگە ئاویکی بەناویانگە لە شارەزوور کە برنج و کشتوکالیکی زۆری لەبەرا ئەکری. م. ھ.

(٤) پیرەمێرد نیازی ئەوێە کە ئاوی دەلێن بەقەد فیرەوون دەسەلاتی ئەبوو م. ھ.

(٥) مەبەست پروویاری (نبیل)ە.

(٦) خان ئەحمەد خان حوکمداریکی بەناویانگ بوو لە شارەزوور تەئریخی ڕاشد لە بارەى (خان ئەحمەد خان) دەو
بەم جۆرەى خوارەوێ باس کردوو: وەختیک کە سولتان موراى چوارم چۆتە سەر بەغداد لە پێشدا
لەشکرەکەى لە شارەزووردا ھەڵدەدا. حوکمدارى ئەو سەردەمەى شارەزوور کە خان ئەحمەد خان بوو پەلامارى
ئەو لەشکرەى سولتان موراى داو و ڕای فیراندوو و تالانى کردوو. خان ئەحمەد خان لە ئەنجامى ئەویدا
بارگەکەى (سەدرى ئەعزەم) ى دەست ئەکەوێ.

خان اکراذ یعنى خان احمد

سال (بخت) (*) آمد از عدم بیرون

سال (کچ بخت) (**) یافت حکم و جلوس

در (غلط) (***) گشت والہ و مجنون

باز صبح بیسافت اندر (غم)

یافت حکمی زیشتد افزون

سال (غمها) (****) هزیتش دادند

رفت بیرون ازین زمانه‌ی دوون

(*) بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (١٠٠٢) ى هيجرى کە ئەمە مێژووی ھاتنە دنیای (خان ئەحمەد خان)ە.

(**) کچ بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (١٠٢٥) ى هيجرى کە سالى چوونە سەرتهختى خان ئەحمەد خانە.

(***) غلط: ئەکاتە ١٠٣٩ ى هيجرى کە سالى لەسەر تەخت لا بردنى (خان)ە

(****) غمها: ئەکاتە ١٠٤٦ کە سالى مردنى (خان)ە.

ھەر ھەدا دەربارەى خان ئەحمەدخان (زەنورى) کە شاعیریکی کوردە بەشێوەى ھەورامى باسى بەسەرھات و
حوکمدارى خان ئەحمەد خانى کردوو. پیرەمێرد ئەو ھەلبەستەى گۆرپووتە سەر شێوەى سلیمانى و لە کاتى
خۆیدا لە ڕۆژنامەکەیدا بلاوکردۆتەو م. ھ.

ئیمە لەم دیوانەدا لەبەشى ئەو شیعراوەدا کە پیرەمێرد گۆرپووتە ئەم شیعەرە (جەمالەددینی زەنورى) بلاو
دەکەینەو.

کە پیرێژن سەر و پۆیلە بە شینی چلە تیک ئالا بەهار یەت، داری پیر ئەژیەتەو، دیتە قەد و بالا

(١) مامۆستا م. ه. له پێشەکی ئەم شیعردا بەهەڵە نووسیویە: پیرەمێرد ئەم هەڵبەستە لە رۆژتیک مانگی نیساندا وتوو له سالی ١٩٣٢دا. (لاپەرە ١٣٥). لێردا ئەو هەڵبەستە راست دەکەینەو دەلێن. ئەم شیعەرە یەکەم جار پیرەمێرد خۆی لە رۆژنامەیدا رۆژنامە (ژیان) ی ژمارە ٣١٢ ی ٢٥ ی شوباتی (١٩٣٢) دا بلاوی کردۆتەو. ئیتر نازانم چۆن لای مامۆستا م. ه. ئەم شیعەرە لە مانگی شوباتی چلە زستانی ولاتی سلێمانیدا چۆتە مانگی نیسانەو. جگە لە بەلگە رۆژنامەیدا لەبەهاریدا رۆی نەداو لە سلێمانیدا بەفر وەها بارین کە شێرە بەفرینە لای دروست بکری. هەر وەها بۆ یەکەم جار حاجی توفیق بەگ نازناوی پیرەمێرد بۆ خۆی لەم شیعردا دادەنێت. و پێشتر نازناوی پیرەمێرد هیچ دەنگێکی نەبوو. هەر وەها پیرەمێرد لەو ژمارەییە یەکەم جار ئەم شیعەرە تیا دا بلاو کردۆتەو، سەبارەت بەمەسەلە (کوردی پەتی) نووسین، نووسیویە «بەلێن ئەدەم هەج کەسێ بەم شێوە پەوانە زبان زادەکانمان بەو نیتەو، نیوەی مانگانەکەم وەرگری. بەلام هەر وەها تەک و بۆنە، بەخۆ هەلکێشانی ناڵیم، چەشەیه؟!». ژیان ژمارە ٣١٢ سالی ١٩٢٣.

(٢) لەهەندێ نوسخەدا نووسراوە (مناڵ بووم) لەبری (لەبیرمە).

ئای ناوومییدی (١)

نیسانی ١٩٤٧

ئای ناوومییدی، ئای ناوومییدی
ئای رەنجەرۆیی و دل ناوومییدی
بەدەختی وەک من، توخوا سا کێ دی؟ (٢)
دەردی مەجنونم، لێ هاتۆتە دی
هەر لە (نەجەد) هەو، تا هەردە دوجەیل
بۆ لەیل ئەگەر پام، دەروون لە غەم کەیل
هاتمە بێستون، لای قەسری شیرین
بۆ فەرهاد گریام، بە دیدە غەم (٣)
چوومە زمانکو، راکوزاری ئیل (٤)
هیچ کەس نەدی، نە شیرین، نە لەیل
لەدەرەندیخان، هەتا کەلیخان (٥)
ئەو ناو یەکسەر شیواو و وێران
شیو و هەرد و بەرد، تا لوتکە ی بەرزان

پیر لەویشوومە، بەگەلاریزان
نەکەرۆز گەرام، وادی بەوادی
شوینی هەوارگە ی ئیلی مورا دی (٦)
بەجەوری فەلەک، یەکسەر وێرانە
بایەقش تیا یا، کردوویە لانە (٧)
پرسیم بایەقش، دۆستی هاودەردم
لە جیهان بێزار، یاری چۆلگەردم
بۆچی وا چۆلە، ئەم مەرز و بوومە
لە کوێ پەیدا بوو، وەیشوومە ی شوومە
جوابی دامەو بەقوڵپە ی گریان (٨)
منیش وا جەرگم، بوو بە بریان
ئەمسال بەهارمان کە بێ باران بوو (٩)
گولالە ی سوورمان جەرگی یاران بوو
لەهەردوولاو شاییه بەرپزە (١٠)
خەنە بەندانیا خوینی ئازیزە

(١) دەرباری دەقی ئەم شیعەر و ساخکردنەو ی پروانە کۆتایی شیعەرە.

(٢) لای م. ه. نووسراوە «ساتوخا کێ دی»

(٣) م. ه. بەهەڵە نووسیویە «بەدەلی غەم». لێردا من سەرم سوپاوە کە بۆچی مامۆستا م. ه. ئەو نە ئارەزووی بوو دەستکاری شیعەرەکانی پیرەمێرد بکات. لەکاتی کدا، بۆ غۆنە، ئەم شیعەرە لە ژمارە (٨٦٨) ی ژینی ١٩٤٧ بلاو پۆتەو و م. ه. هەر لەو سەرچاوەیەو وەری گرتوو کە من دەقە کەیم نووسیویە.

(٤) بەهەڵە نووسیویە «راگوزەرگای لەیل»

(٥) لای م. ه. نووسراوە «لە دەرەندیخان هاتە کەلیخان»

(٦) خێلێکی کۆچەری جافە

(٧) لانە: هێلانە

(٨) لای م. ه. نووسراوە «بەقوڵپە ی گریان»

(٩) هەر وەها: ئەمسال بەهارمان کە بێ بارانە

گولالە ی سوورمان جەرگی یارانە

(١٠) هەر وەها:

لەهەر سێ لاو شاییه بەرپزە
خەنە بەندانیا خوینی ئازیزە

یاران هامسهران، ناومییدی ویم
هه‌ی عه‌بدال، به‌رگیتل، دوور جه زید ویم

(*) چۆلی دهشت و شاخم دایه به‌ر و له توناو تونی «طه‌به‌س» گه‌یشتمه «طه‌به‌ر». طه‌به‌ر: شارێکه له ناوچه‌ی خۆراسان. طه‌به‌ر ناوچه‌ی گیتلان و مازنده‌رانه له ئێران. طه‌به‌ر یا طه‌به‌رستان ناوی ولاتی مازنده‌رانه.
(**) گه‌یشتمه هه‌وارگه و نشینگه و گوزه‌رگای شه‌م.
(***) نه‌ده‌نگی یار و نه‌ده‌نگی که‌س، هه‌موو لایه‌ک وه‌ک وێرانه کپ و خامۆش بوو.
تیبینی: ده‌قی ئەم شیع‌ری وه‌لی له دیوانی (وه‌لی دیوانه‌) ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه ٧٩,٧٨,٧٧. هه‌روه‌ها په‌راویزی شیع‌ره‌که‌ش.

ده‌قی گۆزینه‌که‌ی په‌ره‌مێرد سالی ١٩٣٩

هه‌ی ناومییدی، هه‌ی ناومییدی
هه‌ی په‌نجه‌رۆیی، هه‌ی ناومییدی
به‌ده‌بختی وه‌ک من، له کوێ په‌یدا بوو
بۆ حال نه‌زانی شیت و شه‌یدا بوو
سه‌حرا و دهشت و دهر گه‌رام سه‌راسه‌ر
له توناو توونی طوسیش چومه‌ سه‌ر
هه‌رده‌ی دوجه‌یلی مه‌جنون گشت گه‌رام
وینه‌ی په‌روانه‌ی، په‌هه‌ندی سه‌ودام
«لێره‌دا به‌یتێکی نه‌گۆزیه‌»:
هه‌وار گشت خالی، چۆل و وێرانه
بایه‌قوشم دی، له‌سه‌ر هیتلانه
نه‌ده‌نگی دیار، نه‌سه‌دای یار بوو
(لیس فی الدیار) غه‌یره دیار بوو
وتم بایه‌قوش، هاوده‌دی دهردم
ره‌فیق و هاو‌راز، ناله‌ی نه‌وه‌ردم
من په‌روانه‌ی ویتل، شه‌می شه‌وانم
جینشینی قه‌یس، شای که‌م فامانم
که‌ی کۆچی کرده‌ شای شه‌م جه‌بینم
شه‌وقی زبنده‌گی رووی سه‌ر زه‌مینم
بایه‌قوش وتی: شیتی نه‌گبه‌تم
بۆ دره‌نگ هاتی فریا نه‌که‌وتم
له‌یلا کۆچی کرد، رووی کرده‌ له‌یلاخ
بۆتۆ سه‌سه‌رت و بۆ من ئاخ و داخ
به‌چاره‌ی نه‌حسی خۆم گه‌رامه‌وه (***)
خۆم دا به‌ئه‌رزا بۆی تلامه‌وه

په‌ره‌مێرد ئەم شیع‌ری له کاره‌ساتی رووخانی کۆماری مه‌هاباد دا نووسیه‌.
تیبینی: بیروه‌هه‌ستی په‌نجه‌رۆیی وه‌لی دیوانه‌ کاری کردۆته زۆر شاعیر، به‌کێک له‌وانه په‌ره‌مێرد بووه، که له‌سه‌ر شێوه‌ی شیع‌ره‌که‌ی (وه‌لی) په‌نجه‌رۆیی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی پیشان ده‌دات: بنه‌مای مه‌سه‌له‌ی په‌ره‌مێرد و ئەم شیع‌ره ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سالی ١٩٣٩. له‌و سالا‌دا و له ژماره ٥٧١ ی پۆژنامه‌که‌یدا ده‌قی هه‌ورامی شیع‌ره‌که‌ی وه‌لی ده‌گۆزێته سه‌ر شێوه‌ی سلێمانی. ئێمه‌ لێره‌دا شیع‌ره‌که‌ی وه‌لی و گۆزینه‌که‌ی په‌ره‌مێرد ده‌خه‌ینه پێش چاو، هه‌تا سێ ده‌قی شیع‌ری «ئای ناومییدی» ببینن. یه‌که‌مه‌یان شیع‌ره‌که‌ی وه‌لی، دووه‌م گۆزینه‌که‌ی په‌ره‌مێرد، سێیه‌مه‌یه‌ش ئەو شیع‌ره بوو که پێشتر نووسیمان و په‌ره‌مێرد له‌سه‌ر شێوه‌ی وه‌لی و بۆ مه‌به‌ستێکی دوور له‌و، نووسیه‌.

هه‌ی ناومییدی،...

هه‌ی په‌نجه‌رۆیی، هه‌ی ناومییدی
هه‌ی یاران چون من، به‌ده‌بختی کێ دی
په‌ی هال نه‌زانی رووم که‌رد نه‌بیدی
چۆلان ته‌ی که‌ردم، جه‌به‌لان یه‌که‌سه‌ر
جه «طه‌به‌س» تون بيم، یاوام وه «طه‌به‌ر» (*)
هه‌رده‌ی نه‌جد قه‌یس، گشت دام وه‌پاوه
په‌روانه ده‌ستوور، سه‌ر وه‌سه‌وداوه
یاوام به‌و زامه‌ن، ماوا‌ی قیبه‌له‌م بی
مه‌کان و مه‌سکه‌ن، گوزه‌رگای (شه‌م) بی (**)
هه‌واران چۆل دیم، زامه‌ن وێرانه
بایه‌قوش به‌سته‌ن، جه‌و مه‌سکه‌ن لانه
نه‌ده‌نگ دیاره‌ن، نه‌ سه‌دای یاره‌ن
ده‌نگ وێرانه‌ی (وادی القه‌اره‌ن) (***)
په‌رسام، بایه‌قوش هام دهردم دهردم
ره‌فیق و هام‌راز، ناله‌ی نه‌به‌ردم
من په‌روانه‌ی ویتل وه‌لگه‌ی دامانم
جانشین قه‌یس، شای که‌م فامانم
کۆشی کۆچ خیتل، شای (شه‌م) جه‌مینم
گوشادی خاتر خار خه‌مینم
بایه‌قوش واتش، په‌روانه‌ی که‌م فام
ئیه‌سه‌ ئامانی وه‌ی ماوا و مه‌قام
کۆچ خیتل که‌رد، لوا وه‌ له‌یلاخ
په‌ی من سه‌سه‌رت مه‌ند، په‌ی تو ئاخ و داخ
وه ئیق‌بال نه‌حس ویم دامامه‌وه
ناومیید جه‌شه‌م هه‌م ئامامه‌وه

دهخيل هام سهران، چيم لى قهوماوه
بهدهختى دنيا ههر بۆ من ماوه

(****) پيره ميترد لهو دوو بهيتهدا له دهقه هه وراميه كهى (ولهلى) دووركه و تۆته وه نه گهر بهم جوړه بيگۆرپايه
رهنكه باشتربوايه:

بۆ چارهى نهحسى خۆم دامامهوه
نائوميد له شهه هم گهرامهوه
ياران هامسهران، ههى نائوميد خۆم
ههى عهبدال و وىل دوورى ههوار خۆم

ئاي چيم به سه رها ت (١)

ئابى ١٩٤٧

ئاي چيم به سه رها ت
خۆيشم نايزانم بۆ چ وام به سه رها ت
له دوورپاننى پى هات و نه هات
پى پيشاندهرم، له ته كه مانه هات
كه و قه سه ر پى گاي، ته له سمى نه رهنك
گيرۆدهى سى حرم، بى سه داو بى دهنگ
ئه بينم كايان داناوه بۆ شى ر
گۆشتيش بۆ گۆدريژ هيچيان نابن تير
منيش له داخى ناسازى زه مان
له جى دا كه وتووم، بى دهست بى زبان
رهنك زهرد و لاواز، بى يار، بى خه مخوار
عه يشم، لا تاله، وى نهى ژارى مار
به جهستهى خهستهى پر دهر و كه دهر
كو نهى چه ند ساله م، لى كردۆته بهر
چاوم نابى نى، مات و غه مگى نم
ئه و چا تر، چارهى جاسووس نابى نم
كاشكا گۆيچكه يشم، وا نهى بيستايه
هه ردهنگى ئه بيه م، هه ر نالهى تىايه

له لايى رۆژوو له لايى رۆژ
له لايى قومار، لايى تياترۆ
ئه م قوره ره شهى واتى چه قىوم
هه يزي ته كان و جو و لهى بريم
هانام به تۆيه، خواى پهروه ردى گار
يا تا قهت يا مه رگ، يا ديدارى يار

(١) ئه م شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاونه كراوه ته وه.

چوارين

١٩٢٧

فرت و فيلت، كهوته روو، دهوران، له لام، ئابرووت تكا
بۆيه، وا، بهر زت كردمه وه، بمخه يت و ئازارم بگا
تيت گه يشتم، بۆيه هيلانه ت له جى بهر ز دابوومى
هه تا ته رزه و هه و ره تريشقه و به فر و با، سه ختم بكا

ئاي له دهست پيرى (١)

١٩٤٧

ئاي له دهست پيرى، چه ند جه فا كيشم
پى گاي مردنى، هه نايه پيشم
به كوچى دوايى، دلى ترساندم
وهك كو نچى سه رساج هه لى قرچاندم
تافى جوانى له دهست فراندم
تۆمارى عه شقى به كسه ر سووتاندم
گيژ و كه ساس و بى قه درى كردم
له لاي نازداران، ئابرووى بر دم

ملوانكه ئەخشی له ناو مه‌مکانی
 دل دیتسه له‌رز به‌هه‌لتسه‌کانی
 له‌ خرنگی بازنی له‌گه‌ل شلپی ناو
 كه‌ ئەپه‌خشیته‌ی ئەشوا ده‌م و چاو
 تنۆکی ناو و گـزنگی هه‌تاو
 بۆ پێشانی زیو ئەبێ به‌زاخاو
 ده‌وای لوقمانه‌ بۆ جه‌رگی سووتاو
 سه‌د له‌عل و ئەلماس بێ به‌قوربانی
 شه‌وی مانگه‌شه‌و چریه‌ی ناو کۆلان
 له‌په‌نا دیوار لیو له‌سه‌ر لیوان
 به‌و سه‌دایه‌وه‌ له‌یه‌کتر بران
 به‌و خه‌یاله‌وه‌ خه‌وی شه‌و زران
 به‌ ئاهو ناله‌ تا ده‌می به‌یان
 هیجرانی یار و ده‌نگی هیجرانی
 له‌سه‌ر کارێزی شه‌ریف به‌هاران
 سه‌یرانی (نه‌ورۆز) تیپی نازداران
 هه‌لپه‌رکیی بلوێر له‌ناو گولزاران
 ئاو و عیشوه‌ی چاو به‌خوماران
 پیر ئەخاته‌وه‌ که‌لکه‌له‌ی جاران
 ئەیه‌ینیته‌ جۆش بۆ نیشتمانی

(١) ئەم شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌. به‌لام له‌لایه‌ ٢١٠ی ئەو دیوانه‌دا به‌شیوه‌یه‌کی
 زۆر سه‌یر و ناته‌واو چوار به‌یت (هه‌شت نیوه‌به‌یت)ی لی بلاو کراوه‌ته‌وه‌. ئەوا لی‌ره‌دا ده‌ینوسینه‌وه‌ هه‌تا خۆته‌ر
 خۆی به‌راوردی بکات.

ئای بۆ سه‌رمه‌ستی تافی جوانی
 جوانی شه‌وقه‌یکه‌ بۆ زینده‌گانی
 چه‌ند خۆشه‌ نه‌شه‌ی عه‌شقی دیکانی
 که‌ کچه‌ کوردیک ئەچیت بۆکانی
 گۆزه‌ی می‌شه‌ره‌ۆ وا له‌سه‌رشانی
 ئاو دائه‌تکێتی بۆ سه‌ر زولفانی
 می‌خه‌ک به‌ند ئەخشی له‌ناو مه‌مکانی
 هه‌زار ئەلمۆده‌ بێ به‌قوربانی

ئای بۆ ئەو که‌یف و نه‌شه‌ی جوانیه‌
 بلند ده‌ماخی و کامه‌رانییه‌
 پۆلی نازداران، شوخی جه‌بین جام
 بۆ به‌زم و سوخته‌ ته‌هاته‌ لام
 گا ده‌سکه‌ گۆلی، به‌ته‌رتیب به‌سته
 ئەدرایه‌ ده‌ستم، ده‌سته به‌ده‌سته
 گا، که‌مه‌ندی زولف، ئەخرايه‌ ملم
 گا، پرچ ئەپێچرا، له‌پاو و پلم
 ئیستا وا پیری، که‌ساسی کردم (٢)
 هیجگار مووی سپی، ئابرووی بردم
 پیری له‌پر هات به‌پیرمه‌وه‌ (٣)
 به‌ندم به‌زویری و ئەسه‌ییه‌وه‌
 زه‌وقی نابینم له‌م بگه‌ره‌و به‌ره‌
 راسته‌ گورگ پیر بوو، بووه‌ مه‌سخه‌ره‌

(١) ئەم شیعره‌ له‌ دیوانی م. ه‌ دا چاپ نه‌کراوه‌.
 (٢،٣) پیره‌مێرد به‌جۆریک چۆنه‌ رۆخی مه‌وله‌وییه‌وه‌ که‌ زۆرجار، ناگادار و زۆرجار بێ ناگا، وینه‌ و ته‌عبیری
 شیعی مه‌وله‌وی به‌کاره‌یناوه‌، بۆ نمونه‌ له‌م شیعره‌دا، تارمایی دوو به‌یتی مه‌وله‌وی دیاره‌ که‌ باسی پیری
 خۆی ده‌کات:

١- مووی سپی (قه‌لغان) روو په‌شی پیره
 که‌وانی قه‌ده‌یش، بۆ تکای تیره
 «رۆخی مه‌وله‌وی ل١٨»
 ٢- موتر، بێ گه‌رئ، ئامان دنگیرم
 واپیری له‌پر، هات به‌ره‌و پیـرم
 «رۆخی مه‌وله‌وی ل١٩»

تافی جوانی (١)

١٩٤٣

جوانی جه‌لايه‌ بۆ زینده‌گانی
 های له‌ جریبه‌ی تافی جه‌وانی
 کاتی شۆرکه‌چ ئەچیته‌ کانی
 گۆزه‌ی می‌شه‌ره‌ۆ وا له‌سه‌ر شانی

ناو قه‌دی چله‌ی زستن بچرا

١٩٤١

ناو قه‌دی چله‌ی زستانمان بچرا
 ئەمڕۆ پشکۆکە‌ی هه‌وامان گرا
 هه‌وا به‌تینی ئەو ئەشقی شکا
 په‌نجە‌ی له‌ گۆ‌چوو و پیکه‌وه‌ لکا
 به‌فیری سه‌رچاوه‌ی زه‌لم توایه‌وه
 هه‌تاو که‌وته‌ تین رۆژ گه‌رایه‌وه
 له‌و به‌رمانه‌وه، له‌ نیرگسه‌جا
 نیرگس به‌بۆنی خو‌شی که‌وته‌ جا
 به‌و چاوه‌ جوانه‌ی وه‌ک دیدمه‌ستان
 ئاگری خسته‌ ناو جه‌رگه‌ی زستان
 شیوه‌ی شیرینی نیرگس له‌و رێیه
 ئەفسوونی شیوه‌ی شیرینی پێیه
 که‌ ئەلێن نیرگس ئەلێ کێ؟ ئەو که‌س
 گۆشه‌ی چاکی دڵ به‌رنه‌دا له‌ ده‌س
 راسته‌وه‌ بوونه‌ به‌و چاوه‌ جوانه
 به‌ دوو لا نه‌شه‌ی بۆ دڵ و گیانه

له‌گیان بێزاری^(١)

١٩٤٩

پیری ئاخ پیری، داد له‌ده‌ست پیری
 له‌گیان بێزاری و زویری و دلگیریی
 گریمان وتیان می‌ر و وه‌زیری
 مایه‌ی سه‌ره‌ته‌ نییه‌ ته‌دبیری
 هی‌زی جوانی له‌به‌ده‌ن بریم
 کفنی مووی سپی به‌به‌ده‌ن بریم
 دڵ بوو به‌یاتاغ، ناڵه‌ و ئاه‌ی سه‌رد
 ده‌روون وه‌ک جانتای کۆکه‌ و پرمه‌ و ده‌رد

چاوه‌وانی، رۆینی، روونی
 له‌ش گرفتاری سستی و زه‌بوونی
 کوا ئەو ده‌ماخه‌ی ئەمروانیه‌ جوانان
 ئەکه‌وته‌ شوینم بۆ په‌نای بانان
 له‌گه‌ل نازداران که‌ ئەچومه‌ گه‌شت
 کێو و شیو و ده‌شت لێم ئەبووه‌ به‌هه‌شت
 من پائه‌کشام له‌ ناو گولاندا
 کچان له‌سه‌ودای ده‌سته‌ملاندا
 شه‌وی مانگه‌شه‌و چریه‌ی ناو گولان
 باخ به‌ره‌للا بوو تالان هه‌ی تالان
 خو‌ورده‌پازی ته‌نیایی گوی ئاو
 نه‌شه‌ی دل‌داری ئەهینایه‌ ناو
 گا ده‌سکه‌ گولم ئەبه‌ست بۆم ئەبرد
 ئەو باوه‌شینی رووی خو‌ی پێ ئەکرد
 تایه‌ له‌و ده‌سکه‌ی ئەدا به‌ده‌ستم
 ئەیگوت بیخه‌ره‌ سه‌ر چاوی مه‌ستم
 ئنجا ئەتوانی به‌باده‌ی مه‌ستی
 ماچ که‌ی به‌بیانوی شیتی و سه‌ره‌ستی
 ئەوسا له‌ په‌رده‌ی گریشمه‌ و نازا
 دوگمه‌ی سه‌ر په‌رده‌ی به‌یان ئەترازا
 له‌و به‌یانوه‌ سفیده‌ی به‌یان
 وه‌ک پیشخانه‌ی نوور ئەکه‌وته‌ مه‌یدان
 ئیستا وا پیری کردیه‌ شه‌وی تار
 شه‌به‌خوونی دا وه‌ک سوپای تاتار
 لێ‌لایی هینا به‌دڵ و چاوا
 عه‌کسی خه‌یالیش نه‌ما له‌ناوا
 ئەمه‌وی یادبان بێنمه‌وه‌ خه‌یال
 نازاری به‌ده‌ن عه‌یشم ئەکا تال
 له‌جیی قه‌هقه‌هه‌ و ده‌نگی نازداران
 چریکه‌ی ده‌رده‌ سووچ تا ئیواران

ئەمە ئەنجامی دنیاكەمانە
بەمە نازانن ئەبنای زەمانە
هەروا دەزانن تا سەر باقییە
شەونخوونی یاری و یاری ساقیە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەوه.

١٩٣٥

متصرف هات، مژدەدی لەدوا بوو
شایی و شوکرانە و شەرەت پەیدا بوو

گوارەکە یاری (١)

١٩٤٨

گوارەکە یاری گوتی یار
تاکێکم دەست کەوت، لەگوارە یاری گوتی یار
لە چاوم هەلسوو، بەدڵە یاری پر جەخار
رووناکی بەخشی، بەدوو دیدە یاری تار
هێز کەوتە جەستە یاری، جەفاکە شیدەم
کەوتەوه سەرخزی، رووی پەنگ پەیدەم
هیوای زیندەگی، تازە کردمەوه
خەفەتی لە دڵ، لا بێردمەوه
سەرم لە خوشیا، گەشتە ئەفلاک
فریشتە یاری لە گەڵ مندا تەرەپناک
گەمە پایە یاری شەوق بە کامەرانی
شام بە سەپانی خۆم نە دەزانی
وەک دەواگاهێ، ئەمنا یە سەر دڵ
گا بۆنم ئەکرد، وێنە یاری خۆنچە گۆل
من بەم کەیفەوه، ئەو مات و غەمگین
بێ زەوق، بێ شەوق، کز و ماتەمین

لێم پرسی توخوا، راستم یێ بلی
بۆچ و دەروونت، بەقۆلپ ئەکوڵی
وتی، عومریکم لە بناگوێ سەرف کرد
سەر سەرەنگری، چەندیکم دەربرد
لەسای زولفیدا، لەنجە و لارم بوو
لە بناگوێیدا شەوقەرارم بوو
پۆژی بەگێچەل، زولف ئالابوو من
بەری نە ئەدام، لێم بوو بوو دۆژمن
دەستی برد لە دەست زولفم دەرتینی
نەمزانی جوولەم گۆچکە یاری دیشینی
کە رايکیشابووم، گوتی داتلێشابوو
بەو نازارەوه، دلی ئیششابوو
ئیتەر لەو ساوه، وام لەناو خاکا
ژەنگم هیناوه کە لە گۆیم ناکا
بەزەیییم پیا هات، پاکم کردەوه
بەدیاری بۆلای یارم برەوه
ئەو شاد بووه، بەوهسلێ دولبەر
منیش بەپۆرۆ پۆرۆ ئەبەمە سەر
بەلام نامەوێ وەسل حاسل یێ
نەوهکا بەوهسل عەشقم زایل یێ

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانەکی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەوه.

چەند سال

١٩٢٧

چەند سال، گیرۆدە قەفەس بووین، وەک کە
ئێرە مەلبەندی، چەتە بوو بەشەو
نەمان ئەوێرا، پێ، بنیینه دەشت
بێ دڵە کوتی، هەلسین، بێین، بۆ گەشت

به هاران گول له ژیر خاکا، که زیندوو نه بنه وه، نه پروین
به عه شقی نه و به رۆکه سپیه، زهر و سینه چاک دهر دین
نیگای نه و چاوه بادامیه، وه های کار کرده سهر نه عزام
هموو خوینی له شم، یه کسه به جاری بوو به پۆن بادام
به یادی رووی گولی، چاوم له سهر ههر به ردی، که گریابی
که بهردیان کرد به شووشه، پر گولاه، عه شق نه بی وایی

(۱) ئەم شیعەر له دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

«پیرەمێرد ئیستایش شایێ رەشبەلەک
چاکتەرە لەلای ئە کەوتی دەلەک»

به فیری به هار

مارتی ۱۹۴۳

به فیری روو سپی به دهمه و به هار
سهری دایه وه سهرمای پێ بوو هار
ئاوه دانی و چۆل، وهک په موودانه
له لۆکه ی به فرا، تیکرا په نهانه
دلسارد و روورپهش، بی به زه ییه
روو سپیه تیه که ی ناوی تورکیه
وهک گه نه شامی، بریشکه ی سهر ساج
سپی هه لگه را، هه ژار بی عیلاج
کلکه خاکه ناز له سهرما سووتا
گویتسوانه کامان به زوقم رووخا
گوپکه ی دره ختی نازداری ترسان
په لکی وه نه وشه ی سیس کرد، چرووسان
نه و چاوه جوانه ی نیگرگی کویر کرد
به سته لهک دهستی خانگی (۱) ی لی برد
پیریزان نه لێن، به فر ئارد بووه
قه دریان نه گرتوه له کیسیان چووه

ئیسـتا له په نای، ئیـوه دا بی ترس
وا دین و ده چین، بی ته گهره و پرس
ناخ، خوینده واریش، ته وای بیته ناو!
خوینده وارییه، نه مانکا به پیاو!

به نندی قه تار (۱)

۱۹۴۳

ساقی به عه شقی به رزی خاکه کهم
به یادی قهومی دل خه مناکه کهم
بده ری جامی با دل خاموش بی
که لکه له و سه وای سهر فهراموش بی
توخوا سا ره شو ل تو ش قه تاره کهت
ئاوازه ی به رزی پای کو هساره کهت
به لکو بی نه جو ش نه و جوانانمان
تیکوشن به فهن، بو نیشتمانمان
ئیسـتا زانیمان لاوان نه سهر و تن
سهر که و تن ده سته ی یانه ی سهر که و تن
ناویان که و ته ناو قه تار و لاوک
نه مین زه کی به گ، مه عروف جیاووک

(۱) لای م. ه له لای په ۸۱ دا به جو ریکی جیاواز له م نوسخه یه بلاو کراوه ته وه، هه روه ها نیمه ش پشتر له م دیوانه دا نوسخه یه کی که ی هه ر ئەم شیعەرمان بلاو کرده وه.

خه یالی خالی (۱)

۱۹۴۱

خه یالی خالی، هه رگاه، بی به دلما دوو که لی ناله م
وه ها ره ش داده گیرسی، ته م نه خاته سهر سهری عاله م
له ژیر برژانگه وه، پرشنگی چاوی وا بریسکه ی دا
وتم سیاله ی به رقه و له هه وری رهش، بووه په یدا

له دنیا دا که هیچ خوشیم نه دی، رهنه له قهبریشا
به لاما رابووری، بییهی، فغان و ئاهو نالینم

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه. پیره میتردی لهم شیعره دا ویستویه لاسایی شاعیره
کلاسیکیه کان بکاته وه.

گه لێ سزام دی (۱)

۱۹۴۶

گه لێ سزام دی، له پرووی زه میندا
زۆر نه هاتی هات، به دلێ خه مگیندا
ئه ترسم بمرم، له و دنیاش وا بم
پیسوا و سه رگه ردان، هه ر په نج به با بم
چۆن له دنیا دا، عومرم به رباده
چۆن په نجم هه روه ک، په نجی فه رهاده
ئه ترسم له ولا، په نج هه رۆتر بم
خۆشی نه بینم، ده سه خه رۆتر بم
سا خوا په حمی بکه ی به حالم
هه یجگار سووتاوم وه ک کۆی زوخالم
ته نه ها یه ک ئاوات ماوه به یخوایم
توو گه وه ره یی خۆت بده نیازم
ئه ویش، ئه وه یه، له دوا ی مـردنم
له دوا ی گیانه لا و پۆح سپاردنم
خۆزگه ئه بوومه دارێ له خواوه
ئه پروام له ته نه یشت گلکۆی له یلاوه
به لکو بۆ مه حشه ر، زیندوو بووینه وه
به گورجی ده سستی، یه ک بگرینه وه
با له پتی هه شه را، له یل ده لیلیم بـی
بۆ پرس و جوابیش، خۆی وه کیلم بـی

چی ده بوو به فر شه کر بوایه
سه رمایه (۲) ئه بوو بۆ ئەم سه رمایه
هاتوو خۆی پیشان هه له کۆک ئە دا
جاری پـیسوایی کۆکه کۆک ئە دا

(۱) خانمە لی: چۆره گۆلێکه که له به هارانا له سه ره تاوه سه وز ئه بیته م. ه

(۲) سه رمایه ی یه که م له م نیوه دێره دا واتا سامان و ده ستمایه. وه سه رمایه ی دووهم واتا «سه رما»

سێ تاکه به یته

یه که م: ۱۹۳۳

«سه ره تای ده رکه وت، نوابـی تازه
ده میته، زۆر که س، ئاواته خوازه»

دووهم: ۱۹۳۳

«سه ره تای کارێ، که زۆر، به کاره
خوا، بیکه به هۆی، چاکیی ئەم شاره»

سێیه م: ۱۹۳۳

«کاوله که ی وه ته ن، هه ینده شیرینه
ژاری دوو پشکی عه ره ته هه نگوینه»

دیداری تۆ (۱)

ته ممۆزی ۱۹۴۸

له زومره ی بـی نه وایاندا، گـرفـتاری خه می ژینم
به پرووه ردی، به پرووما جـاریه فرمیـسکی خـوێنـینم
به داخی تۆوه، وه ک من سه د هه زارانی گـرفـتان
له ناویانا منی بـی به رگ و بار، وه ک چـقـلـی به رژینم
سه ره وتم نییه هه رگیز، له پرووی ئەم خا که دا چی بکه م
ده می مه جنونی دوجه یلم، ده می فه رهادی شیرینم
جیهان گه ر پرووه پرووی من بـی، به مه ردی پشتی تی نا که م
به لام ته نه ها له عه شقی تۆوه یه، ترسان و له رزینم

نەوبەهار

١٩٤.

یاران نەوبەهار، یاران نەوبەهار
خوا نەشئەیه کی وای دا به بههار
گیاندار و بی گیان، زهوی و گیا و دار
خروشا و زهلمیش کهوتە هارەهار
سەری نایە دەشت و بیل و بی قەرار
بەشووری شییتی خوئی ئەدا لەدار
شارەزوور بەرگی سەوزی لەبەردا
کەمەری زیوی چەم لەکەمەردا
هەوای بووکیینی تازە لە سەردا
چەند خەوازیییکە لە داخ و دەردا
دەستی لە زاوای نێرەمووک بەردا
لە دەردی سەری نابەکار بێزار
نێرگس بەدیدە شۆخ و شەنگەو
پۆر بەکناچەیی خۆش ئاهەنگەو
پاوکەر بەشوینیا بەتفەنگەو
نێرکەر بەجۆش زەرە و دەنگەو
هەندی بەسەودای قەنگەیی بەنگەو
هەریەک بەرەنگی کەوتوونە رووی کار

بەهاری کەنار شار^(١)

مارتی ١٩٣٢

دوینی بەیانی، چوومە قەرەغ شار
خەیمەیی بەهار بوو، دیارە و دیار
لە پرشەیی ئاونگ، بەتیشکی هەتاو
گول چووبو شێوەی، بووکی سەربەدراو
شنەیی بای بەهار، ئەیدا لە غونچە
ئەیکەشانەو و لای ئەدا پەچە

بۆ گوناھباریم، تەکا کارم بی
شاھیدی سزای، پۆژگارم بی
ئەگەر وانەبی، هەمی مال وێرانم
نە لە پرس ئەگەم، نە جواب ئەزانم

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاوونەکراوەتەو، بەلام بەهەڵە و لەبەر نەشارەزایی کەوتۆتە دیوانی
وەلی دێوانەو کە (مەحمود خاکی و س.ع. شادمان) زۆر بەناتەواوی سالی (١٩٨٣) بۆ جاری دووهم چاپیان کردۆتەو.

پۆژی تازە

مارتی ١٩٣٢

پۆژی تازە، سالی تازە، ئیمە هات
پۆژەهلات، پۆژی هەلات، سەرما هەلات
بای بەهار هات، خاکی زیندوو کردەو
بۆیە نێرگس، چاوی مەستی کردەو
نەوجوانی هات و پییری بردەو
تیشکی پۆژ دەرکەوت، تەمی لا بردەو
هەردە سەوز و مۆر وینەیی بەرگی بووک
شایی دەنوینی، چراخانی گلووک
شەوگی ناو لالە بادەیی بولبولە
بەو مەیه سەرخۆشە و شەیدای گولە
چونکە خۆش ئاوازه^(١)، هەم ئاواتەخواز
زۆر بەسۆزە، نالەکەیی وەک سۆزوساز
هاتە جوبوش ئاو و سەوزە و با و درەخت
دەوری کانی بوو بەگولزاری بەهەشت
ئەو بەهەشتە خۆشە جیتی بەزمی جەمە
دەم بەدەم جیتی یەکدگییری هەمدەمە
بورجی بەرخە، پۆژ سەرهەرازی ئەکا
بەرخی ئیمەش بۆیە و بازی ئەکا

(١) لای م. ه. بەهەڵە نووسراوە: چونکە خۆش ئاواتە، هەم ئاواتەخواز.

نەك دلی سەد دل، ئاواتەخوای
ئەو پێكەنینه و گوریشمه و نازی
هەمیشە بەهار لە کەناری چەم
بووبوێ لاگیرە و گولێ سەر پەرچەم
لەرێگاکانا، گولە زەرد یەكسەر
بووبوێ زنجیرە، تەلای پشتهسەر
قەتارە نەسرین لە نسی و و شیو
بریسکە ئەدا، وەك هەياسە ی زیو
سێپەرە و مینا، بەخنجیلانە
ئەت وت ملوانکە ی موورو و شیلانە
پەلکی گۆزروان، بەسەر گیاو
جووتی دلخوای، وای تیک ئالو
ئەگریجە ی بووکە، بەرەزا و چنوور
چاران چەقیلە، بۆتە تارای سوور
لیسپی گیای پیشۆک ئەدۆزیتەو
وینە ی پرچی کچ ئەهۆزیتەو
گولێ زەرد و سوور لەگەل ئەرخەوان
وەك جسری مۆدە بەرۆزی شەموان
شەبوو و ریحانە و کەنیر و گیابەن
پەکی لاوانتە ی ئەوروپا ئەخەن
شنگ و هەلەکوک، چەورە و پێقەلە
چاوبازە و بزە، ریشە و خەرتەلە
کاشمە و بیزا لوشە و ترشۆکە
کۆزەلە و کاردوو پونگە و بەنگۆکە
تۆلەکە و جاترە، شویت بەرپزە
کەرەوز، تەرخوون، پیاز، تەرەتیازە
ئەمانە هەموو کە گیای بەهارن
هەریەك بۆ دەردێک دەرمان و چارن
سەووزەلە و نازدار بەلەنجە و لارن
تازە کچۆلە ی تیپی گولزارن

کارێزی شەریف مەلەندی جوانان
ئای پێ ئەبەن پەری ئاسمانان
ئەو ئاوێ جوانی، لەو دەشتە وێلە
چاوی قەرژانگی لە چاوا لێلە
هەرەهاری ئاو لەو کۆرە شیو(۲)
وەك سەرچۆپیکیش، دیتە قریو
نازناز و نیرگس، شەبوو و گەزیزە
هەلەپەرن وەك، کچان بەرپزە
دەستیان گرتبوو، پر جۆش و خرۆش
گۆرانیبیژیان، بولبولی دەنگخۆش
بەسۆز و نالە پیاوی ئەگریان
وەك کای کۆن دلی منی ئەسووتان
دار و گیا و گیاندار، پر نەشە و دلخۆش
من و وەنەوشە مل کەچ و شین پۆش
ئەو پابەندی خاک، کۆنە هەواران
من زێدەوانی مەزاری یاران

- (۱) ئەم شیعەرە لە نەورۆزی سالی ۱۹۳۲دا، لە ژمارە ۳۱۳ ی رۆژنامە ی (ژیان)دا بڵاوکراوەتەو. بەلام لای م.
ه نووسراوە (۱۰/۴/۱۹۳۱)
(۲) کۆرەشیو: کوێرەشیو کە لە بەهارانا ئەبووژیتەو.

بەپادی کۆن

۱۹۳۲

رۆژی بۆ سەهیری، تەیارەخانە
ئەجەل بردمیە، سەر یتێ ئەو جوانە
بۆمبای نیو نیگا درا لە جەرگم
شەهیدم کفن، مەکەن بەبەرگم(۱)
وتم هەر منم، کوشتە ی ئەو چاو
روانیم لال و پال، زۆرن لەو ناو

هه ناسه ی ساردی، دهم گهرمی گهرما
 ئیتتر ناکه ومه جیتی گهرما، گهرما
 ئه لێن هودره، له م شاره زووره
 کهری خستوو، له م شاره زووره
 هاوین هاوده می، مار و دوو پشکین
 له بهشی ژارا، خییوی دوو پشکین
 ئای یۆ تاڤگه کهی، سه ر پێگای به لڤه
 ئه و ئاوه ساردی، بێ قه وزه و به لڤه
 هی و اشمان هیه، به یادی مهستان
 ژووری زستانه ی لێ بووه به کوستان^(۲)

- (۱) پیره میرد دوو جار ئه م شیعری نووسیوه ته وه و بلاوی کردۆته وه. ئه م ده قه یان له لایه ره ۱۴۷ ی دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاو کراوه ته وه.
- (۲) پیره میرد له م دێره دا نیازی له شیهوی ژیا نی خۆیه تی که سال دوانزه مانگه له ژووری قه له نده رخانه کهیدا خرابوو. به یی ئه وه ی گوێ بداته گهرمای هاوین.

گهرما^(۱)

۱۹۴.

گهرمه ی تیکه لێ له گهرما و گهرما
 بۆ سه ری سه رما، بکشین به سه رما
 له جیتی که مه ره^(۲)، ده ست له که مه ردا
 به بۆی هه ناسه م، سنگ سیوی ده ردا
 که جوو^(۳) له ترسا، جۆی جوو له ترسا
 پارسا^(۴) پارسه نگ بوو، بۆ په چه ترسا
 پار پارامسه وه، به نیگای تکا
 ئه برۆی پیک هینا، ئا برۆوم تکا

- (۱) م. ه نووسیویه ئه م شیعره، پیره میرد له ۲۱ ی مارتی ۱۹۴۱ دا پێشکه شی (شیخ محهمه دی خا ل) ی کردوو ه. به لام پیره میرد ئه م شیعری له ژماره ۵۹۳ ی (ژین) ی سالی ۱۹۴۰ دا بلاو کردۆته وه. هه روه ها مامۆستا م. ه له لایه ره ۲۹۸ ی دیوانه که دا ئه و پێشکه کیه ی نووسیوه ته وه که پیره میرد کاتی خۆی له پێشه کی ئه و شیعره دا نووسیویه و له و ژماره یه ی (ژین) دا که باسما ن کرد بلاوی کردۆته وه. به لام به داخه وه له مه شدا مامۆستا م. ه

قۆچی قوربانیان، جهژنی قوربانه
 ئه و ده شته بووه به قه سا بخانه

(۱) ئه م نیوه دێره هی وه لی دێوانه یه که ده لێت «شه هیدم که فنه مه که ن وه به رگم»

محبه به ت وه ک یار^(۱)

۱۹۴۶

محبه به ت وه ک یار، خۆی بێ وه فایه
 دلی رووخاندم، که خۆشی تیا به
 ناله بش هه ر جه رگی من ئه سوو تینێ
 له ئاقاری ئه و ته ئسیر نا نو تینێ
 له تنۆکی باران خوا گه وه هه ر ئه کا
 فرمی سکی منیش هه ر چاو ته ر ئه کا
 پیریک شوین جوانی که و ت به سه و دا وه
 وتیان عومر ئه روا و مه رگی له دوا وه
 به زیندوویی هیند به ده ورتا گه رام
 که مردم ئه گه ر بێت و بێ ته لام
 عه شق کیلی قه برم، دینێ ته ته لاش
 ئه سوو ریته وه، وه ک به ردا شی ئاش
 کای کۆن ناگری گرت نا کو ژیته وه
 پیر به هه وای عه شق ئه بوو ژیته وه
 مه وه لوی پیرم، فه رمووی به م حا له
 ده وری بلو غی عاشق سه د سا له

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

ده ردی گرانی^(۱)

ته موزی ۱۹۴۱

ده ردی گرانی، گرانی که م بوو
 سه بوونی چله ی، سووکی بۆ غه م بوو

دەستکاری ئەو چەند پستەییە کوردووە و لێرەدا دەقەکە ی پیرەمێرد و ئەوی دیوانەکە هەردوو دەنوسینەو هەتا جیاوازیەکی دیار بێت، جگە لەمەش لەلایە ٢٩٩دا سەبارەت هەمان شیعەر مامۆستا چەند بېرواڕایەکی خۆی نووسیوە، کە لەم دیوانەدا و لەشونیی خۆیدا سەرنجی خۆمانی بەرامبەر دەنوسین!!.

دەقی نووسینی دیوانەکە ی م. ه

ناخ، خۆزگە ئەمتوانی، ئەم جلۆ و ئاھەنگە، کە لە زمانی کوردیدا هەبە ئەم هەموو مۆلکی مەرام و مەعنا، کە لەوتەیهکی ئەو پەیدا ئەبێت، بەزمانی چەند دەولەتیک ئەم هێنایە پیش چا، هەتا کو تێبگە یشتنایە کە زمانی کوردی چەند ڕەنگین و دڵ نشینە. ئەمە چەند دێرێکە، تەنھا بۆ ئەو و تراو کە لە شێوەی یەک نووسیندا مەعنا یەکی جۆی لێ ئەبێتەو.

دەقی نووسینی پیرەمێرد لە رۆژنامەکەدا:

ناخ، خۆزگە ئەمتوانی، ئەم جلۆ و ئاھەنگە کە لە زمانی کوردیدا یە و ئەم هەموو لکی مەرامە و مەعنا یە کە لە کەلیمە یەکی ئەو پەیدا ئەبێ بەزمانی چەند دەولەتیک ئەم هێنایە پیش چا تا تێبگە یشتنایە چەند ڕەنگین و دڵ نشینە. ئەمە چەند شیعەرێکە، تەنھا بۆ ئەو نووسراوە کە لە شێوەی یەک نووسیندا چەند مەعنا یەکی جۆی لێ ئەبێتەو.

(٢) کەمەرە جۆرە خشتێکە ئەکرێتە کەمەری ئاڤرەت.

(٣) جووی یە کەم جوولە کە یەو جووی دووم (جوین) یە.

(٤) پارسا: خوا بەرست و پیاوی ئایینی (عابد).

کوردەو ی هیتلەر^(١)

١٩٤١

کوردەو ی هیتلەر بێن تەماشاکەن
ئەوسا لە حزبی نازی حاشاکەن
بزانن هەروا چە پەنگیکی دا
بەگیانلە بەری پرووی هەموو دنیا
دەبا من باسی ئێستای لای خۆمان
شتیکی بۆ سەیر بخرە مەیدان
دەردی بێ بەرگی ئای کاریک ئەکا
پرووتین وەکو سلق، بێ بەرگین وەک گا
خۆ بەرگ و خواردن ئەمەندە بوون گران
پێیان ناوێرین، بوونە دیو لیتمان
ئای لەو سەعاتە ی دێینە شت کڕین
هێندە ی ئەمێنی بال بگرین، بفرین

قاچم پێلاوی پێو نەماو
بلۆقە و گەلی جیی قلیشاو
کەچی ناوێرم خۆم قەرە ی پێلاو
بخەم، ئە ترسم نەک بکەومە داو
ئەو کارە ی کەوا شەکر و چا ئەیکەن
نەبوو و نابێ هەتا بەدەگمەن
ئەمەندە گەرم، دەم ئەسووتین
پشتی دارایی هەژار ئەشکین
کار و کاسبی هەر ناویان ماو
ئێستە رۆژێکە کە معاش باو
ئەویش بە پارەش دەس کەس ناکەو
خوا یە بۆ هەندیک، سازکە ی بـسـرەو
لەبەر بێ دەستی بە هیوای معاش
گەلی شاعیری کاسب بوون بە جاش
دەردی هیتلەر، ئەمانە هەموو
لەناوی بەری خوا یە زوو بەزوو
هیشتا گەلیکی ماو برادەر
چاکە کو تە ی کەم، گرانی دەفتەر
(عصبۃ الأُمم) دەخیلە هاوار
فریامان کەو، جارێکە و ئەمجار

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوە تەو.

های گەرمای هاوین

١٩٤١

های گەرمای هاوین، های گەرمای هاوین
قرچە ی تێخستین، بە تەوژم و تین
پەشەبا دیسان، لیتمان کەوتە قین
نەباغی هیشتین، نەگول نەپەرژین

هانا مان به تو، خوی (ژیان) و (ژین) (۱)
 (لدوس) ی ناوه، لای تورک ره شه با
 له گه ل په یدابوو، نه شه ی خه لک نه با
 ته خته قروسی وهک دیتله به با
 نه سوو پیتته وه، خه و و خوی نه با
 به بونی پیس و به خروو گه زین
 گول و گوللان، که وتنه په سستی
 بولبول و دیاره، ماری خار گه سستی
 نه ناله ی دیاره، نه سه دای هه سستی
 پتی راوه ماسیش، مه ره زه به سستی
 وهرن به شینی به هار تییر بگرین

(۱) مه به سستی له رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) ده.

پایزی دلتەنگ

۱۹۳۹

پایز دلتەنگه، پایز دلتەنگه
 هه وری نوی پایز، زویره دلتەنگه
 ته لی ته موره ی، غه م پر ئاهه نگه (۱)
 پییری ده باره ی جوانی به جهه نگه
 ره شه با لی مان به ژار و ژه نگه
 گه لاریزان، گول ئالتون ره نگه
 شه تاوان له دهشت به پیچ و ده وره
 سه رشیتن له دهس جه وری نه م ده وره
 ته م به بهرگی شین، کیوی داپوشی
 بولبول رووی کرده، لانه ی خاموشی
 خه لووژه (۲) گه لای، بیستانی سووتان
 گه لاویژ بهرگی هه تیوی دران
 کچه کورد به پیز به بهرزان هه
 به له رز نه له رزن به (له رزان هه) (۳) وه

منالان سه ریان، که وته ژیر قوچکه (۴)
 هومان که وته وه، جیتی بهر بهر قوچکه
 نه مان روانیه رۆژ، به رووی سارده وه
 ئیستا پیویسته، وا خوی شارده وه
 قاز و قولنگان، هاتنه خواره وه
 قیژ و هوپانه به سه ر شارده وه
 شه وگار دریز بو، بو ناله ی غه مگین
 زستان سته مه، به بی دلداری ژین
 یارم به ئاشستی ده لیتن دیتته وه
 به خته بنو با نه سه له میته وه
 خه لک هاواریان، له به ختی نووستوو
 من هاوار نه که م، به خته زوو بنوو
 خالانه ی نه وه ی، وتم چاو کالان
 تا چاو کال ژینی بردم به تالان

(۱) لای م. ه له دیوانه که دا لای ره ۱۴۸ نه م به یته نه نووسراوه، هه ره ها من نه م شیعره م له بهر رۆژنامه ی (ژین) ی
 ژماره ۵۸۴ ی سالی ۱۹۳۹ نووسییه وه و له و نوسخه یه ی لای م. ه جیاوازه.

(۲) خه لووژه: جۆره نه خوشیه که تووشی بیستان نه بی م. ه

(۳) له رزان ه: جۆره خشلێکه ئافرهت بو رازاندنه وه ی خوی به کاری دیتی.

(۴) قوچکه: جۆره کلاویک بوو له شیوه ی کلیته دا له قوماش دروستیان نه کرد و ته نها مندال له سه ری نه کرد.

سی تاکه بهیت

به که م: ۱۹۳۳

«زۆر شاعیرم دی، له م دیوه و دیوه!
 نوکته ی (مه وله وی) م، له کهس نه دیوه!»

دوو هه م: ۱۹۳۳

«چوار پیچکه ی له ناو ته نه که ی ئاوا
 وهک سو فی سه ری، له ژیر کالوا»

سییه م: ۱۹۳۳

«وا به لرفه لرف، زستانمان بو هات
 به فیر و به سه له که که وته ناو ولات»

بنگردم هه‌چهن (موو) انیشی بوو
به‌لام ئیشکچی، شه‌وانیشی بوو
جه‌رده، له‌مانه، نه‌سله‌می‌هوه
کوئه‌ رتوبیشی، دا به‌ده‌می‌هوه
له‌پشت ده‌رگاوه، ئه‌بله‌ق، ئه‌پروانم
وه‌ک مانگای مالوان، وا له‌سه‌ر گوانم

شه‌وئ له‌ ئوته‌ی هه‌گبه‌لی^(۱)

۱۹۲۲

شه‌وئ مانگه‌ شه‌وی چوارده، ده‌مه‌ده‌می نیسان
به‌هاری تازه، که زستانی خسته‌ ناو نسیان^(۲)
له‌ هه‌ر دلێکه‌وه، جو‌شێ به‌بانگی ده‌نگ‌خو‌شی
له‌ لاله‌زاره‌وه، شه‌ونم، شه‌رابی مه‌یی نو‌شی
خه‌ریکی جونیوش و زاخاوی ژه‌نگی زستان بوون
کچ و کوپ و ژن و می‌رد، پیکه‌وه له‌ سه‌یران بوون
منیش له‌ خواره‌وه، چوو‌بو‌ومه، گوئ له‌بی ده‌ریا
به‌ده‌ردی خو‌مه‌وه گیرۆده، بئ که‌س و ته‌نیا
له‌پال دره‌ختی سه‌ه‌به‌ر، که ناوی (چام)ه له‌وئ
ئوه‌ی نه‌خو‌ش بئ، هه‌وای داری چامی پئ ئه‌که‌وئ
له‌ ئه‌سته‌مو‌ل له‌ (ئوته‌ی هه‌گبه‌لی) به‌بئ ده‌نگی
خزامه‌ بن ده‌سی جوانان به‌لاپله‌رسه‌نگی
له‌ پێشمه‌وه، ژن و می‌ردیکی عه‌ره‌ر و لا‌ولا
که تیشکی کو‌لمی ئه‌وان، مانگی خسته‌بو‌وه ناو ئاو
به‌یه‌ک دلی، ته‌کیان دابوه‌ یه‌ک به‌سه‌وداوه
به‌خو‌شه‌ویسته‌یه‌کی پاک و پروون و ساواوه
به‌می‌هه‌ربانی (په‌ری شو‌خی شه‌و) له‌ژوور سه‌ریان^(۳)
به‌ تیشکی خو‌ی جلی زه‌ربه‌فتی کردبو‌وه به‌ریان
به‌ سۆزه‌وه، (کو‌ره‌ پرسی) له‌ هاوسه‌ری گیانی
که‌ رۆژ هه‌لتی و، ون ئه‌بئ کامی خو‌شه‌؟ ئه‌یزانی!

لافی جوانی^(۱)

۱۹۴۶

شه‌وئ مانگه‌ شه‌وی چوارده، ناوه‌پراستی به‌هار
که‌ناری شار، هه‌موو لایه‌کی چیمه‌نه و گول‌زار
له‌ژێر تریفه‌ی مانگدا، به‌شه‌و‌غی ئه‌لماس
دیاری بووکی به‌هار، پووله‌که‌ی به‌رۆکی کراس
له‌ ده‌وری چه‌م به‌قه‌تار، کرمه‌کی گول‌ه‌ زه‌رده
بوه به‌خشل و گول‌اله‌یش به‌نالی وه‌ک (په‌رده)
به‌ناو گول‌اله‌ی سوورا برۆ روه‌و (گو‌یژه)
سه‌رت ئه‌خاته سه‌مای شیعی‌ری به‌رز، به‌بئ په‌یژه
له‌پێشه‌وه له‌سه‌ر ئه‌ستیری ئاوه‌که‌ی سه‌ر رئ
به‌پاک‌ژێ ده‌م و چاوت بشو‌، وه‌ره سه‌ر رئ
به‌ کوردی ئیمه‌ که‌ ده‌ریاچه‌ ناوی (ئه‌ستیر)ه
به‌شه‌و چه‌ جه‌وانه، له‌ناویا، جریوه‌ی ئه‌ستیره
له‌و‌پوه، چاو بخشیته، له‌ نه‌خشی یه‌زدانی
ده‌بینی، شا ئه‌سه‌ره، ته‌ختگای سلیمانی
ولا ته‌که‌ت ئه‌مه‌یه، هه‌یفه‌ نه‌په‌رستی به‌دل
ئوه‌ی که‌خو‌شی نه‌وئ، رو‌وره‌شه و ته‌ریق و خجل
به‌ئاوه‌رۆبی (شه‌ره‌ف) را‌ده‌خه‌ن له‌ شو‌ینی فه‌رش
وه‌ک ئه‌هه‌رمه‌ن، له‌ سلیمانی، دز و رو‌وره‌ش

(۱) ئه‌م شیعره له‌ دیوانی پیره‌می‌ردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

بو‌ کو‌یخا خه‌لیلی بنگردی مو‌ان

۱۹۵۰

کو‌یخا خه‌لیلی، بنگردی مو‌ان
(دپلۆم)دی هه‌یه، زیاتر له‌ هه‌مو‌ان
ئه‌لتی، هینایان، له‌ بنگردیان نام!
گوايه، به‌خپه‌رئ، من له‌وئ، کو‌یخام!

برۆی به‌رووی ڕوو، له‌رووی توران لار
 وینه‌ی پرگاری، سنعی کردگار
 برژانگ له‌ قه‌وسی ڕوودا تیرانداز
 چاو دیددی ئاهووی^(۲) خه‌والووی خامۆش
 برووسکه‌ی تیژی شه‌ر جۆی شه‌رفروۆش
 به‌نه‌شه‌ی باده‌ی (نازی خۆی) سه‌رخۆش
 مه‌یخانه‌ی عه‌شقی، هینایه‌ خروۆش
 حوسن و عه‌شق له‌گه‌ڵ یه‌ک که‌وتونه‌ ڕاز
 گواره‌ که‌وتۆته‌، ژێر ئه‌گره‌به‌ی خاوه‌
 سه‌ر ئاوێز وینه‌ی، له‌ خوێندا گیراو
 لامل و گواره‌، ته‌لای تازه‌ ساوه‌
 هه‌ردوو ژێر ماله‌ی، فه‌رقی زه‌رکلاوه‌
 گیان و دڵ بۆیان هاتۆته‌ په‌رواز
 سه‌رگۆنا سیوی، لاسووه‌ی سه‌رده‌شت
 پوانه‌ی داوی، گه‌مه‌که‌ی به‌هه‌شت
 تامه‌زرۆ زۆره‌، هه‌یج که‌س لێی نه‌چه‌شت
 که‌مه‌ره‌سته‌ی ده‌ست، وه‌یسی ماهی ده‌شت
 ئال له‌سه‌ر سپی، نه‌قشیی کارساز
 ده‌م قوتووی له‌عه‌له‌، به‌دوو لێوی ئال^(۳)
 بووکی ڕۆح سووکی، وه‌ک منالی کال
 دان رسته‌یی لال، یارشته‌ی ئامال
 شه‌کری ناوچایی، بووه‌ به‌میسال
 خال هندوی به‌کچی، بووه‌ به‌سه‌رباز
 سینهی زیوی قال، له‌ بۆته‌ی یه‌زدان
 جووتی شه‌مامه‌ی، سه‌ر ته‌رزی جه‌نان
 هه‌شتا نه‌بیدیوه‌، داستانی ده‌ستان^(۴)
 په‌نه‌انه‌ له‌ژێر، کراسی که‌تان
 له‌درزی به‌رۆک، وه‌ک مانگ به‌رق ئه‌نداز

(۱) زه‌ننار: جوژه‌ پشتی‌تیک بووه‌ که‌ سه‌لبییه‌کان له‌ کاتی شه‌ردا ئه‌بانه‌ست و خۆیان پێی شه‌ته‌ک ئه‌دا بۆ گورج

کچه‌ وتی: که‌ به‌رووی تۆوه‌، ڕۆژ هه‌لتی خۆشه‌
 به‌مه‌ستی چاوته‌وه‌، دڵ نه‌شه‌داره‌، سه‌رخۆشه‌!
 به‌لام که‌ کاتێ، له‌پیش چاوه‌بیت و دوور بی له‌ لام
 بینایی لێته‌، له‌ زه‌رده‌ل په‌رايه‌، ڕۆژی هه‌یوام
 به‌خۆشه‌و یه‌ستیه‌وه‌، کوپ، ده‌ستی کرده‌ گه‌ردنی یار
 سه‌ری له‌ ئاوینه‌ی ڕووی، به‌لێوی، ژه‌نگی غوبار
 وتی که‌تۆ ئه‌مه‌ بی! کێ گه‌واهی عه‌شقم بێ؟^(۴)
 هه‌تا بژیم نه‌یه‌لم، عه‌شقی تۆم له‌لا که‌م بێ

- (۱) پیره‌مێرد ئه‌م شیعری له‌ سالی ۱۹۲۲ی زاینی دا له‌ تورکیا نووسیه‌وه‌ که‌ ئه‌وکاته‌ قایمقامی دورگه‌ی (هه‌گه‌له‌ی ئوته‌) یاخود (ئوته‌ بازاری) بووه‌. وه‌ ئه‌م دورگه‌یه‌ بریتیه‌یه‌ له‌ هاوینه‌هه‌واریکه‌ی خۆش. وه‌ سالی ۱۹۳۹ سێ به‌یتی دوایی شیعره‌که‌ی بۆ زیادکردوه‌ بۆ پیرۆزیایی کردن له‌ ده‌رچوونی گۆقاری گه‌لاوێژ.
- (۲) لای م. ه. نووسراوه‌ (نه‌ی سان) واته‌ قامیشه‌لان. ئیمه‌ (نسیان)مان به‌راست زانی.
- (۳) په‌ری شۆخی شه‌و: واته‌ مانگ.
- (۴) ئه‌مه‌ دوا دێری ئه‌و شیعریه‌ و پیره‌مێرد به‌بۆنه‌ی ده‌رچوونی گۆقاری گه‌لاوێژه‌وه‌، له‌ کۆتایی شیعره‌که‌وه‌ سێ به‌یتی پیرۆزیایی بۆ گه‌لاوێژ نووسیه‌وه‌! که‌ ئه‌مه‌یه‌:

کچه‌ وتی، ئه‌وه‌ ئه‌ستیه‌یه‌که‌ی تازه‌ هه‌لات
 به‌ کوردی ناوی (گه‌لاوێژ)ه‌، شه‌وقی دایه‌ ولات
 وه‌ره‌ به‌شوعه‌لی ئه‌و سوێند به‌خۆین که‌یه‌ک دڵ بین
 له‌ خزمه‌تی وه‌ته‌نا، هه‌ول بده‌ین، هه‌تاکو ده‌ژین
 له‌ (ژین)ه‌وه‌ ئه‌مه‌ شه‌باباشی پێی گه‌لاوێژه‌
 له‌ کۆمه‌لتی ئوده‌با، نوکته‌به‌یژ و گۆلپێژه‌

سه‌راپای کچه‌ جاف

۱۹۴۰

کچه‌وێله‌ی به‌ناز، کچه‌وێله‌ی به‌ناز
 جنسی له‌تبیفی شۆخ و سه‌رفراز
 شیری، دڵسوژ، له‌یلی شه‌که‌ر ڕاز
 خه‌نده‌ی بۆ زامی، جگه‌ر مه‌ره‌هم ساز
 قوبه‌ی سه‌ر سینه‌ت وه‌ک هه‌رمی وه‌راز
 شه‌وقی ته‌ویلی، به‌یانی به‌هار
 ئه‌گره‌به‌ی بۆ دڵ، وه‌ک ڕشته‌ی زه‌ننار^(۱)

جووتیک شه‌مامه‌ی، بیستانی جنان
هیشتا نه‌یدیوه دهستانی دهستان
په‌نه‌انه له‌ژێر، کراسی که‌تان
له‌درزی به‌رۆک، وه‌ک مانگ به‌رق نه‌نداز

(*) ئەم نێوه دێره‌دا زیاده‌ چونکه‌ هه‌موو پارچه‌کان پێنج نێوه‌ دێره‌.

هه‌ی کانی شه‌کراو^(١)

١٩٤٠

هه‌ی کانی شه‌کراو، هه‌ی کانی شه‌کراو
کانیه‌که‌ت کانی، عه‌نیه‌ر و گولاو
ئاوی زینده‌گیت، پزاوه‌ته‌ ناو
جی‌ی حه‌سانه‌وه‌ی، تیپی سه‌ربه‌دراو^(٢)
چه‌شمه‌ ساریکی، سه‌ر پتی نازداران
گولاوه‌ی ده‌ورت، ده‌می به‌هاران
نه‌شئه‌ ده‌خاته‌^(٣)، دلی پتیواران
جی‌ی سات^(٤) و سه‌ودای بۆ هه‌رزه‌کاران
گه‌رد و غوباری، پرووی که‌چان نه‌شوی
تیف تیغه‌ی زولفی، تیپی سه‌مه‌ن بۆی
مایه‌ی هه‌رزانی و پۆنی مه‌شکه‌دۆی
شوین مه‌له‌ی قه‌رگه‌ و ویله‌ده‌ری تۆی^(٥)
که‌ مه‌شکه‌ی له‌ کۆل، داگرت شو‌په‌ ژن
شل‌په‌ی ئاو دیت، به‌خرنگه‌ی بازن
دل کون کون ئە‌کا، وه‌ک سووژن ئازن
چاو پروونیه‌مان بێ، به‌کویری دوشمن
ئە‌م خا‌که‌ پاکه‌، که‌ دووری له‌ چاو
سه‌د چاوگه‌ی تیا‌یه‌، وه‌ک چاوگی سه‌راو^(٦)

بوونه‌وه‌. م. ه

(٢) ئاهوو: ئاسک، مامز.

(٣) ئەم پێنج نێوه‌ دێره‌ له‌ نوسخه‌ی م. ه‌ دا نه‌ نووسراوه‌.

(٤) ده‌ستان: له‌ قه‌بی پۆسته‌می مازنده‌ران (پۆسته‌می زāl) بووه‌ که‌ پالنه‌وانیکی به‌ناویانگه‌ له‌ شانامه‌ی
فرده‌وسیدا.

تیبینی: ئەم شیعره‌ی ئیمه‌ نووسیمانه‌وه‌ و له‌ ژماره‌ (٦٠٦) ی سالی ١٩٤٠ ی پۆژنامه‌ی (ژین) دا
بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌. وه‌ جیاوازی زۆره‌ له‌ گه‌ل هه‌مان شیعردا که‌ له‌ لاپه‌ره‌ (١٥٥) ی دیوانی پیره‌میری م. ه‌ دا بلا‌و
کراوه‌ته‌وه‌. من نازانم مامۆستا م. ه‌ له‌ کام سه‌رچاوه‌وه‌ وه‌ری گرتوه‌. ئە‌وا بۆ به‌راورد نه‌ویش ده‌نووسینه‌وه‌.

سه‌راپای که‌چه‌ جاف

که‌چه‌ی به‌ناز، که‌چه‌ی به‌ناز
جنسی له‌تیفی، شوخی سه‌ره‌فراز
بازی عیشه‌باز، دۆستی شه‌که‌ر پاز
پیکه‌نینه‌که‌ت، بۆ زام مه‌ره‌م ساز
بولبولی سه‌رچل، سه‌رچلی غه‌ماز^(*)
شاهینی شاهی سه‌ر قولله‌ی پتی‌باز
په‌نگی روخسارت، به‌یانی به‌هار
ئه‌گر به‌جه‌ت به‌ندی، دله‌ وه‌ک زه‌ننار
برۆت له‌ پرووی روو، تۆکرده‌وی لووت لار
که‌وانه‌ په‌رگار، ده‌ستی کردگار
برزانگ له‌ که‌وان، ئه‌برۆ تیر نه‌نداز
چاو دیدی ئاهووی، خه‌والووی خامۆش
برووسکه‌ی تیلی، شه‌ر جۆی شه‌رفروش
به‌ نه‌شئه‌ی باده‌ی، نازی خۆت سه‌رخۆش
مه‌یخانه‌ی عه‌شقی، خستۆته‌ خروش
حوسن و عه‌شق له‌ گه‌ل، یه‌ک که‌وتوونه‌ پاز
گواره‌ که‌وتۆته‌، ژێر ئه‌گر به‌جه‌ی خاو
هه‌لاوه‌سراوه‌، له‌ خوتیندا گی‌راو
لامل و گساره‌، هه‌ردوو ته‌لای تاو
هه‌ردوو ژێر ماله‌ی، فه‌رقی زه‌رکالاو
گیان و دل بۆیان، که‌وتۆته‌ په‌رواز
سه‌ر گۆنای سی‌وی، لا سووره‌ی سه‌رده‌شت
پاوانه‌ت داوی، گه‌مه‌که‌ی به‌هه‌شت
تامه‌زرۆ زۆره‌، هه‌یج که‌س لێی نه‌چه‌شت
که‌مه‌ربه‌سته‌ی ده‌ست، وه‌یسی ماهی ده‌شت
ئال له‌سه‌ر سپی، سونعی کارساز
سینه‌ زیوی قالا، له‌بۆته‌ی یه‌زدان

چونکه عهشقی پاک، تاسهر ئهمینه
(وجود) یش نه بهی، رۆحت ئه ژینتی

- (۱) ئهم شیعهری لای ئیمه هه ندی جیاوازی ههیه له گهڵ ئهوی لای م. ه. دا. ئیمه له بهر رۆژنامه ی ژیان ی ژماره ۳۵۶ ی ۹ مارتی ۱۹۳۳. نووسیمانه وه که پیره میرد خۆی بلای کردۆته وه..
(۲) بای داراوس: شنه بایه که زۆر سارد نییه و له سه ره تای مانگی سیدا هه لده کات. دار گوپکه ی پی ده کات.
(۳) بی ده ماغ: لیره دا به واتای بی زهوق هاتوه.
(۴) لای م. ه. نووسراوه «پۆشی» به لام به لای ئیمه وه «بووشی» راستره.
(۵) له دیوانی پیره میردی م. ه. دا، لاپه ره ۱۸۱ به م جۆره نووسراوه:

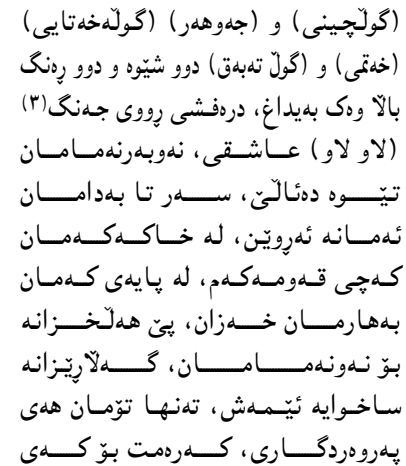
دهم به ستیه ی تامی دوو لیوی ئال بی
ده ماغ سه رخۆشی دوو لیمۆی کال بی
به لام عه شقی پاک، تاسهر ئهمینه
و جـــــودیش نه بهی، رۆحت ئه ژینتی
ئهوی ناتوانی، که خـــــۆی رابگری
خۆله میش ئه با، له جیتی ناگری

پیره میرد له ناو گولانا (*)

۱۹۴۹

هه لسه، وا گولان که و تنه پیکه نهین
با ساتی له ناو گولانا بژین
یه که م: (نه ورۆزه، ده رچوه له خاک
له عه شقی یاران شیت و یه خه چاک
سی گه لای جوانی، له ملاو له ولاوه،
هه رسی ته لاقی، دلتسه نگه داوه
(ئابی) و (ئاوداری) و (نیلوفه ری) زهره
حاشیه ی ده وری وه که خالی بیگه رد
(گوله قه یسه ری) به رزه و ره نگا وره نگ
(لاله) و (شقائق) ئال و شۆخ و شه نگ
(شه و بی) عه تر نامیز، خۆش بۆی خۆش نه فهس
بۆ بهر گه ردنی (مینایی) ئه نه فهس

(گوله سوسه نان) نازک و نازدار
شفایه بۆ دهدرد، (شه قشه قه) و (بیمار)
(فامیلیا) ی سپی، له پای به فراوان
له نجه ولاریتی، وه که کۆریه ی باوان
(چنوو) له ده وری، حهلقه ی به ستووه
ئه گه ر پیتی پیا نیی، پیتی گه ستووه (۱)
(گوله به رۆژه) عاشقی ته واره
ئه سه وور پیتسه وه، روو له هه تاوه
(نیلوفه ری) ئه ویش، په روه ردی ئاوه
که له ئاوپرا، بی ئا و خنکاوه
(وه نه وشه) ی سه رشین، له شوین هه واران
گه ردن که چی غه م، دوو ری نازداران
(به ره زا) به چین طوره ی تاتاه (۲)
با ئه یشه کینی، به ملاو به ولاوه
به شکنجی زولف، خۆش قوماشه وه
تاتا په خشانه، به پرووی تاشه وه
(په رده عروسی) له په رده ی سوورا
ناز و نووزیه، به سه ره (چنوو) ا
گولی (به یبون) و گولی (مفره ح)
بۆنیان خۆشته له مسکی و قه ده ح
گولی (سنه و بهر) گولی (یاسه مه ن)
له گه ل (نه سرین) و گولی (نه سته رهن)
گولی (نیسان) و گولی (زه رده گول)
پیکه وه ئه روین، له گه ل (قرنفل)
گولی (خاشخاش) و گولی (کو هکه ن)
گولی (پایتونیا) ره ونه قی چه مه ن
گولی شاپه سه ن، لاله عه باسی
(چه شمه خرۆش)، و (زولفی هه یاسی)
گولی (ئه سپه کی) و گولی (دوو پشکه)
گولی (قه تاره) و گولی (گو ی مشکه)
گولی (ساقی سپی) و گولی (خه نایی)

دلّم نه‌ويوه، دلّم نه‌ويوه
 ږه‌گي زينده‌گيم، نه‌م ديوه و ديوه
 جه‌رگم، ډک‌يکي، تې هه‌لچه‌قيوه
 هيچ کهس، دهردي وا، سه‌ختي نه‌ديوه
 دوايي نه‌فه‌سمه، ساخودا هاوار
 بينايي ديدم، کوټري پيال لکا
 تاقت وهک فرميټسک، به‌چاوما تکا
 خوټن له برينم، وهک سه‌يل سه‌ر نه‌کا
 شووشه‌ي ټوميډم، قلټ پوهوه و شکا

تیکیه وه پیتچامه وه
 ئیختیاری بی ئیختیار
 ئنجاهاته سهه رینم
 چاوی کهه وت به له رزینم
 گیان گه یه وه به رینم
 یه خه ی لادا بیبینم
 پرووناک بوو دهر و دیوار
 مانگ به کهه تان رازابوو
 دوو دوگمه ی ترازو بوو
 دوونار له نوور سلازابوو
 بالا دهستی (بیضا) بوو
 (نووری طور) لای تیره وتار
 هاته گف توگووی یاری
 به شیرینی گوفتاری
 چه لوی گه زوئه باری
 ئیجگار لوی خالدار
 ئالتر له پهری گولنار
 ئاخ نازانن، دل چونه
 له برووسکه ی سهه ر گونه
 ئاگر به ربووه کای کونه
 کهه و قه مه له وهک سونه
 خوّم خسته به پیتی دلدار
 به دوو زولفی وهک زنجیر (۲)
 پیم به سترابوو، وهک نیچیر
 پیکه نی وتی ئه ی پیر
 و اتوبشم هیئایه گیر
 وهک جوانیکی به ختیار
 پیم وت: پیری ئازاد بووم
 قه له ندهری دلشاد بووم

بەند نەبووم، بەندگوشاد بووم
قارەمانى، دىئوزاد بووم
وا بۆ تۆ ھاتمە ژتەر بار
فەرمووى ئەو پۆژەي يەزدان
ئېيمەي ھېنايە مەيدان
ئەوسا بووين بەبناوان
بۆ سەرپەرشتى مێردان
ئېيمە پياو ئەخەينە کار
نەودى پەرين، لە پيشين
په‌گی دڵ رانه‌کيشين
بۆلى قەوماوان خويشين
بارى غەمتان ئەکيشين
هەم غەمخورين، هەم دلدار
گەر ئېيمە نەبويناية
پياو چۆن ئەهاته کايە
کەچى لای ئېسوه وايە
جيهان هەر ئيوى تبايە
خود پەسەند و دڵ تازار
ئېمە حەزلە شەر ناكەين
بە ھیواي خويتندن و چاکەين
نەتەودى باش پەيداکیەين
وتراڤەمان، ئاواکەين
بە خويتندن ئەبين پرزگار
ئەو مژدەيه لەو دەمە
لام ھەناسەي مریەمە
چوومە پريزان ئەو دەمە
خوا یاربى ئەو سەردەمە
وەتنە دکەين بەگولزار

(١) پیرەمێرد ئەوەندە لە ئەدەبی فۆلکلۆری کوردیدا تەواوەتەووە کە وێنەی دووھمی ئەو شیعەرە فۆلکلۆریە

چه‌ندی لێ پارامـــــــــــــــــهوه
ئاوړی لێ نه‌دامـــــــــــــــــهوه
ئه‌و ئاوړه‌ی لێی دامـــــــــــــــــهوه
که‌وتم هه‌لنه‌ستــــــــــــــــامهوه

(٢) پیره‌مێرد له‌کاتی خۆیدا ئهم به‌شه‌ی شیعهره‌که‌ی به‌شێوه‌ی لاتینی له‌ رۆژنامه‌ی ژبانی ژماره‌ ٤٤٧ی سالی ١٩٣٥دا بلاو کرده‌وه و ویستی نووسینی کوردی به‌ لاتینی پهره‌ پێ بدات. به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هێچ پشتگیریه‌کی نه‌بوو وازی لێ هێنا.

به‌سته‌ی کوردی

١٩٣٢

وا به‌یانه، گزنگی خۆر ده‌رکه‌وت
نمی شه‌ونم، به‌تیشکی رۆژ سه‌رکه‌وت
خونچه‌ گول، خۆ نواندنی به‌رکه‌وت(١)
بولبولیش شۆری خسته‌ ناو گولزار
لاله، تارایه‌ بۆ په‌ری شاخان
فینکی گیانه، بادی ئیلاخان(٢)
ده‌می ئیواره، سیبه‌ری باخان
خۆشه‌ بۆ یار و باده‌ و دلدار(٣)
ئهم ته‌رانه‌ی گول و مله‌ گیانه
بێ تۆ لای من ژبانی زیندانه
جه‌ژن و شادیم هه‌میشه‌ گریان
من و بولبول به‌جووته‌ زار و هه‌ژار
فیری فرمیسکن، گولاله‌ی ده‌ورم
وا له‌داخی تۆ، بێ وه‌فا ئه‌مرم
چاوه‌ڕێم که‌وا، بێیته‌ سه‌ر قه‌برم
به‌هه‌وات زیندوو بېمه‌وه‌ دووجار
له‌به‌هه‌شتا به‌یادی تۆ شادم
به‌ ته‌ماشای فریشه‌ ئازادم
جه‌ننه‌ت ئه‌فرۆشم ئاده‌میزادم(٤)
به‌نیگه‌یه‌کی دیدیه‌ی بېمار

چونکه‌ کوردم، به‌ناو و داو گوردم(٥)
مردبووم، که‌ بۆ به‌هه‌شتیان بردم
وتم، ئه‌و عه‌ه‌ده‌یه‌ که‌وا کردم
خاکی خۆم ئه‌وی، به‌هه‌شت به‌چکار

(١) لای م. ه نووسرابوو «به‌که‌وت» که‌ هه‌له‌یه.

(٢) هه‌روه‌ها له‌ بری «ئیلّاخان» نووسرابوو «له‌یلا خان»، که‌ وا بزانه‌ هه‌له‌یه.

(٣) نووسرابوو «خۆش بۆ یار و باده‌یی سه‌ر شار» که‌ نه‌مزانی مانای چیه‌؟

تییینی پیره‌مێرد ئهم شیعهره‌ی دووجار بلاو کردۆته‌وه‌ به‌م جۆره‌:

١- ژبان ژماره‌ ٣١٩ سالی ١٩٣٢

٢- ژین ژماره‌ ٧١٦ سالی ١٩٤٣

(٤) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئاده‌م بۆ گه‌مه‌که‌ به‌هه‌شتی له‌ده‌ست خۆی دا.

(٥) له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا لاپه‌ره‌ ١٦٣ ئهم پارچه‌یه‌ی شیعهره‌که‌ بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌ که‌ چوار نیوه‌دێره‌ و وا ئیتمه‌ بلاومان کرده‌وه.

خه‌لکی هاواری

١٩٤٢

خه‌لکی هاواری، چاوی به‌دیانه
که‌چی خه‌نیمی، من چاوی جوانه
شاعیر ته‌شبهی، مانگ ئه‌که‌ن به‌ رووت
(سه‌رو) یش دانه‌نین، له‌گه‌ل بالات جووت
مانگ له‌ راستی رووت، وجودی نییه
(سه‌رو) یش، بێ به‌ره، نموودی چیه‌(١)
به‌ لێوت ئه‌لێن، یاقیق ئاله
یاقیق بێ گیان و بێ حال و خاله
یاقیق به‌ردێکه‌، هه‌ر بۆ نه‌خش ئه‌شی(٢)
لێوت گیانداره‌ و، رۆحیش ئه‌به‌خشی
ده‌م، ده‌می عیسات، بووه‌ به‌هاو ده‌م
ئهم گیان ئه‌دا و من، گیانی بۆ ئه‌ده‌م(٣)

نالە جیتی تەنگ بوو لە دلما، وتی جیتی تەنگ نەنگە
چوو، گەرا، هاتەوه، زانی هەموو دنیا، تەنگە
تووڕە بوو بوو لە فغان، ئەو بیتی شوخ و شەنگە
وتم هی تۆیە، ئەگەر تۆ نەبی دل بێ دەنگە
دۆستیکی پەحمەتیم وتی. دۆستیم لە کورد نەدی
خۆی چونکو راست بوو، راستی قسە ی هاتە دی
بە رۆژ ئەلیم، کە بەشەو، نوێژ ئەکەم و ئەیش خۆینم
لەداخی (واله) و (دام) ئەو رۆوه لە کـوئ بـینم
ئەمەندە خۆشە قومار، تا هەناسە هەلدینم
درەنگی پێ دەچێ، هەلدەگرێ خۆم بخنکینم
ماچیکم ئەویست، لە لیوی بووکی دنیا (٢)
وتیان ئەمە یانسیبە نادری تەنیا
رام کرد کەبیتاقە وەرگرم، ئەو کیشرا
دنیا بۆ دەنی دەرچوو، بلویری ژەنیا
هاتەوه و (٣) زۆر ناسییاو هات بوو بەدۆست
دۆستی چی؟! پوانیم کە چاویان وا لە پۆست
هەر شەوئ بستی لە پۆستیان کەندم و برد
هیچ نەبی خۆ مامەوه، بێ دۆست و پۆست

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه. ئێمە لە (ژین) ی ژمارە ٩٨٣ ی سالی ١٩٤٩ وە
وەرمان گرت.

(٢) نازانم چۆن پیرەمێرد حسابی کیشە شیعیریەکە ی لێ تێک چوو و شیعەرەکە تێکەڵە لە کیشەکانی ١٤، ١٣، ١٢، ١١.

(٣) مەبەستی لە گەڕانەوهیەتی لە تورکیا لە سالی (١٩٢٥) دا

پرووی تۆ نەخشیکە (جەلال) دایناوه (٤)
سەیری سونعی ئەو، بێ نوقتە ماوه

(١) لای م. ه. نووسراو «سەرویش بێ بەرە بەکەلکی چیبە».

(٢) ئەم بەیتە بەداخەوه لای م. ه. نووسراو پڕوانە لاپەردی ١٦٤ ی پیرەمێردی نەمری محەمەد پەسول هوار.

(٣) بەراستی ئەم بەیتە ی پیرەمێرد زۆر شاعیرانە و وێنەیکە رازاوهیە لەو جۆرە شیعەرەن کە پیرەمێرد خۆی ناوی
نابون «سەهلی ممتنع» واتە: ئاسانی گران.

(٤) لای م. ه. نووسرا بوو:

پرووی تۆ نەخشیکە (جالال) ی ناوه

کە دیارە ئەمە هەلەیه و هەم لە پرووی ئاینیشەوه ناپەسەندە چونکە چۆن دەبی بوتری پرووی تۆ نەخشیکە
(خودای ناوه یا ناوی خوا) دیارە هەردەبی نوسخە ی رۆژنامە کە راست بێت کە ئێمە بەکارمان هێناوه و
نووسراوه «پرووی تۆ نەخشیکە جلال دایناوه» ئەگەریش جەلال نوقتەیکە ی لێ لایەری دەبیتە (جەلال).

تەفرە

١٩٣٢

بەزانیا یە گۆرە، سەرەنجامی ژینی تۆ
ئەرزێ لەژێر گلا، قەد و بالای سیمینی تۆ
نامی ئێ خال و میل و دەم و پیکە نینی تۆ
دلێ نەدەشکاندم

بەزانیا یە، جامەیکە جاو لەبەر ئەکە ی
تەلقینی کوێرەکانە، لە جیتی دەنگی ئایی و نە ی
لەو جینگە تەنگ و تارە، بەتەنهایی هەلدەکە ی
لە خۆت نەدەتەراندەم

بەزانیا یە، جوانی گوزەرگاھی پیری یە
مەرگیش کوئو پڕیکە دەوا ناپەزیری یە
دوایی ئەو ی بەجوان ئەبڕێ دەستگیری یە
جوانیت پێ دەنواندم

بەزانیا یە، دەست لەملانی کاتی بەیانیا ن
چەند خۆشە تا لە گۆر ئەخزی مەستی تێک خزان
چارە ی بەبەزمی وایە غەمی گەردشی زەمان
دلێ نەدەشکاندم

موعه مەما

١٩٤٩

شین و میم له گهـ، ههـلی بواردم
شیخ ههـفـهـ (١) گهـمی سالی بو ناردم
ئهـمهـ گهـمهـ کهـی ههـوا و ئادهـمهـ
دهـرسیکهـ بو ئهـم بهـنی ئادهـمهـ
ههـوا گهـمی خوارد دهـرچوو لهـ جهـننهـت
ئهـم بهـخشی، کهـوتهـ جهـننهـت بیـ مننهـت
خواردن و بهـخشین، بهـریان لهـ کوێهـ
بهـخشندهـ و مالدار ناویشیان جوێهـ

(١) شیخ ههـفـهـ: ههـپسهـ خانی نهـقیب: کهـ بهـو شێوهـیهـ یارمهـتی پیرهـمێردی داوهـ وهـ ئهـم شیعرهـ لای م. هـ بلاو
نهـکراوهـتهـوهـ.

دل بهـندی (١)

١٩٤٩

دل لهـ بهـندی جگهـرا، تاسهـیی پرووت ئهـنوێنی
هاتهـ ناو چاومهـوهـ، تا راست و پهـوان بتبینی
سهـبر ئهـوا هاتهـوتهـ سهـر پیتی، ئهـبهـوی بهـندی کا
ناخ تیلایی چاوم ئهـبهـوی پهـتی بپسینی
من کهـ ئاوارهـ نیگهـهـیکی دهـبینم بو خۆم
ئاگرێکهـ ئهـبهـوی کسپهـ لهـ جهـرگ ههـلسینی
چوومهـ (پیرالک) و تۆبهـم لهـ ههـوا ی جوانان کرد
جوان بهـرهـو پیری کهـ هات، تۆبهـ بهـپیر ئهـشکینی
شاعیری کۆن کهـ ئهـلێ، سهـر و قهـدی مهـهـ روخسار
بهـو دوو تهـشبهـهـ نهـزانووایی خوێی ئهـنوێنی
سهـرووی بی سهـر، مهـهی بی لهـش چ وجودیکی ههـبهـ
خۆی لهـ ئاستی سهـر و قهـدی ئهـوا ههـلشرنگینی

ماری زولف، زهـرکی موژهـ، قهـوسی برۆ، چالی چهـنهـ
ئهـمهـ گوايهـ سیفهـتی یارییهـ، گوايهـ ئهـمترسینی
زولف برارهـ خهـتی لیو باوی نهـما، تاشراوهـ
کوێنهـ لۆتی، لهـ گهـرایهـ، دوـم مهـلهـک ئهـدوینی

(١) ئهـم شیعرهـ لهـ دیوانی پیرهـمێردی م. هـ دا بلاو نهـکراوهـتهـوهـ.

زهـمهـریـر (١)

١٩٥٠

بهـفری سپی، کهـ پۆژی پهـشی، بی تفاقیهـ
ههـپند خوێنی ساردهـ، پرووسپییهـکی، سوقاقیهـ
پرووی وهـک خهـلووز بی، دار و خهـلووزمان گران ئهـکا
عالم وهـکو ههـتیو، لهـ دهـستی زاقهـزاقیهـ
وا ریتیو پێستهـ تووکنهـکهـی ههـلگێرایهـوهـ
کردی بهـکهـول و کهـلکی نهـبوو، واقهـواقیهـ
گواردی چلهـی چلووردهـ، بو خاتوو زهـمهـریـر
گوێسوانهـ بهـستی، بهـسیهـتی نۆرهـی تهـلاقیهـ
لهـولاوهـ پارهـدار شهـوی پێ پۆژ ئهـکاتهـوهـ
میزی قومار و دهـنگی قهـتار دهـوری ساقیهـ
پۆژیک ئهـبی ئهـمانهـ (طي السجل) ههـمووی
ههـلپێچرێ و بلێن ئهـمهـ (يوم التلاقی) یهـ
ئای بو ئهـوهـی کهـ ئهـمرۆ بهـشی خۆی لهـپێشهـوهـ (٢)
نارد و، ئیتیر ئهـمینهـ کهـ گهـنجیکی باقیهـ

(١) ئهـم شیعرهـ لهـ دیوانی پیرهـمێردی م. هـ دا بلاو نهـکراوهـتهـوهـ.

(٢) واتا ئهـوی کهـ لهـم دنیا داوای خۆی بهـجی ههـپناوهـ لهـو دنیا دلتیابهـ.

شیخ لهتیف کلێشه‌ی (ژین) ی ناردوو

١٩٣٩

«شیخیکی لهتیف^(١) به‌لوتفکاری
کلێشه‌ی ژینی، ناردوو به‌دیاری
(ژین) به‌فه‌خه‌وه، نایه‌ سه‌ر وه‌ک تاج
به‌و خه‌ته‌ جوانه، ئه‌گاته‌ ره‌واج

(١) مه‌به‌ست شیخ لهتیفی دانسازه.

به‌یادی کۆن

١٩٣٩

خۆزگه‌ یار ئه‌بوو به‌خواه‌ن قه‌رز لێم
بۆ هه‌ر کۆئ ئه‌چووم ئه‌هاته‌ سه‌ر رێم
یار له‌ناو ره‌زا، سه‌یری تری کرد
بۆلێکم لێ خوارد مه‌ست بووم ده‌ستبرد
به‌یادی چاوی بادامی له‌یلام
خوێنی به‌ده‌نم بوو به‌رۆن بادام
فرمێسکم بۆ رووی له‌ به‌رد تکا بوو
به‌رد بوو به‌شووشه‌ گولای تیا بوو
مانگیش له‌یه‌کتر که‌وتونه‌ گزی
په‌مه‌زان جه‌ژنی له‌ شه‌وال دزی^(١)
عه‌شره‌ی محه‌رم که‌ جه‌ژنی نووحه
بۆ شیععه‌ بووه‌ به‌شین و نووحه^(٢)
سوێند ئه‌خۆم هێشتا من تۆم نه‌دیوه
له‌گه‌ڵ تۆ شیت بووم هۆشم په‌ریوه

(١) رۆژێکانه‌ جه‌ژنی په‌مه‌زان ئه‌که‌وتنه‌ مانگی (شه‌وال) له‌وه‌ که‌چی جه‌ژنه‌که‌ش به‌جه‌ژنی په‌مه‌زان به‌ناوبانگه‌.

په‌ره‌مێرد ئه‌م ورده‌کاربه‌ی له‌ هه‌لبه‌ستیکه‌ی مه‌وله‌وییه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌، که‌ ئه‌لێ:

په‌مه‌زان طلوع صبح شادیشه‌ن
شوال شام شووم نامرادیشه‌ن

وتی خۆت بگره‌ کافر به‌گیری
پیری و بۆ ئیمه‌، کۆله‌که‌ی تیری
وتم، تیریکت له‌ جه‌رگی پیردا
ساده‌ی تیریکه‌ی تر به‌شوین تیردا
به‌م سێ تیره‌وه‌ دڵم نه‌ ئه‌سه‌ره‌وت
خوا دای زه‌رد پۆشی، له‌ولاوه‌ ده‌رکه‌وت
به‌و بالای ئالای سه‌ه‌روی نازه‌وه
به‌و چاوه‌ بازه‌ی عیششه‌وه‌ بازه‌وه
تریقه‌ی قاقای، زیندووی کردمه‌وه
ئیشی خه‌ده‌نگی له‌بیر بردمه‌وه
به‌مه‌یه‌ره‌بانی هات به‌لامه‌وه
دڵخۆشی ده‌وای زامی دامه‌وه
بانگی کرد هه‌ر سێ په‌ری کوشنده
هاتنه‌ سه‌رینم به‌عیششه‌وه‌ و خه‌نده
وتیان، هه‌رچه‌ند خوین که‌وته‌ به‌ینه‌وه
ئه‌مجاره‌ هاتوین، ئاشتت که‌ینه‌وه
ده‌ست له‌مالان و گه‌ردن ئازایی
کردمانه‌ که‌یف و به‌زمی چا و شایی
چایی له‌سایه‌ی، گه‌ردنیا دیار بوو
خۆری به‌هه‌شتیان، لا خزمه‌تکار بوو
سیانیان ده‌رباره‌ی من لوتفکار بوو
به‌لام په‌کیکیان، له‌پیناو بێزار بوو
خوا تۆله‌ی ئه‌ویش له‌ به‌د بستینێ
دوژمنی جنسی له‌تیف نه‌مینێ
به‌ده‌ست له‌مالانیان بوومه‌وه‌ به‌کوێ
سه‌رچۆبیم کیشا به‌عه‌شق و به‌گور
به‌ده‌ماغه‌وه‌، ئه‌مگوت شا کییه‌؟
بۆ که‌س نه‌لواوه‌، ئه‌م هه‌له‌په‌رکییه‌

(١) نازانم په‌ره‌مێرد بۆچی لێره‌دا خۆی تووشی ئه‌و جووته‌ قافیه‌گران و ئیسک قورسه‌ کردوه‌.

دەردینه شـوال ئای زام سـهـختـه من
تـالـه شـووم شـوال ئای بەدبەختـه من
غـورـه غـورـه ئهـو، سـهـفـاش پـهـی غـهـیرـی
ئـازـیز قـیـبـلـهـی من، وەفـاش پـهـی غـهـیرـی

واته: مانگی ڕەمەزان بەدەرکەوتنی بەرەبەیانێ ڕۆژی جەژنی ڕەمەزان شادیەتی چونکە ڕۆژەکانی جەژن لە خۆی نییە و کەچی بەناوی ئەویشەو بەناوبانگە، ئای لە دەردەداری مانگی (شەوال) و من. ئای لە بەدبەختی هەردوو کەمان. سەری مانگ هی شەوالە و کەچی خۆشی و ئاهەنگەکی ڕۆژەمەزانی. ئازیزیش کە قیبلە ی منە و ئەپەڕستم کەچی وەفای بۆ بیتگانەیه. وەکو پیرەمیتە ئەلێ مانگەکانیش کەوتوونە گزی کردن لە یەکتەری و لەیەک ئەخۆن.

(۲) نووحه: نیازی لەو شین و شەپۆرەیه کە شیعەکان بۆ حسەینی کۆری عەلی ئەبی تالیب ئەکەن بەهۆی کۆژانیەو لە کەرەلا. م. ه.

پیرەمیتە لەو هەلبەستەیدا لەسەر پێڕەوی شاعیرەکانی کۆن خەریکی وردەکاری بوو و بۆ وشە ی پر لێکدانەو هەپاوه و بەکاری هێناوه بەتایبەتی لە دزینی جەژنی ڕەمەزان لەلایەن مانگی ڕەمەزانەو. لە دوا دێری هەلبەستەکاندا بەناشکرا دان بەویدا ئەنێ کە ئەم هەست و سۆزی کە لە سەرەتای هەلبەستەکاندا گوا یا بەرامبەر جوانێک دەری بریوه لە دوا دێری ئەو هەلبەستەدا وەکو تەمی بەهار بەتیشکی ڕۆژ ڕەواو تەو، لە خەپال بەولاه هیچی لە کەللەدا نەماوه. ئەمەش ئەو راستییە دووبارە ئەکاتەو کە لەمەو بەر لیتی دوا ی دەرباری نەبوونی ژنیکی تایبەتی لە ژبانی پیرەمیتەدا، کەچی لەگەڵ ئەو هەشدا وەکو تەمورە عەشقی دلداریکی هەرزەکار مەرۆف ئەخاتە جۆش و خڕۆش و لەگەڵ ئاوازی دێرەکانیا پیاو بەخەپال ئەفرێ. م. ه.

کۆترە باریکە

۱۹۳۹

کۆترە باریکە خال و میل ڕەنگین
لەنەت لە پۆپە ی داریسای بەرین
(حق و هوت) ئەغمە ی جبریلی ئەمین
بە گونای ئادەم کەوتە سەر زەمین
من و تۆ پشته ی بەینەت لەمل بووین
نەشیدەخوانی خونچە ی یەک گۆل بووین
سەر مەستی نەشئە ی بادە ی یەک مل بووین
زادە ی سروشتی، یەک ئاو و گل بووین
کاتێ یەک بال و یەک مال بووین لەدەشت
چینه مان ئەکرد، لە دەشت وەک بەهەشت
لە ناکاو دانە ی بەدبەختیمان چەشت

لەنەمان ڕووخا بەبای شوومی وەشت (۱)
هەردوو گرفتار، داوی یەک سەیاد
من لە داخا تو، لە شاخا ناشاد
دەست بەستە ی بێداد چەرخێ کەچ بنیاد
نەمردین دیمان ئەم جەژنە ی ئازاد
ئەمبەینی هەودای داوی نەهاتی
هۆنراوی پەنجە ی چەند هاوولاتی
دڵسۆز بووم سۆزم، ئەدی لەباتی
هەلۆ پەری خۆی بوو بەخەلاتی
ئێستا کە دەوری دەوران وەرگەرا
مانگای گەلباخی مردوو دۆ برا
ژورنال، فۆرمە، تەپل، هەرسێکیان درا
نازانم پیاوی بەدچی پێ برا

(۱) لای م. ه نووسراوه: «لەنەمان ڕووخا بەبای شوژی دشت» کە مەبەست نادا بەدەستەو.

بۆ «شیخ سەلام» ی شاعیر

۱۹۳۹

«سەلام، تۆ، شیعر، لەمن باشترە
تا لە دوورتر بی، نالەت خۆشتەر!»

وا گۆل بەسەرچوو

۱۹۴۰

وا گۆل بەسەرچوو، بۆلبول شەیدا بوو
گەڕێک لە نالە ی دلی پەیدا بوو
گەری بەردایە، سەوزە ی بەهاران
شیوا وەک زولفی چەمەرەداران
منیش کەمێ شۆر بۆلبول لەسەردا
سەری خۆم ئەنیم بەدەشت و دەردا

گه رمای هاوینم، بۆیه لا خۆشه
به تینى سۆزى دڵ به په روۆشه
ئهو گپ و تاوه، دڵ ده جۆشێنى
به يادى ياران تێر ئهم گرينى
چهند خۆشه يادى هيجرانى ياران
فرميسک به چاوما بيتى وهک باران
رشيتهى فرميسک دڵ تاوړشپن کا
شینی عهشق هۆشم بى سهر و شوپن کا

کهوته کلێشه

۱۹۴.

کهوته کلێشه، کهوته کلێشه
شه ویک سهودای له یل کهوته کلێشه
پهروانه ئاسا، تهوافی رووی شه
تیکى هه لشیلا هۆش و ئه ندیشه
ژاری په ژاره ی بى سامانه
به زۆرى شۆرى سهودای پر سهودا
پوو بکه مه کۆی یار له نیوه شهودا
سه رگۆنای ماچکه م له شیرین خهودا
هه رچیم بیته ری له پێگه ی ئهودا
خواست و ئارهزووی دڵ و گیانه
به رگی شه وگه پێی نیلیم کرد بهر
(په ربه لۆم) م^(۱) لى به سته که مه ر
جامانه و چه فته ی سورمه نایه سه ر
وهک شیری شه رزه له لان هاته دهر
ئهم شه و له مه رگ و ژین قه بیرانه
تییی زینده وهر یه کسه ر کش و مات
که له شیری عه رش قوقووی نه ده هات
شه و ی ده یجوور بوو مانگ هه لته ده هات

ههنگاوم نایه ریتی هات و نه هات
به قه له م بازی عه شقی جانانه
پێگام لى بوو بوو به هه رده ی دوجهیل
تا خۆم گه یانده ئاستانه که ی له یل
دڵ له ئه ندیشه ی ترس و هه واکه یل
گه یه خوا بگای جانانه ی پر مه یل
سامی وهک پایه ی عه رشی په حمانه
بى خشیه و بى هه ست گه یه سه رینی
به نه شئه ی شیتی هیچم نه بینى
دهم گه یانه خالی جه بینى
پا په ری وتی: تو کلام بى دینی
چۆن گه یشتیه ئهم جیی و مه کانه^(۲)
سه ری هه لپری چاوی به من کهوت
یه خه ی دادری به یانی ده رکهوت
سفیده ی به یان سه ر ره شی شه و کهوت^(۳)
هینده ی جنیو دا، توو په یی سه ر هوت
جنیووی بو من بوو به به هانه
وتم: جنیووت خه لاته بو من
که مه ندى سهودای تو م کهوته گه ردن
وام رائه کی شى بى باک له مردن
زینده گانی خۆم لى بوو به دوشمن
ئه گینه چیمه له م هه ولدانه
وتی من چی بکه م ئه مه حال مه
به ده ست من نییه خه لک عه ودال مه
هه مووی ئاشووبی چاوی کال مه
خه تای تو نییه فیتنه ی خال مه
ئه گینا من چیم له م ئه زیتدانه !?

(۱) په ربه لۆم: واتا ده مانچه ی په ربه یل. یاخود جار ان ئه یانوت: په ربه لۆ، جۆره ده مانچه یه ک بووه.

(۲) لای م. ه ئهم نیوه دپه به هه له نوو سراوه

پهروا

١٩٤٢

ئیسستا خه و بویه نایه ته ناو چاو
جیی ئه و نه ماوه پری بووه له ناو
بویه نایه لئی که خه و ببینم
با به خه ویش بی نهک ئه و ببینم
دوو چاوم ههیه یهکئی چاوی سههر
که بۆ رێگای دوور په نای دیته بهر
به لام چاوی دل بۆ دووره مه نزل
هیچ مانعیکی بۆ نابئی حاسل
ئه گهر ئه و پهروای چاوی سههر ئه کا
چاوی دل هینده تیژه سههر ئه کا
من له خوام ئه وئی ئه و خۆی نه نوینئی (١)
وهسل گری عهشق دانه مرکیئی
له زه تیکی وام له عهشق دیوه
مولکی ئازادیم به وه کپیه
به عهشق ئازادیم بۆ هاتوته دی
وهسل، نامخاته ژیر باری مادی
من به عهشق و ئه و، به حوسن ئه خوړی
ههر جوانه له شوین عاشق ئه گهری
ئه گهر مهجنون و فه ره هاد نه بویه
له یلا و شیرین چۆن، ئه هاتنه کایه
به لئی تا عاشق رۆژی وهک شه و بی
ئه بی به یانی روخساری ئه و بی

(١) لای م. ه به هله نووسراوه: «من له خوام ئه وئی ئه و خۆی بنوینئی»، که ئه مه پێچه وانه ی مه به سته که ی شاعیره، چونکه ئه و ده لیت، با خۆی نه نوینئی و نه ببینم و پیتی نه گهم چونکه گه یشتن پیتی گری عهشق ناهیتلێ.

«چۆن گه یشتیه ئه م جی و مه کانه» دیاره کیشه که ی له نگه
(٣) ئه م نبوه دیره ی له بیتسارانیبه وه وه رگرتوه که ده لیت:

«حه کا کان ده ور گرد به یانه وه
کی دیهن مه غریب وه به یانه وه!»

کای کۆن

١٩٤١

له بیرته شه ویک هاتیبه لام
بۆ دلنه وایی و ته سه لام
به زولف و خالت سویندت دام
که تا ده مرم تو بی له لام
ئنجالیت له سههر لیو نام
ئیسستاش له سههر ئه و په یانه م
هه تا ئه مرم ئه و دیوانه م
گیرۆده ی ئه و زولفه جوانه م
سیا به ختی ئه و خالانه م
تیم گه یشتووی چهند به وه فام
ژین ئه وه یه عه شقی تیا بی
دل ئه وه یه به سه هودا بی
سههر پر له شۆری له یلا بی
نهک کووله که ی پر له با بی
ئۆف شیتی چهند خو شه له لام
عه شقی پاک نوو ریکی خوایه
ئیلهامی شیعری سه مایه
ته جه لای رۆحی تیا دایه
وهسلئی به هه شتی له دوایه
وه ته نه به هه شتی دنیا م

«پیره‌مێردی، که په‌رییه، کۆلی (نۆما) به‌کی تۆر
که‌وت و بۆ (ماین) که‌وته، خه‌فته و شین و شه‌پۆر
پێم وت، ئیتر به‌سه، بۆ ناسره‌وی، دنیا ت زۆر دی
وتی: بۆ پیر و جوان، هه‌ولێ جیهان، تا ده‌می گۆر»

هاییر که‌وت (١)

١٩٤٣

نالهم نایه‌لێ، که‌س بنوێ به‌شه‌و
نه‌ک بنوێ یارم ببینی به‌خه‌و
من پیرم بۆیه، ئه‌وێ که‌ ده‌رکه‌وت
بکه‌ومه به‌رپیتی بلێن ها پیرکه‌وت
له‌ناته‌وانیش وایه مه‌به‌ستم
که‌ له‌لای که‌وتم، نه‌توانم هه‌ستم
بۆیه ئه‌و له‌ پر شه‌و دیته‌ خه‌وم
به‌ (گه‌شکه) بمر، له‌ کۆلی که‌وم
که‌چی نازانی که‌ عه‌شقی منه
ئه‌وی کـردوو به‌م شه‌وره‌ ژنه
ئه‌گه‌ر من نه‌گیرم له‌و به‌رده‌رگانه
کێ ده‌زانی ئه‌و ئه‌وه‌نده جوانه
هه‌موو که‌ ئه‌لێ له‌یلی جوان نه‌بوو
به‌ شه‌ری مه‌جنون و ناوی ده‌رچوو
ئێستا شه‌ری عه‌شق بوو به‌ئه‌فسانه
به‌یه‌ک گه‌یشتن به‌ده‌ست خۆبانه
له‌و ساوه‌ مۆده‌ی شه‌رم نه‌ماوه
ماره‌ی کچ له‌گه‌ل پرچی برپاوه

(١) ئهم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

چاوم که‌ ریزه‌ی دانی تۆی بینی
فرمبێسکم رسته‌ی مرواری هۆنی
تا بگریم به‌دل پرووناک ئه‌به‌وه
به‌ ئاوی چاوم خۆم پاک ئه‌به‌وه
چاوم له‌دووریت نه‌گه‌ریا به‌کۆل
گریان به‌زه‌یی چاوی که‌وته دل
که‌ ئاگر درکی ته‌ر ناسووتینی
ره‌حم به‌حالی ته‌ری ئه‌نویتی
ئه‌لبه‌ته خودا ره‌حمی زیاتره
بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی داوینیان ته‌ره

(١) ئهم شیعره له جیهانی شیعره‌کانی مه‌وله‌وییه‌وه زۆر نزیکه. جا نازانم شیعره‌که‌ی وه‌رگرتوو به‌خود بیره‌که‌ی
دارشتۆته‌وه!! لای م. ه بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

لا‌سای گۆله‌وه چنی (١)

١٩٤٣-١٩٣٩

ئه‌و تیره‌ی رۆسته‌م، چه‌سپاندیه که‌وان
دای له‌ رۆبیتنه‌ن، بێزاندی له‌ گیان
منیش ئه‌و تیره و که‌وان و شه‌سته
ئه‌و زۆری بازوو، ئه‌و هێزی ده‌سته
به‌ ته‌وژم هات، درا له‌ جه‌هرگم
خوین قه‌لبه‌زه‌ی به‌ست گۆلگون بوو به‌رگم
به‌و برینه‌وه، پێچم خوارد بێ ده‌نگ
رۆژی پرووناکم. بوو به‌شه‌وه‌زه‌نگ

وامزانی

١٩٤٣

وامزانی که من دلّم دا به تۆ
 دلی تۆش بۆ من ئەبێ بەمە کۆ
 چی بکەم دلە شیت تۆشی تۆی کردم
 بەسە و دای بێ سوود لە ناوی بردم
 تۆش تیگەیشستی دلّ و دوشمنه
 ئیتر لە لای تۆ، بوو بە گای بنه
 ئەگینا ئەگەر دوشمن نه بوایه
 نەت ئەهیشتی بێته ئەو بەر دەرگایه
 بەلام گیانە کەم مادە ی تۆ بۆشه
 لە تیکە ئیدا هەر راستی خوشه
 دلی ئەلماسی بێ گەردم ئەوئ
 شتی ساختە بێ زوو دەرئە کەوئ
 توخوا حەیف نییه وەک ئەلماس جوان بی
 بە ژەنگی خوینی عاشق پەنھان بی
 دلّ بفرینی، بە دخووی کە ی، وەک خۆت
 ئەم جەور و زۆره خیری چییە بۆت
 چی دەبێ رۆژتیک ئەگەر هی من بی
 دەست نەوێشینی و ساتیک هیمن بی

ئیشی دیدە ی تۆ

١٩٤٣

دیدە، دیدە ی تۆ، دیدە، دیدە ی تۆ
 با گەیانیدیە گویم، ئیشی دیدە ی تۆ
 دیدە ی شابازی خوش پەروازی تۆ
 دیدە نمونە ی عیششوو و نازی تۆ
 قولایی جەرگی ئەوێ ئەتبینی
 ئیتر خودگیریت لە لا نامینی

من مات و بێ دەنگ هەتا کو توانیم
 فەلەک ئەگر یا بۆ نەوجوانیم
 لە دەردی عەشقا، کە خاوەند سەبری
 تۆ نەگرت مەعشوق، بە دلّ بۆت ئەگری
 وەک شەهیدی عەشق، کە و تم لەسەر پشت
 لەگەڵ ئەو خۆینە، جواناوم ئەرشت
 شادم کە کوشتە ی دەستی دلّ دارم
 ئەو تییرە بوو بە یادگارم
 ئەلێن بێ زەخمی تیری مەه پەیکەر
 نەنگە روو بکەیتە، مەیدانی مەحشەر
 من بە برین و تیرو خە دەنگی
 بێ دەنگ رووم کردە مەحشەر بێ نەنگی
 بە سۆزی عەشقم لیم بوورد کردگار
 ئەمە سەر مەشقە بۆ عاشقی زار

(١) پیرەمێرد ئەم شیعە ی دووجار بلاو کردۆتە وە سالی ١٩٣٩-١٩٤٣. هەر وەها ئەم شیعە لە دیوانی پیرەمێردی
 م. ه دا بلاو نەکراوەتە وە.

کاریکاتیر بە شیعەر

١٩٣٤

(زێوەر) کە ئیستا، پەرسێلکە یه
 تازە (گۆران) مان، لەسەر هێلکە یه
 گۆیژە کون دەکەن، دائرە ی ئیشغال
 (همّة الرجال، تفلح الجبال)
 بۆ قەشقۆلی چوو، (مستەفا سائب)
 ئەلێنی فەقییه و ئەچنی بۆ راتب

ئای جهزیهی چاوت چەند بەتەئسیرە
 بە نیگایەکی دڵ چەند ئەسییرە
 حەیفە ئەو چاوە لەبەر چاوە نەبی
 دلی عاشقان پیتی بەداو نەبی^(۱)
 شیتی چاوت بووم چوومە میری سوور^(۲)
 دوغام بۆ کردی لە نزیک و دوور
 چاوی چلکنە لیت کەوتۆتە کار
 بە (إن یکادوا)^(۳) بۆت کەوتە هاوار
 کاشکی دوکتوری چاوە بوومایە من
 ڕەگی چاوە یەشەم ئەکیشە لە بن
 دەرمانی لای خۆم ئەدۆزیەو
 بێم چاوت ماچ کەم چاک ئەبیەو

-
- (۱) ئەم شیعەرە هەتا کو ئێرە لە شیعریکی هەورامی وەرگیراوە دەچیت. ئێمە دەقە کەمان نەدۆزیەو. بەلام لەو
 بەدواوە دیارە شیعری پیرەمێردە.
- (۲) میری سوور: مەزارێکە لە ناوچەی شارباژێڕ نزیکای گوندی (ئەحمەد ئاوا) ئەوانەیی کە تووشی نەخۆشی
 ببوونایە جاران ئەیانبردنە سەر ئەو مەزارە گویا بەو چاک ئەبیتەو. م. ه
- (۳) وإن یکادوا: سەرەتای ئایەتێکی قورئانە کە ئەلّی «وإن یکادوا الذین کفروا». گواهی ئەم ئایەتە بۆ چاوەزار
 باشە لەبەر ئەوە نووشتە نووسەکان بۆ چاوەزار ئەو ئایەتە لە نووشتەکانیاندا نەنووسن.

گیانە بەسیهتی

١٩٤٤

گیانە بەسیهتی، گیانە بەسیهتی^(۱)
 توخوا بەسیهتی دەرد و مەینەتی
 هەر هیندە ئەبی تووشی و نەگبەتی
 قنیاتم تەنھا ژارای پەتی
 لە نەحسی چارە و بەختی گومراهم
 عالەم بێزارە لە نالە و ئاهم
 ئەجەل قولاپی گیرکرد لە جەرگم
 نیشانم ئەدا نیشانە مەرگم

ئەوا هەناسەم کەوتە ژمارە
 هیندەم نەماوە و ئەمەرم دیارە
 توخوا وەسیهتەم ئەمەیه لەلات
 بەیادی عەشقی بەندە جانیفیدات
 کاتی کۆچم کرد بۆ هەوارگەیی نو
 ئاوام کردەو مەزلگای گەلکۆ
 ئەوسا دیار نابم لەبەر دەرگاکی
 چۆل ئەبی لە من سایە و پەناکی
 بزانی هەیی لەیل قەیسەت مردوو
 حەسەرەتی ڕووی تووی بۆ خاک بردوو
 من لەوێ تەنھا پەژاردی توومە
 چە باکی چۆلی و ساردی گەلکۆمە
 تۆش سا بی باک بە لەتانی ئەغیار
 وەرە سەر قەبەرم بۆم بگری جارجار
 بروانە قەبەریک لە قەبران تاکە
 بەردی وەک خەلۆوز خاکی نمناکە
 ئەو شەراردی قەرچە تاسەمە
 تەپە دوو کەلی شوین هەناسەمە
 فیدات بێ گیانە، من داغ بردی تووم
 توخوا دانیشە کەمێک لە گەلکۆم
 تۆزێک بۆم بگری گویم لە دەنگتە
 لە گەل فریشتەیی منا جەنگتە
 دڵۆپی فرمیسک لە چاوت تکا
 بەو فرمیسکەیی توخوا عەفوم ئەکا
 تۆش وەفاداری لە گەل جوانی
 بۆت ئەبی بەناو فەخری جیهانی

-
- (۱) ئەم شیعەرە تەواو تام و بۆی چەند شیعریکی وەلی دیوانەیی پێتوێیە تەنھا لە سێ بەیتی دوازی شیعەرە کەدا
 قەلەمی پیرەمێرد دیارە.

شینى زین بۆ مەم (۱)

۱۹۳۴

هەى رۆ ئەمىرۆ رووى، شین و رۆرۆمە
 كە مەم رۆبى رووى، پەژارەى خۆمە
 ئەم زولفە لوولەم، بۆ مەم شانە كرد
 دەك فەلەك كۆتەر بى، بۆنێكى نەكرد
 ئەم خال و مەيلە، من بۆ مەم رشت
 پەيمان وایە، بۆى بەرمە بەهەشت
 لێم دانابوو، بۆ گەفتوگۆى مەم
 عەهده تا مردن، واتەى پێ نەكەم
 توخوا مەم، منت لە كوێ پەيدا كرد؟
 گوناھم چى بوو، منت شەيدا كرد؟
 ھەر كەس ھاوسەرى، بۆ ژيان ئەگرى
 منت بۆیە وىست، لەبەرت مەرى
 ھەى خەجالت بى چەرخى پر سەتم
 ھىچ شەرم نەكرد لە نەوجوانى مەم
 مەم لەژێر خاك، بەمىوانت بى
 بە برامەو بە قەوربانت بى
 ناچارم بى تۆ، ژيانم نابى
 وا بڕمەو، ھەر ئەبى وابى
 لەناو دوخمەدا، دوو جىگا ئەبى
 زاوا و بووكىنى، لە خاك ئەبى
 ئاى مەم، دەستى مەم، نەگەشتە تۆ
 وا نووكى خەنجەر، بوو بەسزای تۆ
 خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت ئەوئ
 ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوئ
 ئەى سىنە بگرە، خەنجەر بۆ تۆیە
 ھەرچى زۆر جوان بى، ھەر رەنجەرۆیە
 بە بەرگى خۆینى، شایى رەنگەو
 بەسۆز و نالەى، خۆش ئاھەنگەو

با دەست لەمل كەين، مەم بەكجارییە
 نە راي بێگانە، نە بەدكارییە
 ئاخ بۆ دەنگخۆشى، لە ژوور سەرىنمان
 بە بەیتى كوردی، بدا تەلقىنمان
 بۆ ئاخ دلە، دلخواز مەشكىن
 بە زۆرەملى، كچان مەمرین!

(۱) ئەم شیعەى پیرەمێرد لە كۆتایی چیرۆكى مەم و زینەكەى خۆیدا نووسپووە لە دانانی خۆبەتى و پەيوەندى بەودى (ئەحمەدى خانى) دە نىيە.

دوو تاكە بەیت

۱۹۳۴

۱
 بە پیرەمێردى، ھاوار، دیننە من
 ئەمكەن بەدايك، ئەبە پیرەژن
 ۲
 جارەن بەتوانج، ئەيان داىە روو
 چرا، رووناكى، بۆ ژێر خۆى نەبوو

تۆ وام تىمەگە

۱۹۴۳

تۆ وام تىمەگە، ھەر چياگەردم
 من خاوەن سوپای ئەندىشە و دەردم
 ھەرچى لەدەشت و چيا و سەر ئاوە
 لەباتى شىتى، خوا بەمنى داوە (۱)
 سفیدەى بەيان، زەردەى خۆرەتاو
 تریفەى مانگ و لەنجەو لارى ئاو
 سل و ئاور و گەردن بەرزى ئاسك
 قاسپە قاسپى كەو لەسەر ئاسۆ و باسك

بههاری ږوو زهرد

۱۹۴۷

بههاری ږوو زهرد، بههاری ږوو زهرد
منیشی خسته کهژ و کیو و ههرد
ږهنگ زهرد و سهر شین، دهر وون پر لهدهرد
بو عالم شادی، بو من ناهی سهر
جهرگم لهت له ته وهک هیللی ناو وهر
ناخ بو دلسوژیک، بوم بی بههاودهرد
ږهنگ ههلبژیر له شیوهی بههار
لهو ږهنگه خوش بی لای دلهی غه مبار
له گولته زهرد ږهنگ، له گول نهوړوز داخ
له شهونم فرمیسک، له ته می چه م ناخ
له وهنهوشه شین، له نیترگز خومار
له گولته خوتین، دیدهی شه ویدار
له خونچه پیکان، له سوسه ن خاری
دل بریندار کسا، له دووری یاری
من له دووری نیل، جهرگم خوتین بی
چهند خوشه برین له سهر برین بی
ته گهریم به شوین، دهرده داریکا
کس و کار کوژراو، دل زاماریکا
وهک تاق تاقکهره تا ده می بهیان
نالته نالته له سهر (که لی خان)
لایو فرمیسک، له دووری یاران
سهره خوار ته روا وهک لیترمه ی باران

کاریکاتیر به شاعر

۱۹۳۴

۱- بو گوزان که له ژیر ناوی (میشو) دا خو شاردو ته وه
مشی می شو مان، لا گیره می شه
له ناو (ژیان) دا، خواردن له پیشه

گول و گولته و نیترگسی بههار
شوخ به ږزا و چنور له نزار
ته مانه یهک یهک، به تو ته به خشم
توش له شیوهی خو، بده ری به شم (۲)
بو سفیده ی سویح، سای بهر وکه که ت
بو زهردی خویش، زهرده خه نه که ت
مانگ بو روخسارت، ناو بو جه بینت
ږه می ناهویش بو، له نجه ی شیرینت
قاسپه قاسپه ی که و، بو قاقای جوانت
نه غمه ی بولبول بو، ورده پازانت
گولته بو نازکیت، گولته ش لیوت
چنور بو زولفی لولی په شیتوت
ته مانه له گه ل، بگو ږه رده وه
به راوردیان که و گره و به رده وه

(۱) لای م. ه نو سراوه «به بهای شیتی خوا به منی داوه»

(۲) لای م. ه نو سراوه «توش له نازداری خو ته بده به شم»

تاکه بهیت

۱۹۳۴

۱- چاپی هه له ی دیوانی شیخ ږزا:

دیوانی شیخ ږزا، به ږزای خزمی ته و نییه
تیری قه زای ږزایه، گونا هی ته وان چییه !!

«چاپیه که ی مه کته ب، ته می نویسه
خوا ته م زیره کیه ی، بیر به خشیوه»

ئەگەر زبافەتی رەئیسەستان ئەدی
ئەکەوتنە تەقە، وەک ئەدی و بەدی

۱۹۴.

«سوپای غەمزەت، بەراکردن، فتوحاتی بەهەم هیتا
بە هەلگێرانەوێ چاوت، سوپای دڵ تێک شکا و فەوتا»

ستەمکاری

هەور ئەگری بەکۆل، گۆل پێ ئەکەنێ
باوک و فرزەندی، بێ رەحم ئەنۆینێ
نێرگەز بەبۆنە چاوی مەستەو
ئەژاکێ لە دەست دەستەو دەستەو
گۆلە ئالای ئال و والای خووی
بوو بە لەکەیی داخی دەروون بووی
بەرەزا ئەروێ لە پەنا هەردا
بای مەینەت سەری ئەدا بەبەردا
و نەوشە شێوێ شینی^(۱)، شینی خووی^(۲)
بوو بەبەری گەردن کەچی بووی
پیشۆک لە خاکا بەخاکساری
پەرێشان پەرچە، لەبەر هەژاری
خووی لەژێر خاکا ئەشاریتەو
ژنە لادێیی ئەیدۆزیتەو
هەلەکۆک کە باو لە بەفر ئەسپینێ
بێلەکان سەر و بنی دەردینێ
شنگی شوخ و شەنگ، بەسنگیکی دار
سنگی ئەشکین، ئەیخەنە بازار
لاولاو کە بەشەو، ئەگەشیتەو
رۆژ رووی خووی لە رۆژ ئەپێچیتەو
مێخەک گەردنی هەلەقەرتین
سنگ و بەرۆکی پێ ئەپازین

گۆل بەو جوانییە ئەیخەنە مەنجەل^(۳)
جوانا و ئەپێژی بەهەلم و دووکەل
بەبۆنە بۆنە و ئەیخەنکین
ئامانی نادەن هەلیەبچورکین
چیمەن کە سەوزە و نەوخیزی ناو
بە لەقەیی فەتبول پێ پەست کراو
ئەرخەوان پەنا ی بردە بەر مردوو
لەویشا ئەیکەن بەداری مردوو
ئەمە ناو ئەنێن سەیرانی بەهار
منیش ئەلیم داد، لەدەست ستەمکار

(۲.۱) شینی یەکەم واتا شیوەن. شینی دووەم واتا رەنگی شین.

(۳) پیرەمێرد ئەو بەیتە لە (سەعدی) یەو وەرگرتووە لە شوێنێکی تری ئەم دیوانەدا لە بەشی گۆرینەکانی
پیرەمێرددا دەینوسین.

یاران کوێخایی

یاران کوێخایی، یاران کوێخایی
کاریکی پێم کرد، دەردی کوێخایی
لەگەڵ مامەو کەوتە تەنهایی
زەبوونی کردم، دەردی ریسوایی
کوێخایی لێم بوو بەتەختی شایی
لە دەستیان سەندم هەر بەخۆپایی
داخ ئەو داخە کە بەشیریایی
گەییە کوێخایی و لەخۆبوون بایی
لە دڵمانە ما ئاھەنگ و شایی
لە چاومان و ن بوو نووری بینایی
زیکری مەولەوی و رەقسی سەمایی
بۆ من بوو بۆنە سەمایی
وەک گێژەلوکەیی خێلی دوایی
عومری کوێخایی خستە کۆتایی

هیچ نه بێ به هار من سهوز نه بهوه
ئیهو پیریتان، تاریکه شهوه

سۆزی پیره میرد

۱۹۴۵

یاران فه ره هاد، یاران فه ره هاد
به وینه ی فه ره هاد هه ره نهج به باد
هه مه مه جنوونیشم له هۆش ئازاد
کور دیککی په تیم بۆیه ناشاد
دوو عاشقی کۆن هه ردوو ناودارن
هه ردووکیان کوشتیه عه شقی دلدارن
هه ردووکیان ناویان کهوتۆته جیهان^(۱)
بوونه پیشه وای تیپی عاشقان
هه ره چی شاعیره بۆ نه فسانه ی عه شق
پیشه ی نه وانیان کردوو به سه ره مه شق
تا هر به گ نه لێ: یاران فه ره هاد
جینشین خاس قه ومی فه ره هاد
وه لی دیوانه ش نه لێ: مه جنوونم
دیوانه واریس قه ومی مه جنوونم
بیتر مه جنوونه یا خود فه ره هاده
ته رانه ی عاشق داد و بیداده
یه کیکیان مه جنوون قه یسی عامری
ئهو ی تر فه ره هاد له دنیا به ری
فه ره هاد کور دیککی ده وری بیستوون
له عاشقیدا شیت تر له مه جنوون
مه جنوون هیچ نه بێ له یل دلخوازی بوو
له مندالیشدا له یل هامپازی بوو
فه ره هاد به ته فره ی شیرینی به دناو
هه ره له خو به وه پیتی خو ی خسته داو

خووی جیهان وایه به بێ وه فای
لای کهس نه ماوه بۆی ناشنایی
ئه گه ره بۆم ریکهوت به خواستی خوایی
بوومه کویتخا به دلنه وایی
سه د ده ورم بدن رووته ی ئاوایی
به کلکه له قیتی کهس نابم بایی

کاریکاتیڤر به شیعر

۱۹۳۴

چوار کهس ئابوونه ی (ژیان) یان نه ویست
ناو لیبردنیان بوو بوو به پیتوبست
جاری ئه مه جاره، با هه ره داچله کین
بۆ جاریکی تر، گالته ی دی له شوین

شۆڤه بی

ئه ری شۆڤه بی سه ره وه زه که مان
تۆ سی به ری بوو، هاوینان بۆمان
به هار به له نهجه و لاری خه رمان
شنه ت نه بوو به باوه شینی گیان
به به رگی سه وزی تاوسی کالات
حه وه زه که بوو بووه، ئاوینه ی بالات
ئیسسته بۆ رووت و بێ، به رگ و باری
سه ره شۆڤ و ره نگ زه رد کز و غه مباری
وتی، وینه ی تۆم، به بێ زیاد و کهم
له مائی تۆ دام و له تۆ ته کهم
جوانی به هارم، من که شۆڤه بیم
له ترسی پایز و کهوتوو مه بیم

بژی کهره گول چهند نه شئه به خشی
به هه یئهت کهر و به هیممهت ره خشی
قوربانه سادهی بیره چوار ناله
هه رچی جو یهکت خوار دبئی حه لاله
رووی خۆت سپی که له ناو ئەم خه لقه
ده خيله نه مخه ی له م جیهه ره قه
گویت قوت کهره وه کلک راوه شینه
هه رچیکت تیایه لیره بینوینه

(١) ئەم شیعره، پیره میرد له مونساهه ی سه پرانی کدا نووسیویه که سالی ١٩٢٨ له سلیمانی کراوه. وه له پیشکهو تنی سواریدا (فائق هوشیاری) که چه زای که ئەوکاته مندال بووه به سواریه وه له بهر خویندویه تیه وه.

ئا در که دهیی (١)

١٩٤٥

له ترسی هه ر که سی خۆت شارده وه، لووت و بزووت تووش دیتی
که چی من خۆم له یارم دزیه وه، «نعم المرام» بوو بۆی
له بهر ده رگا که یا، سه گ دامه نی کیشام، وتم تۆخه ی
ئه وه ئەو پراسپارد، بمبا، که چی چووم کردیه حه ل، حه ل، ده ی
حه کیممی چاو ئەلین وا هاتووه، من ناچمه لای بۆ چاو
نه وه ک رووی پیاوی دوو رووی پی بیینم، خۆشتره لیلاو
گرانی وای به سه ر هیناین قیامهت که وهت دنیاه
گول و گیا سه ر ده رین، وا ئەزانن، حه شره هه ستاوه
هه موو شه موان که (جوو) ویتلی عه سای موسان به په یجووری
سه رای ی ریشی فیرعه ونه، به هه ر ده نگه ی له من گویری
ئه گه ر بیت و فه له ک پۆژئی، له گه لما سه رگرانی کا
وه کو پۆژ، شه و له خاکیا ده رده چم، کویر بی له تاریکا

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه

نه دیو نه ناسیو ره دوو (٢) که وتبوو
وه ک که چه مه نگور (٣) هه لیان گرتبوو
به سیاسه تی ره قابهت هینای
فه رهادی کرده دۆستی جانفیدای
خه سه ره له شکری ئەسه ههانی بوو
شیرینیش ریکه وت فه رهادی بۆ بوو
فه رهاد نه یزانی که بۆ ره قابهت
پیتی ئەکه ویتته داوی سیاسهت
به عه شقی شیرین ته شویتی ئەوه شان
به زۆری بازوو کیوی ئەروو خان
شیرین و خه سه ره بوونه وه به یار
فه رهاد قولنگی خۆی لی که وهت کار
خۆ من عاشق نیم عه شقیش نه ماوه
له ناو دلخوازا بی شه رمی باوه
به لām من له سه ر عاشقانی پیشووم
ته شویتی سیاسهت بوه به تیشووم
ئه مه وی کیوی بیستوون کونکه م
به زمانی شیرین خویتی خۆم ونکه م
ناخ چی بکه م له گه ل، سه رنویشتی خوا
کوورد به قاله ی ده م زوو ته فره ئەخوا

(١) ئەم به یته له دیوانی پیره میردی م. ه دا له چاپ نه درابوو.

(٢،٣) ره دوو که وتن: هه لگرتن. له ناو عه شیره تی مه نگوردا که هه لگرتن یا خود ره دوو که وتن باوه له پاش
هه لگرتن که س و کاری هه ردوو لا ریک ده که ون و هه موو شتیک ئەبریتته وه. زۆر جار ره دوو که وتن له مالتیکه وه
بۆ مالتیکی تر ئەبێ له ناو یه کتریدا به یێ ئەوه ی هه یج جوړه گیتچه لیک رووبدا. مه نگور له ناوچه ی رانییه و
پشه درایه و به و دیوی ئیرانی شدا هه یه.

شعیریکی کاریکاتیری به ناوی (فائق توفیق) ده وه (١)

١٩٢٨

خۆت لاده له رێ بۆ ئەسه پی تازی
با نه ختیک بۆتان بکه م رمبازی

دل به په روژه

١٩٣٩

دل به په روژه،...

خه به ریکم بیست، دل به په روژه
 نه و نه دی مه رگی خوم لام ناخو شه
 زبانه له ننگه، که له لهم بئ هوشه
 بیستم نه گریجه ی لوولت پراوه
 هیلانه ی دلان یه کسه ر شیواوه
 هه یرو نه و په نه دی کئ به تو ی داوه
 کئ دهستی چووه نه و زولفه خواوه
 هه ر له نه و نه دی دنیا تا نه مریو
 شاهیتی شیعره، شه عری سه مه ن بو
 ئیستا شیعر و عشق که و توونه روژو
 بو نه و نه گریجه و زولفه جوانه ی تو
 دهک یاخوا نه و نه دی پرچی بریوی
 دهستی قه لهم که نه به قه مه ی لیوی
 دهردیکی گاتی، له کهس نه دیوی
 مندا له کانی بکه ونه هه تیوی
 جاران نه یانوت وا وا لی کراوه
 له سه ر لیقه و مان پرچی پراوه
 ئیستا له باتی نه و به ند و باوه
 به بئ شوورده یی پرچ برین باوه
 نه م شیعره م نه خویند چنه د سال له مه و بهر
 شانه تای زولفت ده رکیشی نه گهر
 قامیش نه کوتمه په نجه ی شانه گهر
 بووی به کاری قوت هه ی خاکم به سه ر

هه را

١٩٣٤

بووه به هه را له گوردی سه یوان
 زیندوو شه ر ده که ن، له سه ر مردووان
 مردووم بیستووه، به شی زیندوو خوړ
 زیندووم نه دیوه، خو ی بخاته گوړ
 هیچ کهس نازانی، له کو ی ده بیژن
 پیتنجه ی په نهانی خوی پی ده بیژن

بانگی به یان

١٩٤٦

پیر و ئیفتاده و رهنجوور و غه مبار
 بئ هیوای ژین و ژیان ناله کار
 له دهست بیداری شای ته قیانوسی
 ته ئیخی مه رگی خوم نه نووسی
 وهک ده رویش که ی گو لی زر تبار
 که و و پوستی خوم کی شابووه که نار
 مه رزی کوردستان تار و شه وه زهنگ
 شاری خاموشان بئ دهنگ بئ ناههنگ
 ته خستی تهخت بووبوو بابا نه رده لان
 که لاوه ی کاول، په یکو له به رده لان
 نجا له قاپی شای په روه ردگار
 ناه و هه ناسه ی پیران که و ته کار
 ناگا ئاسو شه رق به شه به قی نوور
 وهک خوینی جوانان بوو به تارای سوور
 سه دای سه لاو بانگ ئاوازه ی شادی
 نه و شه وه ی کرده روژی ئازادی

1939

من ماسیسیه کم له نه ته و دی نوون
یونس پیغهمبهر به و بوو به ذا النون
داپیرم چه ندیک له ناو سینه دا
پاریزگاری کورد و نه وزی نه دا
به (لا اله الا انت) وه
قه هری ئیزه دی لی دوور که و ته وه
که هاته ده ری و بوو به پیغهمبهر
ئیترا له ئیمه ی نه پرسی خه بهر
له وساوه لیمان بوون به ته ری ده
ئه مانخو ن ئه لین (لحمأ طریه)
له ناو تا وده ئه بین به که باب
بو که یف ئه مانکن به مه زه ی شه راب
نالین ئه مانه ش رو ح له به ری کن
نیر و می له گه ل یه ک ها وسه ری کن
بوچی نازانن که رو ح شیری نه
له گیانه لا دا ئه وان ببینه
ئه و په له په له، ئه و او ده یلا یه
هه مو ومان رو حه له به رمانایه
ئینسان ئه و ده یه که نازادی خو ی
بو که سیکی تر نمونه بی بو ی
که به برینیک جه رگی خو ی بی شی
به خو رایی تیغ له که س نه کی شی
جاران هه ر به تو ر ئه که و تینه دا و
ئیس تا بزمبامان بو ئه خه نه نا و
که بو مبا زرمه له نا و هه لسی نی
سه ر نا و ئه که وین هو شمان نامی نی
ننجا ئه و که یفه و ئه و را که و و ده
عزرائیل له وان به ره حم تره

269

گوڤيان بڃي، ٿيستا وا شهر قهوماوه
 بڙمبا بڙ خويان دروست کراوه
 ٿيمه بڃي ڪيردين بهسته زباني
 نه خويندهارين له فهن نازانين
 ٿو فنهني ٿوان ڪه ڀڄي پڃي دهبه^(۱)
 هر بڙ ٿو ديه ڪه ڦر ليه ڪه ڦه
 ياخوا هروا بن ٿي به ناو ٿينسان
 نه تان پهرڙيته سر ٿيمه مانان

(۱) ئەو بەيتە لە ديوانى پيره‌ميردى م. ه دا نه‌نووسرابوو.

وشكە سۆفیه‌كان

1943

وشكه سۆفیه‌كان به‌هه‌شتیان ئه‌وێ
 بۆ ئه‌وه‌ی حوێ و كوێشكان به‌ركه‌وێ
 بادی تۆم له‌هه‌ر شوێنی ده‌ستكه‌وێ
 به‌هه‌شت دۆزه‌خی لێ پر نامه‌وێ
 ئالتونم هه‌یه‌ كه‌ هه‌ر بیژمێرم؟
 ناچارم ئه‌بێ به‌تۆ را بوێرم
 ناومی‌دییه‌ و بێ موپالاتی
 هه‌لāl خوێیه‌ و كه‌م ده‌سه‌لاتی
 مالدار مالی برد من ره‌زای خوایی
 مال له‌ كوورتیه‌ و ره‌زا له‌زیایی
 هه‌ی قه‌له‌ندهری چه‌ند «سبوکباری»
 له‌پیش و سمیل به‌ریت یه‌كه‌جاری
 جاران ئه‌مانوت، قه‌له‌ندهریه‌
 له‌پیش و سمیل بۆیه‌ به‌رییه‌
 خوێستا پیش و سمیل مه‌ترووکه‌
 هه‌رچی ئه‌بینی وه‌ك تازه‌بووکه‌

عومری ئەو ریشە زیرە ئەمینی
 کە لەروومەت کەوت دای ئەچلەکیینی
 من ئەلیم، ئەو دی کە خاوەن ریشە
 ئاین و ئۆینی کردوو بەپیشە
 خواپە من ئەگەر خواهیشتی خۆم بێ
 بۆچی مەوێ کە مەلەم کۆم بێ
 باری گوناھەم ئەگەر لە مەلە
 بناوانەکەم باوکم و شە
 ئەو ئەنێ زانی شەیتان نایەوێ
 کوێخایی عەرش و قورشی بەرکەوێ؟
 ئێمە ئەیزانین کە ئەو شەیتانە
 بۆ لەوێ بردن لە پەنجەرمانە
 تەفرەمان بدا بەدەنکە گەنەم
 و چاکە بمانخەیتە جەھەنەم

سیابازی بووم

١٩٤١

سیابازی بووم، سیابازی بووم
 لە ئەوجی گەردوون تێژ پەروازی بووم
 لە دەستی میران ئارام سازی بووم
 دايم پەرودەدی قەدر و نازی بووم
 بەزەردەخەنە پیرێژن مەغرور
 کاتێ دەچووینە راووشکاران
 لە گورەیی بەلەم کەوی کۆساران
 ئەلەرزین وینەیی بیی جۆبەاران
 خۆیان ئەخستە پەنای نزاران
 کونە مشکێکیان لێ ئەبوو بەژوور
 بەدەنگی دلێر کە تێم ئەخوێن
 لایان نەدەما هێزی هەلفەرین

ئەمخستە ژێر خۆم نووزەم ئەبەین
 بەچنگالی قین هەلەم ئەدەین
 دێندەیک بووم لەپێی مروەت دوور^(١)
 پۆژی هەلەمەت ئەبەردە سەر کەو
 لە پێ شەمقاری هات بەتەکو دەو
 پەلاماری دام لێم کەوتە هەوھەو
 پۆژی رووناکی لێ کردم بەشەو
 خستەمە خواری بەلنگەو تلوور
 (قەرەتوغانی)^(٢) ئەمەت لەبەر بێ
 ئەم پەندەت لەلا وەک پەندی پیر بێ
 خۆتێژی ناکا ئەو کەسە ژیر بێ
 زۆر لەکەس مەکە هەرچەند ئەسیر بێ
 جەزای کردە بەد ناکەوێتە دوور

(١) لای م. ه. نووسراوە دێندەیک بووم لەپیاوێتی دوور.

(٢) پیرەمێرد ئەم شیعەیی بەناوی (قەرەتوغانی) یەو بەلاو کردۆتەو، وانا بازی رەش.

قافیەیی کوردی^(١)

١٩٤٨

کێ دەلێ کوردی قافیەیی خۆی نییە
 کە ئەمەیان دی، ئەو خۆی نییە
 ئامان چەند خۆشە تافی جوانی
 خۆکە خوا بیدا جوانی و نەوجوانی
 بەهەر زەکاریم، کە باوکم ساغ بوو
 هەر زەگەردیمان لەلا یاساغ بوو
 رەز و خانوویمان بوو لە گورگەدەر
 گورگەنە شەویم ئەکرد بێ کەدەر
 هاوینان کۆچمان ئەکرد بۆ ئەوێ
 پامان ئەسپارد و لاغمان ئەوێ

راي کرد خۆی خسته قسنی (خه‌رگه‌رەش) (٦)
 زۆردار ده‌ستبه‌جی که‌وته رۆژی ره‌ش
 تی‌ری په‌نهانی جه‌رگی بری‌بوو
 بو‌ئوه دنیا له‌په‌ری بوو
 خوا وای لی کردوون، وای ئه‌وه نه‌وه‌یه
 هیند کزوماتن نه‌ده‌نگ، نه، وه‌یه
 جه‌وری سته‌مکار ئاهی له‌دوایه
 زۆر ده‌وری دوایی کاری له‌دوایه

(١) مامۆستا م. ه. سه‌بارەت به‌م شیعره‌ نووسیه: له‌کاتی خۆیا مامۆستا توفیق وه‌هبی نامه‌یه‌کی ناردوه‌و بو
 پیره‌مێرد له‌باره‌ی قافیه‌ی شیعره‌وه به‌تایبه‌تی شیعره‌ی کوردی پیره‌مێردیش به‌م شیعره‌ وه‌لامی داوه‌ته‌وه. ل ٢٣٣
 (٢، ٣) شای یه‌که‌م وانا زه‌ماوه‌ند، شای دوهم وانا پادشایی.
 (٤، ٥) ختیوی یه‌که‌م وانا خاوه‌نی ره‌زکه. دووه‌میشیان وانا جنۆکه و له‌و بابه‌ته شته ئه‌فساناوویانه.
 (٦) خه‌رگه‌رەش: له (خه‌رقه) (به‌رگ) ی ره‌شه‌وه هاتوه. وانا ئه‌و پیاوچاکه‌ی بووه به‌ (شه‌خس) لای
 (گورگه‌ده‌ر) ی شارباژێر ئه‌و جوړه به‌رگه‌ی له‌به‌ردا بووه. م. ه

پێکه‌نین

١٩٣٤

«که‌وتووینه ده‌وری، بگره و به‌رده‌وه
 یونس‌مان که‌وته، ده‌ریای ده‌رده‌وه
 گۆران که شیعره‌ی که‌وته ناو ژبان
 تۆله‌ی تالی بوو، به (سه‌یوسی نان)
 عه‌زیزیش رۆیی بو قه‌ره‌چه‌تان
 بو (بیکه‌س) ده‌لێن: یا الله وایمان!!»

بای خه‌زان^(١)

١٩٤٣

بای خه‌زان، خونه‌چه‌ی خزان و درکی پیر هه‌ر مایه‌وه
 گێژ هه‌رچی، خۆی ئه‌خاته، گێژێ ئه‌م دنیا به‌یه‌وه

ورد و درشتیان ئه‌هاتنه شوێنمان
 له‌و دیاره‌وه (دیار) ئه‌بوو شوێنمان
 ئه‌که‌وتینه رێ به‌ریزه و قه‌تار
 به‌ناڵه‌ی شمشال به‌به‌سته و قه‌تار
 له‌سه‌ری گۆژ هه‌له‌په‌رکی و سه‌ما
 سه‌ریان ئه‌کردین فریشته‌ی سه‌ما
 له‌و به‌نده‌دا چۆی و ده‌ستبه‌ندی
 له‌و (ده‌ره‌نده) دا به‌ناو ده‌ره‌ندی
 له‌و به‌رزیه‌دا ئاوازه‌ی شای (٢)
 به‌رزتر له ته‌پل و ئاوازه‌ی شای (٣)
 له‌به‌ر ئاوی تفه‌نگ ته‌قی
 ئاوی دلی به‌کار ته‌قی
 سالی ئیجاره‌ی کردبوو ده‌سداری
 ده‌ست دار ده‌ست به‌دار خه‌لک ده‌ست به‌رداری
 هاتبوون زه‌وی خه‌لکیان ئه‌خه‌سان
 نه‌وه‌ک ره‌ز ختیوان (٤) وه‌ک ختی (٥) ئه‌خه‌سان
 بیه‌وه‌ژنی بوو، ناوی په‌روه‌ر بوو
 چوار هه‌تیوی بوو هه‌تیویه‌روه‌ر بوو
 کاری هاتبووه سه‌ر کریکاری
 ده‌ستی به‌سترا بوو به‌گری کاری
 می‌ردی ئه‌و ژنه ره‌زی ناشتبوو
 تا هاتبووه به‌ر خۆیان ناشتبوو
 په‌زیککی وێران له خوار ئاوی
 په‌نگی گه‌لای زه‌رد وه‌ک خۆرئاوی
 په‌زه‌سه‌ییککی لای خۆی دانا بوو
 چوار بار ده‌یه‌کی له‌سه‌ر دانا بوو
 په‌روه‌ریان هینا به‌په‌ل پاک‌یشان
 نیوه‌ه‌قه‌ تری نه‌بوو به‌کی‌شان
 زۆردار گالی دا زۆری تی هه‌للا
 به‌ناچار کردیه گریان و هه‌للا

عاده تی جهۆنی موسولمانانه، یه کتر مای نه کهن
جهۆنی ئیستا ماته مه، نهو مای و مووچه لا نه بهن
بیت و شهو تو بیتته لام، رۆژه، چرام لازم نییه
بیجگه لهو تهشبییه من پیشهم چا وه کوژینییه!
زولف که رووی داپۆشیایه، داد و هاواریان نه کرد
خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دمه لکه دهن، دهستویرد
ئیسته زولف بررا، شه هاب گیراوه، مانگ گرتن نه ما
حه یفه، هیلانه ی دلان شیواوه، بی، بیته، سه با
هیند به نازادی درۆ، نه م عاله مه ی پی هه لپه ری
که وتنه ژیر قهیدی برین، هه ر قهیدی مووی زولفیان بری
پی ری بی پی ره و له سه رمانا ده ماغم و ا سه
ئیسته هالاوی له پیلانو و پلاوی خوشتره

(*) نه مه شیهوی دووهمی شیعه که ی پیره میترده که یه که مچار سالی ۱۹۴۲ هه لای کردۆته وه. به لام نه گه ر
ته ماشای نوسه که ی که لاویژ به کین که ئیمه له لاپه ری پیشوودا نووسیمانوه له وه ده چی شاعیر شیعه که
خۆی پوخته ی کرد بی.
(**) (***) یه که م وانا دلدانه وه دووهم وانا مه ستی.

به عاشق کوژی (۱)

۱۹۴۸

به عاشق کوژی ناوی به دناوه
ترسی لای خواشینی ناوه به لاره
خه م و به زه بی هه رگیز نه ماوه
خوړدی فرمی سکم لای هاره ی ناوه
کسپه ی هه ناوم کزه ی که بابه
نالهی حه زینم، نه غمه ی روبابه
وا خه یال نه کا له گوپی جوگایه
مه زه ی که باب و روبابی لایه
چا و له چا و یه که مه ستی نه نوینی
به نه فسوونی چا و عاله م نه نوینی

(۱) نه م شیعه له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

دادی ئاینمان له ده ست مه ی نویشی و ره ش پۆشییه
هه ش به سه ر نهو جه ژنه، و ا سه رخۆشی، یا سه رخۆشییه
قژنن بۆ ماته می جارن که ئیستا، قژنه ما
پیرین، ما، مووی پرووتینیته وه و بیدا به با
زولف که رووی داپۆشیایه بانگ و هاواریان نه کرد
خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دمه لکه دهن دهستویرد
ئیسته زولف بررا، سفوری مانگه، رووپۆشی نه ما
داخه، هیلانه ی دلان شیواوه، بی، بیته، سه با
بیت و، شهو، تو بیتته لام، رۆژی چرام پیوست نییه
تۆ و ره و بمانسه، پیشه ی من چا وه کوژینییه!
هه ر که سه هاواری چاوی پیس نه کا و من چاوی جوان
به ندی جه رگی و ا بریوم نیمه یادی نیشتمان!
نه م گروگالانه شیهوی شیعه ی کوئه ئیسته که،
هه ولی سه ره رزی گه لت بی، زولف و روو گوئی لی مه که!

(۱) پیره میترد دوو جار نه م شیعه ی بلاو کردۆته وه. جاری یه که م سالی ۱۹۴۲ له رۆژنامه کهیدا و جاری دووهم
سالی ۱۹۴۳ له گوڤاری که لاویژدا شیعه که له هه ردوو جار که دا نه و نه ده جیاوازی هه یه که ناچار بووین
هه ردوکیان بنووسینه وه. نه مه ی ئیستا نووسیمانوه له گوڤاری (که لاویژ) ی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۴۳ دا
بلاو کراوه ته وه. هه روه ها له کتیبی (نرخ شناسی - عه لانه دین سه جادی) ییدا بلاو کراوه ته وه. له نیوه دیتری
یه که می به یی سییه مدا دوا (قژنن) له که لاویژدا و اتای (پرچ برین) نووسراوه که شاعیر خۆی له که وانه دا
دایناوه و ته فسیری (پرچ برینه) و ئیمه نه مان نووسیه وه هه تا کیشی شیعه که تیک نه دات. هه روه ها و اتای
(بۆن) که ته فسیری (بینه) یه له نیوه دیتری دووهمی به یی پیته مدا، نه میتمان له به ر هه مان هۆ نه نووسیه وه.
ئینجا له ژماره (۱۱) ی که لاویژدا (میرزا مارف) ی شاعیر و نووسه ر ده خنه له کیشی شیعه که ده گریت سه باره ت
به و دوو وانا زیاده یه یه که (ته فسیری) یه و ئیمه ئیستا ئاماژه مان بۆ کرد. وه له ژماره (۱۲) ی که لاویژدا
پیره میترد وه لایه ده خنه که ی میرزا مارف ده داته وه و ته وای ده خنه و وه لایه که مان له به شی پیره میترد و ده خنه ی
نه م دیوانه دا نووسیه و بیروپرای خۆمان له باره یه وه ده رپروه.

تازه گوئی - بای خه زان (*)

۱۹۴۲

تازه گوئی رۆیی و، له باغا درکی پیر هه ر مایه وه
گیژ هه رچی خۆی نه خاته گیژ ی نه م دنیا یه وه
دادی ئاینمان له ده ست مه ی نویشی و ره ش پۆشییه
هه ژ به سه ر نهو جه ژنه، یا سه رخۆشی (***)، یا سه رخۆشییه (***)

عەشقی عەسری (١)

١٩٣٦

دوێ شەو، بەری بەیان بوو، بەیادێ نەنوسستبووم
بای ڕووی بەیان شنایەو، فیتکایی دا لە ڕووم
بەو بۆنە خۆشەو، کە لەلای تۆ، گەیانیدیە من
بێخی غەم و پەژاردی هەموو هەلکەنا لە بن
توخا ئیتر بەبادی مەدە، ڕەنجی ئەم بۆلبۆلە
تا گۆل بەباوێ پێ نەکەن، ئەو لەسەر چلە
کاتی کە گۆل بەشۆخی نیکایی حجابی دریا
قانونی عەشق ئەلێ کە هیوای دڵ بەری بێ
ئادابی عەسری ئیستە لە ڕووپۆشیا نەما
وێک زیکری مەولەوی (٢) هەموو کەوتونە سەما
ناچارە کێچ، بەعادی مەنگۆر ڕەدوو کەوێ
وێک ئەوروپا بێننەو بۆ (چەشک) هەچەند شەوێ
نالێم ڕەدوو کەو، وەرە، ئەمما کە هاتە لات
هێند ناز مەکە، کە خەلقى بلێن، عاشقی هەلات

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەو.

(٢) مەبەستی زیکری حالێ هاتنی دەروێشەکانی مەولانا جەلالەددینی رۆمییە (مەولەوی) نەک (مەولەوی لای خۆمان).

کەوتە ناو شێتان (١)

١٩٤١

کەوتە ناو شێتان، کەوتە ناو شێتان
سەر ئازاد وێنە شێتان و وێتان
خود پەسەند نییە، بێزارم لێتان
هیچ هیوایەکم نەماوە پێتان
بەشێتی لە دەس ئێسۆ بووم ڕزگار
چەند خۆشە شێتی ئەستۆ بەرەللا
دوور لە ناکەس و لە شەپ و هەللا

بەزبان دۆست و دوشمن لە دڵلا
بۆ یەکتەر خستەن لە گەردوو خوللا
نزیك بێ، نزیك بە پەنج و ئازار
چەند خۆشە سەحراي شێتی شویت بێ
بەرد سەربێت بێ و لۆنگت نویت بێ
نەشەرە شەق و شەرە جوییت بێ
نەترس و کینەت لە هاوخوایت بێ
نەهزان هەمراز، نەبێگانه یار
دەمی بەیانیا گزنگی هەتاو (٢)
بوو بە کلاو بەخەیاتە خا
کیوان پیتی بێنە فەرقی زەرکلاو
دەربەندان پێ بن لە شامە و شەتاو
سایە گوللان بکەن بەهەوار
هەر شویتێ خۆش بێ، بەرۆژ لەوێ بێ
خۆشی نەزانی بەشەو (٣) لە کوێ بێ
زەمزمە ی زیکری عەرشی لەگوێ بێ
لە ڕەحمان نزیك لە شەیتان جوێ بێ
بۆ ڕێگای ئەولا سەلت و سووکبار

(١) لای م. ه. نووسراوە سالی (١٩٤٠). بەلام پیرەمێرد ئەم شیعەرە بەناوی (تازە دێوانە) وە لە ژمارە ٦١٤ ی سالی ١٩٤١ ی (ژین) دا بڵاوکردۆتەو.

(٢) ئەم پێنج نێو دێرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەو.

(٣) لای م. ه. لاپەرە (٢٣٨) ی دیوانی پیرەمێرد لەبری وشە (شەو) نووسراوە (ڕۆژ) کە دیارە هەڵەیه، چونکە لەنێو دێری پێشودا ڕۆژ نووسراوە.

بەهار هات

١٩٤١

بەهار هات و دەردی ئەبێنم لە گۆلدا
ئەویش وەها دیارە گریی و لە دڵدا
ئەزانی کەوا پێنج و دوو ڕۆژە دەوری
کە باوی نەما نامیێن، کەس، لە دەوری

كهو

١٩٤٣

هاوینان که کهو به تینی هه تاو
 گهرما ئه چیژن دهم وشک و بی ئاو
 دین له سه رکانی دهن دووکیان ته پرکه ن
 راوکه ر له پر دا قریان تی ئه خه ن
 گوايه خاوه ندی ئایین و کیشن
 بو پاره و گوشتی گیانی ئه کیشن
 که خوشیان گیانیان که و ته ته نگانه
 ئه و پارانه وه و داد و فووغانه
 خو هیجگار ماسی که به بومبایه ک
 بی گیان ئه که و ئی پر به دنیا یه ک
 جاران که راوی ماسی به تو پر بوو
 بو سالتیکی تر ورده یان زور بوو
 ئیسته به جار ئی ورد و درشتیان
 به بومبای زالم ئه کوژری گشتیان
 من بوچ به زهیم به مانده دا بیت
 ئیستا بنیاده م ئه مه ی به سه ر دیت
 هه مووی هیتله ریک بوو به سه به بکار
 سا یاخوا هیتله ر زوو بده ی له دار

(١) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

ئه فسووس (١)

١٩٤٣

ئه فسووس ئه و عومره ی که و را رۆبوه
 بۆم نایه ته وه له ده ست ده رچووه
 تایی له زولفت بکه م به که مه ند
 پیتی بگیت پر مه وه و پی بخه مه به ند

که رازان دیه وه سه ره نو ئی ده ستی یه زدان
 هه موو خه لک به ئا واته وه ن بو، به یانیان
 به ناله و نزان، بولبول داخ له دل بو
 وه ک مش و مال ژهنگی دل نایه ئی بو
 به رۆکی جوانان و ده ست و سه ره جیی
 به ئی که خوا دای کئ ده ئی کو ری کبی
 که زاده ی چقل رهنگ و بو جوانی و بی
 ئه بی رهنجی شه وگاری بولبول به با بی
 له دوا ئا ئه م خو شه و یستییه کوتوپر
 که هه لیان بچرکان و که و ته سه ر ناگر
 له گه ل هه لمی مه نه ج له جوانا و ئه پر ئی
 به ده م قو لپی گریان وه و ده بی ئی
 که بی بایه خه، خو شه و یستی درۆزن
 که تیر بوو ده بی نی فر پی دا سه ر و بن
 ئه لای دول به ری دل به ره بایه خت بی (١)
 مه پندار (٢) که و ا بو ره پیوا دایه خی (٣) بی

(١) لای م. ه نوو سراوه:

ئه لای دول به ری دل به ره بایه خی بی
 مه پندار که بو ره پیوا دایه خی بی

که دیاره ئه مه هه له یه راستیه که یان له سه ره وه نوو سیوه.

(٢) مه پندار: وشه یه کی فارسییه و به واتای (به هیوا مه به)

(٣) دایه خی بی: به که لکی بی

بو پیکه نین

١٩٤٠

داخم ناچی، شه ر له و په ری جیهانه، لیره پاقله گرانه
 ئافه رین بو قه سابه کان، که ته نها، گوشتی ئه وان هه رزانه !؟

چی بکەم هەمی هاوار پرچت براوه
داخم بوو بەدوو جەهەرگم سووتاو
بەلام هێلانەمی دل که شیوابی
لێ گەری عومریش تەفر و توونا بی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

کاروان (١)

١٩٣٣

شێوهی ژبانی کوردی

جاران دە پۆژ بەههچە ههچە و باره بهریبهوه
بهگهوما و سهبوون و لێزمه‌ی باران و ته‌ریبه‌وه
ترسی ته‌ریبه‌، پێشکه‌شی سوار، شه‌و فرینی دز
ده‌ستیای باری که‌وتوو له‌ جێگای خلیسک و خز
ئه‌رکی گزیر و خانه‌گیر و مۆریانی نوێن
بۆله‌ی که‌بیانوو، کفری قه‌تارچی، پلار و جوتین
چه‌نگ سووته‌که‌ی به‌ئاو و که‌رووی نۆردوه‌نانی کۆن
جووته و له‌قه‌ی ناو ته‌ویله و هالاوی ته‌رس و بۆن (٢)
ئاگری ته‌پاله‌ لۆکسی گزگل، گه‌فینی سه‌گ
ده‌سته‌ویه‌خه‌ی قه‌تارچی له‌سه‌ر کا و شه‌ره‌ کوته‌ک
سیخورمه‌ی قه‌تارچی بۆ هه‌لسان و په‌له‌ی
لۆقه و ترسه‌که‌ی ئێسته‌ر و بازدانی جوگه‌له‌ی
لاسه‌نگی بار به‌ده‌ره‌ به‌ر پارسه‌نگی خواریه‌که‌ی
خۆ که‌وتی پیت له‌خرگه‌ چوو له‌و ده‌شته‌ چی ئه‌که‌ی
ئێجگار که‌ ئافه‌رت له‌ته‌کا بوو به‌ترسه‌وه
هه‌ر سوارێک ده‌رکه‌وێ ئه‌لێتی ئای جه‌رده‌یه‌ ئه‌وه!
باج و پیتاکی زه‌نگه‌نه، گیروگرفتێ جاف
هه‌رچیش که‌هاته‌ ری هه‌مه‌وه‌ند بردی ساف له‌ساف

بەم کوێره‌وه‌ری و کوله‌مه‌رگییه‌وه‌ به‌چلکه‌وه‌
سێ به‌نگه‌ وه‌رگه‌راو، به‌سه‌ر و ریشی کولکه‌وه‌
ئنجای ده‌چووێته‌ شاره‌وه‌، ناو مائی (عاصمه‌)
بیت و بنووسری، نابیته‌ خویی چیشته‌، ئه‌مه‌ که‌مه‌
ئێسته‌ سوارێ ئوتومبیل به‌، به‌سێ سه‌عات (٣)
ئه‌تباته‌ سه‌ر شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌ستوێرد که‌ هات
سواریه‌ بنوو، به‌یانی له‌ خه‌و هه‌سته‌ زوو به‌زوو
به‌غدایه‌ هات به‌پیرته‌وه‌ ده‌ییانی روو به‌روو
جاران ئه‌یانوت، ئه‌وه‌ (وه‌لی)یه‌، طه‌یی ئه‌رز ئه‌کا
راسته‌ له‌ لام که‌ فه‌ن دووباره‌ ئه‌مه‌ عه‌رز ئه‌کا
ئنجای که‌ هات به‌روسکه‌ خرایه‌ ته‌لێکه‌وه‌
هینرایه‌ خانوه‌وه‌ له‌ چرای هه‌ر په‌لێکه‌وه‌
زۆتر له‌ مانگه‌شه‌و ده‌ر و ژوور روون کرایه‌وه‌ (٤)
تاریکی لاچوو، تیگه‌ییانی ئێمه‌، مایه‌وه‌
جاری ئه‌بی بزانی، ئه‌مانه‌ له‌ کوێه‌ هات
چی، چاکتیه‌ له‌مانه‌ بۆ به‌رزی ولات
له‌لای من به‌خوێنده‌وارییه‌، ئاه‌ خوێنده‌وارییه‌
هه‌ر میلله‌تی که‌ فه‌نیی نه‌بی ده‌ردی کاریه‌ (٥)
ئاخ خۆزگه‌ خوێندنیش وه‌کو من ئاره‌زووی ئه‌که‌م
بیبینم و نه‌بیته‌ گرتی قورسی کفه‌که‌م (٦)

(١) پیرەمێرد یه‌که‌مه‌جار ئەم شیعەری له‌ ژماره‌ (٣٥٣) ی شوباتی ١٩٣٣ ی (ژین) دا بلاو کردۆته‌وه‌و نووسیه‌وه‌،
شێوه‌ی ژبانی کوردی.

(٢) لای م. ه وشه‌ی (ناو) نه‌نووسراوه‌، که‌ دیاره‌ کیشه‌که‌ی له‌نگ کردووه‌.

(٣) نیازی له‌وه‌یه‌ که‌ جارێ به‌ئوتومبیل به‌سێ سه‌عات له‌ سلێمانیه‌وه‌ ئه‌گه‌شیتیه‌ که‌رکوک و له‌ویشه‌وه‌
به‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر ئه‌هاتی بۆ به‌غدا ئێسته‌ له‌ سلێمانیه‌وه‌ بۆ که‌رکوک سه‌عاتیکه‌.

(٤) لای م. ه نووسراوه‌ رووناک کرایه‌وه‌ که‌ کیشه‌که‌ی له‌نگ کردووه‌.

(٥) له‌ پێش دوا به‌یتی شیعەرکه‌دا له‌ نوسه‌خی رۆژنامه‌که‌ی ساڵی ١٩٣٣ دا ئەم به‌یته‌ نووسراوه‌.

«شایسته‌ی سوپاسه‌ به‌سایه‌ی عیراقه‌وه‌»

بۆمان لوا کلاو ئه‌سپێرین به‌تاقه‌وه‌»

لای م. ه ئەم بەیتە نەنوسراوە!!

(٦) لای م. ه نووسراوە: ناخ خۆتەندیش وەکو من ئارەزووی ئەکەم - کە دیارە ئەو نیوە بەیتە لەنگە.

ژیانی کورد(١)

١٩٣٢

بێستووومە کەوا ئافەرەتی لەسەر پێپیلکە ی بان
گایەکی گرتە باوەش و سەرکەوت بەبێ وچان
دیارە کە ژن ئەوەندە هێزی نابێ چۆن ئەبێ
هێندە کە گایەک هەلگرێ، کە ی هەلمەتی ئەبێ
ئەو گایە، گۆلکێک بوو، لەپێشدا کە هەلیەگرت
خۆی رۆژ بەرۆژ بەبردن و هێنانی فێر ئەکرد
هەتا گۆلک زل بوایە، ژنە هێزی زۆر ئەبوو
پراواتنە، بەکوردی، بەبونای (سپورت) ئەبوو
پیشینیانی ئێمە، بەهاران کە ئەچوونە دەشت
گەورە و بچووک بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست
لایە بەکەوشەک و شەپە تۆپ لایە وردەکان
ئاشە تەنگورە، بوخچە بەگەردانی، پشت لێدان
هێجگار کلاو فرێنی، کوری گورجی پێ دەوێ
نابێ بگیرێ، باشەش و حەوتیشی شوێن کەوێ
هەرچی کەوا لەسەر قەلەمرداری(٢) نان ئەخوا
نابێ بێلێ تۆپە کە بەرزبێتەووە بۆ حەوا
ئەبگرێوە خراپە، ئەوان دینە کایەووە
چوار نانە ئەو کەسە ی کە بەوەستایی مایەووە
تەنها بەبابی بابی بوو(٣) کەرسوار سوار ئەبوو
ئێستا کەرسوارییە، سوار رۆبی باوی بەسەر چوو
ئەو بازە و هەلبەزین و راکردنی خوار و ژوور
ناو جەرگی پاک ئەکەردەووە وەک ئاوێنە ی بلوور
هەر کەوشی سوور بوو، قۆندەرە چۆن کورد لەپیتی ئەکا
ئەو سنگە رووت و ساغە لە کوێ ماوێ ئێستە کە
ئەو پیاوێ بەم هیواپە کە بەم رەنگە هەلەدەکەوت

ناوی لە ناو قەلەمردوی تورکانا سەردەکەوت
ئێستەش ئەوانە یە کە لە عێراقا دەناسرێ
دیارە ئێتر قەت بەپاشەرۆک سەوی پێ ناکرێ
ئێدمانی ئێستە هاتۆتە سەر بەزم و خواردنەووە
هەرچی کە زۆری خواردەووە باش پالەوان ئەووە
پێکێکی زبادی کرد بەسەرا ئەوسا جێبەجێ
هۆش و دەمار و پارە ی بەجاری لە کیس ئەچێ
ئەو جێگە یارییە خۆشە کە چیمەن بوو سەر بەسەر
ئێستە لە شووشە شۆشە یە گەر پیا دەکە ی گوزەر
دایکی وەتەن ئەلێ، کە ئەسیری زەمانە بم
بەکردهوی بەد، بەئومێدی چی ئەمانە بم

(١) چوار بەیتی سەرەتای ئەم شیعەرە لەو دەچێ کە پەڕیوەندی بەتەواوی شیعەرە کە نەبێت. بۆ بەلگەش دەلێین کە
جاری دووهم پیرەمێرد خۆی ئەم شیعەرە ی لەژمارە (٦٨٤) ی (ژین) ی سالی ١٩٤٢ دا بلاو کردۆتەووە ئەو چوار
بەیتی لەتەکدا نییە و لەوێوە دەست پێ دەکات کە دەلێت:

پیشینیانی ئێمە بەهاران کە ئەچوونە دەشت.

(٣، ٢) «قەلەمرداری و بابی بابی» دوو یاری کۆنی کوردەواری بوون.

بۆ قافیە

١٩٣٥

مەجلیسی نواب تەئجیل کراوە
زیافەتی قەرزی شاعیر نەدراوە
شاعیر بۆ قافیە، گەردوخولییە
دیارە قەرزاریش، رەگی گولییە!

ژیانی کورد(١)

١٩٤٢

پیشینیانی ئێمە بەهاران کە ئەچوونە دەشت
ورد و درشت بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست

بۆ کەنتۆی بارامی تیاترۆچی

١٩٣٩

پاوهستن پیتان بلیم، ئەم دنیا یە چلۆنە
ئێستا کچان تیر ناخۆن بە دراوی پیاوی کۆنە
ئای ئامان ئامان سووتام، خۆشە وەک نوقلی بادام
پهگی رۆحیان دەرکیشام، لێرەکانیان دەرھێنام
جادە ی تازە (طی) ئەکەن، ئیسکارپین لە پێ ئەکەن
کردوویانە بەمۆدە، بەقەست خۆیان شەل ئەکەن (١)
میراتی زۆرم بۆ ما، کچان لیمیان دەرھێنا
لەپیتی سەودای کچانا، دەرپیم لەپیدا نەما
ھەموویش پیم پێ ئەکەن، پارێز نادەن ئەفر (٢)
بە چرنوک رووم ئەرن، گیرفان و ریش ئەبرن
ئای ئامان ئامان سووتام، شیرین وەک نوقلی بادام
پهگی رۆحیان دەرکیشام، لێرەکانیان دەرھێنام

(١) لای م. ھ نووسراوە «بەقەست خۆیان شەل ئەکەن» کە دیارە ھەڵە.

(٢) ئەو چوارنیووە دێرە دوایی شیعەرە کە لای م. ھ لە لاپەرە ٢٥٩ ی دیوانە کەیدا تێک چوو بوو وە ئیمە لەبەر
نوسخە ی (ژین) ی ژمارە ٥٨٢ ی سالی ١٩٣٩ راستمان کردووە.

پۆکەر و جۆکەر

١٩٤٣

پۆکەر کە بۆ کەر لە ھەموو شوێنی
خەرج و باجی خۆی بەزۆر ئەسێنی
وامزانێ ئەمە تازە لەناو
نەمزانی سەد سالی لەمە وپیش باو
(سالم) لەمە وپیش باسی کردووە
ئەو بە گەنجە فە ناوی بردووە
سێ ئاس و دووشای داناو بە فوول
کچیش (بی بی) یە کور لۆتی بی پوول

لایە کەوشەک و شەپە تۆپ لایە دەستەکان
ئاشە تەنوورە، بوخچە بە گەردانی حەیزەران
ھێجگار کلاو فرینتی، کوری گورجی پێ دەوێ
نابی بگیری با گەلی ئەولاشی شوێن کەوێ
ئەوسا بەبابی بابی بوو کەرسواری بەرئەکەوت
ئێستا کە کەرسوارییە سواریووی نەما سەرەوت
ئەو باز و ھەلبەزین و پاکردنی خوار و ژوور
ناوجەرگی پاک ئەکرده وەک ئاوینە ی بلوور
زۆرخانە پالەوانی گەلی پێگە یاندبوو
گەلی ئازما ی پشتی لەری تێک شکاندبوو
ھەر پالەوانی کسوەتی چەرمی ئەکرده بەر
سەنگی ئەگرت ھەتا سەد و پەنجای ئەبردەسەر
دوایی شۆ بوو سنگ و پەراسووی ئەکرد بەبەرد
ھەرچی شۆی ئەکرد لە جیھاندا ئەبوو بەمەرد
ئەجا بەمیلی شەش مەنی سەرشانی نەرم ئەکرد
دوو پالەوان بەئەشغلم و ناو و داو و باو
چنگیان ئەدایە یەک وەک دوو شیر توندکراو
ئیدمانی ئێستە ھاتۆتە سەر بەزمی خواردنەو
ھەرچی کە زۆری خواردووە باش پالەوان ئەو
بۆ نەشئە و ئیشتیھایە ئەوندە ی کە کەر نەبی
لێرە حەرامە خۆت نەخە یە شیو و تەر نەبی
ئەو جێگە یارییە خۆشە کەچیمەن بوو سەر بەسەر
ئێستە لە شووشە شۆسە یە گەر پیا دەکە ی گوزەر

(١) وەک سەرنج دەدەین ئەو شیعەرە گەلی جیاوازی لە شیعەرە کە ی سالی ١٩٣٢ بلای کردبوو.

١٩٣٧

«من سەریەست ئەژیم، رەند و قەلەندەر
سەودای مەبعوسیم، بۆچ، بکەوێتە سەر»

ئەوسایە جوکەر دانەھاتبوو
 وا دیارە پیاوی ئەوسا یەک پروو بوو
 ئیستەکە جوکەر لە ژوور ھەمانە
 دیارە دوو پرووی مۆدە زەمانە
 جوکەر ناوی خۆی بەخۆیەو دەیه
 ھەرچی بـتـەـوـی بۆ تۆ ئەو دەیه
 ئەگەر وێر گولی^(۱) بکەوێتە ناو
 ئالیک و چوار پێ یەک ئەخا تەواو
 ئای پۆکەر چەندت ڕەست لەسەر بێژرا
 ئای مۆنتکارلۆ^(۲) چەندت تیا کوژرا
 ھی وایشمان ھەیه بەوشکە مەلە^(۳)
 (پوت)یان دوو فلسە ئەویش ھەر حەلە

(۱) واتا ئەگەر وێرگول بکەوێتە بەینی (جوکەر) دەو ئەوا ئەبێ بە جو، کەر کە یەکەمیان ئالیکە و دووھەمیان چوارپێتە - م. ھ

(۲) شاری مۆنتکارلۆ لە فەرەنسە بەناوبانگە بەیاری قوماڕی ھەمەڕەنگ.

(۳) ئەم بەیتە لە رۆژنامە کەدا ھەبوو، بەلام لای م. ھ نەنووسرابوو ئەوا لە شوێنی خۆیدا نووسیمانەو.

۱۹۴۷

«وا بە بسم الله، جنۆکە ئەروا
 ئەی، چی لێ ئەکە، کەبەندبێ و نەروا؟»

دەردی کۆمەڵایەتی

تیا ترۆی ئێرە و گشت ئینتزامی
 ئیستا ھاتۆتە سەر گەمە پامی^(۱)
 بلاو پۆتەو لە ناو خاس و عام
 جوکەر یان کردە وێردی سوێح و شام
 گەر بێ خەبەری فەرموو بیبێنە
 شەویک بچۆرە چاخانە (مێنە)^(۲)
 ئەوسا ئەبێنی لە ھەموو لایەک
 ھەرچەند کەسیکە و چوونە پەنایەک

دەوری کاغەزیان داو و دانیشتون
 بۆ دەسلی جوکەر شیت و شەیدا بوون
 خەریکی یارین ھۆشیان نەماو
 ملیان کوو بوو و پشتیان چەماو
 ھەر زرم و ھوو پروو ھەرا ھەرایە
 سەیریکێ خۆشە وەک سێنەمایە
 بێ: «لە الحمد» ئەم گەلی کوردە
 بۆ شتی بێ فەر بە دەستوێردە
 نیفاق و فیتنە و جاسووسی و قوماڕ
 تیا یا شارەزان وەکو دانێ مار
 ئنجای بێنەو سەر یاریکەران
 ھەر دەستە بەجیا بۆت بکەم بەیان
 تاقمیک مەئموور سدارە بەسەر
 تیکەل بەیەک بوون، وەک چیشتی سۆلکەر
 یەکیک مودیرە و یەکیک محاسب
 یەکیک معلم یەکیک باش کاتب
 ئەمڕۆ لەویدا وەکو ئاموورە
 کۆریان دیتە جۆش بەچەشنی کوورە
 لە ھەوێلی مانگ تا پێنج و شەشی
 ھەر لەسەر پارە ئەکرێت دووبەشی
 بەلام برادەر کە ھەشت و نۆی دی
 گوی سەگ بە حالی ھەر خۆی بەخۆی بێ
 ئنجای قەرز ئەکا پارە لەم و لەو
 لەبەر قەرزاری خۆ نانوێ بەشەو
 بەم نەوعە لات بوو پارە نەماو
 یاریبەکە دی دیتە سەرچایی و قاو
 بە کورتی، دائم پەست و غەمبارە
 بێ قەدر و قیمەت سووک و قەرزارە
 دەستە یەکی تر ئەویش تجارە
 سلکی کاسبی و ئەھلی بازارە

به رۆژ ههول ئهدهن بهو حاله پيسه
بهسهه ئۆين و سويند و دهسيسه
دهستی خهلك ئهپرن شتيك ئهفرۆشن
كه شهويان لي هات وهها بهجوشن
ليكي بهرهوه و چاكي بزانه
ئه مه ئهحوالي موجتهمه عمانه
من ريگهي ياري ناگرم بهكوللي
با بكرت بهلام بهموعته ديلي
ئيمه قهوميكين وا لهژير بارين
حهيفه ئهوهنده خهريكي يارين
جاري با خومان دهركهين لهوه حشهت
ئوسا دهسبه نه ئهسبابي عوشهت

(١) رامي: جۆره يارييه كه بهكاغهي قوما ئهكري.

(٢) چاخانه ي مينه: نيازي له چاخانه كي مينه شه له كه له نزيك بهردهرگاي سهراي سليمانيه وه بوو.

زير

١٩٤٥

زير و زيو بهره بهتكاتوه
زور زوو زويرت ئاشت ئهكاتوه
زير هيند پهسهنده بانگ كه يته كهري
له گهل وت زه ئه بو ت ئه زهري
كه زانيت دوست وا به جيتي هيشتي
بنيره مشتي، بهره پشتي
شهيتان بلوئيري دا بوو بهشواني
له گهل ليتي ئه دا له ديوه خاني
ههري كه ليبوو، ئه كهوته سه ما
هيچ كه سي له سهه باري خوي نه ما
خودا و ندي له وح له وحيكي واي بوو
ههري بيديا يه ته سليم ئه بوو زوو

ئيسستا زه ي زير دهنگي بلوئيره
له وحى بانقه نهوت ههري دي كوئيره
ئه مه سيحريكه له ناو نابري
به عهساي مووسايش چاري ناكري
ههري نه كه پاره خوا خوي دايناوه
بو ئه و هيچ كهس خوي له بير نه ماوه
قانون قانونه و تهلي پيچراوه
عه دل (ه) يكي له دوو خراوه
ورده نازاني چاري چون ئه كا
ماسي له پيشدا سهلكي بون ئه كا
(ظيف) ي پاره دار (فيض) ي له گه له
به خشنده له گه له هه موان تيكه له
واته ي عه زيزي دوو و گه وه هه ره
به لام (كيم او قلهر و كيم ديكلهر) (١)

(١) واتا يكي توركويه واتا: كي ئه يبيستيت و كي به قسه ي ئه كا.

وه مزاني

١٩٤٢

زستانان دوو پشك ئه چنه كونه وه (١)
من خزاومه كون ئه مدوزنه وه
وه مزاني سه رما دوو پشك سه ئه كا
كه چي سه رما ئه و گه رمتر ئه كا
هه رهنگ نامووسي خوي راده گري
به پيا ويه وه دا له داخا ئه مري
به رخ و كار دهنگي بلوئيريان ئه وي
سه د بلوئير ليده ي گا بوي نانه وي
جاران موختاران گزيريان هه بوو
به گزير ناوي چاكان ده رده چوو
ياخوا گزيرمان خوا لي نه ستيني
ئه گه ره ئه و نه به پياو چاك نانويني

کەوتینە سووتاندنی گوتیسوانە و کەمۆلە
سەرپای جیهان ئەبرقییتەو سەهۆلە
چالە بەفرەکان هەر لە خووە پڕ بوونەو
چلوورە بەسەر گوتیسوانەدا شۆرپوونەو
ئیمە زۆتر لەبورجی پیرەژن ئەترساین
ئەویش هات و تێپەری کرد رۆی و خەلەساین
خۆشی خۆشیمان بوو ئەمانوت کە بەهەر
ئیتەردەمی بۆس و کەناری جۆببەر
کەچی فەلەک لەناکاو لیمان بەقینا چوو
ئاوات و خۆشی بەهارمان ئالۆزکا و تیکچوو
چلکە هەورێ لەو پەری شەرقلەو پەیدا بوو
برووسکە دا یەنجووج و مەنجووج بەیەکدا چوو
(سەنغافورە) ی سووتان هەموو (جاو) ی هەلقەرچان
بەلام زۆری پێ نەچوو، زرمەیان لێ هەلسان
هەوربان پارچە پارچە کرد و ترسیان لەناوێرد
هەموو یەنجووج و مەنجووجیان تەفروتونا کرد
ئیمەش لە شوێن خۆمان وەک بەرزەکی بانان
رەزگارمان بوو وەک نەبامان دیبێ نەباران

بەلۆره (١)

١٩٤٢

پەجمی شەیتانی حەجی موسوڵمان
قەومی یەهود و کوشتنی هەمان
حەدیسە ئەلێن دوو ئەبێ بە سێ
هیتلەر سییەمە چۆن ئەخەلەسێ
هیتلەر نەک تەنھا یەهود بەتەنێ
دەست هەرچی کەوێ پێستی ئەکەنێ
خۆزگە شەیتان و هەمان و هیتلەر
چاومان لێ ئەبوو کە ئەکەونە شەر

چەند خۆش بوو جارێ بەمیر و گزیر
کە ئەموسستیلە ئەیکردی بەمیر
یاخو باز ئەنیششت بەسەر سەرتهو
ئەکەوتیە شاھی بەیاوهرتهو
ئێستە ناوێری لە کون دەرکەوی
بەبابی بابی مەگەر سەرکەوی
بابی بابیشمان لە بەهاریه
بەهاریش هیششتا شەر لە کارایه
هەنام بەتۆیه خوای پەرودەرگار
لیمان نەشیوێ سەیرانی بەهەر

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەو.

لەخۆ بایی بوو

١٩٣٥

«جاریکی تریش، بۆمان نووسیبووی
تۆ بەخوێندن و نووسین، بایی بووی
نازانی، کارمان، بەئیلتماسە
ئەوی بێ پاسە، بەرگی پەڵاسە
ئێستە کێ ئەلێ، هونەر بەچەن
رێوی قەبالە، پێ بوو، پێستیەن کەن
دەست بەکلاوی خۆتەو بەگرە
با جاریکی تر، نەتەن بەسوخرە»

زستانی سەخت

١٩٤٢

زستانی ئەمسال هێجگار سەخت و سارد و سۆلە
پیرەژن و پیرەمێردی کرد بەگلۆلە

به به رنگی رهنگی گولان
 زهرد و سـوور ئال و والان
 دهسته گولتی به ستراوه
 گولرانی سهـیرانکهـران
 دهنگی بولبول له داران
 خـرنـگهـی پـۆـیـله داران
 به ئاههنگ تیـکهـلاوه
 ههـوره ترشـیـقه و باران
 کوـتـوپـر ههـلبـوـرونـگان
 ههـم پیـکهـنین ههـم گـریـبان
 ههـر بـۆ بهـهار لوـاوه
 بهـهـشـتی جاویدانی
 گهـر نهـتـدیوه و نایزانی
 بهـهـشـتی سلیمانی
 بنـواـره له پیـش چـاوه
 ئهـو ئهـرخهـوانه جوـوانه
 که بهـگـردی سهـیـوانه
 سهـیری که ئهـو کـچـانه
 وهـک قـومـری دهـوریـان داوه
 گـرـدی یـاره دیـاره
 جـی تهـجـهـلی دلـداره
 خـۆـلی ئهـو نوـور و ئاوه
 کلی کـه نوـوری چـاوه
 ئهـو کارـیزی شهـریفه
 که مهـلبهـندی زهـریفه
 ئاوی روون و لهـتیـفه
 چۆپی کیـیـژان پیـی داوه
 بۆ ئهـم خـاکه وهـک دلـسۆز
 ئاگرم تی بهـریـو بهـسۆز

بانگمان کردایه به هه له له
 قورقور اگهی یهک هه لێن سگ گه
 شهیتان زۆر کهسی له پڕی وهـرگـیرا
 هیچیان وهـک هیتلهر شهـری نهـگـیرا
 یهـکـی لهـو پهری دنیـا بهـدکاره
 لهـم پهری دنیـا بهـجنـیـو باره
 ههـندئ گـوـناهی ئهـبی بهـزری
 پهـیکانی تیـری دوعا نایـیری
 عاقل لهـکاری خـوادا نهـزانه
 (لایسئل عما یفعل) قورئانه
 بهـمیـشـوولهـیهـک نهـمـروود ئهـکوژی
 خـوینی دنیـایهـک بهـهیتلهر ئهـپـژی
 ههـندیکـیش بۆیه بهـرز ئهـبنهـوه
 که کهـوتنهـ خـواری دهم نهـکهـنهـوه
 نانی دهـلیلی حـهـجـاج ئهـبـیری
 پیـشـپـهـوی حـوشـتر بهـکهـر ئهـبـیری

(١) ئهـم شیعـره له دیوانی پیـرهـمـیری م. ه دا بلاونهـبۆتهـوه.

به هاری (١)

١٩٤١

وا بهـهار هات لهـلاوه
 تاوس چهـتری ههـلداوه
 نیـرگس رووناکی چـاوه
 ریـحـانه زولفی خـاوه
 شاخ میـزهـری بهـفری بهـست
 خـوتـبهـی سهـربهـزی ههـلبهـست
 ریزی بهـدهـستهـگول بهـست
 بولبول بانگی ههـلداوه
 سهـیرانکهـر کهـوتنهـ جهـولان

ناوم نا ئاگـری نه ورۆز له دلمـا داپۆشـراوه

(١) ئەم شیعـره له دیوانی پیرمهتـردی م. ه دا بلاو نهکراوه تهوه.

تـیـبـیـنـی: پیرمهتـرد ئەم شیعـره له ژماره (٦٢٢) ی رۆژنامه کهیدا له مارتی سالی ١٩٤١ دا به ناوی (عزەت محی الدین) هوه بلاو کردۆتهوه. یه که مین کهس که بۆی ساخ کردووینهوه که ئەم شیعـره شیعـری پیرمهتـرد و هیچ کهسیکیش یاخود شاعیریک ههـرگیز به ناوی (عزەت محی الدین) هوه بوونی نهبووه، مامۆستا (نهجمه ددین مهـلا) یه. ئەویش له ژماره ی دواي بلاو بوونهوهی شیعـره که ی (ژین) دا واتا له ژماره ٦٢٣ دا نهجمه ددین مهـلا بۆ خوینهرانی ناشکرا دهکات که عزەت محی الدین (پیرمهتـرد) و کهسی تر نییه. ههـر له ههـمان ژماره دا و دوايه دواي نووسینه که ی نهجمه ددین مهـلا که به ئیمزای (بی کار) هوه نووسیه، پیرمهتـرد وهلامی ده داتهوه و ناشکرای دهکات که ئەو (بی کار) ه (نهجمه ددین مهـلا) یه ئەمهش دهقی ههردوو نووسینه که یه:

بـی کار

ژین ژماره ٦٢٣ سالی ١٩٤١

ئاخ، له دهس بی کار، تووشی دهر دیککی کـردووم

که به ههـمـو بـیـرمـهـوه تـیـبـیـنـی له ژیانم ئەکهـم، تـیـبی ناگهـم!!

نازانم خهوه، یا مهستیه؟! نازانم بیره یا راسته؟! نازانم ههـر له بهـر خۆمهوه ئەبزرکـیـنـم، وهـنـهـز ئەدهـم، چاکـیـشه شـیـت ناـبـم؟!، (ماومه، هـیـشتـا پاـقله، مهـلا خۆر نهـبووه). ها، ها، ها. خۆ ئەگهـر بـیـت و گوـیـتان له دهم و دوانم بی، ههـر شـیـت ئەـبـن؟! ئەوه بۆ نایهـن گوـیـ لـهـم چـهـند و تهـیهـم بـگـرن، ئەـلـیـم، ئەـی باوکی (ژین) و (ژیان)، زیندوو که رهوهی زمانی کوردستان، پیرمهتـرد گیان، سوپاستان نایهـمه پایان، وه هیواي مانتان ئەخوازم له یه زدان. له رۆژنامه ی ٦٢٢ دا هۆنراوه ی که به هاری زۆر جوان و نایام دی، که له وانیه ههـر له تۆ بوه شـیـته وه، کهچی به ناوی یه کیککی تر نووسرابوو؟! به لـۆـ راسته، به ههـلـه نهچووم، که چوومه بنج و بناوانی ئەم ئیـشه وه زانیم، خۆتی، له مهـ زۆر دلـگـران بووم، چونکه ئاساری تۆمان له وانیه یه کیککی تر بۆ جیا ناکرتیه وه (بیتسارانی، وهلی دیوانه و، دهباشانی) و کـی و کـی!! خۆت ئاگاداری له سلیمانی، له کونجیککی ته نیایی دا، سهـر نووسهـریکی نـرخـداری ژیری کورد که به (نهجمه ددین) ناویانگداره و له لای من به (نجم الادب) ئەزانئ، ژيانی خۆی کردۆته تهـرخـان (وقف) ی ئەدهبی کورد، به تاییه تی کۆمهـله هۆنراوه ییـ ریکـ بخه ی به ناوی یه کیککی واوه بینووسی، ئەی (نجم الادب) به ناوی کـیـوه بینووسی؟! خۆ (م. هۆشهـنگ) (١) یـش ئەیهـوی که مـیـژووی ئەدهبی ههـمـو

کوردستان بنووسیتـه وه، ئایا ئەگهـر هۆنراوه یه کی جوانی وای دی ئەو چی بکا؟! ئەو ئیـشه ئەـبـیـته هۆی پهل و پۆ وشک کردنی ئەدهبی کوردی ساوای تازه سهـریـی کهوتوو. وهکو ئەو نه ورۆژنامه یه کی که له دوو سی ژینی له مهـ و پـیـشـدا دیمان که به یی ناو نووسرابوو، ئایا به کیککی دابنـیـن؟! کـی وهکو من خوا گرتویه تی وهک؟! (٢) پـیـ سووتاو سهـر ئەکهـم به ههـمـو کونـیـکا و له پاش ههـزار چهـرمه سهـری زانیم که موههـندیسی ئیـشـغالی سلیمانی (حکمت ئەفهـندی) وتویه؟!.

به لام ئاخ له دهست چهند کهسیک که ئەو (واجبات و شروط) انه پـیـویـسته له هونه رایی له وانا نییه؟! و له خۆیانوه دهستیان داوه ته هۆنراو وتن، ئەگهـر رۆژگار یاریده مان بدا دهست ئەکهینه (تحلیل) کردنی شهـخـسیی ئەو جۆره که سانه و ئەیانیه تـیـنـیه به رچاوی خوینده واران و ئەزانم ئەم نووسینه ی که نووسیم به دهـم زیاده، به لام وته که هاته سهـر ههـق، کردنی، چاکه و دیاره تۆش ئەگهـر بزانی لـیـم ناگری، ههـرچـهـند که ناشمـزانی، ههـر لـیـم ناگری، چونکه له ناو کوردایه تـیـدا باوه ئەلـیـن (شیخ و مشایخ) دوور و نزیکیان بۆ نییه، ههـروهـها ناسیاو و نه ناسیاویان بۆ نییه؟! تۆش (شیخ و مشایخی).

به خوا، زۆرم وته ماوه، به لام بۆ جاریککی تر، ئیتر هیوام لـیـبووردنه، هیوام نووسینی ئەم نووسراوه یه، هیوام به جیته تانی نووسراوه کانه، هیوام...

به ئیمزای (بیکار)

وهلامی پیرمهتـرد: کۆنه پیاوه کان، کاتی تیروکه وان وتووبانه: تیر ئەهوان و کهوان ئەشارنه وه؟ تۆیش تیر ئەهاوی، کهوان ئەشاریتـه وه؟! ناوی خۆت گۆریه!!، خهـلـک شیعـر ئەدـزـن مـن خۆم دزیه (٣)، تۆ ئەو کورده کی به شوین (زهـرگه ته یی) دا چووبووبته کۆنه که لاوه که ی زهـرگه ته!!، تۆ (نهجمه ددین مهـلا) ی له مهـر مـن و وـیـلی ئەدهـب و ئەدهبیاتی کوردی، منیش زیندوو یان ئەکهـمه وه، له چاپیان ئەدهـم، له سایه ی خوا و خاکه که وه، ئەم خاکه رووناکه ئەمه ندهی شاعیر تیا بووه، هینده ی (کلمات ربی)، ئەگهـر دهـرـیاـش بـیـی به مهـره که ب به نووسینی ناگا!.

ئیمزا (پیرمهتـرد)

(١) م. هۆشهـنگ: واتا (محهمـد مستهـفا حهـمه بۆری) ی نووسهـر و ئەدیب.

(٢) له واتای کوردیدا دهگوتـی «وهک سهگی پـی سووتاو» گهـرۆکه.

(٣) واتا شیعـره که هی خۆمه و کاتی به ناوی یه کیککی تره وه بلاوم کردۆته وه واتا له خۆم دزیه.

١٩٣٤

«نهوتی کهـرکـومان به بۆری ئاسن
واگهـیـشته حهـیـفا خودا بناسن!

ناخ بۆ ئەم خاکە (١)

١٩٤١

ناخ بۆ ئەم خاکە، داخ بۆ ئەم خاکە
هیچ کەس نازانی، ئەمەندە چاکە
تا هەلیکۆلی ئاوی لێ دەردی
تا ئاوی دیدی گۆلە، هەر هەردی
بەهەشتی پەنھان، سلیمانییە
ئەو دوو جوگە و ئەم، هەزار کانییە
بروانن هەرچی هەستا شاعیرە
لە زەوقا هەمووی وەک یەک مایەرە
دریغا کوشتە یەر، نااشتییە
سەرپەرشتییە کە ی سەرپەرشتییە
سەیر کە ئەمجارە بە شیعری ئاودار
(ژین) وەک نیشتمان بوو بە گۆلزار

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاونەکراوە تەو.

دەردی گران

دەردی گرانە، تووشی ئەوێ نەخوێندەوار ئەبێ (١)
مێردەزمە یەكە، سواری کورانی بەکار ئەبێ
بەرزێ خەیاڵە کە هەلیئە پێت بۆ کەمەندی بەند
زەنی تەر و جوانە کە بە شیعەر ئیختیار ئەبێ
سواری (سەمندر) سەم لە هەوا دایە لە مەعنییا
نازانی کە کەوتە خوارەو، غەمخوارە خوار ئەبێ
ئاهەنگی وەزن و قافیە یە بەشەو لە کەللەیا
تاری درۆیە بە (أحسن أكذب) ئەشعار ئەبێ
دەعیە ی دەماغی، نایە لێ کاسبیە ک بە بۆ خۆی
بەشەو خۆی پیادە یە کەچی خەوی لێ سوار ئەبێ
دێتە ئەمە ی کە بنووسی، لە پر شیعری دێ بە تاو
نەینووسی، بییری نامێنێ، رەنجی بە خەسار ئەبێ

تاریکە ژوور، چرای نییە، بۆی دێتە دەر بۆ حەوشە
گەر مانگیش نەماییت، ئەستێرە ی شەوقی دیار ئەبێ
بەو رەنگە، وا گریمان قەسیدە کە، تەواو کرا
کەس نابێ کە بۆی بخوێنێتەو، بێ قەرار ئەبێ
جاریکیان لە ئەستەمۆل، لە شەوا، تازە شاعیرێک
شیعریک ئەلێت، لە خوشی ئەو شیعەرە گەشکە دار ئەبێ
چی بکات؟ ئەچیتە بەردەرگا و بەگچیە (٢) تێئە پەرێ
بانگی ئەکات بۆ خوێندەوێ، ئەوسا شیعری سوار ئەبێ
بەم رەنگە فێری شاعیری بوون و سەهەلە دوا ی ئەمە
سەد قۆرتی وا هەیه، کە گوزەران ژاری مار ئەبێ
چاوی رۆا، بەشکو، نانێ لە (دوونان) (٣) دەستکەوێ
گەر رۆحی بوایە، مەدحی درۆ، شەرمەزار ئەبێ
کە وتوینە دەورە یە کەو، کە بەهەزار بەزم و نەزم
باوەر مەکە، کەرەمکەر، کە بە دەست ئیختیار ئەبێ
هەجوویش ئەکە ی، پەلێکە ئەبهاوێ ناو جوگە لە
داوینی هەجوە کەشت بە پێشک لە کە دار ئەبێ
من ئەم قەسانەم بۆ ئەدەبی میللەتە کەم ئەکەم
کە ئاوێنە یە کە، زۆر کەسی وای تیا دیار ئەبێ
شیعەرە هەیه کە بانگە لە ناو کوولە کە ی تەر (٤)
بوو کەم هەیه وەکو مانگە بەلام جێی حەسار ئەبێ (٥)
زۆری نەماو، کورگەلی کورد، بێنە ناو کایەو
ئەوسایە شەخسی، شەخسی (٦)، خۆی بە خۆی سەنگەسار ئەبێ
ئەنجا رەواجی شیعەر و ئەدەب، وەختی دێتە برەو
ئەو سەنەتە نەفیسە، هەر هەمیشە بە هار ئەبێ
نەزمی جەلیلە، کە موعجزە ی «خاتم النبی» یە
شیعەریش بە شێکە لە حیکمەت، وەک دین پایە دار ئەبێ
هاتم بە قافیە و بە قەسە ی قۆز و لەنگ و درێژ
نووسیم، نەوێک بێت کە تەلاکە ی کەم عەیار ئەبێ

خۆزگه ئهوانه‌ی که به‌هه‌سه‌ل و به‌فیشه‌ل ئه‌دوون
له‌و تیره‌یه ده‌بوون، که تیروکه‌وانیان دیار ئه‌بی

(١) من له‌لای خۆمه‌وه، سه‌ره‌تای ئهم شیعره، یاخود هه‌تا چوار پینج به‌یتی یه‌که‌می، به‌شیعری پیره‌مێرد نازانم و له‌وه ده‌چێ له‌فارس‌ی یاخود تورکییه‌وه وه‌ری گرتی.

(٢) به‌گچی: ئیشکچی شه‌و. هه‌سه‌س.

(٣) دوونان: پیره‌مێرد لێره‌دا جناسی به‌کاره‌یناوه، نیازی له‌ دوو نانه و نیازی له‌ مرۆقی به‌د و پیسه (کۆمه‌لی دوون). پیره‌مێرد نیازی له‌و شاعیرانه‌یه که مه‌دحی هه‌ندێ مرۆقی به‌د و پیس ئه‌که‌ن، هه‌ر ته‌نها به‌نیازی ئه‌وه‌ی که نانیکیان (یاوه‌کو ئه‌و ئه‌لێ دوونان)یان لێ ده‌سه‌کوێ بێ ئه‌وه‌ی گوێ بداته ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سه شایانی ئه‌و پیاوه‌لده‌یه یا نا؟ م. ه.

(٤) له‌سه‌ره‌تای روودانی ئیسلامدا موسولمانه تازه‌کان له‌ ترسی قورده‌بیشه‌کان له‌ناو کووله‌که‌دا بانگیان ئه‌دا بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی بانگه‌که‌ دوور نه‌روات و قورده‌بیشه‌کان گوێیان لێ نه‌بیت. پیره‌مێرد ئه‌لێ: شیعه‌کانی منیش وه‌ک ئه‌و بانگه‌ وایه، راسته، به‌لام له‌تاو به‌دکاران ناوێرم به‌ده‌نگی به‌رز بیه‌خوێنه‌وه. م. ه.

(٥) جیی هه‌سار ئه‌بی: واته (هه‌سار) که دیواره ئه‌شاریتته‌وه. م. ه.

(٦) شه‌خسی: واته (خود په‌سه‌ندی). م. ه.

ورده زیو

١٩٤٠.

ناز نازی نازی، چاوی شـاـبـازی
گه‌ردنی قازی، به‌گه‌ردنی قازی
دان به‌لیوبایی، شه‌کری ناوچایی
ماچی گیان بایی، گوێی هه‌رجایی
کوئمی گوێ مینا، گه‌ردنی مینا
له‌سه‌ر زه‌مینا، له‌ یه‌که‌مینا
گه‌ر له‌ سینه‌ما، بوو به‌سینه‌ما
جه‌رگ و دل نه‌ما، باسی سی نه‌ما^(١)
سنگی زیوی قـالـ، به‌هی و چاوی کـالـ
من که نیمه‌مال، بۆم نابێ به‌مال
شه‌و به‌خه‌و هی من، به‌خه‌و هه‌ر هیمن
بێ خێو ماوم من، خه‌و بوو به‌دورژمن

دل‌م پیر نابێ، تیفله و ژیر نابێ
بۆم ئه‌سیر نابێ به‌ به‌ند گیر نابێ
مالئاوا خه‌یال، چا و لیک نیم ده‌رحال
شیرین خه‌ت و خال، حازره له‌ مال

(١) لای م. ه نووسراوه «جه‌رگ و سی نه‌ما، باسی سی نه‌ما». که دیاره هه‌له‌یه.

قافیه‌ش گران بوو

١٩٤٢

سه‌ه‌یرانکه‌ران به‌ه‌اران
که‌ده‌چنه به‌ر بناران
به‌چۆپی پۆله‌داران
عو‌مر ده‌گی‌رنه داوه
تیپی کچان له‌ ده‌شته
وینهی ح‌زری به‌هه‌شته
پی پیاو ئه‌به‌ن له‌خشته
سه‌ر له‌ ر‌ت‌ب‌وار شی‌واوه
ئه‌و ئه‌رخه‌ه‌وانه جو‌وانه
که‌ له‌ گ‌ردی سه‌یوانه
به‌ریزه ئه‌و ک‌چ‌ان‌ه
وه‌ک ق‌وم‌ری ده‌وریان داوه
ئه‌و ک‌ار‌یزه‌ی له‌و سه‌ره
که‌جێ راو‌گ‌هی دو‌لب‌ه‌ره
ئه‌و ئاوه‌ی وه‌ک که‌وسه‌ره
چۆپی کی‌ژان پی‌ی داوه
بۆ ئه‌م خا‌که وه‌ک دل‌س‌ۆز^(١)
گ‌رم تی به‌ریوه به‌س‌ۆز
ناوم نا ئا‌گ‌ری نه‌و‌ر‌ۆز
ئه‌م ئی‌رسه بۆ من ماوه

به هه شتی جاویدانی
 هیچ کهس نهیدی و نه یزانی
 به هه شتی سلیمانی
 ئاشکرا له پیش چاوه
 کردیه ره هیله و باران
 دواپی هه تیپو و وکان
 هه م پیکه نین هه م گریان
 هه ره ئاسمان پووی داوه
 ئه م کور دیه ی ره وانه
 که ئاسانه و گرانه
 پیغه مبه ری زبانه
 بویه وا که هه وته دواوه

(۱) لای م. ه نووسراوه (بوئه م خه لکه وه ک دلسۆز) که دیاره هه له یه.

تییینی: چەند پارچە یەک لەم شیعەرە لەگەڵ شیعری (بەهاری) لەمەوبەر نووسیمان لەیەک دەچن، دیارە هەر خۆی دووبارە ی کردۆتەوه.

1930

«بئی دھسولات بی، هه‌لدینه سه‌رت
ئه‌گهر لی‌ت ترسان، ئه‌مرن له‌به‌رت
ئه‌ته‌وێ شه‌ه‌رت، پێ نه‌فرۆشن
ئاماده‌ی شه‌ه‌ر به، له راستی دو‌ژمن»

ورینه (۱)

دل ڇه مليوي غم، جهرگ به زام ناوا
به م جوڙه شادم، مائي جه وور ناوا
هر مردنه دهر، نه گي پته وه
چرا هر به با نه حسيه ته وه
نه و كه هات نه بي خانه ي خالي بي
هيچ كه سي ناوي نه گهر حالي بي

301

خالی ئەو مامی هیئا نوқтаەدار
ئەویەھارە و من پایز گەلای دار
لەبەر ئەو برا، لەبرا برا
برسستی برا، ئەوی لەو برا

(۱) پیرہ می‌رد گہ لی شیعری بہم ناو نیشانہ بلاو کردو تہ وہ.

۱۹۴۸

«بەئارەزووی دڵ، پیتم خوشه وەك مۆم
بۆ چارپوونی ئیڵ، توانەوهی خۆم!»

خۆزگە

خۆزگه تەفەردى وام بىر ئەكردەدە
چاو و دلم پى پروون ئەكردەدە
دل ئەگرى لەبەر دەردى تەنيایى
چاو ئەگرى لەبەر نوورى بينايى
خوایه ئەمانه تو وات لى کردن
نازانم بوچی بەم دەردەت بردن؟!
بوچ ئەو ئافەتەت نیشان دا بەچاو
چاو شریخەى کرد لە دل و هەناو
وا دانامرککین ئەم دوو منالە
گیزە گیزیانە وەک زەردەوالە
ئەلیم گروژ بوون با بیاندم بەو
ئاخ خووی دلرەقى وەرئەگریت لەو
دارتاش کە جەردە تەشویکەیان برد
ئەیدا بەسەریا و بێدادى ئەکرد
بۆ ئەوێ نەبوو تەشویکەى ئەبەن
ئەبوت رەنجەرۆم دەمەسووی ئەکەن

302

ناخۆشه لای

١٩٤٨

ناخۆشه لای به چاوی ته ږم سهیری پرووی نه کهم
من ته ږ له بهر هه تاوی پروودا بۆ خۆم هه لده خه
چاوم ږوا، بهرینکی له لیمووی بهرۆک نه دی
بیخی له ئاوه، وشک نه بڼ بهری دوا یی دپته دی
خوو و پرووت (١) نه گهر له یهک نه چوو من باغه وان نه بووم
چی بکه م له گه ل گولا، نه زه لی هاتوو دږکی شووم
لیوت به گف تو گو شه کره و پرومه ت گوله
لهو دووانه گول به شه کرم نه وئ قوه تی دله
عه شق و جه مال له سهر من و تودا که کهوته پروو
من به ختی تۆم، خه م نییه، تۆش به ختی من، بنوو

(١) خو و پرووت: واته نه گهر خوی تۆ لوتف و دلته وازی بوايه بۆ من و وهک پرووت جوان و میهره بان بوايه نه و
دهبوومه باخه وانی جوانی تۆ.

واته ی پر مانا

١٩٣٩

ږتی نه و ده شتانه که له پتیش چاوه
دپږیکه به پتیی مردوو نووسراوه
کبلی قه بره کان (١)، نامه ی ئاشکران
له عوقباوه بۆ زیندوو ه کان نووسران
نه و پتچ پتچوکه ی ږیگه ی خه راجیان
ږیچکه ی فیلیکه بۆ ږتی ده وران (٢)
حیرسی مالداری و دوو پشکی عه ربه ت (٣)
بۆ نه هلی مه عنا بووه به عیبره ت
ته شوئ که سه ری شوږ و داماو (٤)
ږه نجی فه رهادی له چاو گیراوه

هه ر دانه به ردی له سید صادق (٥)
سه ری شاهیتکه و مه ردیکی لایق
هه ر نه یجه یه کی (٦) سه رچاوه ی قوماش
بالای لاو تیکه پر زۆر و پر خاش
قاره مان شه ش پای له قوماش داگرت
ئیتستا دو م جیگای قاره مان ی گرت

(١) له ږۆژ نامه که یدا (قه بره کان) نووسراوه. که چی مامۆستا م. ه کردوویه به (گۆږه کان) پروانه ژین ژماره ٥٨٢
سالی ١٩٣٩.

(٢) ږتی، که تانجی یاخود زه لام راوی نه نیت ږتگای پتچ پتچوکه نه گرت بۆ شوته ونی. م. ه
(٣) گوندی عه ربه ت که مه رکه زی تانجه ږویه به دوو پشکی ژه راوی و کوشنده به ناوبانگه. م. ه
هه روه ها پیره میتد له شو تپنکی تر دا ده نو سی ت:

کا وله که ی وه تن هیتنه شیرینه
ژاری دوو پشکی عه ربه ت هه نگوینه

(٤) پیره میتد له و دپږی دوا یدا ورده کارییه کی زۆر به رزی به کاریت ناوه، نه ل، ته شوئ له گه ل نه وه شدا که دار و
شتی سه خت داته تاشی که چی سه ری شوږه، چونکه ږه نجی فه رهادی له کبس دا و نه و ږه نج به فیر ږچووه ی لی
گیرابوو.

(٥) سید صادق ناحیه یه که له نیوان سلیمانی و هه له بجه دا. له سه رده می پیره میتدا گوندیکی بچوک بوو به لام
ئیتستا مه رکه زی ناوچه ی شاره زووره.

(٦) نه یجه، قامیشه هه روه ها نه یجویشی پی نه لین که هه میشه له گوئ چه ما نه وئ.

فه لسه فه ی کورد

١٩٤١

هه ر نه موت خو زگه، دنیا م بدیا یه
گله یی خه لکم، لی بپرسیایه
بم وتایه بۆچ، گله یی نه کهن
بۆچ وا جنیوی سووکت پی نه دهن
ږۆژئ به ته نه ها له ماله وه بووم
وه نه وزم نه دا خه ریک بووم بنووم
له پر ته پیری، به ئال و والا
ته نیا و سه ریه خو، کردی به مالا

ئېمە

۱۹۴۵

ئېمە ماھى چوار شتىن، ئاۋ و ئاگر، خاك و با
ئەم ھەوتنە، كامى زياتر بى، بەلاى ئەويا ئەبا
خاك و ئاۋ داىكن، لەسەرخۆن، ھىمنى و پرونى ئەدەن
ئاگر و با زۆر خراپن، خىلقەتى پىاو تىك ئەدەن
با، لەگەل كەوتە چىكلدانه، لەبەرزىدا فېرى
كاتىكت زانى كە -ف- و-ت- يە ئىتر ھىلى بېرى
فرت و فېلت كەوتە پرو ئەى چەرخ، لەلام ئاپرووت تىكا
بۆيە بەرزت كەردمەو، بمخەيت و ئازارم بگا
ئىستە زانىم، بۆيە ھىلانەم وىران بوو، تىك شكا
تەرزە و ھەورە تىرشقە و بەفر و با سەختم بكا
من كەوا بەرز بوومەو و گوتەم گوناھى كەس نىيە
بۆيە ناگرىم تىدەگەم، خۆكردو تەدبىرى چىيە

بەيتى تىرى

۱۹۴۳

پۆلە بزانە، تىرى چەند پەنگە
كاميان زوو پەزە و، كاميان ئاونگە
تىرى پادشای، ھەموو مەوانە (۱)
ھاوین پىخۆرى، ھەموو مەوانە (۲)
خوا خۆى فەرموویە، ئەعناپ و نەخىل
پیش خورمای خستووه، قورئانمان دەلیل
بە (دالیت) ھەو (۳) ھىشوو چەن جوانە
نمونهى مەدح و نەزمى قورئانە
خەلکى بۆگەلاى، بەئاخ و داخە
لەگەل پىگەيى، باوى ياپراخە
چوووزەرى، ژنى، تىرى دەوروژى
بىزوکەر تەرزى، دادەكروژى

بەلار و لەنجە ھات بەلامەو
بى پەروا دانىشت بەئارامەو
وتى، ئارەزووى منت كەردووه؟
خەلک ناوى منيان بەسووک بردووه
ئەوھىش ئەزانم تۆ منت ناوى
خۆت قەمتەر ئەكەى بەنان و ئاوى
لەبەر ئەوھىە كەوا ھاتە لات
ئەوا خۆم ھىنا، بۆ تۆ بەخەلات
من ئەو سىبەرم دوام كەوى ئەپۆم
پروم لى وەرگىرى، من لە شوپىنى تۆم
لەو ساوہ كە خوا، منى داناوہ
مۆرى كچىنىم ھىشتا نەشكاوہ
ئەوى نىرپىاوہ منى لا سووكە
ئەوى ئەيەویم راست نىرەمووكە
خوا پىاوى بە من تاقى كەردووه
بۆ محەكى پىاو، بووم بەكەردووه
ئەوى كە جارى گرتمە باوہشم
دین و وىژدانى كەرد بەپىشكەشم
بەبى ئىختىار تەسلىمى من بوو
كە ئەملا مە دایە ئەولای لە بىر چوو
ھەر من بۆم تىكەرد ئەو تىرى نەخوارد
دوايش بەجى ھىشت بەھەناسەى سارد
ژنەكەى بردى، بۆ مەيەردى تازە
وتى با بۆرە، بىتە جى بازە
خەلک ئەم ئەحوالەى وا لەپیش چاوہ
كەچى ھىشتاكو بۆ من سووتاوہ
ھىندە شىرىنم شانەى ھەنگوینم
پى عاشق وەك مەيش پىكا ئەلكىنم

گهر کۆته ره که ی، پیاو نه یسووتینی
 بۆ نیرگه له کیش، قیرانی دینی
 رۆنی داری میو بۆ (ریحی طیار)
 له گهڵ تیت ههلسوو، نهروا بهیه کجار
 سیبهری سهه ههوز، هه مووی به میوه
 هه هیشوو به کی، تووره که ی پیوه
 بهرسیله ی نهختی، خوپی له گهڵ بیته
 له کاسه یه کا، هه لیت ته کیته
 بیخه ره ده مت، دهم بته قینه
 به تامه تامه، سهه بله قینه
 ههنگ، شیله ی نهوه، نهیکا به ههنگوین
 (سیبهر) و (بهه) و سهه ی هه رهنگین
 نه شه نه به خشیت، دایکی شه رابه
 ساپیژی کزه ی، جهه رگی که بابه
 هه ره لهو رۆژه وه، دنیــــــــــــــــا دانرا
 مه دحی شه رابه، به شیعهر بیژرا
 پایزان ترئ و که باب چهند خوشه
 (شیره) و (کاله کوت) چاری نه خوشه
 بۆ ساوه ره کوتان، که شه کهک و ترئ
 هیزی نهوانه، ده ست میکوته نه گرئ
 دۆشاوی باوی سهه رمای زستانه
 باسووق و سجووق، راحه ی کوردانه
 دیومه پاقلاره، له نانه باسووق
 ناردیان به دیاری هه ره بهه تاسوووق
 میوژه ره شه که ی، له خورما خوشتەر
 وهک نهو شیرینه، له ویش فینکتر
 قه وممیک له لایه ن، پاره برده وه
 به میوژه ره شه که، تاقییان کردنه وه
 نه وه بوو وتیان، به هه ورامییانه
 پادار بگیرو، بی پا ویمانه (۴)

خۆ میوژه سوورکه، له گهڵ له بله بی
 نه وه ند به تامه، درهنگ تیر نه بی
 شهواره ی زستان، شه وچه ره ی دۆستان
 باسووق و سجووق، دیته به رده ستان
 به سهه میوژدا، مه ولود نه خوین
 نه بی به موفه رک، خه لک نه یفرین
 سرکه، نه نواعی ترشی لی نه کرئ
 (رهنگاو) (۵) بۆ شیخان، ده ست به ده ست نه برئ
 هه لئوای دۆشاوی، خه نیمی کورده
 چهند پیخوژیک، به ده ست و برده
 خه لک کوردوویانه، به پهند و باوی
 وای له قونییه و، وای له دۆشاوی
 من ئیستاش موشتاق به زمی (مشتاغ) م (۶)
 هه لپه رکئ و بلویر دای له ده ماغم
 له تکه ی سهه (مشتاغ) ده می سبه یینی
 هه زار (پوتاب) ی عــــــــــــــــه ره بی دینی
 قلانگی سجووق، به ته نافه وه
 سی داخی ناوه، به دلی جافه وه
 په لئوله باسووق به بادامه وه
 وا دیسان تامه، تامه ی دامه وه
 چه که ره ی باسووق بیکه یته ناو رۆن
 هه ره بیخووی بلایی، توخوا چۆنه چۆن؟
 زستان (خوشاوی) (۷) میوژت ده سه که وی
 خه فه تباریش بی خه مت نه ره وی
 ئنجا با ناویان بلایی سهر به سهه
 من نه لیم و تو بیخه ره ده فته ره
 یه کهم (زووره زه)، که زوو پیده گا
 پیستی نه ستووره، هه ره وهک پیستی گا
 نه مجا (مه فره) و (زه لکه) ئاودارن
 به لام شیرین نین هه ره مزرکارن

ئەمجا (سەعدانی) ڕەنەقی ڕەزان
 بەلار و لەنجە واهاتە دووکانان
 حەرامە لەپاش سەعدانی ترئ
 خرمە ی زۆر خۆشە، تپیری لی ناخوری
 بیخەیتە بەفراو بەچلە ی ھاوین
 بۆ دەمیەک ئەشی خال و میل ڕەنگین
 دەم دەنکی نەگەریت تەنگ و نازدار بی
 ترئی ڕەش لە سایی گەردنیا دیار بی
 بەنەشئە ی ترئ، کە چاو ھەلگێرئ
 سۆفی و مەلا و شیخ، لە دین وەرگێرئ
 ئاخ سبەینان زوو، پێش ھەتاو کەوتن
 لەگەڵ نازداری سوراخی گەردەن
 بەلار و لەنجە و غەمزە و نازەوہ
 بەوردە ڕازی عەشەق ببا زەوہ
 لەبن سیبەری، میوی سەعدانی
 پاکشیی سەرت بکە یە سەر ڕانی
 سەیری ترئ کە ی بەژوور سەرتەوہ
 ئەو بەناز ترئ، بکا بەدەمستەوہ
 (تالعی) (سەعدی) لەگەڵ سەعدانی
 قران السعدین^(۸) تەواو بزانی
 بەو عەشەقە دنیا ئەبی بەھی تو
 ئەو شەوقەت نەبی، شپیتی و ڕەنجەرۆ
 (چاوەش ئوزومی) کەوا مەشھوورە
 ئەم سەعدانییە بەلام ئەو دوورە
 (کشمش ئەزمیری) پتی کورە ی ئەمە
 ھەرچی پتی بدرئ ھیشتا ھەر کەمە
 ترئ (طائفی) (سەر قوولە) ی لەرە
 (پایزە) و (سووراو) ناخوری بی فەرە
 ترئ (سپیکە) خەرچی دۆشاوہ
 لەپاش سەعدانی، ئەمجا ئەو باوہ

(ھندیی) و (کاژاو) و (سورشامی) و (رەشکە)
 بەبار بیھیتە و لە خەلکی بەش کە
 (بۆل ماز) و (مسکی) و (میخی) و (رەزاقی)
 (گون توولە) و (کلکەرپی) و (عوشاکی)
 (نینۆکی بووکی) و (شمیری) باشە
 (چەمیلە) خواردنی دۆمی کلاشە
 (یاکووتی) و (زەردی) و (مام برایمە)
 (شەقشەقە) و (فەرخی) پێستیان قایە
 ترئ (دەردەبۆلە) و (گونکە) و (شیرازی)
 بی تامن ھیچ کەس، پیتی نابئ ڕازی
 (خۆشناو) ئەو کاتە ی بەفری لی باری
 ئەوسا نایابە، بیبە ی بەدیاری
 ئەمە بەتەنھا تریکەمانە
 ھەرمی و ھەلوژە و قووخ دووچەندانە
 قوخیک لە پاریس بەدوو فرانقە
 لیرە لەتکە قووخ، سەرما یە بانقە
 لە دەست نەزانین، ھەزار ئاخ و داخ
 ھیشتا تووتنمان، نەبووہ بەساچاخ
 ئاخ بۆکەساسی، داخ بۆکەساسی
 خاکت ئەمە یە و کەچی نایناسی

(۲.۱) میوانە: یەکەم واتە میوەھات. میوانی دووہم واتە میوان.

(۳) دالیت: ئەو دار میوانیە کە بەدرەختی ترا ھەلئەگەرین.

(۴) وانا ئەوانە ی ئەرۆن بیانگرن و ئەوانی کە ناپۆن ھی خۆمانە و لە کێس ناچئ ئەمە لە تیکەڵ بوونی قالۆنچە و تریدا بووہ.

(۵) ڕەنگاو: جاران لە ئاخر و ئۆخری دا کە ترئ ڕەشکە خەریک ئەبوو دوایی بەھاتایە، ئەھاتن ھیشوہ ترئیان ئەخستە ناو سەرکەوہ و بەو جۆرە بەتەریتی ئەما یەوہ و نەئەبوو بەمیۆژ. تاکو کە ی بیان ویستایە دەریان ئەھتێناو ئەیان خوارد بەو جۆرە ترئیەیان وتوہ (ڕەنگاو) - م. ھ.

(۶) مشتاغ: کە ترئ بەتەواوہتی پتی ئەگات، لەناو ڕەزەکاندا جیگە ی میۆژ کردن و دۆشاو کوڵاندن و باسووق و سجووق کردن ئامادە ئەکەن. بەو شوێنە ئەلین، جئ مشتاغ. بەو کاتەش کە ئەو جئ مشتاغە ئامادە ئەکەن پیتی ئەلین، وەختی مشتاغان. لە کوردستاندا بەتایبەتی لەو شوێناندا کە ڕەزی زۆرە وەکو شارباژێر و ماوہت، کە ترئ بەتەواوہتی پتی ئەگات لەناو ڕەزەکانا، لە شوێنیکی تەختدا، ساباتیکی دروست ئەکەن، خاوہن ڕەز بەخاو

و خێزانەوه ئەچنە ژێر ئەو ساباته و بەرۆژێر تری لە مێوهکان ئەکەنەوه و بەشەو لە خۆلاویکی تایبەتی هەلەکیشتن و ئەیکەن بەمێوژ و یاخود ئەیکەنە ناو شالێکی تایبەتییهوه و ئەیکوشتن و ئەیکولێتن و ئەیکەن بەدۆشاو و باسووق و سجووقیشی لێ ئەکەن. شەو لەناو رەزانا بەدەم خۆلاوکردنی تری و دۆشاو کولاندن و باسووق و سجووق کردنەوه و بەدەم ئیشکردنەوه ئەیکەن بەگۆرانی و شمشال لێدان و بەزم و ئاهەنگ تا شەویکی درەنگ.

(۷) خۆشاو: جاران لە زستانا مێوژ و لەتکە هەرمی یاخود قەیسێ و کشمیش ئەکەنە ناو و بۆ چەند رۆژێک لە ناوا ئەمێنیتەوه، ئەوسا هەمووی نەرم ئەبێ و ناویکی خۆشی لێ پەیدا ئەبێ کە بەوه ئەلێن (خۆشاو).

(۸) قران السعدین: نیازی لەو نزیک بوونەوهی هەردوو ئەستێرە زوهره و موشتەرە کە لەیەک نزیک ئەبنەوه. پیرەمێرد نیازی دووبارە لە زاوا و بووکێکە یاخود دوو دلدارە کە وەکۆ ئەوه دوو ئەستێرە کە لەیەک نزیک ئەبنەوه.

بەیتی ترخینه

سال و عەيامان کە ئەتوت زستان
ئەبوو بە بەفر و زوقم و رێ بەندان
کە بەفر ئەباری تا پشتینە پیاو
نە ئەتوايهوه بەتینی هەتاو
دەر و ژوور بیست رۆژ رێگا ئەبر
مەل و جانەوەر ئەچوون بەقرا
کەو و کۆتر و دال ئەرژانە شار
لە بیرمە کەوم ئەگرت جار بەجار
ئای لەو خۆشییه کە لەناو بەفرا
کەوم ئەگرت و ئەمکرد بەهەرا
گوشت و دار و ماست ئیجگار قات ئەبوو
بەشەو ئەم شارە کش و مات ئەبوو
هاوین زەخیرە زستانیان ئەخست
مالی تفاقیان ئەهاتە نوشووت
قاوورمە لەجیتی گوشت دائەنرا
بەکەشک تامەزرۆی دۆکۆلیو ئەدرا
بە لەتکە هەرمی، دەم تەر ئەبەوه
بە خۆشاو تری لەبیر ئەچووه
گەلا مێوی وشک بۆ یارخ ئەبوو
بۆ خەنە ی بووک بوو کە ئەدرا بەشوو

دۆینە ی بەیانیان چەند مزر و خۆشه
بەکەوچکی دار تیر هەلی لووشه
ئینجا لەباتی سەوزه و مێوێ تەر
شیلمی ترخینە خۆی ئەخستە گەر
وا هاتینە سەر بەیتی ترخینە
کە ترخینە هات هەلیقوورینە
لەناو عەرەبدا دوو بیدعە هەیه
یەکەم (حەسەن) لە دوو (سەینە) یە
بۆ عەنەنە ی کورد ترخینە و ئیستە
بلی (سیئە) هیچ لێی مەووستە
چونکە ئیستە کە بەچلە زستان
هەموو سەوزەیک دێتە بەر دەستان
لەباتی شیل، سلق و سپیناخ
لەگەل (ئەنکەناز) بیکە بەیارخ
هەمیشە گوشتی تازه و ماست حازر
کەشک و قاوورمە چی لێ بکەم ئیتر
کە خوا فەرموویه (لحم طرية)
دیارە گوشتی وشک لەتام بەریه
کەوابی شیلمی گەنیو چی لێ بکەم
گوێ راگرە بەیتی ترخینەت بۆ بکەم
شیل و برۆش تیک هەلەشیلرێ
چالێکی قوولی بۆ هەلەشیلرێ
لەو چالەدایە، هەتا ئەترشی
کرم و گل خۆرکە ی تی ئەورووژی
بۆرە زەلامیک ئەچیتە ناوی
پاو و پل کولکن، قول کرپشاوی
تیا هەلەدەپەرێ و بەرز ئەبیستەوه
تاپتی ئەو چلکە ی لێ ئەبیستەوه
ئینجا دەگەنێ وەک دەعبای تۆپو
دوکتۆر بیبینی ئەیخاتە ناو شیو

وردەکاری مەولهوی

١٩٣٩

سەیرکەن، مەولهوی و ئەم نوکتە وردە
نابێ بە مەعدووم، مەردی، نەمردە
دوای سەد ساڵ پرسی مەعدووم لەکوێیە؟!
هەر فەردێک ئەلێ ها، وا، لەوێیە!

پەشەبا (١)

١٩٤٨

هاوینە و گەرما و میوه گەنانه
نیوهی ئەم شارە، شەو لە سەربانە
تۆزی پەشەبا و چاویشە و هاوار
سەربانی وێران، پێ دوو پشک و مار
لە هەموو لایەک، گریانە و قووڕە
کفر ئەکا پیاوی بێ خەوی تووڕە
شەو لە سەربانان کە دەچنە سەراو
پۆژ هەڵدەقەرچێ بەتینی هەتاو
ئنجار پەشەبا ئەو تۆزە دینێ
بە دەم و لووتیا هەڵدەپڕژینێ
گۆزە و دیزەیشمان کە پێن لە ئاو
ئەو تۆزە تێچوو، گلاو هەی گلاو
هێجگار چەند مالتیک، بەریز لەیەک بان
چیغیکی تەنک کەوتۆتە بەینیان
گوێیان لە پرخە و مرخە بەکترە
تەگە و سابڕینی بەئەدەبترە
زۆر جار پەشەبا، دەریی ئەفرینێ
پۆژتیکیش ئەبێ، دەریی نامیینێ
ئێستە توێژالێک، لە ژوور ئەژنۆیە
بەندی لاستیکی، بۆ من و تۆیە
پاکانەت بۆ بکا، بەهەلاتەو

کە دەریان هینا دەستی نەشۆراو
ئەیکات بەتۆپەل بەسووری هەتاو
جار جار بەو دەستە ی کە چلەم ئەسپێ
ترخینە ئەخوا و ناو سکی ئەگری
هەرچەند کە بێزووش بەترشی ئەکا
لەبەر بۆگەنی ناو چاو گرژ ئەکا
شیلەم ئەکرۆژێ خرمە ی دێ وەک گیا
لاسکە شیلەم لە لا وەک لوبیا
لە لا جانگیدا ئەسپێ دەردینێ
لە گەل ترخینە هەلیە فلیقینێ
لەلغاوێ پر لە کەف و برۆش
سەر و پۆتە لاک وەک پرچی دەرویش
چیغیکی کۆنی پر لە چلەک و تۆز
کە بۆ کارەگەل کرابێت بەکۆز
دەبەنە سەربان لەوێ هەلیە خەن
سفرە بۆ مار و میروو پائەخەن
کە پەشەبا هات تۆزی میز و گوو
ئەروانی بە گێژ ترخینە دا چوو
چونکە هاوین خەلک شەو لە سەربانە
جیی میز و گوو وەک ئەدەبخانە
قەیناکا تۆزێک تۆزی لێ نیشستوو
پیشە ی قەدیمە کە بە جیی هیشستوو
ناو زگی ئێمە لەو پاکتر نییە
لە زگدا فەرقی پاک و پیس چییە؟
ئەمە تەرتیبی ترخینە مانە
بۆچ پیتی نەئاوسێ زک وەک هەمانە
عەنەنە ی وا قۆر عەمری نەمیینێ
باشیلەم بە ترش لە جیی بخوینێ

دیاره به (لابه) له ریت لایه با
وهک کای ناو خهرمان ته تدا ته بهر با (۲)

من بهوه زانیم پیاوی ته و اوم
به دیککی ناو دار جوینی پی داوم
ناویشی نالیم، نیه لهم شاره
دار هه لده بیرم، نهو لهوئی دیاره (۳)

نالی فهرموویه، دوانی بی ته دهب
نهویان نهوهری، نه میان نهکا سهب
«وخلقناکم اطواراً» دیاره
یهکی بی دهنگه و نهوی تر هاره

- (۱) نه سێ چوارینه یه تارمایی فهلسه فهی (خه یام) ی تیدا دیاره، پیره میترد زیره کانه گیانی چوارینه فارسییه کانی وهرگرتوه و وهک دهستوری خوی دایرشتوته وه.
- (۲) نه شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.
- (۳) نه دوو چوارینه یه، بیر و دایرشتنی پیره میترد خویه تی، بهلام سوودی له پهندی فۆلکلۆری کوردی وهرگرتوه که دهلیت: «دار هه لهره سهگی دز دیاره».

بو مه لیک غازی

«یاخوا عیراقمان جیی شانازی بی
به شمان به غازی سه رفرازی بی
نهو نه سلی پاک و ئیمه نهو دی چاک
پییکه وه بژین، له عاله م بی باک»

مزگه وتی گه وهری سلیمانی

یه که م:

وهک رتوی شل بووم له پیچ و دهوهره
خزاومه هه وشێ مزگه وتی گه وهره

بلای بهنده خوتین، نه کراوه ته وه
راسته خوگریتی له ناوا نییه
گرێ نه ترازێ شو بهیه ی بو چیه
لاستیک شل بووه، خوی دامالاه
لاولاه و تیلا، وا تیک ئالاه
کونه کاهینی و امان پی بهژی
تنوکیکی خوتین، زور خوتین نه ریت
که ناگر و پووشو، گه یشتنه یه کتر
رتی پاریزگاری نامینی، ئیتر
نافه ریده کار، که وا ته توانی
(خو) مان له (خو) مان چاکتر نه زانی (۲)

(۱) نه شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

(۱) خو: کار و کرده و دی هه میسه یی. خو، یاخو، خو مان: ئیمه، کهس و کار

چوارینه ی فهلسه فهی

به جیهان نه لیم، سیبه ری نه شکوه (۱)
له ویدا ریبوار، سه رخه وی بهرکه وت
هه لساو بو ده رچو، هینده تیا نه سه ره وت
وا نه بوایه چو جی بهر تو نه که وت

ناخ، خو زگه گونا ه بوگه نی نه بوو
کهس به لای پیاوی به دا، نه ده چوو
نه و سا به بونه ی نهو بوگه نه وه
پاک و پیس له یهک جوئی نه بو نه وه

نه گه ر پیاو خراپ هات مه دحی تو ی کرد
له ره وشتی خو، لاده ده ستو برد

وامزانی خالی له (ماسیوایه)
 گۆشه‌ی عیبادت جیی ئینزوایه
 نه‌مزانای بانی دووه‌وا تیدا
 (من کل فج عمیق) له‌ویدا
 بوئه‌و که‌سانه‌ی، دلیان وریایه
 نووری کاک ئه‌حمه‌د، زۆر ئاشکرایه
 له‌حه‌وز به‌ره‌و خوار، تا بلتی خواره
 گهر باوهر ناکه‌ی وه‌ره‌ بنواره
 چه‌وزه‌ گه‌وره‌که‌ی، که‌ ده‌لین پاکه
 پرپه‌ له‌ قه‌وزه‌، هه‌ر وه‌ک شیاکه
 چه‌وز نییه‌ خه‌زنه‌ی چلم و به‌لغه‌مه
 هه‌ر به‌لغه‌میکی سه‌لکه‌ شه‌لغه‌مه
 ئه‌باریت چلم و به‌لغه‌م وه‌ک ته‌رزه
 باقلم، ئاخ و تف له‌لایان فه‌رزه
 ئه‌ده‌بخانه‌که‌ و چه‌وزی تیکه‌وتن
 پرپانه‌ له‌ ئاو هینده‌ بئ به‌ختن
 له‌ چه‌وزی چه‌وشه‌ قنگ هه‌لده‌پر
 شلپه‌ شلپ په‌رده‌ی حه‌یا ئه‌درن
 چلم و به‌لغه‌م و گوی تیا بشۆره
 له‌ قوله‌تین بوو (ماء طهور)ه

دووه‌م:

وا ده‌ستنۆژ شوررا، گوتمان له‌ بانگه
 بۆره‌ بۆریک دی، وه‌ک بۆره‌ی مانگه
 (مه‌لا سه‌عیده) وا سه‌لا ئه‌کا
 رۆحی بیالمان بۆئه‌حیا ئه‌کا
 دوور له‌ بانگه‌که‌، ئه‌مه‌م هاته‌ بییر
 «انکر الأصوات، لصوت الحمیر»
 ده‌ک خواجه بانگده‌ر قۆرته‌ لی که‌وئ
 که‌ هه‌لساین بۆرته‌ برایی شه‌وئ

من بۆره‌ی ئه‌مه‌م لا گران نایه
 خه‌لک ئه‌لین زه‌وقی مه‌مله‌که‌ت وایه
 که‌س نییه‌ بلتی: موسولمانینه
 بانگی محه‌مه‌د، په‌ونه‌قی دینه
 بۆچی ده‌نگخۆشی نییه‌ بانگ بدات
 هه‌ر لیهره‌م دیوه‌، بانگ به‌قۆنته‌رات
 خۆکه‌سیک بیت و، له‌وئ بانگ بدا
 لیی رانه‌په‌رئ و جوینی پی ئه‌دا
 دره‌نگ بی و واده‌ی بانگیش تیپه‌پرئ
 بایی واده‌ش بی، ئه‌به‌ی بزه‌پرئ
 خه‌لک لیی ئه‌ترسی، هاره‌ والسلام
 ملۆزمیکه‌ بۆ بانگی ئیسلام
 نازانم خوا بۆچ بۆره‌ی نابری
 یاخود پیغه‌مه‌به‌ر بۆچ تیی ناخوپی
 له‌زه‌تی بانگی ئیسلامی نه‌هیشته‌
 هه‌رچی گوئی لی بوو، مزگه‌وتی جیه‌هیشته‌
 به‌و ده‌نگه‌ قۆره‌ سه‌لای نیوه‌رۆ
 هیچ فه‌رقی نییه‌ له‌گه‌ل باوکه‌رۆ
 ئه‌گه‌ر (الله دیر) به‌و په‌نگه‌ بکری
 باراش له‌ ئاشی گه‌رمیان ئه‌بیری

نۆیژ

بانگمان ته‌واو کرد، جه‌ماعه‌ت به‌سترا
 بۆ ئیمامه‌تی کویریکی پیش خرا
 بیست مه‌لای چاوساغ له‌وئ وه‌ستاوه
 ئیمام کویر نه‌بی، نوژ ناته‌واوه
 هه‌ر مالی خوایه‌، شیواوه‌ بی خێو
 مه‌شه‌هواره‌ فیکه‌ به‌ برای بی لیو
 توخوا لیی گه‌رئ له‌ ئیمانی کورد
 هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه‌، بلتین نوژمان کرد

چه رایه کیان ده که وئێ ئهوان
 بێن به سه گه ناو موڵکی خۆمان
 فه نه ئه وروپا هه مووی چاوبه سته
 فه لسه فه و عیلمی فه له که هه لبه سته
 بێته به رامبه ر مه لای پینجوبینی
 سه گ ئه پینیت ته دین و ئایینی
 سیاسیه کافمان هیند به عینوانن
 خه لک به مه خلوقی خۆیان ئه زانن
 ده عوای ملوکی کرمی که له یه
 که ر کامیان هه سته گورگی که له یه
 به خو هه لکیشان به بال ئه فرن
 (ئوتیل ماجستیک) به خه نجه ر ئه گرن
 بێینه سه رباسی چایخانه که مان
 هۆده شریک بوو تا قی به ر هه یوان
 چایچی کیی خۆی کرد به پلار
 بێ به شی ناکا، مشته ری و ریبوار
 به و حاله شه وه، مایه سووتاه
 چای به دوو پووله و پارهی نه دراوه
 ده فته ری به قه د، که لای کووله که
 نووسیویتی وه ک، قه رزی جووله که
 هه ر ئه شیرینی و که س گوپی ناداتی
 دیتنه وه ژیر بار، له پاش سه عاتی
 هه ندیکیان تیایه، خۆیان و گونیان
 ورده شاتری ناگاته گونیان
 چاوه رپی مامه ن به زویه وانی
 چوار عانه ی ده سکه وت تی فکری هانی
 ئنجا سه یریان که، شه ره ته قسیمه
 تیک گیران له سه ر پیسه و سانتیمه
 ئه بیه به عانه و به مامه بدریم
 هه ر ئه و سه عاته (چوار پاره) ئه کریم

ناخ ئه م خۆزگه یه ی من ئه هاته دی
 شه ره گۆچانی کویرانتان ئه دی
 سا دایکت ئه گیم، ته قه م بۆ بکه
 ئه گه ر نامه رد نیت مه رۆ رامه که
 ته قه ی کرد گۆچان وه ک تیر ئه فری
 ناوجه رگی کویره ی به رامبه ر ئه بری
 هه ندیکیان وه ک ئاش ئه سووپینه وه
 به دوو سه د چاوساغ لیک ناکرینه وه
 هه رچی نوێژ ئه کات له و به ر هه یوانه
 سوچه ده ئه باته به ر ئه و قه برانه
 له شیخ ئه ترسیت له خوا قه یناکا
 له به ر شیخ نه بیت هیچ نوێژیک ناکا
 قه یناکه قه بری شیخی سه رکاره
 سوچه ده بۆ شیخه (زاته ن) له م شاره
 له جه رده ییشدا نوێژیان ته رک ناکه ن
 بۆ هه ژار کوشتن پف له دۆ ناکه ن
 چاولیکه ربیه، نوێژ کردنی کوورد
 هه ر بۆ ئه وه یه، بلین نوێژمان کرد
 ژن و شیخ له خوا پیتشته ر بۆ سویند
 ئیتر به سیه تی ته و او مان تی چیند

کۆمه لێ

بێینه سه ر باسی ئیجتما عیمان
 ئه خلاقی عه سری (ضد)ه بۆ ئیمان
 هه ر له و جیه دا برۆ چایخانه
 که چووی دانیشه و ئه وسا پروانه
 شه شی سیاسی و سی چواریک مه لان
 له دنیا و خه لکی عاله م ته وه للان
 هه ر حکومه تیک که باسی بکری
 ده ستبه جی ناوی ژنی ئه بری

هه‌ندی ئه‌لێن (١)

١٩٤١

هه‌ندی ئه‌لێن کابرا تۆ بۆچ نوێژ ناکه‌ی (٢)
 به‌خۆه‌لکیشانتا دۆستداری چاکه‌ی
 که‌چی جارێک نه‌مان دی بێیته‌ مزگه‌وت
 دیاره‌، پیاوی خوا نیت دوورکه‌وتی دوورکه‌وت
 جومعه‌ ناکه‌ی، ناچییه‌ زکر و ته‌هلێله
 هه‌ر که‌بابه‌ و هه‌ریسه‌یه‌ و قه‌ندیلله
 پۆژوو ئه‌گریت، که‌چی له‌ نوێژ بێزراوی
 به‌ فتوای شیخ، یه‌کانه‌ی دهم به‌سراوی
 ده‌ستنوێژ ناشۆی، پاک نابیته‌وه‌ گلاوی
 بێیته‌ خواردن، میملی گوشت و پلاوی
 په‌حمه‌ت له‌وه‌ی له‌لاته‌وه‌ نان ناخوا
 پارێز ئه‌کات، چاکت ئه‌ناسی به‌خوا
 گیاندار کوژ و، تووره‌ و ترۆی له‌ روودا
 ماسیت نه‌هیتشت له‌ زه‌لم و تانجه‌پۆدا
 له‌ هیج و پووج هه‌رزه‌ وه‌کیلی خه‌لکی
 هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پیت بلێن به‌که‌لکی
 پرووت و قووت و لاهه‌لچراو، بێ پشتین
 به‌شه‌و ته‌غارێک پرته‌قال تی ترشین
 به‌عومری خۆت خاوی بۆ مال ناکی
 که‌ نانت خوارد، ده‌ستت به‌ریشته‌ ئه‌سری
 هه‌شتا فلسه‌ به‌ده‌لاکیک نه‌داوه
 خۆ حه‌مام هیج، چلکی پارت لا ماوه
 کێ دی جلی تازه‌ت له‌به‌ر کوردبێ؟
 قۆنده‌ره‌ت لای بۆیاخچییه‌ک بردبێ!
 توخوا سه‌ر و ریشته‌ سابوون ئه‌ناسی؟
 هه‌راخخانه‌ ئه‌گه‌پتی بۆ کراسی!

وه‌زیری ئه‌وقاف شیخ ئه‌حمه‌د داود
 چایخانه‌ی داخست، چایچی نابوود
 وتی چایخانه‌ له‌ مزگه‌وتایه
 ئه‌وانه‌ی له‌وێن له‌ش پیسیان تیايه
 حوکم و فه‌رمانی وه‌زاره‌ت ده‌رکه‌وت
 شه‌رعنه‌ مه‌منوعه‌ له‌ش پیس له‌ مزگه‌وت
 هه‌ی ده‌ستت به‌گون، مه‌عالی وه‌زیر؟
 تۆی بۆ حکومه‌ت، خاوه‌نی ته‌دبیر؟
 خۆت له‌ مزگه‌وتا، تا پیگه‌یه‌شتووی
 ده‌نگ وایه‌ که‌وا، پاکیان نه‌هه‌شتووی
 به‌و سه‌رمایه‌یه‌، ئێسته‌ وه‌زیری
 گه‌یه‌شتیه‌ پایه‌ی، هه‌نگامی پیری
 داخی سه‌رداخان شیخی مه‌نده‌بۆر
 ریش دووکه‌لاوی چاکی جبه‌ شۆر
 هه‌ر سالی مالی سێ مانگ میوانه
 به‌ حوکمی شیخی بۆ ئه‌و ته‌رخانه
 هه‌ندی جار رووی خۆی، به‌شال ئه‌پۆشی
 له‌ گوێ ئاگردان، چلهم هه‌له‌لووشی
 هه‌رچی بیه‌وی خۆی داوای ئه‌کا
 نه‌یده‌یت ئه‌لی، وا تۆوم تکا
 بیستوومه‌ هه‌ندیک له‌ ئه‌وروپایی
 بۆ ته‌حلیلی رۆح، خه‌لکی گه‌دایی
 به‌رگی سه‌والکه‌ری ده‌پۆشن ده‌پۆن
 نایانسانه‌وه‌، له‌به‌ر چلک و رۆن
 یاخود هه‌ندیکیان، موته‌لای دزین
 شتییک نه‌دزن به‌په‌رحه‌ت ناژین
 بۆم ته‌حلیل نابێ رۆحی ئه‌م زاته
 که‌ له‌ناو خه‌لکا، وه‌لی، سیفات
 هه‌نده‌ت زه‌حمه‌ته‌، پیت بلێن شیخه
 گوریسیک راخه‌ و، ئه‌م شاره‌ی تێخه

تۆماری کوردی، تهئریخ هه‌لپ‌چرا
 په‌رده‌ی ره‌ش به‌پووی، ئەده‌با ک‌ی‌ش‌را
 ئەمین زه‌کی به‌گ، رۆژی په‌مه‌زان
 هه‌وارگه‌ی برده، سه‌ر گردی سه‌یوان
 له‌و ساوه‌ که‌ ئەو، ئەسه‌په‌رده‌ی گ‌له
 فرم‌ی‌سکم ت‌یکه‌ل، به‌خو‌ینی د‌له
 ده‌رکه‌وت زات‌یک بوو، به‌عه‌هد و په‌یمان
 له‌دوایی رۆژا، هاته‌وه‌ ناوم‌ان
 بۆ میلله‌ته‌که‌ی ه‌یند ت‌یکۆش‌ابوو
 قه‌له‌می ده‌ست و په‌نج‌ه‌ی شک‌ابوو
 دیسان بۆ پ‌ینج‌وین، ت‌یکۆش‌ایه‌وه
 خ‌ی‌ر!! ئاو و گل بوو، وا ه‌ینایه‌وه
 تا چه‌رخ‌ی جیه‌ان، له‌ گه‌ر ئەکه‌و‌ئ
 پ‌یاو‌یکی وامان، ت‌یا هه‌ل‌ناکه‌و‌ئ
 دا‌یکی خاک وه‌های، گ‌رت‌وته‌ باوه‌ش
 ئازاری ده‌ستی، کرد‌وو ه‌رام‌و‌ش
 به‌لام، من به‌ندی ج‌ه‌رم‌گم بر‌اوه
 زوو نه‌گه‌مه‌ لای، کارم ته‌واوه

١٩٤٨

٣- ئە‌ی چه‌رخ‌ی پ‌یر، ه‌یوام ه‌یچ نه‌ماوه‌ پ‌یت
 ئاخ‌ خۆزگه‌، ئەمدی، کرد‌وه‌که‌ی خۆت، ئەهاته‌ پ‌یت
 ئەو (شو‌ینه‌وار)ه‌، ناوی (خۆراوا)یه‌، رۆژ‌تیه
 ئەم (رۆژ‌هه‌لات)ه‌ لات‌ه‌، پ‌ووناک ب‌ئ، گ‌رانه‌ پ‌یت
 ئەسته‌یره‌یه‌کی گ‌ه‌ش، که‌ له‌ ئاسۆی ب‌لندی کورد
 ده‌رکه‌وت، کو‌یرایی چاو بوو، مه‌گه‌ر بۆ بووه‌ تانه‌ ل‌یت
 وات شارده‌وه‌، ئ‌یت‌ر نه‌دره‌وش‌یت‌ه‌وه‌، به‌لام
 خه‌تی شو‌عاعی، هه‌ر له‌ بره‌و دا‌یه‌، تا‌کو د‌یت
 سه‌ربه‌رزیه‌ که‌ پ‌یاوی وه‌ها، هه‌ل‌که‌و‌ئ، له‌گه‌ل

ئە‌ی ناموهر، ئەمین به‌، ئەم‌ین‌ئ ک‌ت‌یب، له‌ج‌یت
 رۆ‌ی‌یت، ئەمین زه‌کی به‌گ و زوو‌بوو، به‌هه‌شته‌، ج‌یت
 ٤٢٦ ١٦٦ ٢١ ٧١٢ ٤٧٣ = ١٩٤٨ ی‌ زاینی
 روح‌ الام‌ین له‌پ‌یش و مح‌مه‌د، ئەمین‌ه‌، ل‌یت
 ٣٤٦ ٣٤٣ ١٣٢ ١٠٦ ٤٤٠ = ١٣٦٧ ی‌ کۆچی

١٩٣٧

٤- ک‌اب‌رای (زه‌کی) تۆ‌ش، نه‌خه‌له‌تاب‌ی
 ب‌ل‌ی‌ی ح‌ساب‌ی، ده‌وری نی‌اب‌ی
 ئاگات ل‌ی‌بوو چه‌ند، ئەزه‌ت‌ت ک‌یش‌ا
 بۆ تووت‌ن و سووت‌ن، چه‌ند سه‌رت ئ‌یش‌ا
 که‌وا که‌وتوو‌یه‌، ناو گه‌ره‌که‌وه‌وه
 چاو به‌سته‌ره‌وه‌، به‌ده‌سه‌ر‌ۆکه‌وه‌وه
 بۆ خۆت، ک‌ت‌ی‌بی، ته‌ئریخ بنووسه‌وه
 سه‌ره‌پ‌ی‌چی مه‌که‌، له‌م چاره‌نووسه‌وه
 مه‌قام‌ی من‌یش، مه‌یلی م‌ینایه‌وه
 م‌ینای د‌ل، به‌ردی، په‌جم‌ی زۆر ت‌یا‌یه‌وه
 من ه‌یوام به‌که‌س، نی‌یه‌ ب‌ئ باکم
 به‌ته‌عه‌ی به‌د‌کار، ئەزانم چاکم

١٩٥٣

٥- شه‌پۆ‌لی د‌ج‌له‌ی گه‌ردشی ده‌وران
 پ‌ریش‌کی به‌دی که‌وته‌ سه‌ره‌ژیان
 د‌نیا و د‌ج‌له‌ و چاو، هه‌رسی پ‌یکه‌وه‌وه
 نازان‌ین، ئاخ‌ۆ، روون ئە‌ب‌یت‌ه‌وه‌!؟

١٩٤٨

٦- یادی د‌ل‌سو‌ز‌یک، به‌گ‌ریانه‌وه‌وه
 وا به‌گ‌رده‌که‌ی، شو‌ین سه‌یوانه‌وه‌وه
 ئە‌نین‌ی ح‌ه‌زین، بۆ رۆح‌ی ئە‌مین
 (روح‌ الام‌ین)ی، ب‌ئ به‌ هاو‌نش‌ین

ئىستەش بەندەى خۆت له قەرەداغم
 بۆ دیتق ئاسار، دل پر له داغم
 هەیکەلى گەورە، له دەربەند گەورە
 نازانین شەرحى حالى چ دەورە
 ئایا ئەم پیاو، کوردستانییه؟
 یاخو عیسەوی، یا عیبرانییه؟
 مەمنوونی لوتفین، بۆمان مەعلووم کەیت
 ئەم گری زله، له دلمان لایهیت

وێلامی ئەمین زەکی بەگ بۆ پرسیارە شیعریهکەى قانع:

له رۆژنامەى ژین له سیتی پەمەزان
 هەشت^(۱) شیعرم بینی، زۆر شیرین و جوان
 پێنج شیعری ئەوێ، شایستەى شوکرە
 سێ شیعری دواپیش، پرسینی، فیکرە
 ئەلێن هەیکەلى، دەربەندی گەورە
 نازانین چییه و هینی چ دەورە؟!
 عوله‌مای ئاسار بۆ ئەو تیمساله
 ئەلێن پاشماوێ چەند هەزار ساله
 قەرالی ئاکاد (نارام سین) ناویک
 چل و حەوت عەسرە هەستا بەتاویک
 بۆ شەپ هاته سەر لۆلۆ و گۆتوو
 لەقەرەداغدا داوا گەرم بوو
 له دواى شەپ لۆلۆ و گۆتۆ ئەشکێنی
 مەلیک ساتونی دەرئەپەرینی
 باسی ئەو شەپە و ئەو بگرە و بەردە
 نووسراوه یەک یەک لەسەر ئەو بەردە
 چەکی ئەو حەله تیروکەوانه
 لەلای هەیکەلدا دیاره نیشانه
 وەک دار، تاشیان، ئەو شاخه گەورە
 کردیان بەتیمسال، له دەربەند گەورە

۱۹۴۸

۷- دەنگێکی خوش له قوبه‌ی ئەم ئاسمانەدا
 (تەئریخی کوردە) ئیمە بەگیتی نیشان ئەدا

۱۹۳۹

۸- ئەمین زەکی بەگ، کە دیارییه
 ئاردی گەمى، قەندەهارییه
 ئەمجارە بەشیعر، هاتۆتە مەیدان
 وەک سەروى سەریەرز، له رووی دەربەندان
 تەئریخی کۆنى، دەربەندی گەورە^(۱)
 کەس نەیدەزانى، هەتا ئەم دەورە
 بەیازدە شیعر، بۆی بەیان کردین
 ئیستە شارەزای، دەوری پابردوین
 یاخوا هەر بۆمان بمینى بەخیر
 تا له تەئریخمان شارەزابین، تیر

(۱) له ژمارە (۵۸۴) ی ژینی سالی (۱۹۳۹) دا مامۆستا (قانع) بەهەشت شیعەر داواى میژووی دەربەندی
 گەورەى له زانای میژوو (ئەمین زەکی) کردبوو، ئنجا لێرەدا داواکارییهکەى قانع و وێلامەکەى ئەمین زەکی بەگ
 دەنوسین و ئەو شیعردی پیرەمێردیش کە نووسیمان بۆ هەمان مەبەستە.

شیعری قانع ۱۹۳۹

مامۆستای زانا، سەرچاوه‌ی عیرفان
 تەئریخ نووسەکەى، خاکی کوردستان
 یاخوا هەر بژیت، تا دێر زەمانه
 بۆ خزمەت کردن ئەم کوردستانه
 ئەجدادی خۆمان نەبوو له بیرمان
 نەمانئەزانى باو و باپیرمان
 زیندووت کردووه حال و ئەحوالمان
 هاتینه ریزی دراوسێ مالممان
 گشت کەس ئەزانى، کە کورێ کییه
 باو و باپیری خەلکی کام دێیه

بۆ سانجەى كچى ئەمىن زەكى بەگ

۱۹۴۸

ئەستىرەيەكى گەش، كە ئەللىنى، مانگى بەرز ئەو
سەرگۆزە كەوت و، بۆۋەتەنى خۆى، چراى شەو
ئەسلى، لە نەسلى، قوتبى شىمالە، بەرۋىشنى
وەك، بېچو قوتبە، مەركەزى (زەورا) نىشېمەنى
چەند سال، لە خوام ئەويست، كە لە كوردا، كچىكى وا
لەم خاكە ھەلەكەوئى، بەزەكا، بى بەجىبى ھىوا
وا ئەم ھىوايە، ھاتوۋەتە دى، زۆر بەدلخۆشى
جىسى لەتيف و شىعەرى سىنوخاتى دلەكەشى
ئەى سانجاتى، زادەيى، تەبەى ولاتەكەم
نوسىنى تۆيە، تامى خەللات و بەراتەكەم
باوكت، كە وئەيەكى تىرى، نايەتە، جىھان
پىيى خۆشە، تۆ، كە تىپەپى، لەو، نوورى نىشتمان

كۆرتەيەكى ژيان و بەرھەمى ئەمىن زەكى بەگ (۱)

محەمەد ئەمىنى كۆرى حاجى عەبدولپەحمانى كۆرى مەحمۇدى باپىرە. لە سالى (۱۸۸۰ ز)
لە گەرەكى گۆزەى شارى سلىمانىدا لە (حەبىبە) دايكى بوۋەتەو و دىيەى دىو. باوك و
دايكى نەخوتىندەوار بوون و باوكى خاۋەنى ولاخ و كاروان بوو. لە (۱۸۹۲ى ز). چوۋەتە
فىرگەى (مولكىي) سەرەتايى سلىمانى، دواى ئەودى لە فىرگەى مەلا عەزىز ماۋەيەك
خوتىندوۋىتە. لە ۱۸۹۳دا چوۋەتە فىرگەى روشدىيەى سەربازى سلىمانىيەو، دواى دوو سال
خوتىند چوۋەتە روشدىيەى سەربازى بەغداد. پاش سى سال خوتىند لە (۱۸۹۸ ز). دا چوۋەتە
كۆلىجى سەربازى ھەرۋەھا بەشى ئەركانى ئەستەنبول كە لە (۱۹۰۲) دا بەپلەى (رەئىسى
چاك)، دەرچوۋە و لە لەشكرى عوسمانى شەشەمى بەغداد دامەزراو. لە ۱۹۲۵/۱۱/۲۴ دا بۆ
يەكەمىن جار لە وەزارەتى (عبدالمحسن سعدون) دا بوو بەوۋەزىرى كاردارى و ھاموشۆ. لە
وەزارەتەكانى زانستى و بەرگرى و ئابورى و ھاموشۆدا بوو كە لە ۱۹۴۲/۲/۱۰ دا لەبەر
نەخۆشى بادارىي (رئىوماتىزم) بەيەكجارى دەستى لە ھەموو فەرمانىكى دەولەت ھەلگرت.
ئەمىن زەكى نەمر ئارەزوومەندى شىعەر، ئەدەب، خۆشەوسىن، نىگاركىشان بوو. زمانەكانى،

لە دواى سى عەسرىك ساسانى ھاتوون
زۆر تىمسالىان بوو، بەدەسەللات بوون

(۱) شىعەرەكانى قانع نۆ شىعەر، نازام بۆچى مامۇستا ھەشتى نووسىو.

بۆ چەلى مستەفا پاشا يامولكى (۲)

۱۹۳۶

ئېمە كە ئىمىرۆ دلمان غەمگىنە
جەژنى نازادمان لە لا وەك شىنە
مستەفا پاشا دىنيتەو ھەياد
مىللەت پەرۋەر بوو، كورد و سەر ئازاد
بووك و كچىشى، بوون بەرەبەرمان
بەوان ھاتنە ناو، مەكتەبى كچان
من كە غمۋونەى ئەو ھىممەتەم
بۆ پىشكەوتنى، قەومىك نىشانەم

(۱) پىرەمىرد لە ژمارە (۴۷۱)ى (ژيان) دا لە سەرەتاي ئەم شىعەرەدا نووسىو: (پەروىن بانو) كە مىللىكى
پىنج سالەيە ئەم شىعەرى بۆ چەلى مستەفا پاشا وتوۋ.

بۆ ئەمىن زەكى بەگ و صالح زەكى بەگى صاحبقران

۹- پىشوازى

۱۹۳۲

ئەمىن زەكى بەگ، صالح زەكى بەگ
ئەم دوو زەكايە، دوو شوعلەن يەك يەك
ئەمىن زەكى بەگ، پىشكەوت ئەمىرۆ دى
صالح زەكى بەگ، دواى ئەو ئەكەوئى
ياخوا بەخىرىيىن، چاۋ گەلمان رۆشن
ھەردووكيان، بۆمان، زۆر تى دەكۆشن

تەنھا بۆ ئەو، چووی بووی بەقازی^(۱)
 پیت بڵین: خودا و بەندەت لێ پازی
 ئەگینا پایەت، بێ پایان بەرز بوو
 خزمەتت لەسەر ئەستۆمان فەرز بوو
 ئەوسا بارەگای خودات بەدەست بوو
 ھەر تۆ دەریەست بووی، کەچی دەر بەست بوو^(۲)
 ویستت، خزمەتت، بۆ عەلەم عام بێ
 یا خوا (اتقوا) لە تۆ ناکام بێ
 دیارە ئەیزانی پۆژی بایەزید
 خەرقەکە ی تەر کرد^(۳) بۆ (ھل من مزید)
 چوو ئەو ئاگرە، بکوژینیتەو
 ئیسلامی لە دەم بسینیتەو
 وەلەکیک توولیک ئەدا لە رانی
 خەرقە ی فریدا، لە کزە ی ژانی
 بە ئازارێکی ھەتیو ڕووتی
 وتی تەر و وشک تیکرا بسووتی
 من قازیتتی تۆم لە لا خوش نەبوو
 دوایی بەشتی، ئەو فکرم تیکچوو
 وەم ھیممەتی خالت لەسەرە^(۴)
 بۆ ئەم ئیشە ئەو، دیارە پەھبەرە
 بیستوو مە پۆژی، پێش جەژنی قوربان
 ڕوو و شارەکەت، چوو بووی بۆ گەران
 تووشی شەخسێک بووی لە ئەھلی قەلەم^(۵)
 بەخەدری زبندەت، دابوو قەلەم
 تۆ خۆت، عەرەفات، لە عەرەفات بووی
 مەستی تەجەللای، زات و صفات بووی
 جەمال و جەلال، نیگای ئاوارە
 عەکسی کردۆتە، شووشە ی سەیارە
 تەجەللای خۆت بوو بەغەیرەت زانی
 ئەمە سەرپێکە، لە عام نیھانی

ئەگەر بەھەشتم، ببی و تۆ نەبی
 تال و بێ بەرە، لام وەک پەلکی بی
 مستی مەیلی تۆم، بێ جامی شەراب
 بولبولی تۆم و بێکەن بەکەباب
 لە سۆز و کزە ی برژاندەدا
 ھەر زکری تۆیە بەکول دەنگ ئەدا
 ئەگەر پۆژی تۆ بە بەندەگییە!
 فرۆشیارییە، ئەو مووچەت چییە؟
 دوو کەعبە ھەییە، یەکی لەگەڵ
 ئەو تر گۆشتە، کە ناوی دڵە
 ئەو ئەچی، بەردی، پەشی ماچ ئەکە ی
 ئەم ھەزار دەردی، پێ عیلاج ئەکە ی
 ئەگەر ئەتەوئ تۆ ببی بەمەرد
 ھەواو ھەوەسی خۆت بکە بەگەرد
 ئەلفی (مرادت) لەمراد، لا برد
 ئەوسا ئەبیتە (مەرد) ی گوردی کورد
 ئەروانیستە خۆت، بەتاو و تینی
 خۆت لە ئاوینە ی دێوا ئەبینی
 گلینە ی چا و بە، لە پێی ڕووناکا
 عەلەم ئەبینی و خودبینی ناکا
 دوو قافیەمان، لێ بوو بەدوو بال
 خال و چەمچەمال، بەدریژی سال

(۱) ئەم شیعری دووھم لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ دا بلاو نەکراوەتەو.

شیعری سەبەم بۆ شێخ محەممەدی خال

۱۹۴۱

شێخی پەوشەن خال، چرای نەوێ خال
 بەحوکمی قەزا، قازی چەمچەمال

دوو شیعرى پیره میڤرد بۆ عەبدولواحد نوورى^(۱)

شیعرى یه کهم:

بۆ چلهى عەبدولواحد نوورى

۱۹۴۴

زەردە پەر، لەسەر گەلەزەردە، کە دار و بەردە
زەرد هەلگەراوە، پۆچوو، ناو ئوفقى لاجوهرە
ئەو پۆژە جوانە، بەم هەموو، پەرسنگى نوورەو
پرووی کردە شارى تار و پەناى گرت لە دوورەو
ئیمەش چرایەکی گەشی، عیلمان، کوژایەو
پۆلەى وەتەن بەنالەو، ئەگرین لە دوايەو
(واحد) کە کۆچى کردوو، پۆژى چلهى ئەو
یادى ئەکەین بەداخەو، پۆژمان لە لا شەو
چەند جوانە، وینەکەى، کە لە (ژین) دا ئەژى وەها
کۆرگەل، هەمیشە، یادى لەلاتان بێ، توخودا

۱۹۴۴

ئەم وینەیهى، بەشینەو، ژین^(۲) خستیه سەر سەرى
شەخسێكى خۆشەویستە، بەفەزڵ و هونەرەو
رەنجێكى زۆرى داو، گەلێ لاوی پێگەباند
ئاسارى ئیقتیدارى، بەتەئلیفی خۆى نواند
گەیبیه ئەو، کە کەلکی وەتەن بگرێ، دەستی مەرگ
پێچایەو بەقینەو، خۆیناوی خستە جەرگ
داخی گرانە، قەدرى نەزانرا، لە ژینیا
هەر (ژین) ه، وا بەنالەو، ئەگرى لەشینیا
توخوا، کۆپینە، لاوینە، بۆ لاوی نیشتمان
وەک پیره میڤرد، چلهى بکەنە، ماتەم و فغان

یاخو بەقهولى گالتەى درۆزن
کەرەکەى خۆت لى بوە پموزن
بەلێ ئەو شەخسە کە هات رووبەرۆو
لەسەر کانیه کەى خدرى زیندە بوو
لە (کەر ترپینە)^(۱) (دەسنوێژى) نەشکا
کەر ترپینى بوو لە شپۆ و شکا
لە خام ئەوێ تۆ هەروا نیک بین بى
مژدە وەرگرى (روح الامین) بى
بە فەیزى رۆحى باپیر ئەمین بى^(۷)
گۆلدەستەى باغچەى ژيان و ژین بى

- (۱) ئەو کاتەى کە شیخ محەمەدى خال کرا بەقازى لە چەمچەمال و فەرمانى مېرى بۆ دەرچوو و شارى سلیمانى بەجێ هێشتوو، پیره میڤرد زۆرى پێ ناخۆش بوو کەوا توخنى فرمانى مېرى بکەوێ بەلکو ئەبویست لە جینگەى باپیری کە حاجى شیخ ئەمین بوو بپیتە جیشین و ئەو مژگەوتە بەئاوێدانى بهیلێتەو. م. ه.
- (۲) دەرەستى یەکهەم واتا بەتەنگەو وەهاتن، وە دوو دەمیان واتا پێى لى گیرا بوو.
- (۳) لای م. ه. نووسراوێو خەرقەکەى تەرک کرد. کە هەلەیه.
- (۴) ئەو بەیتە لای م. ه. لە لاپەرە (۳۰۲) ی دیوانە کەیدا نەنوسراو.
- (۵) لای م. ه. نووسراوێو (ئەهلى عیلم) کە دیارە هەلەیه و راستیه کەى (ئەهلى قەلەمە).
- (۶) کەر ترپینە: هەرواژیک بوو لەبەینى قەرەهەنجیر و کەرکوکدا لە کاتى خۆیدا، بەلام ئیستە ئەو هەرواژە نەماو بەلکو بەگریدەر وەکو تەختکراوى لى هاتوو. م. ه.
- (۷) ئەمین: نیازى لە (حاجى شیخ ئەمین) ه، کە باپیری شیخ محەمەدى خال بوو.

بۆ کۆچى شیخ عەزیزى براى شیخ صالحى شاعیر

۱۹۳۶

ئەى چەرخی چەپگەرد، چەواشەى بى باک
لە بەهاراندا، گۆل دەرێ لە خاک
تۆ نەوگۆلێکت، بێدەو و ژیر گۆل
زۆر کەست گریاندا، سزات دا بەدۆل
عەزیز گۆلێ بوو، بەئاو کەوت سبیس بوو
جێ هیواى خاک بوو، حەیفە لە کیس چوو

قه‌دری گوزه‌شته، ره‌غبه‌تی ئاینده‌یه، به‌تین
نامرن، نه‌وانه، وا له دلی میلله‌تا، نه‌ژین

(١) ئەم دوو شیعەری پیرەمێرد لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاونەکرابووە.

(٢) ژین: مەبەست لە پوژنامەی ژینە کە پیرەمێرد خۆی دەبیرد بە‌پێوە.

ئاهی زار(١)

١٩٤٩

بێ هۆش و شعور و دلفگارم
ناچار کە خەریکی ئاهی زارم
سا، بیکەرەوه، گری له زوڵفت
ئەو بەنده، گری، ئەدا له کارم
وێک بەفرە هەمیشە، ئاهی ساردم
ناوێری، کە بێتە لام، بەهارم
چی بکەم، کە بەشیتێ. کەوتە ناو شار
هیند، بەردم، ئەهوانی، سەنگەسارم
ئاخر! گولە‌کەم، کە تۆم لە دەست چووی
دل پریه له خار و، پرجە‌خارم
لەم بێکەسییه و، له جە‌وری بێ حەد
پاداشتم ئەوی، له کردگارم
دینیشت لە‌گە‌ڵ دلا فراندم
لای خواشتم نە‌ماوه، شە‌رمە‌زارم
وا مامە‌وه، بێ پە‌نا و هی‌وای تۆ
تە‌ن‌ه‌ا بە‌خە‌یاڵه، دە‌م‌گوزارم

(١) ئەم شیعەری له دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاونەکرابووە.

بە‌د‌کار(١)

١٩٤٩

سافی‌ل‌کە‌داری، دە‌ستی بە‌د‌کاره
شە‌پە‌دار هێ‌ج‌گار، زۆره لەم شاره

سە‌یدی قە‌ومێ، کە خۆش با‌وه‌ره
بە‌دە‌ست فیتنه‌وه، مێ‌کوتی سا‌وه‌ره
هی وایش‌مان هە‌یه، بە‌دویش ئە‌یژه‌نی
گۆش‌تی نە‌دیوه و دانی دە‌ناژنی
پێی ئە‌کە‌وێتە، هەر دی‌وه‌خانی
زە‌می خە‌لک ئە‌کا، هە‌تا ئە‌توانی
له دی‌وه‌خانیان، کە غە‌یبه‌ت با‌وه
ئێ‌ستا بە‌پۆ‌کەر، چاری کرا‌وه
خوا عە‌یبی بزنی، وا خستۆتە روو
کە‌چی کلا‌وی ک‌رد‌ووه بۆ بە‌روو
زۆری وا هە‌یه، مۆ‌توربه ئە‌ک‌ری
به رووی کێ‌وانه و کە‌ستانه ئە‌گری
لە‌م ها‌وینه‌دا، کۆ‌ل‌لاره زۆره
بۆ‌یه ژن و پیا‌و، کە‌وت‌وونه نۆ‌ره
پە‌شە‌بای نی‌سان، کە‌وت‌وتە و‌چان
وا رووی ک‌رد‌وتە، سو‌ریا و لو‌ینان
هەر وا زە‌عی‌مه و کە‌ن‌ون مارشاله
دوای با، ئە‌ی‌بینین، کە‌ق‌ون بە‌تاله
یا‌خوا پۆ‌ژی شام، نە‌کە‌وێتە شام
(ح‌سنی) و (س‌عاده) نە‌گە‌نه مە‌رام
شام کە‌ سە‌رین‌گای (ص‌لاح الدین)ه
(ص‌الحیه)یش، کوردی بە‌دینه
«ارم ذات الع‌ماد» ئە‌وێ‌یه
حە‌یفه نوش‌وستی بێ‌نی، ئە‌و جێ‌یه

(١) ئەم شیعەری له دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاونەکرابووە

١٩٤٨

گە‌رم‌اوای پە‌مە‌زان لە‌گە‌ڵ گ‌رانی
ئاو له د‌ل‌مان د‌یت لە‌بەر بێ‌ نانی
خۆ‌راک له مالا‌ هیچ نە‌ما‌وه بۆ‌م
پۆ‌ژوو، پامە‌کە، ئە‌ت‌گ‌رم، ئە‌ت‌خۆ‌م

قه‌له‌نده‌ر

١٩٤٩

لای قه‌له‌نده‌ر، هه‌موو، داراتی سلیمان^(١)، باده^(٢)
ئه‌و خوداناسه، سلیمان، له‌ موڵک نازاده
وا ده‌زانن، که‌ بناغه‌ی له‌سه‌ر ئاوه، دنیا
یا سه‌راو، یاخود، سه‌راویکه، زۆری باده
لاله‌ عه‌باسی، عه‌باسی، هه‌موو، وشکی کرد
ئاوی ئاواپی، له‌ شوپنیا، شه‌ته‌که‌ی به‌غداده

(١) سلیمان: واته‌ سلیمان پیغه‌مه‌ر.

(٢) باد: واته‌ با، هه‌وا و شتی نادیار.

نای گیانه‌ جهرگم^(١)

شویاتی / ١٩٥٠

نای گیانه‌ جهرگم، ...
توی، تویی، بی‌ تو، تویی په‌ره‌ی جهرگم
له‌ ده‌ورت، دوورم، نزیکه‌ مه‌رگم
به‌خوینی دیدم، گولگونه‌ به‌رگم
خوا به‌و جه‌ماله‌ی، که‌ به‌توی داوه
شۆری جنونی، خسته‌ دنیاوه
عه‌قل و هۆش و فام، لای که‌س نه‌ماوه
قیامه‌ت، به‌قه‌د، قامه‌ت^(٢) هه‌لساوه
گیانه‌ تو جوانی، ئارامی گیانی
خۆت مه‌شاره‌وه، هه‌تا ته‌توانی
بوئیمه‌ سه‌یری، سنعی یه‌زدانی
بو‌تۆیش سه‌رفتره‌ و زه‌کاتی جوانی
مه‌ترسه‌ نه‌وه‌ی، که‌ تو ته‌بینی
نایه‌و، ده‌قی، جوانیت، بشکینی
عه‌شقی ساف، عاشق، به‌رۆح ته‌ژینی
ئاره‌زووی وه‌سللی، له‌ لا نامینی

دوو شیعر بو‌ کوریک‌ی جه‌سه‌ن فه‌همی به‌گی جاف^(١)

یه‌که‌م

١٩٤٧

مه‌ژده‌یه‌کی خوش، هات به‌ته‌لغراف
کورپی بوو به‌دوو، جه‌سه‌ن فه‌همی جاف
له‌ناو جه‌ژنانا، جه‌ژن بوو به‌سی
دیاره‌ بوو به‌دوو، سییه‌ی له‌دوو دی
ئه‌مه‌ ته‌ئریخی، رۆله‌ی زه‌کییه
مه‌مه‌د سه‌روه‌ر، گشت ئیل به‌گییه

٩٢ ٤٦٦ ٧٢ ٥١ ٢٧ = ١٣٦٦

دووه‌م:

١٩٤٩

خودا، داد، له‌ ده‌ست، ئه‌م پیره‌ زاله
چه‌ند به‌سه‌ر دلی نازدارا زاله
جه‌سه‌ن به‌گ، له‌ جیتی دوو پاشا ماله
دوو چرای هه‌لکرد، له‌و بنه‌ماله
بای مه‌رگ یه‌کیکی، کوژاندۆته‌وه
دلی ئه‌و ئیله‌ی په‌نجاندۆته‌وه
(مه‌مه‌د سه‌روه‌ر) کوچی به‌خیره
قوچی قوربانی، قه‌زا وه‌گییره
خوا رۆله‌ مردن، به‌ئه‌جر ئه‌ژمیرو
یه‌ک، به‌، ده‌، تو له‌ی بو‌ئه‌بژیری
ته‌ئریخه‌ بو‌ ئه‌و، وه‌کو سه‌روشته
مه‌مه‌د سه‌روه‌ر، په‌پوله‌ی به‌هه‌شته

٩٢ ٤٧٦ ٦٦ ٧١٢ = ١٣٦٨

(١) ئه‌م دوو شیعره‌ لای م. هه‌ بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

زۆریان تهقدیرکرد، خه‌لکی له‌ویدا
ته‌فسیری غایه‌ی نادى بۆ کردن
یه‌کی‌تی و ڕێکی، خه‌فه‌ت ده‌رکردن
خوا ڕه‌واى بینى، نادیمان بۆ بوو
بێ ده‌ره‌تانى، مه‌ئموور به‌سه‌رچوو

(١) ئەم شیعەر له دیوانى پیره‌مێردى م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

حه‌فصه به‌هاره (١)

حه‌فصه به‌هاره، گول گه‌شایه‌وه
ئاوى کاریزی، شه‌ریف ژبایه‌وه
هاره هاری ئاو، خویندنى بولبول
سه‌د بار پیریش بى، شه‌وق ئەدا به‌دل
چواله گولێ کرد، ئه‌رخه‌وان سووره
هیشتا پشیوى، له‌ناو شار دووره
گولاله سووره، بووکی به‌هاره
منیش بۆ بووکی، دل‌م داغداره
به‌فر و هه‌له‌کوک له‌من قه‌ومه‌وه
گول به (توفیق) ی هه‌ولیر براره
تا تو و (فه‌هیمه) خوشن من هه‌روام
باوجود هه‌تا، ده‌مرم به‌ته‌مام
نه‌یسه، بێینه‌وه، سه‌ر باسی به‌هار
وا سه‌وز بوو سیو، هه‌لووژه و هه‌نار
شنگ و هه‌له‌کوک، پرچیان درێژ کرد
هینده‌م پیشۆک خوارد که‌لله‌می گێژ کرد
دارتکی زۆرم، کرد به‌بێ‌له‌کان
ئه‌یدم به‌ئیه‌وه بۆ بن گۆزروان
وا به‌خله‌خل، (نیسان) که‌ش هات
(چارشییو) سه‌وزی پۆشیوه ولات

هانا، هه‌ی سه‌رخیل، نازدارانى جاف
تۆ ئاوینه‌به، بۆ عه‌شقیکی ساف
ئالوده مه‌به، به‌لاف و گه‌زاف
بۆ ڕۆحی عه‌شقم، ببه به‌مه‌تاف

(١) ئەم شیعەر له دیوانى پیره‌مێردى م. ه دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(٢) قامه‌ت: قامه‌ت، بالات، به‌قه‌د به‌رزیت.

بۆ کۆچی سه‌ید نوورى نه‌قیب

١٩٥٠.

هه‌ر نیوه شیعریک ته‌ئریخیکه بۆی
ده‌لاله‌ت ده‌کا، له‌سه‌ر چاکیی خۆی
نوورى می‌ری سوور، چوو بۆ ئاو جه‌ننه‌ت
٢٦٦ ٢٦٠ ٢٦٦ ٨٩ ٥٧ ٥٣ (١٣٦٩) کزجی
فه‌قیدی سیاده‌ت که‌وته به‌ر ڕه‌حه‌مه‌ت
١٨٤ ٤٧٥ ٤٣٦ ٢٠٧ ٦٤٨ (١٩٥٠) زاینی

بۆ کردنه‌وه‌ی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی سلێمانی (١)

شوباتی/١٩٣٣

ده‌می بوو داواى، نادیمان ئه‌کـرد
زۆر به‌خیلیمان به‌شاران ئه‌برد
خوا بۆی ڕێکخستین، قه‌راری درا
هه‌رچی پێویسته، وا بۆی ڕێکخرا
باخچه‌ی به‌ر سه‌را کرا به‌نادی
گول و گولزاره، وادی به‌وادی
متصرف خۆی ته‌شریفی هینا
ئینتخاباتی ئه‌عزای پێک هینا
به‌رایى هه‌قیی نوکسه‌س دانرا
هه‌موو تیکۆشن یه‌کسه‌ر وه‌ک برا
متصرفیش نوته‌قیکی وای دا

(سیوجگه‌ری) زستان، ده‌لێن زۆر چاکه
بن توه‌که‌شمان، م‌الیوه و پاکه
شیش و مقه‌لی و ئاگرم داناوه
ته‌ماته‌ی سه‌ه‌وزی پارېشم ماوه
پشته مه‌غه‌ و دووگ، گورچيله‌ش دێنم
هه‌رچی بېفېرێنی، قو‌لی ده‌شکێنم

(١) مامۆستا م. ه‌ ده‌باره‌ی ئهم شيعره له لاپه‌ره ٣٣٦ی (پيره‌مێردی نه‌مر) دا ده‌نووسیت: ئهم هه‌لبه‌سته‌م له ده‌ستخه‌تێکی پيره‌مێرد خۆيه‌وه وه‌رگرتوه. به‌لام مێژووی پێوه نېيه، دياره که بۆ هه‌فصه‌خانی خوشکه‌زای وتوه که خوشکی جه‌لال صائب و جه‌ميل صائب. هادی صائب بووه و ژنی میرزا فه‌ره‌جی حاجی شه‌ریف بووه، که بازرگانێکی به‌ناویانگی به‌غدا بووه و پیاوێکی زۆرباش و له‌سه‌رخۆ و بێوه‌ی بووه.
پيره‌مێرد له به‌هاریکدا داوای لێ کردوون که له به‌غداوه به‌سه‌ردان بێنه‌وه بۆ سلێمانی و بۆ ئهمه ئهم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی بۆ ناردوون.

به‌نگۆکه و پياز و که‌ه‌وه‌ و ته‌رخوون
له‌گه‌ڵ به‌ه‌ارا، هه‌م‌وو به‌یدا بوون
سه‌رتوێژی ماست و په‌نیرێ تازە
هه‌م‌وو به‌غدا بۆی، ئاواته‌خوازه
ئاخ ئا ئهم به‌زمه، به‌تۆوه خۆشه
ئێوه‌ی تیا نه‌بن، بێ تامه و بۆشه
شایێ نه‌و‌رۆزم، ک‌رده به‌ناو و داو
ئێوه ديار نه‌بوون، لێم بو به‌زوخوا
تو خوا و پێغه‌مبه‌ر، به‌سیه غه‌ریبی
ئهو عومره خۆشه، له‌گه‌ڵ ئیمه بی
وا به‌شوێنتانا، خۆم دیمه ئهوئ
لام وایه می‌یرزا، منی خۆش ئهوئ
ئه‌گه‌ر ته‌شه‌ریفی بێته‌وه ئێره
ئهوانی ئێره، ئه‌ب‌نه گای گێره
له سایه‌ی خواوه، له کاراین زۆرین
(می‌یرزا) گه‌وره‌بێ، خۆش ڕانه‌بوێرین

بۆ شه‌هیدان مسته‌فا خۆشناو و محهممه‌د قودسی^(١)

١٩٤٧

دیسان وا کۆستی نوێمان که‌وته‌وه
گه‌ری گه‌ردوونه، کوردی گرت‌ه‌وه

ئهم دوو دار ته‌رمه، دوو نه‌ره‌شێره
زنجیران پ‌چ‌ران، گه‌یینه‌وه ئێره
له ڕێی ئیمه‌دا، گیانیان فیداکرد
ناوی بلندیان، وا بۆ خۆیان برد
ئهو په‌ته‌ی له‌م‌لی ئه‌مانه خرا
ئهوانی خنکاند، به‌لام په‌ت پ‌چ‌را
پ‌لنگی ئه‌نگێوراو به‌هه‌لمه‌ت‌تره
گۆم هه‌تا قوول بێ، مه‌له‌ی خۆشته
وا پ‌ی‌تمان ئه‌لێن ده‌م به‌پێکه‌نین
گیانمان فیداکرد، ئێوه‌ی پ‌ی‌ بژین
ئهم جووته شێره، دلێری شه‌رزه
له‌ناو مێژوودا، ناویان زۆر به‌رزه
هیچ پ‌ی‌یان ناوئ کفن و دفن و شین
شه‌هیدان له‌ناو د‌لمانا ئه‌ژین

(١) سالی ١٩٤٧ دواي ڕووخاندنی کۆماری ساوای کوردستان له مه‌هاباد، ئهو چوار ئه‌فسه‌ره کورده تێکۆشه‌ره‌ی به‌شدارییان تیا‌دا کردبوو به‌هۆی به‌هه‌له‌داچوونه‌وه خۆیان دايه‌وه ده‌ست حکومه‌تی پاشایه‌تی عیراق ئه‌ویش له‌بری لیخۆشبوون فه‌رمانی له سێداره‌دانی به‌سه‌را دان. له شه‌هیدان ته‌رمه‌که‌ی عزه‌ت عه‌زیز براهیه‌وه ئامێدی، خه‌یرو‌ل‌لا براهیه‌وه بۆ هه‌ولێر. مسته‌فا خۆشناو و محهممه‌د قودسی هێنرايه‌وه بۆ گردی سه‌یوانی سلێمانی.

بۆ داخستنی گۆفاری گه‌لاوێژ^(١)

١٩٤٩

داد له ده‌ست جه‌ورت هه‌ی چه‌رخێ سه‌ر چه‌وت
وا گه‌لاوێژ^(٢) که‌وت، گه‌لاوێژ^(٣) بۆچ که‌وت!
ئاسۆی ئه‌ده‌بی، کوردی پ‌ر ته‌مه
سفیده‌ی به‌یان، شینه ماتمه
(ژین) بۆ گه‌لاوێژ، بووبوو به‌په‌رژین
ئێستا له دواي ئهو، بێزاره له ژین
ئیه‌راهم^(٤) له‌ناو (نار) سووتاووه
(سه‌جاده‌ی)^(٥) ته‌قوا، بێ ڕایه‌ل ماوه

دله كهه غه مگینه (١)

١٩٣٢

دله كهه غه مگینه، دله كهه غه مگینه
ته گهر غه مخواری، وهره بمبینه
خوایه ئهه دلهت، توو بوچ دا به من
عشق و حه یاتم لیک بوون به دوزمن
عشق غه می ئهوی، حه یاتیش خووشی
ئاگر له دلهت، چون داده پووشی؟!
باری حکومهت، له جهستهه باره
دلیش به تیبری یار برینداره
دهورهی رۆژگار، گهردشی بادا
با به باده غهه بدهین به بادا
که غهه ئه مخاته مائی بیهوشی
ناچار دهست ئه کههه، به باده نووشی
دهستگیریم بکه، ئه ی یاری شه بگهره
به په یامی یار، له دل دهرکه دهره

(١) ماموستا م. ه ده لیت: پیره میرد ئهه شیعری له ئاهه نگیکی شانوئی قوتابیانی زانستیدا نووسیوه.

بو ئه حمده به گی توفیق بهگ (١)

بارانی نیسان بوو به مرواری
به رحمة به سهه ئیمه دا باری
زانستی به یه نیک برهوی کهه بوو
وهک گه وهه ره له ناو سه ده فدا ون بوو
غه واسی عیرفان له نه سلی غه واس
زانستی (٢) له گیت، گیتی کرد خه لاس
زانستی و زانست یاخواه بمتن
به لکو بیکه سان، به شهه و بخوین

له سایه ی خواوه پیمان کهوت په یمان
که هاوپه یمانان بوو بوون به ته یمان
ئیسنا له شایی سویند خوره کانا
دهنگی دههول دیت له کوردستانا
وا به هه لپه رکیش بهرز ئه بینه وه
به پییری ئه چین به پییر ژینه وه
هو هو ژین، هه ی ژین له کوردستانا
خاوهن مژده بی له سای یه زدانان
لاوکی کوردی بوو لاوانته
جنة الماوی نیشتمانتا
ناویرم له مه زیاتری بلیم
قه تار و زه بوور وهک یهک دیته گویم

شیوهنی نهو نه مامیک (١)

١٩٣٢

وا به کول، ئه گریم له گهه تۆ، هه وری سووری به همه نی
من به وهی گول کهوته ژیر گل، توو به وهی گول پیکه نی
تازه گول، بوو توو بوو، ئهه چه ندانه، سهه یرانم ئه کرد
توو به جیت هیشتین، گولستان، بوو به چاهی بیژنه نی
دایکی خاک، وهک دایکی بیگره باوهش، ئازاری مه ده
جیگه کهه ی تاریکه وا ترسا، له خه ودا رچه نی
دویننی نه وورۆزم به به ژنی، نهو گولانی ئال ئه کرد
دهوری دهوران، ده ورمی ئهه مـ پرۆ به به رگی شین ته نی
نیوه به ییتی دوایی رۆژی رۆینی ئهه ده ده خا
من ئه زانم سیبهری (طوبا) یه بوو ئهه نیشته نه نی

(١) پیره میرد ئهه شیعری بوو کۆچی خوشکیکی ئه حمده به گی توفیق بهگ وتوه.

بۆ کۆچی جەمیل صدقی زەهاوی

دووەم:

١٩٣٧

باوەڕ ئەکەم کە گیانی بڵند نامریت و ئەژی^(١)
جاران بەخەو بوو، ئێستە بەدیمانە هاتە دی
چەندە گیانی مردوو، بانگ ئەکری و گفتوگۆ ئەکا
فەن بۆ ژبانی تاسەری گیان، جستوجۆ ئەکا
بروانە ئاسمان بوەتە پەلکی زەرد و سوور
گیانی زەهاویە کە ئەدرەوشیتەو لە دوور
گویم لێیە بانگ ئەکا بەخیریت بەکۆمەڵی
ئەم هاتنەتان نیشانەییە، بۆ پەنگی یەکدەلی
شادم بەمە، بەمەیلەو یادئاوهریم ئەکەن
دیارە بەقەدری خۆتەندەو، بەرز ئەبێت وەتەن
هەتا حورمەتی گوزەشتەیی بێ، تازە پێ ئەگا
خۆتینی حەماسەت هەڵدەقۆلتێت لەناو پەگا
دەرکەوت زەهاوی وا لە دلی ئێمە دا ئەژی
چەند بەختیارە، دیارە کە ئاواتی هاتە دی
سەد سالی تر پیرسی، جەمیل صدقی وا لەکۆی؟
دەنگی بڵندی خۆی، لە هەموو شعرێ دیتە گوێ
نالێم کە هەیکەلێکی ببێ، وێنە مردوو
دیوانی شیعرێ چاکترە، ناودار و زیندوو
پێتار بەشیعرێ ئەو بوو کە (فیردەوسی)^(٢) ناسرا
فیردەوس^(٣) بوو بەهەواری دوو فیردەوسی وەک برا
کاک جەمیل، بەیادی جەمیل بوو، کە شیعرم هات
پاوەستە، زۆری ناوی، وەختە منیش بێمە لات

(١) پیرەمێرد ئەم شیعرە بۆ چەلی ماتهەمی جەمیل صدقی زەهاوی وتوو کە لە رۆژی ١٩٣٧/٥/٢٧ لە بەغدا
پێکھاتوو. پیرەمێرد شیعرەکە بەکوردی نووسیوە و دواوی کردوو بەعەرەبی و لەوێ خۆتندوو بەتێهە. وەک
مامۆستا هاوار نووسیویە، منیش کە تەماشای شیعرە عەرەبیەکەم کرد لە پووی کیش و دارشتنەو ناتهواو
بوو، بۆیە هەر کوردیەکەمان نووسیوە.

خۆتەندنی شەو، رۆژ ئەکاتەو
پەردە ی تاریکی، لائەباتەو

(١) پیرەمێرد ئەم شیعرە بۆ ئەحمەد بەگی توفیق بەگ نووسیوە کە بۆ جاری دووەم بۆتەو بەمتصرفی سلیمانی و
قوتابخانە ی زانستی ژباندۆتەو.
(٢) زانستی: قوتابخانە ی زانستی.

دوو شیعر بۆ کۆچی جەمیل صدقی زەهاوی

یەکەم:

١٩٣٧

تەوێکی نەبوو، ئەمسال، ئەمەندە خۆل باری
تەعاملی نەبوو، هەور کەوتە گریه و زاری
فەلەک بوو، خاکی ئەبێژایەو، بەسەرمانا
مەلەک بوو، چاوی دەئیشایەو لە گریان
بە بای زەهاو بەهاران کە هەوری رەش ئەگری
بەشیننی بۆلبۆلە گریان شەونم و هەوری
هۆزازی گۆلشەنی ئەم خاکە پاکە بوو تاک بوو
فەزای ئەدەب بەچرای شیعرەکانی رووناک بوو
بە بالی شیعر و ئەدەب، شاهبازی میعراج بوو
شەهی سەیری ئەدەب، فەلسەفەیشی سەرتاج بوو
ئێتر نەماو ئومێدم، لە داری دنیادا
بگاتە ریزی جەمیل صدقی، کەس، لە (زەورا) دا
بە مەسەرەعێکە دەمی مەرگ و تەرجەمە ی حالمان
کسوفی رۆژە (ذهاب) ی زەهاوی لای عالمان

(۲) فیردهوسی: شاعیری به ناوبانگی فارس و خاوهنی شانامه.

(۳) فیردهوس: واتا به ههشت.

بۆ پهروین^(۱)

۱۹۲۸

خوشکه گیان پهروین، ئەستێرهیهکی ئاسمانی
که چاو ههڵدێنی و ههڵدێی، ئەوهندهی فینۆس جوانی
له پهلکی (نایشی و فاتمه) (۲) دیلانیت بۆ ههڵئهخهه
به پهیهی عیسادا له ئاسمانت سهڕئهخهه
فریشتهکان دینه لات، که وهختی خۆت نیشان دا
پایان کیشهره خوار، به پێگای کاکیشاندا
دهبا له ناو کوردا، به لکیسیکیش په پیدایی
به شکو تهختی سلیمان، به هۆی تۆوه ئاوابی

(۱) ئەم شیعری بۆ (پهروین) کچهزای نووسیوه به بۆنهیه به زمانی (فایق هوشیار) ی برایهوه

بۆی وتوو.

(۲) نایشی و فاتمه: په لکه زێینه، پرچی نایشی و فاتمه.

۱۹۴۳

«نوقستهی سهیرانی یارانی لایرد
چوو سه رهحمهت، خه لکی لێی پاکرد
نه ورۆزی خسته، بارانی نیسان
وا ئەم جومعهیه ئهچین بۆ سهیران»

ماتهه^(۱)

۱۹۳۹

ئهمڕۆ رۆ رۆیه و شین و ماتهه
چهرخ نیلگون خومخانهی خهه
به هار روو زهرده، رهنگی وههه
هه ور بۆمان ئهگری هیشتا ههکهه

تازه نه مامان، سه ره گه لایه
تازه نه مامان سه ره له گلایه
دنیا گهرم بوو، وا دهی سیبه هات
سیبه ری ئیمه، رووی کرده نه هات
ئه و روشت بۆ خۆی جیگای به هه شته
ئیمه که وتینه شه ری که نیشته
دنیا خراب بوو تا هات ئه گۆرپا
جیی چاکان نه ما مه گهر له گۆرپا

(۱) پیره مێرد ئەم شیعری له کاره ساتی کوشتنی (مهلیک غازی) دا وتوو.

بۆ حاجی عهلی ئاغای^(۱)

۱۹۳۹

موحبی ئالی کاک ئه حمهه (۲) سه دیقی نه سلی گه یلانی (۳)
ئه نیسی عالم و فازل، جه لیسی شیخی عوسمانی
چرایه کی سلیمانی بوو، شه وقی دابوو به غدا
له جیی پهروانه خۆی بوو بوو، به خزمه تکاری ئینسانی
خوا به و خزمه تهی کردی، مکافات و ده ها داوه
له خزمهت باوکیا نیژرا، له بهر پیتی غهوسی گه یلانی
له ئاسمانی عیبادده تدا شوعاعی مانگ و رۆژتیک بوو
به فهیزی (قادر) (۴) و نه قشی منه وه ر بان و ئه یوانی
ئه لیم هه قمه بتوریم، بۆچی تۆ پیش خۆت نه دام گیانه
خه ریکم پاره پاره کی، کراسی عومری گریانی
هه موو خزم و کهس و کارت هه تا به غدا سه فه ریان کرد
ئه وا من دیم له خزمه تتا، هه تا ده رباری سویحانی
دوعا دینم له گه ل خۆمدا، به دیاری، باریکی سووکه
له جه معی ئالی قوریانی و هه موو شاری سلیمانی

که چووی بۆ (جنة المأوى) ئەمە تەئربخی رۆینتە
 علی غالب چووہ مەئوای ئازادی بەمییوانی

۱۳۵۸ ی کۆچی

(۱) حاجی عەلی ئاغای باوکی عبدالله لوتفی.

(۲) ئەحمەد: مەبەست لە حاجی کاک ئەحمەدی شیخە.

(۳) گەیلانی: شیخ عبدالقادی گەیلانی.

(۴) لای م. ه. بەهەلە نووسراوە (بەفەیزی قادری نەقشی) راستییەکی ئەبێ بنووسریت: قادری و نەقشی. چونکە
 زۆر کەس هەن پەپەرەوی هەردوو تەریقەتە کە دەکەن. واتا سۆفی و دەرویش، نەقشی و قادری.

۱۹۴۹

«مام پەمەزان سێ لاقە، هەر لاقیکی دە ئەمۆست
 رۆژێ ئەمۆستێکم بێ لە بیست و نۆ دا ئەو نۆست
 ئنجنا من راست بوومەوه، ئازانە چاپک و چۆست
 ئەوم دەرکرد لە مالتی کەردم بەجەژنی درۆست
 حسابی کۆن سەیریکە لەسەر پینج و دەیو بیست
 هەر سێ پینج و دوو بیست بوو پەنج و سەدم نەدەبیست»

گولستان، ڕەنگی زەردە (۱)

۱۹۳۳

ئەوا پایزە گولستان، ڕەنگی زەردە

گەلای دار وەری، بای سەحەر ئاهی سەردە

بالتە لە هەردە

دلی پر لە دەرە

پەریشانە سونبول، چنار بەرگی لوولە

گولی قەهقەهە ماتە، مینا مەلوولە

چە عالەم شموولە

ئەم ئەیلولە غوولە

درەختیکی طوبای بەهەشتی عیراق بوو

لە مەئوایە، مەئوای، کە، سایە بەسەرچوو
 درێغا لە دەست چوو

بەلام زوو، بەزوو

لقیکی بڵندی لەجێ و، جیتی هیوایە

وێک ئەسلەکی سایبان بێ، خودایە

کە دالەدە و پەنایە

وهدیعی نیایە

کە بەلکو عیراق، وێک، عیراقی

عەباسی

بەهەشتی زەمین بێ، بەلالە عەباسی

بڵندە ئەساسی

نەبینی کەساسی

بەعیلم و فنون بێیە دەورانی مەئوم

فرانسە دیسان پەپەرەوی بیت و مەفتون

هەموو شاد و مەمنون

وێک عەهدی هاروون

کە ئیمەش نەوێ فازلی ئەو زەمانەین

ئەبێ سەرکەوین، تا بزانێ لەوانەین

لە باپیر نیشانەین

فیدایی یەگانهین

(۱) پیرەمێرد ئەم شیعەری بۆ ماتەمی کۆچی مەلیکی عیراق وتوو. هەرەها لە سالی ۱۹۳۹ دا دیسان
 دەستکاری کردوو و لە کۆچی مەلیک غازی دا بلاوی کردۆتەوه. ئەم دوو شیعەرە هیچیان لە دیوانی پیرەمێرد
 م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

تێبینی: لە سەرەتای هەردوو شیعەرە کە دا پیرەمێرد نووسیویە: نەشیدە ماتەم، گۆرانی مەکتەب. لەسەر وەزنی
 «بەهاران چە مەحزون ئەنالتینی بولبول».

بروانە رۆژنامەی ژیان ژمارە ۳۸۱ سالی ۱۹۳۳.

رۆژنامەی ژیان ژمارە ۵۶۱ سالی ۱۹۳۹.

سۆزی شیعی تۆ له (ئاته شگا) وه
ئاگری نه ورۆزی خسته دنیا وه
ئهو حهوته وانیه له کایه دایه
هه شیر و شیر و شتری تیا به
شیعی تۆ له سهه، چیا کوردستان
له رزه ئه خاته سوپه هری ده وران

(۱) ئه شیعره له دیوانی پیره میردی نه مری م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

بۆ سهید ئه حمه دی خانه قا له که رکوک

۱۹۴۹

«دوو دار پیکه وه، بخه یته کووره
هتند لیکیان خوش دئ، گریان وهک نووره
ئیتستا ههردوو کمان، وه ها پواوین
گیرمان نه ماوه، جهری سووین»

شینى مستهفا مه زهههه (۱)

۱۹۴۶

ناخ چی بکهین له گه ل، چه رخى چه پگه ردا
مینای دلمانى، کیشا به به ردا
برینى جهه رگی، کولاندینه وه
چرای زانستى، کوژاندینه وه
له گردى سه یوان، مه حشه ره له ساوه
ئه م شاره تیکرا، وا خرۆشا وه
مستهفا ئه فه ندی، کوچی دوایی کرد
خوشى ئیمه شى له تهک خرۆیا برد
هه وری ئاسمان، کردی به باران
فرمیسک ئه بارى، له دیدهى گریان

ماته می به هار

به هار ماته می که وته ناو، رهنگى زه رده
به گریانى هه ور، باى سه هه ره، ئاهى سه رده
بالنده له هه رده
دلى پر له ده رده
درهختیکى طوبای به هه شتى عیراق بوو
له مه ئوایه مه ئوای که سایه ی به سه ره چوو
دریغا له ده ست چوو
له نه وجوانیا زوو
لقیکی جوانى له جیبه و جیبه هیوا به
وهکو ئه سه له که ی سایه یان بئ، خوا به
په نا و هیوا به
له بنجى نیبا به
که به لکو عیراق، وهک عیراقى عه باسى
به هه شتى زه مین بئ، به لاله عه باسى
بلند بئ ئه ساسى
نه بینى که ساسى
هه موو ئیمه به نده و نه وه ی ئه و زه مانه یان
ئه بئ پیشکه وین، تا بزانی له وانیه یان
له ئه جداد نیشانه یان
فیدایى یه گانه یان

بۆ رۆحى مه وه وه ی (۱)

۱۹۴۸

ئه ی به ناو مه عدووم، وه ی به گیان مه وجود
عه ده م زینه نه تی، داوه به وجود
با مه عدوومیش بیت، نامری هه ره ئه وى
شیعرت بانگ ئه کا، ها، ها، مه وه وه ی

ئەحمەد موختاری وەسمان پاشا، لە باوکەوه کە یخوسەرەوی، لە دایکەوه ئەردەلانی، ئیبراھیم
سەخا و زەکا بووبووە نەگبەتی سەرشارانی. خۆی دانا دوو داخی بەدەلێ عەلما نا.
شاعیر بوو، شاعیر، ئەنجامی وایە
فەلەک بەزەیی بەکەسا، نایە!

(١) سیروان: ناوی سیروان. ئەحمەد موختار بەگی جافی شاعیر لەو رۆژەدا لەسەر کەلەکیک لە کەناری ناوی
سیروان شەهید کرا. سالی (١٩٨٥) من چووم بۆ عەبابەیلێ کە گۆرەکە لە وێتییە و هەلبەسترا بوو ئەم بەیتە
لەسەر نووسرا بوو. کەوا بزانم شیعری قانە کە بۆی نووسیوە:
«رۆڵە مردوو نیم بزانه شیوهنی کوردانە
نامەوی دجلە و فورات و ئارەزووی سیروانە»

مزگەوتی خورمال

١٩٤١

چوومە مزگەوتی خورمال بەگریان
ئاخ رۆژی رەش و وێران و عۆریان
تەهلێلە بوو بەچەکە و کەوان (١)
پیزی بەستوووە ئەسپیتی مریدان
هەر مالتی خواوە ئەبیری بەتالان
ئاساری کۆنی ئیسلاام پروخواوە
بەجال جالۆکە، مینبەر تەنراوە
ئیمامی میحراب کولەکە ئاوە
پێخەفی کۆنی تیا هەلچنراوە
خەلک لەبەر بێگار هاتووونە ئامان
دەوری ئەسحابان سێ مزگەوت کران
یەکیک لە (نگل) دووهم لە (کرمان)
سێهەم لە (خورمال) سەرچاوەی کوردان
هەر سێ ئاساری ئەولای هۆمەرە
ئاساری فەخرە بۆ دەوری ئەوان
سولتان سەلیم گۆی، شاھی بردەوه
قوبە و منارە تازە کردەوه

هاوین و باران، مانای لێ بگری
بۆ مەرگی ئازیز، ئاسمان ئەگری
ئەم خەلکە کەوا بۆی بەپەرۆشە
سەبارەت بەخووی چاک و پرووی خوشە
خزمەتیکێ وای کرد لە دنیا دا
دەرسی ئەخلاق بە مەردمان دا
جۆش و خرۆشی شیوەن پروانە
تێدەگە قەومی کورد قەدرزانە
وەک ئیشی داخی خوش نابیتەوه
شونیشی هەروا پر نابیتەوه
مستەفا مەزھەر کە ناوئراوە
بەو ناوە سالی مەرگی بێژراوە

٣٢. ١٠٤٥ = ١٣٦٥ = ١٩٤٦

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

بۆ کۆچی مەلا عەزیزی موفتی

بەدوو مەسەرە بەمیلادی و بەهيجری
بە دوو تەریخ قەلەم بۆ موفتی ئەگری
ئەنالینێ لە غەمگینی، کە نەفتی

(عزیز قوم لە دەستمان چوو بمفتی) ١٣٦٦ - ١٩٤٧ زاینی

ناسۆریکی تازە بۆ دلی کوردەواری

رۆژی (٥)ی شوباتی (١٩٣٥) کە ئەحمەد موختاری وەسمان پاشای جاف بە دەستیکێ ناپاک
شەهید کرا.

دوو مەسەرە، یەکی، کە یخوسەرەوانی
دوو مەمیان خالی، پرووی ئەردەلانی
بووبو بەشیعری، جوان و نەجوان
دریغا فەلەک، خستیه ناو سیروان (١)

قه‌لایه‌کی کرد به و سه‌ر گرده‌وه
سه‌ربه‌رزی خسته قه‌ومی کورده‌وه
شیخ بو به‌واریس بۆ قه‌ومی ئەوان
که شیخان تۆیه‌ی مورید دانه‌دهن
ئه‌لێن (ده‌ست زه‌نی) (۲) مائی که‌س مه‌که‌ن
به‌لام که خۆیان مورید رووت ئەکه‌ن
مه‌که‌یان بۆ نییه، سوالکه‌ری مه‌که‌ن (۳)
مولکی خوا و سولتان که‌وته ده‌س ئەوان

- (۱) چه‌که‌وه‌وان: نیازی له چه‌که‌وه‌وانی هه‌لاجه. وا دیاره له‌و کاته‌دا که پیره‌مێرد چۆته مزگه‌وتی خورمال، هه‌لاجی تیا‌بووه. که لۆکه‌ی شی کردۆته‌وه تیا‌یا م. ه.
- (۲) ده‌ست زه‌نی: یه‌عنی ده‌ست‌درێژی.
- (۳) مه‌که‌که: شاری مه‌که‌که له‌ سه‌عوویه. له‌ کاتی خۆیدا پێش دۆزینه‌وه‌ی نه‌وت زۆر هه‌زار بوون و گه‌لیکیان سوالبان کردووه.

چوارین

۱۹۴۷

«نۆخه‌ی پێکه‌نین ده‌می هه‌لپچریم
له‌و خۆشیه‌ی که‌وا دانیشتموم ئە‌گرم
هه‌روه‌ک ئاوینه‌ی رووت و بێ به‌رگم
ده‌وران له‌ ئه‌رکی به‌رگی دابریم»

بۆ کۆچی مه‌لا ئه‌فه‌ندی (هه‌ولێر) (مه‌لا گچکه)

۱۹۴۱

ئاینی ئیسلام ده‌ری خستووه
دوای مردن گیانی وه‌لی زیندوووه
وه‌لی سیفاتی خودای تێدایه
نائبی نه‌بی و له‌به‌ند په‌هایه
به‌ هیدایه‌تی خودا مه‌حفوووه
نه‌بی مه‌عسوومه، وه‌لی مه‌حفوووه

سیفه‌تی پایه‌ی وه‌لیتی سیانه
عیلم و ئه‌ده‌ب و زیکری سو‌بحانه
جگه‌ له‌وه‌ی ئەو، بابی هه‌زار بوو
چاکه و به‌خشنده‌ی هه‌زار هه‌زار بوو
نیوه شیعرێ دوایی ته‌ئریخی خشته
مه‌دره‌سه‌ی مه‌لای هه‌ولێر به‌هه‌شته

۱۹۳۵

«مژده‌بی حه‌رفی تازه‌مان بۆ هات
هاکا دیوانی مه‌وله‌وی ده‌رهات
حه‌سه‌ن به‌گی جاف گه‌وره‌بی نواند
ته‌رجه‌مه‌ی حاالی مه‌وله‌وی گه‌یاند»

بۆ کۆچی شیخ حسام الدینی ته‌ویله

په‌شه هه‌ور ئامان، ته‌ختی هه‌ورامان
ته‌خت بووه له‌گه‌ڵ به‌خته هه‌ورامان
تاریکایی شه‌و ئیواره ده‌رکه‌وت
لافاوی دیدی دینداران سه‌رکه‌وت
ئه‌م بوومه‌له‌رزه و تۆف و تۆفانه (۱)
دیار بوو نیشانه‌ی ئاخ‌ر زه‌مانه
دوای حسام الدین شیرێ دین سوا
خار (۲) له‌ ته‌ویلی (۳) ته‌ویله (۴) پروا
هه‌یکه‌لی نووری، شای (ذوالنورین) بوو
هیوای دوو به‌های به‌های که‌ونه‌ین بوو
رۆژی کۆچی ئەو وا ئە‌نووسی (ژین)
پای جنان منزل شیخ حسام الدین

=۱۳۵۸

- (۱) له‌ سالی ۱۳۵۸ی کۆچیدا له‌ سلیمانی لافاو و بوومه‌له‌رزه‌یه‌ک بووه پیره‌مێرد ئە‌لێ گوايه ئە‌وه نیشانه‌ی کۆچی دوایی ئە‌و بووه.

رۆژی هه‌یوای من له‌سه‌ر رۆژه‌لات
 هه‌لات و نه‌گه‌سه‌ت له‌چنگی هه‌لات
 ساحه‌ی کوردستان ئنجا پروناکه
 لاو پێگه‌یانندن به‌دایکی چاکه
 دایکی وه‌ته‌نه‌ که‌ بانگی ئه‌که‌هین
 هانا بۆ دایکی دڵسۆزمان ئه‌به‌هین
 ئه‌مه‌ دوو ساڵه‌ له‌ مه‌کته‌بی کچان
 کرده‌وه‌ی جوان جوان دیننه‌ مه‌یدان
 وه‌ک په‌ری جلوه‌ی نمایش ئه‌که‌هین
 عاله‌م مه‌جبووری ستایش ئه‌که‌ن
 به‌نه‌قش و نیگار هونه‌ر ده‌نوێن
 به‌سنع‌ه‌ت ئه‌هلی هونه‌ر ده‌نوێن
 ئیستا ته‌دبیری مه‌نزلیان زیاد کرد
 به‌خواره‌مه‌نی منیان به‌یاد کرد
 دیاره‌ دوای هه‌یوای سه‌ره‌رزى ئه‌وان
 ته‌نه‌ها خواره‌نه‌ غایه‌م له‌ ژیان
 سینیه‌کم بۆ هات شیرینی شیرین
 نمونه‌ی په‌نجه‌ی په‌نگین و شیرین
 وانیلیای عه‌تری عه‌ره‌قی روخسار
 بۆنی لوانته‌ی زولفی زێڕین تار
 چۆن پوخته‌ نابێ مه‌غزی ئه‌و لوتفه
 که‌ مه‌مک ئه‌مژنی له‌ سای ئه‌و زولفه
 به‌ یادی غه‌مه‌زه‌ی چاوی کاله‌وه
 منیش که‌ه‌وتمه‌، ناو خه‌یه‌یاله‌وه
 (دوگۆچوربای) ناوی چه‌ن خۆشه
 ئیستاش بۆ دلم به‌جۆشه
 عیلم و سنع‌ه‌ت و خووی ئه‌م کچانه
 په‌هه‌به‌ری به‌ختی نه‌وجوانانه
 ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی له‌وان پاشکه‌وێ
 دیاره‌ میله‌ته‌ی پێ پێش ئه‌که‌وێ

(٢) خار: درک

(٣) ته‌وێل: ناوچه‌وان، هه‌نبه

(٤) ته‌وێله: هاوینه‌هه‌وارێکی خۆشی هه‌ورامانه و مه‌رکه‌زی ناوچه‌ی هه‌ورامانه.

بۆ فه‌یسه‌لی کۆری ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندی

که‌ له‌ هه‌ولێر کۆزراوه

١٩٤٣

هه‌ورێکی سوور، له‌کاولی وه‌ته‌ن، که‌وته‌ گرم و هوور
 دایشت، به‌شپن و گریه‌وه، فرمێسکی خۆینی سوور
 وامزانی پێشپه‌ویکی، گولاله‌ی به‌هارییه
 گولێ نه‌ورۆزه، به‌رگی سووری، کورده‌وارییه
 هه‌ی رۆ، تومه‌ز گولاله‌ نه‌بوو، خۆینی لاوێ بوو
 هه‌لکه‌وتووێه‌ک بوو، بۆ هه‌موو کورد، نوری چاوێ بوو
 له‌م کاته‌دا که‌ گول له‌ هه‌موو ده‌پشکوێ
 کوێر بی فه‌له‌ک له‌ تازه‌ گولێ ئیسه‌ چیت ئه‌وێ
 چرایه‌ بوو بۆ نیشتمان، خۆی به‌و هیوایه‌وه
 ئه‌بویست پروناکی بنوێنێ، ناخ زوو کوژایه‌وه
 تو خوا کوپینه‌ سا تێر بگرین، شینی فه‌یسه‌له
 ئه‌و خۆینه‌ی وا پزراوه‌ هیوای کوردی تێکه‌له
 کۆمه‌ل غه‌زایه‌، ماته‌مه‌، شینه‌ له‌ناو گه‌لا
 ته‌ئریخیه‌، فه‌یسه‌له‌ چووه‌ بۆ خزمه‌تی مه‌لا(١)

(١) مه‌به‌ستی له‌ مه‌لا ئه‌فه‌ندی هه‌ولێره.

بۆ کچانی سلێمانی

١٩٣٥

هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ که‌وا کچانمان(١)
 بوون به‌ئه‌ستێره‌ی سپه‌ری عێرفان

قهومیک پیشه‌وای باشی پیشکەوئ
له دوايش بئ دوايي، هەر پیش ئەکەوئ
عیلم ئەله‌مه‌ بۆ سوپای شه‌وکه‌وت
ئیمه‌یش ئەمجاره‌ هونه‌رمان ده‌رکه‌وت
ئۆخه‌ی چهن خۆشه‌ له‌م شوئنه‌ به‌رزه‌
کۆمه‌ل به‌ستین زۆر جار به‌م ته‌رزه‌
دلمان به‌فه‌یزی معارف شاد که‌ین
ئهمجا مدیری معارف یاد که‌ین

(١) ئەم شیعره‌ لای م. ه. بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌

(٢) ئەم شیعره‌ لای م. ه. بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

(٣) ئەم شیعره‌ له‌ ئاهه‌نگی قوتابپاندا خۆتندراوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

بۆ خزمه‌تگوزاریک

١٩٤٩

چهند خۆشه‌ یه‌کئ له‌لای گه‌وره‌ی خۆی (١)
به‌زبانێ خۆی، بدوئ، بلوئ، بۆی
ئهم پازی دلی، باش ئەدا ئەکا
ئهویش پیتی خۆشه‌ که‌وا تیی ئەگا
ئهم زاته‌ی ئەمڕۆ لامان میوانه‌
نه‌ک میوان، خاوه‌ند، هه‌م نیگه‌هبانه‌
دانگیکی ماوه‌، که‌ هه‌موو عیراق
بلین شه‌خسیکه‌، هه‌لبێژاردی تاق
عوومریکه‌ نه‌زمی ولاتمان ئەدا
وا هه‌لناکه‌وئ یه‌کئ له‌سه‌دا
گه‌لئ له‌عه‌دلا عومری برده‌ سه‌ر
سه‌ر پیتی عه‌دلی خا، عه‌دلی دوو عومه‌ر
ئهم قه‌ومی کورده‌یش، که‌ قه‌درزانن
به‌روانن به‌دل، چۆن تیی ئەروانن

نازی شاگردی به‌فه‌ن ئاماده‌
دیاره‌ ئەسه‌ری سه‌عی ئوستاده‌
ئیمه‌یش سوپاسی هه‌موویان ئەکه‌ین
یه‌ک بن و موویان نه‌که‌وئته‌ به‌ین

١٩٣٥

«خوا له‌م به‌هاره‌دا گۆلی جوانی گه‌شاندوه‌» (٢)
عه‌شقی جوانی خۆی له‌ دلی من خشانده‌وه‌
پۆلی کچان له‌گه‌ل گۆلی ده‌شت که‌وتنه‌ له‌نجه‌وه‌
شه‌وق که‌وته‌ گه‌نجه‌وه‌، دلی پیر که‌وته‌ ره‌نجه‌وه‌
دوینئ کچانی مه‌کته‌بی (زه‌هرا) وه‌کو زه‌هور
یاربان ده‌کرد و جنسی له‌تیف پر بوو هه‌وش و ژوور
حه‌فه‌ی ژنان بوو فاته‌ی عالییه‌ی مودیره‌یان
پازاندبوونییه‌وه‌ وه‌ک ئەسته‌یره‌که‌ی به‌یان
خۆشی به‌و نووری عیسمه‌ت و فه‌زل و وبقاره‌وه‌
خۆش ئاماده‌یی ده‌کرد به‌ته‌وازوع له‌ خواره‌وه‌
ببست جۆر هونه‌ر ته‌واوبوو، ستایش ته‌واو نه‌بوو
من هه‌ر هیوام به‌وانه‌یه‌ بۆمان بکه‌ونه‌ پروو

١٩٤٩

چهند خۆشه‌ ئینسان خه‌لکی شاری بئ (٣)
هه‌رچی ببینئ، خوئنده‌واری بئ
خوئندن و هونه‌ر ئەمه‌نده‌ باو بئ
هه‌رچی ببینئ، فه‌زلئ ته‌واو بئ
کاتئ که‌ میلله‌ت قه‌در بزانی
مندال هه‌ول ئەدا هه‌تا ئەتوانئ
که‌ مندالیکمان، گه‌یییه‌ جائزه‌
بلتی سه‌به‌بی، سه‌عییه‌، جائزه‌
یه‌کئ خه‌لاتی هونه‌ر ئەپۆشی
زۆر که‌سه‌ ئەیه‌وئ وه‌ک ئەو تیکۆشی

دینه کە ی ئیـمە هەلبـێژێراو
 کـردەوێ چاکـمان بۆ دانراو
 خـزـمەتـی وەتـەن بە دین ئەزانی
 (حب الوطن من الايمان)
 تەربییە ی ئەو لاد لە سەر ڕیتی ئیسلام
 خـزـمەتـی قەـومە بۆ خاس و بۆ عام
 ئەم قەـومە بۆ تۆ دەست بە دوعایە
 کە دەست لە دەست بێ قووت لە خواوە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیژد م. هـ دا بلاو نەکراوەتەو.

دهمی بهیانیان (۱)

چەند خۆشە ھەستانی دەمی بەیانیان
بۆ گیانی پوون نوور دەباری لە ئاسمان
لە جێ ھەستام، جریوێ چۆلە کە ھات
چاوم شت و جلم گۆری پۆژ ھەلات
چام خواردووە و جانتام گرت بە دەستەوہ
ھاتمە مەکتەب، چومە سنفی دەرسەوہ
چابوو شوکۆر بە دەرسما گەیشتم
دیتە زوو ھەستا بووم، چاک تیگەیشتم
پووم کردە خوا بە دل لێی پارامەوہ
ئنجال لێی دانیشتم بە ئارامەوہ
بییری ئەمەم کردووە، ئاخۆ دەژین
بەم خۆبندنە کەلکی نیشتمان بگرین
بە لێ بۆیە ئارەزووی خۆبندن ئەکەم
ھەر خۆبندنە ئاوا ئەکا ولاتەکەم
پۆژ لە پۆژ ھەلات، ھەلات بەم خۆبندنە
خۆبندن بۆ دوایی پۆژ وەک تۆ چەندنە

دَلخۆشپه که، له ههردوو لایه
 بۆ ههردوو لایه، لوتفی مه ولایه
 کهواته مه ولا، له مه ولا یار بێ
 له نه ولادیشیا، جه وهه ری دیار بێ

(۱) ئەم شیعەرە لەلای م. ھ. بلاو نە کراوە تەو ھ.

بۇ علاءالدين سجادى

«تۆف علاءالدين پۆلهی باوانم
ئاگـرت بهردايه ژين و ژيانم»

بۇ خزمەتگوزارىك^(۱)

1939

قەدومى ئىكەن ئىكەن پەشەرىدىكى قەدە
 قەدەرتان، بەقەد، قەدر، سەئىدە
 حوسنى نىيەت و حوسنى ئەخلاقىتان
 ئىمە ئەخاتە سەرووى ولاتان
 ھەرچى ھەوالى، دىنا تىئەگا
 ئەللى بەخوئىندن، قەومى پىئەگا
 بەللى ئىنكارى خوئىندن ناكەرى
 بۆھەموو شەئى، خوئىندن كەلەك ئەگرى
 بەلام زىنەتى خوئىندن ئەخلاقە
 خوئىندن بۆ بەدخو و ماىە شىقاقە
 شەيتان ئەو ھەموو عىلمەئى ئەزانى
 چونكە بەدخو و بوو دواىى نەھانى
 سەرجاۋەئى ئەخلاق دىن و ئاينە
 عالەم لە پىياۋى دىندار ئەمىنە

ئەى كچینه

١٩٣٩

ئەى كچینه وەرئە مەكتەب
ئێـو تەسكىنى دڵن
زىنەتى دىباجەى ئەدەب
تازە گولخونجەى گولن
ئېـمە ، تازە تىگەيشتووين
دايكى چاكى خوئىندەوار
نەوى واى بۆ بەجى هيشتووين
مىللەتى پىـ بىـتە كار
بۆيە ژن پيش مالّ خراوە
ژن نەبىـ مالّيش نىيە
نەخوئىندەوار بىـ ، داماوە
نازانى رىگە چىيە!؟
ژن هاوبەشى ژينى پىـاوە
نەك خەرىكى پۆتەلاک
خوا تەريىەى بەژن داوە
بە دايكە نەتەوى چاك

گۆرانىهكى مەكتەبى كچان

١٩٤٤

ئېـمە تازە تىگەيشتووين
كە دايكىنى خوئىندەوار
نەتەوى وا دىنـىـتە كار
مىللەتـىـك ئەكا رسگار
بۆيە ژن پيش مالّ خراوە
ژن نەبىـ مالّيش نىيە
بەلام كە نەخوئىندەوار بىـ
رىگا نازانى چىيە

تۆ دەچىنم مىللەت بىدرويتەوه
بەم كۆششە پەرە ئەگرى نەتەوه
ولاتم ئاوا بىـ ، منيش كەـ مردم
رۆحم نىگەهـبانيە ، كچە كوردم

(١) ئەم شىعرە لە ١٩٤٦ى دىوانى پىرمەيدى نەوى م. ه. دا لەو دە بەيتە تەنها پىنج بەيتى بلاو كراوەتەوه ،
ئېـمە لىرەدا تەواوى شىعرەكەمان بلاو كردەوه. هەرودەها قافىەى بەيتى بەكەمى شىعرەكە بەهەلە نووسرابوو.
بەيانى ، ئاسمانى!

ئەى كچینه (١)

ئەى كچینه ، وەرئە مەكتەب
ئێـو تەسكىنى دڵن
زىنەتى باغ و تەرەقىن
رەونەقى دەستەى گولن
تازە ئېـمە تىگەيشتووين
دايكى چاكى خوئىندەوار
نەسلى وا دىنـىـتە مەيدان
قەومەكەى پىـ بىـتە كار
ژن شەرىكى ژينى پىـاوە
نەك خەرىكى بەرد و دار
تەريىەى مېشكى منالى
بۆ وەرئە بىـ و جان نثار

(١) پىرمەيدى سىـ جار ئەم شىعرەى بلاو كردۆتەوه. ئەمەى لەسەرەوه نووسيمان لە دىوانى پىرمەيدى م. ه. دا بلاو
كراوەتەوه ٢٧ ، وە ئەو دوو پارچەيەى كە دەينوسين لە دواى ئەمەوه لە دىوانى پىرمەيدى م. ه. دا بلاو
نەكراوەتەوه.

تازە گۆلی چیمەنین

تازە گۆلی چیمەنین
 بەرخە کۆرپە ی وەتەنین
 ئیمە کە دەستە ی کچین
 ھەموو بۆ مەکتەب ئەچین
 پیغەمبەر خۆی فەرموویە
 بەھەشت ژێر پیی دایکانە
 بەلام دایک ئەوانەن
 عیلم و فەنیان پەوانە
 ھەتا سەویە ی کچانمان
 بەرز نەبیت لە ئیدراک
 منالی چاک پی ناگە
 وەتەن تەرەقی ناگە
 ئیمە ھەز لە شەڕ ناگەین
 بە ھیوای خۆیندن و چاکەین
 نەتەوێ باش پەیدا کەین
 وێرانەمان ئاوا کەین

بەستە ی کوردی

١٩٣٦

نیشتیمان کە دایکی دڵسۆزە
 خۆی رێکخست بە مرواری و پیرۆزە
 نەو بە ھار ھات و جەژنی نەورۆزە
 سەیری سەحرا کە، پۆژی بەھرۆزە
 خواپە ئاوابی ئەم گەل و ھۆزە
 تێگەشتووین بەسۆزی زانستی
 پیگەشتووین بەشۆری سەریەستی
 شەرەتە ھەرچی کە دایکمان ویستی

ژن ھاوبەشی ژینی پیاو
 نەک خەریکی پۆتەلاک
 بەخیوکردن بەو دراو
 بە دایکە نەتەوێ چاک
 پیغەمبەر خۆی وای فەرموو
 بەھەشت ژێر پیی دایکانە
 بەلام بۆ ئەوانە بوو
 عیلم و فەنیان پەوانە

سێبەر

خۆزگە من بێمە درەختیک
 بۆ قوتابخانە ی کچان
 ئەو کچانە ی وا دەخوین
 بێمە سێبەر بۆ ئەوان
 ھەر کچانی خویندەوارە
 میلەتی پی سەرکەوێ
 تەریبە ی منداڵ ھیوایە
 پی شەرە ویمان بەرکەوێ
 پۆژەھەلاتیش پۆژی ھەلەدێ
 خویندنی کچ ھاتە ناو
 جەھلە تاریکە شەوی کورد
 خویندنی تیشکی ھەتاو
 دەرزی چال ھەلناکەنی
 فەن وەتەن ئاوا ئەکا
 خوشکە، گیانی دایکی مشفق
 نەسلی چاک پەیدا ئەکا

دهسته بهر بێن و تیا نه کهین سستی
تا به خۆتندن ئه گهینه سه ره سستی
نه و جوانانی کوردی پر جه وهههه
دهوری ده وران بووه به دهوری هونهه
ئه وروپا ریتی فنوونی گرتیه بهه
ئیهه کاری بگرن بیهه نه سهه
حه یفه ناوتان نه نین وه ته نه په رهه

گۆرانی

وا بوو به شه پر وه لالا
جیهان خرۆشا
لا وانمان له جی هه لسان
خۆتنبان جۆشا
ئا ه بۆ باسی وه ته نه
دوانزه سواره ی مه ربوان
زرتیان پۆشا
وا پروویان کرده مه یدان
قه لغان له دۆشا
ئا ه بۆ ده فعی دوژمن
ئیمه ئه بی پیشه ره و بێن
بۆ فیداکاری
به قاسپه قاسپ وهک که و بێن
که وی به هاری
ئا ه بۆ به رزی میلیهت
پیشکه وین و نه ترسین
وهک باوک و با پیر
له مال و گیان نه پرسین
خودامان ده ستگیر

ئا ه بگهینه سه عادهت
ده ست بدهینه ده ستی یهک
بۆ هه موو کاری
یهک دل و یهک زیان بێن
له هه موو شاری
ئا ه پیتی ئه بێن به پیاو
روحمان بکه یین به په رزین
بۆ خاکی پاکمان
له دلی میلیه تدا بژین
به ناوی چاکمان
ئا ه ئنجا دیتیه ناو

۱۹۳۵

چه ند خۆشه دوو بولبولی خۆش ئاواز
گاه ی سه حه ری که ده بیه ده مساز
جۆشی ده خه نه گول و گولستان
شۆری ئه ده نه دلی جوانان

۱۹۳۳

ئه گه ره ته وی نه یه نه به گرتا
ئاماده ی شه پر به له هه موو وه ختا
له شینه ییشدا چهک بنوینه
چاوی دوژمنی پی بترسینه

گۆرانی سپورت

ئه ی براده ران با بچه یینه یاری
نه و جوانیه مان لی بدا دیاری

وشكه سوۆى ئهخاته گۆرانى جىي سلىمانه بلى ئاوابى

(١) ئەم شىعره له لايەن خوا لى خوشىوو (مەلا كەرىم) دەو لەسەر قەوان تۆمار كراوە. ھەروەھا لەو كاتەشدا كە پیرەمێرد لە تورکیا بوو لە لایەن كچىكى دەنگخۆشەو بە تورکی لەسەر قەوان وتراوە.

گۆرانى نەسرین

نەسرین گۆلى نەسرینە
چووزەردى ياسەمىنە
خنجیلە و خوتىن شیرینە
دەمى بەپىكەننە
كەیفى لە ھەلپەرنە
شنە شنى بىمىنە
نەسرین گۆلى بەھارە
لێو ئالە چاو بەخومارە
لەناو كچانە ديارە
خاوازىننىكەر ھەزارە
لووتى لە ھەمووان خوازە
كەسى ناوى لەم شارە
نەسرین گۆلى ھاوینە
فرىشتەى سەر زەمىنە
پەرزادەى مەچىنە
گۆل ئەستىردى نوورینە
نەتەوێ خاتوو زینە
پاوانەى پىي زىوینە
نەسرین گۆلى پايزە
بۆنخۆشە وەك گەزىزە
كچە كوردە ئازىزە
تورك و عەجەم بەرىزە

وا لە مەیدانا ئیمە دەركەوتىن
بىكەینە گالە، ئەوا سەركەوتىن
ئەى برادەران با بچىنە یارى
نەوجوانىمان لى بدا دیارى
ھەرايە كورگەل نەوجوانىنە
گەرەو بەرنەو پالەوانىنە
ئەى برادەران با بچىنە یارى
نەوجوانىمان لى بدا دیارى
بەیداغمان ھەلگرت ئیمە پىشكەوتىن
مژدەبى ياران دیسان سەركەوتىن
ئەى برادەران با بچىنە یارى
نەوجوانىمان لى بدا دیارى
بەیداغ ھەلگرت ئیو بەدەستە
شاخ و كیو لەژێر پىتانە پەستە

گۆرانى بەھار

كە دەلێن ئەمڕۆ دەشت و كیو شینە (١)
چەندە مەلەندى ئیمە شیرینە
بچو سەرگردى یارە بىبىنە
لە جیھاندا گۆلىكى رەنگینە
چونكە وایە، خوايە ئاوابى
ئەو دەمەى پۆژ دەگاتە ئیوارە
پوو بكەرە شاخی گۆیژە بنوارە
عەرشى پەرەردگارى لى دیارە
دامەنى وەك بەھەشتى ئابدارە
خۆشە بۆ ھەلبژاردە ئاوابى
زەمزمەى بولبولى بەھارانى
ورده بارانى ژێر دەوارانى
لەشەوى بەزمى سەرچنارانى

چاو کـال له تۆ تۆراوم
 دلّم تهنـگه و گـریاوم
 به ئاهـم گـرفـتـار بی
 لای عه شـقم شهـرمهـزار بی
 هینـدهـت لی پاراـمهـوه
 پرووت نه کـرد به لاـمهـوه
 شهـرت بی رۆژـیکـم مابـی
 نه یهـلـم دلـمت لا بی
 دیتی دهـگهـریتیت له شوینـم
 ئەو سـایه من ناـتبـینـم

به نـدی شهـمال

شهـویک له یـلام کهـوته خهـیاڵ
 کهـوته یادم ئەو زوئـف و خـاڵ
 هاوارم برده بهـر شهـمال
 شهـمال بۆم بکه ئەم فرماـنه
 شهـمال ئەمـشهـو بی قهـرارم
 مویتـه لای چاوی بهـخوماـرم
 وهـره بچـۆره لای یارم
 هاوار حالـم پهـریتـشـانه
 شهـمال دامـاو و زهـلیـلم
 هانـام بهـتۆبه دهـخـیـلم
 وهـره ببـهـه بهـدهـلیـلم
 بۆم بچـۆره خـزمهـت جـانـانه
 شهـمال تۆبی و شاهـی مهـردان
 تۆ و سهـر راستی وهـفای کوردان
 تهـی که شاخ و کـیـو و ههـردان
 فریـام کـهـوه بهـم زوانه
 شهـمال وتی، بهـچاوانـم
 درتـیغ ناـکـهـم تا دهـتوانـم

بۆت دهـچـم بهـدل و گـیـانـم
 ئەم خـزمهـتهـم لا ئاسـانه
 نامـهـم نووسی بهـخوینـی دل
 بۆ یاری پروومـهـت پهـرپی گول
 خوینـدم وهـک بولـبول لهـسهـر چـل
 بهـنهـغمهـی شۆری مهـستهـنه
 شهـمال نامـهـی پیـچـایهـوه
 تهـکـیـکم دا بهـلایهـوه
 زامی جـهـرگـم کـولایهـوه
 دلـی سووتا بهـم گـریـانه
 بهـ پارانهـوه و دهـخـیـلی
 کهـوته رۆین بهـ تهـعـجـیلی
 وهـری گـرت نامـهـی زهـلیـلی
 فـیـری سهـفهـری شهـوانه
 شهـمال بهـرابهـری لهـیـلا
 شنهـشن له نیـوه شهـوا
 گهـیشـتبـوه خـزمهـت لهـیـلا
 لهـیل نووستـبوو ئەو وهـختـانه
 کهـنیز و خـادم بوون لهـوئ
 ئەوان ئیـشـکـچی بوون شهـوئ
 پرسـیـبوویان تۆ چیت ئەوئ
 چۆن گهـیشـتیتـه ئەم مهـکاـنه
 وتـبووی من هـاتـووم له کۆبه
 نامـهـی مهـجنوونـیکـم پیـیه
 بۆ یارـیکـی سهـمهـن بۆبه
 ناوی شهـهـنشای خووبـانه
 وتـبوویان لهـیل نووستـوووه
 زوئـفی پهـریتـشان کـردوووه
 مار دهـوری گهـنجی گـرتـوه

مژده بێ شه‌مال هاته‌وه
 به‌نامه و به‌خه‌لانه‌وه
 زامی دل چاک نه‌کاته‌وه
 هه‌ی هه‌ی له‌م ئاگر بارانه
 شه‌رت بێ تا من زیندووم شه‌مال
 نه‌مه‌م ده‌رنه‌چیت له‌ خه‌یا
 تو منت هه‌ینایه‌وه حال
 وه‌فا هه‌ر وه‌فای کوردانه

ده‌باره‌ی ئه‌م به‌نده مامۆستا محمهد ره‌سول هاوار له‌ لاپه‌ره ٣٤٨ ی دیوانی پیره‌مێردی نه‌مردا
 ده‌نوسیت «له‌ زه‌مانی کۆندا، بگره‌ تا ده‌روبه‌ری زه‌مانی مه‌نالی ئیمه‌ش باو بوو که‌ گۆرانیبێژه
 ده‌نگخۆشه‌کان تاقم تاقم به‌ناو کۆلانه‌کاندا به‌شه‌و گۆرانیان نه‌وت و نه‌گه‌ران، له‌ناو ئاهه‌نگ و
 کۆر و سه‌یراندا به‌زمیان نه‌گێڕا و نه‌یانکرد به‌به‌زم و هه‌را. پیره‌مێردیش به‌یادی گه‌نجی خۆیه‌وه
 له‌و گه‌ره‌که‌ی خۆیان که‌ گه‌ره‌کی پوره‌یه‌گی بووه‌، یاخود له‌ کاتی کاروان و پێیواریدا یاخود له‌ناو
 په‌ز و باخه‌کانی شاربازێردا له‌ کاتی ترێ رنێندا له‌ (ده‌می مه‌شتاغانا) که‌ خه‌ریکی دۆشاو کردن و
 خۆلاو کردنی مێوژ بوون، گوێی له‌ گۆرانی خۆشی گۆرانیبێژه‌کان بووه‌. به‌یادی ئه‌و پۆژانه‌وه ئه‌م
 به‌نده‌ی (شه‌ماله‌)ی وتوه‌ که‌ بێ گومان ئه‌بێ له‌ کاتی خۆیدا به‌نقامیکی تایبه‌تی وتراپێ».

١٩٣٧

ره‌شیدی ره‌شید دیاریت دیاره
 ژوور باپییری خۆت که‌وی له‌م شاره

١٩٣٦

ماده‌ی تووتن بوو به‌دییده لیلاو
 له‌ جاری جاران توندتر هاته‌ ناو

به‌ندیکی مێژوویی

له‌باره‌ی ئه‌م به‌نده مێژوویییه‌وه مامۆستا هاوار له‌ لاپه‌ره ٣٤٣ ی کتێبه‌که‌یدا ده‌نوسیت:
 «پیره‌مێرد له‌ ده‌ستخه‌تیکدا ئه‌م سرووده‌ی خواره‌وی نووسیوه‌، به‌ر له‌و سرووده ئه‌م چه‌ند دێره‌شی

رێی که‌س نادا له‌و زوڵفانه
 کاتیک له‌یل له‌خه‌و هه‌ستابوو
 له‌و ورته و ورته ترسابوو
 له‌ که‌نیه‌که‌ی پرسابوو
 کێیه‌ له‌م ده‌ور و دوکانه
 وتیان قوریان شه‌ماله‌ هات
 به‌ نامه‌وه هاته‌وته لات
 عه‌رزهی مه‌جنونی دوور و لات
 هه‌ر جانفیداکه‌ی خۆتانه
 نامه‌که‌ی له‌ شه‌مال و ده‌گرت
 داوای قه‌له‌م و دویتی کرد
 جوابی نووسییه‌وه ده‌ستویرد
 به‌و ده‌سته و به‌و په‌نجه‌ جوانه
 نووسیبووی یاری وه‌فادار
 وه‌ک بولبولیکی ناله‌کار
 عه‌شقی خۆت کردبوو ئیزهار
 خۆش بوو ئه‌م ئاهو فوغانه
 راوه‌سته تاکو به‌هار دێ
 ناله‌ی بولبول له‌ گولزار دێ
 واده‌ی دیده‌نی دلدار دێ
 وه‌ره‌ بۆنکه ئه‌م سیوانه
 شه‌مال تابه‌ک له‌م زوڵفانه
 که‌ زنجیره‌ بۆ دێوانه
 ئه‌یدهم به‌تۆ به‌نیشانه
 بۆی به‌ره‌ شفافای زامانه
 شه‌ویک له‌وێ نیشته‌بووه‌ بال
 به‌هێزی عه‌تری زوڵف و خال
 به‌تیری نیگای چاوی کال
 که‌وتبووه ئه‌م ئاسمانه

نووسیوه:

ئه‌لێن له ساڵی ١٨٧٨ دا (موشیر عوسمان پادشا)ی تورک به‌له‌شکر و سوپایه‌کی زۆره‌وه چووه بۆ سه‌ر به‌درخان پاشای میری جزیر و بۆتان. له‌شکری تورکه‌کان له مه‌له‌ندی به‌درخان پاشادا خێوت و باره‌گای خۆیان هه‌لدابوو و خۆیان ئاماده کردبوو که سه‌به‌ینی کاتی شه‌به‌یخوون بدن به‌سه‌ر له‌شکری به‌درخانیدا. یه‌کێک له پیاوماقوول و زه‌ربه‌دهسته‌کانی به‌درخان پاشا که ناوی (حه‌سه‌ن هه‌ویر) بووه شه‌و به‌دزوویه‌وه جلی عه‌سکه‌ری تورکی له‌به‌ر کردووه و به‌ناو له‌شکر و باره‌گای عوسمانلییه‌کاندا تی ئه‌په‌ریت. کاتی‌ک که موشیر عوسمان له‌خه‌وا ئه‌بێ حه‌سه‌ن هه‌ویر ئه‌چیته ناو خێوته‌که‌یه‌وه و به‌بێ ده‌نگی و له‌سه‌رخۆ جله سورمه‌یییه‌کانی پاشا له‌گه‌ڵ هه‌موو نیشان و مه‌دالیاکانی هه‌له‌گرێ و ئه‌په‌چیته‌وه و خه‌نجه‌ره خۆراسانیه‌که‌ی له‌سه‌ر میژه‌که‌ی دانه‌نی و نامه‌یه‌ک بۆ مشیر عوسمان ئه‌نووسیت که بریتی بووه له‌م چه‌ند دێره‌ی خواره‌وه: «من حه‌سه‌ن هه‌ویرم، هاڤه سه‌رت بۆ کوشنت به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌خه‌وا بووی وازم له‌کوشنت هێنا، چونکه پیاو ئه‌گه‌ر دوژمنی خۆی له‌خه‌وا بکوژی زۆر نامه‌رده». به‌م جوژه حه‌سه‌ن هه‌ویر له‌خه‌یه و باره‌گای موشیر عوسمان ئه‌چیته ده‌روه و سواری ئه‌سپه‌که‌ی ئه‌بێ و دێته‌وه لای به‌درخان پاشا. جله سوورمه‌یی و که‌لویه‌ل و مه‌دالیاکانی موشیر عوسمانی پێشکه‌ش کردووه به‌به‌درخان پاشا. بۆ پۆژی دوا‌ی له‌شکری به‌درخانیه‌کان ئه‌ده‌ن به‌سه‌ر له‌شکری عوسمانلییه‌کانا و تاروماریان ئه‌که‌ن. له‌زه‌مانی کۆنا، که کورده‌واری بچوونایه بۆ شه‌ر هه‌ر تاقمه جوژه گۆرانییه‌کی تایبه‌تی خۆی ئه‌وت. له‌کاتی ئه‌و شه‌ره‌شدا له‌شکری به‌درخانیه‌کان چه‌ند تاقمیک بوون. هه‌ر تاقمه‌ی به‌ناوی سه‌رکرده‌یه‌که‌وه جوژه گۆرانی و سروودیکی و تووه، که چه‌ند دێرێکی هێ تاقمی حه‌سه‌ن هه‌ویر بووه و ئه‌وانی تری هه‌ر چه‌ند دێرێکی هێ تاقمیک تر بووه.

دهسته‌ی خه‌له‌ف:

من خه‌له‌فم، نه‌وه‌ی کورد
کاتی‌ک هاڤم ده‌ستویر
ئه‌بینی له‌شکر له‌ناو برد
عوسمان پاشا له‌ترسا مرد
فه‌رمانی میری بۆتانه

دهسته‌ی میری شراخ:

جزیری خۆش جزیری
لیی دی ده‌نگی نه‌فییری

زابت به‌ستن به‌زنجیـری
بگرین شازیان به‌ئه‌سیـری
فه‌رمانی میری بۆتانه

دهسته‌ی ئاغای دیرگۆل:

ئه‌و شه‌ر له‌ملی خانه
خان ئه‌میری دایه کوردانه
هێز به‌رنه ژ سه‌ر تۆیخانه
به‌خوین سووری ئه‌م مه‌یدانه
فه‌رمانی میری بۆتانه
دیر گۆله خۆش دیر گۆله
به‌درخان به‌گ سوور گۆله
له‌عوسمان پاشا به‌کۆله
جیی عوسمان پاشا ژیر گله
فه‌رمانی میری بۆتانه

دهسته‌ی حه‌سه‌ن هه‌ویر:

بژی حه‌سه‌ن هه‌ویری
په‌لاماردان وه‌ک شیـری
عه‌سکه‌ر له‌چیان هه‌لدیری
ئوردوو شکا سه‌ره‌وه‌ژیری
فه‌رمانی میری بۆتانه

بۆ شیخ قادری گۆپته‌په‌یی

١٩٣٥

ئه‌مه‌رۆ تاریکه بلێن ماته‌مه
قویه‌ی نیلگون پر ته‌م و خه‌مه
شیخ عبدالقادر که یه‌که پیاو بوو
به‌هه‌موو ره‌نگی پیاوی ته‌واو بوو
بۆ پۆژی نه‌به‌رد گۆله‌ نه‌به‌ر بوو
که‌یه‌وه هه‌فتا هه‌شتاکو کور بوو

بۆ شیخ عومەری خانەقا

١٩٣٦

واوەیلا کەوتەوێ ناو کـورد
کە شیخ عومەر وەفاتی کرد
(ضیاع) ی دین و دنیا یە
کەساسیی عیلم و تەقوا یە
خانەقای مەولانای چۆل کرد
تەشریفی بۆ لای مەولای برد

بەبۆنەی دەرچوونەوێ پۆزنامەی ژین

دەخۆشی خۆم و پیرۆزانی ژین^(١)
خوا حەزکا ئیتر بەم جۆرە ئەژین
بریی گوناخت کەوت، کەوتییە ژیان
دڵ لە سفت و سۆیت بووبوو بەبریان
جگەر لەت لەت و چاو پر لە گریان
هەور دایپۆشیبوو، ئەستیرە ی بەیان
لە خوا بەزیاد بێ، کە رزگارت بوو
نەخۆشی ناکاو کە دووچارت بوو
سەرلەنوێ یەزدان تۆی ژیاندهو
تەبیبی چاکێ بۆت گەیاندهو
هاوێتی ژیانیش زۆر شکایه
بەلام گۆی هونەر هەر براهه
گەر بیبێ مەردم حەوسەلە و نارام
تەنگانە ی نابێ هەر ئەگا بە کام
جیاوازی نییه ژیان لە گەل ژین
وان الله مع الصابرين

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بڵاو نەکراوەتەوه.

بەپەنجە یەکی ئەجەل تێک شکا
بێ دەست وەک مندال لەناو بێشکا
جەخاری مەرگی رۆلە ی نەواندی
قەرچە ی ئاگری جەرگی سووتاندى
هیچ کارێ ناکا، خەم و روو گرژی
لەم دنیا یەدا کێ تا سەر ئەژی

بۆ عزەت ئەفەندی

١٩٣٥

چەند بەچاوشارکێ بەردەل بەردی دی
پیاو نەمرێ ئاخری هیوای دیتە دی
هاتەوه نەختی بحەسیتەوه
زۆر بەخزمەتە بەخیڕییەتەوه

پیرۆزبایی فرزندێ تازە ی مەلیک

١٩٣٥

چاوپوونی بۆ تۆ ئە ی شاهێ غازی
بە پیتی پیروزی نەوێت بنازی
جیی باوکت بەتۆ ئەدرەوشیتەوه
«انشالله» جیی تۆیش پر دەبیتهوه

١٩٣٧

«لە ئەستەموڵدا نووری باقییه
حەیف کە لای ئیمە جیگای خالییه»

١٩٣٦

کە بەخت و تالە هاتنە ئیمداد
بە ئەسپێ ونی دەبی بەداماد
دەوری دامـاوی لە برەودایه
ئەسپێ ونەکان کاریان پەوايه
لە قەدیمهوه، باوه ئەمـانه
نان ئەو نانهیه ئەمـرۆ لە خوانه

ناوێڕین بلێین

١٩٣٩

ناوێڕین بلێین، پهندی پێشبینان^(١)
 له ترسا ئەلێین، چیرۆکەى ژنان
 خاتوو زەمەهریر شینی چلەى کرد
 ئەویش لەپاش ئەو، زوو تەشریفی برد
 ئنجە کەوتینە، بورجی پیرێژن
 مەکری پیرێژن پتوی کردە کون
 بەفر و هەلەکۆک، بەبای نەپینی
 لەلای چەرخى پیرکەوتنە خوازبێنی
 کەچی بەفرەکە زوو توایەو
 شایى ئەو جووتەیش هەر وایەو
 هەر چەند لە تاسەى دووری نەورۆزا
 بە گەری بێ گەردێل هەلپرووژا
 بەلام قەیناکا، خۆ هەر بارانە
 نیسان سەیرانی گەردی یارانە
 (بواسان داوریل) ئەوا هاتەو
 خومی جوولەکەیش شیواوەتەو
 هەردووکیان ئیستا برەویان کەمە
 وەک نەورۆزێکە، کەوتبێتە شەمە
 پێش نیسان هێندە، درۆ کراو
 هەمانە تری وای تیا نەماو
 سێ شەش دوو لاقی قورسی شکاو
 شەشەکەى تری، بۆ خۆشی ماو
 کنگری دەشت و شاخ پێگەییو
 دنیا بۆ ئێمە ماستی مەییو
 دۆهات برەوی ماستاو نەماو
 تەشی رستنیش، وەک ریسى خواو
 (بسم الله) مان کرد، بەدلیکی ساف
 جنۆکە هەموو، پرویان کردە قاف

هێشتا نەمردووم ئەیاننامە گۆر
 پێم ئەلێن، مردووی، بەشی زیندوو خۆر
 تێنەگەیشتم، بەکییان زانیم
 ڕەنگە وایان، کە کۆلە نانیم

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

دەستکردی کچان^(١)

١٩٣٩

-بۆ مەعرەزی کچان-

دەستکردی جوانی، کور و کچانمان
 کارخانەى چینه، بۆ نیشتمانمان
 گولزاری بەهار، پەست بوو لە تاوان
 سەری خۆی هەلگرت پرووی کردە کێوان
 گولێ بەهاری کەم عومەر ئەروا
 (مەعرەز) تەرەقی قەومی وایە دوا
 شیعەرەکەى (هۆگۆ) بۆ کۆریەى نووستو
 بە دەستکردێکی، کچان کەوتە پروو
 بە زەهرە و زوهرە و کەوکیەى پەروین
 ئەستێرەى ئاسمان هاتنە سەر زەمین
 بەسنعەتى بەرز مەکتەبى گۆیژە
 گولزاری گۆیژەى، خستە ژێر پەيژە
 نمونەیه بۆ تەربییەى فرزەند
 وەتەن بەمانە ئەبێ سەر بلند

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

باوک و فرزندى

١٩٤٧

دار و فهلاقه‌ى باوکم لا خوڤشه
به‌لام غه‌ره‌زکار، بۆچ لیم به‌جوڤشه؟
بۆ سه‌ردارى خه‌لک من ئه‌چمه سه‌ر دار
کورسى، يه‌ت، بۆ من، سه‌ره‌ک بۆ سه‌رکار
باوک ئه‌ولادى، بى عارى ده‌بى
بى‌زارى نابى، ئازارى ده‌بى
ئه‌ولاد زیننه‌تى، ژینى باوک‌ه
بۆ پى ته‌نگانه وه‌ک چراوگه
به‌ فیتنه‌ى به‌دکار لیک نابنه‌وه
با ده‌رىشى کما، ئاشت ئه‌بنه‌وه

بۆ عه‌لى که‌مال ئه‌وره‌حمان

١٩٤٧

عه‌لى که‌مال ئه‌وره‌حمان
ئه‌تسپى‌رىن به‌قورئان
يارى فه‌قىير و هه‌ژار
تۆ بۆمان که‌وتوووته کار
ده‌سکه گوێ کوردانى
بۆيه بۆنخوڤ و جوانى
بۆچى نه‌بووى به‌مه‌بعووس
که‌وا ئیمه‌ت کرد مه‌ئيووس

به‌کرى گيراو

١٩٤٧

سێ مه‌بعووس جارێک هه‌سه‌ب حاليان بوو
له‌سه‌ر خيتابه‌ت ده‌مه‌قاليان بوو

(ده‌م هه‌راش) وتى بۆچ وه‌ک من جارێ
نايه‌يته ته‌له‌ب بۆ ئيش و کارێ
بى ده‌م و پلېش به‌جوابىكى خوڤ
وتى نابىنى که‌هاتيه‌ته جوڤ
ده‌مى هه‌ردوو کمان تىکرا له‌ کاردان
من به‌باوڤشک و تۆ به‌چه‌نه‌دان
هې ئیمه‌يش فه‌رمووى وه‌کو تۆ پيا
خۆم ده‌نگ نه‌کردم (نما)م نه‌بپيا
يارىگه په‌ناى بى ده‌نگى ناوه
هه‌رچى ئه‌بىنى، به‌کرى گيراوه

شاعيرى پينه‌چى

«ئهم خاكه چهند به‌فه‌يزه، پينه‌چيشمان شاعيره
هه‌ل و نه‌زم به‌م په‌نگه له‌ ولا تاندا ناده‌»

١٩٤٨

ده‌نگى دى له‌ لای فه‌له‌ستينه‌وه
به‌سه‌ۆز و ناله و رۆ رۆ و شينه‌وه
بانگ ئه‌کا هاوار موسوڵمانينه
فريامان كه‌ون جيه‌هادى دينه
جووله‌كه ژنيان راكيشاين به‌ديل
ئيسلام گيرۆده داماو و زه‌ليل

١٩٣٧

هه‌ندى له‌ دۆستان كارتيان ناردوه
جه‌ژنيان بۆ من هه‌لبژاردوه
سوپاسيان ئه‌كه‌م، خۆم بى جه‌ژنم
كالای كاسه‌ى ره‌ش بپا به‌به‌رگم

پیشەى مەردیمان بەجێ و بەجییە
خوا خستوبینیە سەر ئەم خولق و ڕێیە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

خێوەتی دنیا^(١)

١٩٤٤

سەنگ و تەنافی خێوەتی دنیا
هەلکێشرا و خێوەت بەجاری ڕمیا
ئەستێرە هەموو ڕژانە زەوی
مانگ و ڕۆژ تیکرا کەوتنە نەوی
واوەیلا کەوتە ناو جیهانەوه
بەکەرەنای سوور، گیان لەرزانەوه
هیچ کەسێ نەما لە زیندەوهران
تەنها تەنهاى تاک ئیزدی یەزدان
بانگی کرد ئەمڕۆ، خاوەن مۆلک کێیە
دەنگی هات و تی هەر خوا لە جییە
دووهم جار سووری لێدا ئیسرافیل
گیان چوونەوه ناو لەش بەدەنگی زبل
ئنجما دیوانی بۆ خەلک دانرا
زۆردار و فیلباز بۆ دیوان برا
بەرۆوی ڕەشەوه، هەموو ئەلەرزین
لە تاوا لەناو خاکا ئەگەوزین
بووبوووە ژیلەمۆ شەکری دزیەتی
مار و دوویشک بوو چیتی شیرکەتی
ئەو خۆل و زیخەى کرابوو گەنم
ئەدرا لە چاویان هەروەک نووکە ڕم
خۆزگە ئەمەمان ئەهاتە پیش چاو
پیش ئەوهی سەرمان بخەنە ناو جاو

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

سەیرکەن، مەولهوی و ئەم نوکته وردە
نابێ بە (مەعدووم)^(١) مەردی نەمردە
دوای سەد ساڵ پرسی (مەعدووم) لە کوێیە
هەر فەردیک ئەلێ، ها، وا لەوێیە

(١) مەعدووم: نازناوی شیعی مەولهوییه.

توانجی میللەت^(١)

بەچاوی جوان و خەت و خالەوه
بەتکە تەکی خۆینی ئالەوه
لە جیاتی کفن بەبەرماڵەوه
فرێیان دایە قوڵکی چالەوه
بێ تەلقین خۆیان هاتنە ماڵەوه
کێ بوو ئەو لاوه کەوا مەردبوو؟
لەو تەن ناوی خۆی دەرکردبوو؟
لەگەڵما گەلێ راییواردبوو
ئەم دوایییە باریان وا قورس کردبوو
نەیتوانی بژی ئەو بەو حالەوه
کەلیمەى سووکی هیند پێ بیژرا
بەتورەکەى تورک خاکی بیژرا
خۆینی شیرینی ڕۆلەى ڕیژرا
پیاوی بەکاری هەموو نیژرا
قینی هەلنەسا، ئەمەندە سالە
وتی بەهیچە، بۆچ خەفەت بخۆم
خۆ هەرچۆنێ بێ من ئەژیم بۆ خۆم
چیم لەوهی خەلکی ئەهاوێژنە گۆم
تازە داری وشک نازیەتەوه بۆم
بەشە زەوی من بەکشەتو کالە!
نە تۆلەى ڕۆلە، نە ئەتکی چەپۆک
نە کەچ کولاهێ و دادراویی بەرۆک

وا شاعیریکی یولداشی رەفعەت
جوابی دایتەو بەقەدر و حورمەت

بۆ زیۆەر (۲)

۱۹۴۱

زێوەر مەلێ زەمانە شتی ناپەرەوا ئەکا
ئەهلی هونەرە لە چەوتی ئەو بەرد بە ئەکا
شین هەلگەراوە سوورە دزە شاعیران
سوورە خەتا ئەماوە، کەوا سوور خەتا ئەکا

(۲.۱) ئەو دوو شیعەری کە پیرەمێرد بۆ زێوەری نووسیبووە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

سمایل بەگێ بوو رەئیسێ ئەملاک
سۆفی مەشرەب بوو، پیاویکی دلپاک
وتیان قۆلچییەکت بەبێ پرسی تۆ
غوسل ئەکا لەسەر ئاوی بەکرەجۆ
ئەو لەش پییسی خۆی تێ دەپژێنی
مەرەزەکەمان پیستی نامینی
هەزار فیلی وا، لیڕە بەنانی
مەگەر هەر شەیتان بەمە بزانی

بەندی پیری (۱)

۱۹۴۰

خەم و ئاھ دووکەلتی خەستی بوایە
ئەبوا رووی ئاسمان رووناک ئەمایە
ئەمەندەم وت، زیانم وەختە بسوێ
کە یار عەکسی مەرامە و بۆیشی ئەلوێ

نەنویلتی شەق و نە بۆمبای فرۆک
ناپنیتە کار، پیاوی ترسنۆک
مەگەر بەزبان بکەوێتە نالە
نە بەخوا قەومی، گیانی نەخۆش بێ
سەری تەزیی و سەر و بێ ھۆش بێ
لە راستی زۆردار حەلقە لە گۆش (۲) بێ
ناوی نەمینی، با فەرامۆش بێ
(۳) (.....)

(۱) ئەم شیعە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

(۲) گۆش: گۆی. حەلقە لە گۆی. نۆکەر.

(۳) ئەم نبووە دێرە لە رۆژنامە کەدا نەنوسرابوو. پروانە (ژین) ی ژمارە ۱۶۵۰ سالی ۱۹۶۱.

بۆ زیۆەر (۱)

۱۹۴۱

زێوەر هەر چەندە ئوستادی شیعری
حەزکە ی پێبکەنە و ئەتەوێ بگری
شاعیری تازە تۆی خستە دواوە
کۆنە شاعیران باویان ئەماوە
وەک (ضیا) پاشا، لە خۆی بوو بایی
چووەتە جەنگی رۆمی بەغدایی
وتوویە سەبا کە چوویتە بەغداد
بە سەلام رۆجی رۆمی بکە شاد
بلی ئە ئەوجی شیعرا ئەتخوپی
شاعیریکی رۆم لە تۆ تیپەری
لێرەیش شاعری تازە ئەخوین
بۆ کلاشیش بێ کۆنە ناکرین
وا شاعیریکی بسارا بیایی
روباغیەکی تۆی خستە خوڤایی

ورده زیو

١٩٤.

شیعریکی کۆنی کوردیم چاو پیکهوت^(١)
 له مه‌عناکه‌یدا، مه‌راقم ریکه‌وت
 مه‌عنای شیعره‌که‌م لی بوو به‌مه‌ته‌ل
 نه‌مزانی (قازان) پیتی ئەلین مه‌نجه‌ل
 «قازان قه‌تار به‌ست قولنگان هه‌وایی
 حه‌یفه‌ قیبله‌که‌م شه‌و وه‌ته‌نهایی»
 ده‌فه‌رموو، قاز و قه‌تار و دراج
 ئەمانه‌م بۆ بکه‌ به‌قولنگ و پاچ
 قازان قولنگان پۆلی بالداران
 پیکه‌وه‌ ئەژین، وه‌ک ده‌سته‌ی یاران
 یه‌عنی که‌ ئەوان، قه‌تار ئەبه‌ستن
 حه‌یفه‌ تو، ته‌نھا، به‌بی من، نووستن
 یاخوکه‌ مه‌نجه‌ل، له‌ ریز به‌قه‌تار
 ئاو گه‌رم ئەکه‌ن بۆ مردووی نازدار
 (قاز) که‌ جه‌معت کرد، ئەبی به‌قازان
 مه‌نجه‌لی گه‌وره‌یش پیتی ئەلین قازان
 ئنجا (قولنگان) قولنگی بالدار
 ئەکه‌ونه‌ هه‌وا ئەرۆن به‌قه‌تار
 (پاچ) یش، قولنگه‌، جه‌معی قولنگان
 به‌رز ئەبنه‌وه‌، وه‌ختی پاچ لی‌دان
 یه‌عنی پاچ به‌ده‌ست قه‌به‌ره‌که‌نه‌وه‌
 له‌ کاردا سه‌ری به‌رز ئەکه‌نه‌وه‌
 به‌م شیعره‌ مردن ئەخه‌نه‌وه‌ بیر
 های شیعری مه‌ته‌ل، های ته‌دبیری ژیر
 هه‌ندێ مردنیان، ناوه‌ به‌لاوه‌
 عومریان دیسان له‌ نوێ نووسراوه‌
 تریاک ئەکی‌شین، له‌ مار ناترسین
 له‌ ناوی مردن، بردن، ئەترسین

(١) ئەم شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. هه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

ده‌لێی به‌ختی ئەوم من وا که‌ ناووم
 له‌ به‌ختی من وه‌کو به‌ختم، ئەو ئەنوێ
 به‌وه‌ زالی به‌سه‌ر نه‌فسا که‌ زالی
 ئەگه‌ر رهنه‌ له‌ که‌س بگری منالی
 له‌ناو بۆته‌ی زه‌ماندا بتکو‌لین
 ئەگه‌ر قولیت نه‌دا، ئەوسایه‌ کالی
 به‌پیریش عه‌ینی سیحره‌ (عه‌ین) ده‌رسم
 هه‌والی دل له‌ چاومه‌ستان ئەپرسم
 هه‌مموو عاله‌م له‌ چاوی به‌د ئەترسن
 که‌چی هه‌ر من له‌ چاوی جوان ئەترسم
 به‌رێکه‌وت یار له‌لام میوانه‌ ئەمشه‌و
 له‌ خه‌ودایه‌ شوکور وا مۆته‌که‌ی خه‌و
 هه‌لێ و قه‌ت هه‌لمه‌یه‌ هاواره‌ ئەی رۆژ
 ئەگه‌ر بێت و برۆی رووره‌ش بێ ئەی شه‌و
 ئەوی سه‌ربه‌ست ئەژی و ئازاده‌ مه‌رده‌
 سه‌ری خۆی ده‌ر ده‌کا له‌م دوودو ده‌رده‌
 به‌قه‌رز ناویری گه‌ر وه‌عه‌دی حه‌شر بێ
 ژنی ناوی، کچی شای بێته‌ په‌رده‌

(١) ئەم شیعراوه‌ی که‌ پیره‌مێرد ناوی ناوه‌ (به‌ندی پیری) و له‌ته‌مه‌نی ٧٣ سالی‌دا نووسیونی له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. هه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

فه‌ریادی دووری

١٩٣٣

بۆ ره‌شید نه‌جیب

«به‌لام گولشه‌نم، چونکه‌ په‌شی‌وه‌
 که‌لکی بولبولیم، نه‌ماوه‌ پێ‌وه‌
 ئەو ئاته‌شه‌که‌ده‌ی، زێده‌وانی بووی
 دیم، رووخابوو، تو‌یش، دل‌بیانی بووی»

په‌ندی رۆژگار^(۱)

۱۹۳۶

ماینیکی بۆرەم بوو، سواری ئەبووم
رۆژی بەئیشیک بۆ دێیک ئەچووم
لە نزیک ئاوێ ژنیکی نازدار
بانگی کردە من، وتی بۆرە سوار
سێ بەرۆ دارم، ئارام نییە
لە تۆ دەپرسم، دەرمانی چییە
وتم لەم دەرە پەسکارت دەبی
ئەگەر بێ و دلی من بێنیتە جێ
وتی ناچارم دلت بێنمە جێ
بەلام یاخو تۆش ئەمەت بێتە پێ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بۆ نەبۆتەوه.

ھار و ھار^(۱)

ھار و ھار دەمی باوە شابان بوو
ھەرچی ھار دەیگرت بۆ ئەوێ ئەچوو
لە گەڵ پەنجکێ نانیان بۆ ئەچوو
تووتکی دەھاویشت پەسکاری ئەبوو
ئەمەندە ھار و ھاریان چاک ئەکرد
کەچی شاپیاویان بەگورگی ھار مرد
حەکیم لە دەردی کەسی خۆی کۆڵە
بۆیە خەزمانی دەکەونە بۆڵە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بۆ نەبۆتەوه.

بۆ رەشید نەجیب^(۱)

لە وەلامی شیعری (شاری بەدبەخت) دا

۱۹۳۲

«دوورکەوتە وڵات، فیداکاری ئێیل
دل شکستە دەرد، ئەم سەیل و ئەو سیل
لاواندەنەوی، بەدەنگی وا خەش
دلی دلسۆزان، ئەهینیتە جۆش
من نائومییدم بۆ (ژیان) ئەژیم
بەسەر کاولەکە، وەتەنا ئەگریم»

(۱) دەرباری ژبان و بەرهەمی شیعەر و ئەدەبی رەشید نەجیب، پڕوانە گۆڤاری بەیان ژمارە ۱۲۱ سالی ۱۹۸۶ نووسینی، ئۆمێد ئاشنا.

بۆ مەرگی حاجی ئەحمەدی حاجی کریم

تشرینی یەكەمی ۱۹۳۴

دەک فەلەک کۆست کەوێ و کۆست لەسەر کۆستان ئەخە
هەفتەیه ناروا، کەوا دووبارە، شینمان بەردەخە
داخی (قاله)^(۱)، کەم بوو؟!، وا حاجی ئەحمەدیشی ھاتە سەر
دیارە هیچمان نایەتی، ئەمسال خراپت دایەبەر
جیئ ئەمانە چۆڵە، جیئ باوەر نییە پڕ بێتەوه
زامی کۆن و تازە تیکرا ھاتە سوێ، دەکولیتەوه
ئەستەموڵ و میسر و شام و مەککە و ئێران ھەموو
ھەرچی بەھاتیە ئەم شارە، لەوێ میوان ئەبوو
خوێنی پیاوی و ئەگەر گوم بێ ئیتر چی ناگرێ
با و جوود پاش ئەو قیامەت ھەلسی کەلکی ناگرێ

(۱) قاله: مەبەست لە (قاله) ئایەتە (خە) کە ماوەیەکی زۆرکەم لە پێش کۆچی (حاجی ئەحمەدی حاجی کریم) دا جوانە مەرگ بووبوو. ھەرودە ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بۆ نەبۆتەوه.

بۆ پۆژنامەى ژيان

ژيانان هەندى، لە پى لايدابوو
لالوت بووين، لامان، باوى نەمابوو
ئەمجارە هەموو، بۆ تىئەكۆشەين
كەم و لاسەنگى بۆ دائەپۆشەين

دێوانەى ناشاد(١)

دێوانەى ناشاد، دێوانەى ناشاد
جى نوشىنى خاس، مەجنوون و فەرهاد
ژێرکەوتوو دەستى، چەرخى ستەمکار
خىر نەديو لە ژين لە دلدەر و يار
بەئاهو نالە و بەرۆر پۆ و گەريان
چەن شەم و شەمت بوو، تاوەکو بەيان
چەن پۆژى بەهار، چەن شەوى پايز
چاوەروانىت کرد، بۆ کۆچى نازيز
پازى دلى تۆ، هەلبەستى جوان جوان
گفتوگۆى خۆشى گەرميان و کوستان
بەلام داخەكەم، کۆمەلى نەزان
ئەخاتە ژێر پى، ئاواتى ئينسان
ئىستاش لەژێر خاک لەو شۆتە تەنگە
لەژێر ئەو بەردە سارە بى دەنگە
کىلى مەزارت وەکو بالاي شەم
لەژوورى سەرتە، بۆ کەم بوونى خەم
جواب و سوئال و پرس و تەلقىنت
بىروباوەر و دل و يەقىنت
جومگەى ئىسقان و ئەو خۆلى سەرە
هەمووى خەرىكى زىكرى دولبەرە
بەلام بەيادى شىت و شەيداييت
بەكۆل نەدان و گيانى فيداييت

بەپاى بەرزى دنياى عاشقان
شىعەرى بەنرخى مەجلىسى كوردان
هاتە خزمەتت چوون تۆ سەردارى
بۆ دلسووتوان جىگای هاوارى
منبش وەكو تۆ فيدايى و شەيدام
بۆ يارەكەى خۆم دل پر لە سەودام
يارى من جىايە(٢) بىر و پروايە
پى پيشاندەرى عەزم و توانايە
كۆن ئەرووخىنى، نوێ دروست ئەكا
خەم ئەروپىنى، زولم لائەبا

چەند سەرنجىك دەربارەى ئەم شىعەرە:

- ١- ئەم شىعەرەمان لە بەرپۆز (محەمەد سەعيد سەليم جاف) وەرگرت و پيشترىش هەر خۆى دوو
جار بلای کردۆتەوه. جارى لە پاشكۆى (عيراق)ى ژمارە ٤٩ى سالى ١٩٨٣دا جارىكيش
لە گۆڤارى بەياني ژمارە ٨٣ى سالى ١٩٨٢دا. هەردوو جار پيشەكى كورتى بۆ نووسيون.
- ٢- پيشەكەيەكان جياوازی هەيه و مەروفت دەخاتە گومان و دوودليەوه سەبارەت بەم شىعەرە كە
هە پيرەمىرد بىت.
- ٣- گەلى وشە و واتا و گوزارەى تيايە كە هە پيرەمىرد نين.
- ٤- ئەگەر ئەم شىعەرە دەقەكەى هەورامى بىت و پيرەمىرد گۆرپىيتى بۆ شىوێ سلىمانى ئەوا
وەك لە كۆتايى شىعەرەكەوه ديارە ئوسلوى پيرەمىردى تيا ديارە و دەستكارى دەقەكەى
کردوو. ئەگەر شىعەرەكە هە پيرەمىرد خۆى بى ئەوا لە دواى خۆى دەستكارى كراوه و
هەندى ئالوگۆرپى زەقى تيادا ديارە.

(١) ئەم شىعەرە لە ديوانى پيرەمىردى م. ه دا بلای نەكراوەتەوه. هەروەها سەبارەت بەهەندى تيبينى پروانە كۆتايى
شىعەرەكە.

(٢) بەلاى منەوه (جيا) يە نەك (چيا) چونكە پيرەمىرد هەرگيز وشەى چياى بەكار نەهێناوه و هەميشە شاخى
نووسيوە.

بۆ كۆچى عبدالقادرى كۆرى سەيد ئەحمەدى خانەقا

١٩٣٢

ئاھ عبدالقادر چىت لى هات، كۆى چووى(١)
بەلى تۆ پياوى، ئەم دەورە نەبووى

بووکه خازنی گۆزانیبـیـژ
 ههـموو سهـری مانگیـک بـی نوـیژ
 ههـلدهـپهـیت وهـک داراوـیژ
 گوشتی میی گیژ، درهوی لیژ
 لهـسهـر گردی توورهـکه ریژ
 نازانین چی لی قهـومـاوه
 دهـمت ژووـره و لووتـ کـووـره
 ملت گیـزهر مهـمکت تووره
 چهـند دۆست نهـگهـری لهـبهـر بووره
 نهـو چاوـهت که وهـک کلتـووـره
 بوـیه وا خـهـلکت لی دووره
 زۆر کـهـس لیـت بهـبهـند و باوه
 کـورته بالای گـویـلک چاوه
 دهـم و زولـفت ههـردووک خـاوه
 کـهـس نهـما، ههـر منت ماوه
 پرویهـکـمان لی بکه بهـمـلاوه
 وای لهـچی و وای لهـدۆشـاوه
 چرا ههـلکه، چی تیا ماوه؟!
 دنیام پـیـوا، قوژبن و سووچ
 پهـتـانـدمـت بهـپـر و پووچ
 چـرـنووک، نوـقـورچ بۆ ماچ و مووچ
 پهـتـیـکت برد، کهـوتـیهـ نووچ
 ئۆخهـی تۆی کهـوتـوی لنگه و قووچ
 جـیـگای شـارـراوهـت دیاره
 لهـپـاش چهـندان بووی بهـیارم
 وهـک تـیـمگهـیشـتـووـی بهـکارم
 یارۆکهـی خـۆزگه بهـپارم
 جـوانـیت مـژیم لیـت بهـکارم

دنیا خراپ بوو، تا هات ئهـگۆـپـرا
 ئاسایش نهـبوو، مهـگهـر لهـ گۆـرا
 بهـلام بهـزهـیت بهـباوکتا نهـهات
 پشتت وا شکاند، وهـخته بیته لات
 تووچاک بووی کهـچی خراپت نواند
 خانهـقای دلی، چاکانت پرووـخـاند
 بهـرگی ئهـم جهـژنه، شینه ماتمهـ
 ههـور هیشتا نهـگری، هیشتا کو کهـمه
 ئهـم بانگ کردنه مژدهـی عهـفوه بۆی
 قادر عهـبدی بانگ کردهـوه لای خۆی

(١) ئهـم شیعـره له دیوانی پیرهـمیردی م. ه. دا بـلاونهـکـراوهـتهـوه. ههـروهـها لهـو کهـشکۆلهـی نهـجمهـددین مهـلا. بۆ
 (حهـمه صالح ناغای قزلبی) نووسیهـوه لهـ لاپهـره ٢٢١-٢٢٢ دا ئهـم شیعـره نووسراوهـتهـوه. بهـلام لهـهـندێ جیگا
 دا جیاوازیان ههـیه لهـ دانانی وشهـکاندا بهـلام مانا و مهـبهـست ههـر یهـکتکه. لهـدوای بهـیتی پینچهـمهـوه دوو بهـیت
 ههـیه و دوو بهـیتیش کهـمن جیاوازه. ئهـو دوو بهـیتیهـی لای نهـجمهـددین مهـلا و دوو بهـیتی شیعـره که دهـنوسین:

تازه نهـمـامان وا لهـگـولایه
 تازه نهـمـامان وا لهـگـلایه
 فهـلهـک هیچ ناڵیم، پیهـشهـت بهـدییه
 خوایه هیچ ناڵیم، خۆت کوـرت نییه
 تهـریخی کۆچه، نبوه شیعـری دوای
 قادر عهـبدی خۆی بانگ کردهـوه لای
 (١٣٥١ کۆچی)

شیعـری نوخـشهـی تازه شاعیر (١)

١٩٤٠

شال و قاشاو بۆ یهـختهـی پهـش
 دیزهـی پهـش لهـسهـر ئاگری گهـش
 گیپه و کهـشکهـک بهـرۆنی لهـش
 دهـستدار تهـییا و بـی دهـست بـی بهـش
 مـانـدوو نهـبیت پووـره وهـهـوش
 تۆش بهـندیـک بـلـی تهـواوه

سمینم سمۆرهی دارم
 نهـمـــــاوه، هیلیم برآوه
 برژانگ کهر دێ، زولفت وهک داس
 لهبیرته سهر جوگای قورتاس
 لیبی راکشایووی بی ئاوهل کراس
 ئەتوت ئاخ بۆ تلتی رتواس
 ماندووت کردم هههی خوا نهاس
 خوژگه به پارت پی ماوه
 ئاوی چهقان گهرم و گوره
 چیبکهه لهو خوین سارد و سره
 خووی کورته و درێژ دادره
 زۆر به گیتیچه له و ده مشره
 ئەمگه زێ وهک مـــــهشکه دره
 ژههری کـــــوللهه بۆ داناوه

(۱) پیره میترد سێ شیعرێ بۆ پلار و گالته پیکردنی ئەو تازه شاعیرانهی سالانی چل داناوه. وا لێره دا
 دهیاننوسین. بهلام سهبارهت به بیروپا و سه رنجی ئیمه لهم بارهیهوه پروانه پیره میترد و شیعرێ نوێی
 سه رده مه که ی.

شیعرێ نوخشه ی تازه شاعیر

خۆ ههلبهستی ئەم دهوره
 له جیی خوتندن و دهوره
 جنۆکه مان له دهوره
 بسم الله کهین به دهوره
 ده وریه پلاوی چه وره
 وهک کوتر کهوته دهوره
 ئەچی بۆ پیاوی گه وره
 ئاسمانی ئیمه هه وره

یهکی بوو یهکی نه بوو
 لهو دووانه نه وهی نه چوو
 که ریکی بی گویچه بوو
 بۆ خووی بۆ کی شه نه چوو
 که ره له دهست خووی ده رچوو
 ئیتر له ناوا گوم بوو
 که چی نه وهی که نه بوو
 که ره که ی فرۆشتبوو
 که ری خستبووه هه راج
 فرۆشتی بی خه رج و باج
 تفه نگیکی بی گولله
 دیزه که یه کی دانووله
 گونیه شریکی بی ناو
 چه قـــــۆبه کی دهم شکاو
 هه مووی کړی چوو بۆ راو
 له سه ر سه رچاوه ی سه راو
 هه روا ئه پروانیسه ناو ئاو
 به سیحری مه لا خنکاو
 وهک ئاوینه ی ئەسکه ندهر
 پروانی له و دیو تاریده ر
 وا (چیر)گی نیشته و ته وه
 پروو به پرووی مله که وه
 فیشه کی نایه تفه نگ
 هاویشتی بی ناله و ده نگ
 نه یگه یشتی و چیرگی کوشت
 خو ی کهوت له سه ر گازی پشت
 گونیه شری هه ل سووران
 چیرگی شل شل تی چه سپان
 بر دیه مـــــاله وه لیبی نا
 له ناو دیزه ی بی بنا

پێڕه‌وی شاعیریکی بێ ناو

١٩٣٩

بالا وه‌ک که‌نووی بێ گهرد و ناسک
که‌لله وه‌ک ده‌هۆل مل وه‌کو داسک
تفه‌نگ له شان و به‌سواری لاسک
چهند خوشه باز و هه‌لمه‌ت بۆ باسک
غهرقی عهره‌ق بێ، که‌لله هه‌تا سک
بگری به‌قه‌تار، شادبه به‌رۆ ڕۆ
نه‌نکت نه‌مردوو، هه‌لپه‌ره ئه‌م‌رۆ
گیلاس و شفته، هه‌ی توو‌ره و ترۆ
نه‌که‌ی بێ به‌ش بی، هه‌سته زوو ڕۆ
به فیدای بالات بم ئه‌گریجه په‌رۆ
سووتووی نێرگه‌له گه‌فتوگۆی قومری
چه‌پله به‌لاقی شه‌ست و نۆی هیجری
سه‌ماوه‌ری زه‌رد خه‌لووزی به‌فری
فه‌رتنه‌ی به‌هار، سو‌ر سو‌ری به‌حری
وریا به‌ گیانه، نه‌که‌ی قه‌ت بم‌ری
گولاله‌ی هه‌تاو، سی‌به‌ری چه‌تری
ئاوینه و شانه و کیلی سه‌ر قه‌بری
کل و کلتوور و ده‌ستار و ته‌وری
سینی به‌مه‌نجه‌ل، سی‌پا به‌ده‌وری
چیشتی هه‌رشته و خۆرشتی چه‌وری
سه‌مای مریشک و قووقووی که‌له‌شیر
به ده‌ستی شکاو به‌دوو چاوی کو‌تر
بێ با بنۆشین دوو جام ئاوی سو‌تر
چووبنه سه‌ر لووتکه‌ی شاخی شارباژێر
بۆ ڕاوه ماسی بن به‌رد و تاو‌تر

له کۆڵانیکی که‌ما
گۆشتی ڕۆی ئاوی ما
هینده سو‌تر و چه‌ور بوو
هه‌رچی خواردی زگی چوو^(١)
ئه‌وه‌ی که نه‌یخواردبوو
چه‌وری لیوی به‌ستبوو
ئه‌وه‌ی که نه‌یچه‌شتبوو
به‌پیشیه‌وه مه‌یی بوو
سه‌گ هات ریشی لسته‌وه
سه‌گی گرت به‌ده‌سته‌وه
که کی‌شای به‌زه‌ویا
سه‌د تو‌پ بلووری ڕیا
خاوه‌ن سه‌گ و سمیل چه‌ور
له یه‌ک که‌وتنه شه‌ره ته‌ور
هه‌ریه‌که بۆ خو‌ی ئه‌برد
ئه‌وان به‌شیان نه‌ ئه‌کرد
له‌ولاوه قۆلچی ته‌موین
هات و تی‌ی خو‌رین به‌قین
وتی ئه‌مه قاچاغه
له قاچاغ جه‌رگمان داغه
له ده‌ست ئه‌وانی وه‌رگرت
به‌بێ قه‌ره به‌شیان کرد
بۆیه پرسین نه‌ماوه
که‌وه‌وا به‌شکردن باوه
ئه‌م هه‌رایه و گه‌ردشه
ه‌ی ئه‌وه‌یه بێ به‌شه

(١) لای م. ه نووسراوه به‌پیشیه‌وه‌ی مه‌یی بوو.

«زینهار له تکا (١) مه چۆ بۆ تکا (٢)
که کهوتیه تکا، ئابرووت تکا»

(١) واته: گریانى به کۆل. که مرۆف زۆر گریا به تکا نه چۆ. م. ه.
(٢) تکا: پارانه وه. م. ه.

په نا به خوا

«بۆ سهید عهلى بسم الله»

که چوویتسه پال ژن بسم الله بکهی
مناللی چاکی لى دروست نه کهی
ئهوی له ناوی بسم الله پاکا
دیاره ئه وه ده مهش بسم الله ناکا
که وهابو نه وهی به بی بسم الله
ئه بی پیتی بلایی (اعوذ بالله)
ئه وهی که درهنگ بووبی به زاوا
به م گرانیه، چۆن نه وهی زاوه
ته نه ها سووره تیک، بی بسم اللهیه
دووی تریه کی دوو بسم اللهی تیا یه
شاره کهی ئیمه سلیمانییه
بسم اللهی ئیمه که قورئانییه
بۆچی له ترسا، بسم الله نه کهین
بۆچی جنۆکه، له ناو ده رنه کهین
ئیهسته جنۆکه، ناچنه کیوی قاف
ئه کهونه غابات به لاف و گه زاف

به زهیی

١٩٣٢

بابه سهیری ئه م به رخه که چهند جوانه
رۆله، ئه وه به رخی مه ری خو مانه
بابه، توخوا، با ئه م به رخه هی من بی
وای لى ئه که م، قۆچ لى نه دا، هیمن بی
رۆله تو ئه م به رخه ت بۆچی خو ش ئه وی
وا دام به تو، به خێویه که، ئه یزانی؟! (١)
بیشو، پاکی راگره، هه تا ئه توانی
ئه م به رخه گهر به خێو بکری و بیت به مه پ
له سیو و میو چاکتر بۆمان دیته بهر
شیری ئه بی ئه یخوینه وه سبه ینان
سه رتویتی ماسته کهی ئه خوین له گه ل نان
که شک و سیریتز و سویره که و په نیری
ئه یخویتی و بۆ کهس و کاری ئه نیری
خوری ئه که ین به جاجم و پۆیه شمین
به به رمال و جه و آل و شال و سه رزبن
به زاوژی، په ره ئه گرن، زۆر ئه بن
رانیکی لى دیتسه بهر، نایه، له بن
که میوان هات، سه ری ئه برین گوشته کهی،
نه، نه، تو خوا بابه، ئه وه قهت نه کهی
به سته زمانه، خانه زایه، شیر مژه
وهک ئیمه ژینی خو ش ئه وی، مه یکوژه
به رخی که ئه وه نده، چا کهی بی بۆمان
سه ری نه برین، گونا ه نه که ین، بۆ خو مان

(١) ئه و نیوه دێره له چاپی م. ه دا دوو برگی هی زیاد بوو، واته ده به سیانزه برگیه. له نوسخه ی ئیمه دا وهک
سه راپای شیعه که هه ر یانزه برگیه بوو.

ناوه پۆک

- پیشەکی 7
- چەند وشە یەک لە بارەى ئەم یادداشتانەى (پیرەمێرد) دەو 9
- دنیام چۆن دى ؟ 10
- من و تەرەقدارى ئافرەت 26
- ئەوانەى ناسیم 29
- ۱- حەمدى بەگى صاحبقران 29
- ۲- مەحمود پاشای جاف 30
- ۳- صالح زەکی بەگ 32
- ۴- ئەمین زەکی بەگ 33
- ۵- گۆزان - عەبدوللا بەگى سلیمان بەگى کاتب فارسى 35
- ۶- شەيخ رەزای تالەبانى 36
- ۷- زێوەر 37
- ۸- عەلەددین سەجادی 38
- ۹- سەید ئەحمەدى خانەقا 39
- ۱۰- توفیق وەهبى 41
- ۱۱- بەدرخانیهکان 42
- ۱۲- ئەحەى جاو 43
- ۱۳- مەولەوى 44
- وەسیەتنامەى پیرەمێرد 47
- ژیانى پیرەمێرد
- یەكەم: ژيانى لەخوێندن و فەرمانى میریدا 48
- ژیانى پیرەمێرد - دووهم 50
- ژیانى ئەدەبى و پۆژنامەنوسى پیرەمێرد 51
- بەرھەمەکانى پیرەمێرد 61
- پیرەمێرد و چیرۆک 62
- پیرەمێرد و زمان 63
- نیشانە تایبەتیەکانى شیعری پیرەمێرد
- بابەت و ناو پۆکی شیعەرەکان 64
- پیرەمێرد و شێوەى شیعەر 64
- کارە مەزنەکانى پیرەمێرد لە پێشخستنى ئەدەب و فۆلکلۆرى کوردیدا 65

پیرەمێرد و ھەولێک لە چەسپاندنى ئەدەبى بەراوردکاریدا

چەند لایەنە یەکی شارراوە لە ژيانى پیرەمێرد

بەشى یەكەم

نامە یەکی بلانە کراوە 73

بەشى دووهم 76

بەشى سێیەم

خۆشەویستى پیرەمێرد و میهرەبان خاتوون 79

چەند زانیاریەکی نوێ لەبارەى نەورۆز و پیرەمێرد دەو

بەشى یەكەم 82

نەورۆز و پیرەمێرد لە پێش سالى (١٩٠٠)دا و پێش چوونى پیرەمێرد بۆ تورکیا 82

دووهم: پیرەمێرد لە نیوان ناگرى نەورۆز و تاوانبارکردنى بەلایەنگری ئینگلیزەکان 84

بەشى دووهم

لێکدانەو زانستییەکانى پیرەمێرد بۆ نەورۆز

یەكەم: باوکی بالا و دایکی خوارەو 87

دووهم: ناگرى نەورۆز پەيوەندى بەزەردەشتەو نییه 88

سێیەم: لێکدانەوئى ئەستێرەناسى (فەلەکی) و زانستى سەبارەت بە نەورۆز 88

چوارەم: بەرانبەر وەستانى شەو و رۆژ 89

دوایار: وێنە یەك لە خەم و ئازارەکانى ئەم مەزگە 89

پیرەمێرد و پۆژنامەى «کورد» 90

سەرەتایەکی مێژوویى 90

سەبارەت بە پۆژنامەى (کورد) و کۆمەڵەى کورد 90

چەند لایەنێکی شارراوە لە ژيانى پۆژنامەگەرى پیرەمێردى نەمر

بەشى یەكەم: پیرە کورد ئەستەموڵ 97

بەشى دووهم 107

پیرەمێرد و سێ نووسینی مێژوویى 110

نووسینی یەكەم: نەجمەددین مەلا، ١٩٣٧ زایینی 111

نووسینی دووهم: پیرەمێرد - حاجى توفیق بەگ-عەلى باپیر ئاغا (١٩٣٩) 112

نووسینی سێیەم: پیرەمێرد- زێوەر 113

چەند سەرنجێک دەربارەى ئەم نووسینە 114

لە ترەنى رێتى ئەستەموڵدا بێژراوە 117

دامەزراندنى کۆمەڵەى زانستى 119

160	نه‌ورۆز و مه‌ولود
161	وه‌فدی کوردستان
162	هاوین
163	هاوین
164	نه‌عهدی دێوانه
164	بۆ شه‌هیدانی ٢٤ی ئاباری ١٩٢٥
165	مامه‌ خه‌مه
167	یاران نه‌وبه‌هار
168	جه‌ژنی مه‌ولود و نه‌ورۆز
169	کۆنه‌فرۆشی
170	فه‌له‌ک نایه‌تی
171	شه‌ر له‌گه‌ڵ هه‌وادا
173	شیعری دووهم - بۆ ئیستگهی یافا
173	جه‌ژنی قوربان
174	عه‌شره‌ت هاواره
174	فه‌ریادی پیره‌مێرد
175	له‌و ساوه
176	ئیمه‌ که‌ کوردین
176	تاکه‌ به‌یت
177	دایکی وه‌تن
179	سه‌رگوروشته
180	سێ به‌یت
182	بۆ مسته‌فا صائب
182	به‌ندی قه‌تار
183	بۆ بیست ساڵی ژین - به‌سته‌ی هه‌ی ژین
186	کزه‌ی ده‌روون
189	یادی نازدارانی جاف
190	تاکه‌ به‌یت
192	تاقگه‌ی زه‌لم
192	بۆ کۆچی شیخ نووری شیروانی
192	تاقگه‌ی زه‌لم

120	ختوکه‌ی شاعیریکه‌ تیده‌گا خۆی
126	بۆ جه‌ژنی له‌دایک بوونی مه‌لیک غازی
126	شیوه‌نی شه‌هیدانی کوردی سه‌روو
131	هاتن شه‌هیده‌کان
132	تاکه‌ به‌یت
132	من و ئه‌ستیره‌کان
133	پێ هه‌لخزان
134	پێ هه‌لخزان
134	حسی کوردی لاوکی ساده‌ی ده‌وێ
135	کۆستی بوومه‌له‌رزهی پێنجوبین
136	بۆ لافاوی سلیمانی
138	بورجی رۆژی کورد
140	ئه‌ستیره‌ی به‌ختم
141	یادیکه‌ی هه‌زین
142	ئاوات
143	ئه‌م خاکه‌ پاکه‌
144	تاکه‌ به‌یتی
145	ناڵه‌ی دلته‌نگی
146	قه‌له‌نده‌ر تۆراوه
147	له‌ به‌ردی توانج
148	تاکه‌ به‌یت
149	قه‌ومی کورد
150	تاکه‌ به‌یت
150	بۆته‌ی سروشت
152	نه‌ورۆز
153	نه‌شیده‌ی زانستی بۆ نه‌ورۆز
154	تاکه‌ به‌یت
154	به‌هار و نه‌ورۆز
155	نه‌ورۆزنامه‌ی نه‌سرین و په‌روین
156	نه‌ورۆز
158	نه‌ورۆزانه

225	سهراپای کچه جاف
226	هه‌ی کانی شه‌کراو
227	کوردی په‌تی
229	پیره‌مێرد له‌ناو گولانا
231	دلهم نه‌ویوه
232	دانیشتیوین له‌گه‌ڵ یار
235	به‌سته‌ی کوردی
236	خه‌لکی هاواری
237	ته‌فره
238	نالە
239	موعه‌ما
239	دل به‌ندی
240	زه‌مه‌هریر
241	به‌یادی (ملک الشعرا) په‌مزی
242	خواپیداو
244	شیخ له‌تیف کلێشه‌ی (ژین)ی ناردوووه
244	به‌یادی کۆن
245	کووتره‌ باریکه‌
246	بو «شیخ سه‌لام»ی شاعیر
246	وا گول به‌سه‌رچوو
247	که‌وته‌ کلێشه‌م
249	کای کۆن
250	په‌روا
251	چوارین
251	هاپیر که‌وت
252	مرواری
252	لا‌سای گوله‌وه‌ چنی
253	کاریکاتیر به‌شعیر
254	وامزانی
254	ئیشی دیددی تو
255	گیانه‌ به‌سیه‌تی

194	بو‌شایی بابا عه‌لی
194	کوردیی په‌وان
195	ئای ناو‌مێدی
199	ئای چیم به‌سه‌ره‌ات
200	چوارین
200	ئای له‌ ده‌ست پیری
201	تافی جوانی
203	ناو قه‌دی چله‌ی زستان بچرا
203	له‌گیان بیتزاری
205	گواره‌که‌ی گویتی یار
206	چهند سال
207	به‌ندی قه‌تار
207	خه‌یالی خالی
208	به‌فری به‌هار
209	سێ تاکه‌ به‌یت
209	دیداری تو
210	گه‌لی سزام دی
211	پوژی تازه
212	نه‌ویه‌هار
212	به‌هاری که‌نار شار
214	به‌یادی کۆن
215	محبه‌ت وه‌ک یار
215	ده‌ردی گرانی
216	گه‌رما
217	کرده‌وه‌ی هیتله‌ر
218	های گه‌رمای هاوین
219	پایزی دلته‌نگ
220	سێ تاکه‌ به‌یت
221	لا‌فی جوانی
221	بو‌کوێخا خه‌لیلی بنگردی موان
222	شه‌وی له‌ ئوته‌ی هه‌گبه‌لی

284	بۆ قافییه
284	ژیانی کورد
286	بۆ کهنتوی بارامی تیا ترۆچی
286	پۆکه و جۆکه
287	دهردی کۆمه لایه تی
289	زێر
290	وه مزانی
291	له خۆ بایی بوو
291	زستانی سهخت
292	بالۆره
293	به هاری
295	بێ کاری
297	ئاخ بۆ ئهم خا که
297	دهردی گران
299	ورده زیو
300	قافییه ش گران بوو
301	وړینه
302	خۆزگه
303	ناخۆشه لای
303	واته ی پر مانا
304	فهلسه فه ی کورد
306	ئیمه
306	بهیتی تری
311	بهیتی ترخینه
314	ورده کاری مهولهوی
314	ره شه با
315	چوارینه ی فهلسه فی
316	بۆ مه لیک غازی
316	مزگه وتی گه وره ی سلیمانی
318	نویژ
319	کۆمه لی

257	شینى زین بۆ مه م
258	دوو تاکه بهیت
258	تۆ وام تێمه گه
259	تاکه بهیت
260	به هاری پروو زهرد
260	کاریکاتیر به شیعر
261	سته مکاری
262	یاران کوێخایی
263	کاریکاتیر به شیعر
263	شۆڤه بی
264	سۆزی پیره میترد
265	شیعرێکی کاریکاتیری به ناوی (فائق توفیق) دهو
266	ئا دز که ده بی
267	دل به پهرۆشه
268	هه را
268	بانگی به یان
269	نه ته وه
270	وشکه سۆفیه کان
271	سیابازی بووم
272	قافییه ی کوردی
274	پێکه نین
274	بای خه زان
276	به عاشق کوژی
277	عه شقی عه سری
277	که و قه ناو شیتان
278	به هار هات
279	بۆ پێکه نین
280	که و
280	ئه فسووس
281	کاروان
283	ژیانی کورد

30	بۆكۆچی جهمیل صدقی زه‌هاوی
351	بۆ په‌روین
351	ماته‌م
352	بۆ حاجی عه‌لی ئاغا
353	گوڵستان، په‌نگی زه‌رده
355	ماته‌می به‌هار
355	بۆ رۆحی مه‌وله‌وی
356	بۆ سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا له‌ که‌رکوک
356	شیخی مسته‌فا مه‌زه‌هر
357	بۆ کۆچی مه‌لا عه‌زیزی موفتی
357	ناسۆریکی تازه بۆ دلی کورده‌واری
358	مزگه‌وتی خورمال
359	چوارین
359	بۆ کۆچی مه‌لا ئه‌فه‌ندی (هه‌ولێر) (مه‌لا گچکه)
360	بۆ کۆچی شیخ حسام الدینی ته‌وتله
361	بۆ فه‌یسه‌لی کۆری ئه‌حمه‌د ئه‌فه‌ندی که له هه‌ولێر کوژراوه
361	بۆ کچانی سلیمانی
364	بۆ خزمه‌تگوزاریک
365	بۆ علاءالدین سجادی
365	بۆ خزمه‌تگوزاریک
366	ده‌می به‌یانیان
367	ئه‌ی کچینه
368	ئه‌ی کچینه
368	گۆرانیه‌کی مه‌کته‌بی کچان
369	سێبه‌ر
370	تازه گۆلی چیمه‌نین
370	به‌سته‌ی کوردی
371	گۆرانی
372	گۆرانی سپورت
373	گۆرانی به‌هار
374	گۆرانی نه‌سرین

322	هه‌ندی ئه‌لین
323	میژووی هاتنه‌ دنیای (هۆشمه‌ندی) حه‌سه‌ن به‌گی جاف
324	شیعه‌کانی پیره‌مێرد بۆ ئه‌مین زه‌کی به‌گ
327	شیعری قانع ۱۹۳۹
329	بۆ چله‌ی مسته‌فا پاشای یاموڵکی
329	بۆ ئه‌مین زه‌کی به‌گ و صالح به‌گی صاحبقران
330	بۆ سانحه‌ی کچی ئه‌مین زه‌کی به‌گ
330	کورتبه‌ی که‌ی ژبان و به‌ره‌مه‌ی ئه‌مین زه‌کی به‌گ
331	سێ شیعر بۆ شیخ محه‌مه‌دی خال
333	شیعری سێیه‌م بۆ شیخ محه‌مه‌دی خال
335	بۆ کۆچی شیخ عه‌زیزی برای شیخ نووری شیخ صالحی شاعیر
336	دوو شیعری پیره‌مێرد بۆ عه‌بدولواحد نووری
336	بۆ چله‌ی عه‌بدولواحد نووری
337	ئاه‌ی زار
337	به‌دکار
339	دوو شیعر بۆ کۆریکی حه‌سه‌ن فه‌همی به‌گی جاف
340	قه‌له‌نده‌ر
340	ئای گیانه‌ جه‌رگم
341	بۆ کۆچی سه‌ید نووری نه‌قیب
341	بۆ کردنه‌وه‌ی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی سلیمانی
342	حه‌فصه‌ به‌هاره
343	بۆ شه‌هیدان مسته‌فا خوشناو و محه‌مه‌د قودسی
344	بۆ داخستنی گۆقاری گه‌لاوێژ
345	بۆ گۆقاری گه‌لاوێژ
346	بۆ گۆقاری گه‌لاوێژ
346	دوو شیعری پیره‌مێرد بۆ مه‌حوی
346	بۆ کوتایی جه‌نگی جیهانی
347	شیوه‌نی نه‌و نه‌مامیک
348	دله‌که‌م غه‌مگینه
348	بۆ ئه‌حمه‌د به‌گی توفیق به‌گ
349	دوو شیعر بۆ کۆچی جه‌میل صدقی زه‌هاوی

399	بەیتیک بۆ شێخ سەلامی شاعیر
400	دڵسۆزی
401	بۆ مەعرەزی کچان
401	بۆ رۆژنامەى ژبان
401	دیوانەى ناشاد
402	بۆ کۆچی عبدالقادرى کورى سەید ئەحمەدى خانەقا
403	شیعرى نوخشەى تازە شاعیر
405	شیعرى نوخشەى تازە شاعیر
408	پێرەوى شاعیرى بى ناو
409	بەزەیی
410	پەنا بەخوا- «بۆ سەید عەلى بسم الله»

375	گۆرانى جەژن و بەهار
376	دڵ گەشایەوه
376	گلەیی لەکەس ناکەم
377	بەندى شەمال
380	بەندىکى مێژوویى
382	بۆ شێخ قادری گۆیتەپەیی
383	بۆ عزەت ئەفەندى
383	پیرۆزبایی فرزندى تازەى مەلیک
384	بۆ شێخ عومەرى خانەقا
384	بەبۆنەى دەرحوونەوهى رۆژنامەى ژین
385	ناوێرین بڵێن
386	دەستکردى کچان
387	باوک و فرزندى
387	بۆ عەلى کەمال ئەورەحمان
387	بەکرى گىراو
388	شاعیرى پینەچى
389	بۆ شێخ نوورى شێخ سالىح و جەنابى کورى
389	دوایى هیتلەر
390	بۆ وەسى عىراق
391	خێوەتى دنیا
392	توانجى میللهت
393	بۆ زێوەر
394	بۆ زێوەر
394	بەندى پیرى
395	فەریادى دوورى- بۆ رەشید نەجیب
396	ورده زیو
397	پەندى رۆژگار
397	هار و مار
398	بۆ رەشید نەجیب
398	بۆ مەرگى حاجى ئەحمەدى حاجى کەرىم
399	هەلمەت

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنځیره ی روشنییری

*

خاوهنی ښمته یاز: شهوکه ت شیخ یه ز دین

سهرنووسه ن: به دران نه همد هه بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهړه کی راپه پین، ههولیر

س. پ. ژماره: ١

پیره هیرد

و

پیداچونه وهیه کی نوئی ژیان و بهرهمه گانی

پیره میرد

و

پیداچوونه و دهیه کی نوئی ژیان و بهرهمه کانی

کۆکردنه وه و لیكۆلینه وهی

ئومید ئاشنا

به رگی دووهم

ناوی کتیب: پیره میرد و پیداچوونه و دهیه کی نوئی ژیان و بهرهمه کانی
کۆکردنه وه و لیكۆلینه وهی: ئومید ئاشنا

به رگی: دووهم

بلا و کراوهی ئاراس - ژماره: ۸۷

دهرینانی هونه ری: به دران ئهممه ده بیب

به رگ: شکار عفان نه قشبه ندی

وینه ی به رگ: هیلکاری یوسف عه بدولقادر

نووسینی سه ر به رگ: خوشنوووس محهممه زاده

پیت لیدان: ئهمیر داود - ئاراس ئهممه - ره هیل ره شید

هه له گری: شیرزاد فقهی ئیسماعیل - ئهمیر داود - ره هیل ره شید

سه ر په شتی: دلاوه ر صادق ئهمین

سه ر په رشتیی کاری چاپخانه: ئاوه رحمان مه حمود

چابی به کهم - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیتر - ۲۰۰۱

له کتیبخانه ی به رپه به رایه تی گشتیی روشنبیری و هونه ر له هه ولیتر ژماره (۳۱۴) ی سالی

۲۰۰۱ ی دراوه تی

هياجي تۇنيقي پيردهيڭ

هياڭكاري: يوسف عهبدولقادر

ئەحمەدی عەزیز ئاغاش کە بە نوکتە بێژ و قسە خوێش و بە نەستەق بە ناوبانگە، بەم سێ شەر
خوارەو وەرانی پیرەمێردی داوێتەو، وەرانی کە لە سەر نامە کە پیرەمێرد نووسیوە:

خالە گیان یا خوا پرووی بزن^(۱) پەش بێ
منی پروو پەش کرد، هەر ئەوێ بەش بێ
بەخوا ئەو ساتە تۆ تە شریف هات
من زۆر مەشغول بووم، بەبیرما نەهات
لە جیاتی گێپە ئاوساوی نەکولاًو
پیشکەشت ئەکەم، دوو پەردە پلاو

(۱) بزن: ئەحمەدی عەزیز ئاغاش نیازی لە بزن پووری بوو، کە ناوی پوورە بەهێ بوو، و دەهەم خەسوی ئەحمەدی
عەزیز ئاغاش بوو کە ئەو گێپە کە لێ ناو.

شەری خەراجیان^(۱)

«سالی ۱۹۲۴ کە شیخ مەحمودی ئەمەر لە شەری دوژمنی لە شارەزوور شکاند، پیرەمێرد
سالی ۱۹۲۶ بۆ یادی ئەو نەبەردە ئەم شیعرە نووسیوە». هەرەها وەلامی رۆژنامە
(العراق) ی ئەو کاتە داوێتەو.

العراق^(۲) ئەلێ، ئێو ئەرمەن
دەعاتان شوومە، بۆ هیج لایق نین
خوێان ناسن، بەتورک نابن
خوا نەیداوێ، وەک کورد، ئازابن
کورد ئەو کوردانە کە بەغدايان گرت
(أبو جاسم) هکان، کەوتنە جرت و فرت
دوو سال لەمەوپیش، خوێان و فوجیان
لەسەر کانیه کە، بەردی خەراجیان
بە کەش و فشی بۆ کۆزە رەقە
دوو سواری کوردیان لێ کەوتە تەقە
بە ئاخ (یا یومە) کەوتنە هاوار
بە پالەپەستۆ رایان کردە شار

گێپە

مامۆستا محەممەد رەسول هاوار دەربارە ئەم شیعرە نووسیوە: جارتیکیان ئەحمەدی عەزیز
ئاغا گێپەیان ئەبێت، چەند هاوڕێیەکی خۆی بانگ ئەکا بۆ گێپە خواردن. پیرەمێرد لە بانگ
کراوەکان نابێت، لە پاش چەند رۆژێک پیرەمێرد بەو گێپە یە ئەحمەدی عەزیز ئاغاش ئەزانیت،
وێکەوێت پیرەمێرد زۆر نەوسن بوو، بۆ هیج شتێک گەلەبی نەکردایە لەسەر خواردن گەلەبی
ئەکرد. لەبەر ئەوە بەم چەند دێرە خوارەو گەلەبی خۆی بۆ ئەحمەدی عەزیز ئاغاش ناردووە:

ئەحمەد با گێپەت بۆ ئەو تێپە بێ
گێپەت خوارد بێ من، گووێت گێپە بێ
خۆ من ئەو ساتە، هاتبوومە لات
تەفرە بۆ من بوو، شەفرە بۆ جامات
وتیان کەلەکەت هێشتا دەبیاران
ورگتان برنجی، کالی ئەخووسان
ئەگەر وەک کەلە مێشکت داتەکن
ئەبێ بەو زێر، فەرشکت ئەتەکن
وێک (کلاو قازی) بێ دروومانی
ئاگری بن دیزە، زۆر بێ نامانی
پێخۆلە چەورە، لە خۆت ئالای
پێچکە خۆت بەستوو، لە جێدا ماوی
هەر وەک شیلوگ، هەوینی شیری
لە نوکتە وردا، پەیکانی تیری
دەستی (عزەت) تە دایم لەسەر بێ
هەرمی بەهەشت^(۱) ئاودار و تەربێ
کرەدی تۆ و بردی (نادی مەزلووم) بێ^(۲)
خراپەت دیار بێ، چاکەت بن گۆم بێ
منیش کەشکە کەم ئەمڕۆ خوارد بێ تۆ
بەرد هاویشتنە، پاداشی کۆ

(۱) هەرمی بەهەشت: واتە شەقی بەهەشت، چونکە زۆر جار ئەلێن هەرمیەکی تی هەلدا.

(۲) نادى مەزلووم: نیازی لە مالى حوسین مەزلوومە کە کابرایەکی زۆر ساویلکە و خوشبوو، زۆر کەس وێکو
نادی بۆ رابواردن ئەچوونە ئەوێ.

دوودلښ، چونکه له معنای ههلبهسته که یوه لهوه نه چیت که له جیگه یه کی نریک کوردستانه وه ناردییتی
من وایه له تورکیا وه گهراوه ته وه به سهر شام و حهلبهیدا هاتیبته بهغداد و چند رۆژیک له بهغدا ماوه ته وه و
لهوینه وه ههلبهسته ی ناردووه بۆ مستهفا سائب». (۲)

(۲) له کوردیدا باوه دهلین -تولف- واته مندالی ساوا که له راستیدا له -طفل- ی عه ره بییه وه وه رگیراوه.

«رۆحم فری، له سهراوردی بهرزی نیشتمانه وه، بیدهنگ و سهنگ (۱)

وام زانی که ئه م کۆنه مهلبهنده ئه کاته وه به شوپنی دهنگ

بوو بوون به یهک، له ش و رۆحم، بۆ دیدهنی دۆستایه تی کۆن

نالئه و نهوای دلم بوو، داخم، لانه ی به رۆحه که هینایه تهنگ

۱۳۱۷ ی رۆمی / ۱۹۰۱ ی زاینی

(۱) ئه م شیعره له لاپه ره ۱۸ ی دیوانی پیره میتردی م. ه دا به تورکی به خه تی پیره میتر له ژیر وینه یه کی سه رده می
لاویتی خۆیدا له تورکیا نووسراوه. به لام روون نییه که ئایا پیره میتر خۆی کردوویه به کوردی یاخود که سیکی
تر.

به بۆنه ی ده رچوونه وه ی گۆفاری گه لاوینه وه

ئۆخه ی گه لاوینه (۱) وا ده رکه وتیه وه

وه ک چرای به ختی، کورد سه رکه وتیه وه

یانه ی سه رکه وتن (۲) به تو پروونا که

کوردستان به رووی، تو فه ره حنا که

شه وقی دیدارت پروونا کی چاوه

ئیتتر ته وژمی گه رما نه ماوه

گوزه رگات بورجی (دار السلام) ه (۳)

دیاری ژین بۆ تو، دوعا و سه لامه

(۱) گۆفاری گه لاوینه ته مه نی ده سال بوو ۱۹۳۹-۱۹۴۹ لهو ماوه یه دا گه لی جار تووشی گیروگرقتی داخستن و
بئ پاره یی بووه. ئه م شیعره ی پیره میتر بۆ ده رچوونه وه ی سه ر له نوپی گۆفاره که به دوا ی داخستن. دیاره ئه مه له
سالانی پیتش ۱۹۴۹ دا بووه چونکه لهو ساله دا بۆ هتجگاری داخرا. هه روه ها گه لاوینه ته ستیره یه که دوا ی
چله ی هاوین ده رده که ویت.

(۲) یانه ی سه رکه وتن: رۆشنیرانی کورد له بهغدا پتکیان هینا.

(۳) دار السلام: واته شاری بهغداد.

ئهو ره مه زانه ی له دیتی ره مه زان

به جه ژنیان زانی له ته نوور خزان

نه بوایه به هو ی به ریتانییاه

ئه خنکان به ده س کولله و خورماوه

ساچی بکه م، نه بی، وه ی ته یاره

حیزی و ئازادی ئه وسای دیاره

(۱) ئه م شیعره مان له لاپه ره ۲۱۹ ی ئه و که شکۆله وه وه رگرت که نه جمه ددین مه لا سالی ۱۹۳۷ بۆ (مه ممه د
ئه مین حه مه صالح ناغای قزلی) نووسیوه. نه جمه ددین مه لا له سه ره تای شیعره که وه نووسیویه «له سالانی
۱۳۴۳ ی ه که شیخ مه محمود جهیشی عه ره بی له شاره زوور شکاند، حاجی توفیق به گ ئه مه ی فه رموه» ئنجا
بۆیه من نووسیومه که پیره میتر به یادی ئه و شه ره وه شیعره که ی نووسیوه چونکه سالی ۱۹۲۲ یاخود ۱۹۲۴
پیره میتر له تورکیا بووه. وه له سه ره تای سالی ۱۹۲۵ دا گهراوه ته وه.

(۲) رۆژنامه ی (العراق) ی: ئه و سه رده مه هیزی کۆنه په رستی عه ره ب و به ریتانیای داگیرکه ر ده بیرد به رتیه
نووسیویه ی که کورد ئه رمه نییه !!

دهنگی وهته ن (۱)

۱۹۲۴

له ئه سه ته مو له وه هه لسام، له خه ودا بووم، هه تا ئیره

له سه بیر (في المنام) دابووم، که چاوم کرده وه لیره

حه یاتیکی ترم دی، خزم و خویشان ده وره یان دابووم

سه رله نو ی هاته وه دنیا، به رۆح وه ک تولفی (۲) ساوا بووم

ئه مه دوو رۆژه جه ژنی رۆحه مه، دهنگی وهته ن ده بیه م

خودا دیداری ئیه وشم نسیب کا، زۆر ئه بی نی پیم

هه والی ئیه و چۆنه؟! بی مه وه؟ یا ئیه و دینه لام

نسیب ئه یزانی، چند رۆژیک تر، مه علوم ئه بی ئه نجام

(۱) مامۆستا مه ممه د ره سل هاوار: له باره ی ئه م شیعره وه له لاپه ره ۱۷ ی دیوانی پیره میتر نووسیویه: - «شیخ
مه محمودی مه زن ئالای شۆرشگیری و داواکردنی مافی گه له که ی هه لکردبوو، پیره میتر له پرسینی حال و
ئه حوالی ئه و سه رده مه ی کوردستان ئه م چند دتیه ی بۆ یه کیک له خزمه کانی له شاری سلیمانی که «مسته فا
سایبی» خوشکه زای بووه ناردووه. ئه و هه لبه سه تم له ده سته ته یکی خۆیه وه وه رگرتوه، له ژیره وه نووسراوه
«خالی باکمالی بئ حالت» هه رچه نده مسته فا سائب ئه لی ئه م هه لبه سه ته ی له تورکیا وه ناردووه به لام من لیتی

«ناز و نوووزی تازه پیاکە و تۆو لەگەڵ ئەم عەلەمە»

لێرە نازی نازییهکان پێیان بلێی هیتلەر کەمە»

(٣.٢) نازی یەکەم وانا نازکردن. نازی کەر: ئەوانە ی سەر بە نازییهکان، کە خۆیان بەگەورە دەزانن و لە هیتلەر یان گەورەتر پێ بلێی هیتلەر بە لایانەوه کەمە.

چاوا(١)

١٩٤٩

چەند تاکە بەیتێکی پیرەمێرد کە بەشیوەی وردەکاری سەبارەت بە چاوا نووسیونی:

«قەهەم کەوانە، دڵ بە (قەهەد) ی تۆبە چاوەروان(٢)

میوانی (تێر) ی خۆشتر ئەوی، خانەخۆی، کەوان»

«ئەگەر چاوم بە تۆزی ریت برێژم

بە فرمێسک، داری توای تیا ئەنێژم»

«لە دلم، تا خەیاڵی چاوی کالە

هەموو عەلەم لە پێش چاوم خەیاڵە»

«تەلی چرایەک لە چاوی تۆوە، بۆ کونجی دلم پاکیشراوە

ئەو دەمە ی تۆ ئەروانیته من، تەلی کارەبای دلم پچراوە»

«شیعری بلند کە تەعلیقی ئیلھامی پێوەیە

ئیلھامی شیعری من، لە نیگای چاوی تۆوەیە»

«چاوا کە دەردی دووری تێکەوت، ئارەزووی گریان ئەکا

نیوە موویەکیش کە کەوتە چاوەوه، هەر ژان ئەکا»

«تۆ لە پێش چاوم نەمای، گیانیشت لە لەشما دەرچوووە

هەروەکو ئاویێنە سوورەت لاچوو، عەکسێش لاچوو»

بەستن

لە کۆمەڵی کۆنی دواکەوتووی کوردەواریدا پرۆپۆزیتیک هەبوو، پێیان دەگوت (بەستن) واتە لە کاتی ژن هیناندا کە بووک و زاوا دەچوونە پەرورە، کابرا نەدەبوو بە زاوا و کارەکە هەندیک دوا دەکەوت. هەندێ پێ و پیرێژن بە پارە گواپە ئەو گیرۆگرفتەیان چارەسەر دەکرد. بەلام لە مێژە زانست هۆی ئەمە ی دۆزیوەتەوه و شتەکە ی هۆی دەروونیە یاخود ناتەواوییەکی لەشە. وه موفتی پێنجوینی شاعیر لە یەکن لە شیعەرە کۆمەلایەتیەکانیدا باسی ئەو دەردی دواکەوتنە ی کردووه پیرەمێرد لە رۆژنامەیدا شیعەرەکی بۆ بلاو کردۆتەوه و هەروا بۆ تام و قسە ی خۆش چەند بەیتێکی خۆی وەک جۆرە وەلامێک بۆ شیعەرەکی موفتی نووسیوه، وه باسی ئەو پیرەژنە ی کردووه کە لە سلێمانی ئەو بەستنی دەکردهوه و ناوی داده عاسم بووه:

«تا داده عاسم، لە دنیا مابێ

رووی قەدی سپی، خوا ی لێ رەزا بێ

سلێمانیشمان، لەگەڵ ئەترافی

عائدی ئەوه خۆی و ئینسافی

چۆنی ئەبەستت، یا ئەبەستت

هەر کار دروست بێ و زوو بپەرێت

خۆ ئەو شیخ نەبوو بە حوکمی دوعا

جن و دیوەکان موسەخخەر بکا

کەوابوو مەعلوم حیکمەتی تیاپە

خۆت لادە ئیتر تۆ لەم بەلایە!

دە، شت

دە، شتم هێند لاگرانە، راستی پێی سەختم تەواو

ناری عاشق، نوێی فاسق، کیبر و خۆبادانی پیاو

دەردی بەرتیل، رووی بەخیل، گالتە ی رەزبل، ئەرکی دەلیل

دەنگی ناسازی موئەزین، برسییتی و هەوراز، بەدیل

دەردی سەر ئەم نۆیە، دەردی سەریە بۆ ئەم عەلەمە(١)

لێرە نازی(٢) نازیکەر(٣) پێیان بلێی هیتلەر کەمە

(١) لە نوسخە ی لای ئیمە دا ئەم بەیتە بەم جۆرە یە:

منالەكەى خەو لى بخت. بەتايىبەتى كە تەمەنى ئەو منالە ئەگەشتە يەك سالى و لە ھەند
قسە ئەگەشت، ئىتر دايكى ھەرشە و ترسى تىكەل ئەكرد بەلاى لايە بۆ ئەودى منالەكەى
بترسى و بىدەنگ بىت، بۆ ئەمە باسى گورگانه شەوئ و ئايشە گوئدرىژى بۆ ئەكرد. ھەندىك لە
شاعىرانى كورد بەدەم دايكانەو لای لايەيان كوردو ھەلەبەست وەكو قانع و بىكەس،
پىرەمىردىش بەدەم يەكىك لەو دايكانەو ئەم لای لايەى خوارەودى كوردو ھە:

گورگانه شەوئ، گورگانه شەوئ
بەرخە بچكۆلەكەم خەو لى بکەوئ
لوورەى تۆى ناوئ، لای لايەى ئەوئ
ئەلئ لە مالى ئىمە دوور كەوئ
بچۆرە مالى (ئەبو يابو)
حوشترەكەى، بکە بەتیشوو
يابوھەكەى بخەرە، ناو چالى گوو
خۆى لىرە دەرکە زو بەزوو
پىاو خۆرە زلە، پىاو خۆرە زلە^(۱)
كۆرپەكەم لەگەل دايكىا دەست لەملە
مەرى تۆى ناوئ، ھۆگرى بولبولە
ھىچت بەلووتەو نابی، لەم گەرد و خولە
دوورەو كەو، تا نەيان داوئتە بەر گوللە
رووبكەرە مالى (ئەبو جاسم) ەكان
يەكەيان بکە بەكۆچكى گوئ ناگردان
ئەوئ تریان بخەرە شىوئ كۆلان
بەلکو دەست بەردەن لە يەخەمان
كەمتيارى سم پان، كەمتيارى سم پان
رۆلە شىرىنەكەم، نووستو لە ھەيوان
سپاردوومە بەپىغەمبەر و يەزدان
سپاردوومە بە ئايەتى قورئان
با ھەچەى تۆ بىرپەت لە گوئمان
بچۆرە مالى كوللە خۆرەكان
زمانى بەديان ببەرە بەددان
چاوى ژنەكەى كۆپر كە بەپىلەكان

»بە چاوى مەستى ھۆشى لى فراندەم، عەشرەت ھاوارە
نەخۆش ساغ رووت ئەكا، بى حاكەم شىواو ئەم شارە»

»كاغەزىكى سپىە، ناردەم، تىبگە مەعنای چىيە
چاوى من بەدەرەنگە سپىە، چوئكو چاوى لىت نىيە»

»چاوت دوو كەلى لى دى، برۆ لە دوورەو مەمىنە
چوئكە ئەو دوو كەلە، قەرچەى دلەم، ئاگرى لەشوتنە»

- (۱) ئەم شىعرانە لە گوئارى گەلاوئى ژمارە ۲ى سالى ۱۹۴۹دا بلاوكرائەو ھەكە پىرەمىرد خۆى ناردوئىتى.
و ھەكىشى ھەر بەيتىك لەوى تر جىاوازدە.
(۲) ئەم بەيتە لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا بلاو نەكرائەو ھە.

لاى لايە بۆ منال

لە پىشەكى ئەم شىعرى لای لايەى منالەى پىرەمىرددا مامۆستا محەمەد رەسول ھاوار
نووسىو ھە: - «لاى لايە بۆ منال شتىكى زۆر كۆنە ھەموو گەلپىك جۆرە لای لايەىكەى ھەيە بۆ
ئەودى منالەكانيان خەو لى بخەن.

لە كوردستانى خۆشمانا، لای لايە زۆر كۆنە و لە دىزەمانەو كە منالى كورد خراوتە ناو
جۆلانەو، كە لە بەينى دوو لقى دارا بۆى ھەلخراوە ياخود نراوتە ناو بىشكەو و بەدەسرازەى
بەنى رەنگاوپرەنگ پىچراو ھەو ھەندىك خرخال و شتى سەوز و سووربان بەكەمەى بىشكەكەدا
شۆر كۆرۆتەو لەگەل ھەندىك ھەتەتۆكە، كە ھەريەكەيان شتىكى بۆنخۆشيان تى كوردو ھە
بەتايىبەتى سەمل و مەخەك. منالى ئەوسا وەكو ئىستە نەبوو، وەكو چۆن ھىشتا لەناو زۆرەى
دەھاتەكانى ناو خۆشمانا ماو، كە منال نەخۆش كەوت دايك و باوكى بىباتە لای دكتۆر و
دەرمانى بۆ بکەت، بەلکو دەرمان ھەر دەرمانى پروپىرئان بوو. منالى سەك يەشاو گولە
بەبىوئيان بۆ كۆلانەو و داويانەتى، منالى سەكچو سەلميان كوتاو و دەرخواردان داو. گوئ
يەشاو دوو كەليان كوردو بەگوئچكەدا ياخود رۆئيان داغ كوردو و كوردو يانەتە گوئى بۆ ئەودى
ژانى بشكى. منالى لەرزوتا لى ھاتوئيان برۆتە سەر شەخس و تاو بەنىكەيان كۆرۆتە دەستى.
شەوانى دوور و درىژى پايز و زستان، منالى گرو و برسى، ھەتاكو بەيانى گرباو و
كرووزاوتەو. دايكەش بەدەم وەنەوزى خەو ھەو بەناچارى دەستى كوردو بەلاى لايە بۆ ئەودى

به‌شکو به‌جاری بینه‌وه له‌کۆلمان
بۆ خۆمان بێ گێچه‌ل بێن له ولاتی خۆمان

(١) شیعره‌کانی ئهم لای لایه‌یه له باره‌ی کێشه‌وه وه‌ک یه‌ک نییه. ته‌نانه‌ت له زۆر جێگا‌دا نیوه دێره‌کان له‌گه‌ل یه‌کتر کێشیان جیا یه.

که‌شتی، پاپۆر

له دار و ئاسن و ئاگر، شتتییکم دی له‌ناو ئاوا
سهره‌وتی نابێ رۆژ و شه‌و، چه‌ خۆر که‌وتن، چه‌ خۆر ئاوا
له‌یه‌ک بێن راده‌کا به‌و ئاوه‌دا، وه‌ک ئه‌سپێ پرتاوه
له‌ ئاوا یه و ئه‌مه‌نده تینووه، ناو جه‌هرگی سووتاوه
له‌سه‌ر ئه‌و تینوه‌تی‌ه‌شدا، ئاوه‌یه‌شته قورگی خنکاوه
سه‌ر و پێ و ده‌ست و چاوه‌ گوتی نییه، بێ رۆحیه‌شه و ئه‌روا
به‌ جاری شارێ هه‌لده‌گرێ، که‌چی هێشتاکو جێ ماوه
نه‌په‌دی وه‌ک شێره، سه‌د شێر و نه‌هه‌نگی به‌حر ئه‌ترسی‌نی
به‌ چالاکی وه‌کو بازه، که‌چی بێ بازوو و هه‌نگاوه
به‌سه‌ر پشتا ته‌رات ئه‌کرێ، ئه‌مه‌نده سه‌خته ناله‌خشی
له‌پێشدا کاروانی بۆ ده‌هێناین له‌و په‌ری دنیاوه
له‌ژێر به‌حرا، به‌گولله ئه‌یکوژن، رێی راستی گیراوه

دنیا، ده‌ستکه‌وتن

جاریک له‌کۆتستان له‌ده‌م که‌لی خان
سه‌رخه‌وم شکان هه‌ندیک له‌پاش نان
ژێر راخه‌ر نه‌بوو، بنووم له‌ سه‌ری
یه‌ک دوو که‌له‌رمم، له‌بێن دار بێ
پام خست به‌یادی له‌ش و لاری یار
وه‌ک کلووی سپی نازک و نازدار
که‌ ئه‌بزووتمه‌وه، ئه‌و جیه‌یه‌ی ئه‌هات
به‌و جیه‌یه‌ جیه‌یه، که‌وته‌وه ئاوات

خۆزگه له‌شیکی ناسکی وام ئه‌دی
به‌لام خه‌ویک بوو نه‌هاته‌دی
ئهم‌پۆ یه‌کیکی له‌ش سپی و نازک
گۆمه‌ته‌ی ئه‌دا وێنه‌ی کار ناسک
به‌ ده‌ورما ئه‌هات، ها بگره و بینه
وه‌ک چۆله‌که‌که‌ی شوان خه‌له‌تینه
ئه‌چووم به‌شوینیا، ئه‌و قونه‌ی ئه‌کرد
ها لێره و له‌وێ ده‌ستم بۆ ئه‌برد
جرتییکی کیشا و وتی من دنیا
کاتیکم زانی له‌ چۆل و ته‌نیام
دنیا ده‌ستکه‌وتن خه‌یالی خامه
ژنیکه وه‌سلی هه‌ر ئیحتلامه!

چیرۆک به‌شیعر

کیرۆله‌ی خۆینه‌وار(١)

کچی‌ک بوو، ناوی جه‌میله
جوان و ناسک و نه‌شمیله
عومری یا نو، یا ده‌ ساڵ بوو
زۆر زیره‌ک و به‌که‌مال بوو
له‌ کاری ناو ماڵ زانا بوو
هه‌تاکو بلایی وریا بوو
رۆژی له‌ ماڵ هاته‌ ده‌ری
نه‌ختی به‌ته‌نیا بگه‌رێ
هه‌لسا چووه‌ ده‌رکی سه‌را
نه‌رم و نیان و به‌حه‌یا
سه‌یری ئه‌ترافی نه‌ئه‌کرد
نه‌خه‌یرا ئه‌رویشته و نه‌ورد
له‌ رێ تووشی پۆلی کچ بوو
هه‌ر رۆی تا لێیان نزیک بوو

گوێی گرت له باس و قسه یان
هیچ تینه ئه گه یشت لێیان
یه کیان ئه یوت (ئیسٹیوا)
خه تیکه ئه رز دوو که رت ئه کا
ئهو ی تر ئه یوت خه تی توو
سێ سه د و شه سه ته به ئوسول
یه کێ ئه یوت عه سری ئه قتا ع
پا پای ئه وروپا، بۆ ته مع
هه زار ئیشی گه ندی ئه کرد
هیچ که سه ئی مه نعی نه ئه کرد
جه میله که ئه مانه ی بیست
عیلم و زانستی ئه ویست
زۆر به زه بی هات به خوڤیا
که بی به ش بوو له خویندنا
ئهویش گه ر خوینده وار بوایه
ده بوو گشتی بزانیایه
چوو مه لێ به غه مگینی
به په شیوی و بی شیرینی
دایکی وتی نازه نیم
بۆچ وا په شیوت ئه بینم؟
چی قه و ماوه، چی پرویداوه؟
دلت له سه ره چی شکاوه؟
پێمان بلێ له چیت که مه؟
چیت گه ره که، بۆ چیت غه مه؟!
گواره و کرمه ک و لاگیره
(صبح الخیر) و پێنج لیره
گه ردنلغ و بازن و گو
قاپ قورئانت^(۲) هه یه تو
له به رگیشا خو ته وای
ئیتیر بۆچی په شوکاوی؟!

وتی: دایکی خوشه ویستم
له هه موو شت کار دروستم
به لام هه ر خویندیم که مه
که زۆر ئیحتیاجم به مه
عه ییه بۆ من که جاهیل بم
له ژیا نا بی حاسل بم
وتی: کچی نازه روهرم
به سه ره رۆح و به سه ره سه رم
باوک بێ ته وه ئیواره
له م روهره ئه یکه م چاره
به لکو بتنیڕته مه کته ب
فیر بی عه قل و عیلم و ئه ده ب
ئیواره باوکی هاته وه
دایکی زوو چوو به لایه وه
قسه ی جه میله ی تیگه یان
وتی به سه ره رۆح و به گیان
هه رچی جه میله ئه یه وئ
منیش رازمه و ئه مه وئ
کچیان خسته مه کته به وه
به دلێکی فه ره حه وه
کچه ئه وه ندی سه عی کرد
هه تا بیکه مینی وه رگرت
هه موو ساڵ به سه عی و هونه ر
به یه که مه می ئه هاته دهر
هه تا هه شت نۆ ساڵی پێچوو
کچ له مه کته ب ته و او دهرچوو
کرا به دختووری ژنان
ناوی دهرچوو له گشت جیهان
به مه ده وه باسیان ئه کرد
به بلندی ناویان ئه برد

قافیهی بهجرت

۱۹۳۹

دوینێ له بازار لهناو گـوزـهـردا
جاری دوو خانی شهـرقـیان ئەدا
کورپیک بهـسیـما و چاکهـت و پانتۆل
سهـرتـیکی رووتی، بهـزولف و کاکۆل
به عارهـبیی ساف، بهـدهـنگـیکی رهق
ئهـیوت (ادخنوا من دخان الشرق)
لهـگهـل وتی شهـرق، شرق، شرق له دواوه
یهـکـتیک جـرتـیکی وای بۆ بهـر داوه
ئهـفـهـندی ئاوـری دایهـوه و مندال
رای کرد و کابـراش له دووی کهـوته بال
ئهـم خهـلکه ههـموو کـردـیانه ههـرا
پـیـچه بهـدهـورهـی کرد له گـوزهـرا
قور گیرابوهـوه بۆ سواغی دوکان
کهـوتـبووه سووچن، نهـیاندی هیچیان
منالی پـیـخاوس، هیچ باکی نهـبوو
نهـچهـقیه ناو قور سووکن بۆی دهـرچوو
بهـلام ئهـفـهـندی بهـقـۆـندهـرهـوه
چهـقی و نهـیتـوانی بـیـته دهـرهـوه
تهـکانی خۆی دا، لهـپهـو روو بۆی کهـوت
هاته دهـرهـوه، وهک دهـعبای ئهـشکهـوت
ههـموو دوکاندار، ئاویان پیا ئهـکرد
ههـر چهـندیکیان کرد قوربان لانهـبرد
ئافهـرین منال لهـگهـل قافیهـت
ههـر بژین لهـگهـل عومر و عافیهـت

بالۆری (۱)

۱۹۴۴

(مهـلای مهـزبووره) چووبوه سهـر دارێ
لقـیـکی ئهـبـری بـیـکا بهـبارێ
ئهـیوـست ئهـو لقهـی خۆی وا لهـسهـری
له بندا بـیـبـری عهـقـلی وای بـری
رـیـواری پـیـی گوت، مهـلای سهـرداری
ئهـو لقهـ بـیـری ئهـکهـویه خواری
مهـلا لـی نهـیـست، سا ئهـو بهـری بوو
ئهـم لهـگهـل لقـدا سهـرهـنگـری بوو
که کهـوته خواری، وتی ئهـم پیاوه
له غهـیب ئهـزانی و وهـلی تهـواوه
وای کرد، چو پـیـی گوت کهـرامهـتـاری
تۆ که زانیت من ئهـکهـومه خواری
ئهـلـبهـت ئهـیشـزانی که من کهـی ئهـمـرم
تو خـوا پـیـم بلـی، له بهـرت مـرم
وتی، عومری تۆ، پـیـت بلـیم چهـنده
بهـسی بای سکی، ئهـو کهـره بهـنده
منیش بهـوانهـی که (قوـپـون) ئهـکـرن
ئهـلـیم، لقی ژیر خـۆـتان ئهـبـرن
میللهـت دارـیکه، که سیـبهـرداره
چۆن لق و پۆپی، ئهـشکـی ئهـو داره
دهـستی داد زۆریان ئهـخاته خواری
کهـچی عار نانین، بهـکهـوتن جاری
وا چاکه بهـداخ نـیـشـانهـیان کهـین
که عاریان نهـنا، رهـوانهـیان کهـین

(۱) ئهـم شـیـعه له دیوانی پیرهـمـیردی م. هـ دا بلاو نهـکـراوهـتهـوه.

گالته‌ی به‌راست^(۱)

۱۹۳۹

(خدر) بوو پیاوی، (حه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی)
 كه‌س پیتی نه‌ئه‌گوت كه‌رت به‌چه‌ندی
 كوێخای ده‌رگابوو، جیتی خواجان‌شین
 فه‌ره‌نجی پۆش بوو، زستان و هاوین
 په‌نجبه‌ری ماییک پۆژی نه‌خۆش كه‌وت
 ناچار ئه‌و پۆژه بیگاری به‌ركه‌وت
 پینج كه‌ری ئه‌برد بۆ دیتی (كه‌له‌كن)^(۲)
 كه‌ له‌سه‌ر خه‌رمان، کای بۆ دابگرن^(۳)
 له‌ پێ خۆی سواری كه‌ریکیان بوو بوو^(۴)
 كه‌ ئه‌یژماردن، هه‌ر چواریان مابوو
 وتی، ئای خۆم، پینج كه‌رم پیتبوو
 وا چواریان دیاره، ئه‌وی تر کوێ چوو؟!
 دابه‌زی و پای کرد یه‌كه‌سه‌ر بۆ دواوه^(۵)
 وایزانی، كه‌هه‌ره، له‌ دواوه‌ ماوه
 بۆ دواوه‌ روانی، هیچ دیار نه‌بوو
 گه‌رايه‌وه‌ لای كه‌ه‌ران زوو به‌زوو
 كه‌ ته‌ماشای کرد، پینج كه‌ر ته‌واوه
 له‌م فه‌ن و فیتله‌، سه‌ری سووپماوه
 زۆر ماندوو بوو بوو، دیسان سواریه‌وه
 له‌ به‌ره‌و ژتیره‌ سه‌ره‌وه‌خوار بوه‌وه
 دیسان كه‌ روانی كه‌ر چواریان ماوه
 گریا، وتی: من چیم لێ قه‌وماوه؟!
 خۆی خسته‌ خوار ئی به‌دوعا و نزا
 ئه‌پارایه‌وه، له‌ باره‌گای خوا
 دوعای گیرا بوو، روانی كه‌ر پینجه
 رزگاری بوو بوو، له‌م ده‌رد و په‌نجه

ئیت‌ر نه‌یتوانی پروات به‌پیان
 خۆی هه‌لدایه‌ سه‌ر كه‌ریکی تریان
 دووباره‌ به‌زمی لێ هاته‌وه‌ دی
 وتی ئه‌مجاره‌ كه‌ره‌ گورگ خواری
 هه‌روا لیتی خوێ گه‌یییه‌ نیوه‌ی پێ
 به‌ره‌و پیری هات، خله‌ی كوێخای دێ
 بانگی کرد كوێخا، له‌ ده‌ورت گه‌ریم
 له‌ كوێه‌ خوا تۆی، گه‌یانه‌ سه‌ر ریم
 ئه‌م‌رۆ جنۆكه‌، گالته‌م پێ ئه‌كه‌ن
 جاری كه‌ریكم ئه‌دزن و ئه‌یبه‌ن
 وتی خدر ئاغا چهند كه‌رت پێ بوو؟
 چهندیان ماون، چهندت له‌کیس چوو؟
 وتی، پینج كه‌رم هینابوو له‌ شار
 كه‌ ئه‌یژمی‌رم، هاتۆته‌ سه‌ر چوار
 كوێخا تیگه‌یشت كه‌ گونی و گیزه‌ر
 لێك ناکاته‌وه‌ کابرای قوربه‌سه‌ر
 ئه‌و كه‌ره‌ی كه‌ه‌وا خۆی سواری بووه
 چونكه‌ نایبینی، له‌بیری چوووه
 وتی دابه‌زه، هه‌ی به‌نده‌ی بێ غه‌ش
 پینجی بۆ ژمارد، خۆشی کرد به‌شه‌ش

(۱) ئه‌م شیعره‌ له‌ چیرۆکیکی مه‌لای مه‌زبوروه‌ وه‌رگیراوه‌.

(۲) كه‌له‌كن: دێیه‌كه‌ لای ژوورووی سلیمانیه‌وه‌.

(۳) کای بۆ دابگرن: واته‌ کا له‌ په‌شکه‌دا بیه‌ستنه‌وه‌ بۆ بار کردنی.

(۴) لای م. ه‌ نووسراوه‌ له‌ پێ خۆی سواری یه‌کیکیان بوو بوو.

(۵) ئه‌م به‌یته‌ له‌ دیوانی پیره‌مێردی م. ه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ ته‌وه‌.

ده‌رسی مه‌لای هه‌یاسی^(۱)

قل أعوذ، تو بی‌ژه
 شه‌و کورته‌ و پۆژ درێژه

بۆیه پیاو گێژ و وێژ
 هه‌رچی ئه‌کریت بیچێژ
 شیر که ترشا بیرێژ
 ژن که پیر بوو بینێژ
 بێ دراو (۲) کوشته‌ی نوێژ
 پاره‌دار زه‌ینی تیـژ (۳)
 دره‌و دره‌وی لیـژ (۴)
 گوشت گوشتی مه‌ری گێژ
 تام له‌لای ژنی درێژ
 باوی بێ رۆژوو و نوێژ

- (۱) مامۆستا م. هه‌دیاره‌ی ئه‌م شیعره‌ له‌لایه‌ره ۳۹۴ ی دیوانی پیره‌مێرد دا نووسیویه: (مه‌لاکان) به‌تایه‌تی مه‌لای کۆن هه‌موو نوکته‌بازوون و هه‌زیان له‌م جۆره هه‌له‌سه‌تانه کردوه، له‌بیرم دێ که منال بووم، ئیواران مه‌لاکان له‌سه‌ر سه‌کۆی مزگه‌وتی (شیخ بابا عه‌لی) له‌ گه‌ره‌کی (سه‌ر چیمه‌ن) ی سلیمانی کۆ نه‌بوونه‌وه و (شیخ بابا عه‌لی) یش که به‌نوکه‌به‌یژ به‌ناویانگ بوو، هه‌موو ده‌ستیان ئه‌کرد به‌ده‌مه‌ته‌قی و نوکه‌ پیره‌مێرد ئه‌و هه‌له‌سه‌ته‌ی به‌ده‌م به‌کێک له‌و جۆره مه‌لایانه وتوو.
- (۲) بێ دراو: بێ پاره، واته که پیاو لات بوو سه‌ر ئه‌کاته سه‌ر نوێژ کردن.
- (۳) زه‌ینی تیژ: واته زیره‌ک.
- (۴) دره‌وی شوینی لیژ: ئه‌وانه‌ی که دره‌و ئه‌که‌ن شوینی لیژیان زۆر پێ خۆشه. چونکه سه‌ر به‌ره‌وخوار دره‌و ئه‌که‌ن و زۆر ماندوو نابن.

دوینی شه‌و شه‌یتان

۱۹۴۳

دوینی شه‌و، شه‌یتان، هات به‌پێکه‌نین
 وتی، ئیـعـلـانم هیناوه‌ بۆژین
 خۆت که‌لک نییه، پیت پیناکه‌نم
 نایه‌م به‌لاتا، وه‌ک خـاـلـۆژنم
 ئیـعـلـانی دانا و سووکێ بۆی ده‌رجوو
 روانیم مه‌ئالی، ئیـعـلان ئه‌مه‌ بوو
 تاقمی (زه‌بانیه‌) ی جه‌هه‌نهم بیست
 ئیـسـتا نۆزده‌یان هه‌یه به‌بیست

قورئان فه‌رموویه: تسعة عشر
 یه‌کیکیان که‌مه کار ناچیته‌ سه‌ر
 مانگانه‌ی ئه‌وان هه‌زار دیناره
 کێیه تالیبی چونه له‌م شاره
 هه‌ر مانگی هه‌زار دینار که‌م نییه!
 بۆ ئه‌ربابی خۆی خراپی چییه؟
 وا ئیـمـه به‌ژین ئیـعـلانی ئه‌که‌ین
 چوار شه‌رتی هه‌یه، به‌یانی ئه‌که‌ین
 شه‌رتی یه‌که‌میان ئه‌بێ به‌دکار بێ
 نابێ به‌کرده‌ی چاک له‌ که‌داربێ
 دووه‌م به‌له‌شی پیس رایبـوارـدـبـێ
 نه‌خه‌له‌تابی، نوێژی کـردـبـێ
 سێهه‌م هه‌رچی پێی ئه‌لین موسکرات (۱)
 قه‌ت بواری نه‌بێ، بیست و چوار سه‌عات
 چواره‌میان نامووس، لای می‌شووله‌ بێ
 سوتندی به‌شه‌ره‌ف وه‌ک په‌پوله‌ بێ
 ئه‌مجا هه‌ر که‌سێک ئه‌یه‌وی بجێ
 پا‌کا بۆ ئه‌وه‌ی له‌کیسی نه‌چی

- (۱) موسکرات، مسکرات: هه‌موو جۆره خواردنه‌وه‌یه‌ک که ئه‌و که‌سه مه‌ست بکات.

مه‌لا سی پاره (۱)

۱۹۳۹

پیاویک بوو ناوی مه‌لا سی پاره بوو
 ده‌سته‌پاچه و مانگر و په‌تیاره‌ بوو
 خه‌لک وتی بادانه‌نیشی وا به‌تال
 هینایان کردیان به‌مامۆستای منال
 ئافره‌تێکی بوو، که‌ته‌ی چل شووکه‌ره
 ده‌م شـی و ته‌رپـیـر و په‌رده‌ لابه‌ره
 چۆی کیشی ره‌شه‌له‌ک، به‌ره‌وکی بووک
 دل به‌جی هینهر، به‌مه‌کر و نووکه‌ نووک

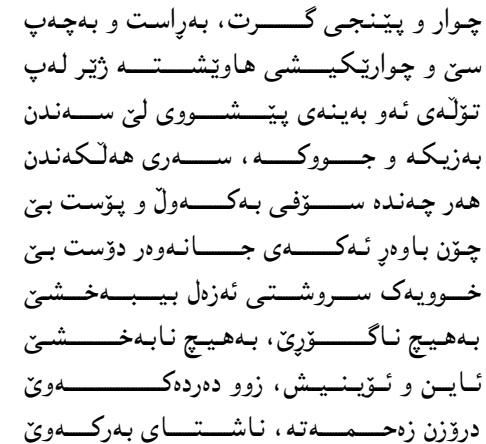
خەلک لەلایان خۆش بوو، باربووی بۆ کرا
پارەیهکی زۆرتەری بۆ ڕێکخرا
هاتەوه بازار کە کەر بکڕیتەوه
تییفکری عەینی کەرە بۆی دیتەوه
چوو بەگوتیا وت بەسەرپە و لۆمەوه
ئەو گۆدی خواردووتە من نایخۆمەوه!

(١) پیرەمێرد ئەم شیعەری لەسەر چیرۆکیکی مەلای مەزبۆرە ڕێکخستووە.

بەیتی مشک و پشیلە

لەبیرمە جاری، باوکم بۆ ئێران
بە سەفەر چوو بوو، سەفەری خێران
هەندێ کتییابی بۆ من هێنا بوو
بەیتی پشیلە و مشکیشی تیا بوو
نووسی بووی ڕۆڵەیی خاوەن ئەقل و هۆش
بیخۆتێنەرەوه بەیتی گۆربە و موش^(١)
پشیلە مشکێ توخن نە ئەکەوت
بەفیل خۆی خستە کونجیکی مزگەوت
مشکان بەشاییی و بەتلی لی لی
دیاریان بۆ برد بەقلی و بلی
مژدەیان ئەدا پشیلە عابیدە
نەزەر لە میچکە، ناکا، زاهیدە
بەدلیکی ساف لێی گەردبوونەوه
بەدەست لەمـلـان لێی وردبوونەوه
ئەیانوت ئۆخەیی ئەو سـمـیلـ جـوانـە
چۆتە کلێلە، ئەم دەم و دانە
زۆریان پێ خۆش بوو کە نایانگری
پەلاماری دان، کەچی لەپری

چل قرائی بوو، بەمامانی و خەلات
بۆ مەلا ئەیدا بەکەر کاروان بکات
پارەکی وەرگرت مەلا ڕووی کردە شار
دای بەگوتدێژتێکی ڕەختەیی خەرجی بار
هاتەوه هەوساری بەستە قۆلی خۆی
سێ کەسی چوختی بەپیلان کەوتنە دوی
هات یەکیکیان کەوتە لنگە و چەند و چۆ
تا مەلا یەکجاری غافل بێ لەخۆ
دوو هەمین ڕەشمەیی لەسەر کەر کردەوه
خستیه سەر خۆی، لەنگەری بۆ گرتەوه
هەر بەپێودانی کەرە هەنگاوی نا
تا ئەوی تر هات کەری بردە پەنا
سێ هەمین گوتدێژتێکی دوور خستەوه
کەر برا هێشتا مەلا ئەپێستەوه
پیاو کەیی بوو بوو بەکەر خۆی ڕاتەکان
ڕەشمەکی خۆی گرت و هەوساری پسان
کاکی مەلا ئەو سایە ئاوی دایەوه
چاوی کەوت بەو پیاو هەلۆستایەوه
بانگی کرد من تۆم کۆی کەر بووی کەچی
ئێستا وا دوو پیت هەیه و لە پیاو ئەچی
پیتی وت ئێنسەنم بەلام زۆر توند خووم
شیت و نادان بووم بەگژ دایکما ئەچووم
ڕۆژتیک لێم دابوو، دوای کرد بووم بەکەر
چەند لەژێر باری گرانا، بردمە سەر
ئێستە چاوی کەوت بەمن ڕەحمی بزووت
وا دوای کرد بووم بەپیاو لووت و بزووت
باوەری پێ کـرد وتی: لاچۆ برۆ
قەت بەعەقلی خۆت مەبە ئێتر خەرۆ
خۆشی چوو بۆ دێ قسەیی گێتێرایەوه
کەوتە دەم خەلکی، کە دەنگی دایەوه

پووره تليخان بزنيتكى بو
 سبه ينان بۆ بئره ئه چوو
 كيتله ئى ئه بئرد ئه يدۆشى
 له ماله وه دايته پۆشى
 پۆزى مام پتوى دۆزیه وه
 سه رى لادا به دزه وه
 ملجه ملچ شيرى ههلقوران
 پوور تليخان كلكى په ران
 پتوى راي كرد بۆ ناو رتويان
 لييان كرد به چه پله رتزان
 هه رى پتوى كلكى براوه
 ئىجگارى نابرووى تكاوه
 پتوى هاته لاي تليخان
 ليى بارايه وه به گريان

وتی کلکه قولیم ویده
 داپیر وتی شیرم پتیده
 پتوی وتی شیرم نییه!
 داپیر وتی، ئەی بز چییه؟
 پتوی روشت سەری کز کرد
 حوازیینی شیری لەبز کرد
 وتی: بز شیر وەداپیردا
 داپیر کلکه قولیم ویدا
 بز وتی با دار گەلا دا
 گوانی بز لە شیر قەلا دا
 ئەمجا بز شیردا بو داپیر
 کلکه قولیت بیتەوہ گیر
 پتوی هەلسا چوو بو لای دار
 گریا و دەستی کرد بەھاوار
 دار وتی با کانی، ئاو دا
 لقی من سەوز بێ و گەلا دا
 پتوی پرووی کردە لای کانی
 مشووری بەر ئەویش هانی
 کانی وتی کیژ چۆبی کا
 ئارەقی خۆی لە کانی کا
 کانی ئەوسا ئاو بو دار دا
 دار سەوز بێ و گەلا بەبار دا
 گەلا بو بز بێ و بز شیر دا
 لە تۆلە ی شیر ی داپیر دا
 داپیر شیر ی دی لەجیدا
 ئەوسا کلکه قولیی ویدا
 هاواری بو لای کیژ هانی
 کیژان بیتنی بو سەرکانی
 کیژان کەوشی سووریان نەبوو
 پەنایان برده بەر کەوشدروو

كهوش دروو ناردیه لای مامر
هیلکهی بۆ بکا به قهره قهر
مامر دانی لای داوا کرد
هاواری بۆ بهر جوتیار برد
جوتیار دانی دا به مامر
مامر چیکلدانی بوو پر
به گاره گار هیلکهی بۆ کرد
بۆ وهستای كهوش فروشی برد
وهستا كهوشی بۆ کیژ دروو
کردیانه پیتیان زوو به زوو
چۆپی له سههر کانی کرا
له کانی ئاو بۆ دار برا
دار گه لای دا و بز شیرى دا
رپوی شیرى داپیری دا
داپیر کلکه قولتی دایه وه
به بنیشته تال گیرسایه وه
رپوی چووه ناو رپویان
لپیان کرد به گالتنه کیشان
وتیان بونی بنیشته تال دئ
دهریان کرد هاته وه بۆ دئ
دهستت جلی جوانی دزی
کردیه بهر به ده عیه و فیزی
هاته ناو رپویان زوو به زوو
وتیان هه ئه مهت له کوئ بوو؟
وتی: له بن گۆمیکایه
سه د ئه وهندهی تری تیایه
وهرن بچین نیشانتاندهم
وهک من دهري بیئن به دهه
بردنیه سههر گۆمی سههر ئاو
به کیکیان خۆی خسته بن ئاو

به بلقه بلق ئه وه ده خنکا
ئه م ئه یگوت وا بانگتان ئه کا
هه ممو خویان تی فریدا
به جارێ خنکان له ویدا
رپویش دنیای نه برده سههر
کردهی به دی خۆی هاته بهر
راوکه ریکی لای پهیدا بوو
کوشتی و بازاری کۆتا بوو
هه رچی وهک رپوی فیلباز بی
تووش ئه بی، نابێ ده رباز بی
خوا راسته و راستی لا خوشه
چه وتی سههره نجامی بۆشه

مام چه وهندهر

مام چه وهندهر زیرینۆکی
پیرو بوو، دایم ئه کوکی
شیفی ده بری لای ویله دهه (۱)
به ردیکی گه وهی هاته بهر
نووکی گاسنه کهی تی گیران
به رده کهی له جیتی خۆی جولان
کونیکی زلی لای ده رکهوت
تاریک و قول بوو وهک ئه شکهوت
به پێ پیلکه چووه خوار
هه ر رۆبی تا گه بییه غاری (۲)
حهوت کوپه ی ئه لماس و گه وهه
که له شیرى ئالتون له سههر
سههری کووپه کانی لادا
ئه لماس شه و قی وهک چرادا

سهری کوو په که ی قایم کرد
 دهستی بۆ ئەلماسی نه برد
 ئیوار هاته ماله وه
 به خه پله ی هه رزنی تاله وه
 ملی راکیشا وهک گاجووت
 جله گای راکست و لیبی نووست
 سبه یینی پۆژی لی بووه
 وهک پۆژان بۆ جووت چوه وه
 جار جار سهری خه زنه ی ئەدا
 تا سالتی دهستی لی نه دا
 به هار هات وهردی دایه وه
 ماندوو بوو پالی دایه وه
 روانی گورگی به چه مه وه
 وا هات، شتی به ده مه وه
 لی پاپه ری به پلاری
 شته ی له ده م خسته خواری
 که دی منالیکی بچووکه
 چاو داقلیشاو بزیزوکه
 داینا و نه خستی بوو ژایه وه
 ئەمجا که چوو به لایه وه
 وتی: به سووک تیم مه روانه
 باوکم پاشای جنوکانه
 وادی به هه زار سوار وه
 جاری منی لی بشاره وه
 که وتی مژده ی چیت ئەوی
 تو ماره یی دایکمت بوی
 روانی وا شای جنوکان هات
 بانگی کرد، کویم چی لی هات؟
 تاجی شاهیم به سه ره وه

بۆ تو و کوو به م بده ره وه
 جوتیار وتی له تاج گه ری
 ماره یی دایکیم بده ری
 بانگی کرد هه ردوو گوێچکه ی گرت
 به سه ریا خوتند، له هۆش خۆی برد
 مسته کوته ی دا له سهری
 لغاوی له ده م ده رپه ری
 هه لئیکرت و گه پرایه وه
 مام چه ونده ریش مایه وه
 هاته هۆش خۆی واقعی و پرما
 وتی یاران چیم لی قه و ما
 به شوین کلکی گادا ویلم
 ئەم ده شته بۆ کێ ده کیلم
 من گه نجی بی په نجم ده سکه وت
 بۆچی بیکه م به پاشه که وت
 چوو سهری خه زنه که ی لا برد (۳)
 هه ردوو گیرفانی لی پر کرد
 هاته ناو شار به دزیه وه
 زه رنه گه ریکی دۆزیه وه
 ئەلماسیکی پی نیشان دا
 (جوو) ه شیت بوو له تاواندا
 به پینج سه د لیره ی سه واکرد
 داین و خانویه کی په یدا کرد (۴)
 پۆژ به پۆژ پاره ی لی زیاد کرد
 تا له شارا ناوی ده رک کرد
 هه رچی پوشده و که م ئیحسانه
 لغا و کراوی شه یتانه
 دهستی هاو جنسی خۆی نه گری
 تیر له مالی ناخوا، ئەمری

ئەمەرم رەوا بوو بەسەر دەربادا
ئیتەر لە عەشقی مەجازیم لادا
کچ و گەوهەر و مرواری بۆتۆ
پوو بکەمەوه خوا نەبم رەنجەرۆ
چونکە ئەمانە، نامینێ بۆ کەس
هەر مەیلی خواپە باقی و فریاد رەس
قودرەتی خواپە هیممەتی مەردان
دای بەمپروولە حوکمی سلیمان
ئەمانە پەندی پیشوونیا
کە بەزمانی، مەل و توویانە
هەر سێ پەندەکە زۆر بەهادران
لە جیای خۆیان گەلیک بەکارن
خۆ ئەگەر بیت و خوشەوستانی خوا
دەستکەوئ عاشق تیری پێ ئەخوا
مەستی مەیلی خوا زەوقیکی تیاپە
ناگاتە پایە ئەو ئەم دنیاپە

(١) بەر: وشکایی، خاک، زەوی.

پەندی باندە

١٩٣٥

باخەوانیک بوو، لە دێی کۆستە ی چەم
باخیکی جوانی، هینابوو بەرەم
هەرچی میوەیەک ناوی بیستبوو
ناشتبوو بەرپز پێکی خستبوو
گولێ هینابوو لە پزێهێ چنار
لێی دابوو چنار گول بوو بە بهار
بیست و چوار چەشنی تری لیدابوو
رەونەقیکی وای بەو باغە دابوو

ئەیانوت ئەمە باغی ئیرەمە
بلیی بەهەشتە هیشتا هەر کەمە
دەوری باغەکە هەموو هەنجیر بوو
چەشنی هەنجیری شاری ئیزمیر بوو
قەلەباچکە یەک وای پێ فیر بووبوو
بەیانیا ئەیخوارد هیند لێی تیر بووبوو
لەدوای تیر خواردن هەلی ئەوهران
میوەی تریشی تیکرا ئەژاکان
رۆژێک باخەوان تەلە ی بۆ دانا
پێوە بوو، قیرە ی کرد لە تاوانا
باخەوان هیندە ی داخ لە دلایوو
چەقۆی دەرھینا سەری بیری زوو
قەلەباچکە کە لێی هاتە زبان
وتی مەمکوژە لالۆی باخەوان
بەو شەرته جارێک کە تا دەمینم
ئیتەر دیداری باغت نەبینم
سێ ئامۆژگاری واشت بۆ ئەکەم
یەکی گەنجی بیت بەبی زیاد و کەم
یەکەم ئەو شتە ی کەوا مەحالە
شوینی مەکەوه رەنجت بەتالە
دووهم غەم مەخۆ کەمال لە کیس چوو
عومریش ئەروا، غەم ئەبی بەدوو
سێیەم بەدرۆی کەس تەفرە مەخۆ
بە شوپن کردووی حەرامدا مەچۆ
باخەوان ئەمە ی وا چوو بەدلا
چوو بەرەللای کەرد لە دوای چلا
قەل فیری و چوو سەر لقی داری
کە کەس نەتوانی بیخاتە خواری
رووی کردە کابرای باخەوان وتی
داخەکەم بۆتۆ کە بی قسمەتی

خەلیفە توند بوو، بیانووی پێی گرتن
 ھەموو بەئێعدام مەحکوومی کردن
 بەلام ئەو ڕۆژە ھەتا ئێـــــــوارە
 مۆلتەتی دانئ، پاشتر سییدارە
 ئەوان ڕۆینەو، ئێـــــــوارە داھات
 خەلیفە ناردی، دیسان جەعفەر ھات
 جلیان لئ گۆری مآل بەمال گەران
 ڕووی کردە مآلی تجار لە پێشان
 ڕوانیان تجار بئ ھۆش لەپەرپوو
 لئێی راکشاو ھەک نیوہ مردوو
 وتیان تۆ ھەلسە، ئیمە دەرویشین
 جەلەوی قەزات بو رائەکیشین
 وتی: لیم لادن، من وا رابوردووم
 سەلەمم ماو، بو ئەوہ مردووم
 لەوتوہ چوونە مآلی گۆیندە
 ڕوانیان بەزمە و قاقایە و خەندە
 چون لێیان پرسی: ئەم بەزمە چییە؟
 بۆچ بنیادەم نیت؟ وا غەمت نییە؟
 وتی لیم گەرپن، ساتیکم ماوہ
 سەعاتیککی تر عومرم تەواوہ
 دنیا خۆشییە و چاک بەسەربردن
 لنگ بزاوتنی پێی ناوئ مــــردن
 ئەمجا چوونە لای جوتیاری ھەزار
 ڕوانیان بیست جووت گای خستۆتە کار
 وا بەپەلە پەل تۆو دادەچیئنی
 ھەک ئەم دنیا یە تا سەر بمیئنی
 پرسیان خۆ تۆ ئێوارە ئەمەری
 ئەم شیئو و وەرە، تازە بۆچ ئەپری؟
 وتی پێشبینان بو ئیمەیان کرد
 ئیمە بۆچ نەیکەین بو منالی ورد؟

من گه وهه ریکم له ناو زگا بوو
بتفرۆشتایه، به ملیۆن ئه چوو
باغه وان وتی: وهه ئاشنا به
له م باغه ی مندا سهه به ره لابه
قه له به پیکه نین وتی من ئیستا
په ند م دای که چی له لات نه وهستا
من نه موت به شوین مه حالاً مه چۆ
جاریکی تر من چۆن دیمه لای تو
وتم: غه م مه خو که مال له کیس چوو
ئه بینم په نگت هه لـ بزکا زوو
وتم به درۆ باوه رت نه بی
له زکی قه لدا گه وهه ر چۆن ئه بی؟!

هارون الرشيد

1938

هارون الرشید رۆژێ دڵگیر بوو
ئەو رۆژه رۆژێ مەرگی لەبەر بوو
ئەبویست تی بگا، رۆژێ پێش مردن
بۆ تیگەیشتوو چی چاکە کردن
وتی: بۆم بانگ کەن جەعفەری وەزیر
جەعفەر پیاوی بوو بەراو و تەدبیر
هات و کړنۆشی بۆ خەلیفە برد
خەلیفە فەرمووی، جەعفەر دەستبرد
بنێرە، سێ کەس، یەکیکیان تجار
دوومە فەلاح بێ، سێیەم مۆسیقار
ئەم سیانە بێن، خۆشت راوەستە
بزانم کامیان تەدبیران راستە
هەرسێکیان هێنان بەهەڵە داوان
بە شپۆزەیی گەینە بەر دیوان

داینان له گه‌وئ ئاگ‌ردانی
سه‌ر و نانی گه‌رمی دانی
وتی منداڤ گه‌وره نه‌بوون
فی‌ری گه‌رانی وا نه‌بوون
دیو وتی وا خه‌وا ناردی بوم
ئه‌مشه‌و یه‌کیکیان لی ئه‌خوم
منالی ماندوو هه‌موو لی خه‌فت
ته‌ن‌ها گورنه‌ته‌له نه‌خه‌فت
ده‌له دیو، ئه‌پرسی به‌جه‌خت
منالینه کی‌تان نه‌خه‌فت
گورنه‌ته‌له پارایه‌وه
ئه‌ترسا بیانه‌خوا دیوه
دیو پی‌ی ئه‌وت تو بۆ نانی
برسیته و لی‌مان به‌بیانوی؟
گورنه‌ته‌له‌ی سه‌ر په‌ره خه‌ره‌ک
ئه‌گه‌ر نه‌نووی ئه‌تکوژم به‌کوته‌ک
وتی، بل‌ییم بوچی نانوم؟
دایکم فی‌ری بریشکه‌ی کردووم
دیوه‌ی له‌جی‌ی خو‌ی راپه‌ران
ساجیک بریشکه‌ی پی برژان
خواردی، وتی ترئ خو‌شه
ترپی له‌سه‌ر نه‌خو‌یت بو‌شه
هه‌ست‌ا رو‌یشت ترپی هی‌نا
له‌به‌ر گورنه‌ته‌له‌ی دانا
وتی ئی‌تر بیانوت ماوه
هه‌ر چیت ویست هه‌مووم هی‌ناوه
وتی هه‌م‌ووو شت ته‌واوه
هه‌ر ئای بی‌ژنگ‌مان ماوه
تو ئاو له‌ بی‌ژنگا بی‌نه
ئه‌گه‌ر نه‌نووم بم‌خنک‌ینه

ئەگەر ئەمىرۆ بىي و من توۆ نەچىنم
مىللەتەكە مان بەچى بژىنم؟
من خۆم ئەتوانم بەدوو نان بژىم
بەلام خزمەتى ولات نەكەم چىم؟
ئەودى كە خىرى بۆ و دەن نىيە
بەچى ئەيزانى كە دوژمن نىيە؟

گورنہ تہ لہ

ههشت نۆ منالی لاسسار
ههستان دهستیان دایه دار
وتیان بۆ که شافه ئه چین
وا چاکه له ئیستاره فیڕ بین
ههر رۆیشتن جووته جووته
تا سههر که وتن له ههرووته
لهوێ رۆژیان لی ئاوابوو
گوپنه تهلهیه کیان تیا بوو
وتی تاریکمان بهسهه هات
مار و میروو له کون دهرهات
وهرن بچینه کۆره شیوێ
خۆمان مات کهین له نه دیوێ
ئهم پیلانهیان تهواو کرد
تروسکه ئاگریکیان چاو کرد
وتیان ئهم ئاگره دێیه
نان و پێخه فیشی لێیه
ههست خۆمان گورج کهین بچین
بۆ ئه مهسهو میوانیان ئه بین
ههر رۆیشتن و شاخ و کیو بوو
تیفکرین دی نه بوو دیو بوو
دهله دیو له گووی ئاگردان
خههریک بوو نانی ئه برژان

به سه رتا شینی، له شای نه خوری
 دهستی غه شیم و ناشی نه بری
 ده لاک بانگی کرد خاوهن باره دار
 بیفرۆشه به من مه یه ره بازار
 که ره کهت هه رچی پیوه به چه ند
 مه رامی وابوو بیکا به گۆبه ند
 شاکه وهیزانی ته نه ها دار نه کپری
 نه یزانی به فیل هه ناوی نه بری
 وتی باره کهم نه دهم به قپانی
 وتی قبوولمه پاره کهت هانی
 که داره کهی خست ته مای بوو بریا
 ملی کهری گرت گپراپه وه دوا
 وتی من وتم هه رچی پیوه به
 دیاره کورتانیش به که ره وه به
 کورتانی لی سهند شاکه به هه را
 رای کرد بو شکات گه یشته سه را
 سه رتاپای گرت قور و به گریان
 هاواری برده لای پاشای بابان
 ده لاکیان بانگ کرد بو خزمهت پاشا
 وتی ئەم پیاوه کهوتوته حاشا
 که رچی پیوه به هه مووم کپیوه
 له گه ل کورتانا نرخم بپیوه
 به و رهنکه شاکه به بی بهش ده رچوو
 نه ویش کهوته فیل به یانیه ک زوو
 که ره کهی بردوو چوو لای ده لاک
 وتی پاره یان داومی به پیستاک
 خۆم و ربه فیکم سه رمان بتاشه
 وتی هه ر دوو کتان سی شایی باشه؟
 سی شایی دایه و خۆی لی بووه وه
 که ره کهی هینا کردیه ژوو وه وه

ده له دیوی عه قه نا ته واو
 بیژنگی هه لگرت چوو بو ناو
 بیژنگ ناوی رانه ته گرت
 له داخانا شه قی نه برد
 چوو بنی شسته تال بینی
 به بیژنگیا بنوو سی نی
 ده له دیوه به ره و مهال هات
 ته ماشای کرد وا رۆژه لات
 سهیری کرد ویرانه ی به تال
 نه مانی ماوه نه منال
 سهری خۆی دا به به ردیکا
 یه کجاری ده می پیکادا
 منالیش بو ناو شار چوو نه وه
 به دایک و باوک شاد بووه وه

تۆله

۱۹۴۱

شاکه ملۆزم ته مهال و بیکار
 نه سوو راپه وه، له کو لانی شار
 نه ولای عه یزاغا رۆژی تووشی هات
 وتی مه گه ری بچو بهر سنعات
 وتی ئاغا من سنعات نازانم
 نه گه ر کهرم بی کاروان نه توانم
 ئاغا نه مری کرد که ریکیان دایه
 دارکیشی نه کرد کهوته سه رمایه
 کورتانی تازه ی بو کهری کپی
 باره داریکی لی ناو لیتی خوری
 گه ییه دوکانی ساماغای ده لاک
 ئەم ساماغایه پیاوی بوو بی باک

کەوتەوه بیری، پار چیان لی کرد
خۆی گیش کردەوه هەستا دەستوێرد
دەستی دایە شیر پووی کردە دوشمن
پەگی زیندەگی دەرکیـشان لەبن
قول قینی هەستی دوشمن پەست ئەکا
بەلام کە ی بۆکە ی گۆبەنگ خەست ئەکا (۱)

(۱) مامۆستا م. ه. دەربارە ی ئەم بەیتە نووسیبووە: بەراستی ئەو ی پیرەمێرد و تەبوی، و هاتە دی، قۆلە پەشەکانی ئەمەریکا و گەلی شوێنی تر و خەریکن گۆبەنگ خەست ئەکەن. بەر لەوانیش ماو ماو لە ئەفەریقادا گالە ی کرد و دوشمنانی ولاتی دەر بەدەر کرد. بەلام من وایزانم پیرەمێرد لێرەدا لەجیاتنی قول نیازی لە کورد بوو و ئەوسا نەبووێستووە دەری بپێی.

ئەو چیرۆکە شیعریانە ی کە پیرەمێرد کردوونیه کوردی

چاو برسی

لەعەرەبییەوه وەرگیراوه

۱۹۳۵

پۆژتیک عارەبیکی جـبـوور
ئەهاتەوه لەپێگە ی دوور
گەیشته لای قەسری شیرین
لە مـیـرغـوزاریکی شیرین
دابهزی قـاـوـلـتـی ئەکـرـد
هەگبە ی لەسەر حوشتەر داگرت
نان و هیلکە و گۆشتی تیا بوو
کە پوانی کـوـرـتـکـ پەیدا بوو
سـلـاوی کرد لەلای دانیششت
کابرا گرژ بوو لچی داهیششت
سەری شۆر کرد نانی ئەخوارد
کـوـرـهـش هەر پارووی ئەژمـاـرد
عارەب پرسی تۆ کوێندەریت؟
وا لە شەرم و حەیا بەریت!

وتی پەفیقم ئەمەیه یاللا
بیتاشە، دەلاک، کردی بەهەللا
چوونە لای پاشا دیسان بۆ شکات
پاشا ئەمە ی بیست پێکەنینی هات
ئەمەری کرد دەلاک بەسابوون و ئاو
سەرتاپای گوێدرێژ بتاشی تەواو
دەلاک کورتانی کەری لی کرا
شاکەش خەلاتی قورسی پێ درا

قۆلە پەش

۱۹۴۲

قۆلە پەشیک بوو بەپالەوانی
کەس نە ی ئەوێرا شانبات لەشانی
لە پۆژی شەپا پچواپە مەیدان
تێپێک لەشکری ئەخست بەبێ گیان
بەسەر پۆستەمی زال زال ئەبوو
دوشمن بەنەعەرە ی ژینی تال ئەبوو
بەلام خوویەکی زۆر بێ مەعنای بوو
لێیان نەدایە بۆ شەپ نەدەچوو
ئەبواپە چل کەس لێی دایە ئەوسا
لە پاش چل کەسە قینی هەلئەسا
پۆژتیک قەومەکە ی دوشمن دەوری دا
هیچ کەسی ساغیان نەما لە دیدا
هاواریان بۆ برد، کەوتبوو بەدەما
وتیان هە ی نامەرد، وا کەسمان نەما
وتی: بێ کەلکە، نەکەوتوومە قین
مەگەر چل دارم پیاکیـشن بەتین
پیرەمێردیکە لی چوو پێشـی
پێی وت جیی چلە ی پارت ئەیهشی

وتی بیگانه نیم یارم
 ئەمساڵ لای ئێوه جوتیارم
 ئەمجا وتی: اشلون الحال
 چۆن چاکن مـاـڵ و منال
 کورپە وتی: بەکەیفی تۆن
 شوکور هەموو بەرەنگ و بۆن
 وتی: خومەییسی کورم
 دەشت و کێیو بۆ ئەو ئەبەرم
 وتی: الحمد لله تەواوە
 پیگەیشتووە و بەشەرت پیاو
 وتی: دایکی چۆنە، ساغە
 وتی: چاکە و بەدەمماغە
 وتی: ماینیکی چاکم بوو
 وتی: جوانوو ماینیکی بوو
 وتی: تانجییه زەردم ماو
 وتی: هەمیشە لە راو
 کابرا لە خووشیا نا وەک هار
 دەمی بۆ پاروو کـرـد بەچوار
 تیکە ی زلی بەیەکا دا
 هیچ بەشی کورپە ی لێ نەدا
 ئەوی لەبەری مـاـیـەو
 نایە هەگبە و پێچایەو
 کورپە هێجگاری حەپەسا
 دلی تیکەل هات لە برسا
 لەو کاتەدا ئاسکیک رابوورد
 کابرای عارەب سەیری ئەکرد
 کورپە وتی تف لەم دنیایە
 ئێستا تانجییه زەرد بمایە
 نە ی ئەهیشت ئەم ئاسکە برۆ

عارەب پرسى چى لى قەوما
 کورپە وتی: پۆحى سـپـاـرـد
 گۆشتى ماینەکەتى زۆر خوارد
 وتی: ئەى ماینەکەم چى بوو؟
 وتى فيى لى هات و شيت بوو
 لەقەى لە کورپەکەت دابوو
 کورپە گيانى تيا نەمابوو
 پۆليس هاتن ماینيان کوشت
 خەبەرى راستيم نايە مشت
 زاتەن ژنەکەت نەمابوو
 خانووی بەسەردا پرووخابوو
 عارەب بەگریان بۆی دەرچوو
 نان و هیلکەى هەموو بێر چوو
 کورپە مییراتی پى برا
 ئەوەندەى خوارد هەتا بچرا
 پۆلە ئامـۆـژـگـاـرـیت وایى
 وەختى نان خەلکت لە لا بى
 بەروو خووشى بلێ فەرموون
 بەو خەلک لیت ئەبى مەمنوون
 چاویش مەبەرە نانى کەس
 ئەوی خوا داویە بـیـخـۆ و بەس
 سەیری بەخیل چى لى قەوما
 بۆ کورپەى چاوبرسیشى نەما

خه یال پلاو

بیری چیرۆکه که وەرگیراوه (۱)

۱۹۲۶

عابیدئ کونجی مزگه و تیکی گرت
به شه و به پوژ عیباده تی کرد
به قالیکیش بوو دراوسیتی مزگه و ت
جار به جار چاوی به عابید ئه که و ت
وتی ئه م پیاوه کاسبی ناکا
چاوه پیتی خیره بۆ من وا چاکه
به خیری مردووم هه موو ئیواران
هه نگوبنی به من له گه ل دوو سی نان
به لکو تیر بخوا و ببووژیته وه
ئاگری برسیتی بکوژیته وه
به دلیکی تیر بۆ شه و نوێژ هه لسی
به دوعای ئه و خه لقی له خه م بره خسی
به و نیه ته وه له پیتی خوا دا
نان و هه نگوبنی به عابید ئه دا
چه ند پوژئ عابید نه فسی خوی تیر کرد
کووپه له ی هینا و پاشه که و تی کرد
نانی وشکی خوارد هه نگوبنی هه لگرت
زۆری بۆ نه چوو کووپه له ی پر کرد
پوژئ که روانی وا کاسه ی پر بوو
نه فسی غالب بوو ته مای (۲) لی خه بوو
کووپه هه نگوبنی له تاقا دانا
بۆی که و ته خه یال چاوی خوی لیک نا
وتی ئیستا ئه م هه نگوبنه جوانه
ده روپیه م به نئ هیشتا هه رزانه
واچاکه ئه مپوژ بیبهم بیفرۆشم
بیدهم به مه ری شییری بدۆشم

سالی ناینده مه ر ئه بی به دوان
زاووزئ ئه که نه بۆم ئه بن به ران
پوژ و خوریان ئه که م به پاره
ئیدهم به مو لکی خوړگه و ئاوباره
مو لک له ده ست ئاغا و به گزاده ئه برم
مو لکی مه لیکی خه یالیش ئه کرم
موهه ندیس دینم له ئه وروپاوه
به سه رگرده که ی لای کانی (با) وه
قه سری (۳) راکیشم خه وهر نه قدار ی
ناوی خۆم ئه نیم شای کورده واری
خه یال بۆ و بۆر بۆ، زۆر بۆ باخام بۆ
پیاوی خه یال باز ئه بی ناکام بۆ
بایدایه وه سه ر خه یالی هه نگوبن
خوی برده رتیه ی شای ساحیب نگین (۴)
ناردی کچی شای عه جه می هینا
نه دی و بدی بوو ئاخیری نه هینا
حازر و بزر کوړپکی لی بوو
بۆ جینشینی ئومیدی پیتی بوو
کوړه که ی پوژئ له روویا وه ستا
جینوی پید، قینی لی هه ستا
داریکی لییدا به دهم داره وه
هه نگوبن به ریشیا هاته خواره وه
تومه ز داره که ی که و ت له کووپه له
هه نگوبنه که ی بوو به دلوپه ی په له
به قالی سابیوون، ریشی پابوه وه
هه نگوبن و خه یال، لیک جیابوه وه
ئیوارهی لی هات به سکی برسی
له شه و نوێژ که ی پیشووی نه پرسی
قه سر و ژنه که ی که و ته وه فیکری (۵)
ئهمجا نه یزانی بۆ کامیان بگری

به نائومـیـدی له نوێژی لادا
به بهنگ و بادە خەمی بەبادا
به شوێن خەیاڵا کهوتە بهنگ کێشی
شاهی له دەست چوو کهوتە دەرویشی
پێ هەلخزینە وەسەسە ئیبلیس
ریشی تەماعکار بەقنگی موفلیس

- (۱) لەکاتی خۆیدا که پیره‌مێرد ئەم شیعری بلاو کردۆتەوه ناماژە ی بۆ سەرچاوەکە ی نه‌کردوو!.
- (۲) تەما: تەماع
- (۳) لای م.ه نووسراوه (کۆشکێک) بەلام له ئەسلەکە ی پیره‌مێرد (قەسری) نووسراوه.
- (۴) وشە ی (ساحیپ) بووه به (خاوەن)!
- (۵) وشە ی: (فیکری) لای م.ه بووه به (بیری).

بەردناش (۱)

۱۹۴۲

بەردناشێک عەشقی خوای کهوتە سەر
خوای خۆش ئەویست و لەرا پێ خەبەر
بۆ خواپەرستی چووە کێوی (طور)
شاخەکە ی تاشی بۆ خۆی کرد بەژووور
وای ئەزانی خوا وەک ئێمە وایە
دەربەستی نان و نوێژ و کەواوە
ئەبوت خوای خۆم بینایی چاوان
رۆژێک وەرە لام ببە بەمیوان
دەست و پێت ئەشۆم بەسابوون و ئاو
نالچە ی پێلاوت ئەخەمە سەرچاو
ئەچم له لای شوان شیرت بۆ دێنم
عوود و بخوردت بۆ ئەسووتینم
ماندووی سەر خەویک بشکێنە له لام
ئیشک ئەگرم، مەترسە ئازام

ئەپارایەوه و هەروا ئەینالان
به سۆز و گریان جەرگی ئەسووتان
تا رۆژی مووسا چووه کێوی طور
گوێی له دەنگی بوو، ئەینالان له دوور
چوو پێی وت کابرا: بۆچ تۆ نازانی
خوا بەشەر نییە بێت بەمیوانی
جارێک من وتم خۆتم نیشاندە
فەرمووی، نامبینی، خۆت ئەزیت مەدە
سەنگ تەراش گریا بەدلشکاوی
خوا فەرمووی مووسا تۆ ناتەواوی
خۆشەویستی من بۆچ ئەپەنجینی
ئەو دلە ی منی تیام ئەیشکێنی
ئەوی بەزبان زکری من ئەکا
هیچە، ئەم بۆ من، وا کیو کون ئەکا

- (۱) پیره‌مێرد ئەم چیرۆکە ی له کتێبی (ئیسماعیل نامە) وه‌رگرتوه. که چیرۆکیکی تیا به‌ناوی (سەنگ تەراش) ه‌وه.

پەند و ئامۆزگاری بۆ بازرگان (۱)

پیاویکی کورد چوو بۆ بەسرا
سبەینان شیرێ ئەگێرا
بەکاویەک ئاوی تیئەکرد
قازانجی زۆری لێ ئەکرد
سەرمايە ی بوو بەسەد لیڕە
هەستا بێتەوه بۆ ئێڕە
سواری پاپۆر بوو بۆ بەغدا
شەویک لەبەر مانگە شەودا
خەریک بوو پارە بژمێری
خوا خراپ بۆ خراپ ئەنێری

وهرگیراوه، کابراش کورد نهبووه. بهلام پیره میترد له پتی ئەم چیرۆکه هۆنراوهوه نامۆژگاری بازرگانهکانی هۆنراوه کردووه که فرۆفیتل نهکهن.

مهیموون و دارتاش

«لهعهربهیییه وه وهرگیراوه»

۱۹۳۷

پیایویتیکی دارتاش مهیموونیتیکی بوو
بۆ ههموو ئیشیک لهگه‌لیا نه‌چوو
هۆگری بووبوو لای هه‌لوه‌ستابوو
مهیموون شاگرد بوو دارتاش وه‌ستا بوو
که نه‌یوت ته‌شوی، زوو بۆی نه‌هینا
شه‌قه‌ی مشاری بۆ دانه‌هینا
پۆژیک وه‌ستاکی داری نه‌قلاشت
جار جاره به‌پواز له‌نگه‌ری نه‌داشت
به‌ته‌ور داره‌که‌ی نه‌قلیشاندوه
به‌پواز له‌یه‌کی نه‌ره‌واندوه
وه‌ختی نیوه‌پۆ چوو بوو بۆ سه‌ر ئاو
مهیمون هاته‌ جیتی وه‌ک وه‌ستای ته‌واو
خۆی قیت کرده‌وه له‌ جیتی نه‌و دانیشیت
کلکی خۆی به‌شوتن قلیشدا داهیشیت
پوازی ده‌ره‌ینا و کلکی پیوه‌بوو
که‌وته‌ قیژ و هووڕ ئاگری تی به‌ریبوو
قلیشی جیتی پواز یه‌کدگیر بووبوو
کلکی مهیموونی تونگ تی چه‌سپیبوو
مهیموونی غه‌شیم بوو به‌فاقه‌وه
ئه‌ینالان به‌ده‌م واقه‌واقه‌وه
له‌ واقه‌ی مهیموون خه‌لک گردبوونه‌وه
چوونه‌ پی‌ششه‌وه، لیتی ورد بوونه‌وه
کلکی گیرابوو، له‌ قلیشی دار
رێگه‌ی نه‌ده‌بوو که‌وتبووه‌ هاوار

مهیموونی قه‌پتان په‌یدا‌بوو
ئه‌و کیسه‌ی لیره‌که‌ی تیا‌بوو
فرانی و به‌دارا هه‌لگه‌را
کـوـرده‌ ئارامی لی برـا
ریشی رنیه‌وه به‌گریان
هاواری برده‌ به‌ر قه‌پتان
قه‌پتان هه‌ر چه‌ند لیتی توند نه‌بوو
مهیموون به‌ره‌و ژوورتر نه‌چوو
تا گه‌یییه ته‌وقه‌ سه‌ری دار
لیره‌یه‌کی بۆ خسته‌ خوار
یه‌کیکی هاویشته‌ ناو ئاو
تا سه‌د لیره‌که‌ی کرد ته‌واو
یه‌کیک بۆ ئاو یه‌کیک بۆ کورد
ئا به‌م پییه‌ به‌شی نه‌کرد
کو‌رده‌ شیت بوو له‌ تاوانا
هه‌ستا چوو به‌گژ قه‌پتانا
قه‌پتان هه‌ر وا واقی ورمـا
له‌م هه‌رایه‌ سه‌ری سو‌رمـا
به‌ کو‌رده‌ی وت: تو خوا به‌ده‌خت
ئه‌م پارده‌یه‌ت له‌ کو‌ی ده‌ستکه‌وت
وتی: شیر فرۆشیم نه‌کرد
به‌ چه‌ند سال‌م گرده‌وه‌ کرد
وتی: تیگه‌یشتم چییه‌
سووچی مهیموونی تیا نییه‌
نیوه‌ی هی ئاو بوو که‌وته‌ ئاو
تۆش به‌شی خۆت وهرگرت ته‌واو
کاسب خۆشه‌ویستی خوایه
هه‌رام بۆ که‌سب ئاگر و کایه‌

(۱) مامۆستا م. ه. ده‌رباره‌ی ئەم شیعەرە لەلایە ٢٤ی دیوانی پیره‌میتردا نووسیویه: ئەم چیرۆکه‌ له‌ بێگان‌ه‌وه

وهستا له تاوا سهراوی نه کرد
هاتهوه پوازی لییدا دهستو برد
مهیموون رزگار بوو به کوله مه رگی
به لام ژانه که ی گه یشتبووه جه رگی
مهیموون چون نه بیت به وهستای دارتاش
بولبول و قازو^(۱) نابین به یژلداش
ناگاته پایه مهردی ناحساب
نان بو نانهوا گۆشتیش بو قهساب
قهت ریک ناکهون حوشتەر و قهزازی
هه ورامی و سواری، مهلا و پرمبازی

(۱) لای م.ه. نووسراوه (بولبول و له قلهق).

شيعره ئاينيبه کانی پيره ميژد

دليکم نهوي^(۱)

۱

۱۹۳۷

په روهردگارا دليکم نهوي
که ئاگری ههوا ریتی تی نه کهوي
ئابروويه کی بی زرق و ریا
تو، تو بناسی و پادشا، گه دا
خوايه خواستی تو به به ها نه به
دهرکردنیشت به به هانه به!
ئه گهر لیم پرسن، قارتیکم نییه^(۲)
نیشزانم مایه ی بهنده گیم چیه
ئنجاکه وایی چون نه گه مه تو
که واته به خۆم بلیم ره نجه رۆ
دیسان من له تو ناھومیید نابم
به خوام ناسیوی هه ر ده بی چابم

ئه گهر پیم بلیم مه یکه و پیم بکه ی
دهسته لاتی من چون ژوور خۆت نه خه ی^(۳)
کرده وهی منت خۆت قه رار داوه
ئیتەر ئاره زووی من له کوئی ماوه
رۆحم به ره زای تووه سروشته
ئاره زووی نه فسم حۆری به هه شته
لیقای تو که خۆی به رۆح نه نوینی
ئیتەر ئاره زووی نه فسم نامینی
له جه هه نه مـدا به یادی تووه
کوئی به هه شتت ناکه م به بووه
خه لک وا ده زانن نور عباده ته
نازانن دادت به عینایه ته
زۆرمان بیست عابید به گومرا ده رچوو
ساف دلپه سه ندی لای باره گات بوو

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیره میژدی م.ه. دا بلاونه کراوه ته وه.

(۲) قارت: کارت. مه بهستی له وه به که کرده و ی باشی ئەمه نده نییه بچیت به هه شت.

(۳) پیره میژد ئەم شیعەرە ئاينيبانه ی خۆی ناو ناوه (نالە ی پیری پیران).

په روهردگارا ته ماشا نه که م^(۱)

۲

۱۹۳۷

په روهردگارا ته ماشا نه که م
خۆم له کرده و ی خۆم حاشا نه که م
دل و زبانی تو داوته به من
به ههوا و هه وهس لیم بوون به دوزمن
ئه مه و ی دلیم ته نها تو ی تیا بی
له یادی غه یری تو ته وه لا بی

ئەوسا زبانی زیکری تۆ دەکا
 ئەتوانم بېمە بەندە ی بارەگا
 ئەگینە هەروا بێنمەوه
 تۆی بەدنامی ئەچینمەوه
 چەند خۆشە نەشە ی تۆم لە دلا بێ
 شەقم لە چەند و چوونی هەلدابێ
 ئازادە سەر وەک بەرزەکی بانان
 بکەومە سەودای ئارەزووی جانان
 تاجی ئەدەمەمی بنیمە سەر سەر
 فەرمانەرەوا بێم لە بەحر و لە بەر
 یاخو پەرمانە ی نووری لقات بێ
 رۆحم پەرمانە و خۆشیم فیدات بێ
 زۆر کەس پەرمانەن بۆ شەم جەمالی
 با منیش بېمە سفتە ی جەمالی

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بلاونەکراوەتەوه.

نالە ی پیری پیران

٣

١٩٣٧

پەرەردەگارا وا بەرە بەرە^(١)
 سەودای ناسینی تۆم لەسەر سەر
 دڵم هەمیشە رەزای تۆی ئەوئ
 گیان لەبەدەما ساتی ناسرەوئ
 ئەگەر لە خاکم گیا یە برۆئ
 بەزبانی حال لە زیکرت ئەدوئ
 هەر ماکی نە یەک کە گوئی لی دەگرم
 ئاھەنگی زیکری تۆی لی وەرەدەگرم

مەستی یکم بەدە ی ئارەقم ناوئ
 سارد نابیتەوه، دڵ بەهیچ ناوئ
 چەند خۆشە لەتوئی پەردە ی نیھاندا
 شەو نور ئەبینم لە ئاسماندا
 عەینی تەجەللا، ئاگری کوئ (طور)ە
 ئەم نزیکترە و لە شارەزورە
 کەسی نزیک بێ بەبەندەگی خوئ
 تۆ نزیکتری لە جیسمی خوئ بوئ
 خەلکی بەعەشقی حسنی شیت ئەبن
 لێقای تۆ وجود دەردینی لەبن
 کە وجود نەما جا نوێ ی جانە^(٢)
 جان جیی تەجەللای جلو ی جانانە
 هەرچی کە قووتی رۆحی تیا نەبێ
 بێ تام و کامە لایبە با نەبێ

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بلاونەکراوەتەوه.

(٢) جان: واتە گیان، رۆح.

خودای بێ نیاز^(١)

٤

١٩٣٧

خودای بێ نیاز بێ خویش و هامپاز
 بە (دوو) خەلکی چاک بکە سەرفراز
 یەکیکیان ئەمە ی غەرەزم نەبێ
 لە راستی هیچ کەس (عوض)م نەبێ
 کەس لە کردەووم، زبان نەبینی
 دڵم ژەنگ نەگرئ بە بوغز و کینئ
 هەرچی دەربارە ی من بەد ئەندیش بێ
 بەتیری قەهری تۆ دڵە ی ریش بێ

مهولهوی (۲) فهرمووی به علم الیقین
 صار رحمۃً، علی العالمین
 من المسجد الحرام الأنفس
 الی المسجد الأقصى المقدس
 ئەمە (صریح) ی (نص) ی قورئانە
 ئەوی ئینکاری، کرد بێ ئیمانە
 شەو و خەڵوەتی، بەینی یارانە
 جیی راز و نیاز، دەرەدارانە
 «شەو و خەڵوەتە، مالت بێ ئەغیارە
 گشت عالەم نووستو، دۆست خەبەردارە» (۳)
 -نەعتی - عصمتی بخاری - خوشە
 های های لەو عەشق و جۆش و خرۆشە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

(۲، ۳) بەسەرھاتی ئەم زیارەتە می مهولهوی بۆ لای سەید فەتاحی جەباری زۆر بلاو و بەچەند شێوەیەک باس
 کراوە. تەنانت مامۆستا مەلا عەبدولکەرمی مودەرس لە دیوانی مهولهویدا، زیارەتی مهولهوی و خۆتندنەوی
 تاکە شیعەرەکی (بێساران) بۆ لای (شیخ عەبدولرحمان خالصی تالەبانی) زانیوە!!
 بەلام راستی کارەسات بەو جۆرەیه که لە دیوانی (*) (سەید فەتاحی جەباری) دا نووسراوە: مهولهوی دەچیت بۆ
 لای سەید فەتاحی جەباری لە ناوچەی جەباری، لەوێ پرسیار لە مالتی سەید فەتاح دەکات، دەلێن چووەتە دێی
 تاوێرەرز مهولهوی لەگەڵ ئەو شەدا که سەرلەنێوارە و ناوخت ئەبێ لەوێ ئەچیت بۆ ئەو دێی، لەوێش دەلێن
 خەلکی ئاویی هەموو لە (بەهارە هەوارن)، مەلایش لەگەڵانە. مهولهوی کاتێ لە چیغ و جێگای سەید فەتاح
 نزیک دەبێتەو دەبینی بەو نیو شەو خەریکی خواپەرستییه، بۆیه ئەم شیعەرە بێساران دەخوێنیتەو:

«شەو، خەڵوەتەن، مالت بێ ئەغیارەن
 ئا لەم گەرد و تەن، دوس خەبەردارەن»

مەلایش بەبێ وەستان وەلامی دداتەو:

«ئێرا دەم ئێدەن وە کەلپوسەو
 شەونالین وەشەن وەلای دوسەو»

(*) دیوانی مهلاه جەباری - عەبدولجەبار محەمەد جەباری ل ۱۹-۲۰ سالی ۱۹۶۸.

دووهم قەناعەت لە ئاز ئازاد بە
 هەر چیم بدەیت، بەو دڵشاد بە
 کە بێ نیاز بە لە ئەهلی دنیا
 هەر تۆ دەناسم بە تاقی تەنیا
 ئەوسا بۆ هیچ کەس نایە تەشی رێس
 لە هەموو مالت نایە کاسە لێس
 لە تۆ ناسیندا خواپە زۆر کاسم
 هۆش یێکم بەرێ تۆی پێ بناسم
 هەر تۆ رەهەری لە کاری چاکا
 (بەدی) ش خۆم نەیکەم هیچ کەس پێم ناکا
 ئەگەر خراپەم بە ئەمری تۆ بێ
 چۆن ئەبێ جەزام دیسان بە تۆ بێ
 حاشا ئێسنادی زۆم بە تۆ نادەم
 نەفسم نایە لێ لە گوناھ لادەم
 خواپە مەرتەبە ی رەزام بەرێ
 لە دەوڵە مەندی و گەدایم گەرێ
 «خواپە ئەم دڵی کە تۆ داوتی
 نامەوێ بۆش بێ لە یادت دەمی
 ئەمەوێ گولێ لە گەلم دەربێ
 رەنگ و بۆی یادی پای تۆی لە سەربێ
 کردگار فەرمووت بیکە نەتەهیش
 فەرمووت مەیکە، شەیتانت تی هیش»

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەو.

بۆ میعراج (۱)

۵

۱۹۴۹

سبە ی شەو، شەوی، ئەسرای میعراجە
 بە هیچ (نەبی) یەک، نەدرا ئەو تاجە

خوای گه‌وره و بزورگ پادشای ږى نیاز^(١)
 بى ھاوبه‌ش، بى کەس، بى شوین بى ھاوړاز
 تېگه‌پشتنت دامى تىتـبـگهـم
 پىم لىنا هەر توى، بى زیاد و کهم
 چاوم هه‌لبىرى، ئاسمـانـم دى
 وتم بى وهستـتا نه‌هاتۆته دى
 نه‌گه‌ر کـردـه‌وى بى (گا)^(٢) نه‌بوايه
 نه‌شیا بى ستوون ږانه‌وستايه
 دياره هەر چه‌رخى پىاو دروستى کا
 کاتىکت زانى سـوا و تىکشکا
 چه‌رخى ماکنه‌ى ئەم ږۆژ و شه‌وه
 بى هه‌لم و به‌نزين نه‌خولیتـه‌وه
 چه‌ورى بى ناوى، هىچ ژه‌نگ ناگرى
 لىک هه‌لناوه‌ش دى دهستى تى نابرى
 هەر له‌و ږۆژه‌وه، کە تىکـخـراوه
 هىشتا جه‌ږىكى لى نه‌گۆږاوه
 هەر به‌و پىـودانه، کە بۆت داناوه
 وا دىت و دهچى، هىچ نه‌وهستـاوه
 بى گـوره و بره بى چرپه و بى ده‌نگ
 تىکرا له‌ کاران يه‌ک ږه‌نگ يه‌ک ئاهه‌نگ
 تو نه‌بوويتـايه چۆن تىک نه‌خرا
 نه‌مانه له‌ کوى پىکـه‌وه نه‌نرا
 چۆن چه‌رخى گه‌ردوون بى دهستى وهستا
 له‌ کارا نه‌بوو هه‌تاکو ئىستـا
 ئاش بى ئاش وهستـتا نانریتـه‌وه
 (گا) بى (هۆ) جوتيار ناگه‌ږیتـه‌وه
 سه‌ده‌هزار هه‌زار نه‌ستـيـره‌ناسان

نه‌و دىو خىـوه‌تـيان نه‌دى به‌ئاسان
 منيش نه‌گه‌ږىم کـه تو بناسم
 ناتدۆزمه‌وه کـوږ و کـه‌سـاسـم
 چاوږىکم به‌رى توى پى بـيـنـم
 (أرنى)^(٣) بىـڭـر نىم، کـردـه‌وه بىنم
 دهستم پى گرتوى شه‌رمندهم مه‌که
 بۆ به‌خشىن (گونای)^(٤) زۆر و کهم يه‌که
 هەر کـردـه‌وه‌يه‌ک له‌ من ږووى داوه
 له‌پىش کـردنا، لای تو نووسـراوه
 که له‌و ته‌خته‌يه‌ى^(٥) لای تو نووسرا بى
 کى ږى ده‌کـه‌وى بـلى و نابى

(*) له‌لایه‌ ٣٧٦ى دىوانى پىره‌مىرددا پىش ئەم شىعه به‌يتىک هه‌يه ئەلن:

«نه‌گه‌ر خوات ناسى پىاږيره‌وه

به‌زمانى خـۆت بلاږيره‌وه»

(١) ئەم شىعه له‌ دىوانى پىره‌مىردى م.ه.دا له‌ لایه‌ ٣٧٦دا بلاو کراوه‌ته‌وه.

(٢) گوايه ئەلن زه‌وى له‌سه‌ر پشتى گايه و گايه‌کەش له‌سه‌ر پشتى ماسيه. که دياره زانست له‌م سه‌رده‌مه‌دا نه‌و
 جۆره‌ خه‌ياله‌ کۆنانه‌ى پوچ کردۆته‌وه.

(٣) أرنى: ئاماژه‌يه‌ بۆ واتاى چه‌زده‌تى مووسا که داواى له‌ خوا کردوه‌و خۆى نيشان بدات، خواش به‌واتاى «لن
 ترانى» وه‌لامى داوه‌ته‌وه.

(٤) گونا: گونا، خه‌تا، تاوان.

(٥) خيام له‌ چوارينه‌يه‌کيدا به‌يتىکى هه‌يه له‌و واتايه‌ ده‌چى. به‌يته‌که‌ ده‌لن:

«چاکه و خراپه هه‌رچى که نه‌يکه‌م

يه‌ک، يه‌ک، تو نووسيت، من نه‌که‌ى به‌دناو»

جه‌ژنى مه‌ولوود^(١)

٧

ئه‌مـږ مه‌ولودى پىـغـه‌مـبه‌رمانه
 نه‌و پىـغـه‌مـبه‌ردى که ږه‌به‌رمانه

با لـهـم رۆژهـدا بهـچاویـکی تهـر
رۆحی مـهـولهـوی بکهـین بهـرابهـر

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بـلاو نەکراوە تەو.

(٢) مەبەست لە پێغەمبەر (محەممەد)ە (ص).

ئەگەر (١)

٨

١٩٤٧

ئەگەر گوناھکار ببێت ئەو هۆشە
بزانێ عەفوم چەند لە لا خۆشە
گوناھ و تۆبە ئەکا بە عەمەدی
تا ئارەزووی من بەی نییە تە دی
هەندیکیش ئەلێن خوا لە هەقی خۆی
خۆش ئەبێ و نایبێ هەقی من و تۆی
مسقَالَه زەرپەر (شراً) یەرپەر
زۆر ورد دەنوسـرا ئەم لاپەرپەر
راستەکە ی وایە کە ئەم دوعایە
سزا و لێبووردن هەمووی بەخوایە
پێغەمبەری وایە هەیه قاتلە
لە (أولو العزم) کەچی داخڵە
تۆ خوا بنیـرە دلی وێرانە
مەروانە حیکمەت هەروا کوێرانە

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بـلاو نەکراوە تەو.

خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نەئەبرد
چەرخی ئەفـالاکم دروست نەئەکرد
بۆبەکم ناردیە ئەم سـهـەر زەمـیـنە
بـلـێـن (رحمة للعالمین)ە
دیارە پەرەمەتی خوا هەر وایە
ئەم دینە پاکـهـی لێ پەیدا ئەبێ
هەر لە رۆژەهـلات، هەتا رۆژئاوا
چرای ئەم دینە تیـیا هەلکراوە
ئەگەر دینەکـهـی وای چاک نەبوا
چۆن ئەم برهوهی ئەخسـتـهـ کایە
تـیـفـلـیـکی بیکەس (٢) خۆی نەخوێندەوار
خودا بەو دینە، کردی بەسەردار
کاتی موعجیزە قورئانی نواند
ئایینی هەموو، میللهتی شیـواند
ئاگر و ئاوی کرد بەهەرەمە
هەرچی بۆ بـلـێـن، هیشتا هەر کەمە
خوا پتی سروشتی لە دەست خۆی ناوە
هەرچۆن ویستی، هەروا خوێنقاو
بە ئایە عەدلیی کەوا دێرپکە
موشربکەکانی هینایە رپکە
بۆچ فەخر نەکەین بەو پێغەمبەرە
کە بۆ ئەنبیـا هەر ئەو سەرورە
موسڵمان ئەبێ، کردەوی چاک بـی
موسڵمانەتی بەقسە نابـی
کە (وای) (متی) ئەو ئەهاتە بەر گویم
لە شەرمەزاری نازانم لەکویم
حەیفە دین ئەمە و خۆمان بەدکار بین
رۆژی شەفاعەت لای شەرمەزار بین

عه شقی تۆ (۱)

۹

۱۹۴۸

پۆژی ئەزەل بوو سەرەتای عەدەم
من و عەشقی تۆ ھا تەبویینە بەرھەم
ئێستاکە بە پۆژ بیکەسم و پرغەم
بە پۆژ یادی تۆم بۆ بوو بە ھاو دەم
خوایە لە قاپیت شتییکم ئەوئ
دەست پادشاھ و مالداری ناکەوئ
ئەوان خواھیشتیان بە موڵک و مالە
منیش بە تەنھا مەیلی تۆم خەیاڵە
من ھەر چیم بوئ کە تۆ نەتەوئ
دیارە بی شەرم چنگم ناکەوئ
ئەو نەدەم ئەوئ کەوا بمبەخشی
چاکەییە و زەرەر لە تۆ ناکەوئ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بلاو نەکراوەتەو.

بانگیك له لاهووتەو

۱۰

نوورێك ئەبینم لە پرووی جیھاندا (۱)
بە پرووی زەمین و بە ئاسماندا
گوتیم لە بانگیكە لە لاهووتەو
تێکرا ناسوووتی پێ بزووتەو
دوای «لا اله الا الله» ئەلئ
پەسول اللەییە محەممەد بەلئ
ئەم محەممەدە کە خودای گەورە
لە گەل فریشتەیی ئاسمان بە دەورە

سەلەواتیان دا، لە دیداری ئەو
پۆژی جەمالی ئەو ھەلەئ ئەمشەو
ھیلالی مەکە و بەدری مەدینە
لە مەغریب ھا تە مەشرق ئەم دینە
خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نەتەبرد
چەرخێ ئەفلاکەم دروست نەتەکرد
بۆیەکم ناردیە ئەو سەر زەمینە
بڵێن «رحمة للعالمین» ە
دیارە پەحمەتی خوا ھەروا ئەبئ
ئەم دینە پاکەیی لئ پەیدا ئەبئ
لە ئادەمەو دین قەل کراوە
ئالتونئ تێزاب ھەر بەو دراوە
ئەمە بوەتە دەلیل و ئیسپات
پێغەمبەری تر لە دوای ئەو نەھات
غلەیی غایەیی ئیجاد و دەرکەوت
خاتەمی خەقئ ئەنبیای بەرکەوت
بئ باوک و دایک ھەم نەخوێندەوار
خوا بەم ئاینە کردی بەسەردار
ھەر موغجیزەیک لە پێش ئەودا بوو
بە ئایەتێکی قورئان بەسەرچوو
بروانن ئایەیی عەدلی دێرێکە
چۆن بتسپەرسەتی ھێنایە پێگە
ئای ئەوسایە دین چەن بەقووەت بوو
خەبەرێان ئەگرت بە یاهووی یاهوو
داخەکەم ھەول و قووەتێکیچوو
شیرە شەرزەکان ناوێرنە جوو
ئەوسایە بانگی (الله اکبر)
(بەدر و حەنینی) ئەکرد موسەخەر
چونکو لامان دا لە خوا شوناسی
خواش بۆیە ئێمەیی خستە کەسای

ئەگینا خوا خۆی، فەرمووی موسولمان
بیستیان دوو سەدە بۆ رۆژی مەیدان
دەوای ئەم دەردە پەشیمانیه
چارە ی پەسگاری پیتی پەحمانیه
با لەم شەویدا بەدیدە غناک
هانا بەرینه بەر شااهی لەولاک

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بڵاو نەکراوەتەوه.

خۆشەویستی خوا^(١)

١١

١٩٤٩

پێغەمبەرەکی خۆشەویستی خوا
فریامان کەوێ توو بیت و خوا
سەرای (سبحان الذی اسرا) ی تۆ
پیتی زیارەتی خزمەت خودای تۆ
ئێستا بەخوێنی ئیسلام گولگۆنە
(بیت المقدس) حەورای صەهیونە
قەومی نەجیبت کەوتە تەنگانە
جولەکە کوژیان ئەکەن ئامانە
(صلاح الدین) ی کورد بەو خزمەتە
ئێمە ی ڕوو سوور کرد وا بەو خزمەتە
بەم ڕەنگە کورد و عەرەبی عێراق
بۆ فیداکاری کەوتنە ئیتیفاق
تۆش لە پشتیان بە بۆ ئەم جیهادە
بەم یەکیەتییه ڕۆحی تۆش شادە
یا عەلی خۆ تۆی (فاتح) ی خەبیەر
(ذوالفقار) لە تۆی کالان بێنە دەر

ناخ چیبکەم ئەگەر پشتیان ناگرن
بەرگە ی شەقیکی کورگەل ناگرن
من بەپەژاردی هاو حالیهوه
بە عومری هەشتا و سێ سالییهوه
فرمیسکم بەسەر ڕیشی سپیدا
دادەپرژینم لە ڕووی نەبییدا
گورزی گۆدرزبان لی بکەوتە کار
زاتەن هەر چل شەو ئەژی سەگی هار
(بخت النصر) یان (گیو) ی گودرزە
پەپەوی گیوی کورد لامان فەرزه

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م.ه.دا بڵاو نەکراوەتەوه.

خوا ئێمە ی^(١)

١٢

١٩٣٩

خوا ئێمە ی ڕەنگ ڕەنگ سروشت پێداوه
ڕەنگی هیچ کەس ی بەکەس نەداوه
ئەبینی دوو کەس بەیەک ئەشوبهین
کەچی بەکردار لەیەکتەری جوین
یەکی ئارەزووی بەشیرینییه
ئەوی تر مەیلی شیرینی نییه
یەکی وەک بێزوکەر ترشی ئەوی
نە، ناوی مەبە، ئامان نامەوی
یەکی سەودایی شیعری مەوزوونە
یەکی بەتیری شیعەر دلخوونە
هیوامان هەیه بەکشە مره
ئەلی پیت و تووم کشە تۆمره

ئەو كەسەى (١)

١٣

١٩٤٨

ئەو كەسەى كەوا فەقىر نەوازه
 لەگەڵ فریشتەى عەرشا هامرازه
 وەك كۆتەر بەپیدا مەپۆ وریا به
 تا نەكەویە چال، بانگ كەى ئەى بابە
 لەژێر سەقفیكداى كۆلەكەى نییە
 ئەگەر برووخی دەسلەلات چییە
 ئەم سەقفە كەوا بى كۆلەكەى
 نازانى بۆ تۆ ساییەى تاكەى
 كاتێك ئەزانى ئەتھاوێژنە چال
 یا كفنت ئەبى، یا بى پەشتەمال
 ماری گۆر ناری دۆزەخ لەبەرە
 بۆ ئەم دوو دەردە چى چارەسەرە
 ئەگەر ماجوونى خواپەرستىت برد
 خۆت لەو دوو ئیشە پاراست و دەرکرد
 زۆر خۆت مەخەرە گێژى دنیاوە
 چەند مەلەوانى تێدا خنكاوە
 نەفست ماریكە پێكۆرەى شەیتان
 گەر فرسەتت دا ئەگەزى بەددا
 خوا پێمان ئەلێ، پێى چاكە بگرین
 بۆ ئێمەى تەزانى ئەمەرىن
 ئەگەزى ديارە ئەو باكى نییە
 ئیحتیاجى پیاوچاكى نییە
 بارى گوناھى قورسمان كەوتە سەر
 ئەبەین بەكەرى شەلى بارنەبەر
 سووچى خۆت لە پێش خەلكا ببینە
 حەسوود دەربارەى پیاوچاك بەقینە

سا توخوا مره و بمه چەن دوورن
 هەر چەند كولانە و گۆر هەر دوو ژوورن
 كۆنە پیاوێكمەن، بەتەقەى قەزوان
 نەدینی لە لا، ماوه، نە ئیمان
 مەلایەكمەن بوو، ئەتوت سێ پارە
 ئەهاتە ویزەت بەنییەزەى یارە
 پەحمەت لە سۆفى یارەى زۆرپۆش
 بۆى رام ئەكردین ئیستىرى چەموش
 ئیستا دەستەیه (تۆرى) كەم سەرەوت
 بە قەمچى یارەش نایبەنە سەر پەوت
 یارە مرد لە لای نامەرد نەنیژرا
 بۆ گردى یارە چەند شیعر بیژرا
 خۆزگە ئەمزانی ئەم سەر چییە
 ناوى هیچ كەسى لەناوا نییە
 كەچى تۆ ئەلێ بامیەكەم ترشە
 ئەم هەموو خەلكە پووى لە تۆ گەزە
 دە، باوكم ئێرە خۆكەركوك نییە
 (مەلا بامیە) ی بى بەو تۆرەییە
 یا ئەگەر ترشى و ترسى خراپە
 پووى خۆت ترش مەكە شیرین بە چاكە
 ئەگەزى كە تۆ مۆن و ترش پووى
 دەمى كەس كیسە نییە بیدرووى
 هى وامان هەیه كە لەخوا ئەدوئ
 پسگارى لە خوا بۆ كى ئەبێ
 بۆچ پێغەمبەریان لەشار بەدوور كرد
 ئیمان ناھێنێ بەكەس دەستوبرد

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانى پیرەمێردى م.ه.دا بلالو نەكراوەتەوه.

شیخ و سۆفی (۱)

۱۴

۱۹۴۷

شیخ چاو له دهستی سۆفی نه فامه
ئەیشزانئ ئەو دی ئەیخوا حەرامه
وەکیلی خوایه، بههشت ئەفرۆشی
وەک مانگای گەلباخ موریڤ ئەدۆشی
بەلئ مەشهوره که سۆل کیمیایه
به پارهی موریڤ خاوهن دنیایه
ئەگەر مەردی خۆی سۆلت بۆچ ئەوئ
پاریز و ترشی چۆن ریک ئەکەوئ
تا ئەم حالەمان هەروا بمینئ
ئاواتەخوایین بهوێزعی دوینئ

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نهکراوهتهوه.

خۆشهویستی خوا (۱)

۱۵

۱۹۴۸

پێغه مبه ره که ی خۆشهویستی خوا
هیچ کهسی ترت نه هاتوه له دوا
دیاره هەر کاریک خوا پێی سپاردی
وات کرد کهس نه یکرد بۆیه کی ناردی
فرمانی خۆی خۆت وا هێنایه دی
ناردنی کهسی دی پێویست نه دی
هەر چۆنئ ویستی تۆ وات کرد دهرکهوت
بهوه خاته مبی خاته میت بهرکهوت
تۆبش خۆت چۆت ویست سروشتت وایه
ئەمه خاتیمه ی لوتفی خودایه

72

به چاوبرسیه تی هه لمه کوته ره ناو
مورغ بو دانه یه ئەکه ویتته داو
که له کاروانا پارهت پێ نه بوو
هیچ ترست نه بئ بئ پشتتین بنوو
ئەگەر زیانت له کهسی دابئ
تۆش دیتته وه پیت رۆژیکت مابئ
پازی دهروونت مه لئ له لای کهس
دهم دراو مه به خۆت بزانه و بهس
وربابه وەک کوتر به پیدای مه رۆ
داوی شهیتان و چال زۆره بو تۆ
له ژیر سه قفیکدا کۆله که ی نییه
که رووخا رووخا رووگیری چیه
ئەم سه قفه کۆنه بئ کۆله که یه
له گه ل کۆله که ی تۆدا تاکه یه
تییبگه ریکه ی دوورت له به ره
چاکه بو ئەولا تۆبشوو ی سه فهره
خوا فهرموویه تی ریتی چاکه بگرین
بو ئیمه یه تی که دوا یی ئەمرین
ئەگینه له بهر پێغه مبه ره نه بئ
چ ئیحتیاجی به ئیمه ئەبئ
باری گونا همان که کهوته سه رشان
ناچارین ئەبین به کهری شهیتان

(۱) پیرەمێرد چەند جارێک ئەم شیعەری بلاو کردۆتەوه: سالی ۱۹۴۲ له ژینی ژماره ۶۸۲ دا. سالی ۱۹۴۶
نوسخه ی دیوانی م. ه. سالی ۱۹۴۸ له ژینی ژماره ۹۲۶ دا. له نوسخه ی م. ه. دا شیعره که ناتەواوه و بریتیه
له نۆ بهیت. به لām ئەوی ئیمه نووسیومانه حه قده بهیته و له زۆر جیگادا لهو جیاوازه. ئەوا لێره دا نوسخه
ناتهواوه که ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. ده نووسینه وه که له لاپه ری ۳۸۴ دا بلاوی کردۆتەوه

«ئەو خوا پێداوه ی برسی نهوازه
له گه ل فریشته ی عه رشا هامرازه
بته وئ له گه ل خوادا خه ریک بی
ئەبئ له پیاوی به دکار ته ریک بی

71

خۆی و فریشتەیی بەدیاری تۆ
 سلاواتیان دا لە دیداری تۆ
 وا ئیمەیش ئەمری خوا بەجێ دێنێ
 سەلەوات ئەدەین مەلود ئەخوێنێ
 بەلام تاریکە هەموو لایە کمان
 وا (جوو) یش تەماعی کردۆتە لاکمان!

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پێرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

خوا کاتێ ویستی^(١)

١٦

١٩٤٩

خوا کاتێ ویستی خواپی بنوێنێ
 ئەمڕۆی بۆ داناین لە شوێنی دوێنێ
 ویستی پرووی زەمین بێ بەکارزار
 نەوێ ئادەمی هێناوە پرووی کار
 دنیا بەیە کدا هاتوو و ئەژەنی
 خۆشی لەسەردا پیتی ئەکەنی
 لەو میانەدا دانای هەلبژارد
 پێ پیشاندانی خۆی بەوان سپارد
 ئنجا ئەوانەیی کە خوا ئەناسن
 دەستی ئەوانە ئەگرن کە کاسن
 ئەیاننەن بۆ سەر پیتی عیلم و زانین
 بۆ تۆشوووی پێگای ئەولا پێک هانین
 دوو پێیە هەردوو سەریەک ئەچنەوه
 کوێرایی نەبێ لێک جوو نابنەوه
 یەکی تەریقەت، یەکی شەریعەت
 ناشکرا و پەنھان هەردوو حەقیقەت
 حەقیقەت دەریا و شەریعەت گەمی
 تەریقەت غەرقە گەر لادا کەمی

تەریقەت لەسەر سی قووت بەندە
 بەو سییە خوای خۆی ئەناسی بەندە
 یەکەمیان فەنا و دووەمیان وەفا
 سییەم لێقایە سەمەرەیی جەفا
 فەنا خۆ بەخۆ پێگەر کردنە
 بە کوشتنی نەفس گەرەو بردنە
 وەفا پەیمان و شەرت بەجێ هێنان
 ئنجا ئەگەیتە لای لێقایی یەزدان
 کە لە خۆت بۆی دۆست لات حازرە
 جاو شۆرا و کوترا ئنجا گازرە
 ئەوی کە ئەهله، گشت کاری سەهله
 خودبینی پێشەیی شەیتانە جله
 کە نەفست فروشت زیویکی قالی
 خۆفروشتیت کرد دیزەیی بەتالی
 نوێژت بەقەزا ئەگەر پێتەوه
 دلی دۆست پەنجرا ئەبێتەوه
 مایەیی خۆشەختی قەلەندەرییە
 هەرچەند لە ریش و سەیل بەرییە
 کە هاتە سەر پیتی پەزا و قەناعەت
 پادشاهییکە بێ پەنج و میحنەت
 دنیا هەر چۆنی، بیگری وا ئەپروا
 کە دووی نەکەوتی ئەوت دێ لە دوا

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پێرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

نالەیی کۆن

١٧

١٩٤٥

خـــــــــــــــــوا یە زیندەگی بدە بەدڵم
 هێندە دڵ مردووم بۆ خۆم خەجلم

من خۆم نازانم داوای چیت لێ بکەم
 ھەر ئەوێم ئەوێ پیتی لای تۆ دەرکەم
 شیتى وا ھەبە شەق ئەوێشیتى
 عاشقە و شیتوێ شیتى ئەنوێت
 من دێوانەى تۆم بەتاقى تەنیا
 وا شەق ھەلەدەم لە ھەردوو دنیا
 ئەو رۆژەى گەلێ لەشت داپشتم
 تۆزێک لە لێقای خۆت تێخستم
 وا بەو مایەبە، گەیشتمە مەرام
 تەنھا تۆم ئەوێ بەھەشت پەشمە لام
 ئەوێ بەمالی دنیا بايیە
 چاوی لە گەنج و پادشایییە
 پیشەى ھەلکردى من گەدایییە
 مەیلی تۆ بۆ من شادی و شایییە
 ئەزانم منت بۆ خۆت دروست کرد
 ھەول و ھەسوودیت لە دڵم لا برد
 تۆ بۆت دانابووم من بەشى خۆم برد
 کەوابوو ھیچمان زیانمان نەکرد
 خۆت لە قورئانا و ھەات فەرمووبوو^(۱)
 «رضي الله عنهم ورضوا عنه»

(۱) لە لاپەرە ۳۸۲ ی دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا نووسراوە: (خۆت لە قورئاندا ئاوەھات فەرموو)

سەر مەستی ڕۆسوور

۱۸

۱۹۴۳

خوایە ئەم دڵەم ھێزێکی بەرێ
 کە غەم لەناو خۆی بکاتە دەری

من خۆم نازانم چى بۆ من چاکە
 تۆ بە مەیلی خۆت دڵم ئاواکە
 پایەى تۆ ناسین ئەگەر دەرکەوێ
 ئیتر کى دنیا و دینارى ئەوێ؟
 من کە دێوانەى تۆم بە تەنیا
 شەقێک ھەلەدەم لە ھەردوو دنیا
 دڵم ھەمیشە یادى تۆ ئەکا
 گیان لە ریتی تۆدا جستوجۆ ئەکا
 لەم خۆشیانەدا ئەگەر بێ و بێرم
 بۆنى تۆ لێ دێ گیاکەى سەر قەبرم^(۱)
 بەھەشت مەدح ئەکەن بەناو و داوێ
 من لێقای خوا بێ بەھەشتم ناوێ
 عاشق کە بەراست دەستی لە گیان شت
 پەکی سەیران و گەرانى خۆی خست
 دیارە کە یاری ئەو وەفایەى دى
 کامى و یسالى بۆ دینیتە دى
 خوایە ئەیزانى کە من تۆم ئەوێ
 مەعشوق چە رایەى بە تۆ ئەکەوێ
 خوایە نامەوێ تاعەتم زۆر بێ
 نەوێکە نەفسم بەو مەغرور بێ
 خۆم بە گوناھکار ئەدەمە قەلەم
 تۆ خۆت فەرمووتە ھەز لە عەفوەکەم

(۱) ئەم بەیتە لە دیوانى م. ھ. دا چاپ نەکرا بوو.

بۆ مەولود

۱۹

۱۹۴۵

پێغەمبەرەکەى خۆشەویستی خوا
 ھیچ کەسى تەرت نەھاتوو لە دوا

چارمانکه هیوای به تۆبه تهنیا
ههروهک (رحمة للعالمین)ی
دیاره تهنگانهی ئیمهش ئه بینهی
تۆ خۆت نه زانی که کورد دیندارن
به ئاینی تۆ سه لابه تدارن
خۆمان به ئه هلی ئیمان ئه ناسین
که چی که چه وین بۆیه که ساسین
که تۆ له لای خوا خاترت ئه گیرئ
وا بکه نیفاقمان له ناو هه لگیرئ
ئه و سسا ئه بینهی چه ئومه تیکن
له پتی خزمه تی ئاینده یه کین

- (١) که تیشکی خوا له چیا (طور)ی داوه له سینا. چیاکه هه مووی سووتاوه و بووه به کل. له بهر ئه و هۆیه له کۆنه وه له کورده واریدا کل به شتیکی پیرۆز داتراوه.
- (٢) په رویت: مه به ست له و نامه یه یه که پتغه مبه ر بۆ (خه سه وهی په رویت)ی شای ئیرانی نارد، هه تا موسولمان ببیت شاعیری مه زنی کورد (خانای قوادی) له کتیبی (شیرین و خه سه و)دا باسی ئه م رووداوه ده کات. بپروانه ئه و کتیبه که به ریت ئه دبیی قه لهم په نگین (محهمه دی مه لا که ریم) پتیشه کی بۆ نووسیوه و ساغی کردۆته وه و له چاپی داوه.
- (٣) له قورئاندا هاتوه ده لیت: ما کان ابراهیم به و دیا، ئه مه به لای پیره مپێرده وه و هه ساغ بۆته وه که ئیبراهیم کورد بووه.

ناله ی پیری پیران

٢٠

١٩٣٧

ئه ی به خشاننده ی خاوه ندی عه تا
ئه ی خوداوه ندی پۆشنده ی خه تا
ئه ی بئ نیازی ته و او نه ناسراو
ئه ی ته نه های ناودار هه زار و به ک ناو
ئه ی ده سه لاتدار، ده ست ناگاته تۆ
ئه ی په ره رده گار، هانای گشت به تۆ
نه شه یه ک بده به گیانی مردووم
پرووناکی چاوی هه و کۆیر کردووم
خه وایه نازانم چیم له تۆ بوئ؟
هه ر چیم بده یته ی من ئه وه م ئه وئ

زۆر پتغه مبه ر هات به روودا تیکرا
خاته می خاته م، به هیچ که س نه برا
به ر له وهی ئاده م که و «صفی» بوو
تۆ «مصطفی» بووی به لام خه فی بوو
مایه ی خیلقه تی ئه فلاک «لولاک» ه
به «الم نشرح» سه دری تۆ پاکه
«والضحی» سویتدی پر نووری رووته
«واللیل» بۆ طوره ی سه ودا ی مووته
نیرگن «مازاغ البصر» جوانی کرد
سوورمه ی طور چاوی تۆ هه زانی کرد^(١)
مانگ به په نجیهی تۆ دوو که رت و شه ق بوو
په رویت^(٢) به نامه ی تۆ جیی پئ له ق بوو
بوومه له زه ی تۆ که وته دنیاه
له و ساوه گولئ «ساوه» هه ستاوه
«سبحان الذی اسرى» سه راته
«قاب قوسی» نیش، (آذنی) جیگاته
سووره ی «والنجم» ت ئه دره وشیتته وه
گولئ ئاینه ت ئه گه شیتته وه
«انا فتحنا» ت طوره ی به یداغه
ئایه ی «مزل» که وای شیرداغه
خوا سلاواتی له دیدارت دا
ئه و نووره ی دیاره له دیدارت دا
تۆ نه بوویتایه ، به ئاگری نه مروود
نه سلی ئیبراهیم نه ده بوو مه وجوود
ئه و ئیبراهیمه ی تۆ نه وه ی ئه و ی
له کوردستاندا ده رکه وت به وه ی^(٣)
باپیره گه وهره ت فه خری کوردانه
مه لبه ندی ئه وه ئه م جئ و مه کانه
توخوا هه ر له به ر دلئ ئیبراهیم
ده ردمان ده واکه ، که هه ر تۆی هه کیم
تۆ و ئه م رۆژه ی تۆی تیا هاتیبه دنیا

خوايه دانام كه، نهك دانای بهدحال
بيناييم بهر پیتی نهكهومه چال

نالهی پیری پیران

۲۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا ئه گهر ههر مووی
زبانیکم بئ شوکرانه گوی
شوکر نیعمه تی تو تهواو ناکه
له چیت سروشتدام من ههر ئه و خاکه
ئه و زبانه ی من شوکر پئی ئه که
تو پیت به خشیوم بئ زیاد و که
خوايه سړی خوم لای هه رکه سیک و
خومی پئی سووتام وهک سهره بزوت
ههر توی میرووله ییش رازی به تویه
سووتاوی شه وقت سازی به تویه
دهرگای بزورگان شه و دائه خری
قاپی تو به شه و هانای بو دهری
گه وری دنیا یی دهستی بچوک ئه گرن
به و چاکه یه خه لک له بهریان ئه مرن
تو خودا وندی که خه لقت کردوین
شه یان گه ورییی توی له یاد بردوین
له گه ل ئه وه شدا ههر تو به خشنده ی
ناغان ناپریت که ره م کوننده ی
خوايه پیتم خۆشه، سهرم بهره
په رده ی نامووسم به خه لک مه دره
خوت ئه زانی خه لک چهند بئ مروه تن
هه لیان بو هه لکه وت چهند که فرسه تن

پهروهردگارا عوزرم په سه ندکه
له راستی گونا ه جلّه وم توندکه
هه موو عومری خوم خوم دام به بادا
هیشتا کو شه یان یه خه م به رندا
بوون و نه بوونم له لایه کسان که
له وهختی غه مدا شادیم ناسان که
خوايه ئه ترسم له گونا ه ی خوم
دهستم راکیشه دهسته وسانی تو
خوايه خوماری تو و له سه ردا
شیعری سوپاسی تو و له به ردا
سهر و زمانم به فکر و سه نات
ههر و بیله وه هه تا دیمه لات
نهنگی دنیا یی له لای من خۆشه
به نهنگی لای خوت من دامه پۆشه
سهرم به سه ودا ی عه شقی تو گیتزه
خاکی پروه ردیم پیادا مه بیته
خۆشه وستی تو هه لئار د بو خوم
له پیتی ره زاتا هه روا به لاجوم
(گه می) یه کی نوح، بره خسینه بوم
له گیتزه سه رکه وم ئه که ومه بن گوم
پهروهردگارا ههر چیت هه لئار د
خه رمانی هه سستی ئه وهت دا به باد
به وه موفلسن خه لک که نیانه
من به بوونی زور مالم ویرانه
فه زلت بئ گران شوکرت بئ زبان
غه پیری تو که سم نییه له جیهان
خوايه ئه و که سه ی که تو ئه ناسی
که سی تر ناکری به له ته داسی
مه یلی تو و بئ بچمه جه هه ننه م
به هه شستم ناوی به ره زه به ندهم

بهسکی برسی دامنێ لهسهه بهرد
بهلام مهخهه دهست پياوی نامهرد

ناڵه ییری پیران

۲۲

۱۹۳۷

خوايه هاوارم تهنهها بهتۆيه
تۆ نهبی عاالم بهچل و چۆيه
دوو بالم بهرئ كه پیتی بفرم
بالی دوو تهیری نهحسی پتی بفرم
یه كه م كۆلارهی تهماعی نهگهت
دووهم سیسار كه چهلهی شههوت
ئه گهر ئه م دوانه م توانی بال شكاند
نیچیری مهردیم له دنیا فراند
خۆ ئه گهر ههروا ئه م دووانه م سوار بی
تهبی ناوی من كههري ژیر بار بی
خوايه وا من خۆم تهماعم ناوی
فهرموو ئه و وازم لئ بیتی تاوی
روو بکاته شوینی كه ئهویان ئهوی
شه و رۆژ دلایان بۆ ئه و نهسههوی
تهماع پارهیان پتی كۆ بکاتهوه
ههتا له تویان دوور ئهخاتهوه
له بهر مهرك حالی دنیا ئهگۆرئ
خۆ دياره پاره ناچیت ته گۆرئ

ناڵه ییری پیران

۲۳

پههنومای گوم بووی ههردهی ههوايي
ئهله کتريکی تهلی بينايی

81

پیم لئ شیواوه و گرده نشینم
بیناییم لیله و تۆی پتی نابینم
پینگام نیشان ده پادشای بزورگ
گورگی بۆرت کرد به دهلیل بۆ تورک
(یونس) له ناو زگی ماسیدا
ژیان و چرای لیقای خۆت پیتدا
ئه و «لا اله الا انت» هی گوت
بهزه بیت پیا هات پهحم بۆی بزووت
من له ئه زه لدا ئه مه م كرده بهر
بۆیه باوه ریم کرد به پیتغه مبه ر
نامه وی بیشبیم به فرستاده ت
تهنها سه رخۆش بم به نه شهی باده ت
هۆشیکت داومئ كه دنیا م نه وی
خۆشه و یستی تۆم ئه گهر بهر كه وی
با وجود میه رت پیاو ئه سوو تینی
كه لکی خواردنی خۆشی نامی نی
قهیناكا ئیتر هیچی خۆش ناخۆم
تهنها مه یلیکی خۆت بنیره بۆم

ناڵه ییری پیران

۲۴

تهنها خوايه كههی زهوی و ئاسمان
له هه موو شوینی، پهیدایت و په نهان
له بهنده گییدا به وه سه ره رزم
كه له دیوانی تۆدا ئه له رزم
ئامان چهند خۆشه كه راده وه ستم
جار جاره بۆ تۆ نوێژ داده به ستم
الحمد ئه خوینم، روو له تۆ ئه كه م
به غائبانه هه مدت بۆ ئه كه م

82

ناڵە ییری پیران

۲۵

۱۹۳۷

خوایه به عهقل ڕیم پێ نه بردی
 پیرێژنانه بروام پێ کـردی
 دواى ئه وهى زانیم کهوا تو خـوای
 بو بیکهس کهسی و بو داماو په نای
 ئیتر زۆر وردی ناخوینمه وه
 گوربسی حیکمهت ناھۆنمه وه
 چونکه پیتغه مبهه عهقلی کوللی بوو
 له تو ناسیندا عهقلی کولی بوو
 «قـاب قـوسین او ادنی لدیک»
 فه رمووی، « لا احصى ثناء عليك»
 نامه وی کـونهی زاتت بزاتم
 له گه وه ییتدا مات و هه یرانم
 به لام ئه مه وی به سۆزیکى عهشق
 خوشه ویستی تۆم ببیت به سه رمه شق
 سه رمه شقی عه شقی په نهانی وایی
 کهس پیم نه زانی و تۆم له دلا بێ
 ئه و (سه نگ ته راشه) ی^(۱) له کتوی طوور بوو
 به عه شقی تۆوه له عالم دوور بوو
 ئه یگوت: تو و ده لام به میوانی
 ئه چوو له لای شوان شیرى ئه هانی
 شوکور من نا لیم وهک من نه وسنی
 ئه یزانم دائم میوانی منی
 یه عنی حازری هه میشه له لام
 به لام من بو نه وس له تو ته وه لام
 تو خوا تو هه رچه ند که، لامه کانی
 که بو خانه ی دل ته شریفه هانی

که گه مه ئه وهی بلیم -ایاک-ه
 به نه شئه ی حـزور دلـم روونا که
 چونکه ئه و ده مه وام له حـزورا
 دلـم خـۆی ته شـوا له ده ریای نوورا
 ته چمه لای پیاوی کهوا گه وه بێ
 به فه یزی خوایی گه وهی ده وه بێ
 خۆ ته گه ر وهک من جلی چلکن بێ
 به ریش و سمیل چاره ی کولکن بێ
 له لای قاپیه وان هه ر ده رکراوه
 هه ر قاپی تویه که نه گیراوه
 به ئه ندامیکی پر گونا هه وه
 بو نوێژ ته چینه ریزی شاهه وه
 من که لیقای تۆم هه رزان ده سکه وی
 له بورده بازی به نه ده ت چیم ئه وی
 خوایه وام لی بکه ئاگام له خۆم بێ
 که وتم (الله) هه ر له گه ل تۆم بێ
 نه وهک به زبان دوعا بخوینم
 له دلدا ره گی خه لکی ده ریتم
 به په زامه ندی دلـم پر جـۆش بێ
 هه رچی تو بیکه ی ئه وه م لا خـۆش بێ
 که هه ر چیت کرد و به چاکم زانی
 ده ستم ماچ ته کات خۆشگوزهرانی
 ئه گه ر شیتی بێ شیتی ته واو شیت
 خاک و خار و زیخ ئه که ونه بهر پیت

لێتی ورد بینهوه که ئەو سنعەتە
کێ دەلتی زادهی خووی تەبیعەتە؟
گەلای (گول پەسەند) (۲) کام مەقەست پری
(پەردە عروسی) (۳) کێ پەردە ی دپری
کێ هات (لاولای) (۴) بەدارا ئالان
کام دەست گەردەنی (وەنەوشە) ی شکان
ئەمانە نەیسە بلێین بێ گیانن
مادەبەک رووی دا زۆر کەس ئەبزانن
ئاغای شیوەکەل یەکیکیان تیاوو
کە ئاغال ئاغای قادراغای ناوو
پیتی بریندار بوو، لیتی کرد بەخۆره
ئەهاتنە سەری حەکیم بەنۆره
رۆژتیک (مەولەوی) حەکیمی بانە
پیتی وت رەحمت بێ بەم منالانە
ئەم دەرە پیسە ئەتەنیتەوه
پیاو ئەبێ لییان دوور کەوتیتەوه
ئاغالا له دوور دێ چوو بن داری
پاکشا و روانی بۆی کشا ماری
ئەمیش بیتار بوو چاوی لێ قووچان
تا هاتە سەرپیتی خۆی هیچ نەجوولان
هەرچەند خەلک و خوا له دوور پەیداوو
تا ئەوان هاتن مار پیووی دابوو
پیتی چاک بوووه وەک دۆخی جاردی
خۆ نالین ئەمەش تەبیعەت ناردی
بەردە زلەکە ی ناو ئاوی دووکان
کە بۆ ئەندازە ی ئاو بوو بەنیشان
شارە میروولە ی لەناودا ئەژی
ئەویش تەبیعەت هیناویەتە دی؟
ئەم ئاسمانە کە بێ ستوونە
بۆ کۆرەوه ی تۆ بوو بەفروونە

فەرموو هەچ کەسی تیا یە با هەستێ
نەنگە لای ئاغا نۆکەر بوەستێ
(اذا جاء الحق زهق الباطل)
زاخاوی دلی پێ ئەبێ حاسل
ئەو زەوقە ی نووری مەعریفەت ئەیدا
گەنجی رووی زەمین پیتی نابێ پەیدا
یاخوا بەباده ی عەشقت سەرخۆش بێ
تا ئەچمە ژێر خاک مەست و مەدهۆش بێ
من کە له زەوقی دنیا موستەغنیم (۱)
ئیتەر بەلیقای مەیلی تۆ ئەژیم
کەس له قاپی تۆ، نائومی د نابێ
با ئەم داوایە ی منیش رەوابی

(۱) نیشانیە بۆ ئەو چیرۆکە فارسییە ی کە ناوی (سەنگ تەراش) ه. ئەو چیرۆکە هەلبەستە و سەرتاکە ی
ئەلێ:

سەنگ تەراشی بوو اندر کۆهی طور
سەنگ تەراشی کرد گشتا یا غفور

کورتە ی چیرۆکە کە ئەو دیوێ کە کابرایەکی دیوانە له بەرد قاپ و قاچاگی داتاشیوه و له شوانەکان شیر ی پەیدا کردووه
و زیافەتی بۆ خوا کردووه کە ببیت بەمیوانی و لەناو ئەو قاپە بەردانەدا ئەو خۆرشتانە ی بۆ پەیدا کردووه کە
بیخوات ئەم چیرۆکە بەشیکە له چیرۆکەکانی ناو کتیی (ئیسماعیل نامە) م.ه.
(۱) ئەم بەیتە له نوسخە ی م.ه. دا چاپ نەکراوه.

نالە ی پیری پیران

۲۶

خوا یە ئەوانە ی کە بێ باوەرن
هیچیان نەدیوه وا هەلەووەرن
ئەگینا سەیری باغیکی گول کەن
تەماشایەکی بەعەقل و دل کەن
ئەو رەنگە جوانە ی پەردی (هەرجایی) (۱)
بە زەرەبینی تییشکی بینایی

چەرخى ماكىنەى ئەم رۆژ و شەو
بى ھەلەم و بەنزىن ئەسـووپـتەو
چەورى پى ناوئ ھىچ ژەنگ ناگرئ
لېك ھەلناوھى دەستى تى نابرى
ئاش بى ئاش وەستا ناسووپتەو
گا جووت بى جوتيار ناگەرپتەو

(٤،٣،٢،١) ئەوانە ناوى گولن.

نالەى پيران

٢٧

١٩٣٧

خوايە فەرمووتە، خۆت لە قورئانا
لە پەرسـتـشـى جن و ئىنسانا
خەلقى جن و ئىنس، بۆ عىبادەتە
پەرسـتـنى تۆ رپى سەعادەتە
حەدىسى قودسـش هەردوو يەك باسن
كەنزی پەنھان بووم وىستم بماسن
ئەو بۆ عىبادەت، ئەم بۆ ناسىنە
ئەم دوو ئايەتە بۆ يەك ئايىنە
(خلقت الحق لكي أعرف)
بۆ كى دەست ئەدا ھەروا زوو بەزوو
سا مەگەر رپشتەى ھىدايەتى تۆ
بۆ ئەو رايەلە بىت بەتان و پۆ
»ئەگىنا بى تۆ ئەو رپى رەحمەتە
نوقتەى دپتە سەر ديارە زەحمەتە« (١)
تو خوا با رەحمەت نەبى بەزەحمەت
(نبى) ت بەرەحمەت ناردوو بە ئوممەت

ديارە موحتاجى دوعاى عەبدت نيت
ئەگەر نەتناسن تۆ دەرەستى چىت؟
ئەزانم بۆچى وا لوتف ئەنوئىنى
دەستىـئـىـژى خۆتن نايانشكىنى
ديارە ئاو خەلقى پەرورەدگارە
سنعەتـىـكى واى لـىـوـه ديارە
»ئەو دارەى كە خۆى ھىنايەتـىـه بەر
نوقومى ناکا ئەيخاتە سەر سەر« (٢)
ديسان فەرمووتە كە پەرورەدگار
زۆر لە لاى خۆشە عەفوى گوناھكار
بزائە زەوقى عەفوى من چەندە
گوناھكار ئەبى بەعەبدى بەندە
خۆمن ناوئىرم ئەمە بىنمە دى
ئەگىنا منىش عەفوى تۆم ئەدى
بەلام ئەويشە باسـىـكى جوتـىـه
ئەو پياوہى لەو بەگات لە کوتـىـه؟
من لە مانەم چى پىـرـئـزانە
ئەتناسم ناچمە سەر گوئسەوانە
من ئەمەم بەسە ھەتاکو دەمەرم
زەوقـىـك لە يادى عەشقت وەرگرم
خۆش گوزەرائى بەدلخۆشـىـه
ئالاندنە دنيا فەرامۆشـىـه
دنيا داوئکە کەوتووينە ناوى
دینمان ئەخەينە بەھا و پىناوى
حەدىسە دنيا و دین يەك ناگرن
ھەر لایەى داوئک لە يەك دائەبـرن

(١) پیرەمێرد ئەو شیعەى لە مەولەویەو وەرگرتوو و ھەر خۆى لە شوئىتىكى تردا ئەو شیعەى لە ھەورامییەو
گۆزیو بە شێوەى سلیمانى بەم جۆرە:

رەحمەت و زەحمەت نوقتەیان فەرق بوو
ئەو نوقتەى بەم کە لەمن تەوق بوو

ئەزەلییه ت سەرەتای نییه
 ئەبەدییه ت مونتەهای نییه
 شوین ئەزەل کەوتین هەر سەر بەرە و ژوور
 گەردی رێگە شمان ئەئەدی لە دوور
 گەراپنەو سەر ئەبەد سەرە و خوار
 لەرێدا گوم بووین کەوتینە هاوار
 داد لە دەست سەری عیلمی ئیبتیدا
 بێداد لە رێشتە تۆولی ئینتیها (۲)
 کەوا بوو ئیمە رەخنە چی بگرین
 ئیمە نازانین خۆمان کە ئەرین
 کە زیندە گیمان بە ئەمری تۆ بێ
 پیشەمان بۆچی هەر چل و چۆ بێ
 لوتف دەر بارە ی خراپ بنوین
 مالتی هەژاری پێ پروووخین
 ئەگەر بێت کە سێک بلی: چی ئەکە ی؟
 بە زالم دەلێتی تێی هەلە سا دە ی
 مال مالتی خۆتە و بەندە بەندە ی خۆت
 چی دەکە ی بیکە خۆ و لواوە بۆت
 (لایسەل) بوو بە قفلێ دەمان
 هەلە دەکە ی ئەگەر شەووری کەمان
 بەلام خۆت سەرمان بشکێنە بە بەرد
 مەمانخەرە دەست هەتیوچە ی نامەرد (۳)
 پیرێژن ئەلێت: خوا خە تا پۆشە
 هەرچی لای خواوە، بێ پیمان خۆشە

(۱) لەو بەیتەدا دووجار -هەموو- نووسرابوو واتە لە نۆسخە ی م. ه. دا

«هەموو حاکمێک تابعی ئەمرن

یا عەزل ئەکرێن یا هەموو ئەمرن»

بەلام ئەو ئیمە نووسیمان راستیە کە یەتی لە ژینی ژمارە ۵۴۸ ی سالی ۱۹۳۸ دا.

(۲) قافیە ی ئەو بەیتە لای م. ه. بریتی بوو لە (ئیبتیدا، مونتەها) بەلام لە رۆژنامە کەدا نووسرابوو، ئیبتیدا، ئینتیها.

(۳) لای م. ه. ئەو بەیتە لە شیعەرە کەدا نەبوو. بەلام لە رۆژنامە کەدا پیرەمێرد خۆی بلاوی کردبوووە.

من له (زایی زەحمەت نوقتەم ئەکران

بە (رای رەحمەتدا ئەو مێشی ئەریان

(۲) ئەو بەیتە بیرە کە ی شیعریکی فارسییە و وایزانم شیعری حەکیمانە ی (سەعدی) یە و سەرەتای شیعریکی کوردی خۆی دەست پێ کردووە. هەر وەها (مەولانا خالیدی نەقشە بندی) لە شیعریکییدا بە فارسی دەلێت:

«گویند چوب زاب بو دیور و رش پذیر

اورا ازان خرو نبرد آب خوشگوار» (*)

(*) یادی مەردان. مەلا عەبدولکەریمی مودەریس بەرگی یە کەم ل ۵۲۱.

نالە ی پیران

۲۸

۱۹۳۸

خوایه من زۆرجار دیمە سەر ئەو
 ئەو ی ئەبیینم پیتی بلیم خەو
 هەموو کردەو ی تۆ عەدالەتە
 هەموو دەوریکیش زالم، ئالەتە!
 تا یەکیک نەدە ی بە کوشت بەوی تر
 کەس کورسی جاھی بۆ نابێ ئیتەر
 تا لە قەسە نەدات بە دارا یەکی
 تۆو بۆ ئەوانە ی ژێر دار ناتەکی
 بە دیمە ئەمە عەدالەت نییه
 بەلام بەمەنا کە چ دیدە نییه
 ئیمە تیناگە ی ئە ئەراری غەیب
 هەر خۆت ئەیزانی حاکمی بێ غەیب
 غەیری تۆ حاکم کییە دائم بێ
 تا ئەبەد لە شوین خۆیدا قایم بێ
 هەموو حاکمێک تابعی ئەمرن (۱)
 یا عەزل ئەکرێن یا خو هەر ئەمرن
 کەس لە تۆ ناکا و، تۆ لە کەس ناکە ی
 ئەو خوداوەندە، گەورە و بێ باکە ی

کە یادی خودا، هاته دڵهوه
 بهسۆز و ناله و جۆش و کولهوه
 ژهنگی دڵ له گهڵ فرمیسکی چاوا
 پاک ئەکاتوه و ئەیدا بهئاوا
 دڵ پاک بێتوه و ژهنگی نه مینێ
 عهرشی کردگار یه کسه ر ئەبینێ
 های لهو خۆشیه و لهو لیقای خوایه
 سهلتنه تیکێ ئهوتوی تێدایه
 شا بهسه پانی خۆی راناگری
 ئەم رووی زه مینه به فلسی ناکرێ
 ئنجا با خاوهن پایهی جیهانی
 بتوانی شانی بدا له شانی
 ئەوانه ی کهوا به مه سنهت بایین
 له گهڵ چه رخ (۱) گۆررا، گشت چه رخ (۲) یابین
 خوایه شوکرانه ی تۆ تهواو ناکه م
 له سایه ی تۆه من ئەو بێ باکهم
 که ئەم فه له که پیتی نه لیم وه له ک
 شه کری چاییشم بووه به (به له ک) (۳)
 هه ر له ژووره وه م هاوین و زستان
 هه رچی نازایه بۆم بێته مه یدان (۴)
 جلی هاوینه م گۆری زستانه
 ئەویش هی خه لکه وا پێنج سالانه (۵)
 زۆر جل و به رگی تازە ئەبینی
 له شی له ش پیسی تیدا نه یینی
 که مه رگ ئەو به رگه ی لی ئەکاته وه
 تاته شو ر له شی پاک ئەکاته وه

(۱) چه رخ: رۆژگار، سه رده م.

(۲) چه رخ: جۆره پارهبه کی کاتی ده ولته ی عوسمانی بووه به رامبه ری بیست فلس بووه. وانا که رۆژگار گۆراو
 وه رچه رخوا هیچ کامیان یه ک چه رخێ نا هیتن.

مانگی رۆژوو

۲۹

مانگی رۆژوو به چله ی هاوین
 ئاگری جه هه نهم پیتی ئەبێ، بێ تین (۱)
 ئەوی به رۆژوو ئەبووریتـــه وه
 ده رگای به هه شتی بۆ ئەکریتـــه وه
 لیوی رۆژوه وان که به لڤ ئەگری
 په رده ی قاپی خوای بۆ لا ئەبری
 که ده ست و ده م و زمانت پاراست
 ئەوسا ئەتوانی بلیی رۆژوو و راست
 خۆت برسی بیت و هه ژارت تیرکرد
 ئەوسا بزانه ئیمانت ده ربرد
 رۆژوو په یره ی ریتی یه زدانیه
 وه ک نوێژ و رۆژوو ریایی تیا نییه

(۱) لای م. ه. نووسرا بوو ئاگری جه هه نهم پیتی ئەبێ، به تین که دیاره ئەوه پێچه وانیه مه به سته که ی پیره مه یرده و
 راستیه که ی ئەوده به که ئیمه نووسیمان.

ئهو عه شقه

۳۰

۱۹۴۷

ئهو عه شقه ی له گه ل جنسی به شه ره
 به هه وای نه فسه، دوایی به شه ره
 خۆشه و یستی خوا، که به گیان به نده
 وه ک شه راب هه تا کۆن بێ په سه نده
 ئەو سه رمه ستیه ی که له رۆحا بێ
 دڵ ئاوا ئەکا، هه ر چه ند رووخابی

«ئای بهو یادهوه ئیستتهش سه‌رخۆشم
بهو شنۆی بایه، هیشتا مه‌دهۆشم»
کاتیکی بهو گهردن زیوی سافه‌وه
وهک ئاسکی خوتهن به‌بۆی نافه‌وه
«له‌و توون بۆ ئه‌و توون گۆمه‌ته‌ی ئه‌به‌ست
عه‌تر ئامیز بوو رووی کۆ و هه‌رد و ده‌شت»
ئهو بۆنه‌ خو‌شه‌، شه‌مال ئه‌په‌خشان
ده‌رمانی ده‌ردی دووری ئه‌گه‌یان
په‌رده‌ی دلتسه‌نگی لا ئه‌برده‌وه
هه‌رده‌م ژبانی نوێ ئه‌کرده‌وه
دره‌نگت پی چوو، چه‌واشه‌ی چه‌په‌گه‌رد
ته‌سه‌له‌لایه‌ک بوو، ئه‌ویشی لایرد
ئیس‌تا ئه‌و گه‌نجه‌، ئه‌و لار و له‌نجه
به‌سه‌ر په‌نجه‌ی زۆر دلت کرد په‌نجه
ئای له‌ش پر برین، دلت به‌خه‌ریکی
دیدار به‌م دووری، مه‌رگ به‌و نزیکی
ئهلای کێ به‌رین، داخواری ته‌دبیر؟
هه‌ی داد له‌ ته‌دبیر، هه‌ی پۆ له‌ ته‌قدیر
خۆ ئه‌م به‌دبه‌خته‌ی خو‌شی نه‌دیوه
به‌ختی په‌شی خو‌ی زۆتر ناسیوه
له‌م چاره‌نووسه‌ی قوربانی دولبه‌ر
نه‌ک جارێک چوار جار (الله اکبر)
«له‌ گیتی ده‌ریای ناشووبی زه‌مان
بۆ که‌شتی خه‌لاس ئه‌بووه‌ بادبان»

- (۱) ئه‌م ناسینه‌وه و ساغ کردنه‌وانه‌ په‌یوه‌ندی به‌شیه‌ره‌کانی ناو دیوانی (پیره‌مێردی م، ه) وه‌ هه‌یه‌ نه‌ک
شیه‌ره‌کانی کتییی -پۆخی مه‌وله‌وی- که‌ پیره‌مێرد خو‌ی له‌ سالی ۱۹۳۵ دا چاپی کرده‌وه.
هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ژبان و شیعری مه‌وله‌وی ته‌ماشای ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه‌ بکه‌:
۱- دیوانی مه‌وله‌وی: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس ۱۹۶۱ ی زاینی.
۲- یادی مه‌ردان: مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس لا په‌ره ۳۶۲ (یادی مه‌وله‌وی).

- (۳) مامۆستا م. هه‌ ده‌ریاره‌ی (به‌له‌ک) ده‌نووسیت! له‌ شه‌ری جیهانی دووه‌مدا فریای ئه‌وه‌ نه‌ده‌که‌وتن که‌ له‌ شوێنی
خۆیدا شه‌کر بپالێتون و سپی بکه‌ن، به‌لکه‌ هه‌ر به‌زه‌ردی ئه‌یاندار و تامی له‌ شیرینی په‌گی به‌له‌ک ئه‌چوو.
لای خۆمان ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ته‌میز ئه‌و جۆره‌ شه‌که‌ری دا به‌ش ئه‌کرد.
(۴) پیره‌مێرد وه‌ک له‌ زۆر شوێنی شیعر و په‌خشانه‌کانیدا ئاماژه‌ی بۆ کرده‌وه‌ هه‌میشه‌ و چوار وه‌رزه‌ له‌ ژوووری
قه‌له‌نده‌رخانه‌که‌یدا بووه‌.
(۵) مامۆستا م. هه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیویه‌: لام وایه‌ ئه‌و قاته‌ جله‌ی که‌ پیره‌مێرد له‌و دێره‌دا باسی ئه‌کات ئه‌و
چاکه‌ت و پانتۆله‌یه‌ (به‌هائه‌دین نووری) که‌ متصرفی سلیمانی بوو له‌ سالی ۱۹۴۲-۱۹۴۳ دا پیتشه‌کی
کرده‌وه‌ به‌پیره‌مێرد و قاتیکیش بۆ (بیکه‌س) بۆ ته‌قدیریان.

(ناسینه‌وه‌ی شیعری چه‌ند شاعیرێک له‌ شیه‌ره‌کانی پیره‌مێرددا و ئه‌و شیه‌ره‌کانی که‌ پیره‌مێرد وه‌ری گێراون)

«ئهم به‌شه‌ بریتیه‌ له‌ ده‌ستینشان کردن و نووسینه‌وه‌ی ده‌قی ئه‌و شیه‌ره‌ فارسی و
هه‌ورامیه‌یه‌ی که‌ پیره‌مێرد وه‌ری گرتوون و وه‌ری گێراون، له‌ کاتی خۆیدا پیره‌مێرد ئاماژه‌ی بۆ
ناو و شیعری شاعیره‌که‌ کرده‌وه‌ و مامۆستا محممه‌د ره‌سول هاواریش په‌په‌وه‌ی ناوبردنه‌کانی
پیره‌مێردی کرده‌وه‌. به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌ندیک له‌و شیه‌ره‌کانی که‌ کاتی خۆیدا نه‌ پیره‌مێرد ئاماژه‌ی بۆ
ناوی شاعیر و شیه‌ره‌که‌ کرده‌وه‌، واته‌ وه‌ک شیعری خو‌ی بلاوی کرده‌وه‌وه‌ و نه‌مامۆستا
هاواریش بۆیان گه‌راوه‌ هه‌تا ناوی شاعیر و ده‌قه‌کان بدۆزیته‌وه‌، بۆیه‌کا له‌ دیوانه‌که‌یدا وه‌ک
به‌ره‌مه‌می پیره‌مێرد ناسراوه‌.

ئیمه‌ پاش هه‌ول و به‌شوێندا گه‌ران و ماندوووبوونیک زۆر توانیمان ئه‌م کیشه‌یه‌ ساغ
بکه‌ینه‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌ئه‌مانه‌ته‌وه‌ ناوی ئه‌و به‌پێژانه‌مان هێناوه‌ که‌ پیتش ئیمه‌ هه‌ندیک له‌و
ده‌قانه‌یان دۆزیوه‌ته‌وه‌ و له‌ جێگای خۆیدا ده‌قی کاره‌کانیاغان نووسیوه‌.

(شیه‌ره‌کانی مه‌وله‌وی)^(۱)

یه‌که‌م:

هاوده‌می فه‌ره‌اد(*)

۱۹۳۹

هاوده‌می فه‌ره‌اد، سه‌رکرده‌که‌ی خه‌م
پینه‌که‌وت خه‌مان، جه‌مه‌که‌ین له‌گه‌ل خه‌م
«هیه‌وایه‌کم بوو بۆم نه‌چووه‌ سه‌ر
ئه‌مویست به‌بۆنه‌ی بۆنکزی بی که‌ده‌ر»

دابج، وه مهولهوی بهم قهسیدهیه گلهیی له کابرای بنه رِاوچییهکان بکا که بۆچی ئاگاداری ئهو کوره نهبووت. بهسه هات.

هروهها پیره‌مێرد ئهم شیعهری جارێکی تریش گۆژیوه و له ژینی ژماره ۸۳۴ی سالی ۱۹۴۶دا بلاوی کردۆتهوه. ئهم شیعهری لهژێر ناوی (مهولهوی)دا بلاو کردۆتهوه. ئهوا بۆ بهروارد ئهویش ده‌نوسینه‌وه:

«شۆخی دیدهبان، سه‌رکرده‌که‌ی ده‌رد
ه‌یوام به‌تۆ بوو، ئاخ هه‌ناسه‌ی سه‌رد
وه‌ختی به‌و گه‌ردن سه‌یم صافه‌وه
وه‌ک ئاسکی خوته‌ن به‌بۆی نافه‌وه
هه‌زاره‌ت ئه‌کرد له‌سه‌ر شاخ و به‌رد
پرچت په‌خش ئه‌بوو له‌م هه‌رد بۆ ئه‌و هه‌رد
ئهو بۆنه‌ خۆشه‌ شه‌مال ئه‌یه‌ینا
هه‌ینده نه‌ده‌ما دووری له‌به‌ینا
چه‌په‌گه‌رد ده‌ردیکی هه‌ینا ده‌ستویر
به‌و بۆنه‌ شاد بووم، ئه‌ویشی لایه‌رد
ئێسته‌ ئه‌و گه‌نجه‌، ئه‌و لاره‌نجه‌
په‌نجه‌ی په‌نجه‌ کرد بردی بۆ په‌نجه‌
ئێسته‌ له‌ش برین دڵ به‌و خه‌ریکی
دیدار به‌و دووری مه‌رگ به‌و نزیکی
هانا به‌رمه‌ کوێ بۆ ئهم ته‌دبیره
ئاخ له‌م ته‌دبیره‌ داخ له‌م ته‌قدیره
هه‌ر چه‌نده له‌ که‌س رام نه‌پرسیوه
به‌لام به‌ختی خۆم زۆرت‌ر ناسیوه
مل که‌چی تیغ‌م له‌ دووری دلبه‌ر
نه‌ک جارێ چوار جار (الله اکبر)

تێ چێن

له‌ دیوانی (پۆحی مه‌وله‌وی) پیره‌مێرددا، ده‌قی هه‌ورامی ئهم چوارینه‌یه نه‌نوسراوه و پیره‌مێرد ناوی ناوه (تێ چێن) واتا شیعهری خۆیه‌تی و له‌گه‌ڵ شیعهری مه‌وله‌ویدا تێ چێنی کردووه. به‌لام وه‌ک ئه‌یه‌نین چوارینه‌که ته‌واو کاریگه‌ری مه‌وله‌وی له‌سه‌ره!

«وام زانی ئاره‌ق خۆیناوی دلمه‌
زه‌ده‌ی په‌یکانی موژگانی دلمه‌

(*) ئهم شیعهر وه‌ک ده‌بینی چوارده‌ به‌یته. چوار به‌یتی شیعهری پیره‌مێرده که تێکهه‌ڵکێشی کردووه له‌گه‌ڵی و ده‌بینی گۆڕینی شیعهریکی مه‌وله‌وییه به‌ناوی (خالوی مه‌نزل چی، سه‌رکرده‌که‌ی ده‌رد) وه له‌لایه‌ره ۲۱۵ی دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریسه‌دا بلاوکراوه‌ته‌وه. له‌ لایه‌ره ۱۸۸ی دیوانی پیره‌مێردی نه‌میری محه‌مه‌د ره‌سول هاواردا ئهم شیعهر به‌شیعهری پیره‌مێرد دانراوه و نووسه‌ر ته‌نها ئاماژه‌ی بۆ نیوه‌ دێرێک کردووه که پیره‌مێرد له‌ مه‌وله‌وی وه‌رگرتووه که نیوه‌ دێری نه‌ک جارێک چوار جار (الله اکبر)ه مامۆستا (عوسمان هه‌ورامی) له‌ گۆڤاری (به‌یان)ی ژماره ۹۵ی سالی ۱۹۸۴دا ۳۲له‌وه‌ی دیاری کردووه که ئه‌وه شیعهری مه‌وله‌وییه و ده‌ستنیسانی دیوانی مه‌وله‌وی و لایه‌ره‌که‌ی کردووه، به‌لام ده‌قی شیعهره‌کان و به‌یته‌کانی مه‌وله‌وی و پیره‌مێردی جوێ نه‌کردۆته‌وه و نه‌ینوسینه‌وه ئنجا ئه‌و به‌یتانه‌ی له‌م دیوانه‌دا خراونه‌ته‌ که‌وانه‌وه شیعهری پیره‌مێرده ئه‌مه‌ش ده‌قی شیعهره‌که‌ی مه‌وله‌وییه:

خالۆی مه‌نزلچی، سه‌رکرده‌که‌ی ده‌رد
ته‌مام به‌تۆ بی، ئای یه‌ چیشته‌ که‌رد
وه‌ختی به‌و گه‌ردن، سه‌یم صافه‌وه
چون وه‌ش غه‌زالان، وه‌ بۆی نافه‌وه
ده‌ورم دا وه‌ پێچ، ئه‌و کاو و به‌رده
بۆ په‌خشانیشت یی، ئه‌ی هه‌رد به‌و هه‌رده
ئهو بۆ جه‌و ته‌ره‌ف صوب نه‌سه‌یم ماوه‌رد
هه‌ر جه‌ دووره‌وه، زام ساریشه‌ مه‌که‌رد
خه‌یلی دێرته‌ که‌رد، ئافه‌رین چه‌په‌گه‌رد
به‌و بۆ دڵشاد به‌یم، ئه‌ویشته‌ لایه‌رد
ئێسه‌ ئه‌و گه‌نجه‌، به‌و لار و له‌نجه‌
په‌نجه‌ که‌رد په‌نجه‌، شی په‌رێ (په‌نجه‌)
ئێسه‌ ته‌ن وه‌ی زام، دڵ وه‌ی خه‌ریکی
دیدار وه‌ی دووری، مه‌رگ وه‌ی نزیکی
ئهو لا کێ به‌روون ئه‌ی راو ته‌دبیره
ئاخ جه‌ی ته‌دبیره، داخ جه‌ی ته‌قدیره
خه‌یر، مه‌ینه‌ت زه‌ده‌ی، جه‌ گیان هه‌راسان
به‌خته‌ سیاکه‌ی ویش، زووته‌ر ناسان
په‌ی فه‌نای ئه‌وه‌هم، جه‌ دووری دلبه‌ر
نه‌ک جارێ، چوار جار، الله اکبر

دیوانی مه‌وله‌وی - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس لایه‌ره ۱۹۵

تکایه‌ بۆ تێگه‌یشته‌ن له‌ واتاکانی هه‌ر به‌یتێک له‌ شیعهره‌که ته‌ماشای دیوانه‌که‌ی مه‌وله‌وی بکه. به‌لام ئه‌وی پێویسته‌ بێت سه‌باره‌ت به‌مونا سه‌به‌ی وتنی ئهم شیعهر، مامۆستا له‌ دیوانه‌که‌ی مه‌وله‌ویدا وه‌های باس ده‌کات:

له‌م قه‌سیده‌یه‌وه وا ده‌رده‌که‌وێ که له‌ لاوانده‌وه‌ی لاوتیک له‌ شیخه‌کانی (په‌نجه‌) و (پاپاله‌)دا وترا. ئه‌و لاوه‌ که‌وتیته‌ خوار و له‌شی تێکشکا. بڕایه‌تیه‌وه بۆ ماڵ و له‌وی مرده‌ی، وه‌ وا ده‌رئه‌که‌وێ له‌سه‌فه‌ریکی راوا رووی

وتم دل تامی زامی بردهوه
ناخ بای باوهشین ساردی کردوه»

بلاوه کهوته ناو هاومالانم

ئەم شیعەری مەولەوی دەقەکەیی لەلایە ٥٤٠ ی (دیوانی مەولەوی مەلا عەبدولکەریمی مودەریس) دا نووسراوە. پیرەمێرد دووجار گۆریبویەتی بۆ سەر شێوەی سلیمانی، جارتیک لە لایە ٢٢٣ ی دیوانی پیرەمێردی م. ه. د. دا بلاوکراوەتەو بەناوی (وا دوا بەدوا) و مامۆستا هاوار بەناوی پیرەمێردەو بلاوی کردۆتەو. جارتیکیش پیرەمێرد لە ژمارە ٩٥٧ ی پۆژنامەکەیدا (ژین) لە سالی ١٩٤٩ دا بەجۆریکی جیاوازتر بلاوی کردۆتەو. بۆ ساغ کردنەوی لێرەدا هەرسێ دەقەکە دەنوسین هەتا خۆینەر بەراوردەکەیی بۆ دەرکەوێ:

شیعەکەیی مەولەوی:

یاران بەرشییەن جەیی زێد و زامن
گرد تەفرەقە بین چون خەیاڵی من
گەرد کۆچشان ئانا دیارەن
دەک لیلاویت بۆ چۆنت قەرارەن
سەنگی بارهۆش، پێش بار فامت
دەواری شادی چیخی ئارامت
لوان چەنی کۆچ، خالۆکەیی هام فەرد
ئێستە بار و ستەن نەهەوارگەیی هەرد
تۆ چیش مەکەری کەم هۆشی کەم فام
پەرئ عەیب و عار مەندەنی جەلام
سـاچەنی ئەرۆح یاوه وەیاران
باتەن بۆ وەسەنگ مەندەیی هەواران

دیوانی مەولەوی ل ٥٤٠

دەقی دیوانی پیرەمێردی م. ه.

وا دوا بەدوا

وا دوا بەدوای یەک کۆچیان کرد ئاوەل
تەنھا من ماوم پێم پۆچۆتە گل

یاران بەپەلی دەورانی دوژمن
بلاوبوونەو وەک خەیاڵی من
تۆزی دوا کۆچی ئەوان دیارە
بەو تۆزە چاوی دل بێ قەرارە
شۆین هەوارگەیان، کۆچک و کەلەکە
بەردی پر دەردی دەشتی فەلەکە
ئەو بەردە پەشەیی کۆچکی ئاگردان
هەم بەختی من و یادی هام فەردان
بەو تەسەللای دلی خۆم ئەدەم
کەوتوو مە دوايان بەماوەی زۆر کەم
پۆیین باشتەر لە زویری و زاری
مەرگ لەگەل ئاوەل جەژنە و کەیفەداری

لەو گۆرینەیی پیشوودا پیرەمێرد بێر و کەشی شیعەکەیی مەولەوی وەرگرتووە و خۆی دای رشتۆتەو. بەلام لەم گۆرینەدا کە سالی ١٩٤٩ بلاوی کردۆتەو خۆی بەستۆتەو بەدەقی شیعەکەیی مەولەوییەو (دە) بەیتی لەو دوانزە بەیتە گۆریو و لە دوا بەیتی دەیهەمەو هەتا بەیتی بیستەم واتە دە بەیتی دوايي ئەو شیعەری خۆیەتی و پەیهەندی بەدەقەکەیی مەولەوییەو نەماوە. پیرەمێرد ئەم جۆرە بۆ زیاد کردنی شیعە گۆرپاوانەیی زۆرجار پەیرهو کردووە. دەقی گۆرینەکەیی شیعەری مەولەوی و (دە) بەیتی دواييەکەیی خۆی:

بلاوه کهوته ناو هاومالانم
تەفروتوونا بوون وەک خەیاڵانم
کۆچیان کرد، ها، ها، تۆزبان دیارە
هاوار من جیمام لەم شۆین هەوارە
باری قورسی هۆش، پێش باری فامم
دەواری بەخت و چیغی ئارامم
هەمووم نارد لەگەل کۆچی خالۆما
مامەو لە تەک تەنیايي خۆما
ئەگەر زوو نەگەم بەقافلەیی یاران
ئەبم بەکۆچکی، مەندەیی هەواران
دەردا کە مردم لە دووری ئەوان

ئالوگۆزێکی کەمی تیا دا کردووه. وه له کاتی خۆیدا هونهرمه‌ندی ده‌نگخۆش (په‌شۆن) شیعهری به‌مه‌قامێکی خۆش ده‌گوت. لی‌ره‌دا ده‌قی شیعهره‌که‌ی مه‌وله‌وی و هه‌ردوو گۆزێنه‌که‌ ده‌نوسین.

مه‌وله‌وی:

خه‌رامان ئاما نه‌تۆی په‌رده‌وه
نیقاب جه‌سه‌فحه‌ی جه‌مین که‌رده‌وه
چیهره‌ی دله‌ی زار خووی گه‌رمی پێدا
عه‌کسش هوه‌یدا منمانا تێدا
باوه‌شێن مه‌که‌رد ئه‌و سه‌فحه‌ی بێ گه‌رد
نازکیش جه‌باد ئیحتیاط مه‌که‌رد
نه‌تۆی ئاینه‌ی جه‌مینێی چون گۆل
که‌م مه‌که‌رد نم نم خووی پوخساری دڵ

وه‌رگێڕانی یه‌که‌م: ۱۹۳۵

خه‌رامان ده‌رکه‌وت له‌ توپی په‌رده‌وه
نیقابیی له‌سه‌ر رووی لا‌برده‌وه
دله‌ی من نیشته‌ سه‌ر ئاره‌ق وه‌ک ئاو
عه‌کسی ئه‌وی تیا دیاری دا ته‌واو
هێنده‌ نازک بوو به‌ بای باوه‌شێن
سه‌ر کۆلمی ئالێ پر ئه‌بوو له‌ خوێن
له‌ توپی ئاوینه‌ی پوخساری وه‌ک گۆل
وشک ئه‌به‌وه‌ ئاره‌قه‌که‌ی دڵ

گۆزینی دووهم: ۱۹۴۶

به‌رێکه‌وت ده‌رکه‌وت له‌ گۆشه‌ی په‌شمال
وه‌ک مانگ له‌ هه‌ورا بنوینێ جه‌مال
کاتی نیقابیی حیجاب ئه‌پۆشی
به‌ نیگای خه‌یال گۆنای ئه‌پۆشی
هێنده‌ ناسک بوو به‌بای باوه‌شێن
سه‌ر کۆلمی ئالێ پر ئه‌بوو له‌ خوێن
ئاره‌قی دلم ئه‌مه‌نده‌ سه‌رکه‌وت
ئهو شێوه‌ جوانه‌ی ئه‌وی تیا ده‌رکه‌وت

ده‌رد بۆم ئه‌گه‌رێ وه‌ک مال دزراوان
ساقی به‌جوانی من تۆم نه‌دیوه
به‌پیریش (بیر)ی بیرم ته‌پیوه
که‌واته‌ ئیستا، له‌ماوه‌ی به‌رزان
جامی‌کم به‌رێ، به‌لام به‌هه‌رزان
تینێ بخه‌ره‌ جه‌رگ و هه‌ناوم
له‌ کاروان براو زۆر به‌جی‌ماوم
های تاکه‌ی نووستن هه‌لسه‌ ده‌نگه
به‌نووکی قه‌له‌م بۆ ئیل بجه‌نگه

دوو به‌یت له‌ شیعریک

پیره‌مێرد ئه‌م دوو به‌یته‌ی دوایی شیعریکی مه‌وله‌وی وه‌رگێڕاوه‌ له‌ کاتی خۆیدا ده‌ستنیسانی سه‌رچاوه‌که‌ی نه‌کردووه‌.

لی‌ره‌دا ده‌قی دوو شیعهره‌که‌ و گۆزێنه‌که‌ ده‌نوسین. وه‌ ته‌واوی ئه‌م شیعهره‌ له‌ دیوانی مه‌وله‌وی لا‌په‌ره ۳۳۰ بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌.

«خه‌سته‌ی خاری خه‌م، خه‌م خه‌یاله‌ ویم
وه‌که‌زه‌ی ده‌روون، ته‌ن زووخاله‌ ویم
بێ ئه‌برۆی هیلال، ئه‌و نیهاله‌ ویم
نیه‌ت نادرۆست عید به‌تاله‌ ویم

گۆزێنه‌که‌ی پیره‌مێرد:

«خه‌سته‌ی خاری خه‌م، دڵ مه‌لاله‌ خۆم
به‌که‌زه‌ی ده‌روون، له‌ش زووخاله‌ خۆم
بێ ئه‌برۆی هیلال، ئه‌و نه‌وهاله‌ خۆم
نیه‌ت نادرۆست، عید به‌تاله‌ خۆم»

به‌ندی خاوه‌کهر

سالی (۱۹۳۵) که‌ پیره‌مێرد دیوانی (پۆچی مه‌وله‌وی) چاپکرد له‌ لا‌په‌ره ۳۱۸-۳۱۹ دا ده‌قی هه‌ورامی شیعهره‌که‌ و گۆزێنه‌که‌ی خۆی بلا‌وکرده‌وه‌. وه‌ له‌سالی ۱۹۴۶ دا له‌ ژماره‌ ۸۱۹ ی (ژین) دا به‌ناوی به‌ندی خاوه‌کهره‌وه‌ دوانزه‌ دێری بلا‌وکرده‌وته‌وه‌ که‌ هه‌ر هه‌مان شیعهره‌ به‌لام

گۆرینی یه کهم:

مامۆستای سه‌رئیل شیرین که لاما
ته‌شربفی خیرت بینه‌ره لاما
نه‌شنۆی به‌دکار نه‌رێی به‌دخواهان
وه‌حشیان هه‌م‌پراز ته‌یران هه‌م‌راهان
شه‌تاو وه‌ک لافاو دیدهی من جاری
پێچ ئەدا له‌گه‌ڵ، برینی کاری
تۆ له‌سه‌رگوزه‌شت، سزای دهردی له‌یل
من له‌گه‌یی ئازیزی بێ مه‌یل
ساتی بۆ خۆمان دانیشتین به‌شاد
به‌و ورده‌پاز، خه‌م بده‌ین به‌باد
تا فه‌له‌ک دیسان له‌رێ گوزه‌ردا
ئاخۆ چی تری وا له‌ژێر سه‌ردا؟!

گۆرینی دووهم: ئەو دوو به‌یتێی خراوته که‌وانه‌وه‌ شیعری پیره‌مێرد

بۆ م. نووری شوباتی ١٩٣٥

مامۆستای سه‌رئیل شیرین که لاما
ده‌مه‌و به‌هاره، فه‌رمووه‌ لاما
«وام به‌گه‌رده‌که‌ی سوڤی یاره‌وه»
دوورم له‌ یاری، دڵ ته‌غیاره‌وه»
نه‌شنۆی به‌دکار نه‌پۆی به‌دخواهان
نه‌تانه‌ی وه‌زیر، نه‌حوکمی شاهان
ئاوی ساف وه‌ک سه‌یل دده‌ی من جاری
پوو له‌ دجله‌که‌ی، مه‌یل نادیار
وه‌ره، هه‌ردوو کمان بینه‌ هام فه‌رد
تۆ، دڵ به‌سزای له‌یلت پر له‌ده‌رد
«من به‌ئه‌فسانه‌ی وه‌ته‌ن خواگرتوو»
به‌ره‌نجه‌پۆی له‌ جیهان بووردوو»
ساتی بۆ خۆمان، بنیشتین به‌شاد
به‌هام‌پازی یه‌ک خه‌م بده‌ین به‌باد

وتم: ئۆخه‌ی، ئەم ئاره‌قی گۆله
خویناوی تیری موژگانی دله
وا دلم تامی زامی برده‌وه
ئاخ بای باوه‌شین ساردی کرده‌وه!

له‌فه‌یزی مه‌وله‌وییه‌وه‌ بۆ شیخ نووری شیخ سالح

م. نووری

«مامۆستای سه‌رئیل»

پیره‌مێرد له‌ کاتی خۆیدا ئەم شیعری مه‌وله‌وی وه‌رگێتاپوه‌ و له‌ (پۆچی مه‌وله‌وی) دا له‌ لاپه‌ره
٣٣٧-٣٣٩ دا بلاوی کردۆته‌وه‌. هه‌روه‌ها له‌ ژماره‌ ٤٣١ ی (ژین) ی سالی ١٩٣٥ دا له‌ژێر ناوی
(له‌ فه‌یزی مه‌وله‌وییه‌وه‌ بۆ شیخ نووری) بلاوی کردۆته‌وه‌. به‌لام ئەم‌جاره‌ له‌شه‌ش به‌یتیه‌وه‌ بوو
به‌هه‌شت به‌یت، واته‌ پیره‌مێرد دوو به‌یتی خۆی تیه‌هه‌لکێش کردوو و له‌ چهند جیه‌که‌دا
ده‌ستکاری ده‌قه‌که‌شی کردوو. بۆ به‌راورد هه‌رسێ ده‌قه‌که‌ ده‌نوسین و دوو به‌یتیه‌که‌ی
پیره‌مێردیش ده‌ستنیشان ده‌که‌ین: هه‌روه‌ها له‌ نووسینه‌وه‌ی هه‌موو ده‌قه‌ هه‌ورامیه‌کاندا پشتمان
به‌دیوانی مه‌وله‌وی (مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) به‌ستوو.

مه‌وله‌وی:

مامۆستای سه‌رئیل، شیرین که لاما
ته‌شربفی خه‌یرت، باوه‌ره‌ لاما
نه‌شنۆی به‌دکار، نه‌پۆی به‌دوازه‌ن
وه‌حشیان هه‌م‌پراز، ته‌یران ده‌م‌سازهن
شه‌تاوان چوون سه‌یل دیده‌مه‌ن جاری
پێچ مدان چهنی زامانی کاری
تۆ نه‌ سه‌رگوزه‌شت سزای دهردی له‌یل
من نه‌ حیکایه‌ت ئازیزی بێ مه‌یل
ساتی په‌ی وێما بنیشم و شاد
به‌و رازانه‌وه‌ خه‌م بده‌ین به‌باد
تا فه‌له‌ک دیسان نه‌ی راگوزه‌ردا
بوینمی چیششی هانه‌ ژێر سه‌ردا

(دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا - عه‌بدولکه‌رمی موده‌ریس) لاپه‌ره ٣٩٧

ئێد چون تۆف سهخت تهه و ست ئه و كووان
 ئه و وینهی لافا و، بالاى تو رهوان
 هه ناسه ی سیای، سهرد دلسۆزى
 بهردم دا وه بهرد (برد العجوز) ی
 یانی نامه که ی، خه م ئینشا که رده
 مه رقوم قه لهم، وه خه م شهق وه رده
 شۆله دا وه گه ر شه راره ی نارم
 ده میا و جۆشدا دله ی خه م بارم
 من وه رجه ئامای نامه ی زگاریت
 زووتر جه خه بهر کۆس دیاریت
 خاترم چهند رۆ خه سته ی خه مان بى
 چه مانم چوون تاف، صاف چه مان بى
 جه ئامای نامه ت چه مه ریم بهرز بى
 شادیم شیویا شینم سه د ته رز بى
 شه مع شام شووم، ماته م هۆر گه ربا
 تای ته ل سه متوور، شادی و زهوق به ربا
 شای شادیم شکیا، سوپای خه م جه م بى
 بهیداخ ده ماخ، شیوه ی ماته م بى
 ده خیل بيم وه نوتق، خه مان لال که رده م
 لالام جه خه یال، خه م غاره ت به رده م
 نامه رد، یه واده ی شین بى شۆمه ن
 هه یج کۆسم نیه ن، یه کۆس نۆمه ن
 ساده ی، هه ی په ی که ی هه ربه ک جه لایى
 باوه رین ئه وساز شیوه ن سه دایى
 خه یال غه مگین بى، نوتق ئاما وه ده نگ
 ئید موات وه سۆز زایل ه ی سه د ره نگ
 ناکام ئه یام کامه رانیم رۆ
 بهر نه وه رده ی باغ، نه وجوانیم رۆ
 ...هتد...

بزانین فه له ک ئه مجاره چیمان
 بو ته رتیپ ئه دا و دینیتسه ریمان

سهردارى زومره ی فهلاکهت کیشان بو مهحمود جهودهت

پیره میترد دوو جار ئه م شیعه ریه مه وله وى وه رگیتراوه. جارێک له سالی ١٩٣٥ دا ته وای
 شیعه رکه ی له (رۆحی مه وله وى) دا بلا وکرده وه. وه له سالی ١٩٣٧ به هۆی له سیداره دانی
 نیشتمانپه روه ر (مهحمود جهودهت) مه وه جارێکی تر بلا وى کرده وه. به لام ئه مجاره یان هه تا
 به یتی چواره هه م (جگه له به یتی ٦-٧) وه رگیترا وى شیعه ریه مه وله ویه و له وه به دوا هه تا
 کۆتایی شیعه رکه شیعه ریه پیره میترد خۆیه تی. وه بى ئه وه ی مامۆستا م. هه دیاری بکات له
 دیوانه که دا به نا وى پیره میترد وه داینا وه. هه روه ها پیره میترد مه به ست و مانای شیعه رکه ی له
 لا واندنه وه وه گۆریوه بو بیرى نیشتمانی. به م جۆره سى ده قى شیعه رکه ده بیته بخه ینه پیش چا و.
 هه ورامیه که ی مه وله وى و هه ردو و گۆرینه که ی پیره میترد. هه روه ها له پیش ئیمه دا له ژماره ٩٥ ی
 گۆفاری (به یان) ی سالی ١٩٨٤ دا مامۆستا عوسمان هه ورامى ئاماژه ی بو ئه وه کردو وه که ئه و
 شیعه ریه لاپه ره ٣١٤ ی دیوانی پیره میترد به شیکه له شیعه رتیکه مه وله وى به لام مامۆستا ده قى
 شیعه رکهان و ده ستکاری و ته واکردنه که ی پیره میتردى نووسیه. ئیمه لیته دا بو به روار د
 ده ی نووسین.
 مه وله وى:

سهردار زومره ی، مصیبه ت کیشان
 فه رمان فه رمای مو لک، ده روون پر ئیشان
 باده ی خه م وه رده ی، مه رگ ناکامان
 زام ناسۆر که فته ی، ده روون پر زامان
 په رده ی دل وه نیش، مه ودا ی خه م پاره
 چار نه به رده ی ده رد دله ی بیچاره
 وه خته ی سه یل چه م ده روون پر خاران
 تا و مه و ست چوون تا و، ئه وه ل به هاران
 بۆی که زه ی که و او، جه رگم چوون جاران
 هه م، وه ی، ته م مه و ست، ئه و رووی ستاران
 بو پروو ز جه رگ، قرچه ی پارچه ی دل
 بو ی هوون جۆشیای، ده روون پر ققل

سەرداری زومەری، فەلاکەت کێشان
 فەرمان، فەرماي مۆلک، دەروون پێنشان
 بادەي غەم خورده‌ی، مەرگی ناکامان
 برینی ناسۆر، دەروون پێ زامان
 پەردەي دڵ بەئێش، دەروون خەمبارە
 دەردی بێ دەوای، دڵەي سەد پاره
 وەختی لافاوی، چاوی پێ باران
 جۆشا وەک تاوی، ئەوێ بەهاران
 قەرچەي کەبابی، جەرگم تەمی کرد
 بەری ئەستێرەي، ئاسمانی گرت
 هەناسەي رەشی، ساردی دڵسۆزی
 بەری دا لەبەرد (برد العجوز)ی
 یەعنی نامەکەي، غەم ئێنشا کردوو
 زادەي قەلەمی، بەغەم شەق بردوو
 شوعلەي دایە گری، شەراره‌ي نارم
 بە مووشەدەمەي، دڵەي غەمبارم
 من لە پێش ئەوێ، کە نامەي تۆ بێ
 بەر لەو خەبەرە، کە کۆستی نۆ بی
 چەند رۆژی دڵم، تەنگ و گیرا بوو
 چاوم دەفپێ و گریانێ تیا بوو
 کاغەزەکەت هات ئێنجا بەیەقین
 شاییم لێ گەرا، بەچەمەری شین
 چرای ئێوارەي، شادیم وەرگەرا
 تەلی سەمتووری، شەوق و زەوق برا
 شای شادیم شکا، رووی کردە فیرار
 بەیداخی شادیم، کەوتە نیوێ دار
 دەخیل بووم بەنوتق، دەنگی لێ نەهات
 هانام برده بەر، خەیاڵ ئەویش مات

بە پرووی جەرگ قەرچەي پارچەي دڵ
 بەجۆشی خۆینی، دەروونی پێ چل
 ئەم وەک طەوفی سەخت، تەمی سەر کێوان
 ئەو لافاو قووی، کرد بەقووی پێوان
 نامرادان وادەي، شینی بێ شوومە
 کەسم نەمردوو، وا کۆستی نۆمە
 سا دەي شین بۆ کەي؟ هەریەک لەلای
 بینینە جۆنبۆش، گریه و سەدای
 خەیاڵ غەمگین بوو، نوتقم هاتە دەنگ
 ئەیلانداوە، بەسۆزی سەد رەنگ
 ناکامی ئەيام، کامەرانییم رۆ
 بەر نەخواردووی باغ، زیندەگانیم رۆ
 ...هتد...

گۆڕینی سێپەم:

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ٣١٤ ی (دیوانی پیره‌مێردی محەممەد رەسول هوار) دا بڵاوکراوەتەو.
 بەلام ئاماژەي ئەو نەکراوە کە چوارده‌ی بەیتی جگە لەبەیتی ٦، ٧ گۆڕینی شیعریکی مەوله‌وییە و
 هەر بەناوی شیعری پیره‌مێردەو بڵاوکراوەتە.

بۆ مەرگی محەمەود جەودەت

١٩٣٧

سەرداری زومەری، فەلاکەت کێشان
 فەرمان، فەرماي مۆلک، دەروون پێنشان^(١)
 بادەي غەم خورده‌ی، مەرگی ناکامان
 برینی ناسۆر، جەرگی پێ زامان
 پەردەي دڵ بەئێش، مەودای غەم پاره
 دەرد لە بانێ دەرد، دڵەي ئاواره
 وەختی لافاوی، چاوم وەک باران
 تەمی ئەبەستە، سەر رووی ستاران
 هەناسەي سیام، لەبۆ کپووزدا
 بەردی دا بەرۆح (برد العجوز)دا

دەردی مەرگمە، رۆینم دیارە
توخوا سا پەشۆڵ نۆرە قەتارە
هە ی رۆ رۆیکە بکە، بلاوینەو
سەنگی سەختی دل بتاوینەو
سەرسامی ماتەم، زمانی بەستووم
پەکی زایەلە مەرسەیی خستووم
لام ئاشکرایە، کە ئیتر ئەمەرم
ئاگر بەرپۆتە تۆماری شیعرم

(١) لای م، ه بەهەلە نووسراوە: فرمانی ملک دەروون پڕ ئیشان.

سۆزی پیرەمێرد

ئەم شیعرە لە لایە ١٦٤ی (دیوانی پیرەمێردی نەمری محەممەد رەسول ھاوار) دا بەشیعری پیرەمێرد ناسراوە و هیچ شتیک لەبارەییەو نەنووسراوە. بەلام ئێمە ساغمان کردووە کە لەو چوار دەبەیتە شیعرە کە هەشت بەیتی یەکەمی شیعری (ئەحمەد بەگی کۆماسی) یە. بەیتی نۆیەم شیعریکی (مەولەوی) یە. ئەو پێنج بەیتە دواپیشی شیعری پیرەمێردە. و اتا پیرەمێرد لە کاتی گۆڕینی شیعرە کە دا شیعری خۆی و مەولەوی تیکەڵ کردووە. بێ ئەوەی دەستنیشانیان بکات و بێ ئەوەی مامۆستا ھاواریش لە دیوانە کەیدا ئەمە ی ئاگا لێ بووبێ. ئێمە لێرەدا دەقی ھەورامی شیعرە کە ی کۆماسی و گۆڕینە کە ی پیرەمێرد دەنووسین کە نەجمەددین مەلا لە کەشکۆلی (حەمە سالح ئاغا ی قزلی) دا لە لایە ٩٦ دا بۆی تۆمار کردووبین.

لە لایەکی تریشەو، شیعری دیوانە کە ی م. ه دەنووسینەو و لە شوێنی خۆیدا ئاماژە بۆ شیعرەکانی کۆماسی و مەولەوی و پیرەمێرد دەکەین. ھەر وەھا ئەم شیعرە (ھەورامی) یە کە لە دیوانی مەولەوی مامۆستا (مەلا عەبدولکەریمی مودەریس) دا لە تیپی (پ) دا بەشیعری مەولەوی ناسراوە و چاپکراوە. بەرپای مەن کە ئوسلوبی شیعرە کە و دەستپێکردنی لەھە مەولەوی ناچیت و بە بەلگە ی دەستنووسە کە ی مامۆستا نەجمەددین مەلا بەشیعری کۆماسی دەزانم. ھەر وەھا مامۆستا (عوسمان ھەورامی) لە بەیانی ژمارە ٩٥ ی سالی ١٩٨٤ دا رۆونی کردۆتەو کە ئەو شیعری (کۆماسی) یە و دەقی ھەورامییە کە ی لەبەر دیوانی مەولەوی نووسیبووەو و گۆڕینە کە ی پیرەمێردی نووسیبووە. لە کەشکۆلە دەستنووسە کە ی (کۆماسی) دا لە لایە ٩٦ دا نەجمەددین مەلا بەم شیوەیە ھەردوو دەقە وەرگیراوە کە ی نووسیبووە کە دیارە گۆڕینە کە لە کاتی خۆیدا ھەر پیرەمێرد خۆی بلاوی کردۆتەو.

«دەرامەتیە کە ی، ئازیزم دەرکەوت
بارانی گریە ی، یارانم بەرکەوت»
«خۆ مە دەمیەک بوو، چاوم ئەفەری
فرمییسکی خویتم، لە چا و ئەسری»
خاترم چەند رۆژ، خەستە ی خەمان بوو
چاوانی سەرم، وەک چاوان وابوو
ئەمجا وادەبلا و، چەمەرم بەرز بوو
ژیانم شیوا، شینم لا فەرز بوو
چرای پرووناکییم لێ کۆژایەو
دەرگای ژیانم داخراوەو
شای شادیم شکا، رۆوی کردە فیرار
بەیداغی شادیم ھاتە نیووی دار
بێ پەروا نالام، بەلاوانەو
کەوتە شیوونی ناو لاوانەو
ئەم چەند شیعرانە ی ئەخویند بەگریان
دلی دلبەردی، ئەکرد بەگریان
ناکامی ئەیام، کامەرانیم رۆ
بەر نەخواردووی باغ، زیندەگانیم رۆ

لێرە بەدواوە دەبیت بەشیعری پیرەمێرد:

فیدای وەتەن و دڵسۆزی میلەت
نمونه ی سەخا و ئازایی و غیرەت
سەر و مالی خۆی، بۆ ئێمە دانا
بە، بەدەمەکی نەمانوت: دانا
ئۆف ئاگرێ لەناو جەرگا ئەگرێ
زوبانم سووتا و قسەم بۆ ناکرێ
نازانم پیشە ی مەردی تەق و کەم
بەیدادی چارە ی جەرگی سووتاوکەم
وا مەن تازی تاری شیعرم بپاوە
شەوی تارم ھات، نۆرەم تەواوە

ئەحمەد بەگى كۆماسى

ئەم شاعىرە لەتەك مەولەوى، ھاو زەمانن، لەگەڵ يەك شەرە شىعريان كەردووە (۱) حاجى قادرى كۆيى، ئەلەي:

دوو وەحىدن محەممەد (۲) و ئەحمەد (۳)
يەككى (كۆماسى) يە، يەككى (دەريەند)

«پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوەردەن (۴)
دووریت ريشەى دڵ، خەيمە كەن كەردەن
فیراقت فەرەقم، وە تووتیا كەرد
جیاییت ئازام جەهەم جیا كەرد
وەسواسەت وەى تەور، ئیش دان وە جەرگم
وە مەرگت قەسەم، رازیم وە مەرگم
وێت بدەر ئینساف نەو نەمام نو
مەردەن خاستەرەن، یاخۆ دووری تو؟
مەردەن يەك ساتەن، ئەرواحەكەى وێم
دووریت ھەرساتى سەد مەرگەن پەریم
مەر جەستەى خەستەى من جە فۆلادەن
بەند دووریت وینۆ ھیمان دڵشادەن
دەك پەحمەت ئەو قەبر گشت وەفاداران
خسوسەن ئەو كەس، شای وەفاداران

(۱) وىستوویە بۆ شىعرى دۆستایەتى خۆشەويستیان بۆ يەك ناردووە.

(۲، ۳) مەبەست لە ھەمە ئاغای دەريەند فەقەرە و ئەحمەد بەگى كۆماسیيە.

(۴) دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس ل ۱۰۸-۱۰۹.

گۆرینەكەى پیرەمێرد:

لەحمەد دەرچوو،...

دوورى تو ھىجگار لەحمەد دەرچوو
پەژارەت شادى لە دڵدا نەھىشت
پۆحم عەزابى جەھەننەمى چىشت
فیراقت فەرەقى كرد بەتووتیا
ئەعزام بەعەزاب لێك بوونەو جیا

تیرىكى وەھات داوہ لە جەرگم
بەمەرگت قەسەم رازیم بەمەرگم
توخوا خۆت بۆ نەونەمامى نو
مردن خۆشتەرە یاخود دوورى تو
ساتیکە و جارێك ئاکامى مردن
دووریت ساتیکى مەرگیکە بۆ من
بۆج جەستەى خەستەى من لە پۆلایە؟!
بەگورزى ھىجران ھىچى لى نایە
قەبرت پى نووربى شای سینه سافان
میرزا یاقووبى ئەدیى جافان
شىعرى دۆستۆزىت جەسبى ھالە
وێردى زوبانى بەستە و لالە
چەرخى چەپ بۆ من چنیویە كەلەك
من بەردم داوہ لە شووشەى فەلەك!
پەھەندەى كەردم لە رووى بەھانە
گاھى (ئەسفەھان) گاھى بۆ (بانە)
فرسەتم نادا ساتى بتبىنم
تۆزى بەرپىكەت بەچاومما بىنم
يا شەرحى شەوى دوورى دووبارە
عەرزكەم بۆ تەسكین، دڵەى ئاوارە!
دووریت ئاگرى بەردایە ناو جەرگ
خوايە یا وىسال یا تاقتە یا مەرگ

گۆرینی دووھەمى پیرەمێرد:

«ھاوار تىپەرى، ھاوار تىپەرى
دوورى بالاکەت، لەحمەد تىپەرى
پەژارەت ھىزى، لە ئەژنۆم بىرى
لە ھىلانەى دڵ، شەوقى دڵ فرى
فیراقت فەرەقى، كرد بەكۆى مەفرەق
دڵ بەشەوقى غەم، وەك شەبەق بوو شەق

تۆ جوئی بوو یتەو و، گیان جیا بوو ەو
 پۆژی پرووناکم، تاریک بوو ەو
 تیرتکی وەهات، داو ە جەرگم
 بیتزارم ە ژین لام خووشە مەرگم
 توخوا خووت بیلێ نەو نەمامی نو
 مردن خوشتەرە یاخود دووری تو
 مردن جارێکە و زوو ئەپریتەو
 دووریت دەردێکە، ئەتەنێتەو
 «پەنگە جەستە من، شووشە پۆلا بێ
 هیند بیرەنجین، هیشتا هەر مابێ»
 «چەرخێ چەپ کردار خستوو مێ سەما
 وەک بەردم دابێ ە شووشە سەما»
 «نایەلێ ساتیک بـسـرەوم بو خۆم
 ئەمە سالتیکە من چاوەرێتی تۆم
 باشەو ویک لەلات دەردم هەلپێژم
 تامی شەکەرێ رازت بچپێژم
 ئنجـا بشـمـرم هـیچ باکم نابێ
 گەرمە گۆرمە، نان و کەبابێ
 ئیستا ە داخا، هـیچـم پـی ناخوړی
 نەوسن چۆن بەرگە برسیتی ئەگری
 «دوو شتە پێگە رزگاری من بێ
 یا یار هی من بێ، یا یار هیمن بێ!»

مەولەوی:

وادی سفیدی شکوفە پیرین
 شکوفە باخچە پیری دلگیرین
 شکوفە باخچە پیری سفیدەن
 سەرمایە میوێ عیرفان هەر ئێدەن
 نە باخچە سونبول تار مودی تاردا
 سپی شکوفە پیریم دیاردا

باقە زوێری و زاری و دلگیریم
 پە پە زیاد کەرد پەژاردی پیریم
 ئاخەر پۆی وەهار نەوجوانیمەن
 ئەوێ پۆی پایز زیندەگانیمەن
 هەناسەم چون بای خەزان مەخیزۆ
 پە پە بەرگ شاخ شادیم مەپێزۆ
 خەدەنگ بالام چەمان کەمان وەرد
 راست وە نیشانە فەنا روو ئاوەرد
 کەم کەم پیری خەم، وەقامەت مدۆ
 دەم دەم وەعدە پۆی قیامەت مدۆ
 پیری یەکسەر زۆر جەزانووم سەندەن
 سەر وەگەردندا هەر وە زۆر مەندەن
 ساقی پام بەستە، زنجیر پیرین
 دەسم دامانت وادی دەسگیرین
 چابوک بەو رەفتار بێ درەنگەو
 خەرامان بەو ناز بالای شەنگەو
 جامت جەم ئاسا لەپێز کەر جەمە
 پێم نۆش کەر وە یاد بەزم ئاراکە
 مەستی وە پیران، جوانی مدۆ
 هـیـز دووبارە زرانی مدۆ
 پێم دەر تا پە پە پێو هە کەر وون
 پای سەخت سارای مەحشەر طە کەر وون
 هتد...

پیرەمێرد بەیتی هەشتەم و نۆیەمی ئەو شیعەرە وەرەگێراو و شیعەرە کە خۆی بیست بەیتە،
 لەو بیست بەیتە پیرەمێرد دوانزە وەرەگێراو. ئنجـا شیعەرە وەرەگێراو کە دەنوسین و سێ
 بەیتە کە پیرەمێرد لەناو کەوانەدا دیاری دەکەین.

خەدەنگی بالام، وەک کەمان خەم بوو
 روو ە نیشانە ئەو دنیا یەم بوو
 سامی وا پیری لیم بوو بە زنجیر
 دەستم داوینت تەنھا تۆی دەستگیر

و دهش و دهش تاي توغرای ویت بنمانه پیتش
با هەر ناسۆر بۆ، زوو نه بۆ ساریش

گۆرینی یه که می پیره میتد:

نازیز دلّه کهم کلۆکۆیه تی
ناره زووی تیری په نجهی تۆیه تی
دهمی که تیری تۆی لی پراوه
برینی کۆن بو، ئیشی نه ماوه
لووتی زۆر به رزه، سا قوربان تیری
پهل نه بزیوئ ئامان زنجیری
به تیه کی زولف زوو مه هاری که
به تیری کی تر کلۆله واری که
تا توپرپی زولفت بکه به دامی
با ساریژ نه بی، ناسۆر بی زامی

گۆرینی دووهم:

گیانه، دلّه کهم، کلۆکۆیه تی
ناره زووی تیری په نجهی تۆیه تی
دهمی که گیقهی تیره کهت نایه
چی بکه م ژیر نابی به لایه لایه
به ستوومه ته وه به ههوا به نی
به مللاو به و لادا، ههروا مل نه نی
من وام نه زانی که دل پییر نه بی
نه گه پیتسه وه، لای من ژیر نه بی
که چی ناسره وئ سا قوربان تیری
زۆر سه ره پۆیه ئامان زنجیری
تاو تاو توپرپی تاي پیشانده تار تار
لووتی زۆر به رزه بۆی بکه به مه هار

ئەپرسی چۆن

ئەم شیعەر له لاپه ره ١٧٦، ١٧٧ ی دیوانی پیره میتدی مامۆستا هاواردا بلاو کراوه ته وه

زوو که به له نجهی بی درهنگه وه
به ئال و والای بالای شهنگه وه
به جامی جهمی جه مسه ری سه رجه م
په گی نه ندامم تیک به سته به هه م
وام گورج که ره وه به مه سته جوانی
تازه کاته وه ئەم پیهری فانی
پیتم بده تا پیتم هیزی پی بهی کا
بی وچان پلهی پی مه حشه ر تهی کا
«ناخ ره شۆل ساتۆش به قه تاره وه
تا ده مرم خۆتم لی مه شاره وه»

گیانه دلّه کهم

١٩٤٣

پیره میتد ئەم شیعهری مهولهوی دوو جار وه رگیتراوه. گۆرینی یه کهم زۆر له دهقه وه نزیکه و
ئه وهی دووهم هه ندی ده سته کاری تیدا کردوه. لیره دا هه ردوو وه رگیترا نه که و دهقی شیعهر که ی
مهولهوی ده نووسین.

ههروه ها مامۆستا محه مده ره سول ها واریش له لاپه ره ١٩٧ ی دیوانی پیره میتددا هه ردوو
وه رگیترا نه که و دهقه که ی مهولهوی نووسیوه. به لام له بهر ئه وهی له دهقی هه ورامیی هه که دا هه ندی
هه له ی تیدا هه یه، بۆ ئه مه ش په نامان برده بهر دیوانی (مهولهوی) مامۆستا (عه بدولکه رمی
موده پریس) ل ٥٤.

مهولهوی:

نازیز وه مه رگت، دل نه خرۆشه ن
ناره زووی خه دهنگ، په نجه که ی تۆشه ن
خه یلیتوه ن ئامان نیره کهت، ئامان
ئامان وه سه ر وه خت، بیمار زامان
وه خته ن ساکن بۆ، قوربان ساتیری
ده ماخش به رزن، ده خیل زنجیری
نه و اجه حیکمه ت بهر بشۆ وه بهر
جار جار وه تیری دل نه واییش کهر

ناسینهوهی شیعرهکانی وهلی دێوانه له شیعرهکانی پیره‌مێرددا

١- هه‌ی نا‌ئوم‌ییدی:

ئهم شیعره‌ی وه‌لی دێوانه و هه‌ردوو گۆڕینه‌که‌ی پیره‌مێردمان لهم دیوانه‌دا نووسیه‌وه و به‌رواردمان کردووه له‌به‌ر ئه‌وه به‌پێی‌ستمان نه‌زانی دووباره لێ‌رده‌ا بێ‌نووسینه‌وه.

٢- بایه‌قوش نا‌لان:

ئهم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاوار دا له‌لایه‌ره ٢٠٣، ٢٠٤ دا ب‌لا‌و‌ک‌را‌وه‌ته‌وه ته‌وا‌ی شیعره‌که به‌شیعره‌ی پیره‌مێرد دانراوه و به‌ناوی (تاق تاق که‌ره) وه چاپ‌ک‌را‌وه. به‌لام له‌پاستیدا شیعره‌که دوانزه به‌یته و دوو به‌شه. به‌شیکیان شیعره‌ی پیره‌مێرده و به‌شیکێ گۆڕینه‌ی چهند به‌یتیکێ شیعره‌ی (بایه‌قوش نا‌لان) ی وه‌لی دێوانه‌یه.

به‌یتی یه‌که‌م و دووهم سێ‌یه‌م و چه‌وته‌م و نۆ‌یه‌م و ده‌یه‌م و یانزه و دوانزه واته هه‌شت به‌یتی پیره‌مێرده. به‌یتی چواره‌م و پێنجه‌م و شه‌شه‌م و هه‌شته‌م شیعره‌ی وه‌لی دێوانه‌یه. واته چوار به‌یتی وه‌لی دێوانه‌یه.

لێ‌رده‌ا ئه‌و چوار به‌یته‌ی شیعره‌که‌ی (وه‌لی) به‌شیه‌وه‌ی خۆی دهنووسینه‌وه و ته‌وا‌ی دوانزه به‌یته‌که‌ی شیعره‌ی دیوانه‌که‌ی پیره‌مێردیش به‌رانه‌به‌ری دهنوسین هه‌تا خۆ‌ت‌ن‌ه‌ر وه‌رگرتنه‌که‌ی ته‌وا‌و بۆ ساغ بێ‌ته‌وه. پێ‌ی‌سته بلێ‌ن ئهم دێ‌پ‌رانه‌مان له دیوانی (وه‌لی - عوسمان هه‌ورامی) وه‌رگرتووه و به‌پێ‌زیان له گۆ‌ق‌اری (به‌یان) ی ژماره ٩٥ دا ئاماژه‌یان بۆ ئهم وه‌رگرتنه‌ کردووه.

«من خیل شادیم شه‌خسێ که‌رد تالان
تۆ چیش پیت ئامان، هامده‌رد سالان!
من په‌روانه‌ی شه‌وق، شه‌م جه‌مالیکم
کوشتیه‌ی نیگای ناز، سۆسه‌ن خالیکم
نالهم جه‌ سوکن، سه‌ودای ئه‌و یارهن
دلهم جه‌ دووری ئه‌و بی‌قه‌رارهن
من سفته‌ی سۆزان شو‌ل‌ه‌ی ئه‌و نوورم
به‌رۆ هه‌راسان به‌شه‌وه ده‌ی‌جوورم»

دیوانی وه‌لی دێوانه ئاماده‌کردنی عوسمان هه‌ورامی ل ٢٩ سالی ١٩٧٦

به‌شیعره‌ی پیره‌مێرد دانراوه.

شیعره‌که چوار به‌یته. به‌لام له (که‌شکۆ‌لی قزلی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا) دا له لایه‌ره (٨٨) ی به‌شی شیعره‌کانی مه‌وله‌ویدا، به‌شیعره‌ی مه‌وله‌وی دانراوه. مامۆستا ته‌نها رۆ‌حه‌که‌ی نووسیه‌وه، واته گۆڕینه‌که‌ی پیره‌مێرد. هه‌ورامیه‌که‌ی مه‌وله‌وی نه‌نووسیه‌وه، دیاره شاره‌زایه‌کی وه‌ک نه‌جمه‌ددین مه‌لا هه‌روا له خۆ‌یه‌وه ئهم شیعره‌ی به‌شیعره‌ی مه‌وله‌وی دانه‌ناوه و ئیمه‌ش که ته‌ماشای شێ‌وه و رێ‌بازی شیعره‌که‌مان کرد راست بۆ ئه‌وه چوین که شیعره‌ی مه‌وله‌ویه، ئیمه گۆڕینه‌که‌ی پیره‌مێرد له رۆ‌شنایی ده‌ست‌نووسه‌که‌ی مامۆستا نه‌جمه‌ددین مه‌لا‌دا دهنووسینه‌وه هه‌تا ده‌قه‌که‌ی مه‌وله‌ویمان ده‌ست ده‌که‌وت، وه چهند جیا‌وا‌زیه‌ک له نێ‌وان شیعره‌که‌ی لای نه‌جمه‌ددین مه‌لا و دیوانه‌که‌ی پیره‌مێردی مامۆستا (هاوار) دا هه‌یه. هه‌ردوو ده‌قه‌که دهنوسین:-

ئه‌پرسی چۆ‌ن

مامۆستا (نه‌جمه‌ددین مه‌لا) شیعره‌که‌ی له‌ژێ‌ر ناوی (خه‌یا‌ل‌یک‌ی ورد) دا نووسیه‌وه:

«ئه‌پرسی، چۆ‌ن، له‌ش و دیده و دل
دل، ژێ‌ر برۆ‌تی ک‌ردووه به‌مه‌نزل
تو خوا لێ‌ی گه‌ڕێ‌، له سۆز و تابدا
زاری په‌سه‌نده، له‌ژێ‌ر می‌ح‌را‌بدا
فرمیسکی دیده‌ش، به‌سه‌ر به‌ده‌ندا
هاژه‌ی کرد، لافاو، ده‌ستی پێ‌ به‌ردا
گه‌ی، هاژه‌ی دلت، داچ‌له‌ک‌ی‌نی
هه‌ره‌س، زۆر سه‌نگی، سه‌خت ئه‌جولێ‌نی

شیعره‌که -له‌دیوانی پیره‌مێردی م.ه‌دا:

«ئه‌پرسی، چۆ‌ن، له‌ش و دیده و دل
دل، ژێ‌ر برۆ‌تی ک‌ردووه به‌مه‌نزل
تو خوا لێ‌ی گه‌ڕێ‌، له سۆز و تابدا
دوعا، گه‌یرایه، له ژێ‌ر می‌ح‌را‌بدا
چا‌و‌یش لافا‌وی، فرمیسک زۆری سه‌ند
پێ‌لو‌وی گلێ‌نه‌ی، له ریشه هه‌ل‌که‌ند
هاژه‌ی ئه‌و، دلت، دانه‌له‌رزێ‌نی
هه‌ره‌س زۆر به‌ردی، قورس ئه‌جولێ‌نی

تاق تاق کهره کهی، سهرداری کانی
 بۆچ ئەنالێنی، هەتا بەیانی
 هیچ کەس ناتوانی، تا رۆژ بنالێ
 مەگەر عاشقی، سەودایی خالێ
 ئەوا من دیارە، بۆ یار ئەنالێ
 تۆ پەنجۆری کێی، هاوار بەمالێ
 «من گەنجی شادیم جەردەبەک بردی
 تۆ چیت لێ قەوما، کێ وای لێ کردی»
 «من پوخساریکی وێنە ی شەمم دی
 دەردی پەروانەم لێ هاتۆتە دی»
 «نالە من لە شەوق ئەو پوخسارەیه
 ئاهم لە دووری ئەو دیدارەیه»
 تۆ کێ دەروونی وا هەلقەرچاندوی
 کام کافر^(۱) وا بەم دەردە ی گەیاندوی
 «من سووتاوی ئەو، شوعەو ئەو نوورەم
 دێوانە ی جەزبە ی، ئەو کێوی (طوور)ەم»
 موسا (ارنی) ی وت، کەوتە تکا
 بە (لن ترانی) ئابرووی تکا
 منیش تەمەنای، دیدارم ئەکرد
 لە جیاتنی دیدار، ئەم عەشقەم وەرگرت
 دیارە من و تۆ هەردوو هام فەردین
 هەردوو کمان وەک یەک، تووشی یەک دەردین
 وەرە هەردوو کمان، نالەمان یەک خەین
 بەلکو بەم عەشقە، نیشتمان سەرخەین

(۱) لای م. ه. نووسرابوو (کام بەفر وا بەم دەردە ی گەیاندوی) کە دیارە وشە ی بەفر هەلەیه و -کافر راستە.

۳- هەروەها پیرەمێرد لە شیعەرەکانیدا گەلێ جار بەیت یاخود نێو بەیتی وەلی دێوانە ی

شیرین ناوی شەم

پیرەمێرد ئەم شیعەرە ی لە رۆژنامە ی ژینی ژمارە (۶۰۷) ی ئابی سالی ۱۹۴۰ دا بەناوی
 (دەباشانیەو) بلۆکردۆتەو. بەلام لە راستیدا بریتیه لە وەرگێرانی شیعری (بارک الله شەم) ی
 وەلی دێوانە. هەندێ ئالوگۆری تیدا کردووە و لە دواییشدا چوار بەیتی خۆی لە کۆتایی
 شیعەرە کەوێ بۆ زیاد دەکات و لە ماناشدا ئەو بەیتانە لە رەوتی مانای شیعەرە کە ی وەلی دوور
 دەکەوێتەو و لە دلدارییەو دەچیت بۆ نیشتمانێ. دەقی شیعەرە هەورامییە کە ی (وەلی) و
 وەرگێرانی کە ی پیرەمێرد دەنوسین. ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا
 بلۆنە کراوەتەو.

بارک الله شەم^(۱)

بنازوون بەو زات، خولقنايش چون شەم
 نەقاش قودرەت، کێشانیش پەقەم
 جە ی سەر زەمینی، وێنە و میسلت کەم
 جە شەوق پێشان، نوور سوێحدم
 قەوس ئاسمان، پێچ وەردەن چون خەم
 ئەبرۆت چون کەمان، خالق ئەعزەم
 خەدەنگ مەشانۆ، نە دلە ی پر خەم
 دلێت چون ئاهو، مودبەر ماس پەم
 نیم نیگات ئەفسوون جادووی هاروت کەم
 خەدەنگ موژگان چنگ پێکان جەستەم
 بێ پەروا پێکۆ بەجەو و سستەم
 زولفت پۆشنا ئافتاب چون تەم
 وێنە ی زیبایی مەسیحای مەریەم
 پوخسار بەوێنە ی مانگ چار دەهەم
 دەهەن چون حوقە، سەرچەشمە ی زەمزەم
 سی و دوو دندانت مرواری سەر جەم
 لەب یاقوتت پیالە ی عەجەم

سى و دوو مروارى له ده مدا سه رجهم
له پووکی کالآ چه سپیوه مه حکم
واته ی گیان به خش وهک عیسیای مریهم
موعجیزه یه که، خوا کردی که رهه
فه رمانه وایه لای شاهی عه جهه
خالی لای لیوی نوخته ی پرووی خاتمه
له سینهی دوو سیو تازه ی گول به دهه
(مهه) کوژه، بویه، ناویان ناوه مهه
شیرین و بی شیر، شیرین بوی، سه نهه
هیشتا هیچ که سی نه ی ناوه ته دهه
بالا نه مامی نهو توولی ئیرهه
نه مامی عه رهه له سوجه دی داخهه
به خه یال ناف ئاو ده زیتسه دهه
به لام به شیوه ی نه دهه نامه حرهه
ئهه سه راپایه، مه دحیکه زور کهه
له مه بهو لاوه، نه ی توانی قه لهه

«من وه سلّم ناوی، عه شقم ده بی کهه
ئهو ناوی شه مه، من ده وره ی نه دهه
جا وهک په روانه بو بیته به رههه
بسووتیکم به گری گیانم فیداکهه
بوو به به ده خشان ده باشان سه رجهم
بردی، بوو به له عل شیعی مولههه
به لام ئاخ قه دره نازانن چی بکهه
ئاخ ولاته کهه، داخ ولاته کهه»

یاران نهو به هار(*)

پیره میترد دوو جار ئهه شیعه ی وه رگپراوه. جارتیک له ژینی ژماره ۵۶۹ ی حوزه ییرانی ۱۹۳۹ دا
و جارتیکیش له ژماره ۸۶۳ ی مارتی ۱۹۴۷ دا ههردوو جاره که ده ستیشانی کردوه که شیعی

خالت سوله یان که ردش به خاتمه
دوو قه ندیل نوور پیتش مه وچان چهه
دوو سیب سینته، نه ورهس گول به دهه
بیللا وینه شان تاجه به ههشت کهه
خوداوه ند بهی ته ور توش ئاردی فه رههه
ساهه بهی ته رزه نامش نیای شهه
به نامت دنیا رهوشه نهه سه رجهم
نووقت گیان به خشهه، جه خواوه مه رههه

(۱) ئهه دهقه له دیوانی وهلی دیتوانه ی عوسمان هه ورامییوه وه رگپراوه.

وه رگپراوه که ی پیره میترد ۱۹۴۰

شیرین ناوی شهه

چهند خو شه دایکی، ناوی ناوه شهه
ناوی خو ش مولههه، له له وح و قه لهه
دهستی قودره تی، خوا کردی به شهه
تا خوا سورده تی خه لک ته کا ره کهه
له نه قشی خودا، وینه ی ئهو زور کهه
شه وقی ته ویلی، نووری سوچه دهه
قه وس و قه زه چی جه مین خهه به خهه
که وانی برۆی سه ریان داوه ههه
دلئ سه وداکارتر له ترس و خهه
چاو وهک ئهو ئاسکه ی به ناز ته کا رهه
برووسکه ی پۆژی من ته خاتته تهه
برژانگ وهک تیری ئاو دراو به سهه
جه رگی عاشقان، ئه برن به سههه
زولفی به عه تری گه ردنی پیرهه
لووتی ده ستکردی پرگار و قه لهه
سهه گونای وینه ی مانگی چواره دههه
قوتووی له علی ئال، ناویان ناوه دهه

(وهلی دیوانه) یه بهلام له گۆږینه کهی ۱۹۴۷ دا زۆری له شیعره که لاداو و گهلی بهیت و مه بهستی شیعریی خۆی تیکه ل کردووه. بۆ بهروارد ههه سێ دهقه که دهنووسین:

«یاران نه وههار»^(۱)،...

ئه مسال وه به ختم، بێ فه نه وههار
 ئاماو دامن، کۆچ ته لمیت بار
 هه چهنه نیگام کهرد، نه دیم کۆچ یار
 خیلان گشت ئامان وه ریز دامن
 په خش بین وه دامن بارگهی ئیمامان
 نه کۆچ یار بی، نه دهنگ یاران
 وههار وه نه بی، وه ژار مـارـان
 هه گول به رهنگی به ئامانه خاک
 ئهوان گول خه ندان، من دیده نه مناک
 ههه خو نچێ وه نه بی وه په یکانی
 ههه گولێ وه نیش خار هیجرانی
 ههه لالی داخین، وه سه دهزار داخ
 داخ منیان وه دل، هه سه ده تکیشم ناخ
 سونبول چون نیشتهر نیش مه دۆم نه دل
 تیشته رهن جه خار نه پام بهگ گول
 نه رگس مهوینۆ، نه ندووم بهرز مه بۆ
 ئاهر وه جه ستهم، قه قنهس تهرز مه بۆ
 سۆسه نان زوان تانه کیشان لیم
 جه داخ دووری دوور وه لات ویم
 سهیر چه مه ن پیم چون ژار مارهن
 ههه ئید مه نه ون قاچان وه هارهن
 پهی چیش! جه دووری شای (شه) جه مینم
 هاوه خته نه به رشو، گیان شیرینم
 یاران، هامسه ران، ساچۆن مه بۆ چوون
 من (طه بهس) جامه ن، شه کۆت ئه و سهه توون

(۱) ئه شیعره له دیوانی وهلی دیوانه ی عوسمان هه ورامیه وه وه رگیراوه.

* ئه شیعر وه رگیترانه له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.
 وه رگیترانی ۱۹۴۷

یاران نه وههار

ئه مسال وه به ختم، بێ فه نه وههار
 زهوقی زینده گیم بوو به ژاری مار
 دنیا جه دیده م چۆل و تهنگ و تار
 ههه گول به رهنگی، سهه رکیشا له خاک
 ئهوان گول خه ندان دیده ی من مناک
 ههه خو نچه بو من، بوو به په یکانی
 په رهی ههه گولێ، خاری هیجرانی
 ههه لاله داخی به سه ده ههزار داخ
 داخی نا له دل هه سه ده تکیشم ناخ
 گولێ نه ورۆز و لاله و گه زیزه
 سووریان به خوین جهه رگی ئازیزه
 من ئه مسال به ههه شادیم ناشاده
 نه ورۆزم ناوی رهنجم به باده
 رۆله ی شیرین و گشت هاوه لانه
 تهفر و توونا بوون وهک خه یالانه
 به هاری وهی تهو ئیللم لی دوور بی
 له ناو جهه رگمدا گری ته ندوور بی
 سهه خۆزگه م به سال نه وه به ههه پار
 له گه ل گه ل و خویش سهیرانی گولزار
 به هاری ئه مسال جه ستهم په شیوه
 چه وته کاره کهم، نایی له رتیه

وه رگیترانی سالی ۱۹۳۹

یاران نه وههار،...

ئه مسال له به ختم، بێ شه وقه به ههه
 هاتنه خواره وه، کۆچی بارگه دار
 ههه چهنده روانیم نه مدی کۆچی یار

ئەمەش دەقی شیعرەکه و وەرگێڕانەکه یەتی.

مەحبوب جافان(١).....

مەحبوب بێ عەیب، تایفە ی جافان
سەر قەتار پەم، عەنبەر بۆ نافان
سەرکێش پەوێل، موشکێن کالافان
ناهووی مود برماس، مەکان نە هەردە
چووژە ی سونبول چەر، نەسا سل کەردە
خاویر و خالدار (خەتا و خوتەن) مال
تەتار (تایف)، شوخ شیرین خال
وەتەن نەزامەن، سەر بەرز لە ییلاخ
سەیر سەر کوان، سە یادان وە داخ
چەرخی و چەم سیا، جوست و چالاک پەر
شەیدای شکار دۆز، چنگ وە هوناو تەر
لاچین شەش دانگ سەحەر جەلات خێز
شەمقار تێژ بال تەیر توند گوریز
شەمع شاپەسەند گشت سیا یانان
نام تۆن نەبەزم خوسرەوان، خانان
بە شەوق جەمەین (شەم) روخسارەو
کێت نەدا وەدەم گەری نەرەو
بەو قاش قەتران دل پێ ئێشاو
ستوون یانە ی کێت نەکێشاو
بەو دیدە ی سیا ی سورمەسای سیوێنگ
موژانت وەهوون کێ نەکەردەن پەنگ
بەو نیم نیگای ناز بەو لەنجەولار
ئاخر جەرگ کێت، نەکەردەن پار
بەو نیم نیگای ناز پێوار نە پەرد
ئاخر کێت نەکەرد وە تازیز مەرد
بەو بالای ئەو توول وە نەو رەستەو
بەو کۆکۆی کلاف دەستە دەستەو

خێلان هاتنەو گەییە گەرمیان
بەزین لە دەوری دوانزە ئیمامان
نە کۆچی شەم بوو نە شیوێ ئەو یار
عەیشی بەهارم بوو بەژاری مار
گول سەری کێشا لە توێ پەردە ی خاک
گشت گولێ خەندان دیدە ی من فەناک
هەر گول خۆنچە یە بۆ من پەیکانی
هەر پەردە ی گولێ درکی هیجرانی
هەر گوللە یەک داخی بۆ دلەم
هەر هەوێ بەرقی لە رووی مەنزلەم
نەرگس ئەبێنم چاوم کوێر ئەبێ
حەلوای گولە زەرد لەلام سوێر ئەبێ
سەوسەن زبانی تانە ئەکێشی
بەبۆنی سونبول سەرم دەئێشی
سەیری چیمەن لێم وەک نەقسە ی مار
هێندە ئەزانم ئەلێن بەهەر
چونکو لە دووری شای شەم جەمەین
هەر وەختە دەرچی گیانی شیرین
وێنە ی پەژارە ی مەبعوسی مەئوس
بەگریانەو کەوتە هەردە ی طوس
هیوامان کەوتە بەهاریکی تر
زستان دەست ئەژنۆ، نیشته ی گوێ ناگر
هەر ئەوێ چاکە بەئومێد ئەژین
ئومێد نەمێنێ ئێمەش و نابین

نازداری جافان

پیرەمێرد لە ساڵی ١٩٤٧دا ئەم شیعرە ی وەلی دیوانە ی وەرگێڕاوە. چوار بەیتی دوایی
شیعرەکه هی پیرەمێردە. هەندێ جیاوازی لە نێوان شیعرەکه و وەرگێڕانەکه دا هەیە. جگە لەوێ
کە پیرەمێرد ناوی وەلی دیوانە ی نەنووسیوە و شیعرەکه ی بەناوی (هەرپەمە) وە بلاوکردۆتەو.

تومەز دەستی خۆی لێ وەشاننبووم
دلی بەزامی تیر ئیشاننبووم»

کوچکی ههواران

١٩٤٨

پیرەمێرد سالی ١٩٤٨ ئەم شیعەری وەلی وەرگێراوە. بەلام شەش بەیتی خۆی تێهەڵکێش کردووە و لە شۆینی خۆیدا خستوومانە کەوانەو. پیرەمێرد لەم شیعەردا ئاماژەی بۆ ئەو کردووە کە شیعەری وەلی دێوانەییە و ئەم چەند دێرە لێ پێشەکییە کەیدا نووسیوە:—

«رەنگە جاریکی تریش من ئەم نالەیی بەسۆزە وەلی دێوانەم نووسیویشتەو، بەلام چونکو خۆبشم وەک ئەو داخی پشێوی ئێلی جافم لە دلدایە هەموو سالی وادە خێلە و خواری ماله گەورە ئەم شیوەنە بۆ خۆم ئەنووسمەو. هەر منیش ماوم بۆیان بگرم».

شیعەرەکی وەلی دەنووسین و ئنجا وەرگێرانەکی پیرەمێرد:

سەنگ ههواران^(١)، ...

سەنگ سیاسەنگ، سفتەیی ههواران
مەلۆل ماتەم، پەس مەندەیی یاران
چون من هام شەریک، دەرد پەژاران
تۆ سەنگ، یە کام ههوارەن
یە پەیی کێ رەنگت، ئازبەت بارەن؟
سفتەیی سەودای عەشق کامین ئەو هالی
بێ دەنگ و بەدرەنگ، مات و مەلالی
تۆ جەداخ کێ سفتە و سۆزانی؟
پەس مەندەیی ههوار کامین هۆزانی؟
پاس وەچە هجران، کێت نە دڵ داخەن؟
جە هجران کێ بەرکت قەلاخەن!
سەنگ وات سیا، بەخت سەمەمکێش خەم
پەروانەیی پەشیو، دوور کەفتەیی پای شەم
مەر مەزانی، لێلاوێت لێلەن
یە ئەیی جامەسکەن گوزەرگای خێلەن
یۆرت و چراگای خێل جافانەن
جای عەیش و نیشات عەنبەر نافانەن

وێچە دلی کێت نەستانان وە زوور
ئاخەریانەیی کێت نە کەردەن خاپوور
من دێوانە بێم، جە داخ تۆو
داخ نیای وەبان دەماخ جە نۆو

(١) دەقی ئەم شیعەرە لە دیوانی وەلی دێوانەیی عوسمان هەورامییەو وەرگێراوە.

وەرگێرانەکی پیرەمێرد: ١٩٤٧

نازداری جافان...

نەوێ ئەو خالان، سەر ئێلی جافان
سەر جەلەیی رەوێ عەنبەرین تافان
شەوقی پێشانی شیرین کالافان
بەو چاو رەشەیی دڵ پێی ئیشاو
ستوونی رەشمال، کێت نەکیشاو
بەنیم نیگای ئاز، قەدرت پەرورەو
ئازبێز کێت نەکەرد بە ئازبێز مەرورەو
بە شیوەیی شیرین شەم روخسارەو
کێت نەدا بە دەم، گەری نەرورەو
بەو تیری دیدەیی سورمەسای سیوونگ
پەیکانت بەخوێن کێ نەکرد گۆل رەنگ
بەو لارولەنجەیی خەرامانەو
کێت نەدایە خاک بە زامانەو

«من نەمزانیبوو، تۆ واکوشتەو
ریشەیی جەرگ و داو زولفان کەشتەو
بۆ خۆم ئەوێم، بەرپێگای خۆما
لە پێ تیشکێ هات، کێشای بەرووما
بە دەم دەردەو، دڵم راجەنی
ئاوێ دایەو و تیر پێم پیکەنی

ههوارگه‌ی ره‌وێڵ خێڵ مورادین
 ماوا‌ی شه‌وق و زه‌وق زومره‌ی دلشادین
 من هه‌وار شه‌م شای په‌روانانم
 خان خاڵخاسان، سیا یانانم
 پایز کۆچ خێڵ مه‌یان وه‌ دامان
 ته‌شریف ماوه‌ران وه‌ی زێد و زامان
 من سفته‌ی ئه‌و شه‌وق شۆله‌ی شه‌م چاره‌م
 داخین ئه‌و نوور سه‌حه‌ر ستاره‌م
 ئێد که‌واتش پێم، سه‌نگ هه‌واران
 من جه‌ ئه‌و به‌ته‌ر لال بێم جه‌ زوان
 زانام سفته‌ی شه‌وق ئه‌و شه‌م پوخساره‌ن
 داخدار داخمای ده‌ست ئه‌و یاره‌ن
 منیچ نه‌ هیجران شای شه‌م پوخساران
 هابیم وه‌ هام‌ه‌نگ سه‌نگ هه‌واران
 ته‌ن چوون سیاسه‌نگ هه‌واران من
 پادشای خه‌مکیش، خه‌مداران من

(١) ده‌قی ئه‌م شیعره‌ له‌ دیوانی وه‌لی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه‌.

وه‌رگیرانه‌که‌:

کوچکی هه‌واران^(١)

سه‌ختی به‌خت ره‌ش، شوفته‌ی هه‌واران
 مه‌لولی ماتمه‌ دوور که‌وته‌ی یاران
 وه‌ک من هام‌ شه‌ریک خه‌م و په‌ژاران
 تو خوا کوچکی کبێ، له‌ کام هه‌واری
 وا به‌دوودی ئاه، سیا هه‌مباری
 تو له‌ داخی کێ، سووتای سوۆزی
 جیمای ماوا‌ی، کام خێڵ و هۆزی
 راست بلێ داخی کێ له‌ دل‌تایه‌
 بۆ له‌یلی کام ئێڵ به‌رگت سیایه‌

وتی سیا به‌خت، سته‌مکیشی خه‌م
 په‌روانه‌ی په‌شێو، دوورکه‌وتووی پرووی شه‌م
 بۆچی نازانیت، لێلایت لێله‌
 ئه‌م شوپنه‌ ماوا و گوزه‌رگای خێله‌
 شوپن ماله‌ گه‌وره‌ی ئێلی جافانه‌
 هه‌وارگه‌ی په‌ری زوڵف گولانه‌
 پاز که‌م کۆچیان دێته‌ دوو ئاوان
 دینه‌ له‌نجسه‌ و لار نازداری باوان
 «شه‌وقی جه‌مالیان ئه‌دا له‌ پرووی ئاو
 په‌ری ئاسمان ته‌کشینه‌ ژێر داو»
 «که‌ سه‌ر ده‌ردێن له‌ گۆشه‌ی ره‌شمال
 وه‌ک مانگ له‌ هه‌ورا ئه‌نوێن جه‌مال^(٢)»
 «چه‌م و هه‌وارگه‌ پر ئه‌که‌ن له‌ نوور
 هه‌ر چراخانه‌ له‌ نزیک و دوور»
 «هێشتا نه‌یدیوه‌ دیده‌ی ئه‌م ده‌وره‌
 زه‌مه‌مه‌ی عه‌یش و سه‌فا به‌م (طه‌وره‌)»
 «ئه‌ترسم (که‌چ)یی چه‌رخێ رۆژگار
 چاویکی پیسیان لێ بخاته‌ کار»
 به‌ زبانی حال به‌ردی بێ زبانی
 ئه‌مه‌ی گوت منی هینایه‌ گریان
 زانیم که‌ ئه‌ویش یار و هاوده‌مه‌
 وه‌ک من په‌روانه‌ی دیداری شه‌مه‌
 هه‌ردوو به‌ردیکین سفته‌ی دل سهردین
 هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
 «پیرتکی تریش مانده‌ی ئه‌و ده‌وره‌
 گشت سالت ئه‌گری بۆ ماله‌ گه‌وره‌»

(١) ئه‌م شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌مێردی م.ه‌ دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه‌.

(٢) پیره‌مێرد ئه‌م به‌یتیه‌ی له‌ شیعریکی تریشدا به‌کار هێناوه‌ و سه‌ره‌تای شیعری (به‌ندی خاوه‌ری) به‌و به‌یتیه‌ ده‌ست پێکێوه‌وه‌ و ده‌چینه‌وه‌ سه‌ر به‌یتیکی مه‌وله‌وی.

وهرگيرانهكهی پیره‌مێرد:

بێزاري هۆزان

وا بووم به‌شـيـتـي بـيـزاري هۆزان
 بـيـنـه پـي و شوپـنـم خویش و دلـسـۆزان
 مـهـگـهـر له هـهـردهـی نهـجـدم بدۆزان
 ئهـگـهـر يادـم كهـن دۆست و خهـمـخواران
 ياوام له هـهـردان يا له كـۆـسـاـران
 هـهـر جـيـيه خاكي زهـمـيـني تهـر بـي
 هـهـر گردي (كهـلـي) وهـحـشي لهـسـهـر بـي
 ئهـويان نـمـناكي گـيـرياني منـه
 ئهـمـيان كـۆـمـهـلـي ديواني منـه
 ئهـگـهـر بهـم رهنـگـه نـيـشـانـهـم نهـبـي
 نـمـوونـهـي يـانـهـي وـيـرانـهـم نهـبـي
 ئنـجـا بـزانـن بـي سـهـر و شوپـنـم
 گـهـردن ئازاد بـي شـهـمـم له خـوـپـنـم
 هـهـر ئۆبـالـي من بهـئـهـسـتـۆي ئهـو بـي
 بهـختـي من هـهـر شـهـو ئهـو ماـهـي نهـو بـي

ياشا له نۆوه

پیره‌مێرد ئه‌م شیعهری وه‌لی دێوانه‌ی له‌ ساڵی ١٩٣٧دا وه‌رگێراوه. ده‌قه‌كه‌ی ٢٤ به‌یته. گۆرینه‌كه‌ی پیره‌مێردیش هه‌ر بیست و چوار به‌یته. وه‌ك شیعهره‌كانی پێشوو هه‌ندێ جار له‌ به‌یت و واتا و نیه‌ به‌یتدا له‌ شیعهره‌كه‌ دوور كه‌وتۆته‌وه. ده‌قی هه‌ورامی ئه‌م شیعهره‌م له‌ كه‌شكۆلێ (مه‌حموود پاشای جاف) ده‌وه‌ وه‌رگرت، كه‌ به‌رێز (عه‌لی به‌گی حسێن به‌گی جاف) خسته‌یه‌ به‌رده‌ستمان و نه‌ك هه‌ر ئه‌م شیعهری وه‌لی به‌لكه‌ بۆ زۆر ده‌قی هه‌ورامی ئه‌و شیعهرانه‌ی پیره‌مێرد وه‌ری گێراون سوودمان لێ وه‌رگرت. وه‌هه‌ر ده‌قیك له‌ كه‌شكۆله‌كه‌ی پاشای (لای عه‌لی به‌گ) ده‌وه‌ وه‌رمان گرتبێ ئاماژه‌ی بۆ ده‌كه‌ین و به‌راستی ئه‌و جۆره‌ پیاوه‌ دلـسـۆزانـه‌ی وه‌ك عه‌لی به‌گ شایانی هه‌موو رێزێكـن.

ياشا جه نۆوه

ياشا جه نۆوه،...

ياشا نه‌و پایز باوه‌ر جه نۆوه

بێزاري هۆزان

پیره‌مێرد ئه‌م شیعهری له‌ ساڵی ١٩٣٧دا وه‌رگێراوه.

ده‌قی شیعهره‌ هه‌ورامیه‌كه‌ی (وه‌لی) بیست و دوو به‌یته. ئه‌م كرده‌وه‌یه‌ به‌شانه‌ به‌یت و به‌یت و نیه‌ به‌یتی خو‌شی تێكه‌ڵ كرده‌وه‌ لێره‌دا بۆ به‌راورد ده‌قی شیعهره‌كه‌ و گۆرینه‌كه‌ ده‌نوسین. وه‌لی:

بێزیای هۆزان^(١)

ها بیم وه‌ مه‌جنون، بـيـزاي هۆزان
 ئه‌گه‌ر وه‌ دۆزام، به‌یان دلـسـۆزان
 مـهـگـهـر نه‌ هـهـرده‌ی نهـجـدم بدۆزان
 ئه‌رياران يه‌كـي ئه‌و يادـم ئاران
 يا هام جه‌هه‌ردان يا جه‌ كـۆـسـاـران
 هـه‌ر جايه مه‌قام ماواي مه‌جنون بۆ
 مه‌نزله‌گی مه‌جنون، مات و مه‌حزوون بۆ
 ئه‌و مه‌نزله‌ مه‌قام، ئه‌و مه‌نزله‌ جامه‌ن
 ئه‌و ماوا و مه‌كان يۆرت و ماوامه‌ن
 هـه‌ر جايه خاك زه‌مین په‌رنه‌م بۆ
 جه‌ هـه‌ر كۆ كۆمـاي وه‌حـشـيان جه‌م بۆ
 ئه‌وجا، جاي سه‌يلات گريان منه‌ن
 ئه‌و كۆ مـاـكۆ مـاي ديوان منه‌ن
 هـه‌ر سنگـي چه‌گـيـر ده‌س يارم بۆ
 ياران هـه‌ر كه‌س يار خه‌م گوسارم بۆ
 ئامانه‌ت هه‌وال من بپه‌رسان چیش
 مه‌ر ئه‌و بواجۆ حال و تـلـيـم پيش
 ئه‌ر به‌ی نـيـشـانـان نـيـشـانـه‌م نه‌بۆ
 ئاسارێ جه‌ يۆرت وـيـرانـه‌م نه‌بۆ
 تاقی بزنان بـي شـهـرت و شوونـم
 بـي سه‌ودا جه‌ فيكر سه‌وداي مه‌جنونـم

(١) ئه‌م شیعهره‌ له‌ دیوانی وه‌لی دێوانه‌ی عوسمان هه‌ورامیه‌یه‌ وه‌رگێراوه.

کەژ و کۆ و سارا، بیبەستی سەھۆڵ
 نازدار کۆلوانە، ببەستی تە کۆڵ
 بشیوی شادی و خوشی لیاخان
 شەم و باوانی بگرین لە داخان
 ئیلتی مرادی خورپەیی تی کەوی
 لە تاوی سەرما هیچ کەس نەسەرەوی
 بار و بارخانەیی رەویلاتنی جاف
 پۆلی پەری گەل، گشت سورمە کلاف
 بێنە خوارەو لە هەموو سەردا
 بکەوێ شادی و قیبلەم لە تە کدا
 سا بەلکو منیش شای شەم جەببەم
 بە دیدەیی دنیای رەوشەن بێبەم
 یاشا بە حاجەت شای دولدۆل سوار
 رەواکەیی نیاز پەروانەیی هەزار
 جا بەم رەنگە زوو پایز بێتەر
 با دیسان شەم بێبەم لێرە
 هەموو ئیلتی جاف شاد بێ هەر کەسە
 من تەنھا نووری شەمی خۆم بەسە

قیبلەکەم هەیی شەم

پیرەمێرد لە سالی ١٩٤٩ دا ئەم شیعەری وەلی وەرگێراوە. دەقی شیعەرەکەیی وەلی ١٣ بەیتە. لای پیرەمێرد بوو بە ١٨ بەیت. واتە پێنج بەیت یاخود دە دێری لێ زیاد کردووە. هەردوو دەقەکە دەنوسین. هەروەها وەک پێشتر نووسیمان سالی ١٩٤٠ دیسان ئەم شیعەری گۆڕپووە و ناوی ناوە (شیرین ناوی شەم). تکایە بروانە وەرگێرانەکەیی لاپەرە (٩٠).

بارک الله شەم،...

بنازون بەو زات خولقنايش چون شەم
 نەقاش قودرەت، کیشانیش رەقەم
 جەیی سەر زەمینە، وێنە و میسلت کەم
 جە شەوق پێشان نوور سوێحەم
 قەوس ئاسمان پێچ وەرەدن چون خەم

طۆف تەر ئەنگیز پەیدا ببۆو
 نەو نم باران بۆ وەسار و کۆو
 بواری قەترەیی نەو نم نە سەردا
 وەکو کۆی کلاف پەر نە عەنبەردا
 بواری سەردی نەو پایز جەنۆ
 سپی تەم پۆشۆ ساراو کەژ و کۆ
 بشیونۆ زەوق شادی لیاخان
 نە بورج لە یلاخ ئیلان بۆ داخان
 وەرنە گشت ئیلتی، ئیلت مرادی
 بەیان وەدامان وە زەوق و شادی
 رەم رەم رەویلاتن تەلمیت دار جاف
 پۆل پۆل قەتاران کۆی کەوتوون کلاف
 بەیان وە دامان قیبلەم جە نیشان
 شادبان وە مەکان قەدیم جای ویشان
 تا منیچ وەدین شای شەم جەمبەم
 رۆشن بۆ دیدەیی دنیای پێ و بێم
 یاشا وە حاجەت شای دولدۆل سوار
 حاسل کەیی مراد پەروانەیی هەزار
 زوو بەیۆ هەوای پایز جە نۆو
 تا دیدەم وە دین شەم شاد ببۆو
 ئەوان شاد وەزەوق، من شاد وەشەم بام
 تا ساکن بەخەیر چەرخ هەفتەم بام

وەرگێرانەکەیی پیرەمێرد:

یاشا لە نوێو،...

پایزکی نوێ، بێنە لە نوێو
 بیکا بەتۆف و رەهیلەیی باران
 لافاو هەلسینێ لە کۆساران
 باران بباری بەخوێر لە سەردا
 بە تۆی کلافەیی پەر لە عەنبەردا

ئەبرۆت چون کەمان خالق ئەعزەم
خەدەنگ مە شانۆ نە دلە ی پر خەم
دلت چوون ئاهوو مودبر ماس پرەم
نیم نیگات ئەفسوون جادووی هارووت کەم
خە دەنگ موژگان چنگ پیکان جەستەم
بێ پەرەوا پیکۆ بەجەور و ستەم
زولفت پزشنا ئافتاب چوون تەم
وینە ی زیبایی مەسیحای مەریەم
پرووخسار بەوینە ی مانگ چاردهەم
دەهەن چون حوقە ، سەر چەشمە ی زەمزەم
سی و دوو دندانت مرواری سەرجهەم
لەب یاقووتت پیالە ی عەجەم
خالت سولەیمان کەردش بەخاتەم
دوو قەندیل نوور پێش مەواچان چەم
دوو سیب سینەت نەورەس گول بەدەم
بیللا وینەشان تاجە بەهەشت کەم
خوداوەند بە ی تەور توش ئاردی فەرەم
سا هەر بە ی تەرزه نامش نیای شەم
بە نامت دنیا رەوشەنەن سەرجهەم
نوتقت گیان بەخشەن جە خواوە مەرەم

وەرگێڕاوە کە:

قیبلە کەم هە ی شەم
خۆت بەشیوە ی شەم ناوە کەبشت شەم
نەقاشی سروشت تا کیشای رەقەم
نەقشی وا نییە بۆ بێ نیشی کەم
جەببنت فەجری سپی سووچدەم
قەوس و قەزەجی لە سەردا بۆ خەم
برۆت دوو قەوسە هەردوو سەریەهەم
دل و دەروونم پر لەخەم و هەم

دیدهت دیدە ی ئاسک سل کردووی بەرەم
پیتچی پرچەکەت بەپیتچ وەک ئەرقەم
برژانگت وەک تیر ئاودراو بەسەم
لە ئەنگاوتندا پر زۆر و ستەم
ئەگریجەت زولمات بەحەیات پر تەم
لوتت بەپرگار درا لە قەلەم
گۆنات دوو مانگن حەوت حەوت چواردهەم
دەمت نوقتە ی وەهەم پر ناوی زەمزەم
سی و دوو ددانت جەواهییری جەم
شاباشی جلەدی مولکی جەم سەرجهەم
دەنگت رۆح ئەدا وەک عیسای مریەم
خوا ئەو موعجزە ی پێ کردووی کەرەم
لێوت یاقووتی کانی سەر ئادەم
بۆ زامی دلی عاشقان مەرەم
لە راستی رازت سەد سووچان ئەبکەم
هەر چەند تەعریفی بکەم هیشتا کەم
خالت بۆ سەجعی سلیمان خاتەم
وا سلیمان خستە ژێر قەدەم
دوو سیوی سەردەشت تازە ی گول بەدەم
لەسەر سنگتایە ناویان ناون مەم
سەرگەردی مەمت خاتوو زینی مەم
وەلی دێوانەت داگیر کرد لە شەم
بالات بەئال و والا وەک عەلەم
گا لەرزان، گا لار، گا راست و گا خەم
سەرپات شیوە ی رۆژتیک ی بێ تەم
بە تەمی عەلەم ئەخاتە ماتەم
بنازم بەسونع خەلاقی عەلەم
شەمی هەلگیرساند ناویشی نا (شەم)

یاران تاریکه، یاران تاریکه
 ئیمسال بیناییم، لیل و تاریکه
 روشتهی زنده گیم خاو و تاریکه
 دل له شه پۆلی خه مدا خه ریکه
 عالم به شه وقی فه سلی نه وه هار
 که وتۆته سه یران چیمه ن و گولزار
 من له به هاردا شادیم ناشاد بوو
 کز و نائومی د ره نجم به باد بوو
 بولبول شاد به گول من ره نجه پۆ بووم
 ناکامی ژین و به هاری نو بووم
 ئیمسال نه وه هار خوشتر له سالان
 پازاندوویه وه په نگی گوللان
 هه ردوو هه له ت و لوتکه ی هه واران
 سه وز و سوور پۆشن باشتر له جاران
 من گول و گولزار له چاوما خار بوو
 سه وزه ی نه ورۆزی لام ژه هری مار بوو
 ته لی وه نه وشه م، لا سه رنگوون بوو
 گولاله م له لا داخی ده روون بوو
 په لکی یاسه مه ن شیوه ی شه می بوو
 ئهمدی به سه سه رت دیدم ته می بوو
 به هار هات و شه م له لای من دوور بوو
 وه ک په روانه ی کویر دیدم بی نوور بوو
 سه د خوژگه و سه سه رت به به هاری یار
 هه موو به بیانیه ئهمدی بالای یار
 ئیمسال نووری شه م نه یدا له چاوم
 دوور له دنیا و دین نائومی د ماوم

یاران تاریکه

وهه لی (۱):

هامسه ران تاره ن....

ئه مسال نه وه هار نه دیدم تاره ن
 زه وق زنده گیم، چون ژار ماره ن
 دنیا نه دیدم (وادی القه هار) نه
 گشت عالم نه وه دخت فه سل نه وه هار
 شاد مه بۆ وه زه وق گولان گولزار
 من ئه مسال وه هار شادیم ناشاد بی
 په ریشان جه گشت، ره نجم وه باد بی
 بلبل شاد وه گول، من ره نجه پۆ بیم
 ره نجه پۆ جه زه وق وه هار نو بیم
 ئه مسال نه وه هار فیه شته ره جه سالان
 پازانش په ونه ق په نگی گوللان
 هه ردان هه له تان، ساران، هه واران
 خه میه گول پۆشان خاسته ره نه جاران
 من هه ر کا ویه نه دیدم خار بی
 هه ر سه وزی وه نه م وه ژار مار بی
 هه ر چه مه ن سه ودای جوانیم چاخ که رۆ
 هه ر لالی سه ردا، ده روون داخ که رۆ
 هه ر شکۆفی شه وق شیوه ی (شه م) پیش بی
 مدیه و نه پیشدا خاترم پیش بی
 وه هاری وه ی ته ور، ئه وه جه لام دوور بی
 چمان نه دیدم نیش زه نبوور بی
 من وه شله یم وه سال نه وه وه هار پار
 هه ر رۆسوب سه حه ر مه دیام بالای یار
 وه هار ئه مسال په شیوه جه سه ته نان
 دوور جه دنیا و دین ئاوات وه سه ته نان

(۱) دهقی شیعه که ی (وهه لی) مان له دیوانی وهه لی دیوانه ی عوسمان هه ورامیه وه وه رگرت.

ها وهختنه بهرشۆ گيان شیرینم
تا ئه وړۆ که خیل مه یان وه دامان
من هام نه سزا و جهور بئ سامان
هه موشکل گوشاد بدۆم مرادم
وه رنه تا مه ردهن خاتر ناشادم

(۱) دیوانی وهلی دپوانه، عوسمان هه ورامی - لاپه ره ۷۹ .

وه رگپرانه که ی پیره میترد:

هه ر من ناشادم، هه ر من ناشادم
هه موو که س شاده، هه ر من ناشادم
هه ر من ناگاته لای خوا دادم
هه ر من نائومی د قاپی مرادم
هه ر من یاره که ی به ختم تۆراوه
هه ر من شهش ده ری نه رد م گیراوه
هه ر من وا چه وته فه له ک به به ختم
هه ر من گیرۆده ی عه زابی سه ختم
هه ر من چه رخی چه پ وا لیم به قینه
هه ر من ناله سه خت جیگه م زه منیه
هه ر من ئه ستی رده م ره شه سه ریه سه ر
هه ر من فریشته م وئله ده ریه ده ر
هه ر من ئیقبا لم شوین نه هات که وته
هه ر من سه رگه ردان ریی راستم چه وته
هه ر من گه رد و خول پئی توونا و توونم
هه ر من باده نوش جامی مه جنوونم
هه ر من وه ک بولبول وه سلّم یه ک فه سلّه
هه ر من سی فه سلّه ی عومرم بئ ئه سلّه
هه ر من هه راسان پای هه رده و توونم
هه ر من له یاری خه م سه رنکوونم

هه ر من ناشادم (۱)

وهلی:

هه ر من ناشادم،...
گشت عالم شادن، هه ر من نا شادم
هه ر من نه یوان وه لای هه ق دادم
هه ر من ناموراد قاپی مورادم
هه ر من بازی باز، نه ردهن نه باره م
هه ر من رای شهش ده ر، به ندهن نه چاره م
هه ر من ناسازهن، فه له ک وه به ختم
هه ر من گیرۆده ی ئازار سه ختم
هه ر من چه رخی چه پ چه نیم وه قینه
هه ر من تاله م په ست خاک زه منیه
هه ر من ستاره م سیایی نه سه ر
هه ر من فریشته م، که فته نه ده ریه ده ر
هه ر من ئیقبا لم خاویر و خه فته نه
هه ر من نه رووی ئه رز رای راسم چه فته نه
هه ر من خه می ده ی، ده ور گه ردوونم
هه ر من جورعه نوش جام مه جنوونم
هه ر من په روانه ی په شیو حال جه سته م
هه ر من په ر سفته ی خه مناک و خه سته م
هه ر من چون بلبّ یه ک فه سلّم وه سلّه
هه ر من سی فه سلّ عه مرم بئ ئه سلّه
هه ر من رۆی ره وشه نه وه دیدم تاره نه
هه ر من زینده گیم چون ژار مار نه
هه ر من گرفتار جه ور عازاوم
هه ر من په ری دۆست دیده لیلاوم
هه ر من سزا کیش دوود داخانم
هه ر من چه مه رای رای له یلا خانم
هه ر من په ری دۆست له یلاخ نشینم

وادهی من و تۆ دیوان خـوا بۆ
مهـر من جهـو دیوان دادم رهـوا بۆ
وهـرنه هائیسه تۆم بهـسلامهـت
با ئهـی ههـق مانهـو تا رۆی قیامهـت

(۱) دیوانی وهلی دێوانه، عوسمان هه‌ورامی لایه‌ره ۸۳ .

وه‌گێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

هه‌ی شه‌می شه‌وان، هه‌ی شه‌می شه‌وان
هه‌ی شه‌می به‌شه‌وق چل چرای شه‌وان
هه‌ی زینده‌گی من، هه‌ی رۆحی ره‌وان
هه‌ی گلینه‌که‌ی دیدهی بێ خه‌وان
هه‌ی وه‌ک به‌ختی من سه‌رگه‌شته‌ی سارا
هه‌ی زوڵف پر له‌ بۆن عه‌نبه‌رین سارا
هه‌ی ئاسکی سرکی له‌ سیبه‌ر سلکه‌ر
هه‌ی هه‌وا‌ی به‌رزی ئیلاخان له‌سه‌ر
هه‌ی عه‌نبه‌رین خال سۆسه‌نی کلّاف
هه‌ی رووناکایی ره‌شمالانی جاف
هه‌ی من په‌روانه‌ی په‌رسووتاوی تۆ
هه‌ی من گه‌یروده‌ی زوڵفی خاوی تۆ
تۆ جارێک نایه‌ی به‌سه‌ر وه‌ختی من
گوێ ناگری له‌ ئاه، زامی سه‌ختی من
ناپرسی ئاخـو، من بێ تۆ چۆنم
بێ باکی له‌تین قه‌رچه‌ی ده‌روونم
هه‌وا‌ی کوپه‌ستان و بۆ بووه‌وه
حه‌یفت کرد منت له‌بیر چووه‌وه
بێ مروه‌تیت کرد ئه‌ی شه‌م ده‌رباره‌م
من بۆ تۆ قه‌یسی سیاه ستاره‌م
وه‌عدی من و تۆ دیوانی خوا بیت
مه‌گه‌ر ئه‌و رۆژه دادم ره‌وا بیت

هه‌ر من به‌په‌رداخ وێلی داخانم
هه‌ر من چاوه‌روان ریتی ئیلاخانم
هه‌ر من به‌بێ دۆست ئیلاخ نوشینم
نزیکه ده‌رچیت، گیانی شیرینم
تا ئه‌و رۆژه‌ی خیل ئه‌گه‌ریته‌وه
من ده‌رگای شادیم لێ ناگریته‌وه
مه‌گه‌ر خوداوه‌ند بدات مرادم
ئه‌گینا هه‌تا مه‌حه‌شه‌ر ناشادم

هه‌ی شه‌می شه‌وان (۱)

وه‌لی:

هه‌ی شه‌می شه‌وان،...
هه‌ی شه‌م پر شه‌وق، چل چرای شه‌وان
هه‌ی زینده‌گی من، هه‌ی رۆحی ره‌وان
هه‌ی مه‌ردومه‌ک دیده‌ی بێ خه‌وان
هه‌ی ئاهووی مودبر نه‌ سایه‌ سلکه‌ر
هه‌ی هه‌وا‌ی به‌رز له‌یلاخان نه‌ سه‌ر
هه‌ی عه‌نبه‌رین خال سۆسه‌ن کلّاف
هه‌ی رۆشنایی سیامال جاف
هه‌ی من په‌روانه‌ی په‌ر نه‌ تاو تۆ
هه‌ی من گه‌یروده‌ی زوڵف خا و تۆ
تۆ جارێ نامای وه‌ سه‌ر وه‌خت من
گۆش نه‌دای به‌ ئاه، زام سه‌خت من
نه‌ په‌رسای داخـو من په‌ی تۆ چۆنم
بێ باک بای جه‌تین قه‌رچه‌ی ده‌روونم
هه‌وا‌ی له‌یلاخان ده‌ماخ که‌ردی شاد
به‌خوا حه‌یفت که‌رد منت شی جه‌ یاد
بێ مروه‌تیت که‌رد ئه‌ی شه‌م ده‌رباره‌م
من په‌ی تۆ قه‌یسی سیا ستاره‌م

ئەگینا ئیستا تۆ بەسەلامەت
وا ئەم ھەقە ی من کەوتە قیامەت

یاران لە جەرگم

لە دەقی ھەورامی شیعەرەکە ی دەلی دێوانەدا شیعری (یاران لە جەرگم و یاران وەسیەتم ئەمە
بێ لاتان)، یەک شیعەر. بەلام بەھۆی نەشارەزایییەو لە دیوانی دەلی دێوانە ی (مەحمود خاکی
و.س.ع. شادمان) دا کراوە بەدوو شیعەر. لێرەدا دەقی راستی شیعەرەکە و گۆڕینەکە ی پیرەمێردیش
دەنوسینەو.

یاران نە جەرگم (١)

یاران نە جەرگم،.....

تیر (شەم) ئەمشەو دریا نە جەرگم
بەو خەدەنگ ئاما، ئاکام مەرگم
شەھیدم کەفەن مەکەن وە بەرگم
شەھید وەبێ غەسل، بێ کەفەن خاسەن
ھەر کەس شەھیدەن، ھون بێ قەساسەن
تەنیا بەھون زام جەرگەو
بەسپاردیم وە خاک ھون وە بەرگەو
با بەو ئەندام گۆل ڕەنگیمەو
پەروانە ئاسا بێ دەنگیمەو
شوشتن نەگیلتو ھون زامانم
بە ی تەور پەسەند گشت شەھیدانم
بەلام وەسیەتم ئێدەن جەلاتان
ھەر چەند کەفتەن دوور وەلاتان
با گۆتۆم تەنیا، جە رای خیلان بۆ
نزیك ھەوارگە ی سەر ڕەویلان بۆ
میلێ بەئەنداز، بەژن و بالای شەم
بنیەن جە فەرەم، بەبێ زیاد و کەم
تاقی بەوینە ی، تاق برۆی ئەو
کە سوجدەگاہ گیانم بۆ بەشەو

بنویسن بەھون جەرگ سەر کەردەم
کەمن بەتیر شەست شەم مەرگم
پە ی چیش ئەو شەمە تاتار چینەن
جە زێد بێزارەن، جەبەل نشینەن
بەلکم ئەو قیبلەم جە ڕاگوزاری
راش گنۆ، وە سەر گۆتۆی من جاری
بزانۆ زەدە ی شەست ویشەنان
داخ وە گل بەردە، حەسەتکێشەنان

(١) ئەم دەقە لە دیوانی دەلی دێوانە ی عوسمان ھەورامییەو وەرگیراوە.

وەرگیرانەکە ی پیرەمێرد:

یاران لە جەرگم، یاران لە جەرگم
تیری شەم ئەمشەو، درا لە جەرگم
بەو تیرە گەییە ئاکامی مەرگم
شەھیدم کەفەن مەکەن بەرگم
من ئەو شەھیدەم بوومە پێناوی
ئەو شەھیدە کەفنی پێ ناوی
ھەروا بەخوینی زامی جەرگەو
بەنێنە ژێر خاک، خوین بەرگەو
با بەو ئەندامە ی گۆل ڕەنگیمەو
پەروانە ئاسای بێ دەنگیمەو
شتن نەگۆڕی خوینی زامانم
بەو پەسەندی ناو شەھیدانم
بەلام وەسیەتم ئەمە بیت لاتان
ھەر چەند کەوتوومە دوورە ولاتان
تەنیا گۆڕەکم لە پیتی خیلان بێ
نزیك ھەوارگە ی سەر ڕەویلان بێ
کێلێکی بەرزی بەقەت بالای شەم
لە ژوور سەرم بیت بێ زیاد و بێ کەم

بێ خوردي رۆوان، بێ خاوی شهوان
 په‌فیی زومره‌ی ده‌یری سه‌ر کوان
 شین و واوه‌یلا و زام په‌ر نه‌سه‌—
 فه‌ریاد نه‌به‌رد، ئیش کۆنه و نو
 یه‌ک یه‌ک جه‌م که‌ردم، ته‌مام سه‌راسه‌ر
 ئه‌و وه‌هون دڵ، نویشته وه‌ ده‌فته‌ر
 وات من مه‌جنوونم، تو دێوانه به
 هامرای وه‌حشییان بیدیانه به
 ئاله‌م گشت ته‌مام یه‌کسه‌ر مزانو
 که‌س نه‌ بیه‌ش تا‌قه‌ن جای ئه‌و به‌سانو
 من که‌ردم که‌رام جه‌ ویم خورد و خه‌و
 هابیم وه‌ وارس، نیشتام نه‌جای ئه‌و
 به‌لێ خه‌مم هه‌ن ئه‌ی دنیای فانی
 هه‌م فانی که‌رو مه‌جنوون سانی
 فرۆزان ده‌ور دنیا پامال بو
 وه‌بێ من یا‌گه‌ی مه‌جنون به‌تال بو

(١) ئه‌م شیعری وه‌لی چواره به‌یته. به‌لام له وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرددا بووه به‌هه‌ژده به‌یت، دیاره که‌ چوار به‌یتی
 لێ زیاد کردوه وه‌ هه‌ندێ جیاوازی له نێوانیاندا هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامیه‌یه‌که‌ له دیوانی وه‌لی دێوانه‌ی
 عوسمان هه‌ورامیه‌یه‌وه وه‌رگێراوه.
 وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

یاران مه‌جنوونم

یاران مه‌جنوونم، یاران مه‌جنوونم
 دێوانه و واریس، قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکی‌شی زووخ نو‌ش زامی ده‌روونم
 وه‌ک مه‌جنوون وێل و ئاواره‌ی توونم
 مه‌جنوون خه‌فته‌ی، کرد بو به‌قنیات
 پیاله‌ی مه‌رگی چه‌شته که‌وته رووی مه‌مات
 شیتێ و خه‌مباری و مه‌حروومی و به‌سال
 دای به‌من به‌ئیرس کردی به‌هاو‌حال

تا‌قی‌کی‌ش وێنه‌ی تا‌قی ئه‌برۆی ئه‌و
 که‌ سو‌جده‌گاهی گیانم بێت به‌شه‌و
 بنووسن به‌خوین جه‌رگی سه‌ر کردووم
 که‌ من به‌تیری ده‌ستی شه‌م مردووم
 چونکه‌ ئه‌و شه‌مه‌ تاتاری چینه
 له ده‌شت بێ‌زاره هه‌وار نشینه
 به‌لکه‌ هه‌لکه‌وێ له‌رێ گوزاری
 پێگه‌ی بخاته سه‌ر گۆرم جاری
 بزانی کو‌شته‌ی ده‌ستی خو‌به‌تی
 له خا‌کا مه‌یلی په‌نگ و بو‌به‌تی
 جوابی سو‌تالی گۆریشم وایه (١)
 دیاری مه‌حشه‌رم شو‌ری له‌یلایه

(١) ئه‌م به‌یته له ده‌قی شیعره‌که‌ی (وه‌لی) دا نییه. دیاره که‌ شیعری (پیره‌مێرد) ده‌.

یاران مه‌جنوونم (١)

یاران مه‌جنوونم،...
 دێوانه، واریس قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکی‌ش زو‌خ نو‌ش زام نه‌ ده‌روونم
 وێنه‌ی مه‌جنوون وێل ئاواره‌ی توونم
 ئه‌و‌رکه‌ مه‌جنوون زو‌خ زام قنیات
 جو‌رعه‌ی ئه‌جهل چه‌شته، شی نه‌رو‌ی مه‌مات
 من که‌رد به‌وارس، خاس و که‌سه‌ ویش
 گشت وه‌ من سه‌په‌رد، هه‌رچی ئاما پێش
 خه‌م چه‌نی هه‌جران، په‌ژاره و خه‌یال
 ئاخ و داخ و ده‌رد، د‌ل‌گ‌یری مه‌لال
 وێلی و چو‌ل گه‌ردی و سه‌رگه‌ردان سه‌ر
 سه‌ودا و سیاسه‌ت یه‌ک جه‌ یه‌ک به‌ته‌ر

(١) لهو نيوه بهيتهدا بهناشکرا دياره که چۆن پيره ميترد ويستويه تي بههۆي شيعري دلداري وهلييه وه مه بهستي سياسي خۆي دهريپيت.

ئۆف برينداره

به لاي منه وه ئهم شيعره، ئه وهنده ئوسلوب و واتاي پيره ميتردي تيايه رهنكه شيعري پيره ميتردي بيت و لاسايي وهلي ديوانه ي كرد بيته وه. جگه له وه ي له هيچ لايه كه وه دهقي هه وراميه كه ي ئهم شيعره ي وهلي چنگ ناكه وييت و ته نها ئه وه ي پيره ميتردي تا ئيستا له ئارادايه .

ئۆف برينداره

ئۆف برينداره، ئۆف برينداره
تۆي جـهـرگي منه، وا برينداره
هه ر چاوي منه، له خه و بـيـزاره
هه ر دلي منه پر له هاواره
هه ر ناھي منه سه ماي گرتووه
سه قفي گه ردووني کون کون کردووه
هه ر ناله ي منه دنياي بيـزـران
ناقووسي ديـري به شيـوهـن زپان
شيـوهـني منه به كه ژ و كووه
دهم به هاواري لهـيل و پـۆـږـوه
تا ئه و پـۆـږـه ي خـيـل ديـته خـواـره وه
پرووي شهـم ئهـبينم له كهـنـاره وه
هه روا سهـرشـيـت و خوـيـنيـه بهـرگم
له هيـجـراـني شهـم حهـسهـرت بهـمهـرگم

چۆل نشينه خۆم (١)

وهلي:

چۆل نشين ويم،.....

چون قهيس مه جنوون، چۆل نشين ويم

خهـم و هيـجـران و پهـژاره و مهـلال
ئاخ و داخ و دهرد، پهـشـيـوي خهـيال
ويـل و چۆـلگهـردی و بهـلای ئيـخهـگر
سهـودای سـيـاسهـت يهـک لهـيهـک بهـدتر (١)
ئادابي مهينهت جهفای پۆژگار
کزه و سۆزه و تاو دلای بي قهـرار
برسيـتي پۆژان، بي خهـوي شهـوان
فرميـسکي ديدهـي وهـک ئاوي رهـوان
شين و واوهـيلاي زامي هاـتـوهـ سو
هاواري ئازار زامي کـوـنه و نو
گردي کردهـوه يهـک يهـک سهـراـسهـر
به خوـيـني دلي نووسيـيه دهـفـتهـر
دای بهـمن وتی، جيـنـشـينـم به
لهـسهـر ئهـم ئيـرسهـ تو ئهـمينم به
ئـيـستا مهـجنوون مرد من له جيـيـي ماوم
زۆري عهـشـقي خوـم ئهـمهـي پيـداوم
زۆرکـهـس ههـولـي دا، کهـس لايهـق نهـبوو
هيچ کهـس بهـدليـي پاک عاشق نهـبوو
خهـو و خوـراکم لهـ خوـم حهـرام کرد
لهـگهـل چهـپگهـردی چهـرخا دهـرم برد
تاكو ئهـم فيـزهـم لهـوهـوه دهـست كهـوت
قابـيـليهـتي، جنوونم بهـرکـهـوت
ئای مهـجنوون پـۆـخت بهـجهـنتهـت شاد بي
چاکهـي توـم تا مهـرگ ئهـبي لهـياد بي
بهـلام ئهـترسم ئهـم دنياي فـاـني
هيـنده نهـژيـني مهـجنووني سـاـني
سهـدای جنووني پهـي دهـرهـدهـر بي
جگهـر گوـشهـکهـم، ئاھ دهـرهـدهـر بي

چۆل نشینه خۆم، چۆل نشینه خۆم
 چوون قه یسی مه جنوون چۆل نشینه خۆم
 بهختی سیا و شووم دڵ خه مینه خۆم
 مه حروومی دیدار دنیا و دینه خۆم
 ئاره مندهی دوور بێ دیا نه خۆم
 ره فیهقی وه حشی و یران یانه خۆم
 سه رسامی سادار زه دهی دیوه خۆم
 پابهستی زنجیر مه کر و رتیه خۆم
 دوور که فتهن وه تن هه راسانه خۆم
 مه حروومی مه جلیس گشت خاسانه خۆم
 سه رتاپا سفتهی گره ی ناره خۆم
 دڵ پاره ی قولاپ نیشی پاره خۆم
 قامهت خه م زه ده ریسوای عامه خۆم
 شه یدای بیهوشی عه قل و فامه خۆم
 وه تیری تانه ی ناکه سانه خۆم
 ده ستاخ هه رده ی کوردستانه خۆم
 مه حبووسی زنجیر، خه یالانه خۆم
 مایه ی فیکر و هوش وه تالانه خۆم
 پروو زه ردی دیوان هام سه رانه خۆم
 گیرۆده ی مهینه ت دڵ گرانه خۆم
 بێ قه در و قیه مه ت جه لای ناسه خۆم
 ته ن لوختی عوریا ن بێ کراسه خۆم
 گیرۆده ی فه رهنگ تازه دیله خۆم
 که شتی شکسته ی به حر نیله خۆم
 مایه ی لا و برده بێ ها و مال ه خۆم
 دڵ سیا قه قنه س کوی زوخاله خۆم
 شه رمه نده ی عه شره ت سه ر ئه قگنده خۆم
 پروو سیای ده رمال خودا و به نده خۆم

بهخت سیا و شووم، دڵ خه مین و یم
 مه حرووم دیدار، دنیا و دین و یم
 ئه رامهندهی ده ور، بێ ویا نه و یم
 ره فیهقی وه حشی، و یران یانه و یم
 پابهستی زنجیر، مه کر لیه و یم
 سه رسام و سادار زه دهی دیوه و یم
 دوور که فتهی وه تن هه راسان و یم
 مه حرووم مه جلیس گشت خاسان و یم
 سه رتاپا سفتهی گره ی نار و یم
 دڵ پاره ی قولاپ نیش یار و یم
 قامهت خه مزه ده، رسوای عام و یم
 شه یدای بێ هوش و عه قل و فام و یم
 وه تیر تانه ی ناکه سان و یم
 دۆساخ هه رده ی کورده ستان و یم
 مه حبووس زنجیر خه یالان و یم
 پروو زه رد دیوان هام سه ران و یم
 گیرۆده ی مهینه ت دلگران و یم
 بێ قه در و قیه مه ت جه لای ناس و یم
 ته ن لوخت عوریا ن بێ کراس و یم
 گیرۆده ی فه رهنگ تازه دیل و یم
 که شتی شکسته ی به حر نیل و یم
 مایه لا و به رده، بێ ها و مال و یم
 دڵ سیا قه قنه س، کوی زوخال و یم
 شه رمه نده ی عه شره ت سه ر ئه قگنده و یم
 پروو سیای ده رمال خودا و به نده و یم

شه‌می شیفا به‌خش شایی پهریان
 ده‌لیله‌ی قه‌تار، دیده‌ی قه‌ترانان
 راز وینه‌ی نه‌بات رهن‌دی روه‌ی‌لان
 ناز و نه‌زاکه‌ت، نازداری خیلان
 جه‌یرانی هه‌رده‌ی په‌روه‌ده‌ی ئی‌لاخ
 عاشقانت پر دهر، راوکه‌ران به‌داخ
 ئاسکه‌که‌ی گه‌رمیان هه‌رده و هه‌لات سه‌یر
 شاهینی شه‌ش دانگ، شوخی دیده‌ی ته‌یر
 داخی تو‌ناوته له‌ریشه‌ی جه‌رگم
 سارپژ نابیت تا سه‌ر واده‌ی مه‌رگم
 من خه‌شیم راوکه‌ر تو‌چاکی نیچیر
 هه‌ر چهند هه‌ولم دا بۆم نه‌هاتیه‌ گیر
 مه‌ر ئه‌و خوایه‌ی به‌خشنده‌ی که‌ره‌م
 هه‌رخو‌ی من و تو‌دلشاد کا به‌هه‌م
 ئه‌گینا وا من شوینم سه‌حرایه
 تا ئه‌مرم پیشه‌م هه‌ر واوه‌ی‌لايه

به‌کۆی زوخال بیت

ده‌قی شیعره‌که‌ی وه‌لی هه‌شت به‌یت، له‌ وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرددا بۆته ده‌ به‌یت.
 وه‌لی:

قیبله‌م زوخال بۆ، (١) ...
 یانه‌ی باوانت، وه‌ کۆی زوخال بۆ
 دایه‌ت نابینا، زوانش لال بۆ
 باوه‌ مه‌ده‌بای، شادیت به‌تال بۆ
 هانام به‌و خودای، بێ ته‌ناف مالهن
 ئه‌رجه‌ من سه‌رده‌ی مه‌یلت خه‌یاله‌ن
 دوور جه‌ بالای تو‌باوانت چۆل بۆ
 چون قه‌یس ئاسا و که‌لپۆس نه‌کۆل بۆ
 به‌ی ته‌ور بێ که‌س، بای که‌ست نه‌مانۆ

په‌ری ر‌ه‌شمالان

ناونیشانی ده‌قی ئه‌م شیعره‌ی وه‌لی (شای سیا یانان). له‌ وه‌رگێرانه‌که‌ی (پیره‌مێرد) دا بووه
 به‌ (په‌ری ر‌ه‌شمالان) شیعره‌که‌ی وه‌لی ده‌ به‌یت و وه‌رگێرانه‌که‌ی نو‌به‌یت.

شای سیا یانان (١)

شای سیا یانان، شای سیا یانان
 شوخ شیرین شه‌وق، شای سیا یانان
 (شه‌م) شیفا به‌خش، شادی په‌روانان
 سه‌رکیش ر‌ه‌وێل، دیده‌ی قه‌ترانان
 ته‌تار (طایف)، تایفه‌ ته‌تار
 سپی ماس سل، سوب نه‌سه‌ر قه‌تار
 راز ر‌ه‌زی نه‌بات، ر‌ه‌ند ر‌ه‌وێلان
 ناز و نه‌زاکه‌ت، نازدار خیلان
 جه‌یران چه‌ریده‌ی وه‌رده‌ی له‌یلاخ
 دلگیران وه‌ده‌رد سه‌یادان جه‌داخ
 ئاهوی گه‌رمه‌سیر، هه‌رده و هه‌لات ده‌یر
 شاهین شه‌ش دانگ، شوخ دیده‌ی ته‌یر
 داخی تو‌نیای وه‌ریشه‌ی جه‌رگم
 سارپژ نه‌ بۆ تاوه‌رۆی مه‌رگم
 من ناشی سه‌یاد، تو‌سه‌ید قۆچاخ
 به‌رشیت جه‌ده‌ستم، سه‌د جار ئاخ و داخ
 مه‌ره‌م خوداوه‌ند که‌رامات بێ شو
 ئه‌م جار شاد که‌رۆ دیده‌ی من به‌تۆ
 وه‌رنه‌ من سه‌یاد سه‌رگه‌شته‌ی سارام
 جه‌داخت تا مه‌رگ جه‌هجران دارام

(١) دیوانی وه‌لی دێوانه، عوسمان هه‌ورامی لاپه‌ره ٥٦

وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

په‌ری ر‌ه‌شمالان، په‌ری ر‌ه‌شمالان
 ئه‌ستیره‌ی گه‌شی بورجی ر‌ه‌شمالان

كه پيره ميژدى وهري گيژاون

ئاي تيرى تانه

پيره ميژدى له سالى ١٩٤٨دا له ژماره ٩٣١ى رۆژنامه كهيدا ئهم شيعرهى بلاو كردۆته وه. بهلام نهى نووسيوه كه شيعرى (بييسارانى)يه. ئيمه دهقى هه ورامى شيعره كه مان دۆزيبه وه و شيعرى (بييسارانى)يه. ليژدها شيعره كهى بييسارانى و وه گيژاڤانه كهى پيره ميژدى بلاو دهكهينه وه. شيعره كه شەش بهيته. پيره ميژدى چوار بهيتى خۆى بۆ زياد كردوه و له مه بهستى بنه رتهى شيعره كه لای داوه. شيعره كه سكالايه كى دلداريبه و ئهم كردويه به باسيتكى سياسى.

ههروهها بهههله ئهم شيعره له لاپهه ٥٧ى ديوانى وهلى ديوانهى (مهحمود خاكي)دا - چاپى دوهم به شيعرى (وهلى) دانراوه.

ههروهها بۆ بهلگه كى راستى بيروپراى ئيمه مامۆستاي شارهزا (عوسمان هه ورامى) له لاپهه (٥)ى ديوانى وهلى ديوانه دا ئاماژه كى بۆ ئه وه كردوه كه ئه و شيعره، شيعرى بييسارانيبه نه كى وهلى ديوانه.

نه داروو تانه...

نه داروو تا قسه ت تهواناي تانه
به وينه كى مه جنوون ويل و ديوانه
مه شوون وه چۆلدا مه سازوو يانه
به رگى تهت جه وهلگ دره ختاني چۆل
په كى ويم مه ورازووت، مه گير و نه كۆل
يهك سياسهنگى منيه و نه بالين
تهك مده و پيوه په ردى شه و نالين
په كى ديم مه گيتلوو، سهروهش نه كاوان
مه ر مه لان مه ردهن بيديشان ماوان!!
خاوم به راحت، گه شتم به دل واز
نه نه زان په فبيق، نه په قيب ده مساز! (*)

(*) عوسمان هه ورامى، ديوانى بييسارانى - ده سنوس -.

بايه قوش نه شوون باوانت وانۆ
تا نه كهى هه واي بورج له يلاخان
چون من خه مين باي دل پر نه داخان
وه رنه تو به و بورج به و ده ماخه وه
به و بورج ده ماخ پاى له يلاخه وه
ده ردينى چون من ديوانه كى ناشاد
جه ئاستانه كى تو كهى مه گنۆ وه ياد

(١) ديوانى وهلى ديوانه، عوسمان هه ورامى لاپهه - ٦٤ -

وه رگيژاڤانه كهى پيره ميژدى:

به كۆى زوخال بيت، به كۆى زوخال بيت
مالى باوكه كهت به كۆى زوخال بيت
دايكت نابينا، زوبانى لال بيت
باوك مردوو بيت، خوشيتان تال بيت
به و خوايه قه ستم، مال بى ته نafe
ئه گه ر له گه ل من، مه يلت خيلافه
دووور له بالاي خۆت، باوانت چۆل بيت
خزمان وينه كى قه يس پوستان له كۆل بيت
خيلى خوشانت، تووشى تالان بن
به پهنگى عيبرهت كورد و گوران بن
بى كهس داميني، كهست نه ميني
بايه قوش له شوين مالتان بخوينى
بشزانى ئه وه به دوعاى منه
وا بى كهس ماوى خوشيت لى ونه
ئه گينا تو به و شا ده ماخه وه
به بورجى ئيلاخ پاى له يلاخه وه
تو چۆن ئه بينى ديوانه كى ناشاد
له وى چۆن منت ئه كه و يته ياد
چۆن رازى ئه بى به منى ديوانه
واريسى مه جنوون قه يسى زه مانه

ئای تیری تانه،.....(١)

تاقه‌تم تاق بوو، له‌ تیری تانه
مه‌گهر وه‌ک مه‌جنوون وێڵ و دیوانه
پوو بکه‌مه سه‌حرا، ده‌رچم ئازانه
له‌ ئاوه‌دانی، ده‌رچم بچمه‌ چۆڵ
سه‌ر پووت پێ خاوس، لۆنگ بگرمه‌ کۆڵ
«له‌گهر دوو خولی ده‌ور بێ خه‌به‌ر بم
بێ خه‌م و خه‌یاڵ، ئازاده سه‌هریم»
شه‌و ته‌نیا سه‌نگی بکه‌م به‌بالتین
له‌گه‌ڵ مورغاندا ده‌ست بکه‌م به‌نالتین
که‌ پۆژم لێ هات پوو بکه‌مه کیتوان
پێم ئه‌که‌وێته، گوزه‌رگه‌ی دیتوان
«له‌ ته‌ک دیتواندا بێم به‌هام‌پراز
نه‌ک له‌گه‌ڵ پیاوی دوو پووی حيله‌باز»
«ئێستا هاوده‌رد و خه‌مخور نه‌ماوه
درۆ و ده‌له‌سه و جاسووسی باوه»
«نازانم تاکه‌ی ئه‌بن ئه‌مانه
وا ده‌رده‌که‌وێ ئاخ‌ر زه‌مانه»
«یا هادی مه‌هدی بنێره زووکه
(خو) یه‌کیش له‌ناو کۆمه‌ڵی (جوو) که!»

(١) ئه‌و به‌یتانه‌ی له‌ که‌وانه‌دان شیعری پیره‌مێرد-ن.

له‌ناو په‌زان

له‌ لاپه‌ره ١٥٠ی دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا (هاوار) دا شیعریک بلاوکراوه‌ته‌وه به‌ناوی
(له‌ناو په‌زانا)، به‌بێ ئه‌وه‌ی ئاماژه بکریته‌ بۆ سالی نووسینی شیعره‌که و خاوه‌نی شیعره‌که!
واته هه‌ر به‌شیعری پیره‌مێرد دانراوه‌! به‌لام له‌ راستیدا شیعی (چراغ وه‌په‌زان) ی

(بێسارانی) یه‌. پیره‌مێرد بێر و شیعری شیعره‌که‌ی وه‌رگرتوه و له‌ سیبهریا ئه‌و شیعری
نووسیوه. وه‌ له‌ ژماره ٥٨٥ی سالی ١٩٣٩ی رۆژنامه‌که‌یدا بلاوی کردۆته‌وه. هه‌روه‌ها جاریکی
تریش له‌ ژماره ٨٨٧ی سالی ١٩٤٧ی رۆژنامه‌که‌یدا شه‌ش دێری له‌و شیعره وه‌رگێراوه و شه‌ش
دێری خۆی بۆ زیاد کردوه! شیعره‌که‌ی بێسارانی هه‌ژده دێره واته نۆ به‌یته. وه‌رگێڕانی یه‌که‌می
پیره‌مێرد بریتیه له‌ چل دێر واته بیست به‌یت. وه‌رگێڕانی دووه‌می بریتیه له‌ دوانزه دێر واته
شه‌ش به‌یت. ئێمه هه‌ر سێ ده‌قه‌که ده‌خه‌ینه پێش چاوی خوێنه‌ر.

چراغ وه‌په‌زان(١)

چراغ وه‌په‌زان،.....

ئارۆ راگه‌م که‌فت، شیاو وه‌په‌زان
به‌ زوان حال په‌رسام ئه‌ی خه‌زان
ته‌ن بیه‌ن مه‌جروح چوون ماران گه‌زان
واتم ئه‌ی خه‌زان، ره‌زیده‌ی چه‌مه‌ن
ئوستاد نه‌قاش په‌له‌په‌م یه‌مه‌ن
سه‌به‌ب جه‌ چێشه‌ن په‌نگ زگا‌ره‌نی
سه‌رتاپا هه‌وین دێ ته‌فگا‌ره‌نی
واتش ئه‌ی بێ مه‌یل ناگا جه‌ روێ
دیم ئاما ویه‌رد زولف ئه‌شه‌د بوێ
خه‌رامان ویه‌رد به‌سه‌د نازه‌وه
به‌ دیدی سی‌ه‌نگ سه‌رمه سازه‌وه
مه‌ودای موژانش نیشتنه‌ن نه‌ جه‌رگم
به‌ هه‌وون ئه‌وه‌ن په‌ژیا‌ن به‌رگم
سامن زایفیم جه‌ بۆنه‌ی له‌یله‌ن
عامیان مه‌واچان په‌شته‌ی سه‌ویله‌ن
ئێمه‌یچ چوون ئه‌وان هه‌وون دێ وه‌ردیم
جه‌ دووری یاران داخ وه‌گل به‌ردیم

(١) دیوانی بێسارانی - عوسمان هه‌ورامی - ده‌سنووس.

پیره‌مێرد:

له‌ناو په‌زانا، له‌ناو په‌زانا
ئه‌گه‌رام به‌ناو، په‌ستی می‌وانا

وهسیه تی من بی جوانت خوش نهوئ
کئی دیویه وهفا لای جوان دهسکهوئ
گیرۆدهت ئەکا به ته نهها شهوئ
له پر وهک ئاسکی سل لیت ته پهوئ
ئیسـتا وهک جوانان رۆلـه ی زهـمانه
که مهـندت ئەکهـن به گیـانه گیـانه
بوئیش پیتـلاوت له سـهر چاوانه
که ئیشیان نهـما ئیسـکت گرانه

وهـرگـیـرانی دووهم:

پیم کهوته باخی،.....
چۆل و بی پهـرژین، له پهـنای شاخی
ناگا، چاوم کهوت، بهـگولـه باخی
پهل و پۆشکاوهـروون پر داخی
گهلای زهـرد بوو بوو، رژابووهـ خواری
سهری ههـلدابوو له جهرگی خاری
«خار له شوینی گول، دل پر جهـخاری
دهک فهـلهک یاخوا، بهـردت لی باری»
گولـخونچه له دهـست، گولـین ئەسـینی
رۆلـه ی ئازیزی دایکان ئەـمرینی
چیغ و دهـواری کورد ئەـرووخیـنی!
پیم بلتی، تۆلـه ی چیـیه؟! ئەـیسـینی!*

دلـه ی بی تهـدبیر

ئەم شیعـره ی (بیسـارانی) له ژماره ٩٦٨ ی سالی ١٩٤٩ ی رۆژنامه ی (ژین) دا پیرمهـتـرد بلاوی کردۆتهـوه و نهـینووسیوه که شیعـری (بیسـارانی) یه. ههـروهـها وهـری گـیـراوه بۆ سهـر شیوهـی سلیمانی و له دوا ی شیعـره که ی بیسـارانییهـوه بیست و دوو دپـری خو ی بۆ شیعـره که زیاد کردووه، که شیعـره که خو ی ده دپـره.

دلـه ی کهـمهـر ویر^(١)

دلـه ی کهـمهـر ویر،...
دلـه ی کهـم خهـیال، کهـم فام و کهـم ویر

میوم دی له توتی، شیوه ی عوربانا
گرژ بووبوو له ناو گهـلا پـژانا
وهختی بهـوهـزی تهـزی خوش تهـزی
سهری بهـرز ئەکرد بهـهـرگی سهـهـزی
هیشووی مرواری گهـردنی بهـهـزی
بهـبای غـرووی شوخی ئەلهـهـزی
تیف تیـفه ی ئەدا نم غه ی باران
بۆ تامه تامه ی گرۆی مه ی خوړان
گهـلای بۆ خهـنه ی زولفی نازداران
تـریـکه ی ئەبوو بهـدیاری یاران
ئیسـتا بی بهـر و بی سهـر و سامان
رهـنگ زهـردی وهـرم سهـر تا بهـدامان
بهـ شنۆی خهـزان وینه ی نهـمامان
ئەلهـرزیتـه وه ئامان سهـد ئامان
پرسیم: ئە ی ههـلهـم، دانهت بی ههـلهـم
بۆچ زهـرد ههـلگهـرای بهـدهـردی وهـرم؟!
شهـراب له میوه ی تۆ دپـته بهـرهـم
ئەبی بهـشـفـای پهـژاره و ئەلهـم
تو خوا پیم بلتی، چییه ئەم دهـرده؟
ئەم پهـشیـویه و ئەم رهـنگه زهـرده؟
ئەم بی رهـنگییه. بهـم قهـوزه ی سهـرده؟
ئەم مهـلوولیه چوون ئازیز مهـرده
وتی: لیم گهـرێ، دهـروون له غهـم کهـیل
منیش ههـر وهک تۆ کهـوته سهـودای لهـیل
عاشق بووم بهـرووی ئەستیره ی سیوهـیل
شوێی کهـوتـبووه دلـه که ی پر مهـیل
پرشنگی جلوه ی ههـلی قـرچانـدم
سهـودای دلـداری جهرگی سووتانـدم
دوایی بی مهـیلی خو ی پی نوانـدم
بای بی وهـفـایی ههـلی وهـرانـدم

ئەو بى دەنگىيە و سۆزى پەروانە
 لە دەرسى عەشقا بوو بە ئەفسانە
 دلە، كە نیتە عەشقى پەروانە
 سەرت هەلگەرە و بچۆرە و پەروانە
 هەتا ئەتوانى لەوئى ھاوار كە
 لەگەل گەل مەپە، تەركى ھاوار كە
 تۆكە پىرىكى وا كۆنە سالى
 هېشتا لە سەوداى ئەگرىجە و خالى
 برىنى كۆنت تازە كەرهو
 لە درۆزەكان گەرە بەرهو
 بە پىرى تىرى وەرگەرە لەيار
 بۆرۆزى حەشرت بى بەيادگار
 بى زەخمى خەدەنگ مۆزەى ماھ پەيكەر
 عارەبە دەشتى مەحشەردا گوزەر
 بى زەخمى خەدەنگ مۆزەى ماھ رووان
 نەنگەن وەسەحراى قىامەت لوان

(١) ئەو بەیتە شیعری پیرەمێردە.

(٢) لێرە بەدواوە شیعری پیرەمێردە.

گیانە ئەو پۆزەى

ئەم شیعەرى (بێسارانى) دەقەكەى چوار بەیتە، لە وەرگێڕانى پیرەمێرددا بۆتە نۆ بەیت. بەیتى بەكەم و دووهم و سێیەم شیعەركەى وەرگێڕاوە و وازى لە بەتى چوارەم هێناوە. لێرەدا تەنها بەیتەكانى بێسارانى دەخەینە كەوانەوه.

پیرەمێرد سالى ١٩٤٩ لە ژمارە ٩٦٩ى رۆژنامەكەیدا لەژێر ناوى (بێسارانى)دا ئەم شیعەرى بلۆ کردۆتەوه.

چراغ ئەرساتى^(١)

چراغ ئەرساتى دوور گنون جەتۆ
 نەمانون شەللا، بوینون ئەورۆ

شۆ جانفیدایى جە پەروانە گیر
 پەروانە دارۆ، جە شۆلەى ئاییر
 وینەى پەروانە، پەر مەیل و وەفا
 پەردەى وەسلەى دۆس بکێشە جەفا
 تا بەئێرى عەشق دل بەند نە سۆزۆ
 كەى ساكن مەبۆ، دۆسەش مەبۆزۆ
 ویت دەربە ئاییر وینەى پەروانان
 تا جە تایفەى مەجنوونت وانان

(١) دیوانى بێسارانى (عوسمان هەورامى) دەسنوس.

وەرگێڕانەكەى پیرەمێرد:

دلەى بى تەدبیر،...

دلەى كەم خەيال، كەم هۆش و كەم بىر
 «پىرىش بووى هەمەدیس بى بەینەت و پىر
 نایەیتە سەربار، بەشیر و بەتیر»^(١)
 هێچ نەبى لەپى دلا بەشەوق بە
 وینەى پەروانە، بەعەشق و زەوق بە
 پەروانە بۆلای دۆست بى پەروایە
 بۆ ئەجرى جانان هێند بەپروایە
 گرگر بەدەورى گرا ئەگەر
 ئەلێن ئەسووتى، ئەلى لیم گەر
 گیانى بۆ گیانان نەیتە خەيال
 لێى گەر یاخوا بى بەكۆى زوخال
 هونەر ئەویدە، ئەسووتى بى دەنگ
 ھاوارى نییە، بى نالە و ئاهەنگ
 ئێمە بەعەشقى جوان دل گەرم ئەبین^(٢)
 هێند ھاوار ئەكەین كە بى شەرم ئەبین
 كە تۆ بۆ عەشقى هەق تى ئەكۆشى
 لەوى وەرگەرە، شێوێ خامۆشى

یاران حالی دهر

پیره‌مێرد ئەم شیعەری بەناوی (بێسارانێ) یەوێ لە ژمارە ٩٩٠ ی سالی ١٩٤٩ ی رۆژنامه‌کهیدا
بلاوکردۆتەو. ئێمە دەقی هەورامی ئەم شیعەرەمان لە دیوانی بێسارانیدا دۆزییەو. شیعەرەکه و
گۆڕینەکه هەر یەک پێنج بەیتە. بەلام لە دوا بەیتی شیعەرەکهدا پیره‌مێرد ماناکە ی بەپێچه‌وانەو
تیگەییو. بێسارانێ دەلیت (خواجە ئەبێ نازی غولامی بکیشیت) پیره‌مێرد نووسیویە: ئاغا
ناکیشی نازی غولامان.

بێسارانێ:

چراغ حالی دهر (١)،...

بێ خەبەر جە دهر، نەزان حالی دهر
جە پرووی نازەو، ئەر من نازم کەر
خاس نیەن جە وناز، خاتر گێڕۆت گەر
کردهی گۆستاخیم، جە پرووی نازەو
نازم هەر بەو رەنج، بێ ئەندازەو
ئەگەر نەبێ، وەیا گە ی نازم
کە ی ناز مەکرەوون، هە ی ئاوات وازم
ئە ی سوخەن پەندەن، جەقەدیم ئامان
(خواجان) مەکشان، ناز غولامان

(١) دیوانی بێسارانێ (کیومرث) لاپەرە / ٨٥

پیره‌مێرد:

یاران حالی دهر،...

لە کۆی بەزمی، بێ خەم حالی دهر
لە پرووی زهر و لە هەناسە ی سەر
نازانم بۆچی دلت گرتی گەر
من دهری دووری بەبێ ئەندازە
هینامیە سەر ئەم ورده رازە
ئەگەینە توخوا بەکێ ئەنازم
پەنای من هەر تۆی ئاواتەخوازم
پەندی پێشینان پەسەندە لامان
ئاغا ناکیشی نازی غولامان

خیال چون نیشته‌ر، دل مەکا و نو
دل جە دیدەم سەیل، زۆخ مەتاو نو
دیدەم بیناوی، تیش نەمانو
پەرۆبال نەدەر، زولمات مەشانو
بەشقی شای شاهان، هەر بەر گۆزیدە
بیناییم تۆنی، بۆ شۆم وە دیدە

(١) دیوانی (بێسارانێ کیومرث) لاپەرە ٨٢

وەرگێڕانەکی پیره‌مێرد:

«گیانە ئەو رۆژە ی تۆی تیا نابینم
خوا بکا نەیبینم بر نەکا ژینم»
«خەییال ئەو رۆژە، دینێ بەدلدا
وەک هەلبچەقی چقل بەگولدا»
گرتیک ئەخاتە ناو جەرگمەو
وەختە پال بدا بەمەرگمەو
زیانم نابێ لەگەڵ کەس بدووم
هەولێ هەوالێ نەفەس یەک و دووم
«چاوم بینایی، تێدا نامیانی»
هۆشم نازانی، ئەمـرۆیە یا دۆی»
خۆ دیارە وا تۆیش کەوتیە بێ مەیلی
لە وەفا و مەیلا تۆش هاوتای لەیلی
کەواتە با من تەفر و توونا بم
تەنها شتیک ما کە بەتەما بم
تو خوا دوا ی مەرگم بەراگوزاری
پێ بنێ بەسەر خاکمدا جاری
گوێ بگرە لە دەنگ نەشیدە ی عەشقم
بزانە بۆ عەشقی پاک من سەرمەشقم

ئەو رۆژەى ئەچمە سەحرای قیامت
قەد و قامەتە، بۆ من قەد قامەت
بە عەشقی تۆو بەهەشت ئەدەن پێم
ئەگینە من چیم؟! کى ئەزانى کیم
باوجود ئەگەر دۆزەخ بى جیگام
بەپادى تۆو بەهەشتە لەلام

لە هیالەى دڵ

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ١٦٦ ی دیوانى پیرەمێردى مامۆستا (هاوار) دا بڵاو کراوەتەو. وە
ئاماژەى بۆ کراوە کە شیعری پیرەمێردە و بەناوی بێسارانىیەو نووسراوە. بەلام مامۆستا هاوار
کەوتۆتە دوو هەلەو کە لێرەدا راستیان دەکەینەو.

لە سەرەتای شیعەرەکەدا نووسیویە: «ئەم هەلبەستەى خواوەش لە کاتى خۆیدا پیرەمێرد
بەناوی بێسارانىیەو بڵاوى کردۆتەو، بەلام هى خۆبەتى، تەنها دێرى چوارەم هى مەولەوییە و
تیهەلکێشى کردووە. لەگەڵ ئەو دێرانەى تردا».

یەكەم: وەك لێرەدا دەبینین، وە دەقى هەورامى شیعەرەكە دەنوسین شیعەرەكە شیعری
بێسارانىیە و پیرەمێرد وەرى گێراوە و خوشى هەر بەناوی بێسارانىیەو بڵاوى کردۆتەو.

دووەم: لەبەر ئەوەى ئەو بەیتەى کە مامۆستا هاوار دەلێت شیعری مەولەوییە، هەر خۆى لە
دەقە هەورامىیەكەى بێسارانىدا هەیه وە بێسارانى پێش مەولەوى بوو ئێتر چۆن ئەگونجى
شیعری ئەو لەناو شیعری خۆیدا دانیت. بەلكو بەپێچەوانەو مەولەوى گەلى جار ناوى بێسارانى
لە شیعری خۆیدا هانىو و شیعری ئەوى هیناوتە ناو شیعری خۆبەو. وە ناگونجى بلێین
پیرەمێرد ئەو بەیتەى لەناو شیعەرەكەى بێسارانىدا دانابیت چونکە وەك وتمان لە دەقى شیعەرەكە
خۆیدا ئەو بەیتە هەیه. هەرۆهە پیرەمێرد ئەو شیعەرە وەرگێراوەى لە رۆژنامەكەیدا بڵاو کردۆتەو.
بروانە ژینى ژمارە ٥٥٩ ی سالى ١٩٣٩. شیعەرەكەى بێسارانى بریتىە لە حەوت بەیت، پیرەمێرد
پێنج بەیتی لى وەرگێراوە. لە برى دوو بەیتەكەى دواى شیعەرەكە دوو بەیتی خۆى لە جى داناهە.

چراخە نە دڵ

چراخە نە دڵ،...

دڵ پەر ئاھەرن، بۆ، وەس شۆم نە دڵ
نازکەتەرەنى تۆ جە پەرەى گول
نەدارى تاقەت زولف شاخ سونبول

مەیلەت کۆن نابى

پیرەمێرد ئەم شیعەرەى لە ژمارە ٧٨٧ ی سالى ١٩٤٥ ی رۆژنامەكەیدا لەژێر ناوى
(بێسارانى) دا بڵاو کردۆتەو. ئێمە دەقى شیعەرەكەمان لە دیوانى بێسارانىدا دۆزییەو. لەو
دەقەدا شەش بەیتە، پیرەمێرد بەیتىكى خۆى بۆ زیاد کردووە و بوو بەحەوت. ئەمەش هەردوو
دەقەكە.

چراخە جەویر

چراخە جەویر،...

جە دمای مەردەن غەشىم جەویر
ئەگەر وەگەلکۆم رات گنۆ تەقەدیر
خاک ئەلەم مەبووت دامان گیر
زەنهار وە گەلکۆم پانەكەرى کەم
رۆح پەوانم مەدارۆت وە چەم
نەواچى مەردەن، ها نە ژێر گل
هێمای مەیل تۆم بەرنەشیەن جە دڵ
ئەورۆ جە ئەلەد سەر ماروو وەبەر
وە مەیل تۆو مەشوون وە مەحشەر
جە بۆنەى تۆو بەهەشت مەدان پێم
وەرنە چ کارەم، کى زانۆم کیم

(١) دیوانى بێسارانى، عوسمان هەورامى - دەسنوس.

وەرگێرانەكەى پیرەمێرد:

مەیلەت کۆن نابى بەسەد سالى پیریى
بیشمەرم لەولا هەر تۆم لە بیرى
لە شیرە خۆرى هەتاکو ژیری
مەیلە لای تۆیە، بەبى زویری
دواى مەرگم ئەگەر بێیتە سەر گۆرم
زیندوو ئەبەو کەفەن ئەگۆرم
نەلێتى مەردوو کەوتۆتە ژێر گل
گیان دەرچوو، مەیلەت، دەرناچى لە دڵ

له شیعرهکانی پیتشودا کردبووی. ئەمەش دەقی شیعەرەکی بێسارانێ و ئەوی پیرەمێردە. وەتە
ئەم حەوت بەیتە پەییەندی بەوەرگێڕان و وەرگرتنەکەوێ هەیه.

پارە پارەش کەرد، وێگی جامە ی دار^(۱)
رێزە رێزە بی گەرد ئامە بەوار
ستونان مەندن، سەرتاپا سیا
وێنە ی غولامان جە حەبەش زیبا
منیچ چون تەوان، دەروون سفتە نان
بە یادێ غەزەب سەد جار کەفتە نان
پەل پەل خەزانان مەپێزان بەخاک
مەکەرەن بەنیش پەردە ی دڵ چاک چاک
دڵ جەزامێ گاز پەردە ی جەستە ی ویش
قەترە قەترە هوون جیا مەبۆ لیش
مەییۆنە دەوران دیدە ی پێر خۆمار
مەوارۆ پرووی زەرد خەزانێ خەمبار
هەر خەزان وەلگێ زار مەپزیۆ
دڵ دەرووش بەدین ئەو مەخیزۆ

(۱) دیوانی بێسارانێ کیومرث، لاپەرە - ۵۰ -

پیرەمێرد:

گەلای درەختان هەلەوێرە سەر خاک
من بۆیان ئەگریم بەدیدە ی غەمناک
بە جارێ سووتا جەرگ و هەناوم
تک تک وەک فرمیسک خۆین دێ لە چاوم
چونکو منیش وەک، گەلای ئەو دارە
بەندی جگەرەم کەوت، بریندارە
دۆستی هاوماڵم، لێ بوو بەدووشمن
بەختمان وەرگەرا هەردوو سەر و بن
تەفرە ی شەیتانە قاییل و هابیل
شەپری دوو برا دەردیکە، هایل

دڵ ئاھ مەکیشۆ گێر مەپۆ وەبەر
نەبا، نەیشە لالا پیت یاوۆ زەرەر
تێدا مەنیشە، هە ی بەرگوزیدە
بۆ باجات کەرۆت، وە بانێ دیدە
مژەم هەم برۆم، کەرۆت وەپەرچین
تا پیت نەیاو و ناواکسی بەدین
ئەوسا تەماشای سەرچۆی رەوان کەر
بالا وێنە ی نە دەستە نیشان کەر
عەجەب یا گەتەن نەمامی وا یەم
پایە بێندبای پەری سەر سایەم

(۱) دیوانی بێسارانێ، عوسمان هەورامی، دەسنووس.

پیرەمێرد:

لە هیلانە ی دڵ، لە هیلانە ی دڵ
شاپازی گیانی، لە هیلانە ی دڵ
ئەو لەشە جوانە ی ناسکتر لە گول
لە ئاھی گەرەمی دڵە ی پێر سکل
کەوابێ باری ئە ی بەرگوزیدە
بگوتێرەوێ گلینە ی دیدە
برژانگە کانم ئەبێ بەپەرژین
رێ گوزەر نادا بەدیدە ی بەدین
«بە هەر چوار دەورا لە ئاوی دیدەم
جەزیرە یکت بۆ دینمە بەرەم»
لەوێ وەک پەری جەزیرە ی واق واق
چونکە تاقانە ی دانیشە بەتاق»

گەلای درەختان

پیرەمێرد ئەم شیعەرە ی (بێسارانێ) یەو، وەرگرتووە، ئەگەرچی دەقێ شیعەرەکی
وەرنەگێراوە، بەلام وەرگرتنەکە بەناشکرا دیارە. هەروەها چەند بەیتی خۆشی تێکەڵ کردووە، وەک

من هیواداری شوان بووم، کهچی شوان
ئەو لە پیش گورگا دامیه بهر گۆچان
یارەب به حاجەت سای سەرەواله
نوشست نه یه نئی ئەم بنه مالە
ئەم جاره برا له پشت برا بوو
به لام بلیم چی قه زای خودا بوو

گیانه وه نه وشه و چنوو له گه ل گول

- ئەم شیعردی بێسارانی له لاپهه ١٥٧ ی دیوانی پیره میتدی نه مردا به ناوی پیره میتده وه بلاو
کراوه ته وه و ماموستا هاوار له پیشه کییه که یدا نووسیوه:
- له کاتی خۆیدا ئەم ههلبهستهی (واته پیره میتدی) به ناوی بێسارانیه وه له رۆژنامه که یدا بلاو
کردۆته وه. به لام له راستیدا زادهی ههست و بیرى خۆیه تی». .
- لیره دا ماموستا (هاوار) که وتۆته چهند ههلبهسته وه.
- ١- شیعره که شیعری بێسارانیه نهک پیره میتدی. وه دهقاودهق پیره میتدی وهری گێراوه بۆ سه ر
شێودی سلیمانی.
- ٢- شیعره که به ناو نیشانی (دیاری) یه وه بلاو کراوه ته وه به لام له راستیدا پیره میتدی خۆی
نووسیوه (بۆ بانوی جاف).
- ٣- بهیتی سییه می وه رگێرانه که ی پیره میتدی نه نووسیوه و چۆته سه ر بهیتی چواره م. ئەمه ش
بهیتی سییه مه .

هه ر سێکیان تیکرا گف تو گو یانه
هه ولئی هاتنی خزمهت تو یانه

«دهقی شیعره هه ورامیه که له گۆقاری به یاندا ژماره (٧٩) لاپهه ٤٣، له نووسینی عوسمان
هه ورامی وه رگێراوه» .

چراخ وه نه وشه و چنوو چهنی گول
عه زمی رای ویصال تو شان ها نه دل
چنوو جه سه رکۆ، وه نه وشه جه جه م
گول جه گولستان وه هه م بییه نه جه م
واتشان به من، به ندهی فالانی
چوون حالزنه نی به حال مزانی
بونه رای ئەللا بکه ره ککاری
بیاموی وه لای ئەو دولبه ر جاری

چراخ ها هه ر سیم به سته نه به ده سته
چ ده سته، ده سته ی زوگاران به سته
هه ر سیم ها ئاوه رد چوون خاکه ساران
هه ر یۆ مایه ی وئ وه چه م مداران
چنوو په ی زولفت په شیو حالشه نه
وه نه وشه سه ودای خال خیالشه نه
گول په ی جه مینت مه سوچو چو نه شه م
جه دووریت نیشته نه رووش خاری خه م
ساحیب مایه نی بلند بۆ پایه ت
باوايه گێران، هه ر یۆ جه سایه ت

وه رگێرانه که ی پیره میتدی:

گیانه وه نه وشه و چنوو له گه ل گول
سه ودای دیده نی تو یان که وته دل
چنوو له کیوان، وه نه وشه له چه م
گول له گولستان یه کیان گرت سه ر جه م
هه ر سێکیان تیکرا گف تو گو یانه
هه ولئی هاتنی خزمهت تو یانه
هاتنه لام وتیان: تو رابه رمانبه
ئه مه مان بۆ بکه و تاجی سه رمانبه
ئه وا هه ر سیم به سته نه به ده سته
هاتنه خزمهت به ده سته به سته
هه ر یه ک به ر نه گئی مه رامی پیته
بۆ نیاز ی خۆی خاکی به ر پیته^(١)
چنوو بۆ زولفت، لوول و په شیوه
وه نه وشه، مل که چ، خالی لای لیوه
گول که نازکی گونای تو ی دیوه
چقلی خۆی له ژیر پیی هه لچه قیه وه
تۆ سایه به رزی شای شیرین ئەندام
با له سایه تا بگه نه به مه رام

(١) له نوسخه ی لای ئیمه دا نووسرا بوو «گیانیان به دیاری خاکی به ر پیته» .

تەن وە داخ و دەرد خەمان مەسپاروون
چەنی بێ دەردان هیچ کار نەداروون

(١) گۆڤاری بەیان ژمارە ٧٩ سالی ١٩٨٢ عوسمان ھەورامی.

پیرەمێرد:

وێک من دەردەدار، وێک من دەردەدار
ئای بۆ یاریکی، وێک من دەردەدار^(١)
سەیری بەھار کەن، دیارە و دیار
گولان ببینن، ڕەنگ ڕەنگ بەقەتار
لە ھەر ڕەنگیکیان، خەمێ وەرگرتن
بە ھەر غەمیکی تیرو پر بگرتن
لە وەنەوشە شین، لە نیرگس خومار
گولالە خۆتی، دیدە شەو بیدار
لە غونچە پەیکان، لەسۆسەن گول خار^(٢)
لە نەورۆز^(٣) بۆ دل زامی پر ئازار
چنوور وێک پێوەند، چنار سێدارە
ھەمیشە بەھار، وێک وەرەمدارە
ریحانە پەلکی شینی ماتەم بێ
مینا مینای غەم با نەشئە کەم بێ
بەلام ھەر تەنھا خۆم دەردەدار یم
ھەر غەم بەباری غەمان غەمبار یم

(١) دێری دووھەم و چوارەم بەھەلە لای م. ھ. پاش و پێش کەوتبوو لەبەر نوسخە ی پۆژنامە کە راستمان کردەو.

(٢) لای م. ھ. نووسرابوو: لە گول سۆسەن خار.

(٣) نەورۆز: گولە نەورۆز، مەبەست لە جۆرە گولیکە کە پێی ئەلێن (نەورۆز) لێرەدا مەبەست لە جەژنی نەورۆز نییە.

گیانە ئەژمێرم

لە لاپەرە ١٦٦ ی دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا ئەم شیعەرە بەشیعی پیرەمێرد دانراوە. بەلام لە
راستیدا شیعی بیتسارانن و پیرەمێرد وەری گرتووە و خۆی داڕشتووە و لە ھەندێ شوێندا
بەیت و نیو بەیتی وێک خۆی گۆڕیوە. لە دەقە کەدا شیعیرە کە دە دێرە، لای پیرەمێرد بوو بەشانزە

لێرەدا پێویستە ئەو ڕوون بکەینەو کە مامۆستا (عوسمان ھەورامی) لە گۆڤاری بەیانی
ژمارە ٧٩ ی سالی ١٩٨٢ دا سێ ھۆنراوی بیتساران و ھۆنراوەیەکی فخر العلمای کوردستانی
(مەردۆخی) ساغ کردبووە. شیعەرەکانی بیتساران بریتی بوون لە (چراغ وەنەوشە و چنوور چەنی
گول، وە ی من دەردەدار، چراغ شەھید). ھەرۆھا شیعی (نازک سارا و دەشت) ی فخر العلمای
ساغ کردووە. ئێمە لێرەدا دەقی شیعی (وە ی من دەردەدار) ی بیتساران و (نازک سارا و
دەشت) ی فخر العلمای مەردۆخیمان لە نووسینە کە ی مامۆستا عوسمان ھەورامییەو وەرگرت کە
لەو ژمارەیی (بەیان) دا بلاوی کردبوو.

وێک من دەردەدار

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ١٦٠ ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاواردا بلاوکرانەتەو. ئەگرچی
نووسراوە (بەناوی بیتساران) یەو بلاوی کردووە بەلام نووسەر بەشیعی پیرەمێردی دانانەو.
لە راستیدا ئەو شیعەرە پیرەمێرد لە شیعیکی بیتسارانن و ھەرگێراوە و لە پۆژنامە ی
(ژین) ی ژمارە ٥٦٥ ی سالی ١٩٣٩ دا بلاوی کردووە. دەقی شیعەرە کە و ھەرگێراوە کە ی
پیرەمێرد دەنووسین ھەتا بۆ ھەرورد نزیک و دووری وەرگێراوە کە لە دەقە کەو دیار بیت:

وە ی من دەردەدار،...^(١)

وە ی من سا بەیای کەسیو دەردەدار
بدیا بەشیوێ نەقشی نەو و ھەر
ھورگرتا مایە دەرد و خەم ھەزار
جەنەو گولان ڕەنگ، جە نەورۆزان ئاخ
جە شەونم ئەسرتن، جە دوود تەم و ئاخ
جە وەنەوشە خەم، جە نەرگس خومار
جە گولالان ھون، دیدە شەو بیدار
جە خونچە پەیکان، جە سۆسەن خار
خاری نەدل بۆ، جە زەخمی یاری
جە بالای نەمام، تیری خاری جەرگ
جە گولگۆن ھونناو، گول گول گەردەن بەرگ
جە دەردەداران ھەر منە نان وەس
مدیە و مەوینو و ھەنێ نیەن کەس

دێ. دیاره که خۆی چەندی لێ زیاد کردووه؟!

چراغم شەهید^(۱)

چراغم شەهید، چراغم شەهید
وختی وەنیگات مە کەریم شەهید
بۆ بەشقی خودای حەمید و مەجید
جە زولفی سیات یەک تایی وەحید
بوزەم نە گەردەن بەوینە زوننار
بەو زوننار وە بشوو وە مەزار
تا ئەرمەلەکان بەیانیم وەسەر
وینان بە زوننار تۆم بەستەن کەمەر
شەرمی زولفی دێز، سیات کەرانی
عەزابی دۆزەخ، پێم نە دەزانی

(۱) گۆڤاری بەیان ژمارە ۷۹ی سالی ۱۹۸۲، عوسمان هەورامی

وەرگیڕان و داڕشتنەوێکی پیرەمێرد:

گیانە ئەژمێرم، گیانە ئەژمێرم
بۆ ئاکامی مەرگ، نەفەس ئەژمێرم
کاتی بەنیگای، تۆ گیان ئەسپێرم
تیپی فریشتە گشت دینە سەیرم
خۆم بە شەهیدی عەشق ئەژمێرم
مەقبولی مزگەوت پەسەندی دێرم
تاوێک لەو زولفە سەودای زەرەتار
لە گەردنما بیت بەوینە زەننار
قەبالە عیسا و ئەحمەدی موختار
پارتیزگارم بن لە دوو توپی مەزار
ئەوسا فریشتە دینە سەیرنم
تا لێم بپرسن رێگای ئایینم
شەرمی تاي زولفی لوولی وەک زەننار
فریشتەکانم لێ ئەکا بەیار

هیچ کەس ناتوانی بۆ کۆری کۆی
یا خەڵکی کام دێ؟ یا لە کۆتوێ دێ

نازک سارا و دەشت

ئەم شیعەرە لە لاپەرە ۱۷۱ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا بلۆو کراوەتەو. بەشیعری
پیرەمێرد دانراو. لێرەدا سەبارەت بەم شیعەرە سەرنج و تێبینی خۆمان بەچەند خالێک ڕوون
دەکەینەو.

۱- شیعەرەکی شیعری پیرەمێرد نییە و شیعری (فخر العلامی مەردۆخی) شاعیرە که
نازناوەکی حەیران بوو. وەک مامۆستا عوسمان هەورامی لەو ژمارەیی گۆڤاری بەیاندا
نوسیبو، شیعەرەکی بەشیوەی تایبەتی ناوچەی سنە نوسراو.

۲- پیرەمێرد سێ جار ئەم شیعەرە وەرگیڕاوە، وە لەڕۆژنامەکیدا بلۆی کردۆتەو. لە هەر
سێ جارەدا ئالوگۆری لە شیوەی وەرگیڕانەدا کردووه و بەئارەزووی خۆی، چۆنی بۆها تووه
بەیتی خۆی تیا دا ناو و بەیتی لە دەقەکی فرێداو و بەیتی مەولەوی بەی ئاماژە بۆکردن تیا دا
داناو. بەلام هەر لە یەکەم وەرگیڕانەو نوسیبو، ئەو وەرگیڕانی شیعری فخر العلامیە.
ئەمەش ئەو جارانیە که بلۆی کردۆتەو.

ا- ژیان - ژمارە ۵۶۷ سالی ۱۹۳۹.

ب- ژین - ژمارە ۶۲۷ سالی ۱۹۴۱.

ج- ژین - ژمارە ۹۵۴ سالی ۱۹۴۹.

۳- مەولەوی شیعریکی هەیه بەم جۆرە دەست پێ دەکات:

نازک تەدارەک، فەسەل وەهاران

شیرین ئاراییش هەردە و کۆساران

جۆرە نزیکییەکی هەیه لە نێوان ئەم شیعەرە و ئەوی (فخر العلامی)دا. که شاعیر چەند بەیتێکی
مەولەوی لە شیعەرەکی خۆیدا داناو. وە لە کاتی خۆیدا پیرەمێرد ئەو شیعەرە مەولەوی
وەرگیڕاوە بۆ سەر شیوەی سلیمانی و بەشیوەکی خۆی دەستکاری شیعەرەکی کردووه لە کاتی
وەرگیڕاندا لە بابەتی وەسف و عەشقی دلداری مەولەوی و بەردووبەتە سەر باسی نیشتمانی و
سکالای دلی خۆی. نوسخەیکە ئەم وەرگیڕانەمان لە کەشکۆلی نەجمەددین مەلاو وەرگرت، که
بەخەتی خۆی لە لاپەرە ۴۴دا نوسیبو، ئەو کەشکۆلەکی پێشکەش بە (حەمە سالح
ئاغای قزلی) کردووه. هەروەها جاریکی تریش لە ڕۆحی مەولەویدا وەری گیراوە و ئەمەیان زۆر
نزیکه لە دەقەکەو.

۴- بەپێی ئەم ساغ کردنەوانە ئیستا ئیمە ئەم دەقەمان لەبەر دەستدایە و بۆ بەراورد و

به‌ل وه‌ها که‌می زامم ساکن بۆ
ساتیکیچ دنیا وه‌کامی من بۆ
نهموت بيشه‌ی عه‌شق خاری شیر گێره‌ن
چله‌ی چنگۆلی قوللاپه‌ی شیرنه‌ن
چله‌ی له‌ناو دل هه‌ر که‌س مه‌حکمه‌ کرد
ده‌ستی هه‌لنه‌گرت، ریشه‌ی ده‌رهاورد

(١) گۆفاری به‌یان ژماره ٧٩ سالی (١٩٨٢) عوسمان هه‌ورامی.

وه‌رگێرانی یه‌که‌م: سالی ١٩٣٩ نوسخه‌ی دیوانی پیره‌مێردی م. ه.
نازک ته‌داره‌ک، فه‌سلای به‌هاره
زه‌ریف ئارایش، هه‌رده و کۆساره
گۆل شیوه‌ی روخسار ئازیز نه‌نوێنی
بولبول به‌روویا وه‌ک من نه‌خوێنی
گولاله‌ شه‌ونم سه‌رمه‌ستی نه‌کا
ده‌لتی رووی یارم به‌دمه‌ستی نه‌کا
فرمیسکی چاوم شه‌تاو نه‌دا جۆش
وه‌نه‌وشه له‌تاو ده‌ردی من شین پۆش
ئای بۆ دلخۆشی که‌ زاری نه‌بی
غوصصه‌ی بی مه‌یلی دلدار نه‌بی
بدا به‌قیبله‌م عه‌رزهی زه‌لیلیم
باش تیی گه‌یینی له هه‌رده گیلیم
به‌لکو پیک که‌وین پۆژیک له گه‌ل یار
سه‌یری به‌هار که‌هین دیاره و دیار
«سا نه‌یچی ده‌ی نه‌ی های درویش ده‌فی
قه‌زای په‌نجه‌تان له گیانم که‌فی»
تۆ به‌سه‌دای ده‌ف ئه‌و به‌نه‌وای نه‌ی
جه‌رگم له‌ت له‌ت که‌ن ریشه‌ی دلکه‌ن په‌ی
ئای بۆ ساقیه‌ چواره‌ ساله‌ بی
بینی شه‌رابی پر پیاله‌ بی

ئه‌مانه‌تی ئه‌ده‌بی هه‌مووی ده‌خه‌ینه پێش چاوی خوێنه‌ران.

١- ده‌قی شیعره‌که‌ی (فخر العلما) و هه‌رسی وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد.

٢- ده‌قی شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وی و هه‌ردوو وه‌رگێرانه‌که‌ی پیره‌مێرد. وه له به‌شی شیعره
وه‌رگێراوه‌کانی مه‌وله‌ویدا ئه‌م دوو وه‌رگێرانه‌ی پیره‌مێردمان نه‌نووسی، به‌و مه‌به‌سته‌ی لیته‌دا
بینوسین و خوێنه‌ر باشت له‌ نزیکه‌ی و جیاوازییه‌کان بگات.

هه‌روه‌ها ئه‌و به‌یتانه‌ی له‌ که‌وانه‌دا دامانوان شیعری مه‌وله‌وین.

به‌م جۆره بۆ مه‌به‌ستی که‌ی ئه‌ده‌بی و به‌راوردی زانستی، ده‌رباره‌ی ساغ کردنه‌وه‌ی یه‌ک شیعری
حه‌وت ده‌قمان خسته به‌ر چاوی خوێنه‌ر.

ده‌قی شیعره‌که‌ی شاعیر (فخر العلما ی مه‌ردۆخی).

نازک سارا و ده‌شت، شیرین کۆساری^(١)
سه‌فای به‌هه‌شتی، تیدا ده‌باری
«گۆل شیوه‌ی روخسار، ئازیز ده‌نوێنی
بولبول وه‌ روویدا، چوون من ده‌خوێنی»
لاله که‌م که‌م چاو، وه‌لاو ده‌کاتۆ
ده‌وێژی مه‌سته و شه‌راو ده‌خواتۆ
شه‌تاو، وه‌ک فرمیسک چاوم نه‌دا جۆش
سه‌یلاو هه‌روه‌ک خوێن دل هاتۆ خروش
هه‌ر پالی به‌ردی، هه‌ر رووی قه‌دیالی
په‌ی سه‌فای خاتره‌ سه‌یرکه‌ر ده‌نالی
ئاخ بۆ دلخۆشی ئازاری نه‌وی
غوصصه‌ی بی مه‌یلی، ئازاری نه‌وی
ده‌ستی یه‌ک بگرن هه‌ردوو له‌گه‌ل یار
سه‌یری وه‌هار که‌ن دیاره و دیار
نه‌ک وه‌ک من هه‌ر یه‌ند خه‌م لیم به‌هه‌ن کۆ
گۆل فیشته‌ر زامم تیری وه‌ ستۆ
«سا نه‌یچی، ده‌ی نه‌ی، سا درویش ده‌فی
قه‌زای په‌نجه‌تان، له ئه‌عزام که‌فی»
«تۆ به‌و سه‌دای ده‌ف، ئه‌و به‌و ناله‌ی نه‌ی
جه‌رگم له‌ت له‌ت که‌ن، ریشه‌ی دل که‌ن په‌ی»

گول شپوهی، روخسار نازیز نهوینئ
بولبول بهروویدا، وهک من نهخوینئ
گولاله ورد ورد، چاو نهکاتهوه
به بادهی شهونم مهی نهخواتهوه
به شنۆی شهمال چنوو نهلهرزئ
نهم دیوه و دیویه ههر تای بهتهرزئ
شهتاو وهک فرمیسک چاوم خرۆشا
گولاه وهک کولئ دلی من جۆشا
گولشه بهرگی سهوز پۆشا لهنوویه
ههر چلی گولئ، بولبولئ پیوه
به رهزا بهو چین توغرای تاو تاوه
کهوتوته لهنج بهم لا و بهو لاه
ئای بۆ دلسۆزئ قهراری نهبی
خه می بی مهیلی دلدارئ نهبی
دهستی یهک بگرین ههر دوو له گولزار
سهیری بههار کهین، دیاره و دیار
پیکهوه خه می دل بدهین بهباد
ساتئ له قهیدی جیهان سهر نازاد
نهک وهک ئیستای من کز و پهنجهرۆ
سهیری گول زامم دینیتتهوه سو
«ساقی مهی، موتریب نهی دهرویش دهفی
قهزای پهنجتهان له گیانم کهوئ
مهی و نهی و ههی، کهف و دهف و زهف
ههر شش له دهوین له ههر شش تهرهف
سا بهلکوکه می، دلم ساکن بی
ساتیکیش دنیا بهکامی من بی
نهموت پیشهه عهشق خاری شیر گیره
چنگی چنگ نییه، قولایی شیر
پهنجهی بۆ جهرگی ههر کهس راکیشا
ئامانی نهدا، ریشهی دهرکیشا

بهلام شهرابی کۆن و چل ساله
بهلکو رزگار بم له دهست نهم حاله
نهموت پیشهه عهشق خاری شیر گیره
چنگی چنگ نییه قولایی شیر
پهنجهی لهناو جهرگ ههر کهسیک گیرکرد
ئامانی نادا ریشهی دهرهاورد

وهرگێرانی دووهمی: ۱۹۴۱

نازک تهرههک، فهسلئ بههاره
زهریف ئارایش، ههرده و کۆهساره
گول شپوهی روخسار دل بهر نهوینئ
بولبول بهروویدا، وهک من نهخوینئ
گولاله چاوی، بلاوکورددهوه
له شهونم بادهی عهشقی خوارددهوه
شهتاو وهک فرمیسک، چاوم هاته جۆش
گولاه وهک خوینئ، دل کهوته خرۆش
به شنۆی نهسیم، چنوو نهلهرزئ
نهمدیوه و دیویه، ههر تهلی تهرزئ
ئای بۆ دلسۆزئ، قهراری نهبی
دهردئ بی، میسلئ دلدارئ نهبی
بدا بهقیبلهم نامهه زهلیلیم
بیگهینیتئ، شهرحی مهلوولیم
دهستی یهک بگرین ههر دوو له گهل یار
سهیری بههار کهین دیاره و دیار
به بادهی مهستی، ههستی، بستینین
بهلکو چهند رۆزئ دلشاد بمینین
با وجود دنیا، له راحت دووره
نهوی لیتی دووره، نهو پهنگی سووره

وهرگێرانی سییهم: ۱۹۴۹

نازک تهرههک، فهسلئ بههاره
شیرین ئارایش، ههرده و کۆهساره

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌ل وه‌هاران^(۱)
شیرین ئارایش هه‌رده و کۆساران
گۆل چون پرووی ئازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
وه فراوان چون سه‌یل دیدهی من جۆشان
میدیان گۆل‌لان نه‌پای دهره‌ندان
ئه‌و به‌کته‌ر وینه‌ی ئاره‌زوومه‌ندان
چ خاس خاس شینۆ نه‌ ئیواراندا
سه‌وزه وه پرووی خاک جه‌رگه‌ی یاراندا
بوین ره‌عشه‌ی وه‌جد دله‌ی پاکشان
عه‌یان نه‌شنیای سه‌وزه‌ی خاکشان
جه‌ی گۆشه‌ خاسته‌ر نیه‌ن مه‌سکه‌نئ
ساقی گیان ئامان خومار ئه‌شکه‌نئ
هۆرینه، سو‌یحه‌ن، دل تازه‌ خاوه‌ن
شنۆ پای کاوه‌ن، گۆشه‌ی سه‌راوه‌ن
سه‌وزه‌ی خاک پاک یاران هام فەرد
فره‌مان وه فەرش به‌زم ویمان که‌رد
که‌و سه‌وزه‌ی ئیمه‌یج نه‌کام هه‌ردئ بۆ؟
وه‌فەرش مه‌جلیس کام هام فەردئ بۆ؟

(۱) دیوانی مه‌وله‌وی - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس - ل ۴۳۱ .

وه‌رگێڕانی یه‌که‌م ۱۹۳۵

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لئ به‌هاره
زه‌ریف ئارایش هه‌رده و کۆساره
گۆل وه‌ک پرووی ئازیز نه‌زاکه‌ت پۆشه
به‌فراو وه‌ک لافاو دیدهم به‌جۆشه
سه‌یرکه‌ن گۆل‌لان له پای دهره‌ندان
پیکه‌وه‌ن وینه‌ی ئاره‌زوومه‌ندان
چه‌ند جوان ئه‌شنئ له ئیواراندا
سه‌وزه به‌پرووی خاک گه‌لی یاراندا

بروانه ره‌عشه‌ی ده‌روونی پاکیان
دیاره له جلوه‌ی سه‌وزایی خاکیان
هه‌لسه به‌یانه دل تازه‌ خاوه
شنۆ به‌رکاوه، گۆشه‌ی سه‌راوه
له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ سکه‌نئ
ده‌خیل هه‌ی ساقی: خومار شکه‌نئ
سه‌وزه‌ی خاکی پاک یارانئ هام فەرد
چه‌ند جارمان به‌فەرش به‌زمی خۆمان کرد
که‌ی سه‌وزه‌ی ئیمه‌ش له‌کام هه‌ردئ بئ
فەرشئ مه‌جلیس کام هام فەردئ بئ

وه‌رگێڕانی دووهم ۱۹۳۶

نازک ته‌داره‌ک فه‌سه‌لئ به‌هاره^(۱)
شیرین ئارایش هه‌رده و کۆساره
گۆل وه‌ک پرووی بۆلبۆل نه‌زاکه‌ت پۆشا
به‌ فراوان چون سه‌یل دیدهی من جۆشا
شاخه‌ی شه‌تاوان، بۆی عه‌تری شه‌وین
خه‌یمه‌ی گۆل‌لان له داوینئ کۆ
پرچی به‌ره‌زا له سایه‌ی دهره‌ندان
ده‌ست له‌مالان وه‌ک حه‌سه‌رت مه‌ندان
گۆل به‌سه‌رمه‌ستی خه‌نده به‌لپوه
هه‌ر چلئ گۆلئ بۆلبۆلئ پپوه
له ورشه‌ی شه‌ونم له‌تۆی په‌رده‌وه
نیرگس به‌مه‌ستی چاوی کرده‌وه
لاوان به‌عه‌شقی نیشتمان سه‌رمه‌ست
بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز پرویان کرده‌ ده‌شت
هه‌لسن به‌یانه دل تازه‌ خاوه
شنۆ بای کاوه‌ گۆشه‌ی سه‌راوه
له‌م گۆشه‌ خۆشته‌ر نییه‌ مه‌سکه‌نئ
ساقی گیان قوریان خومار شکه‌نئ

وهه گێڕانه که ی پیره میتێرد:

گیانه له پرخه ی خهوی خامدا
پێ بنی وه بان ههردوو چاومدا
مه لێ برژانگت تیژ و هک چقل
ئه چه قیته پیتی نازکی وهک گول
به برژانگی تیژ بۆیه خو شحالم
خاکی بهر ده رگای تۆی پێ ئه مالم
هه ر چهند تیژیش بێ بۆ پیتی تۆ نه رمه
بۆ تێ هه لسوونی به رپیت دل گه رمه
سا فه رموو پیتی به نێ سه ر دیدم
ئه و دیددی بێ تۆ هه یج که سه نه دیدم
ئه گه ر نه قشیکێ غه یری تۆی تیا بێ
توخوا کو تیری که با نابینا بێ
که پیت هه لبری سه یرکه چهند جوانه
به خو تینی دیدم خه نه به ندانه

یاری په رچه م لوول

(یاری په رچه م لوول) ناو نیشانی ئه و شیعه ریه که پیره میتێرد وه ری گێڕاوه و له لاپه ره ٢١٠ ی
میترووی ئه ده بی کوردی ماموستا (علاء الدین سجادی) دا به ناو نیشانی (شیرین زولف لوول)
نوسراوه. لێره دا ده قی هه واری شیعه رکه و وه رگێڕانه که ده نووسین. ده که که یانزه به یته
وه رگێڕانه که پینج به یته.

«شیرین زولف لوول...» (١)

فیدای زولفت بام، گا گرژهن گا لوول
گا چوون سیامار په شیوه ن مه لوول
گا وینه ی لولاو مه پینچینه توول
گا گا په خش مه بو نه ده وری جه مین
گا لوول وه رده ن چین وه بانی چین
گا گا جه م وه رده ن چوون چه مه ره ی چین
گا په ی جه مینت بیسه ن وه په رچین

توخوا گۆینه، تۆش قه تاره که ت
سه دای سوب سه حه ر پای کو ساره که ت
به لکو بیته جو ش نه و جه وانا مان
بیته رپی خزمه ت بۆ خانمان

(١) که شکۆلی نه جمه ددین مه لال. ٤٤ ده ستنوسه که لای ماموستا عبدالرقيب يوسف پارێزراوه.

گیانه له پرخه ی خهوی خامدا

ئه م شیعه ره له دیوانی پیره میتێردی ماموستا هاواردا بلاو نه کراوه ته وه. به لام پیره میتێرد سالی
١٩٣٩ وه رگێڕانی ئه م شیعه ری بلاو کردۆته وه. وه رگێڕانه که ی ئه و نه ده شاعیرانه بوو که شیعه رکه
له ناو کو و کو مه لانی ئه دیب و ئه ده ب په ره راندا هه میشه به سه ر زا ره وه بوو و ده گو ترایه وه. له م
دواییه شدا هونه ر مه ندی ده نگ خو ش که ریم کابان به ناوی خه نه به ندانه وه ئاوازی بۆ دانا و کردیه
گۆرانییه کی خو ش.

چراخ داجاری (١)

چراخ داجاری بۆ وه خامدا
پا بنیه وه بان ههردوو چاومدا
مه وچه موژه ت تیشته رهن جه خار
بای گول ئه ندامم مه ده رۆ ئازار
من به ی موژه ی خار یه خه یلی وه خته ن
به جاپو کاری نه رای تۆم جه خته ن
شه و و رۆ نه رات په ره ی ئه ی سه ودا
یه ک یه ک بیته ی شکسته مه ودا
بۆ وه بێ ئه ندیش، پا بنیه لیشان
بدیه بینایی، هه یج مه ندن تیشان؟
ئه گه ر تیشان بۆ، غه یر جه هون فیشته ر
هه جرائت فیشته ر، لیش مه دۆ نیشته ر
سه حه ر مه زانی، بالا زه ر ستوون
پات وینه ی هه نا رژیا بو به هون

(١) عوسمان هه ورمی - دیوانی بیسارانی - ده ستنوس.

های له بهیاند

له دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا لاپه‌رە ۲۸۶ ئەم شیعەری بێسارانى و وەرگێڕانەکەى پیره‌مێرد نووسراوه. به‌لام له‌که‌شکۆلى که‌له‌پوورى کوردی مامۆستا (محەمەد عەلى قەرەداغى) دا لاپه‌رە ۲۲۱ ئەم شیعەری به‌شیعەری (حەسەن که‌نۆش) دانراوه و له‌په‌راویژدا نووسراوه. ئەم پارچه‌ له‌که‌شکۆلى (مه‌لا عەزیزى ریشاوى) وەرگێراوه. ئێمه‌ پشتمان به‌دیوانى بێسارانى مامۆستا عوسمان هه‌ورامى به‌ستوووه‌ لی‌رده‌دا. وه‌ هه‌ردوو ده‌قه‌که‌ وه‌رگێڕانه‌کەى پیره‌مێرد ده‌نوسین. هه‌ردوو ده‌قه‌که‌ هه‌ر یه‌ک چوار به‌یته‌. لای پیره‌مێرد بووه‌ به‌شه‌ش به‌یت!

بێسارانى:

جه به‌یان‌ه‌وه،...

حالى پێم یاوان جه به‌یان‌ه‌وه
خالى دیم جه به‌یین دوو به‌یان‌ه‌وه
مه‌دره‌وشۆ چون نه‌جم وه به‌یان‌ه‌وه
حه‌یان لول وهرده‌ن وه به‌یان‌ه‌وه
وه‌بان به‌یدا مه‌ شنیانه‌وه
حه‌کاکان ده‌ور گرد به‌یان‌ه‌وه
کى ديه‌ن مه‌غریب وه به‌یان‌ه‌وه
مسته‌فا^(۱) هه‌تا سه‌ر نیانه‌وه
هه‌ر ها وه‌سه‌ره‌ت ئه‌و به‌یان‌ه‌وه

(۱) مسته‌فا: مصطفى، مه‌لا مسته‌فای بێسارانى

حه‌سەن که‌نۆش:

جه به‌یان‌ه‌وه، جه به‌یان‌ه‌وه
حالى پێم یاوا، جه به‌یان‌ه‌وه
خالى دیم نه‌به‌یین دوو به‌یان‌ه‌وه
چون نه‌جم مه‌دره‌وشۆ وه به‌یان‌ه‌وه
حه‌کاکان ده‌ور گشت به‌یان‌ه‌وه
کى ديه‌ن مه‌غریب وه به‌یان‌ه‌وه؟
تا (حه‌سەن) وه‌ خاک سه‌ر منیانه‌وه
هه‌روام وه‌سه‌ره‌ت ئه‌و به‌یان‌ه‌وه

گاهى په‌شیوه‌ن گاهى گرنجه‌ن
گا گاملمانه نه‌ ده‌ورى زنجه‌ن
گا تاتان نه‌ ده‌س گه‌ردشى شه‌مال
گا خه‌فته‌ن ساکن نه‌ ده‌ورانى خال
دیده‌م چیش مه‌بو تايى جه‌و زولفه
جه‌و زولف وه‌شبۆ لولوى سه‌ر کولفه
وزیم نه‌گه‌رده‌ن، عه‌مى ویه‌رده‌م
ته‌جدید بو په‌ی ده‌فع هه‌وناوان وهرده‌م
شای شیرین په‌یکه‌ر جه‌مین جامى ساف
بکیانه په‌پێم تايى جه‌و کلاف
بدان به‌ده‌ستم ئه‌ی به‌رگوزیده‌م
چوون ته‌وافچیان مالتوش نه‌دیده‌م
مالتوش نه‌چه‌م ساکن بو جه‌و ده‌رد
دل بى به‌زوخال، با نه‌بوو به‌گه‌رد

(۱) دیوانی بێسارانى - عوسمان هه‌ورامى - ده‌سنووس.

پیره‌مێرد:

یارى په‌رچه‌م لول،...
فیدای پرچت بم گا گرژه گا لول
گا وه‌ک سیامار په‌شیوه‌ و مه‌لول
گه‌ه وینه‌ی لاولو به‌پێچ و به‌تول
گاهى خه‌م بووه وه‌ک چه‌مه‌ره‌ی چین
گاه له‌ ده‌ورى رووت بووه به‌په‌رژین
گاهى په‌شیوه له‌ ده‌ستى شه‌مال
گاهى خه‌وتوو له‌ ده‌ورانى خال
شای شیرین په‌یکه‌ر جه‌بین جامى ساف
چی نه‌بى گیانه تايى له‌و کلاف

وهه گێڕانه که ی پیره میتێرد:

های له بهیاندای، های له بهیاندای
های له بهیاندای، دیم له بهیاندای
خالی له مابهین جووته بهیاندای
ئهستێره ی بهیان له توێ بهیاندای
دوو مار بهحهلقه دهووری بهیاندای
تا پێ بهی نه بێ دز له بهیاندای
کێ توانی ئه مه شه رح و بهیاندای
په شه ئێواره له ده بهیان دا
ماری لای بهیان بویه نه هان دا
هه ره کهس دهس به ری ماری لی هان دا
ئه مه وێ له خوا مه رگم نه شان دا
سه ره له بهیاندای سه ره له بهیاندای

دله داخی نو

ئه م شیعره له دیوانی وهلی دیوانه ی (خاکی و، س.ع. شادمان) دا به شیعری وهلی دانراوه. وهک زۆریه ی ناته واییه کانی ئه و دیوانه که له ژماره نایه ن. به تایبه تی چاپی دووهمی ۱۹۸۳ دهقی هه ورامی شیعره که نه نووسراوه. له وهش دلتیا نیم ئاخۆ پیره میتێرد وهری گێڕاوه ته سه ره شێوه ی سلیمانی یاخود که سێکی تر. به لام ماموستا عوسمان هه ورامی که شاره زاییه کی ته وای ههیه له ناسین و راستی و ناراستی نووسینه وه و شێوه ی دهقی شیعره هه ورامییه کاندای (که به گشتی شێوه ی کرمانجی سه روو) ی پێ ده لێن له لایه ره پێنجی دیوانه که بیدای (دیوانی وهلی دیوانه)، ئاماژه ی بۆ ئه وه کردوه، که ئه و شیعره به هه له که وتۆته دیوانی (وهلی، خاکی) یه وه و شیعری بیسارانییه. هه وه ها له ژماره ۹۵۸ ی سالی ۱۹۴۹ ی پۆژنامه که بیدای، پیره میتێرد ده قێکی جیاوازی ئه م شیعره ی سلیمانی بلا و کردۆته وه و نووسیویه شیعری بیسارانییه وه یه که م دێری به م جۆره دهست پێ دهکات:

«دله داخی نو، دله داخی نو»

دله داخی نو

دله داخی نو، دله داخی نو
چه ند هه وارم کرد، شه وان تا به رۆ

به رێی نارده فته و چه وتیدا مه رۆ
به رینی جه رگت هێنمه وه سو
ئاخ بۆ به خستی من، داخ دله بۆ تو
به ده ردی تو وه، زامداری خه مم
گێڕده ی داوی، جه ور و سته مم
چا و نه بێناوی ته می ماته مم
چا وه پێی دهستی، دۆست و مه ره مه مم
تو وا له سه ودای زولفی عه نبه ره بۆ
ئاخ بۆ به خستی من، داخ دله بۆ تو
چه ند و ت دله، هۆشت بێ ئامان
لاده له به لای بالا نه مامان
ژورنالی دووری فتنه و نه مامان
هێند له کارایه، بێ هه د و سامان
تو تووش ئه بی و من ئه که ومه پۆرۆ
ئاخ بۆ به خستی من، داخ دله بۆ تو
چارت ئه وهیه شه وه هه سته له خه وه
خوا له لای خۆشه ئاله ی نیوه شه وه
به سوۆزی ده روون هه ورکه ره ئه وه
که ره مکار ئه وه هه وادار به له وه
به لکو بێیته وه هه لای خۆت له نو
ئاخ بۆ به خستی من، داخ دله بۆ تو

دهقی دیوانی وهلی:

دله زامی نو

دله زامی نو، دله زامی نو
بێ زار و زاری کـردم زامی نو
تیری زامی تو کۆ کۆ بوو وهک کۆ
ئاخ بۆ به خستی خۆم، دله داخ بۆ تو
هه کیمان که دین، ئه بێن سزام
دلیان ئه سووتی بۆ به خستی سیام

جه تاوی زولفان سیای عهنبهر بۆ
 ئاخ پهی بهختی ویم، دلّه داخ پهی تۆ...
 حهکیمان مهیان، مهوینان سزام
 شادته ماوه‌ران وهسفتهی سیام
 ئیسسه بگی‌ره دهس وه زامه‌وه
 به زامی خه‌ده‌نگ نه‌ونه‌مامه‌وه
 ههر به‌ند کیشه ئاه شه‌وان تا به‌رۆ
 ئاخ پهی بهختی ویم، دلّه داخ پهی تۆ

(١) ئهم شیع‌ره‌مان به‌هۆی مامۆستا عوسمان هه‌ورامیی‌ه‌وه ده‌ست که‌وت که به‌رێزبان له رێکه‌وتی
 ١٤/٩/١٩٨٧دا به‌ده‌سته‌خته‌تی خۆی بۆی نووسینه‌وه.

دووری پر دهرده

پیره‌مێرد ئهم شیع‌ره‌ی له ژماره ٩٤٣ی سالی ١٩٤٨ی رۆژنامه‌که‌یدا له‌ژێر ناوی
 (بی‌سارانی) دا بلاو کردۆته‌وه. ده‌قی هه‌ورامی ئهم شیع‌ره‌مان ده‌ست نه‌که‌وت.

دووری پر دهرده...

له داخی دووری ده‌روون پر دهرده
 په‌نگم وه‌ک گه‌لای پایزان زهرده
 نه‌به‌ردی به‌خته به‌بگره و به‌رده
 ته‌می ماته‌مم، دنیای تاریک کرد
 کوێره‌وه‌ری خه‌م، قه‌دمی باریک کرد
 «هیجران له جهرگم، هینده‌ی کردووه کار
 مات و بێ ده‌نگم، وه‌ک نه‌خشی دیوار» (١)
 ناله‌ی ئینتیزار ئه‌کیشم وه‌ک نه‌ی
 چاوم به‌فرمیسک بووه پیاله‌ی مه‌ی
 له‌ت له‌تی جهرگم کردووه به‌که‌باب
 ئه‌مه نه‌ی و مه‌ی که‌باب و شه‌راب
 «سا توخوا فه‌رموو، سه‌ولێ خه‌رامان
 قه‌ده‌م په‌نجه‌که، مروه‌ته ئامان» (٢)

سابگری، بگره ده‌ست به‌زامه‌وه
 به زامی تیری نه‌ونه‌مامه‌وه
 که‌وتوو مه‌ داوی، زولفی عه‌نبهر بۆ
 ئاخ بۆ به‌ختی خۆم، دلّه داخ بۆ تۆ
 بێ یار بێ یاوه‌ر، بێ جیگا بێ وه‌ر
 وه‌ک ماران گه‌سته‌ی زامی پر خه‌ته‌ر
 حه‌کیمێ نییه‌ بێت بۆ ده‌وای زام
 خه‌مخۆرێک نییه‌ دانیشی له‌لام
 ده‌قی هه‌ورامی شیع‌ره‌که‌ی بی‌سارانی:

دلّه زامی نو، دلّه زامی نو (١)
 زایف و زه‌بوون، زه‌ده‌ی زامی نو
 چه‌ند تیری کاریت، نه‌ دلّ گرتنه‌ کو
 ئاخ پهی بهختی ویم، دلّه داخ پهی تۆ...
 من زار و خه‌مناک، زه‌ده‌ی تیری خار
 پێکیای په‌یکان، تایفه‌ی کوففار
 ده‌روون سیاداخ، سوچیای خه‌مان
 بێ زه‌وق و که‌م چاخ، خاری سته‌مان
 که‌ردات وه‌سه‌ر مه‌شق، زه‌مانه‌ی بێ شو
 ئاخ پهی بهختی ویم، دلّه داخ پهی تۆ...
 فره‌م وات دلّه، مروه‌تت ئامان
 بۆ، مه‌وزهم نه‌گیچ به‌حری بێ سامان
 ههر به‌ند تاوی عه‌شق نه‌ده‌روون خزیای
 تاوه شو‌له‌ی شه‌م چراخان گریای
 ته‌ن بێ به‌زوخال، سیا سفته‌ی کو
 ئاخ پهی بهختی دیم، دلّه داخ پهی تۆ...
 ئاییری دووریت سه‌ره‌که‌رده‌ن نه‌ دلّ
 جهرگم چون که‌باب پێکیان وه‌ چل
 نازاران خه‌شم و غه‌زه‌ب گرتنه‌ لیم
 بێ وه‌رمی شه‌وان بی‌یه‌ به‌خه‌دیم

هه‌ورامی شیعره‌که بلآو کراوه‌ته‌وه. شیعره‌که بیست و هه‌شت دێره و لای پیره‌مێرد شانزه دێره
ته‌ن‌ها ئه‌و دێره‌انه دهنوسین که په‌یوه‌ندی به‌وه‌رگێڕانه‌که‌وه هه‌یه.

شیرین نیگاته‌ن، شیرین نیگاته‌ن
چهند وه‌خته‌ن چون باز شیروان نیگاته‌ن
مه‌علومه‌ن عیصمه‌ت نه‌ پێشمی پاته‌ن
نه‌زانام په‌ی حال کێ ته‌مه‌نناته‌ن
حه‌یفه‌ن تۆ وه‌ ته‌خت بلند جایی‌وه
ته‌ن وه‌ تۆی خه‌فتان تورمه‌ی شاهێ‌وه
ده‌س کۆتا بکه‌، په‌ره‌فتار نییه
ئامشۆی وه‌گه‌رم صوب ئیوار نییه
میرشکارت کێن؟ کێ فامت به‌رده‌ن؟
مه‌علومه‌ن هه‌وای شکارت که‌رده‌ن
پاسه‌ن سه‌ودای عه‌شق جه‌ ئه‌زهل بییه
(مه‌للا) هام مه‌قه‌ر هام وه‌زنت نییه‌ن

وه‌رگێڕانه‌کی پیره‌مێرد:

شیرین به‌نازه،...
روانینی نیگای، شیروانی بازه
ناز له‌سه‌ر پێیدا وه‌ک سه‌راندازه
نازانم (صیدی) کێی لا نیازه
به‌م شێوه‌یه خۆی (صید) نیچیر ئه‌کا
هه‌زاران شه‌یدای عه‌شق زنجیر ئه‌کا
کاری ته‌سخیری شه‌خس و پیر ئه‌کا
که‌چی خۆی له‌ لای پیر ئه‌سیر ئه‌کا
گیانه‌ هه‌یف بۆ تۆ که‌ بلند جاهی
بۆ ناو دلبه‌ران له‌ ریزه و شاهێ
گه‌ردن که‌چی تۆن له‌ ماه تا ماهی
نازانم کێ تۆی خسته‌ گومراهی
لاده له‌م رێیه که‌چ په‌فتارییه
دوایی نه‌تیجه‌ی که‌فته‌کارییه

ئاخ نه‌مردم‌ایه تا وه‌کو جاری
پێکه‌وتی تالع ئه‌یکرده کـارێ
دابینیشتم‌ایه له‌گه‌ڵ تۆ شه‌وێ
بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستم له‌ ده‌ستت که‌وێ
من به‌سۆزی عه‌شق تۆ به‌شیرین راز
گاهێ له‌ تۆ ناز، گاه له‌من نیاز
تیر سه‌رم دانیم، له‌ خاکی پێتا
به‌ شاد مه‌رگی بمرم له‌ ریتا
ئه‌وسا پێم ئه‌لێن شه‌هیدی عه‌شقه
بۆ عه‌شقی به‌راست ئه‌مه سه‌رمه‌شقه

(١، ٢) ئه‌و دوو به‌یتێ له‌ که‌وانه‌دان شیعی (بیسارانی) ن به‌لام ته‌واوی شیعره‌که‌مان ده‌ست نه‌که‌وت.

پیره‌مێرد و شیعره‌کانی مه‌لا و له‌وخان (مه‌لا و له‌وخان)

ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم پیره‌مێرد چوار شیعی ئه‌م شاعیره‌ی وه‌رگێڕاوه. ده‌قی هه‌ورامی هه‌ر
چوار شیعره‌که‌مان دۆزیه‌وه و بۆ به‌راورد و نیشاندانی شێوه‌ی وه‌رگێڕانه‌که‌ هه‌ریه‌ک له‌ شوێنی
خۆیدا دهنوسین.

دهرباره‌ی ژبان و به‌سه‌رهاتی ئه‌م شاعیره‌ شتیکی ئه‌وتۆمان به‌ده‌سته‌وه نییه، جگه له‌ چهند
دێرێک نه‌بێ که‌ نه‌جمه‌ددین مه‌لا له‌ که‌شکۆلی (مبنای شکسته) و که‌شکۆلی (حه‌مه‌ سالح
ئاغای قزلبی) دا نووسیوه.

له‌ یه‌که‌مدا ده‌لێت: «ئهم زاته له‌گه‌ڵ مه‌وله‌وی (سه‌ید عه‌بدولرّه‌حیم) دا هاو‌عه‌سر - هاو‌چاخن،
شیعره‌کانی زۆر ورد و ئاهه‌نگداره. له‌سه‌ر ئه‌سلوب و شێوه‌ی مه‌وله‌وی شیعی و توه‌وه. ل ٢٠٠».
دووه‌م: «ئهم شاعیره له‌گه‌ڵ مه‌وله‌وی (سه‌ید عه‌بدولرّه‌حیم) هاو‌وه‌ختن، شیعره‌کانی زۆری له
شیعی مه‌وله‌وی ئه‌چی، پر مه‌عنايه. ل ٩٥».

شیرین به‌نازه

پیره‌مێرد له‌ ژماره ٨٩٢ی سالی ١٩٤٧ی رۆژنامه‌که‌یدا ئه‌م شیعره‌ی (مه‌لا و له‌وخان) ی
به‌ناوی (یاری خوا نه‌ناس) هه‌و بلآو کردۆته‌وه، به‌بێ ئه‌وه‌ی ناوی شاعیره‌که‌ بنووسێ. به‌لام ئێمه
دۆزیمانه‌وه که‌ شیعی پیره‌مێرد نییه و شیعی مه‌لا و له‌وخان و له‌ لاپه‌ره ١٠١ی به‌شی یه‌که‌می
کتیبه‌ی که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا (مه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی) دا ده‌قی

عالم له عهشقی تۆ هاواریه
تۆ بۆ کیتته ئهم شین و زاریه

سهوزه لهی چاوپهش

له دیوانی (پیره میتردی نه مر)ی مامۆستا هاواردا لاپه ره ١٦٩ شیعریک بلاو کراوه ته وه به ناوی (سهوزه لهی چاوپهش) وه به شیعرى پیره میترد دانراوه و هیچی له باره وه نه نووسراوه. به لام ئهو شیعره شیعرى (سهوزهى سیاچه م)ی (مه لا و له و خانه) و له لاپه ره ١١١ ی که شکۆلى که له پووری ئه ده بی کوردی مامۆستا محمهد على قهره داغیدا ده که که ی بلاو کراوه ته وه. ده که که حه قده به یته و وه رگیترا نه که چاواره به یته. ئیمه دوو ده قی وه رگیتراوی ئهم شیعره مان لایه. یه کیتکیان له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاوار دایه و ئه وی تریان به ده سته تی پیره میترد خۆ به تی که وینه که ی لیره دا نیشان ده ده یین و شیعره که ش ده نووسینه وه.

سهوزهى سیاچه م،...

من داخین که رده ن سهوزهى سیاچه م
وه ختی زولف و پرچ لوول مده ی وه هم
عالم به ده حاله ن، وه خالت قه سه م
پرچت لوول مه که ر، عالم په شیوه ن
لیوت مه فانه مه لا پیتش لیوه ن
به و دیده ت وه که یل سورمه ی بین مه که ر
پرچت وه په رچین رووی جه مین مه که ر
ده س ماوه ر وه زولف سیا زوخالدا
پرچت لوول مه که ر وه رووی ده سما لدا
پرچت لوول مه که ر گل مه لوولته ن
مه لوولیم وینه ی پرچ لوولته ن
وینه ی داخیان دل داخین مه که ر
(مه لا) داخی زولف قازاخی مه که ر
هه نی ده سه ن ناز ئیشاره ی چاوان
ئاخر زهره رت وه (مه لا) باوان
سهوزهى سیاچه م، پرچ لوولی، چاومه ست
پرچی لوولی تۆ من کوشته ن وه قه ست

ئیشاره ی دیده ت وه من منمانی
مه که ر وه نه قه ست گیانم مستانی
(مه لا) مکیشۆ نازت وه نه داز
پرچ لوول تۆ من کوشته ن وه ناز
هه ر هام وه و حالات په شیوه حاله وه
وه س ته مه ناکه ر نه ده رماله وه
جه رگ و دل م دای وه په یکانه وه
وه س ته مه ناکه ر نه ئه یوانه وه
سهوزه ناز مه که ر، ناز کیتشت کییه ن
ناز کیتشت مه لان، مه لا شیت بییه ن
به و قورئان قه سه م، شای شه که ر پازان
هه ر کفن مه نده ن، په رتیم بدرازان
نه پای ئامشو، نه رای دل نیه ن
مه لا ئینتیزار سهوزهى پرچ لووله ن
هانای هام سه ران وییه رده م نه گشت
سهوزهى پرچ لوول وه لا مه لاش کوشت

وه رگیترا نی یه که م:

سهوزه لهی چاوپهش، سهوزه لهی چاوپهش
پوژی رهش کردم، سهوزه لهی چاوپهش
وه ختی زولف و پرچ، لیت ئه بن به نه خش
عه قل و هوشی من، هه ردوو ئه بن په خش
پرچت لوول مه که ر، حال م په شیوه
کی ناشیوینى ئه و طوره و شیوه؟
(روح القدس) ه سرپری ئه و لیوه
هه ر تای زولفیکت دلکی پیوه
په شی به خستی من کلی چاوته
پشته ی هه یاتم زولفی خاوته
ئهم چه ند روژ به یه، که وه باوته
دل م مه شکینه که پیناوته

کوشته‌ی نازی خۆت زۆر مه‌ده نازار
 زولفت نه‌بیته په‌ژینی روخسار
 با رۆژ نه‌گیری و نه‌که‌ومه‌هاوار
 عاشق له نازار زوو ده‌بی بیزار
 پرچت لوول مه‌که، دله‌م مه‌لووله
 شیوه‌ی مه‌لوولیم وه‌ک پرچی لووله
 تۆماری شه‌رحی ده‌ردم به‌تووله
 ته‌ریبی وه‌سل و به‌ختم شه‌فتووله
 به‌سم بکوژه به‌تیری غه‌مزه
 غه‌مزه‌ت نه‌ندامی هینامه‌له‌رزه
 قه‌تلی دلداری له لای تۆفه‌رزه
 سه‌وزه‌ی بی به‌ینه‌ت ناخ داخ سه‌وزه
 ئیشاره‌ی دیدت به‌من نه‌نوینی
 خه‌ریکی نه‌وه‌ی گیانم به‌ستینی
 وا گیانم دایتی هه‌ر تۆ بمینی
 به‌شه‌رتی له‌سه‌ر قه‌برم بخوینی^(۱)

(۱) لای م.ه نووسراوه (به‌مه‌رجی له‌سه‌ر قه‌برم بخوینی). واته وشه‌ی (شه‌رت) ی گۆریوه به‌مه‌رج.

وه‌رگی‌پانی دووه‌می پیره‌میرد، که شاعیرانه‌تر و نزیک‌تره له ده‌قه‌که‌وه: وه‌ک له فۆتۆی ده‌ست‌خه‌ته‌که‌یدا ده‌ییبی له ژیر ناویشانی (مه‌لا وه‌له‌وخان) ی راسته‌قینه‌دا وه‌ری گیراوه.

سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
 ناخ داخ زۆره، سه‌وزه‌ی سیاچه‌م
 کاتی زولف و پرچ لوول نه‌ده‌ی وه‌هم
 حال‌م به‌دحاله، به‌خالت قه‌سه‌م
 پرچت لوول مه‌که، حال‌م په‌شیوه
 لیو مه‌نی سه‌ر لیو، گیان له‌سه‌ر لیو
 نه‌و دیده سیات سوورمه‌بین مه‌که
 پرچت پر چینی، رووی جه‌بین مه‌که

ده‌ست مه‌به‌ره سه‌ر، زولفی زوخالدا؟
 پرچت لوول مه‌که، دله‌م مه‌لووله
 مه‌لوولیم وینه‌ی، نه‌گریجه‌ی لووله
 به‌سیه‌تی نازی ئیشاره‌ی چاوان
 مه‌لا^(۱) مه‌کوژه، بی گونا و^(۲) و تاوان
 سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، پرچ لوولی چاومه‌ست
 بۆ پیوه‌ندی من، لوولیه‌که‌ی به‌قه‌ست
 کاتی تیلا چاو، به‌من نه‌نوینی
 تیر نه‌ده‌ی له‌دل، گیانم نه‌سینی
 هه‌ر چهند نه‌و تیره، به‌شیوه‌ی نازه
 به‌لام نازیش بی، ناز، به‌نه‌ندازه
 مردم به‌م حاله‌ی، په‌شیو حاله‌وه
 هه‌ر گه‌رد و خوله، له ده‌رماله‌وه
 جه‌رگت له‌ت ک‌ردم به‌په‌یکانه‌وه
 خۆتم بۆ ده‌رخه له‌ئیه‌وانه‌وه
 سه‌وزه، ناز مه‌که، ئیت‌ر بۆ کیته؟
 ناز بۆ (مه‌لا) بوو، وا، نه‌ویش شیته!
 سویندم به‌قورئان، هینه‌ی کوشته‌ی تۆم
 هه‌ر کفن ماوه، که بیدروون بۆم
 نه‌پیی ئاموشو، نه‌پیی ده‌لیله
 مه‌لا له دووریت که‌فته و زه‌لیله
 هاوارم به‌رن بۆ برای هاویششت
 سه‌وزه‌ی سیاچه‌م، براکه‌تی کوشت
 با نه‌ویش شوین خوین برای خۆی که‌وی
 به‌لکو تیریکی غه‌مزه‌ی به‌ر که‌وی

(۱) مه‌لا: مه‌به‌ست خۆیه‌تی - مه‌لا وه‌له‌وخان

(۲) گونا: گوناھ-

قه تاره‌ی گولنه‌نگ لال و باله‌وه
ته شریف بهر وه‌زێد (چه‌مچه‌مال) وه
چه‌مچه‌مال نه شاه سهندت نه باوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشته‌ی وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبوبیت وه‌شیرینه‌وه
قه‌ده‌م ره‌نجه‌که‌ر نه (هه‌رسین) وه
ته شریف بهر وه‌کاو بیستونه‌وه
وه مه‌یل وه‌رین فه‌ره‌اد وینه‌وه
وه ناز نازه‌وه چه‌رخنای چاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشته‌ی وه‌بی تاوان
حه‌یفه‌ن په‌ی شه‌خسێ ساحیب جه‌مین بو
وه قامه‌ت له‌یلێ وه‌رنگ شیرین بو
عیشق و دلداریش وه‌خه‌شم و قین بو
چون شیرین قاتل فه‌ره‌اد چین بو
حسابت ئێده‌ن نه پای حساوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشته‌ی وه‌بی تاوان

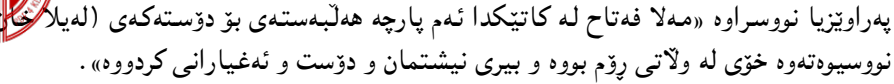
وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت وه‌ک شیرین، ئه‌رمه‌نی باوان
غه‌مه‌زه‌ت فه‌ره‌ادی کوشته‌ی به‌بی تاوان
دله‌سۆزی و شه‌رتی شیرین به‌یادکه‌
شه‌ودێز له‌ره‌شه‌مه و پێوه‌ند نازادکه‌
به‌رگی پێۆشه، ره‌نگی شه‌تاوان
عیشوه‌ت فه‌ره‌ادی کوشته‌ی به‌بی تاوان
شه‌ودێز زین که‌ به‌تفاقه‌وه
به‌ره‌خت و ره‌شه‌می ته‌متراقه‌وه
ده‌ماخت به‌بورج کۆی ئافاقه‌وه
بی خۆف له‌ زه‌نگی بانی تاقه‌وه

شای وه‌له‌د چاوان

پیره‌مێرد له ژماره ٥٧٢ ی سالی ١٩٣٩ ی رۆژنامه‌که‌یدا ئه‌م شیعری (مه‌لا وله‌وخان) ی
وه‌رگیراوه. ده‌قی شیعره‌که‌ بیست به‌یته. وه‌رگیرانه‌که‌ شانزه‌ به‌یته. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامی
شیعره‌که‌مان له کتیی (که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی) مامۆستا (محهم‌مه‌د عه‌لی
قه‌رداغی) یه‌وه وه‌رگرت. لاپه‌ره‌ی ١٠٩.

«شای وه‌له‌د چاوان، شای وه‌له‌د چاوان
غه‌زاله‌ی خوته‌ن، شای وه‌له‌د چاوان
شیوه‌ت مه‌ر (شیرین) ئه‌رمه‌نی باوان
نیم نیگات (فه‌ره‌اد) کوشته‌ی وه‌بی تاوان
ئهو شه‌رت و ئیقرار، شیرین ئهو یاد که‌ر
عیشق و دلداریت، دانگی زیاد که‌ر
ئاره‌زووی دیدار، دین (فه‌ره‌اد) که‌ر
(شه‌ودێز) نه حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند نازاد که‌ر
وێت پێۆش وه‌ ره‌خت شه‌و ره‌نگ شه‌تاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد، کوشته‌ی به‌بی تاوان
شه‌ودێز زین که‌رد وه‌ تفاقه‌وه
وه‌ ره‌خت و ره‌شه‌می ته‌متراقه‌وه
ده‌ماخت وه‌ بورج کۆی ئافاقه‌وه
بی خه‌وف نه‌رزه‌نگی نه‌و سه‌رتاقه‌وه
شه‌مال بۆی عه‌ترت وه‌ (کۆکه‌ن) یاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشته‌ی وه‌بی تاوان
چون شیرین نه‌بورج په‌نجه‌ره‌ی جامپێز
وه‌س که‌ر نیگای ناز عه‌ین ئاهو و بێز
وه‌س ده‌رسته‌یه‌ی (شیرۆ) شه‌ره‌نگیز
با نه‌وه‌رۆ هون خوسه‌ره‌و په‌رویز
شیرۆ په‌رێت جه‌رگ خوسه‌ره‌و شکاوان
نیم نیگات فه‌ره‌اد کوشته‌ی وه‌بی تاوان
شیوه‌ی مه‌حبوبیت ها وه‌خاله‌وه
ره‌سمت مه‌نشوورنه‌ی مه‌خاله‌وه

وه له پيشه كېدا نووسيو به «نمەش به يادی مهلا ولدخان» ئيتير نەينوسيو به كه ئەمه شيعری مهوله وييه يان نا؟ بهو پتيه دهبي شيعری مهلا ولدخان بيت، چونكه له شيعره كه شدا دياره كه شاعير باسی خوی دهكات و ناوی مهلا ولدخان دههيتت. بۆ ئەو هوش كه رهنگه شيعری مهوله وی نهبيت، له ديوانی مهوله وی مهلا عهيدولكهری مودرېسدا ئەو شيعره بهرچاو ناکهوی و له ديوانی مهوله وی و رۆحي مهوله وی پيره ميتر ديشدا ئەو شيعره نابيترئ. بههر حال ئيمه به ناوی مهلا ولدخانه وه بلاوی دهكهينه وه هتا له داهاتوودا خويمان يا براهه کی ئەديب به بهلگه يی له م بدلگانه ی ئيستای من باشتتر ئەم باسه دهسهل مينيتت. ههروهها له وه دهچيت كه نهجمه ددين مهلا ئەو شيعری له نوسخه ی ژماره ۳۸۴ ی رۆژنامه كه وه راگوست بيتته كه شكۆله كه وه!

بادی له یلاخان، بادی له یلاخان
بادی عه نېهر بوی، بورجی له یلاخان
مه شاطهی چهرهی بلندن ده ماخان
شانه زدن وه زولف به رازهی شاخان
شناییی گیسووی چنوروی زاخان
ته سکین دلهی زامداری داخان
پیشدادی نه فخرهی نهو خونچهی باخان
رډه بېهر و شقهی شه و پوئی ئیلاخان
ده قاق شه هید سونه و کولاخان
جاړوکه ش وه گرد نهو حجله و کاخان
یه خه یلی و دختنه دوور که فته ی له یلم
ساواری و دتهن، ویتلی دوجه یلم

ئەم شیعەرە کە پیرەمبێرد دوو جار وەرگێڕانە کە ی بلۆکێردۆتەو بەهۆی سێ سەرچاوەوە سێ بیرورام لەلا دروست بوو.

سه‌رچاوه‌ی دووهم، دیوانی مه‌لای جه‌بارییه، که له لاپه‌ره‌ی ۳۹دا ئه‌و شیعره به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه، به‌ناوی (بادی له‌یلاخان)ه‌وه به‌شیعری (مه‌لا فه‌تاحی جه‌باری) دانراوه و له

پێشدادی نه‌فخه‌ی، نه‌و خونه‌ی باخان
 په‌هه‌ری شقه‌ی شه‌وبۆی ئیلاخان
 ده‌قایی شاپه‌ر سه‌قر و کلاخان
 جاروکش وه‌کرد نه‌و حجله‌ و کاخان
 ئاخ زۆر ده‌میکه‌ دوورکه‌وته‌ی له‌یلم
 ئاره‌زووی دیار ویتلی دوجسه‌یلم
 یاران لیم گوم بوو سه‌رگوشته‌ی به‌یدم
 ته‌نها بو تۆیه‌ هیوا و ئومیدم
 نامه‌یه‌ له‌ شه‌رح دلّه‌ی پر ده‌ردم
 سۆزی له‌ هیجران هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 نووسیومه‌ به‌خوین برینی کاریم
 بیسه‌ بو یارم له‌بری دیاریم
 بیگیه‌ر مالّ مالّ به‌هۆزانه‌وه
 به‌ قه‌وم و قیله‌ و دلّسه‌ۆزانه‌وه
 هه‌رچی ده‌بینی که‌ سه‌ۆز له‌ دلّه
 بو سه‌رگه‌ردانیم جه‌رگی به‌کوئه
 به‌ گریان ده‌لّی لایلم لایله
 نامه‌ی مه‌لاکه‌ی له‌ هه‌ردان که‌یله
 بیده‌ره‌ ده‌ستی بلّی وه‌سیته
 (مه‌لا ولدخان) په‌نجه‌رۆ و شیته
 سه‌ره‌تای زووخاو نه‌ جه‌رگش سه‌ردان
 بکه‌ونه‌ فریاش یاران هام فه‌ردان
 ده‌خیله‌ شه‌مالّ له‌ پرووی دلّشادی
 بۆم بینه‌ نامه‌ی گه‌ردن ئازادی
 ته‌گه‌ر بزانی چه‌ن چاوه‌پیتی تۆم
 زوو هه‌والیکه‌ی له‌یلا دینی بۆم
 وا چه‌رخ له‌گه‌لّ من که‌وتۆته‌ ساردی
 با له‌ به‌ینا بی گه‌ردن ئازادی
 نه‌ک ته‌جه‌ل لیمان ببینی فرسه‌ت
 دیدنه‌ی یاران بخاته‌ هه‌سه‌ره‌ت

گومکرده‌ی یاران سه‌رگه‌شته‌ی بیدم
 غه‌یر نه‌تۆ که‌س نیه‌ن ئومیدم
 نامه‌یی نه‌ شه‌رح دلّه‌ی پر ده‌ردم
 سۆزی نه‌هجران هه‌ناسه‌ی سه‌ردم
 نویسام وه‌هون زامانی کاریم
 به‌ په‌ش په‌ی یاران تو وه‌ دیاریم
 بووه‌ بگریاش وه‌ هۆزانه‌وه
 بده‌ره‌ش وه‌ده‌ست دلّسه‌ۆزانه‌وه
 هه‌ر که‌س جه‌و ده‌مدا سه‌ۆزه‌ش ته‌ دلّ بو
 دیکه‌ی ده‌روونش په‌ی من وه‌ کوول بو
 مگروان ماچان لایلم لایله‌ن
 یه‌ نامه‌ی مه‌للان جه‌ هه‌ردان ویتله‌ن
 ده‌خیله‌ شه‌مالّ نه‌ پرووی دلّشادی
 باوه‌ره‌ نامه‌ی گه‌ردن ئازادی
 ئه‌ر زانوی چه‌نیم ها وه‌راوه
 ئاردی ورووی په‌یکه‌ی جه‌لاهوه
 کێ زانو چون بو ئه‌ی دنیای یادی
 با ببوت نه‌به‌ین گه‌ردن ئازادی
 نه‌ک ته‌جه‌ل ده‌ردم وه‌ترست زانو
 دینی یارانم وه‌هه‌سه‌ره‌ت مانو

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

بادی له‌یلا خان، بادی له‌یلا خان
 بادی عه‌نبه‌ر بۆی بورجی له‌یلا خان
 مه‌شاطه‌ی چه‌ره‌ی بلّند ده‌ماخان
 شا زه‌ن به‌زولف به‌ره‌زای شاخان
 شینیای گیسووی چنوو‌ری زاخان
 مه‌ره‌مه‌ی دلّه‌ی زامداری داخان
 له‌ره‌ی ریشووی خاو تارای به‌یداخان
 له‌رزهی زنجیره‌ی ئاوی شتاخان

پیره‌مێرد و شیعەرەکانی میرزا شەفیع

پیره‌مێرد چەند شیعەریکی (میرزا شەفیع)ی وەرگێراوە و لە رۆژنامە کەیدا بڵاو کردۆتەو. ئەوێندە ی من ئاگادار بۆ چوار شیعەری ئەم شاعیرە وەرگێراوەتە سەر شێوەی سلیمانی و بڵاوی کردۆتەو.

- ۱- رەعنای دڵ پەیکەر.
- ۲- شیرین پیتی داو.
- ۳- میرزام زامی حە.
- ۴- سیوێل وەختیەتی.

هەرەیک لە شیعەری دووهم و سێیەمی چەند جارێک وەرگێراوە.

سەبارەت بەژێانی و بەرهەمی ئەم شاعیرە بۆ ئەدیب (ئۆمیدی کاکەرەش) لە هاوکاری ژمارە ۸۴۴ ی ۱۹/۶/۱۹۸۶ دا نووسیویە.

«ئەم شاعیرە لە ساڵی ۱۷۸۵ ی (۱) زاینیدا لە ناوچەی ئیلاخ هاتۆتە دنیاو و بوێژێکی بەناوبانگی هەورامانە. خاوەنی زانست و ئەدەبێکی بەرز بوو شیعەری بە کوردی و فارسی هەیە، بۆ ئەوەی (ئەلماس خان)ی شاعیرە، لە ساڵی ۱۸۳۵ ی زاینیدا کۆچی دوایی کردوو، پەنجای ساڵ ژیاوە».

(۱) لە رۆژنامە کەدا نووسرابوو ۱۷۸۵ - ۱۸۳۵ ی کۆچی. کە دیارە هەڵە و ساڵەکان ساڵی زاینین.

یاری دڵ پەیکەر

لە دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا هاواردا لاپەرە ۱۷۵، شیعەریک لە ژێر ناوی (یاری دڵ پەیکەر) دا بڵاو کراوەتەو، و بە شیعەری پیره‌مێرد دانراوە و هێچێ لە بارەو ئەنوسراوە. بەلام لە راستیدا شیعەری (میرزا شەفیع) و پیره‌مێرد وەری گێراوە. شیعەرەکی شەفیع بیست و شەش بەیتە و وەرگێراوە کە پیره‌مێرد بیست و یەک بەیتە.

شەفیع:

رەعنای دڵ پەیکەر (۱)...

رەعنای دڵ فەریب، پێشە ی دڵ پەیکەر
زۆلف وە هەفت لەشکر، رای دەشت رە ی کەر
یانە ی دەردینان وە خاک نە ی کەر
حەرفی موچوو وە نەت نە ی قار

دەقی شیعەرەکی مەلای جەباری (۱)

بادی لەیلا خان، بادی لەیلا خان
بادی عەنبەر باد، بۆر لەیلا خان
مەشیا ی تایی ریز بەرەزای شاخان
مەشیا ی گیسوی بێند دەماخان
نەسیم مەحرۆم مابەین یاران
شارەزای شوقە ی شەو بو نەو هالان
نامە یەک نە شەرح دڵە ی پەر دەردم
شەرحی نە سەودای هەناسە ی سەردم
یەخە یلێ وەختەن دوور کەفتە ی زێدم
غەیر جە تۆ وە کەس نەین ئۆمیدم
نوسنام وە زوخ زامان کە یاری
بەرەش وە زامان تۆن وە دیاری
نامە ی بگێلان وە هوزانەو
بەدروش وە دەس دڵسۆزانەو
وەو سۆز سێنە ی دڵ خەراشەو
هەمسەران یەک یەک بواناشەو
هەر کەس دڵسۆز بوو سۆزێش نە دڵ بو
دیک دەروونش پە ی من وە کۆل بو
بگرەوان باجان لێلایم لێلەن
بەنامە ی مەللان ئەزانی وێلەن
شەمال دەخیلە تۆ وە دڵشادی
باوەر نامە یەک گەردن ئازادی
ئەو من رۆبیم وەلای (رۆمەو)
مەر دوغای خویشان باوەرۆمەو
سەرنیام وە پای مۆلک رۆمەو
هەر دوغای خاسان باوەرۆمەو

(۱) بڕوانە دیوانی مەلای جەباری، ئامادە کردنی (عەبدولجەبار محەمەد جەباری). ل ۳۹.

بگێرهش نه گۆش، پهڕی پۆزگار
 دهقیقی جهم کهر تهفرهقهی هۆشت
 باپه ند (شه فیع) بهیۆ نه گۆشت
 عومرم عهزیم نوور دیده و دل
 ههرجی مه عشووقه، نمانۆ چون گول
 هه رکهس کهرۆ پۆش بهر تهرف مهیۆ
 ژاکای بی عهتر، بی شهرف مهیۆ
 ئه ر سهد جهی فیشتهر پي هۆش و فامی
 یهک تهن قوبول کهر پهڕی غولامی
 ئهویچ یهکێ بۆ جیهان دیده بۆ
 سر پۆش خامۆش ئارامیده بۆ
 بزانی بهقه در دیدی خومارت
 نهوانۆ پهی کهس تۆمار کارت
 مهیۆ تۆ رهنجش مه غدوور بداری
 تاکه پۆت وه شهوق خزمهت گوزاری
 پۆ جه پۆبیشتهر مهیل تۆ پیش بۆ
 دل بهند قوللاب غولامیی ویش بۆ
 ئامانهت مه رزه دهینت وه گهردهن
 به تال کهر خهیاڵ فره کهس کهردهن
 بایهک بهدهن بۆ پۆحت چهنی دۆست
 به وینهی بادام دوو مه غز و یهک پۆست
 چون مهیۆ مهفتوول پیچیان وههم
 زه پیهی مهیلتن جههم نه بۆ کهم
 هه یفه نه فره کهس بوینۆ رهنگت
 دووربا دوور جه تۆ مه زپۆ زهنگت
 هه رزه ی هه رزه کار هه رجایی مه بی
 داخل وه مهیدان پسوایی مه بی
 ئینتهای ئاخه هه مسهران ویت
 تیترانهی تال موازان په ریت

خاترشاد مه کهر وه هه رزه کاران
 مه کهرۆت وه پوول نا په وای شاران
 ویت مه ده ر وه ده ست فره کهس خه یلی
 با وه ره وه یاد مه جنوون و له یلی
 شه رت و وه فاشان تا پۆی مه ردهن بی
 فیکر و زیکرشان زاری که ردهن بی
 هه زار مه شایخ نه تیجه ی عه ره ب
 ساحیب شه وق و زه وق ته رانه ی ته ره ب
 ساق گه رده نشان چون بلوور ساف
 جه دوور مه درهوشان بی لاف و گه زاف
 په ی چیش که له یلی کهس نه بی چه نی
 ته مه ننا نه که رد ئه و شه خسی هه نی
 مه جنوون لۆنگی داشت عه سا و که شکۆلی
 مه گرتش مه کان نه هه رده ی چۆلی
 له یلی هه زار کهس ته مه نا مکه رده ش
 هه ر مه واتش قه یس تا گیان سپه رده ش
 (شه فیع) ئه ی ره نجه په ری تۆش به ردهن
 نه سیحه ت خاس په ری تۆش که ردهن

(۱) دهقی ئه م شیعره له که شکۆلی (مه محمود پاشای جاف) ده وه وه رگیراوه.

وه رگێڕانه که ی پیره میتێرد:

یاری دل په یکه ر، یاری دل په یکه ر
 یاری دل فربه، ریشه ی دل په یکه ر
 نمونه ی نه خشی خودای بانی سه ر
 شیوه ی شیرینت خوسره و شهیدا که ر
 سیای زولفانت پیتی تازی زولمات
 ده مت له ناویا سه رچاوه ی هه یات
 هه وت گورزی پرچت هه وت له شکری په ی
 بازوو شکیتنی سه د کاوسی که ی

تەنھا مەجنوونیک لێوەی لۆنگ بەشان
نەک لووتو پووتی ناره‌وای شاهاان
خۆ ئەگەر سالی ژوور سێ بست کەوێ
چاو باشقال نابێ تەنھا تۆی ئەوێ

(١) لای م. ه. ئەم نێو بەیتە بەهەڵە نووسرابوو - تووڕەیی ئەبێ و تووڕە بەهەنە -.

شیرین پیتی داوہ

پیرەمێرد سێ جار وەرگێڕانی ئەم شیعەری بلۆ کردۆتەو یەکەمجار لە ژمارە ٥٦٨ ی
پۆژنامە کەیدا سالی ١٩٣٩ . دووهم جار لە ژمارە ٧٦٠ ی پۆژنامە کەیدا سالی ١٩٤٤ ئەمجارە
دەستکاری دەقە کە ی کردوو و لێی زیاد کردوو. سێیەم جار لەگەڵاوێژ.

ئەو ی جاری دووهم و سێیەم وەک یەکە لەبەر ئەو دوو وەرگێڕانی بلۆ دەکەینەو. هەرودها لە
کەشکۆلی کە لەپووری ئەدەبی کوردی مامۆستا (محەممەد عەلی قەرەداغی) دا تەنھا وەرگێڕانە کە ی
پیرەمێرد بلۆ کراوەتەو. پروانە بەرگی دووهمی ل ١٣٣ . ئەوەش هەمان وەرگێڕانی ژمارە
٥٦٨ ی پۆژنامە ی (ژین) ه.

وەرگێڕانی یەکەم:

شیرین پیتی داوہ، شیرین پیتی داوہ
ئەو جووتە سێوەی کە خوا پیتی داوہ
سەد سەنعان لە دین بۆی وەرگەرپاوە
شاهاان شعووریان ناو بەلاوہ
سێو لەسەر سێنە ی نەمام پرواوە
ئەو سێوہ ریشە ی دلی کیشاوہ
دوو شەکرە سێوی تازە ی گول بەدەم
پێست تەنک ناسک نمونە ی ئیرەم
لە تویی کراسی کە تانی عەجەم
ئەدرەوشین وینە ی ئەستیرە ی ناوتەم
دەوریان بە دوگمە ی زیوین تەنراوہ
ئەو سێوہ ریشە ی دلی کیشاوہ
نەقشی سێو وەک لەوح بەزادی ئەرزەنگ
کالای سەر بالای ئالای شوخ و شەنگ

سێوت نارنجی زولە یخای پەست کرد
پۆژی پروت مانگی کەنعانی مەست کرد
جەمالت مەجال بێ نوقتە ئەکا
جەلای جەلال دێ پوختە ئەکا
ئەمەت پێ ئەلیم بەدڵسۆزانە
تووڕەیی نەبێ و تووڕ و بەهەنە (١)
قینت هەلنەستێ گوی بگرە لە من
پابەندی من بێ نەک بەندی دوشمن
گولە کەم، ناوت لای عاشقان گولە
ناوی لای بەندەت وەک بەندی دڵە
گول کەوتە دەستی خراپ و چاکێ
بۆنی نامینێ ئیتر ئەژاکێ
گول بۆ کەسێکە قەدری بزانی
بیدا لەسەر وەک چقە ی سولتانی
هەندێ سەرسەری دواي جوان ئەکەوێ
گولی بۆ بۆنی سەعاتیک ئەوێ
دواي ئەو کەوتە دەستی و بۆنی کرد
هەلیە پچورکینێ وەک شیت دەستوبرد
بەنای ناره‌وا ناوی ئەزپێ
پەردە ی عیسەت و جوانی ئەدرپێ
تۆ خۆت مەدە دەست هەرزە ی هەرزەکار
دوور با نەبیستە پەندی پۆژگار
دۆستی یەکیک بە، دانا و سێ پۆش بێ
هەرچی ببینێ مات و خامۆش بێ
تۆماری شوخیت نەخوینیتەوہ
وەک بەندەت تاسەر بمینیتەوہ
پۆژ لە پۆژ پێشتر عەشقی زیاد بێ
هەمیشە مەیلی ئێوە ی لەیاد بێ
یەک بەدەن یەک پۆج یەک نەفەس یەک دۆست
ببنە بادامی دوو مەغز و یەک پۆست

بنازم بهسـونع نیگارندهی ږهـنگ
مهـحکى کرد بهسـیو سیوهـیلی سیوهـنگ
تهـلای دهـست تهـوشار باوى نهـماوه
تهـو سیوهـی ږیـشهـی جهـرگى کـیـشاوه
سیـوی شارراوهـی ژیر سوخـمهـی تهـلهـس
عـالهـم بـۆ مردووى بـۆن نهـکردووى کهـس
بالا تهـوول نهـی ږي هـهـواو هـهـوهـس
سیـو لهـرزى بهـباى هـهـناسهـی نهـفهـس
بـیـد موشک لای تهـو بـۆنى نهـماوه
تهـو سیـوه ږیـشهـی ږوـحى کـیـشاوه
وهـک قهـندیلی زیـوهـلهـلاوهـسـراوه
بهـچـلى گـوـلى داری توـباوه
کهـزانى پهـنجـهـی بـۆ ږاکـیـشاوه
تهـتوـیتـهـوه وهـک شهـکر بهـچـاوه
لای شاعـیر توخـمهـی تفـاحى ناوه
تهـو سیـوه ږیـشهـی دلـى کـیـشاوه
گول لهـ شهـرمى تهـو کهـوتـۆته عهـرهـق
وهـک سیـوی بهـهـشت ږي نوور و ږهـونهـق
سهـر گول پهـمهـی وهـک ږهـنگى شـقق
قهـیتانى دهـورى ږـشتهـی لیـقـای هـهـق
شـکـلى دوو ماری لهـ دهـور کـیـشاوه
تهـو سیـوه ږیـشهـی دلـى کـیـشاوه

وهـرگـیـږانى دووهم:

لاساى توحفهـی تفاح

تهـو کچهـ جوانهـی کهـ بهـ (س)ى ناوه^(۱)
لهـ سـینى سـینهـی، کهـ، زیوى خـاوه
دوو سیـوی تازهـی تـیا دانـراوه
لهـ کردهـوى خوا سهـرم سوورـماوه
لهـ قـالبـی دوړ سیـو داړـیـژراوه

ږیـشهـی جهـرگـمى ږي ږاکـیـشاوه
شـیوهـی سیـو لهـوحى بهـهـزادى تهـرژـهـنگ
سیـحرى هـهـلـه گـيانـداره و بـیـ دهـنگ
جلوهـی لهـ ئیـعـجاز (ید بیـضا) وه
تهـو نوور هـیـانى منى کـیـشاوه^(۲)
هـهـر لهـ دهـست توـ دى فـهـردى فـریاد ږهـس
توـحـفهـیهـکى وا لوکـس و تهـنفـهـس
لهـ دوور تهـرووشـى بهـشـنـوى نهـفهـس
کهـچى نهـژاکـى بهـسهـر پهـنجـهـی کهـس
دامـاوم لهـ ږووى سـنعى خـوداوه
تهـو سیـوه گـيانى منى کـیـشاوه
نهـمامى (سهـرو) هـ و سیـو موـتـوربهـیه
مهـلـین تهـو سیـوه هاوړهـنگى بهـیه
بهـهـیـى ږووزـهـرد چـون رایـهـی تهـوهـیه
تامى (نوـشـدارو)ى (کاوس)ى (کهـى) په
چى بـکهـم مار هـهـلقهـی لهـ دهـورى داوه
ږي دهـست دريـژبـى دهـسـتم ږراوه
تهـلـین بهـهـشتـیش سیـوی وای تـیا په
من تهـنـیا تهـمهـم تهـوى لهـو خـوايه
تهـو سیـوهـم باتـى هـهـر لهـم دنـیا په
حـازر بهـقهـرزداـن لام ناړهـوايه
هاوار زوړ ناخ و داخـم کـیـشاوه
تاسهـی تهـو سیـوه گـيانى کـیـشاوه

(۱) ږیرهـمـیـرد دياره لهـم وهـرگـیـږانهـدا ویستـوویـه لاسایى شـیوهـی شـیـعـر دانـانهـکـى (شهـفیـع) بـکاـتهـوه. بـۆیه لهـ دهـقهـکه
دوور کهـوتـۆتهـوه و تهـو جاړهـش کهـ لهـ گوډاړى گهـلاوـیـژدا بلاوى کردوـتهـوه. ناوى (میرزا شهـفیـع)ى نهـهـیـناوه!!.
(۲) لهـو ږاړچهـیهـدا شـیـعهـکه بووه بهـدوو بهـیت، کهـ دهـبوا سـى بهـیت بوایه.

میرزام زامى حهـی

لهـ شـیوهـی (گوړان)دا کهـوا باوه ږي تهـلـین شـیوهـی (هـهـورامى) سـى دهـقى تهـم شـیـعهـره هـهـیه،

ئەگەرچی لە ناوەڕۆک و باسەکاندا جیاوازیان ھەیە بەلام ھەر بەھەمان شێوە و جوۆری قافیە وتراون و لەو دەچێ یەک لاسایی ئەوی تری کردبێتەو. پیرەمێرد لە ژمارە ٦٩١ ی پۆژنامەکەیدا سالی (١٩٤٢) دەقە ھەورامییەکە ی بلای کردۆتەو نووسیبو (بەندیکی میرزا شەفیە بەزبانی خۆی). وە لەژمارە ٩٨٦ ی سالی ١٩٤٨ دای وەری گێراوە بۆ سەر شێوەی سلیمانی و پیرەمێرد دەقەکە ی لە کەشکۆلی مەحمود پاشای جافەو وەرگرتوو.

دەقیکی کە ی ئەم شیعەرە لە کەشکۆلی کە لە پووری کوردی (محەممەد عەلی قەرەداغی) ل ١٣٨ بەناوی (غولام شاخان) ھەو بلای کراوەتەو. وە ئاماژە بۆ ئەو کراوە کە ئەم شیعەرە و ئەوی (شەفیە) زۆر لە یەک نزیکن وە لە ھاوکاری پۆژی ١٥/١/١٩٨١ داکاک (محەممەد صالح عەبدولکەریم) جوۆریکی تری ئەم شیعەرە بەناوی (پارچە شیعریکی بلای نەکراوەی ئەلماس خان) ھەو بلای کردۆتەو.

لیڕەدا دەقی شیعەرەکە ی (میرزا شەفیە) لەبەر کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف) دەنووسیبو و وەرگێرانەکە ی پیرەمێردیش کە لە سالی ١٩٤٩ دای بلای کردۆتەو دەنووسین.

«میرزام زام ھە ی،...

کەس نیەن چوون من، زەدە ی زامی ھە ی
تیپی ھە ی چوون تیپ، ھەفت لەشکەری رە ی
پینچ ریشە ی نەخل عومرم کەردەن پە ی
سالی ھە ی وە حوکم سەرنوشت ھە ی
دما ی شەھریوەر نەھەنگامە ی دە ی
مەعلووم بۆ جەلات دڵ بێ ھۆش خە ی
من زامم جەھە ی کە ی ناوەردەن کە ی
دڵە ی کۆسەل کۆس کەفتە ی وە ی بەو دە ی
ئاوەرد نەخە یال سەیر باخچە ی بە ی
دوو بە ی دیم نە شاخ عەرەر ئاسای نە ی
نە فەوق نەمام جفتی سیاحە ی
مەئموورەن وە ئەمر موستەحفیز بە ی
دڵ وات ھە ی دەردین مدارا تاکە ی
من وە فتوای دڵ دەس بەردم پە ی بە ی
بە ی نەخۆف دەس شی نەپەنای ھە ی
ھە ی شنیاپە ی دەس وەفەر موودە ی نە ی
دڵ کەفت نە قوللاب تورک سیاحە ی

لەرم سستیزام شیم نە بەحر خۆ ی
کەلیمە ی تەوحید وانام پەیاپە ی
ھانام کەرد ھە ی دۆس ھە ی دلسۆزان ھە ی
دڵ چیش کەرد بەویش نە تەماشای بە ی
ئێستە نەھبجران ھە ی و بە ی و نە ی
دڵ مشۆ نەھۆش ھەردەم پەیا پە ی
پە ی دەرمان دڵ کەوتە ی وە ی بەو دە ی
پۆشام لۆنگ پۆس دنیا کەردم تە ی
قەدیم حەکیمان وەدەرد بەردەن پە ی
پەنەم واتشان ھە ی بێ خەبەر ھە ی
ئەگەر ئەفلاتوون جەنە و مەبۆ ھە ی
نۆش داردوش نەگەنج خوسرەوان کە ی
مەپزۆت نە حەلق ھەردەم پەیاپە ی
زام ئەفەعی یان تەک پەرورە ی نە ی
ئالوورە ی عەرەق عەر تر زەردەیی بە ی
سارپیش نە بۆ کێ کەردەن کێ کە ی
مەزانی (شەفیە) دڵ بێ ھۆش خوە ی
کە ی مەبۆ سارپیش زەردە ی زام ھە ی
کۆبۆو بەلات خاک وە بەرزی نە ی
تا فەسل دیوان مەحشەر مەبۆ طە ی

وەرگێرانەکە ی پیرەمێرد:

میرزام زامی ھە ی
کەس نییە وەک من گەستە ی زامی ھە ی
تیپی ھە ی وەک تیپ ھەوت لەشکری رە ی
ریشە ی نەمامی عومری کەردم تە ی
حوکمی ھە ی بەحوکم سەرنوشتی ھە ی
لە دوا ی مانگی لە ھەنگامە ی دە ی
دڵەم زامار و وا کەوتە وە ی وە ی
ھەر بەداخەو دەم کە ی بێ بکری کە ی

شکۆفهی باخان وەرەق شکاو کەرد
 ھەر چلێ جەلێ، منمانۆ وە فەرد
 ھەر گول موینی بێدارەن جە خاو
 چەمەنان کەیلەن جە بۆی نافەیی ناو
 وەنەوشەیی وەنەوش ئەسەری نەسەری
 بێنە وەزینەت سەحن بەساتین
 نەورۆزی گولان خەیمەیی سێ ستوون
 پەیی بەزم ئارایی ھۆردانە ھاموون
 ما باقی گولان دیدەیی نیم خەو
 چون مەستان جە بەزم بادەیی کەیخوسرەو
 گشت تورمەیی قەرز عەرەق چەین وەسەر
 لەب ئالوودەیی مەیی عەقیق ئەحمەر
 بولبول وە نەغمەیی ھونین (ماھوور) (۱)
 چون شیرین نەپای خوسرەو گرەن (موور) (۲)
 تەئسیر نالەیی مورغان چەمەن
 ئایرەن پەیی دل دوور کەفتەیی وەتەن
 کەیف و سەرمەستی فەسل نەو وەھار
 گشتان نەدەشتان سەیر سەوژەدار
 پەیی کەسێ وەشەن دل وە ئومێد بۆ
 نەک چوون من غەریب دوور کەفتەیی زێد بۆ

(۱) ماھوور مەقامیککی مۆسیقای ئارام بەخشە.

(۲) شیوەن کە بۆ مردوو ئەکری.

وەرگێڕانی یەکەم: ۱۹۴۲

بەھار تازە ڕەنگ، بەھار تازە ڕەنگ
 دیسان نواندی بەھار تازە ڕەنگ
 وێنەیی تەمبۆرە تاڤگەیی خۆش ئاھەنگ
 لالەیی ئال دەرھات وەک لال لە ڕووی سەنگ
 گوێکەیی درەختان ئاوس بەگەلان
 با ئەیکاتەو بۆ نەشئەیی دلان

دلەیی کۆست کەوتەم بەئاوازی نەیی
 کەوتە خەیاڵی سەیری باخچەیی بەیی
 دوو بەیی لە لقی عەر عەر ئاسای نەیی
 پاسەوانیانە جووتی سیاحەیی
 مەئموورن بەئەمر کردگاری حەیی
 ناتوانی بەیان بەشەویش دەرکەیی
 من بەتەفرەیی دل دەستم برد بۆ بەیی
 بەیی بەوہیی وەیی خۆی خستە پەناي حەیی
 حەیی گەستی دەست و گەرمی ھەناسەیی
 کۆلەواری کرد کولی کرد پەنجەیی
 دەست لەرزی و دەستی بەردا لە یەخەیی
 کەوتە کەلیمەیی شادە بەحەیی حەیی
 وا ھەر چەند ئەکەم بۆم ناکری چارەیی
 ھەر ھاواری بەرزە چریکەیی
 دەلیم گۆپت بێ بگری تۆ وادەیی
 مەگەر بەشیری مەمان دەوای کەیی

بەھاری نوێ ڕەنگ

لە دیوانی پیرەمێردی مامۆستا ھاوارد لا پەرەیی ۲۳۶ شیعریک بلاو کراوەتەو بەناوی
 (بەھار، بەھار تازە ڕەنگ) وەھبچی لەبارەو نەنوسراو و بەشیعی پیرەمێرد دانراو. بەلام
 ئیمە دەقی ھەورامی ئەو شیعەرمان لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف) دا دۆزیووە. پیرەمێرد
 دوو جاری جیاواز لە یەکتەر ئەو شیعەری وەرگێراو و بلاو کردۆتەو. جارتیک لە سالی
 (۱۹۴۲) دا و جارتیک لە سالی (۱۹۴۹) دا. سەبارەت بەژیانی ئەم (میرزا موسا) یە، ھەر
 ئەوێندە زانراو کە نازناوی (بیمار) بوو و خەلکی زەردیاوای قەرەداغ بوو.

وہار جە نو ڕەنگ،

دیسان نەو وەھار ھەم ئانا ڕەنگ
 تەرز تەمبۆرەیی تاف وەش ئاھەنگ
 لالە بەراما چون لال جە ڕووی سەنگ

تهئسیری ناله‌ی مورغانی چه‌مه‌ن
گری دلّه بۆ شیی‌وبای وه‌ته‌ن
که‌یف و سه‌رمه‌ستی فه‌سلتی نه‌وبه‌هار
گه‌شتی ده‌شت له‌گه‌ل ده‌ستی دۆست و یار
بۆ که‌سی خۆشه‌ دل به‌هیوا بێ
نه‌ک به‌به‌ردی ده‌رد لانه‌ی شی‌واو بێ

له‌خه‌و هه‌ستابووم

له‌ دیوانی پیره‌مێردی مامۆستا ه‌اواردا له‌لایه‌ره‌ی ۲۲۱دا شیعرێک به‌ناوی (قمبر عه‌لی)یه‌وه
بلاو کراوه‌ته‌وه. له‌ویدا نووسراوه که‌ ته‌وه شیعی پیره‌مێرده و به‌ناوی قمبر عه‌لییه‌وه وتویه.
به‌لام له‌ راستیدا قمبر عه‌لی یه‌کێکه له‌ شاعیره‌کانی شیوه‌ی گۆران و ته‌وه شیعره شیعی ته‌وه
و پیره‌مێرد وه‌ری گێراوه. وه‌ مامۆستا ه‌اوار به‌مه‌ی نه‌زانیوه و هه‌ر به‌شیعی پیره‌مێردی داناوه.
وه ته‌وه شاعیره به‌ (قمبر عه‌لی ره‌وانی) ناویانگی هه‌یه. پیره‌مێرد له‌ (ژین)ی ژماره ۵۷۷ی
سالی ۱۹۳۹دا، وه‌رگێرانی ته‌وه شیعه‌ی بلاوکردۆته‌وه.

هه‌روه‌ها جاری دووهم له‌ ژینی ۹۸۱ی سالی ۱۹۴۹دا بلاوی کردۆته‌وه. ته‌مه شیعه‌که‌ی
(قمبر عه‌لی)یه وه‌ک له‌ که‌شکۆلی (مه‌حمود پاشای جاف)دا نووسراوه.

«بێدار که‌رده‌وه...»

ئیمشه‌و باد به‌ختم بێدار که‌رده‌وه
شه‌و شه‌قه‌ی شه‌رم جه‌ویش به‌رده‌وه
صوب له‌ب وه‌خه‌نده‌ی شه‌فه‌ق زه‌رده‌وه
به‌رق پێش خانه‌ی شه‌و صوب ستێزا
سوپای ستاران له‌رزو گورێزا
جه‌سه‌ر مناران بلند بێ نه‌ده‌ر
خی‌زا بانگ به‌رز (الله اکبر)
بولبول وه‌ نه‌غمه‌ی خۆش ئاواز به‌رز
وه‌نده‌وه جه‌بام سه‌ر مه‌فتول طه‌رز
جیهان دیده‌گان، جیهان ئافه‌رین
گرد که‌وتن ته‌وه شۆن فکر دنیا و دین
که‌سی داوای ته‌خت پادشاهیشه‌ن
که‌سی فکری ویر بێ نه‌وایشه‌ن

گولان خه‌والو له‌ خه‌و هه‌لساون
بۆژه‌نگی دلان وه‌ک نه‌رمه‌ ساون
وه‌نه‌وشه به‌نۆش ته‌سرینی نه‌سرین
سه‌رخۆشه و گه‌ردن که‌چه بۆ ئایین
بولبول به‌نه‌غمه‌ی شۆری په‌هله‌وی
(قه‌تاری ره‌شۆل) به‌نیوه شه‌وی
تهئسیری ناله‌ی مورغانی چه‌مه‌ن
ئاگره بۆ دل دوورکه‌وته‌ی وه‌ته‌ن
که‌یف و سه‌رمه‌ستی^(۱) فه‌سلتی نه‌وبه‌هار
سه‌یری سه‌به‌زار دیاره و دیار
بۆ که‌سی خۆشه‌ دل به‌ئومێد بێ
نه وه‌ک من غه‌مبار ئاواره‌ی زێد بێ

(۱) سه‌رمه‌ستی، په‌هله‌ نووسراوه سه‌ربه‌ستی

وه‌رگێرانی دووهمی:

به‌هه‌اری نووی ره‌نگ
دیشان نه‌وبه‌هار، ته‌نۆینی ره‌نگ ره‌نگ
تاف به‌خوره‌ی ساف سازی خۆش ئاهه‌نگ
لاله ته‌ره‌قسێ له‌سه‌ر سه‌خه‌ی سه‌نگ
دره‌ختی باخان وا گوێکه‌ی ده‌رکرد
هه‌ر چلێ جلی تازه‌ی له‌به‌ر کرد
کوێبه‌ی گوڵ تازه هه‌له‌سن له‌ خه‌و
ده‌م و چاو ته‌شۆن به‌ئاونگی شه‌و
وه‌نه‌وشه له‌به‌ر ته‌سرینی نه‌سرین
گه‌ردن که‌چه ته‌کا ماته‌مین سه‌رشین
له‌ولاوه خونه‌چه پیتی پتی ده‌که‌نی
له‌نجه‌ی قه‌هقه‌هه‌یش شۆخی ته‌نۆینی
تیپی گولانی چه‌مه‌ن نیوه خه‌و
ده‌چن بۆ به‌زمی شیرینی خه‌سره‌و

یه‌کی ئه‌که‌وته شوین خولیا ی شایی
 یه‌کی ئه‌گه‌ریا له بی نه‌وایی
 یه‌کی هه‌ستابوو پارهی ئه‌ژمارد
 یه‌کی دامابوو بۆ نیو هۆقه ئارد
 شیخ له رابیتهی که‌شف و که‌رامات
 گۆرانی بیژیش شه‌یدای مه‌قامات
 بت په‌رست هه‌ولێ کلیسایانه
 عه‌ره‌ق خۆره‌کان مه‌ستی مه‌یخانه
 به‌د کار شوین به‌دی و خیره‌ومه‌ند بۆ خیره
 حاجی بۆ که‌عبه‌ راهبان بۆ دیره
 هه‌ر که‌س کارێکی پی سپیره‌راوه
 له رۆژی ئه‌زهل خوا بۆی داناوه
 هه‌ر من بی کارم وه‌ک کابرای پیره‌م
 خۆشم نازانم که له کام تیره‌م؟!

(١) لای م. ه. ئه‌م به‌یته به‌م جۆره ده‌ستکاری کراوه:

شه‌و شه‌و کراسی خومی خۆی دا‌کهنده
 ئاسۆ به‌شه‌فه‌ق که‌وته شه‌که‌ر خهنده

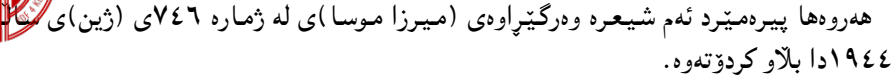
وه‌رگێڕانی دووهمی پیره‌مێرد: ١٩٤٩

بی‌داری کـردم،...
 بای سه‌ختی به‌ختم بی‌داری ک‌ردم
 زه‌نگی شه‌وه‌زه‌نگ وشیار ک‌ردم
 تووشی خه‌یالی دل‌داری ک‌ردم
 شه‌وی تاریک و ده‌ردی دووری یار
 له باره‌گای هه‌ق خسته‌می هه‌وار
 په‌رده‌ی لی‌لی شه‌و هه‌له‌پ‌چرایه‌وه
 ده‌رگای په‌حمه‌تی خوا کرایه‌وه
 به‌رقی پیش‌خانه‌ی سه‌حه‌ر ستیزا
 سوپای ستاره‌ له‌رزا و گوریزا

که‌سێ وه‌خه‌رمه‌ن جه‌واهێر دارۆ
 که‌سێ ستاره‌ش سه‌نگ لیش مه‌وارۆ
 شیخ نه‌فکری ویر که‌شف و که‌رامات
 موتریبان ئه‌و پای نه‌غمه و مه‌قامات
 بت په‌رستان گرد کلێسایانه
 مه‌ی نو‌شان سه‌رمه‌ست کونج مه‌یخانه
 عاشقان بی هۆش پا جه‌سه‌ر نه‌ناس
 په‌قیبان را چه‌فت په‌هه‌ند وه‌ ناخاس
 به‌دکار ئه‌وپای به‌د خیره‌نه‌ندیش ئه‌و خه‌یر
 حاجیبان ئه‌و چه‌ج ده‌یری یان ئه‌و ده‌یر
 گه‌ردوون وه‌هه‌ر که‌س کارێ سپه‌رده‌ن
 به‌گشت سه‌رنویش رووی په‌شتی په‌رده‌ن
 من شووم ستاره‌ی سه‌ر زه‌مینانم
 که‌س نه‌زانۆ جه‌ کامینانم؟!

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

له‌خه‌و هه‌ستابووم، له‌خه‌و هه‌ستابووم
 به‌ر له به‌یان بوو، له‌خه‌و هه‌ستابووم
 شه‌وور له‌که‌له‌ی خالی په‌ستابووم
 گویم راگرتبوو، بۆ بانگ وه‌ستابووم
 شه‌وشه‌ق، کراسی خومی خۆی دا‌کهنده (١)
 ئوفوق به‌شه‌فه‌ق که‌وته شه‌که‌ر خهنده
 به‌رقی پیش‌خانه‌ی سه‌حه‌ر ستیزا
 سوپای ئه‌ستێران له‌ رۆژ گوریزا
 له‌سه‌ر مناره سه‌ره‌ره‌زی بی ده‌ر
 بلنده‌ بوو بانگی (الله اکبر)
 بولبول به‌نه‌غمه‌ی خۆش ئاوازی به‌رز
 ئه‌یخوینده‌ له‌سه‌ر چل به‌نا‌له‌ی سه‌ده‌ ته‌رز
 ئافه‌ریده‌گان هه‌ریه‌ک به‌ره‌نگی
 بۆ کرد و کۆشی ده‌نگ و ئاهه‌نگی

پیرہ میڈر لہ ژمارہ ۶۹۱ ی سالی ۱۹۴۲ ی رۆژنامہ کھیدا شیعریکی وەرگیراوه و ناوی

(۱) شیعره که خوئی لهویدا ته‌واو ده‌بی و ئەوسێ به‌یتە شیعرێ پیرەمێردە.

شاعیره که شی نووسیوه بهم جوړه «شاعیری ههیه که (صرعی) ناوه، ئه مه هی ئه وه، بۆ ئه و
بیژراوه». ئیمه له که شکۆلی مه محمود پاشای جافدا، دهقی هه ورامی ئه و شیعره مان دۆزییه وه.
به لام سه بارهت به ژیان و به رهه می ئه م شاعیره هیچمان دهست نه که وت. ئه مه دهقی شیعره که و
وه رگیترانه که ی پیره میترد.

های قوربان تاکه ی ئه ی ئینتیزیاری
تای تاقت بریان که ی ته شریف ماری
فیدات بام ساده ی بۆ نه ی سه رده مدا
خه فته بهر وه جه رگ به زمه که ی جه مدا
خه یلپوهن دیدی هه راسانه که ت
مه حروومهن جه گهرد بهر ئاسانه که ت
بخرامه وه ناز ئه ی به رگوزیده م
پا بنیه ر وه بان بینایی دیدم
به ل جه مه میه نه ت گهری پالا که ت
په وشه ن بۆ په ی دین به ژن بالا که ت
ئه ر باری ته شریف شه معه که ی دینم
ها وه خته ن ئه جه ل بۆ وه سه رینم
ئه و مه کیشای جه و ه هیجرانه که ی ویت
مزانای وه حال دیوانه که ی ویت
ئیسه چون هیجران دووریت نه وه رده ن
سه ر مه ودای په یکان نه دل نه وه یه رده ن
ئیتتر نیت وه ته نگ بی قه راری من
وه ی زایه له ی به رز شین و زاری من
ها وه خته ن جه یو من هیجرانه که ی ویت
سه ر سلا مه تی من بوازان لیت
ئه مجار جه و دما چیش مه که ی جه دهست
فه ریادی (صرعی) و عه ده که ی ئه له ست

وه رگیترانه که ی:

های قوربان تاکه ی وا چاوه ری به
تای تاقت بریا وه خته به ری به

فیدات به ساده ی شه و ی له نا کا
له شیوه ی جلوه ی مانگی پرونا کا
به پرووی شه مالا بکه به مالا
مل له ده سمالا، پی له خر خالا
به لاروله نجسه هه ی به رگوزیده
دیده که م پییه بنی سه ر دیده
به سه رگه ردت به با گه ردی که وشه ت
چا و پروون کا بۆ دین بالای بی خه وشه ت
هینده بزانه ئه گه ر بیی و نه یه ی
به زۆر ئه مکوژی و ئه بییه پیاو کوژی پیی
ناخ چی بکه م خۆزگه تۆیش عاشق ئه بووی
ئه وسا بۆ پرسه ی عاشقی خۆت ئه چی
ئیتستا نازانی سه ودای عه شق چیه
هه زار هاوار که م تۆ باکت نییه
زۆری نه ماوه ئه مرم و ئه مبه ن
دیاره سه رخۆشیی من له تۆ ئه که ن
ئه و من رۆییم تۆ به سه لامه ت
چۆنی له ترسی پرسى قیامه ت

پیره میترد و مه جذووبی شاعیر

(مه جذووب) شاعیریکی شیوه ی (گۆزان) هه ورامیه. شاعیریکی ههیه به ناوی (قیبله م مه لال
بۆ) که پیره میترد سێ جار وه ری گیتراوه، جارتیک له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا له
لا په ری ۱۷۰ دا بلا و کراوه ته وه به ناوی (وهک ژه رتال بی) نووسراوه به ناوی مه جذووبه وه بلاوی
کردۆته وه. واته به لای مامۆستا هاوارده شیعی پیره میترده و به ناوی ئه و شاعیره وه نووسیوه.
به لام وهک لیترده دهقی هه ورامیه که ی ده نووسین شیعی مه جذووبه و پیره میترد وه ری گیتراوه.
جاری دووم پیره میترد ئه م شیعه ری له رۆژنامه که یدا ژماره ۵۸۰ ی سالی ۱۹۳۹ دا بلا و کردۆته وه.
جاری سێیه م له ژینی ژماره ۷۴۰ ی سالی ۱۹۴۴ دا بلاوی کردۆته وه. ئیمه وه رگیترانی دیوانه که و
ئه و سێیه م جار ده نووسین.

مه‌جذووب

قیبله‌م مه‌لال بۆ،... (۱)

دلێ غه‌یر جه‌ خه‌م خالت مه‌لال بۆ
 ئەو دل ئەردانه‌ی شه‌ه و چرای لال بۆ
 تو خودا بازه‌ش یا وه‌زووخال بۆ
 دیدی دایما نه‌دینه‌و پالات
 هه‌رده‌م نه‌ ره‌ژێو وه‌ گه‌ردی پالات
 ئەو دیده‌ دیدی جه‌یر توند خیز بۆ
 تو خودا بازه‌ش باسو‌ما بی‌ز بۆ
 سه‌رێ وه‌رسه‌ری که‌مان بۆ هه‌ر رۆ
 شه‌وان سه‌ر نه‌دۆ وه‌ ئاستانه‌ی تو
 ئەو سه‌ر ئه‌ر سه‌ردار ده‌وران دوون بۆ
 تو خودا بازه‌ش با سه‌رنه‌گون بۆ
 ده‌ستی ده‌س نه‌دوت نه‌که‌مه‌ر په‌یوه‌س
 نه‌شوت وه‌گه‌رده‌ن په‌یا په‌ی، ده‌س ده‌س
 ئەو ده‌سته‌ ئه‌رده‌س جه‌لاد به‌ور بۆ
 تو خودا بازه‌ش با به‌سته‌ی جه‌ور بۆ
 پایێ په‌ی په‌یره‌و تو نه‌بۆ، وه‌ پا
 وه‌رای یانه‌ی تو نه‌شوو وه‌ پارا
 ئەو پا ئه‌ر پای پاک به‌در مونی‌ر بۆ
 تو خودا بازه‌ش با نه‌زنجیر بۆ
 قیبله‌م با ده‌سم جه‌ دامانت بۆ
 (مه‌جذووب) نه‌ زومره‌ی غولامانت بۆ

(۱) ئەم شیعره‌ به‌هه‌له‌ له‌ دیوانی وه‌لی دێوانه‌ی مامۆستا عوسمان هه‌ورامیدا به‌شیعری وه‌لی دانراوه‌. به‌لام مامۆستا عوسمان هه‌ورامی خۆی له‌ گو‌قاری (به‌یان)دا ژماره‌ ۹۵ی سالی ۱۹۸۴دا روونی کردۆته‌وه‌ که‌ ئەو شیعره‌، شیعری مه‌جذووبه‌ و به‌هه‌له‌ له‌ویدا دانراوه‌.

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

وه‌ک ژه‌هر تال بۆ، وه‌ک ژه‌هر تال بۆ
 تامی زبانه‌م با هه‌ر وا تال بۆ

دلێ بۆ غه‌می خالت مه‌لال بۆ
 ئەو دلێ دانه‌ی شه‌ه و چرای لال بۆ
 با گه‌وه‌ری تاج رۆسته‌می زال بۆ
 تو خوا لێی گه‌رێ با به‌زووخال بۆ
 سه‌رێ سه‌ربه‌رز بی‌ت بۆ باره‌گای تو
 به‌ شه‌ه سه‌ر نه‌دا له‌ باره‌گای تو
 ئەو سه‌ره‌ سه‌ردار ده‌ورانی دوون بۆ
 تو خوا لێی گه‌رێ با سه‌رنه‌گون بۆ
 دیدم دیدیه‌ک نه‌بینی چاوت
 چاوت نه‌رێژی به‌گه‌ردی پی‌لالت
 ئەو دیده‌ دیدی ئاهووی ته‌نیا بۆ
 تو خوا لێی گه‌رێ با نابینا بۆ
 ده‌ستی پر نووری یدی بی‌ضا بۆ
 ئەگه‌ر له‌ ده‌سته‌ی زولفت جودایی
 هه‌ر چهند فرعه‌ونی پێ پر ئازایی
 ئەو ده‌سته‌ با هه‌ر به‌سته‌ی قه‌زابی
 په‌ی په‌ی په‌ی په‌یجورت نه‌بۆ په‌یا په‌ی
 وه‌ک سی‌به‌ر پتگات نه‌پیوی په‌ی په‌ی
 ئەو پایه‌ پایه‌ی عه‌رشێ ره‌حمان بۆ
 یاخوا پا به‌سته‌ی کو‌تی زبندان بۆ
 وه‌رگێڕانی سی‌یه‌می پیره‌مێرد سالی ۱۹۴۴

دلێ مه‌لال بۆ
 دلێ له‌ خالت، خالتی مه‌لال بۆ
 تو خوا لێی گه‌رێ با به‌زووخال بۆ
 ئەو دلێ دانه‌ی شه‌ه و چرای لال بۆ
 سه‌ر، سه‌رمه‌ست نه‌بۆ به‌مه‌ی مه‌یخانه‌ت
 به‌ شه‌ه سه‌ر نه‌دا له‌ ئاستانه‌ت
 ئەو سه‌ره‌ سه‌ری سه‌رداری چه‌رخ بۆ
 له‌سه‌ر بریندا وه‌ک سه‌ری به‌رخ بۆ

به باشی بۆم ساغ نه بووه تهوه كتييه، به هه ندى نيشانه دا وا دياره شتيخ عبداللهى مراد و...
خالتوزاي مهولهوى بى. به نيشانهى ئه وه شا كه مهولهوى گهلى پارچه شيعرى خوى بۆ ئه م
نوسيوه، ئه بى ئه ميش شيعرى زۆرى بۆ ئه و نووسيبى. ههروه ها سه باره ت به و شيعره ي ليره دا
مه به ستمانه و دهق و وه رگيترانه كه ي ده نووسين له لاپه ره - ٤١٤ - دا مامۆستا ده فهرموى «ئيمه
واى بۆ ئه چين داخى ئه م پارچه شيعره ي به بۆنه ي كوچى دوايى مهوله و بيه وه و بۆ لاوانده وه ي
وتى».

ههروه ها مامۆستا عوسمان هه ورامى له گوڤارى (به يان)ى ژماره ٩٥ ي سالى ١٩٨٤ دا له م
باريه وه نووسيوه «ئه م شاعيره مان هاوچه رخ و هاوده مى مهوله وى بووه و نامه و هۆنراوه شيان بۆ
يه كتر ناردووه. له ديوانى مهوله ويدا لاپه ره ١٠٢، ١٠٥ هۆنراوه يه كى مهوله وى تۆمار كراوه كه
بۆ ئه م شاعيره ي نووسيوه، له بهر ئه وه ي زۆر په يوه ندى به م به شه وه هه يه، به پيويستم زانى ليره دا
بينووسمه وه: مهوله وى ئه م پارچه هه ليه سته ي له وهرامى شتيخ عه بدوللاى داخيا نووسيوه، كه
شاعيره يكى به رز بووه، وه زۆر جار نامه ي به هه ليه ست بۆ مهوله وى ناردووه و ئه و بيش وهرامى
داوه ته وه. جار يكيان مهوله وى له وهرامدانه وه دا دوا ئه كه وى. داخيش غه زه ليكى بۆ ئه نيره و
له غه زه له كه يا گله يى ئه كا به رامبه ر به دواكه وتنه كه ي».

ههروه ها مامۆستا عوسمان ده نووسيت «له م هۆنراوه يه دا نۆ به يت شيعرى مهوله وى بهر چاو
ئه كه ون، نهك تاچه شيعريك داخى بۆ خوى ئامازه ي هه موو هۆنراوه كانى مهوله وى ئه كات».

ليته دا ده قى هۆنراوه كه ي (داخى) ده نووسين، وهك مامۆستا عوسمان نووسيوه و له پال
ئه ويشدا مه به سته ي خۆمان كه هه ردوو وه رگيترانه كه ي پيره ميته ده نووسين:

«دله باوهس بو، دله باوهس بو»^(١)
هوشيار بهر واده ي مه ستيت باوهس بوو
زيامت باوهس وده دس هه وهس بوو
وهس فامت نه فيكر كه رده ي عه بهس بوو
باوهس خه يالت خه يالى خال بوو
وهس حالت په ي زولف زوخال بهد حال بوو
وهس وه ته مای وه سل نازك نه وهالان
سه رمايه ي عومرت بهدر وه تالان
بديه هه مده ردان، هه م فه ردی هه م مه شق
نازك خه يالان ده روون ده ربای عه شق
گردين وه خه يال نازك كه رده وه
وه بارى فيراق ئه ندۆى ده رده وه

ديده م ديده يهك نه بينى بالات
دائم نه پيژرى به گه ردى بالات
ئه و چاوه ئه گه ر چاوى شايى بى
ياخوا هه ر كوئر و بى بينايى بى
ده سته ي كه ده سته ي تۆ نه نيته ده ست
بۆ خزمه تى تۆ نه جوولئ په يوه ست
ئه و ده سته ئه گه ر (يدى بيهضا) بى
ياخوا ئه و ده سته هه ر به سزا بى
پييهك كه له پي تۆدا ديلا نه بى
وهك قه يسى دوجه يل ئارا گيل نه بى
ئه و پييه ئه گه ر پيى فريشته بى
له خشته چووبى و هه ر شكسته بى
(مه جذوب) له زومره ي غولامانت بى
ده سته ي به نده گى به دامانت بى

پيره ميژد و (داخى) شاعير

له ديوانى (پيره ميژدى نه مرى مامۆستا هاوار) دا لاپه ره ي ٢٤٤ شيعريك بلاو كراوه ته وه
به ناوى (دله با بهس بى) وه به شيعرى پيره ميژد دانراوه. به لام له راستيدا ئه و شيعره شيعرى
(داخى) شاعيره. وه پيره ميژد دوو جار ئه و شيعره ي وه رگيترانه وه و له رۆژنامه كه يدا بلاوى
كرده ته وه.

جارى يه كه م: ژين ژماره ٨١٢ سالى ١٩٤٥.

جارى دووهم: ژين ژماره ٩٣٠ سالى ١٩٤٨.

جارى دووهم نووسيوه شيعرى (داخى به راست) واته شيعرى داخيه و به ناوى داخيه وه
هه ليه به ستراره و نه نووسراوه.

ليته دا پيويسته ئه وه نده ي كه به ده ستمانه وه يه سه رباره ت به داخى و ژيان و به ره هه مى بخه ينه
پيش چاوى خوتنه ران:

١- له كتيبي (يادى مه ردان) ي مامۆستاي پايه به رز (مه لا عه بدولكه رمى موده ريس) دا به رگى
دووهم لاپه ره ي ٤١٢، ٤١٣ دا سه باره ت به داخى و ئه و شيعره نووسراوه:

«دۆستىكى ترى مهوله وى (شتيخ عبداللهى داخى) يه كه شاعيره يكى به رز بووه و هه ر چه ند

نەفەسلێ فیراق وەسەد زاری و دەرد
ئەي لالە نە گەنج خاتەر بەر ماوەرد
«تاقەت بی وەهون جە سەختی زامان
تک تک چەنی هەرس ریتزا وە دامان»
نە وەختی هیجرا ن خاتەر نا شادی
وەی چەند بەیت مەوات گەردەن ئازادی
«من شەوئ نالەم جۆش ئاوەردە بوو
سەگی ئاسانەت بێدار کەردە بوو»
چوون وادی هەوەس بادەي حەقیقی
ماماش وە خاتەر جیلووی تەحقیقی
تەنخواي وەجەي مەي مەیخانەي باقی
ئەي دانە مەدا شاباش وە ساقی
«یاران وێەردن نۆبە مەن وەي دەي
ئێسە وە کارەن ساقی نەشەي مەي»
وادی ئارەزووی دیدەي جەمین گۆل
چوون واز کەر قفل سەندووقخانەي دل
ئەي لولوی نەخت پەسەندەي خاسان
پەیدا کەردەي سەعی بێ شۆي غەواسان
مەوست ئەو سەحرا پەردەي حەکاكان
تا بوو وە زینەت جەرگەي دلپاکان
«بالەخانەي چەم دێوانەکەي توو
پا نەنا وەو گل ئاسانەکەي توو»
«تکەش عاجز کەرد خەیاڵت تیشدا
ئازیز بۆ جارێ پا بنیەر پێشدا»
تەعریفی تەفەنگ خالۆي هیجرا نبار
وەي فەردە مەکەرد نە عالەم ئیظهار
«خاراوی خانان، طاق قوول، لول وەردە
چوون نیگای دل بەر هەزارە کەردە»
«دروستی و هەلمەت قەضا خەیاڵ طەور
نار و نالە و دوود رەعد و بەرق و هەور»

هه‌ریه‌ک وه خه‌یال نه‌وه‌ه‌الێکه‌وه
وه په‌ژاره‌ی خه‌م به‌ووم لالێکه‌وه
مه‌زه‌ی باده‌ی ناب حه‌قیقی چه‌شته‌ن
نه‌ی وا‌رگه‌ی په‌ر‌ش‌و‌ر وه نا‌کام وه‌شته‌ن
خالی بی یا‌گه‌ی نا‌زک خه‌یالان
بێ مه‌د‌د‌اح مه‌ن‌ده‌ن نه‌و نوخته‌ی خالان
مه‌ی‌خانه خالی، مه‌ی‌خواران بێ شه‌وق
باده‌که‌ش مه‌اته‌م باده‌نو‌ش بێ زه‌وق
زیاد جه‌ گردین شای سینه‌ سافان
مه‌خدوومی (مه‌عدووم) (مه‌وله‌وی) (٢) جافان
جاده‌ی ره‌ویه‌ی (بێ‌سارانی) بی
ساحیب ته‌ریکه‌ی هادی و ثانی بی
ئه‌شعاری (یوسف) (ئه‌بیاتی) خانا
جه‌ خه‌یال خاسیش وه‌هیچ مه‌ن‌ما
فه‌ردی وه‌ش مه‌زمون (مه‌لا) که‌ی گۆزان
ئه‌بیاتی ته‌رکه‌ی مه‌د‌د‌احی بۆزان
واتای واجیوه‌ند (خانا) ی د‌ل خه‌مین
فه‌رمووده‌ی (شه‌فیع) ده‌روون مه‌ته‌مین
ئه‌فکارا به‌کار (صالح) ی که‌رده
ئه‌بیاتی نه‌بات - نه‌جه‌ف- په‌روه‌رده
بێ نموون جه‌ فیکر خه‌یال خاسیش بین
بێ وجود جه‌لای خاسان خاسیش بین
واده‌ی مونا‌جات (قاضي‌الحاجات)
وه کزه‌ی ده‌روون سه‌د‌ده‌ق د‌ل هه‌رسات
ئه‌ی دانه‌ی نه‌فیس شه‌فا‌فته‌ر جه‌لال
مه‌سفت وه‌ قه‌له‌م سه‌رنووکی خه‌یال
«یا جه‌ گۆنای من که‌رهم ئاوانته‌ر
ره‌حمت جه‌ تاوان من فراوانته‌ر»
«تۆم هه‌نی وه‌ تاک دانا و توانا
تۆم هه‌نی، هه‌نی وه‌ کێم بوو هانا»

به نابه‌کامی باده‌ی مهرگیان چیش‌ت
هه‌وارگه‌ی پر شوَر جیهانیان جی هیش‌ت
شونیشیان گوم و نازک خه‌یالان
ده‌وره‌یان چۆل بوو پیرۆزه‌ خالان
مه‌یخانه خالی مه‌یخوران بی شه‌وق
ساقی ناباقی خال خاسان بی زه‌وق
کۆچی دواپی کرد شای سینه‌ سافان
مه‌خدوممی (مه‌عدوم) مه‌وله‌وی جافان
(بی‌سارانی) بوو، شیخی بی‌ساران
زه‌مه‌مه‌ی ئەبیات نه‌ما وه‌ک جاران
ئه‌شعار (یوسف) شعاری (خانا)
له‌ ریتی ئەده‌بدا گـورج و ته‌وانا
واته‌ی (وه‌له‌وخان) خانی شاعیران
فه‌رمووده‌ی (شه‌فیح) پیری ماه‌ران
ئه‌بکار ئەفکار (صالح) ی کورده
نه‌باتی ئەبیات (نه‌جف) په‌روه‌رده
سوژی ده‌روونی (دیتوانه‌که‌ی شه‌م)
کفته‌ی (ره‌نجووری) ده‌روون ده‌ربای خه‌م
شاعیری به‌رزی کوردیمان زۆر بوون
له‌ ریتی ئەده‌بدا به‌زات و زۆر بوون
په‌ی ده‌رپه‌ی که‌وته‌نه‌ ریتی ئەو دنیاوه
وه‌ک تاق تاق که‌ره‌ هه‌ر (داخی) ماوه
داخه‌که‌م ئەویش که‌ پیره‌می‌رده
له‌ داخی ئەوان به‌ئاوه‌و و ده‌رده
پووی و له‌قایی (قاضي الحاجات)
به‌ ئاله‌ی شه‌وان که‌وته‌ مونا‌جات
ئه‌پارێته‌وه‌ بۆ زێد و مه‌له‌نه‌ند
گیرۆده‌ی جه‌هلن، رزگار بن له‌ به‌ند
ئه‌لێ ئە‌ی خودای مولک و ئینس و جان
مانیارێزه‌ له‌ ته‌فه‌ری شه‌هیتان

بدیه (مهولهوی) بهو خه یالنه وه
وهی گشت جه واهیر دانهی لاله وه
غه یوری مه عشوق حه قیقی حازر
وه نیم ته جه لاله صورهی ظاهر
دیت چهنی کوورهی دهرووش که رد سه رد
چوون پای خه یالان نازک گهر دش به رد
ئینصافهن وه سهن هه رزی بی مایه
وهس عومرت وهی طهور بدهر وه زایه
بی به ده لهن عومر، خاسش هه ر پاسهن
باختش بهی مه عشوق بی به ده ل خاسهن

(۱) ئەم شیعەرە بریتییە لە چل و یەک بەیت، لە نوسخەى کەشکۆلى مەحمود پاشای جافدا سى و حەوت - ۳۷ - بەیت بوو.

(۲) ئەو ناوانەى لە نىوان دوو كەوانە نووسراون ھەمووى ناوى شاعيرن وە ئەو بەيتانەى لەناو كەوانەى بچووكدان بەيتى (مەولەوى)ن.

وہرگیّرانی یہ کہ می:

دلّه با بهس بئی، دلّه با بهس بئی
هۆشت بئی ئیتر مهستیت با بهس بئی
ههوسارت با بهس بهدهس ههوهس بئی
بهس هاوئشینت لهگهڵ ناکهس بئی
با بهس خهیاڵت بهدحالی خاڵ بئی
بهس مهئالی عومر پامالی ماڵ بئی
بهس ئارهزوی وهسلّ نهویهر نهامان
بتخاته قورا و سهرتا بهدامان
سهیرکه هام فهران هام دهرس و هام مهشق
نازک خهیاڵان دهروون دهرای عهشق
ههموو بهناڵه و ئاهی سهردهوه
به سوۆزی دووری و کزهی دهردهوه
ههر کهس بهمهیلی نهو خاڵیکهوه
به بهژاری خاڵ جاو کالیکهوه

ئەبیاتی (یوسف)، دیوانی (خانا)
(مەلاکەیی گۆزان) شاعری دانا
ئەشعارى پەنگین (دیوانەکەى شەم)
واتەى (پەنجوورى) دەروون پر لە خەم
من که لە شیعردا ناگەمە ئەوان
هاوار ئەبەمە بارەگای یەزدان
هانام بەتۆبە ئەى خودای بێچوون
عەفوت لە تاوان بەندەگان ئەفزوون
منیش دواى ئەوان ئەرۆم بەنۆبە
لە گوناھ تۆبە، بەخشندەش، تۆ، بە

ئەو شاعیرانەى مەلا عەبدوڵلای داخی ناوی هیناون ئەمانەن: مەولەوی، بێسارانى، یوسف،
خانا، مەلاکەى گۆزان، وەلى دیوانە، پەنجوورى، شەفیع، مەلا ولدخان، نەجەف، صالح.

پیرەمێرد و شیعریکی (پیر میکائیل)

پیرەمێرد لە رۆژنامەکەیدا^(۱) شیعریکی ئەم شاعیرەى شێوەى (گۆزان)ى وەرگیراوه و
پێشەکییەکی کورتى بۆ شیعەرەکە نووسیوه، بەم جۆرە:

«ئیمە پیر میکایلیکمان بووه که ئەم ئیلی جافە لە تەنگانەدا هاواری ئەکەن، ئەم زاتە وەکو
لەویلا یەتدا کەرامەتدارە، لە شەرشا بەشدارە. جار جار هەندێ شیعری ئەو ئەنوسم، هیممەت و
بەرەکەتى حازر بێ ئەمەتە»^(۲).

هەروەها مامۆستا محەممەد عەلى قەرەداغى نووسیویه «دەربارەى ئەم شاعیرەیش شتیکی
ئەوتۆم دەست نەکەوت. ئەم شاعیرانەیش کە لێرەدا دەیاننوسم لە کەشکۆلى مەلا عەزیزی
پیشاوی وەرگیراون و بەروونی ناوی (مەلا میکایل)یان لەسەر نووسراوه»^(۳).

ئنجما مامۆستا نۆ پارچە شیعری ئەو شاعیرەى هەر بەشێوەکەى خۆى نووسیوه بەلام ئیمە لە
دیوانى تەواوی بێسارانیدا کە مامۆستا عوسمان هەورامى ئامادەى کردووه و دەسنووسە، دەقی
ئەم شیعەرە دەنوسینەوه.

مەولام گۆلخونجى ساوا و نەشکوفتە
سەودای چەند بلبلى تیدا نەهوفتە
هیمای نەبریان نامش بەگولئى
نەژنەوان بەگۆش نالەى بلبلى

بەژانی زامان خۆشى لیم بیزرا
پیالەى عەیشم وەرگەرا و ریترا
تاقەت بوو بەخوین لە ئیشی زامان
لەگەڵ فرمیسکا، رزایە دامان
بە ئاهى سارد و بەفرمیسکی گەرم
بە پێشى سپی کە لێى ئەکرێ شەرم
نۆرەى بەزەبى و رەحمى تۆمانە
ئەگینە رۆ رۆى دواى رۆمانە

وەرگیرانی دووهمی: کە لە دیوانى پیرەمێردى م. ه دا بالا و کراوەتەوه:

دڵە با بەس بێ، دڵە با بەس بێ
وەرەوه هۆش خۆت دڵە با بەس بێ
جڵەوت با بەس بەدەس هەوس بێ
بە گری سەودا دڵت قەفەس بێ
با بەس خەیاڵت خەیاڵی خال بێ
بە پیری عەقڵت وړکی منال بێ
تاکەى پەنجوورى دیدەى بازانی
تاکەى گیرۆدەى گەردن قازانی
سەیرکە هام فەردان هام دەرد و هام مەشق
نازک خەیاڵان ماسی دەریای عەشق
هەربەکە بەداخ لەیلێکی بێ مەیل
دەردى پر میحنەت دڵ لە هیجران کەیل
بەرەو دوا چوونە هەوارگەى ژێر خاک
ناوی ون کردن، دەورانی بێ باک
خالییه شوێنى نازک خەیاڵان
نەما گۆرانی ئەگریجە و خالان
لە هەموان پێشتر شای سینه سافان
مەخدوومى (مەعدووم) مەولەوی جافان
جینشینی ئەو (بیسارانى) بوو
خواوەن تەریکەى هادی ثانی بوو

دهنگی زۆر خوێش بوو چهسهن ئهفهندی مامم خوی دابویه فیتری مهقامات و شیعرێ خوێش کردبوو. بهعادهتی ئهوسایه دوو ژنی ههبوو ههردووکیشیان جوان بوون، رۆژی قینی ههڵدهستی بهجاری ههردووکیان تهلاق ئهدا، شهوی بهسهراوی کهسیانی لا نبیه، ئاگری تی بهرتهبی، دهست ئهکا بهشیوهن، گۆرانیهکی (حهسهب حالی) خۆی نازانی، دیته لای مامم چهند شیعرێکی بهشیوهی شیوهن بۆ ئهنووسی ئنجا بهسۆزهوه ئهیگوت، زۆر تهئسیری بوو ههندیکم له بیر ماوه، ئهمه بوو:

به دوو تیر دل بریندارم، رهوانه خوین له دامانم
لهناو فرمیسیکی خوئا غهرقه، سهرا تا به دامانم
وهسیته دووژنهی دوو دل، دل ئاسووده نییه یهک دهم
منیش ئهوه دوو دلای ویرانه مال بووم وا پهشییمانم
خودا تا دای بهمن، وای دا بهجاری وهسلی دوو دولبهرا
ده سهیری چی بهسهرا هینام فهلهک چون کردی تالانم
ئههیشم چوو، ئههیشم چوو، وهکو کوردی له جهژنان بوو
بینای ژین و ژبان تیکچوو بهجاری مالی ویرانم

(۱) پروانه ژین ژماره ۸۴۴ ئابی ۱۹۴۷

نهو بههار رهشه(۱)

۱۹۳۹

پیره میرد وهرگێرانی ئهم شیعره ی (بیسارانی) له رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆتهوه و خۆی نووسیویه که شیعره ی (بیسارانی)یه، ئیتمه دهقی ههورامی شیعره کهمان له دیوانی بیسارانی ماموستا عوسمان ههورامیدا دۆزیهوه و بۆ بهراورد دهینوسین.

«نهو بههار رهشه، نهو بههار رهشه
له پیش چاوی من، نهو بههار رهشه
ههوری ماتهم رینگ روو له گهردشه
من بهسهرا گولدا، گریانم بهشه
نووری بیناییم له جی دا نهما
ئهستیهری بهختم وا لهناو تهما
پیتی شادیم کووره له داوی خهما
رهنگم بههییه، له دهست وهره ما

به نیم نیگای ویش هیچ نه زانو
چهند شیخ سهنعان ئیمان مهستانو
ئهرا بلبل نه رووش نه غمه بوانوو
دین دینداران باتل مه مانوو
ئانه که سیوهن نه شکوفته ساوا
داخو یانهی کی پیش مه بوو ئاوا

(۱، ۲) پروانه ژین ژماره ۸۶۶ سالی ۱۹۴۷.

(۳) کهشکۆلی کهلهپوری ئهدهبی کوردی محهمده علی قهرداغی ل ۲۲۷.

وهه رگێرانه که ی:

مهولام گولخونچهی ساوای نه شکوفته
وه بۆن عهترش یانهی دل روفته
سهو دای چهند بولبول تیشدا نهووفته
نه رگس شهو بیدار ئهوه هیمان خوفته
ناوی ناری هیششتا به گولتی
نه کهوتۆته گوتی ناله ی بولبولتی
بای بهیان که ئهوه له خهوه ههستیانی
له شیخی سهنعان ئیمان ئهستیانی
دهرده دار لهسهرا نهو شکوفته ی وا
به بۆنی عهتری خهه ئهدهن بهبا
گول خونچه یه که نه شکوفته ی ساوا
ئاخو مالی کی پی دهبی ئاوا

پیره میرد و شیعرێکی چهسهن ئهفهندی مامی

پیره میرد چهند جارێک باسی ئهم چهسهن ئهفهندی مامه ی کردووه که شاعیر بووه و بهلام شیعره کانی فهوتاون، له یهکی له ژماره کانی رۆژنامه کهیدا(۱). بهناوی (یادی رابووردو) وهوه باسیکی کورت و شیعرێکی مامی نووسیوه: «دراوسیه کهمان بوو، (حهمه ی قاله بهنا) ی ناویوو،

هه‌ر چهند ئه‌بینم په‌ره‌ی خونچه‌ی گول
 وینه‌ی ئه‌و گوله، له‌ت له‌ت ئه‌بی دڵ
 ماته‌می و به‌هار ده‌ردیکه‌ مشکل
 بولبول، مه‌خوینه، پتر له‌سه‌ر چل
 هه‌ر گول ناسۆری هه‌ر سۆسه‌ن خاری
 هه‌ر گولشه‌ن زامان هه‌ر لاولاو ماری
 هه‌ر پۆژی شه‌وی، هه‌ر شه‌وی تاری
 به‌ ده‌ست دنیاوه، له‌ گیان بیزاری

(۱) پروانه ژین ۵۶۱ سالی ۱۹۳۹.

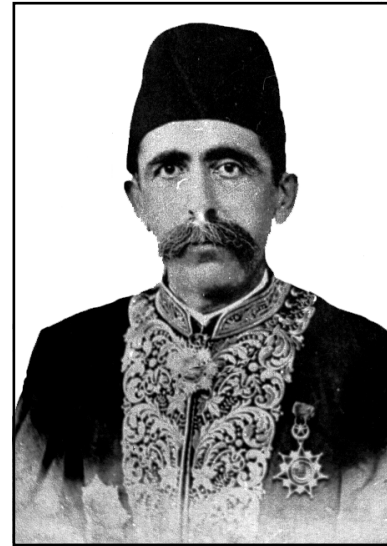
ده‌قی شیعره‌که:

نه‌و وه‌هار سیان،...
 ئه‌مسال وه‌ تالهم نه‌و وه‌هار سیان
 نوور بینایی جه‌ دیدم جییان
 به‌ هیچ په‌نگیدا مه‌تاو و دیان
 من هه‌ر یه‌ند مه‌گنوم چه‌م به‌دین گول
 چوون خونچه‌ی نه‌وخیز له‌ت له‌ت مه‌بو دڵ
 هه‌رگول نه‌شته‌ری، هه‌ر سۆسه‌ن خاری
 هه‌ر چه‌مه‌ن زبندان، هه‌ر شه‌تاو ماری
 وه‌ به‌ختم بدیه ته‌ور شییوبان
 سپای مه‌ینه‌تان وه‌نم دئیوبان

له‌یل به‌جه‌مال

۱۹۴۴

ئهم شیعره به‌ئاشکرا دیاره که شیعری یه‌کت له‌ شاعیرانی شیوه‌ی (گۆران - هه‌ورامی) یه و
 پیره‌مێرد وه‌ری گێراوه، به‌لام وه‌ک گه‌لی پارچه‌ شیعری تر که له‌به‌ر ده‌ستماندا یه، پیره‌مێرد ناوی
 که‌سی له‌سه‌ر شیعره‌که نه‌نوسیه‌؟! گه‌لی گه‌راین و ماندوو بووین ده‌قی هه‌ورامیه‌که‌مان
 نه‌دۆزیه‌وه!.

مه‌حموود پاشای جاف

نه‌جه‌ددین مه‌لا
 له‌ نه‌وڕۆزی سلیمانیدا

به قهلهمی سوور به پهنجی شمشال
فتوای مهرگی دام وهک نایه ی قتال

(۱) پروانه ژین ژماره ۷۶۶ سالی ۱۹۴۴

(۲) له کاتی خۆیدا که مندالی ساوا ئەمرد و وهک ئیستا دکتۆر و دەرمان نه بوو دهیانگوت (شهوه) یاخود (نال)
گرتوویهتی. ئەمانه شتیکی ئەفسانهیی برون.

زیلله ی زایه له (۱)

پیره میتێرد دوو جار ئەم شیعره ی شاعیر (کلاشی) ی، وهرگیتراوه، جارێک له سالی ۱۹۳۷ دا و
جارێکی ش سالی ۱۹۴۵ . له که شکۆلی مهحمود پاشای جافدا شیعرێک ههیه به ناوی (نهو بهر
نه مامی) له سه ریه وه نووسراوه (شیعر مه لا مسته فای کلاشی)، تارمایی و کاریگه ری ئەو شیعره
له شیعره که ی پیره میتێرد دا دیاره. به لام سی بهیتی دوا ی شیعره که ی پیره میتێرد په یوهندی به و دهقه وه
نییه .

زیلله ی زایه له ی له رزانه و لاگیر
پۆیله و تاسه سه ر به ن له رزی و سی تیر
زپه ی قه تاره و لاره ی ژتیر گه ردن
چهنه که سی خسته چه له مه ی مردن
به شه وقی سینه و بۆنی میخه که به ند
شیخی کرد به په ند، سو فی کرد پا به ند
ها وارم به خوا له لاره له نجیه
په نام به یه زدان له غه مزه و خه نجیه
ره گی گیانی به ست به ده ست و په نجیه
چاو هه لئه خلیسکی پۆ سه ر ئەو گه نجیه
به تای داوی زولف که مه ندی گورگیر
دلی چهنه که سی کردووه به نیچیر
به شییری برۆی وهک گونا هکاران
له ت له تی کـردووه جگه ری یاران
پۆ به ده ختی سه خت به دئیقبالی من
پۆ ره نجیه پۆیی و ویران مالیی من

له یل به جه مال، له یل به جه مال (۱)
ده رکه وت له روویدا، جلوه ی زولف و خال
دلی به ند ئە کرد به ریشووی ده سما
نیم نیگای شیخی ئە خسته خه یال
ئه گریجه ی جه رگی ئە کرد به زووخال
پیکه نی نیکی پۆ خه م و مه لال
جارێک پۆ یه کجار هه ر وهک مشت و مال
هه زار پۆسته می ئە خسته ناو چال
له گه ل دره ختان ئە یسمی شغال
گولا و ئە فشانی گولی گونای ئال
پیتی به بۆن ئە که وت ئە مرد دایکی ئال (۲)
تیری برژانگی وهک خه ده نگی زال
عاشقانی خۆی ئە خست لال و پال
پرشنگی چاوی به خوماری کال
سه رانه ی ئە سه ند له دیدی غه زال
واته ی ئەو ده مه و به دوو لیوی ئال
لوقمانی په ک خست له ئە قل و که مال
(حجر الاسود) بۆی بوو بهو به خال
حاجی ته وافی خۆی ئە کرد به تال
مینای گه ردنی به جلوه ی جه لال
قوربانی پیاویی پۆ ده بوو هه لال
له دوگمه ی سوخمه و کوزمه ی به یی کال
عه تری شه مامه ی ئە با بای شه مال
میخه ک به ند له سه ر سینه ی زبوی قال
خرنگه ی دی له گه ل پاوانه و خرخال
شیرینی ئە رمه ن که وته گروگال
به لایه لایه ی بانوی چه مچه مال
خۆی نواند وهک مانگ له بورجی ره شمال
کوردستان پر بوو له شه وق و جه مال

له پێی گوزهرێك رۆژێ تووشی بووم
وهك برووسكه‌ی هه‌ور شه‌وقیدا له‌ پرووم
تیری برژانگی كێشایه‌ ناو ده‌ست
نایه‌ كه‌وانی سه‌ختی برۆی مه‌ست
گۆشا و گۆش كێشای په‌نجه‌ی لێ به‌ردا
وهك گیقه‌ی شمقار كشا له‌سه‌ردا
دای له‌ په‌ره‌ی دڵ جیگاكه‌ی خه‌ته‌ر
له‌ گازی پشتم نووكی چوو ده‌ر
ده‌ستی زه‌لیلیم گرت به‌زامه‌وه
به‌لنگه‌ فرتێ بۆی تلامه‌وه
ئێستاش برینم كه‌وتۆته‌ ناسۆر
له‌ گیانه‌لادام وا به‌ده‌ستی زۆر
دكتۆرێ نییه‌ بێت بۆ ده‌وای زام
خه‌مخواری نییه‌ دانیشی له‌ لام
بێ یار بێ په‌فیق بێ ماوا و بێ ده‌ر
وهك ماران گه‌سته‌ی زامی پر خه‌ته‌ر
«لێفه‌ شه‌كه‌م ئه‌ده‌م به‌سه‌ردا
به‌ خه‌یال ئه‌ویش دێنم له‌ ده‌ردا
چی بكه‌م جیگاكه‌م رێ به‌و ناكه‌وئ
بیکه‌م به‌میوان بۆ تاقه‌ شه‌وئ
توخوا لێی گه‌رێ با هه‌ر خه‌یال بێ
نامه‌وئ عه‌شقم كزی و یسأل بێ»

(١) پروانه ژین ژماره ٧٧٣ سالی ١٩٤٥ .

به‌ندی ئای ئای (١)

پیره‌مێرد ئه‌م شیعهری له‌ شێوه‌ی (گۆزان) ده‌وه‌ ده‌رگێپراوه‌ بۆ سه‌ر شێوه‌ی سلێمانی. به‌لام وه‌ك
خۆی نووسیبویه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی نه‌زانراوه‌ كێیه‌. ئێمه‌ دۆزیمانوه‌ كه‌ شیعهری بێسارانیه‌ (٢). پیره‌مێرد
نووسیبویه‌ «به‌كوپێنی، به‌ندیكێ ئای ئای-م، له‌ ئای ئای بێشه‌كانی وه‌ك، مچه‌ نۆرهبی، و باوه‌
زه‌ینه‌ل، بیستبوو، ئێستایش نازانم هی كێیه‌؟! وا ئه‌وه‌نده‌ی كه‌ له‌ به‌رم ماوه‌، به‌شێوه‌ی خۆمان

ئه‌ینوسمه‌وه‌، خۆزگه‌ یه‌كێك بۆی ئه‌دۆزیمه‌وه‌ هی كێیه‌؟!» .

ئه‌مشه‌و گریكێ وام كه‌وته‌ ده‌روون
بلیسه‌ی گه‌یییه‌ تۆی سه‌قفی گه‌ردوون
له‌ كێپه‌ی ئاگر، كه‌ زۆری هانی
هاوارم ئه‌كــسـرد هه‌ی ئاوه‌دانی
ئای خیره‌ومه‌ندێ ئه‌هلی په‌حمه‌تێ
گۆزه‌یه‌ ئاوم بگه‌یه‌نیـتـی
به‌ هاوارمه‌وه‌ هات نه‌وه‌اله‌یی
شیرین ئه‌ندامی چوارده‌ ساله‌یی
چوست و چالاکێ به‌گورجی و به‌تاو
په‌لاماری برد بۆ گۆزه‌یی ئاو
گۆزه‌ی هه‌لپه‌ری و کردیه‌ سه‌رما زوو
وه‌یزانی ئاوه‌، تومـه‌ز نه‌وت بوو
من له‌ دووره‌وه‌ بۆنی نه‌وتم كــسـرد
به‌لام ئه‌و رشتی پێما ده‌ستوبرد
به‌ ده‌ست و زبان ئه‌لالامه‌وه
نه‌وتم پیا مه‌كه‌ ئه‌پارامه‌وه
له‌به‌ر به‌ختی من، نه‌هاتی ئه‌جه‌ل
هاواری نه‌بیست له‌به‌ر په‌له‌په‌ل
كه‌ نه‌وت نزیکی ئاگر كه‌وته‌وه
ئاگر سه‌رله‌نوئ گری به‌سته‌وه
ئێستاش سووتاوی ئه‌و ئاگری عه‌شقه‌م
له‌ راو و په‌سما پوخته‌ی ئه‌و مه‌شقه‌م
لافی عاشقی بێ سه‌ره‌نجامه‌
تا، وا نه‌سووتی ناپوخته‌ و خامه‌

(١) پروانه ژین ژماره ٨٨٥ سالی ١٩٤٧ .

(٢) ئه‌م شیعهرمان له‌ دیوانی بێسارانێ مامۆستا عوسمان هه‌ورامی وه‌رگرتوه‌.

ده‌قی شیعهره‌كه‌ی بێسارانێ بریتیه‌ له‌ نۆ به‌یت، وه‌ك له‌ دیوانی ده‌ستنووسی مامۆستا عوسمان
هه‌ورامیدا نووسراوه‌، به‌لام لای پیره‌مێرد بووه‌ به‌دوانزه‌ به‌یت. واتا سێ به‌یتی لێ زیاد کردووه‌.

بۆ رۆژی دوايي يوسف به گ ئه چيسته هه مان شوين و له وى پلنگه كه ده كوژى و به و بۆكه به
شيعرى ده لى» (١).

(١) بپوانه هاوكارى ژماره-٨٤٤-١٩/٦/١٩٨٦ چهند سه رنجييك له كه شكۆلى كه له پورى ئه ده بى كوردى -
ئوميد كاكه رهش.

كهوته ئارايىش (١)

كهوته ئارايىش، كهوته ئارايىش
نازدارى جافان كهوته ئارايىش
له پاش ئارايىش هاته فه رمايىش
ته لميت به ندانه بۆ لاي ديزبايش
خۆى خسته به رگى سه فه ريبه وه
به لاروله نجهى دلبه ريبه وه
تافتهى ئال و تاقهى هندی زهرد
پۆشاي به بالاي عه رعه رى بى گهرد
تاجى له سوورمهى كشميرى سه د رهنگ
له وينهى نه خشى به هزادى ئه رژهنگ
شه ده و سركه يى كي شىا به ده ورا
رۆژ شيرينتر بوو له هالهى هه ورا
ده سمالي شيله يى عه نكه بووتى رهنگ
كى شاي به دووشا شاهانه ئه و رهنگ
به و ئال و والاي شۆخى شيرين ته رز
دلى شيردلى ئه هينايه له رز
پيشه يى جگه رى ئه پساند به پيه وه
برژانگى گيانى ئه برد له جي وه
ئاسكى شيروانه چاو به نيگا وه
گاگا له رووى ناز ئاوپى ئه دا وه
قه د و قامه تى بوو به قه دقامه ت: (قدقامت)
كه هه ستا، هه ستا شۆرى قيامه ت

.....

هه ردوو ده قه كه مان خسته پيش چاوى خويته ران.

ئه مشه و ئايرى گى به ست نه ده روون
بلي سه ش يا وا وه سه قفى گه ردوون
جه كورده ئاير، جه بلي سه ي نار
ستيزام چوون به رق، ئاو كه رد م هاوار
جه هاوار هاوار شفا و لاله ي من
جه هه ي ئاو هه ي ئاو شين و زاله ي من
تمه ز مژ نه وۆ يه ك خودا ته رسي
مسلمان سيفه ت راگه ي هه ق په رسي
ما وه رۆ گۆزه ي نه فت (بيت المال)
مه شانۆ وه رووى گى به سته ي شه مال
پيسه مه زانو يه گۆزه ي ئاو هن
تمه ز يه خو نه فت ته وه ن پى تا وه ن
گۆزه ي نه فتش كه رد وه بلي سه مه دا
قرجه ي گۆزه ي نه فت يه ند ستيزه مه دا
هه ر تا سه حه ر بى هه ر سۆزام به سۆز
سه حه ر سفته ي كۆم باد به ردش چوون تۆز
هه ر كه س وينه ي من ئيقبالش چه فته ن
مه وا چوهه ي ئاو نه سيسش نه فته ن

پيره ميرو و شيعرىكى يوسف به گى ئيمامى

پيره ميرو له رۆژنامه كهيدا له ژير ناوى شاعيرىكى نه ناسراودا شيعيرىكى وه رگي راوه. شيعره كه
خۆى يانزه به يته، پيره ميرو سيانزه به يتي لى زياد كرده وه و بۆته بيست و چوار به يت، ئيمه
نیشانه مان له نيوانياندا داناوه.

ده قى شيعره هه وراميبه كه مان ده ست نه كه وتوو، به لام له هه ر لايه ك كه بلا و كراوه ته وه به شيوه ي
سليماني هه ر يانزه به يته.

سه باره ت به ژيانى ئه م شاعيره ئه وه نده مان ده ست كهوت كه لي ره دا ده ينووسين: «يوسف به گى
ئيمامى له تيره ي ئيماميبه كه يه كي كه له ئيلى جاف له ده ورى محمه د پاشاي كورى
كه يخوسره به گدا ژياوه پياويكى به جهرگ بووه، جاريك برايه كى له چيا ده بى پلنگ ده يكوژى،

یار شیوهی چۆنه؟!

پیره‌مێرد دووجار ئەم شیعرە ی لێ رۆژنامه‌که‌یدا بڵاو کردۆتەوه. لێ جاری یه‌که‌مدا که بڵاوی کردۆتەوه سالی ١٩٤٣، ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نوسیه. جاری دووهم که سالی ١٩٤٩ بڵاوی کردۆتەوه ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نوسیه و توو یه «شاعیری نه‌خوێنده‌وار هه‌سەن که‌نۆش» لێ راستیدا به‌وه‌رگێرانه‌که‌دا دیاره که (هه‌سەن که‌نۆش) ی خاوه‌نی ئەو شیعره، هه‌ر چه‌نده نه‌خوێنده‌وار بووه، به‌لام شیعره‌که‌ی زۆر جوان و شاعیرانه‌یه. شتیکی ئەوتۆ سه‌باره‌ت به‌ژیانی ئەم شاعیره به‌ده‌سته‌وه نییه. یاخود رهنه‌گه‌ به‌ی و ئیهمه ده‌ستمان پێدا نه‌گه‌یشتی. به‌داخه‌وه ده‌قه هه‌ورامیه‌که‌ی ئەم شیعره جوانه‌مان ده‌ست نه‌که‌وت.

لێ لایه‌کی تریشه‌وه مامۆستا محه‌مه‌د ره‌سول هاوار لێ دیوانی پیره‌مێردی نه‌مردا لایه‌ری ١٧٣، شیعره‌که‌ی به‌هی پیره‌مێرد داناوه و ئاگاداری ئەوه نه‌بووه که ئەوه شیعرێ پیره‌مێرد نییه. هه‌روه‌ها په‌راویزی بۆ شیعره‌که‌ کردووه و باسی ئەوه‌ی کردووه که پیره‌مێرد نه‌یویستووه لێ وه‌سفه‌که‌یدا لێ خوار سنگی ئافره‌ته‌که‌وه باس بکات!!.

یار شیوهی چۆنه(*)

وه‌رگێرانی یه‌که‌می سالی ١٩٤٣

یار شیوه‌ی چۆنه، یار شیوه‌ی چۆنه
بێ چاوینی بێ، یار شیوه‌ی چۆنه
برۆی مائی جیم، چاوه‌خانه‌ی نوونه
گولنه‌که‌ی پووشین کلایه‌توونه
کارخانه‌ی ده‌ستی خودای سرۆشته
لێ به‌شه‌ر ناکا حۆری به‌هه‌شته
هه‌ر چه‌ند لێ نه‌سلی دایکه‌ هه‌وايه
به‌لام غۆنه‌ی نه‌قشی خوايه
ئافه‌ریده‌ سونع، بێ هاوتای ئیزه‌د
دووری لێ حوکمی چاوه‌زاری به‌د
جلیوه‌ی جه‌دوله‌ی چاوی سوورمه‌پێژ
چاوی ئاسکی کردووه‌ گێژ و وێژ
برژانگ سیافام به‌سوورمه‌ی کۆی (طور)
به‌ تیری نیگای دڵ خانه‌ی زه‌نبوور

به‌و گرشمه‌و ناز خه‌رامانه‌وه
که‌ه‌وته‌ پێ له‌ ریتی دواوانه‌وه
پێی نایه‌ رکاب سوار بوو ده‌ستوێرد
په‌ری ئاسمانی ئاوه‌نگی بۆ گرت
خۆی خورشیدی بوو یاره‌یشی شیرێ
بوراقی میعراج، به‌خوای ئه‌سپێری
شیر و خورشیدی شیعه‌ری ئێران
له‌و شیوه‌یه‌وه هاتۆته مه‌یدان
که‌لی شاکه‌لی پر کردبوو له‌ نوور
ده‌شتی گه‌رمیان بوو به‌وا‌دی (طور)
به‌پێی خاوسی چووم به‌ره‌و پیری
نه‌متوانی راکه‌م داد له‌ ده‌ست پیری
ئێوه به‌سه‌یادی هه‌له‌وه‌ستایه‌وه
که‌وانی برۆی توند کیشایه‌وه
تیری برژانگی هات دلمی پیکا
دڵ و ده‌روونی هه‌له‌درووپیکا
ئێستایش زامی تیر نا دیارمه
یادی ئەو تیره‌ی یادگارمه
ئاخ ده‌ستی چه‌رخ و تیره‌ بارانی
نه‌ ئەو ئیله‌ی هه‌شت نه‌ نازدارانی
شوین ماله‌ گه‌وره‌ی کۆهگای چاومه‌ستان
بوو به‌مه‌کوگای جه‌رده و خارستان
ده‌ک فه‌له‌ک به‌قین، کوێراییت دایه
بۆچ وابه‌زه‌ییت به‌که‌سه‌ نایه
لێ جیتی به‌گزه‌ده و شیرین سواران
پر لێ چه‌قه‌ل و گورگه‌ هه‌واران

(١) له‌ که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغیدا ل ١١٩ ئەم شیعره به‌ناوی عبدالله به‌گی ئیسماعیل به‌گه‌وه نه‌نوسراوه‌ته‌وه.

پرووی سفیدی سوچ، به شهفه ق قمرز
 شیرینتر له پرووی شیرینی هورمز
 لووت ته لای خسرو قالی نهوجه لا
 زمرووتیه ند بووه له گو شهی ته لا
 هه ناسه ی دهوای دلای پر خه مه
 به نه موسستیه له ناوی مریه مه
 دوو په په ی گولنار ناوی ناوه لیو
 ماچیکی لیوی شیخ نه خاته کیو
 سی و دوو ددانی دانه ی مرواری
 له قو تووی له علا جلوه ی دیاری
 هه ر چوار ته روه فی یاقووت ته نیویه
 یاقووت یاقووتی گیانه کی دیویه
 چه ناگه ی زیوی سپی قال بی خال
 کو ی غه بغه ب مینای پاکتاوی زولال
 گه ردن گه ردن ئاسکی خوته ن گیل
 یا گه ردن قاز ده لیلای په ویل
 سونعی شیرینی دهستی سروشته
 وینه ی جه مالی حوری به هه شته
 کی نه لای نه سلی جنسی هه وایه
 ئافه ریده ی دهست زاتی خوایه
 های له وه ستایه ی چند سنعته سازه
 سهیر که ن نهو شیوه و گرشمه و نازه
 سهیری جه دوه لی دیده ی سوورمه پیژ
 له چاویا چاوی غه زال گیژ و ویژ
 برژانگ پیژراوه به کلی کو ی (طور)
 دل کون کون نه که ن وهک شانیه ی زه نیوور
 سه ر گونای سپی ئالوده ی قمرز
 داخی نایه دل شیرینی هورمز
 لووتی ته لای قال جه لادراوه
 زوم پروتی له سهه ر ته لا داناوه

هه ناسه ی دهوای سه رعی و سه رسه ری
 سلیمان موری نایه سه ر سه ری
 چالی تینویتی ناوی حه یاته
 قه تره ی ئاره قی دهوای مه ماته
 قول به بازیه ند دانه ی لاله وه
 په نجیه به رهنگی خه نه ی ئاله وه
 سنگ ته خته ی عاجی شه تره نجی شاهان
 شاماتی شاهان نه خاته ئامان
 دوو سیو له و سنگه ته لیسم به ند
 کهس نه یزانیوه به های سیو چه ند
 له وه به ره و خوار بو کهس نه بینرا
 په رده ی نه ده بی به سه را کی شرا

(*) پیره میتد جاری سییه م له ژماره ۶۳۱ ی ژینی سالی ۱۹۴۱ دا ئه م شیعری بلاو کردۆته وه.

وه رگێرانی دووهمی ۱۹۴۹

جه مالی چۆنه، جه مالی چۆنه
 تبارک الله، جه مالی چۆنه
 بروی سه ری جیم چاو مالی نوونه
 جن دهستی وه شان، به شم جنوونه
 دوو په په ی گولنار ناوی ناوه لیو
 په ری سه رقافی بو که وتۆته کیو
 سی و دوو ددانی لولوی گه وه ره
 به زه رده خه نه گیان و دل به ره
 دهوری به حه لقه ی یاقووت ته نراوه
 (طلسم) ه و له دهو زه مزه م به ستراوه
 چه ناگه ی گو ی زیو که میکی چاله
 خالیکی تیایه هاوار له و خاله
 گه ردن گه رده و نه ی ئاهوی خوته ن کیل
 گه ردن که چیه تی سه د شیرین و له یل

پریسه وه له لای راستی ئه و ڕیگاوه که له پریسه وه ئه ڕۆیت (بۆ نه وۆلی پارچه) به خه
سپێراوه».

نه سه ره دیاری، نه سه ره دیاری
نارۆ شه خسی دیم نه سه ره دیاری
چون چه شمه ی حه یات خال زه نه خ داری
چه رخ چه م چون باز که وتوون مه ی تاری
شه ونم نه ڕووی به رگ گول باغ به هاری
سه یادی سه یدان چون من هه زاری
جه سه فحه ی جه بین ساکار سامانی
مه کتوب بی وه ئه مر شای لامه کانی
سه ر ئیلی ڕه وێل زولف کلافانی
شه م شیوه شیرین نه سل جافانی
دیم دهس وه سه ره سه ره که مان گرت مه حکم
کیشا تا سه ره سه ره کیش سه ردان وه هم
خه میا و هه وادا عه له م که رد قامه ت
شه صتی نه و که مان په ی که رده ی زامه ت
سه راسه ره سارای ته ن وه هه ونا و وه رد
په ره په ره ی جه رگ په ران په ران که رد
تا چه رخی چه پگه رد مه ردان وه پاوه
گل مه ده ون وه زام ناسۆر نمه وه
(مه جذووب) م جه زه ل، هه ره دوور نه شادیم
کوشته ی سه ره ڕه وێل ئیل مرادیم

(۱) ڕه وانه ژماره ۹۶۶ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) ڕه وانه یادی مه ردان، مه لا عه بدولکه ره یی موده ره یس، به شی دووه م لاپه ره ی ۴۸۸ .

وه رگێپانه که ی پیره مه یرد:

له سه ره دیاری...

ئه مه ڕۆ یارم دی له سه ره دیاری
ده م کانی حه یات گه رده ن خالدار
دیده ی دیدی باز دلان شکاری

چالی تینویه تی چه شمه ی حه یاته
له شییرینی دا ئوی نه باته
قوڵ به بازیه نه ند دانه ی لاله وه
حه لقه ی زولف به سه ره لیمۆ کاله وه
ده ست ده سه ته وانه ی زه ردوویی تیدا
میه م خۆ ده ستی هینا وه پیدا
گواره ی گوپی کاتی ئه له ریته وه
ره گی گیان به ناز ئه کی شیته وه
سنگ بلووری ساف ئاوینه ی زیوه
مانگ عه کسی شیوه ی خۆ تیدا دیوه
با شاعیریشی (حه سه ن که نوش) بی
له وه لا، ئه شی هه ره په رده پۆش بی
خوایه سنعه تی خۆت به رتیه
مه یده به نائه هل گیانی عه زیه
ئه سه په رده ت بارگه ی دوانزه ئیمام بی
تا که رنی دواپی دنیای به کام بی

له سه ره دیاری

پیره مه یرد ئه م شیعه ری وه رگێپراوه و له ڕۆژنامه که یدا^(۱) بلاوی کردۆته وه به بی ئه وه ی ناوی
شاعیره که بنووسیت، یاخود باسی ئه وه بکات که شیعه که وه رگێپراوه! ئیمه له ئه نجامی گه ران
و پشکنین ده قی هه ورامی ئه و شیعه ره و خاوه نه که یان دۆزیه وه که شیعه ری شاعیر (ئه حمه د
پریسی) یه و (پریس) دیکه که له نزیک هه له بجه . ئه م شاعیره هاوچه رخی مه وله وی بووه . واتا
(مه جذووب) ی شاعیره .

مامۆستا مه لا عه بدولکه ره یی موده ره یس ده فه رمۆ «ئه حمه د پریسی کوپی خه سه ره و چاوه ش و
له خیللی میکایلی جافه و له دیتی پریس له ناو هۆزی نه وۆرۆلیدا دانیشتوه»^(۲). هه ره ها
مامۆستا له کتیبه به نرخه که یدا (یادی مه ردان) به شی دووه م لاپه ره ی ۴۹۱ هه تا ۴۹۷، شه ش
پارچه شیعه ری ئه م شاعیره ی بلاو کردۆته وه . له دوا لاپه ره یدا نووسیویه :

«سالی له دایک بوون و مردنی ئه حمه د پریسی نازانم، ئه حمه د پریسی له دیتی پریس
دانیشتوه و هه ره له ویش کوچی دواپی کردوه . له گۆرستانه که ی (مله ی مزیار) له ژوور دیتی

کردۆتهوه و بیروپرای نوێ و شیواوی قسه له سه رکردنی ده برپوه له گوڤاری (بهیان) یشار
سالانه ی دوااییدا هه ریهک له مامۆستایان مسته فا نه ریمان و مه حمود زامدار لیکنۆینهوه و ساغ
کردنه وه بیان له م باره یه وه نووسیوه. پروانه ژماره کانی ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۱۱ ی بهیان. ههروهها
مامۆستا عوسمان هه ورامی له (پۆشنیبری نوێ) ی ژماره ۴۵ ی سالی ۱۹۷۵ دا دهقی تهواوی
شیعری (گلکۆ) ی ئهحمه د بهگی کۆماسی بلاو کردهوه. له بهر دوور و درێژی شیعره که تهنها
وه رگێرانه که ی پیره میترد بلاو دهکهینهوه.

پیره میترد جگه له پیشه کی و شیعره که ی گوڤاری (ژین) ی ئهسته موڵ که نووسیویه و وه ری
گێراوه پۆ تورکی، له م ژمارانه ی پۆژنامه که ییدا ئه م باسه ی هێناوه ته پیشی.

۱- ژیان ژماره ۴۶۷ ی سالی ۱۹۳۶

۲- ژین ژماره ۶۱۳ ی سالی ۱۹۴۰

ئه و ئیستا شیعره که ی (ئهحمه د بهگی کۆماسی) که پیره میترد به شیعری (حه مه ئاغای ده ریه ند
فه قه ره) ی زانیوه و وه ری گێراوه ته سه ر شێوه ی سلیمانی ده نووسین، له نوسخه که ی (ژیان) ی
سالی ۱۹۳۶ دا شیعره که ی به ناته واوی وه رگێراوه، به لام له کتێبه که ی مامۆستا (هه وری) دا
به ته واوی بلاو کراوه ته وه.

گلکۆی تازه ی له یل،...

پۆژیک چومه سه ر گلکۆی تازه ی له یل
چومه سه ر قه بری له یله که ی پر مه یل
له دیدم باری فرمی سک وینه ی سه یل
چومه سه رینه ی به دلله ی پر جۆش
کیلی مه زاریم ماچ کرد به په رۆش
وتم ئه ی ئازیز ئه لماسی ناو خوڵ
موباره کت بێ یانه ی ته نیای چۆل
سه ریک هه لبره سه ولی خه رامان
وا مه جنونه که ت هات به قور پێوان
کۆچی بێ واده ت کاریکی وای کرد
دیوانه ی کـردم هۆشی له ده س برد
بـلـیـسه ی عه شق و دووری بالا ی تو
گری خستۆته لاشه و تان و پۆ
وه خته وه ک قه قنه س له ش بێ به زوخاڵ
شاد بێ به توژی لاشه که م شه ماڵ

صیادی نیچیر وه ک من هه ژاری
شێوه ی لاهووتی ته رلان ته واری
سه ر په ویلی ئیل زوئلف کلافانی
شه م شێوه ی شیرین نه سلی جافانی
دیم به له نهجه ولار له راگوزاری
بۆ گیان کیشانی من هاته خواری
که وانی برۆی کیشا به هه ودا
تیری برژانگی هاویشته له سه ردا
گقه ی کرد و هات درا له جه رگم
به خوێناوی دل گولگون بوو به رگم
شه هیدی عه شقم کفم پێ ناوی
پایه بلندم به ناو و داوی

پیره میترد و چه ند شیعریکی (حه مه ئاغای ده ریه ند فه قه ره) و (ئهحمه د بهگی کۆماسی)

حه مه ئاغای ده ریه ند فه قه ره (تالعی) ۱۷۳۲ - ۱۷۶۵ ی زاینی. پیره میترد له کاتی خویدا،
چه ند جاریک (گلکۆی تازه ی له یل) ی به ناوی (حه مه ئاغای ده ریه ند فه قه ره) وه وه رگێراوه.

یه که م جار له تورکیا له ژماره ۱۲ ی سالی ۱۳۳۵ ی رۆمی که ده کاته سالی ۱۹۱۹ ی زاینی
هه ر به شێوه ی خوێ شیعره که ی بلاو کردۆته وه و دێر به دێر به رانه بری کردوویه به تورکی. وه
پیشه کییه کی کورتی بۆ نووسیوه به تورکی تیایدا باسی شاعیره نه خۆینه وه ره کانی کورد ده کات که
به و حاله شه وه زیره ک بوون و شیعری جوانیان داناوه. وه نووسیویه ئه و دهقه هه موو شیعره که نییه
و ئه و هه ر ئه وه نه دی له یاده. که هاتۆشه ته وه بۆ سلیمانی چه ند جاریک هه ر به ناوی حه مه ئاغاه
گلکۆی تازه ی له یلی بلاو کردۆته وه. به لام له م دوا ییه دا چه ند نووسه ر و شاعیری که وتنه
سو راغی خاوه نی راسته قینه ی و هه ردوو دهقی (گلکۆی تازه ی له یل) ی ئهحمه د بهگی کۆماسی و
(گلکۆی تازه ی بار) ی حه مه ئاغایان به شێوه ی خوێان بلاو کرده وه. له و مامۆستا به رێزانه
(ئه بویه کر هه وری) له کتیبی (شیعری کۆن و نوێ) دا که سالی ۱۹۷۵ ده رچووه باسی ژیان و
به سه رهاتی هه ر یه ک له و دوو شاعیره ی کردووه، وه ئیمه سه رنجی خوێنه ر بۆ ئه و کتیبه
پاده کیشین و نامانه وی لێرده دا دووباره ی بکه ینه وه و تکایه پروانه لا په ره کانی ئه و کتیبه. ته نیا
سه رنجیک که من سه باره ت به و کاره ی خوا لیخۆشبوو هه مه ئه وه یه که مافی پیره میترد له
وه رگێرانه که دا خوراوه. چونکه هه موو ئه و دهقه وه رگێراوانه ی شیعره که بۆ سه ر شێوه ی سلیمانی
له لایه ن پیره میترده وه بووه.

ههروهها (س. ع شادمان) چه ند جاریک له گوڤار و پۆژنامه کوردییه کانه دا ئه م باسه ی

له باتی قۆلی قه یسی غه مگینت
 کام به ردی ئه لحد و له سه رینت
 داخم ئه و داخه له یلی خاتر نه نگ
 بۆ زولفی رهشی شیواوی ژیر سه نگ
 به ده می شان ه کهدات ئه هینا
 ئه تکرد به په ره ژین به پرووی جه بینا
 ئه و چاره ره شه ی ئاهو بیژی تو
 ئه و قهوسی ئه بروی شه و ئه نگیزی تو
 ئیسته به دهستی چه رخی نیلی رهنگ
 بۆ په ونه ق بووه وهک نه قشی پرووی سه نگ
 ئیتر بۆ سۆمای دیدهم تار نه بی
 زینده گی له لام زه هری مار نه بی
 ئه و لاشه جوانه ی نازکتر له گول
 بی به خۆراک مار و میرووی گل
 منیش سه رسام و هه لۆ خواردوو به
 به لاشه مردووی به گیان زیندوو به
 تو به و زامه وه مه زار جیگه ت بی
 من به م نازه وه کۆسار پیگه م بی
 خولاسه هه ر چه ند شین و زاریم کرد
 خۆم تلانه وه و بی قه راریم کرد
 خۆلی قه به ره که م ئه کرد به سه رما
 به نینۆک جلم ئه دری له به رما
 نه جوابی کم بیست نه راز نه دهنگی
 نه خشه ی پووشی نه له ره ی سه نگی
 به دهس ئه م مائی به پرووی جه بینما
 خۆلم تیکه ل کرد له گه ل ئه سرینما
 هیچ که لکی نه بوو شین و گریه و رۆ
 لپی پارامه وه دیسان سه ره له نو
 وتم ئه ی نازدار، له یله که ی دلسۆز
 چه کیمی ده رمان ده ردی مه جنوون دۆز

یا وه کو مه جنوون شی تی لۆنگ به کۆل
 له ش بی به خۆراک وه حشیانی چۆل
 سویند ئه خۆم ئه ی له یل به یادی پیروژ
 به و ئه گریجانه ی ژاکاوی ئالۆز
 به و دانه خاله ی پیروژه رهنگه ت
 به و جی تاریکه ی کش و بی دهنگه ت
 به یادی جوانی له دهس ده رچووم
 به جیگه ی له یلی تازه کۆچ کردووم
 له و ساوه چه رخی چه پی بی ئامان
 تووی جوانی تو ی له خاکا روان
 له و ساوه که تو ی به زۆر لی سه ندم
 رهگ و ریشه ی دل جه رگی هه لکه ندم
 تو ی برد بۆ خانووی تازه ی ناو مه زار
 منی هیشه وه بۆ جه وری رۆژگار
 به وینه ی مه جنوون ده روون له غه م که یل
 هه ر له یل له یلمه له هه رده ی دوجه یل
 وینه ی بی گه ردت هامپازی پامه
 له گه ل جه فا و جه وری دايم سه و دامه
 دل پر له خه م و ده روون زوخالم
 کافر به زه بی دیتۆ به حالم
 شه وان زاری و شین رۆژان رۆ رۆمه
 یه کجار له دووری بالا که ی تو مه
 مال ویرانیم و به ختی شیواوم
 وهک ئاهوی سه حرا له ره و جیماوم
 جیتی هه سانه وه م چیا و دهشت و هه رد
 خۆراک و ئاوم چه ره سه ری و ده رد
 حالی تو چۆنه شای وه فاداران
 کئ ها ورا ته سو یح و ئیواران
 له و جی تاریکه تو به په نهانی
 له گه ل کئ ئه که یه ت رازی نیهانی

به ئێ تۆ هه چهند كه ئه كهى زارى
 شاران ئه گه پتې به بى قهرارى
 بهس كه لكى چيه ؟ سوودى نادا پيت
 بچو بگرى بۆ به ختى رهشى خوت
 لهو دنيا هيچ كهس به ئاوات ناگا
 ليره شا هيچ كهس به فريات ناگا
 ههركهس له دايك بى يا بوويت
 بو شارى ئيمه ئاخري ههرديت
 هه چهند تۆ ئيستى زور بى قهرارى
 له گيانى خوت و دنيا بى زارى
 كاتى توش ههردى پۆژى له پۆژان
 له شارى ئيمه ئه بى به ميان
 ئيتر ئه ئه حمه د بۆ كوچى شارن
 ئه بى شيوه ن كهى تا پۆژى مردن

پيره ميژد و شيعريكى طالعي

(حه مه ئاغاي دهر به ند فه قه ره)

پيره ميژد له ساى ١٩٤٧ دا ئه م شيعره ي بلاو كردو ته وه و نازناوى (طالع) يا (طالعي) له
 كو تا يى شيعره كه دا هاتو وه كه دياره شيعرى حه مه ئاغاي دهر به ند فه قه ره يه . به لام پيره ميژد له م
 وه رگيژانه دا زور له ده قى شيعره كه دوور كه وتو ته وه !.

« قيب له م ئيتي فاق ، ...
 قيب له م ئه ر مه پوت چه نيم ئيتي فاق
 ئه ر ده وا كه رى دهر داني فيراق
 مه بوون وه سه رگه رد خالانى طاق
 بينايى ديدم ، گوزيده ي ئافاق
 دل به تون ماييل هم به تون عوشاق
 تايى جه تاتاي گيسووى پر نيفاق
 يا بزي نه عه كس خالان ئه رزاق
 عه لاهه ر وه حال جه سته ي ئينحيراق

له بهر چى مه يل له لات سارد بووه ؟!
 په يمانى پيشووت له ياد دهر چووه ؟!
 من به م دله ي خاو بى قه راره وه
 به برينه كهى ئيستى وه پار وه
 وا له ژوور سه رت ئه گريم ئه نا لم
 خاكى قه به كه ت به ليتو ئه ما لم
 تۆ هيچ دهر به ست نيت به بى قه راريم
 به قورپيوان و شيوه ن و زاريم
 زور پارامه وه به دله ي مه حزوون
 هه تا بليسم گه يشته گه ردوون
 ديم وا دهنگى هات له ژير خاكه وه
 لهو قه برى تاريك هه سه رة ناكه وه
 وا هاته به رگويم وه ك رازى جاران
 وتى ئه ي مه جنوون و ئلى كو ساران
 سويند بهو يه زدانه بى هاوتا و ته نيا
 كه بالاي منى له تو كردو وه جيا
 ئه وه نده خاك له جه سته باره
 نه رتيكه ي وه لام نه رتي گوفتاره
 وام له ژير خاك و هه واى ساردى سه نگ
 ئيتر من چى بكه م كه نه تگاتى دهنك
 له ناو خانووى خو ئه سير كراوم
 به تاي زولفى خو م زنجير كراوم
 نازانم بو چى وام لى كرا وه
 مل و قاچ و ده س زنجير كرا وه
 نازانم بو چى ئيستى به م په نگه
 له ش جنراوى ژير ته رافه ي سه نگه
 گونا هم چى بو له دنيا ي فاني
 غه يرى دلدارى به بى په نه يانى
 بو چى ئه م دنيا وابى وه فايه
 له جياتى وه فا به شى جه فايه

خريد كالاى زهريين رختشه
 رهزا ئينتزار وادهى وهختشه
 گرپه يهراقش لوا وهشاران
 په ي پوشاكى بهرگ عه رعه چناران
 صوف جه شام ناوهرد، بهكرهس جه (باكو)
 تورمه جه كشمير، تهخت هولاكو
 موقه ددهم جه ميسر، لوى جه لهنگاهوور
 دپيا جه دهكهكه، نهكسون جه لاهوور
 نهطلهس جه فه رهنك، سووتى جه طه بهس
 جه مهلتان قهلم خهت زهدهى سه د ريس
 خارا جه جوارپه رخ مه خهمل جه قزله ر
 نهو رهنك باف جه نهسل به حه رين به نده ر
 جه كاخ ماهوون، نهلماس نيلى
 جه سماقى كه توون، ئالاى خه لىلى
 جه كاشان زه رپاف، زه مين طه لايى
 جه نه سراب ناوهرد نه قش دووتايى^(۱)

(۱) شيعه كه دوورو دريژه و تنها نه و نه دهمان لي نووسيوه.

وه رگيرانه كه ي پيره ميترد:

سيوهيل وه ختيه تي،...
 سيوهيلي پايز، جه هد و جه ختيه تي
 فريدي پارچه زين رختيه تي
 كه لاپريزانه وه ريزان به ختيه تي
 جار درا قوماش بين له شاران
 بپوشن بهرگى عه رعه چناران
 ناو ريشم له شام نيلى له باكو
 تورمه له كشمير تهخت هولاكو
 زربه فت له ميسر لونگ له لهنگاهوور
 دپيا له (دهكا) ئاسووت له لاهوور

باعيشه نه په كهي ف دل مدان مه ذاق
 تاكه ي هه ر دهنگت بهرز بو جه ئافاق
 هه ر طاق طاقمه نه چوون طه يري طاق طاق
 (طاليع) تا زينده ي دهو ري ئافاقه نه
 چوون طه يري طاق طاق ويردش هه ر طاقه نه

وه رگيرانه كه ي:

نازين موشتاقه،.....

دل بو ته وافي كه عبه ت موشتاقه
 سه برم نه ماوه، تاقه تم تاقه
 وهك تاق تاقكه ره و يتردم تاق تاقه
 له شم سووتاوى ئاگرى فيراقه
 گيروددى عه زاب دهو ري ئافاقه
 قوربان زانيومه به ئيتيفاقه
 هه ر چه ند ته كليفي (ما لايطاق) ه
 له دهستي زولفت هه ر تايي تاقه
 هه وداى به قيه ي زام دله ي عوشاقه
 به تاقى برؤت كه تاي سه رتاقه
 سوچده گاي راستى زومره ي عوشاقه
 تا طالع^(۱) زيندووي جهو ر و موشتاقه
 موشتاقى زولفى بيگه ردى تاقه

(۱) طالع ياخود طالعي: نازناوى شيعرى (حه مه ئاغاي ده ربه ند فه قه ره) بووه.

ديسان، پيره ميترد و شيعريكي شه فيع

پيره ميترد سالي ۱۹۴۷ نه م شيعه ري وه رگيراهه، به لام ناوى شاعير و سه رچا وه كه ي نه نووسيوه،
 ئيمه له كه شكولي (مه حمود پاشاي جاف) دا ده قى شيعه كه مان دوزيه وه، كه شيعرى (ميرزا
 شه فيع) ه و پيشتريش هه ر له م ديوانه دا چه ند شيعريكي وه رگيراي شه فيع مان له لايه نه
 پيره ميترده وه نووسي.

«سووهيل جه ختشه نه،.....»

روئ نهو سووهيل جه هد و جه ختشه نه

ئاواره و لهرزان به گوی تافهوه
 پهخشان به شوی ههواي سافهوه
 عهنبه ربار به بوی مسکی نافهوه
 پهخشان به په لکی زه کلا فیهوه
 به دهنگی تافگهی ساز و سه متووری
 ئهینۆشی بادهی ئاوی بلووری
 سایه بانی بان تهختی گهنجووری
 بهلام تامت تال به دهردی دووری
 وتم: شۆیهی، دهستنیشانی دۆست
 سیهر دهوای (تا) (۳) سلفات و زینک (۴) پۆست
 درهختان سه رهبرز به بی قۆرت بی سۆست
 بۆچ سهرت شۆیه وینهی کهفته کۆست (۵)
 جوایی دایهوه به زیانی حال
 بۆچ تو نازانی پییری کۆنه سال
 من سه رهبرزیک بووم شیرین په و بال
 سوجددهم برده بهر بالای سۆسهن خال (۶)

(۱) بیدی مهجنوونی: شۆیهی

(۲) ژین ژماره ۸۴۷ سالی ۱۹۴۶ .

(۳) وا به ناوبانگه که سیهری درهختی (بی) بو (تا دار) باشه و که بچینه ژیری (تا) که له کۆل نه کهوئ.

(۴) سلفات و زینک: هه بیکی زهر که ده دریت به تا لیتهاتوو.

(۵) کهفته کۆست: کۆست که وتوو.

(۶) شیعره که تهواو نه بووه و پیره میترد ئه وهندهی لی وهر گێپراوه.

شیعره که ی بیسارانی: (۱)

تهرز بید تار،...

تهرز بید چوون زولف، مه لهرز و به تار
 به ههواي پرشنگ تاف بی قهه رار
 نه پای بالوول کۆ سهخت وهرن سار
 وهنگ بید زایف، تهرز توول زه بوون
 زه بوونتهر جه تهرز تای گوللاو توون

ئه تلّهس له فهرهنگ گهرمه سوت له تهس
 له ملتان قه لهم خهت زهدهی نه ورهس
 خارا له خوارزم مه خمه له قزلهر
 ئه ورهنگ باف له ئهسل به حرهین به ندهر
 له کاخ ماهوت پو، ئه لماسی فه یلی
 له شماخ که تان ئالای خه لیلی
 له کاشان زه رهفت زه مین ته لایی
 له اسرabad جاو بهری دووشایی
 له شیروان پارچهی کویه کچی ئابی
 له به سره جانفیس توحفه ی عه نابی
 له ته ورز قوماش قوتنی وه زیری
 له موسل شالی پرسی جزیری
 خه تایي له موک خاقانی فه غفور
 له بابل قه سه ب شاهانه ده ستوور
 متبهق له موور ئه حرامیش له بهن
 له جیهان ئاباد پشت لیفی گوکهن
 کیخوا له مه عره ز بازارپی سه رده شت
 زنجیره ی زه ریف له کارخانه ی ره شت
 ئه سفه هان دیبای نیمچه مه داخل
 له کرمان شالی ئالای هه زار گول

بیدی مهجنوونی (۱)

ئه م شیعره له لاپه ره ۲۹۴ ی دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا بلاو کراوه ته وه و نووسراوه
 (به ناوی بیسارانیه وه و توویه) وانا شیعری پیره میترده و به ناوی بیسارانیه وه بلاوی کردۆته وه.
 به لام ئیمه دهقی هه ورامی شیعره که ی (بیسارانی) مان (۲) دۆزییه وه و پیره میترد له گه ل هه ندی
 ده ستکاریدا شیعره که ی وهر گێپراوه.

بیدی مهجنوونی، بیدی مهجنوونی
 بالا بهرز و نه رم، زار و زه بوونی
 به لاروله نجسه، له یلا نموونی
 به لام له داخی دل سه رنکوونی

وهه وشه ی شین پۆش مل کهچ نگوون سار
 سۆسه ن کون کون بی، به نینۆکی خار
 دهنگی کهو بهی له دهوری کۆسار
 سروهی با نه بی له سههر په لکی دار
 تهستیره ی سیوهیل وینه ی تازیدار
 رهشپۆش بی شهوقی نه بین دیار
 هه وته وانه لیک بهی، تارومار
 له یلا به ناهی مه جنوونی هه ژار
 له ناسماندا بۆی نه بی قه رار
 زراوی زوهره^(۱) به قار
 دجله کهف چین و لیل دیوانه وار
 پی له زنجیردا بنالین زار
 قیبله کهم رۆبی دلم مه لوله
 به هار خه زانی حوزنی ته یلولة

(۱) زوهره: مه بهست له تهستیره ی زوهره یه.

پیره میرد و شیعه که ی مهحمود پاشای جاف

له لاپه ره ۳۳۸ ی دیوانی پیره میردی مامۆستا هاواردا، شیعیکی بلاو کراوه ته وه به ناو نیشانی
 (یادی مهحمود پاشای جاف) وه مامۆستا هاوار وه های زانیوه که شیعی پیره میرد و یادی
 مهحمود پاشای وتوه، به لام له راستیدا تهو شیعه شیعی مهحمود پاشا خۆیه تی و له
 لاوانده وه و شینی شهش برابدا وتویه، که مهحمود پاشا مه رگی هه ره شیشانی بینوه، تهو
 شهش برابیه شی بریتین له: وه سمان پاشا، هه سه ن بهگ، هه مه عه لی بهگ، سلیمان بهگ، فه تاح
 بهگ، قادر بهگ، وه ته قادر بهگ تهو نییه که مهوله وی شیعیکی شین و لاوانده وه ی زۆر
 بهرزی له کارساتی کۆچ کردنیدا وتوه، به لکو ته میان برای مهحمود پاشا بووه و قادر بهگی،
 لای مهوله وی مامی مهحمود پاشا بووه. بهم پیتی ده بی، مهحمود پاشا شیعی تریشی
 هه بی، ئنجا یاخود ئیمه دهستان نه که وتوون، یاخود له کاتی خۆیدا ون بوون!

تهو لیره دا دهقی شیعه که ی مهحمود پاشا و ده رگیرانه که ی پیره میرد ده نو سین.

ههروه ها دهقی هه ورامی تهو شیعه مان له که شکۆله که ی (مهحمود پاشای جاف) خۆیه وه
 وه رگرت، که مامۆستای دلسۆز و به ریز (عه لی بهگی حسین بهگی جاف) خسته به دهستان

مه لهرز و به باد سههرده سه بایی
 نه رووی گۆل سۆز ساق مینایی
 په رسام ئه ره ی بید ده نیشان دهست
 ته رک تهر ته نداه سایی سه هه ند په یوهست
 چی شه نه دره ختان رووشان نه بالان
 تۆ سه ره سه راویز رووی زه مین مالان
 بید ئاما جواب به زوان لال
 چوون په رسات حاله بوا چوون هه وال
 منیچ نهو نه مام نازک نهو ئاو بیم
 سه ره تهرز له رزان تاف سه راو بیم
 ناگا په ی ته قدير دیده سیاوی
 خاو ئالویدی سوب خیزا جه خاوی
 ئامانه سایه مه خسه ل دا خالان
 کۆ کۆ، کۆی خه رمه نه خه مان دا تالان
 جهو ساوه جۆبای تهو نازاره نان
 پۆچی سه راویز بی قه راره نان

(۱) دیوانی بیسارانی، عوسمان هه ورامی، ده سنووس.

خودایه، به هار

پیره میرد تهو شیعه ی به ناوی (بیسارانی) یه وه وتوه، له وهش ده چی که شیعی بیسارانی
 بیت، مامۆستا م. ه نووسیوه که پیره میرد تهو شیعه ی له به هاری دوا ی شه شی ته یلوولدا وتوه.
 له کاتیکدا شیعه که سالی ۱۹۳۹ بلاو کراوه ته وه. ته نه ها به لگه ش ته وه یه که سروشتی
 شیعه که ی بیسارانی بۆ کۆست که وتن و ماته مه و نیوه دیری دوا ییشی که ده لیت «به هار خه زانی
 حوزنی ته یلولة» له واتای پیره میرد ده چی.

خودایه به هار، خودایه به هار
 بگه رپته وه بۆ زستان به هار
 وهک هه وری به هار بۆ خۆی بگری زار
 رۆژی رووناکی بیته شه وی تار

وادهی خیلە و خوار

وادهی خیلە و خوار ئیلاخ بیزانەن
وادهی گەرمەسیڕ سەحرای شیروانەن
براکانم هیچ کەسیان نییەن دیار
وەک جاران سوار بن بۆ راووشکار
هانا هاسی بەور، سی نامدارم پۆ
سی پلەنگ هیممەت شیر کردارم پۆ
سی شاهین، سی باز، شیروان ماوام پۆ
سی پلەنگ نەهیب، وەقت داوام پۆ
سی (سەعد وەقاص) سەر ئاوردەم پۆ
سی پۆ نەزولفان داخان بەردەم پۆ
ئیللا (سولەیمان) ئەو بی ئەندیشە
ئەو جەهد و غیرەت عەداوەت کیشە
ئەو شەمقار شوخ نەرمیان شیمە
ئەو مەرد مەیدان بی خەوف و بیمە
ئەو شوپرە سوارە گورجی نەزینە
ئەو حاتەم هیممەت سەرچەد نشینە
هاری یەدەکان نیهاس وە تاوبی
سەرزمین بەعەشق هات هات راوبی
ئیسە نادیار رووی سەر بیساتەن
تالەش نە گیتی نەرد ناها تەن
نە نە فەتاح بەگ ئەو پوستانەم پەنگە
ئەو پیلەتەن تەن بورز و نەهەنگە
ئەو هەلۆ هیممەت قەهار قینە
ئەو دەست و بازووی شوخ پەنگینە
سەرتاپا تەیار وینە فلامەرز
جە سەهمش ماتەن زەواری گۆدەرز
ئیسە نادیار دەشت شیروانەن

داخ ئەو سەرمەشق کول دەورانەن
نە نە حەسەن بەگ ئەو نەوجوانە
ئەو شیوادی شیرین، ئەو میهرەبانە
ئەو میسر مەزن ئەو توول لاو
ئەو باهوو بەدەن، ئەو چەرخ و چاو
ئەو فەغفور نەژاد مەنشوری جەعام
دنیای پڕ مەینەت وەنەش نەدا کام
نە نە قادر بەگ ئەو تەیار شەختە
ئەو کەس بیکەس یانەش دەریەستە
خانمان خەریک نەهاتی دەردەن
ئیش فەتاح بەگ عەلاوادی دەردەن
جە زوبان لال بێم کەچەن کارتەن
مەندەن وە بی سەر دەستە سوار تەن
فەلەک هانە فیکر سەودای مەکر و فەن
خاک وەبی زنجیر شیر مەکرۆ بەن^(۱)
دەلی لی بۆ جە پەنگ سایە نیشانتان
هۆردارۆ ماردم ئاتەش ئەفشان تان
وەللا ئەر فەلەک برائیش مەرد
یا چون تو، ئاھ سەرد مەرد
ئەویش سبفتە جەرگ ویش مشنەفتە
تا ئەبەد جە مەرگ دوور مەفتە
برا، چون فەلەک کەشش نەمەردەن
مەرگ جوانان وەعادەت کەردەن

(۱) بەن: بەند، زنجیر.

وەرگیرێ ئەکە ی پیرەمێرد:

وادهی خیلە و خوار، ئیللی جافانەن
دەمی گەرمەسیڕ دەشتی شیروانەن
لە براکانم کەسیان نیەن دیار
وەک جاران سوار بن بۆ راو و شکار

دهستی نه ئه چوو به مهرگی جوانان
ویران نه ئه بوو جیتی خان و مانان
خۆی کهسی نییه و جهرگی بی ئیشه
مهرگی مهردانی کردوو به پیشه

پیره میرد و شیعریکی مه لای جهباری

گه لێ جار لهو کتیبانهی که چاپکراون و له کهشکۆل و دهستنووسدا شیعری (مه لای ولدخان) و (مه لای جهباری) تیکه ل بوون، وه شیعری ئهم کراوه به هی ئه و و به پێچه وانه شه وه.

هۆی ئهم تیکه لیه ئه وهیه که ههردوو شاعیر له کۆتایی شیعره کانیاندا نازناوی (مه لای) یان به کار هێناوه. ههروه ها ئوسلوبی شیعیر دانان و سروشتی شیعره کانیان که زۆر پۆمانتیکییه نزیکن له یه که وه و بگره هه ر له یه ک ده چن. له به ر ئه وه هه ر له م دیوانه دا که شیعری (بادی له یلا خان) ی مه لای ولدخان نووسرا، ته ماشامان کرد له لای په ره ٣٩ ی دیوانی (مه لای جهباری) دا ده قی شیعره که چاپکراوه. ههروه ها شیعری (شیرین به سته وه)، هه ر به هه مان شیه.

لێره شدا شیعریکی مه لای جهباری به شیهوی خۆی و وه رگێرانه که ی پیره میرد ده نووسین. ئه و وه رگێرانه مان له کهشکۆلی (حه مه صالح ئاغای قزلی) دا دۆزیه وه لای په ری ٩٥ که نه جمه ددین مه لای به خه تی خۆی سالی ١٩٣٧ بۆی نووسیوه ته وه. له و کهشکۆله دا مامۆستا نه جمه ددین مه لای شیعره که ی به شیعری مه لای ولدخان داناوه. ئه ویش له پیره میردیه وه وه رگرتوه به لام له راستیدا شیعره که هی (مه لای جهباری) یه و پیره میرد به نازناوی (مه لای) که دا لێی تیک چوو. وه ده قی شیعره که به شیهوی خۆی له لای په ره ٣٥ ی (دیوانی مه لای جهباری) دا^(١) تۆمارکراوه. له به ر ئه وه ی مه لای جهباری شیعره کانی ناسک و هه لقه وای سۆز و ئه ندیشه یه کی خاوین و قوول بووه، له نێوان زۆر شیعردا ده ناسرینه وه. ههروه ها مامۆستا (علاء الدین سجادی) له (مێژووی ئه ده بی کوردی) دا^(٢) لای په ره (٣٠٧ - ٣١٨) دا شیعری (میرزام یا وه عده ی نه و وه هارانه ن) و شیعری (شیرین تاتا کرد) ی نووسیوه و گه لێ وه سفی شاعیرییه تی مه لای جهباری کردوو.

ئنجای بۆ ساغ کردنه وه ی ئهم شیعره که شیعری مه لای جهباریه و بۆ ده رخستنی چۆنییه تی وه رگێرانه که ی پیره میرد هه ردوو ده قه که ده نووسینه وه.

(١) برپاوه (دیوانی مه لای جهباری) ئاماده کردنی عه بدولجه بار محهمه د جهباری.

(٢) مێژووی ئه ده بی کوردی - علاء الدین سجادی ل ٣٠٧ - ٣١٨.

هانا، برابان شوین نادیارم پۆ
سێ پلنگ هه یبه ت شێر شکارم پۆ
سێ شاهین سێ باز شیروانی ماوا
فه لکه له زۆریان که وه تبه وه داوا
نای سلیمان به گ عه داله ت پیشه
له دیوی کیوی قاف بی ئه ندیشه
ئه و شوژه سواره زینه تی زینه
ئه و حاته م هیممه ت سه رحه د نشینه
چابووک سوار ی به ناو و داو بوو
له شیروانه دا هات هاتی راو بوو
ئیه ستا نادیار سه ر رووی بیساته
له دوا ی ئه و عه شره ت رووی له نه هاته
هه یجگار فه تاح به گ ئه و پۆسته م په نگه
ئه و پیه له ته نه ی شیه نه هه نگه
ئه و شاباز هیممه ت ئه و هه لقه قینه
ئه و شان و باهوو ئه و سه هم گینه
سه رتا پا بلند وینه ی فه رامورز
ئه هاته له رزه له نه عره ی ئه لبورز
ئه و ی تیا نییه ده شتی شیروانه
بۆیه له لای من چوول و ویرانه
ناخ بۆ قادر به گ دۆستی مه وه وی
گه ردن که چی بوون شیری سه ر زه وی
هه ر ئه و زانیویه شینی بۆ بکا
هه ر به یته یکه جامی فرمی سک له ته کا
خانمان خه ریک شین و هاواره
داخی فه تاح به گ له سه ر گشت باره
ناخ لال بم له کوین شوژه سوارانیان
بینه نگ و ئه هه نگ گه لی یارانیان
به و خوایه فه لکه گه ر برای ئه مرد
به نا له دنیای هه راسان ئه کرد

به‌هار

ساقی سادەى شى وه‌هار ئاماوه
 گولان سه‌ركيشان نه‌تۆى سه‌حراوه
 هه‌واى دل‌گوشاد ئه‌رد به‌هه‌شته‌ن
 فه‌ر وه‌رووى سه‌حراى گه‌رمه‌سپىر وه‌شته‌ن
 واده‌ى باده‌ى ناب سه‌ه‌ير وه‌هاره‌ن
 سه‌ر زه‌مىن مه‌زه‌ه‌ر لقاي دل‌داره‌ن
 زه‌مه‌مه‌ى مه‌زاق دل ئه‌فكارانه‌ن
 سه‌داى ته‌پل تيپ ده‌رده‌دارانه‌ن
 وه‌قت نوشاونوش سه‌بوى قه‌رقه‌فه‌ن
 ده‌نگ زه‌له‌ى زيل دائره و ده‌فه‌ن
 دره‌خته‌ن، سه‌وزه‌ن، شنۆى شه‌تاوه‌ن
 نه‌ورۆزه‌ن سوزه‌ن هه‌واى پاى كاوه‌ن
 مه‌يه‌ن، مه‌عشوقه‌ن، موحبه‌ته‌ن مه‌يله‌ن
 خه‌مان له‌بېزه‌ن، پيالان كه‌يله‌ن
 شه‌ره‌ن شورشه‌ن غه‌وغان غريوه‌ن
 مه‌ر جلوه‌ى جه‌مال دلان فريوه‌ن
 نه‌ گشت ديارى ته‌جه‌لاى تووره‌ن
 فيتنه‌ى گيرودار قه‌تل مه‌نسووره‌ن^(١)
 -فنا في الله- هان مه‌ست دله‌فگا
 بى باک مه‌واچان (أني أنا الله)
 رهندان سه‌رمه‌ست جان فيداى جانان
 (أنا الحق) چون زكر زاهيد مه‌وانان
 بوتنا بگيرين خسره‌وى به‌زمى
 چه‌نى هه‌ستىيه بكه‌رين رهمى
 به‌زمى چون مه‌جلس به‌همه‌ن وه‌كام بۆ
 گاه هه‌ديس جه‌م، گاه باسى جام بۆ
 گاگوش نه‌ سه‌داى چه‌قانه و چه‌نگ بۆ
 چه‌م نه‌ ته‌ماشاي ساقى گول‌په‌نگ بۆ
 ئه‌ى ساقى ده‌خيل من وه‌ى زامه‌وه

التفاتی که‌ر بو وه‌لامه‌وه
 عیلاجی پیم ده‌ر سوودمه‌ندم بو
 باعث حه‌يات قه‌يدبه‌ندم بو
 رستگارم که‌ له‌ى به‌ند و دامه
 قه‌ده‌م ره‌نجان که‌ر وه‌عه‌دم ته‌مامه
 ته‌ش‌ریف باوه‌ره وه‌ سه‌بووته‌وه
 وه‌ پيال‌ه‌ى گول‌په‌نگ چون ياقووته‌وه
 وه‌ سینه‌ى سیمین زه‌رف زه‌وه
 وه‌ جام گول فام بۆى عه‌نبه‌ره‌وه
 هه‌ر که‌س بگيلو جامی په‌ى کامی
 ده‌رمان په‌ى ئیش هه‌ر ده‌رد و زامی
 موتریب تۆیش وه‌ چنگ دل‌نه‌وازه‌وه
 وه‌ سوز سه‌متوور سه‌داى سازه‌وه
 وه‌ موزيقه‌ى مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
 ده‌م وه‌ سه‌داى ساز ئه‌رغه‌نوونه‌وه
 مه‌رباچان (مه‌لا) یش نه‌هه‌ستى هوش ربه‌ست
 بى وه‌کاسه‌لیس مه‌ستان ئه‌له‌ست
 مه‌يلی که‌ به‌ناز به‌سبووته‌وه
 به‌و ده‌مى گول‌په‌نگ وه‌ک ياقووته‌وه

(١) مه‌به‌ست له‌ شه‌هيد کردنى (مه‌نسوى حه‌للاج)ه.

به‌هار

ساقی سادەى وا به‌هار هاته‌وه
 گول سه‌ریان کيشا له‌ بساته‌وه^(١)
 ليقاي دل‌گوشاي ئوردى به‌هه‌شته
 ته‌جه‌للای جه‌لاى دل جه‌لاى گه‌شته
 شه‌ونم خشلى کرد به‌سه‌ر سونبولدا
 بولبول بانگى دا به‌گوپچکه‌ى گولدا

بهو سۆزی سه‌متوور سه‌دای سازه‌وه
 بهو موسیقی مه‌شق سه‌د قانونه‌وه
 بهو نه‌وای پر عه‌شق ساز ئه‌رغوونه‌وه
 به‌زمی وه‌ک عه‌یشی به‌همه‌ن به‌کام بی
 گاه‌هه‌دییسی عه‌شق، گاه‌هه‌حسی جام بی
 گاه‌هه‌جلیس مه‌خموور، دیدی ساقی بی
 گاه‌هه‌ست و مه‌دهوش باده‌ی باقی بی
 هه‌ر که‌س وه‌رگرێ جامی بۆ کامی
 ده‌رمانی دهد و مه‌ره‌می زامی
 پێی فه‌نا و مه‌ستی سه‌رێکی لێده‌ین
 عار و نامووسی هه‌ستی فرێده‌ین
 خه‌لک با هه‌ر بێن (مه‌لا) چوو له‌ ده‌ست
 بوو به‌کاسه‌لێس مه‌ستانی ئه‌له‌ست

(١) به‌لای منه‌وه‌ گه‌ر بێنوسیا به - گۆل سه‌ریان کێشا له‌ تۆی خاکه‌وه - جوانتر بوو.

میرزا یاقووب

ئه‌جمه‌ددین مه‌لا له‌ که‌شکۆلی (قزلی) دا لا‌په‌ره‌ی ٩٧ نووسیه‌یه: (هاوزه‌مانن له‌ گه‌ل حاجی
 قادری کۆبی). له‌ شیعریکیا (واته‌ حاجی) ئه‌لێ:

حیکمه‌ت و نه‌زمی میرزا به‌عقووب
 وه‌ک فه‌لاتوونه‌ شیعه‌ره‌کان وه‌ک

ئه‌م شیعری (میرزا) بریتیه‌ به‌لێ، دوو نیوه‌ به‌یتان له‌ به‌ر نه‌مانی به‌شیکی
 لا‌په‌ره‌که‌ ده‌ست نه‌که‌وت. دیاره‌ که‌ شیعه‌ره‌که‌ش (پیره‌مێرد) وه‌ری گیراوه^(١).

دل مه‌ستی یار بوو،...

ئه‌مشه‌و دل مه‌ی نۆش، سه‌ره‌ستی یار بوو
 به‌ باده‌ی گۆل‌ه‌نگ، لێوم سه‌ شاد بوو
 ده‌می ده‌ما ده‌م، بۆسه‌ و که‌نار بوو
 دل گه‌ییوه‌ گه‌نج وه‌سلێ حه‌بیبی
 گاهێ له‌ بالا، گاهێ نشیبی!

واده‌ی باده‌ی ناب سه‌هیری به‌هاره
 چیمه‌ن فه‌رشی سه‌وز به‌ر پێی دلداره
 ده‌می نوشانوش شنه‌ی قه‌ره‌قه‌فه
 فه‌سلێ زه‌ی زیل دائره‌ و ده‌فه
 زه‌مه‌مه‌ی جووشی دل ئه‌فگارانه
 ده‌نگی ته‌پلێ تیپ ده‌رده‌دارانه
 شو‌ره، شو‌رشه، داوايه‌ شه‌ره
 جلوه‌ی جه‌مالی دلفریته‌ره
 گۆله‌ بولبوله‌ به‌هاره‌ سه‌هیره
 له‌ گۆلشه‌ن ده‌نگی (صبح‌ الخیر) ه
 مه‌یه، مه‌عشووقه، نیگایه، مه‌یله
 مه‌ستی چاوی مه‌ست پیا‌له‌ی که‌یله
 ده‌ختان سه‌وز و شۆی شه‌تاوان
 نه‌ورۆزه، سۆزه، هه‌وای پای کاوان
 له‌هه‌ر واده‌یه‌ ته‌جه‌للای (طور) ه
 فیتنه، گیرودار، داری (منصور) ه
 (فنا في الله) یه، مه‌ستی دل ئه‌کا
 بی په‌روا ده‌لێن (انی أنا الله)
 په‌ندانی سه‌ره‌ست جانفدای جانان
 وه‌ک زکری ده‌رویش (انا الحق) واتان
 هه‌ی ساقی ده‌خیل من به‌م زامه‌وه
 دامانگیه‌رتم بی به‌لامه‌وه
 جامی‌کم به‌رێ بۆم سوودمه‌ند بی
 مایه‌ی په‌هاییم له‌ قه‌ید و به‌ند بی
 مه‌یلێ که، بۆ ناز به‌سه‌بووته‌وه
 به‌و ده‌می گۆل‌ه‌نگ وه‌ک یاقووته‌وه
 به‌و سینه‌ی سیمین زه‌رفی زه‌رده‌وه
 به‌و باده‌ی گۆل‌ناب بۆن عه‌نبه‌ره‌وه
 موتریب تۆش به‌و چه‌نگ دلخوازه‌وه

کوردی مامۆستا محەممەد عەلی قەرەداغیدا تۆمار کراوە. وە لە پەرۆیزدا نووسراوە: ئەم پارچە (نووسراوی پەرێشان) وەرگیراوە و دەسکاری شێوە هەورامییەکی ئاشکرایە».

زلیخای سانی،...

زلیخانی میسری دەوری جوانی
پیشووی پیتی سەرێست دەوری پیشانی
پیزی بەست وینەی سوپای ئێرانی
برۆ شێوەی قەوس ئوستادی مانی
پەڕیوەتە سەر دیدە قەترانی
برژانگ وەک تیری چەرکەس کەمانی
پەڕی جەگ سمی، لاهوت مەکانی
عەین عەینی وەک عەین، شابازی لانی
بە نیچیر ئەگرێ شەهلای شیروانی
ئەنف ئەلف نەقش ئوستادی مانی
عارەقی رەونەق عەتری ریحانی
دەم قەترە ئای مای زیندەگانی
گیان ئەدا بەسەد سەدسالی فانی
لیو لەعلی یەمەن بەدەخشی کانی
وەک یاقیق لە دەور دانە رومانی
گەردن وەک بلوور بادە کەپانی
بە جووتە سیوێ بەغی جینانی
هەمیلای ساحیر بابلستانی
خانات خستە دووی شێخی سەنعانی

کەهانەت

لەبەشی شیعری (ئاینی) پیرەمێرددا ئەم شیعری (کەهانەت)ەمان لەیاد چوو بوو. لێردەدا دەینووسینەو. ئێنجا پەڕیوەندی بابەت و ناوەرۆکی ئەم شیعەر و شیعەرەکی (عێل بەگی جاف) و بیروپراکاتی مامۆستا محەممەد رەسول ھاوار کە لە لاپەرە ٢٥٦ی دیوانی پیرەمێردی نەمردا نووسیویە، وە باری سەرنج و تێبینی خۆمان، دەربارە، لە پێشەکی ئەم دیوانەدا لە بەشی پیرەمێرد و شیعردا دەنووسین. ئەمەش دەقی شیعەرەکی پیرەمێرد کە تارمایی شیعری (هەروا

گا دەستە زولفان سیای چوون عەنەبەر
وێک خەرمانە مانگ لە دەوری ئەختەر
ئەیکرد بەدەستە یار بەدەستی خۆی
ئەپێچایە زام ساریش ئەبوو بۆی
دولبەر وەک ساقی خۆی مە دەگێرا
منی وەک (سەنعان) لە دین وەرگێرا
ئەو ساقی و ئەو جام ئەو بادە گولنار
ئەدرەوشایەو، عەکسی... (٢)
ناگا، نەردی بەد، خال حالی هینا
بەیانیی کزە شەمالی هینا
گویم لێ بوو دەنگی سۆفی دەریا دل
بانگی کرد هەلسە بنوسە بەدل
هەلسام بەدلە لەتوپیەتەو
زوبان بە کـفـفـر و... (٣)
نە، مە، نە مەینۆش، نە مە پەرست بوو
شیشە دل بەدەست دلبر لەت لەت بوو
پاپەریم لەخەو سەرسام و مەدھۆش
نە لەیل، نە ساقی، نە سۆفی نە جۆش
منیش لە زێد (٤) و وەتەن ئاوارە
وێک ئاسکە تەنیا کەوتە هەزارە

(١) دەقی هەورامی ئەم شیعەرەمان دەست نەکەوت

(٢، ٣) ئەم شوێنە لە دەستنووسەکی نەجمەددین مەلاد نەما بوون.

(٤) زێد: نیشتمان، شوینی لە دایک بوون.

شیعریکی خانای قوبادی

لە کەشکۆلی (نەجمەددین مەلاد) کە بۆ (حەمە صالح ئاغای قزلی)، نووسیوە لە لاپەرە ٩٦دا شیعریکی (خانای قوبادی) نووسراوە، دیارە ئەویش لە گەڵ شیعەرەکانی ھاوشانی خۆیدا پیرەمێرد وەری گێراون و نەجمەددین مەلاد لە رۆژنامەکانی (ژبان)ی وەرگرتوون، یاخود لە هەندێ دەستنووسی پیرەمێردەو. هەروەها ئەم شیعەر لە لاپەرە ١٤٠ی کەشکۆلی کە لەپووری ئەدەبی

بووه و ههروا دهیی (عیل بهگی جاف) ی پتوه دیاره.

هه‌رچی پتغه‌مبه‌ر خه‌به‌ری داوه
له باسی کاری دنیا و عوقباوه
فه‌رمووی نیشانه‌ی تیکچوونی جیهان
بئی باوه‌رییه و زه‌عیفی ئیمان
زۆر که‌م ئه‌مینێ نوێژ و جه‌ماعه‌ت
له ئه‌مانه‌تیش ئه‌که‌ن خیانته
عزته ئه‌چیته لای پیاوی زالم
قه‌در و ئیمانی نامینێ عالم
بره‌و ئه‌ستینێ شه‌راب و قومار
مال گران ئه‌بێ له شار و بازار
کوشتن و دزی و تالانی و درۆ
فه‌قییر و هه‌ژار ده‌خاته رۆ رۆ
ده‌وله‌مهند زه‌کات ناده‌ن به‌ئیحسان
راستی نامینێ زۆر ئه‌بێ بوختان
گۆرانی سووک و قسه‌ی ناره‌وا
په‌سه‌ندتر ئه‌بێ له زبکری خوا
پیاو به‌ئه‌م‌ری ژن ئه‌چیت به‌پتوه
له مه‌جلیسدا نان ئه‌خۆن به‌پتوه
پیاو دانه‌نیشی و ژنان ئه‌گه‌ڕین
شه‌رم نامینێ ژن و پیاو هاو‌ڕین
دایک و باب قه‌دریان لای کو‌ر نامینێ
که‌س له مه‌که‌ته‌دا قورئان ناخوینێ
پیت و به‌ره‌که‌ت ئه‌روا له ئه‌رزى
کو‌ر و کچ پتک دین له پروی بئ عه‌رزى
ئه‌مه نیشانه‌ی ئاخ‌ر زه‌مانه
واده‌ی ده‌جال و فیتنه‌ی شه‌یتانه
له ته‌م و دوو‌که‌ل دنیا پر ئه‌بێ
له سێ جی‌گادا زه‌وی رۆ ئه‌چن

که‌س گوئی له ئه‌م‌ری چاکه ناگری
له نه‌هی عاله‌م، نه‌هی ئه‌کرئ
په‌حم و به‌زه‌یی لای که‌س نامینێ
هه‌ر که‌سه به‌شی خو‌ی ئه‌فرینێ

دیسان - مه‌وله‌وی و چه‌ند شیعریک

نامه‌یه‌ک و شیعریک:

پیره‌مێرد له سالی ۱۹۴۹د (۱) به‌سه‌ره‌هاتیکی مه‌وله‌وی و نامه‌یه‌کی تۆمار ده‌کات، نامه و
شیعه‌که به‌فارسییه و پیره‌مێرد وه‌ری گێراوه و نووسیویه «داخه‌که‌م ئه‌م کاغه‌زه‌یش فارسییه،
هیشتا ئه‌وسایه مه‌وله‌وی نه‌که‌وتۆته کوردی نووسین، ناچار!، ئه‌بێ وه‌ک ئاساره‌کانی تری
ئه‌مه‌یش بکه‌ین به‌کوردی» (۲).

لیه‌ده‌ا پیره‌مێرد زانیارییه‌کی نو‌ی و خالێکی گرنگمان بۆ تۆمار ده‌کات که مه‌وله‌وی له
سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی ئه‌ده‌بی خو‌یدا به‌فارسی نووسیویه. «نامه فارسییه‌کانی له یادی مه‌ردانی
مامۆستا (عه‌بدو‌لکه‌ریمی مه‌ده‌رس) دا زۆریه‌ی بلا‌وکراوه‌ته‌وه» (۳). پیره‌مێرد نامه شیعریه‌که‌مان به‌م
جۆره بۆ وه‌رده‌گێرتته سه‌ر شێوه‌ی سلیمانی:

مه‌وله‌وی

کاغه‌زێکی زۆر خو‌ش و سه‌یری مه‌وله‌ویییه، که له‌وبه‌ری (زه‌هاو) ده‌و ئه‌گۆزێرتته‌وه ده‌وری
هه‌له‌بجه، ئه‌وسایه شیخ عه‌لی ئه‌با به‌یلێ قائمقامی هه‌له‌بجه ئه‌بێ، ده‌روپشتی سالی ۱۲۷۴-
۱۲۷۵ دوا‌ی ئه‌وه که محه‌مه‌د به‌گی که‌یخوسه‌ره به‌گ به‌عنی (حه‌مه پاشای باوکی مه‌حمود
پاشا) و ئه‌وانی تر ئه‌که‌ن به‌قائمقام، خو‌ی سه‌رئێلێ به‌جێ نایه‌لێ وه‌سمانی خانه ئه‌کا
به‌کاربه‌ده‌ست. وابه‌رنامه ئه‌م وه‌سمانی خانه‌یه یا برا یا باوکی دایکه پیرۆزه‌یه، شاه‌و‌یس برای بووه،
که ماده‌ی عه‌زیزی شاه‌و‌یس و کو‌ژرانی حه‌مه پاشا، ته‌ئریخییه، ئه‌و عوسمانی خانه‌یه گه‌لێ
به‌دک‌دار و ناهه‌مواری بۆ خو‌شانی مه‌وله‌وی ئه‌بێ. ئنجا مه‌وله‌وی و مه‌حمود پاشا ئه‌ناسی و
مه‌حمود پاشایش دیاره چه‌ند مه‌وله‌وی خو‌ش ویستوه، کاغه‌زێکی بۆ مه‌حمود پاشا نووسیوه
دوو فه‌سله، یه‌کیکیان به‌شیعه‌ره که ماحه‌رای په‌زله‌ت و قه‌رپ و جهری عوسمانی خاله و
شاه‌و‌یسی برای په‌ت و گوریس و جل و هۆر و هه‌مانه کو‌کردنه‌وه و مو‌لکی خه‌لکی داگیرکردنی
ئه‌حمه‌دی کامه‌ران و په‌سوول و خه‌مالی تیا نووسیوه. فه‌سلێ دووه‌میان (نشر و نظم) ه و نکته‌ و
جناس و حکمت و فه‌لسه‌فه‌یه. داخه‌که‌م ئه‌و کاغه‌زه‌یش فارسییه، هیشتا ئه‌وسایه مه‌وله‌وی
نه‌که‌وتۆته کوردی نووسین، ناچار، ئه‌بێ وه‌ک ئاساره‌کانی تری ئه‌مه‌یش بکه‌ین به‌کوردی:

ئەمە (مەعدوومی) یە عینوانی ئەسلی
بە بەدبەختی هەمیشە دوور لە دەسلی

(١) برۆانە ژین ژمارە ٩٥٥ شوباتی ١٩٤٩ .

(٢) هەمان سەرچاوە.

(٣) برۆانە یادی مەردان مەلا عەبدولکەریمی مودەریس.

(٦) مەبەست لە (شیخ عەلی ئەبابەیلی) یە.

(٥) محەممەد: مەبەست لە حەمە پاشای جافە. محەممەد بەگی کەیخوسرەو بەگ.

(٤) عوسمان: وەسمانی خانە.

هاوین، هاوینەم

مەولەوی لەم شیعەریدا پەيوەندییەکی جوانی گەرمی و گریه‌ی هاوین و گریه‌ و سووتانی دل و
دەروونی خۆی پێک دەهێنێ، ئەم شیعەرە کار دەکاتە سەر پیرەمێرد و ئەیگۆرێتە سەر شیوەی
سلیمانی:

مەولەوی:

ها من، ها من وار، گەرمیش جۆش ناوێرد(١)
فەزای نەزم، بەزم، نەو گولالان بەرد
بوول وە یانە جەم، نەو گولالان شەند
چەمەن بێ نەوای نالە بۆلبۆل مەند
تای بەرەزای شەنگ نەسای مەغاران
شێبۆیا چون زولف تەعزیه‌داران
ها، کاوان، کاوان دل چون دل‌پیشان
هەردان وە سەردا هەردان پەيوەتشان
دووریت ئایر و ست وەیانە کەه‌ی من
یانێ یانە دل و پیرانە کەه‌ی من
هەوا ئایرین، سەر وەخت ئایرین
دلە ئایرین، بەدبەخت ئایرین
وەی گشت ئایرەو خەیاڵم خامەن
بەختم ناپوختەن فامم نەفامەن
وەی بلێسەو گەردیم باقییەن
وادە ئایرین بادە ساقییەن

موهاجیر بووین کە هاتین، خواستی خوا بوو
(عەلی) (٤) مان دی، خەلافەت بەو درابوو
لە تەئسییری (محەممەد) (٥)، میری گەورە
خەلافەت گەییە، سەر (عوسمان) (٦) بەدەورە
دلی ساداتی ئیمە، هێندە رەنجاند
بەهەشتی سەر زەمینمان بوو بەزیندان
بە جاری پێکۆرە خۆی خستە سەرکار
هەراجی خستە ناو، وەک قاری بازار
هەموویشی کەوتە دەس شاویدی خانە
گوریس و پەت، جل و هۆر و هەمانە
موانە و چەورە سەنە و بزە دووخە
لەگەل سوورانە، خەرجی مەردە لەوخە
هەمووی تەسلیمی ئەحمەد کامەران بوو
خەمالی رەسوولیش ئاشەوان بوو
لەهەر شوێنی بەراوێکیان ئەبینی
ئەیانگوت مولکی باوکمانە یەقینی
بە ئیرس هی ئیمە یە ئەم شوێن هەوارە
مەری تیا سەرپێو خۆینی دیارە
کە باوکم، گای زبانی لێردا کوشت
لەسەر ئەم جۆگە، دایکم، ورگەکی شوست
نیشانمان وایی، دایکم، ورگی تەر کرد
گەمالە بازکیش رێخۆڵە کە ی برد
غەریب و بێکەس و داماو لە ناوا
هەموو رەنج و هیوامان چوو بەئاوا
لە خوا پارێنەو، کاتی دوعا بوو
دوعامان لای خودا، گیرا بوو چا بوو
ئیتەر بەگزا، نانۆین لە لای ئەو
ستەمگەر رۆژی تاریک بوو وەکو شەو
ئەمە سەرپۆتی ئەوزاعی غەریبی
وەتەن ئاوارە دەردی بێ نسیبی

ئارایشیکی به پرووی جه بین دا (۱)

ئارایشیکی به پرووی جه بین دا
 شهرمی به مانگی دوو ههفتهمین دا
 ئەگریجهی کۆریه، پەری تاوس تار
 کەلافە سەوزی وەک بەندی زەنار
 کە بای باوەشپین شەوی بۆ دەبرد
 لە خۆشیانا هەلپەڕکیتی ئەکرد
 بەلەنجە ئەکەوت بە پرووی قەمەردا
 گاه، روو لە میحراب، گاه لە حەجەردا
 پرومەت، گاه پەنھان، گاه ئەدرەوشی
 گاه گیان ئەسپین، گاه ئەیبەخشی
 لەژێر میحرابدا دلە ی پر لە دەرد
 بەو زەننارەو، تەوافی ئەکەرد
 هەر ئەو عەشقه بوو لە مەجازەو
 خستمیە پەنای بێ نیازەو
 چەن خۆشە ئینسان وا بێ نیاز بێ
 لە قەید و بەندی چەرخ سەرفراز بێ
 ئەو دلە کەوا نووری خوا ی تیا بێ
 بە گەرد و باوی دەوران لێل نابێ

(۱) پیرەمێرد نووسیویە (نازانم ئەم شیعەرە هی کییە) پروانە ژین ژمارە ۸۵۰ سالی ۱۹۴۶، بەلام ئیمە
 دۆزیمانەو، شیعری (عەبدوللا بەگی سمایل بەگی زەنگەنە) یە.

دەقی شیعەرەکی (عەبدوللا بەگی سمایل بەگی) بە شێوەی زەنگەنە.

«شیرین ئارایش صفحە ی جه بین دا
 خەجلەت وەرووی ماھ دوو ههفتهمین دا
 کۆریه ئەگریجان تووک طاوس تار
 سەوزە کلافان چون پستە ی زەنار
 چون پەقاص وە سۆزەدای سەنج ساز
 وەبای باوەشین مامماوە پەرواز

بەشق پیالە ی مەست چاوەکەت
 بەو پەشێوی چین پای کلاوەکەت
 با بەی مە ی بەلکم ئایر مەستی
 سۆچنۆ یەکسەر خاشاک هەستی

(۱) دیوانی مەولەوی - مەلا عەبدولکەرمی مودەریس. ل ۵۲۲ .

وەرگێڕانەکی پیرەمێرد:

هاوین، ها وینەم، گەرمای تاوی سەند
 نەشە ی جوانی لە دەست بەهار سەند
 ژیلەمۆی خستە، سەر، سەرخونجە ی گوڵ
 چەمەن بێ نەوا، لە نەوای بۆلبۆل
 بای بەرەزای شەنگ لە سای مغاران
 شێواوە وەک زولف تازبەداران
 ئاسۆکەساسە و سەری سوپماوە
 بەشینی سەوزە ی قویری پیتماوە
 دووریش ئاگری بەردایە مالم
 مالتی دلەکە ی وێرانە مالم
 هەوا ئاگرین، سەروەخت ئاگرین
 دل و بەختی سەخت، تیکرا ئەگرین
 بەو گشت گڕەو، وجودم خامە
 بەختم نابەختە فامم نەفامە
 لە کورە ی گێدا گەردم باقییە
 وادە ی ئاگرین بادە ی ساقییە
 بە عەشقی پیالە ی مەستی چاوەکەت
 بەو پەشێوی چین بەر کلاوەکەت
 با، بێ، مە ی بەلکم ئاگری مەستی
 ئاگر بەرداتە خاشاکی هەستی

مه‌شنیا وه‌بان قورسی قه‌مه‌ردا
گا وه‌ پرووی محراب گا وه‌ حه‌جه‌ردا
گا په‌نه‌ان نه‌ برج گا مه‌دره‌خشاوه
گا حه‌یات مه‌ سهند گا مه‌ به‌خشاوه
هه‌ر لابی سه‌دجار دله‌ی پر جه‌ دهره‌د
به‌و زهناره‌وه‌ ته‌وافش مه‌که‌رد

ناره‌ق وه‌ک شه‌ونم

پیره‌مێرد له‌ ژماره‌ ٧٧٥ ی سالی ١٩٤٥ ی رۆژنامه‌که‌یدا، پێشه‌کییه‌کی کورتی بو‌ ئەم شیعره‌ نووسیوه‌ و به‌شیعری (شیخ‌مسته‌فا) تیگه‌ییوه‌، وه‌ نه‌ینوسیوه‌ ئەو شیخ‌مسته‌فایه‌ کییه‌ و نازناوی چیه‌؟! چونکه‌ ئەو سه‌رچاوه‌یه‌ی لێی وه‌رگرتوه‌ ته‌نها ئەوه‌نده‌ی وتوه‌ که‌ شیعری شیخ‌مسته‌فایه‌. ئیمه‌ کاتێ به‌دیوانی مه‌وله‌وی (مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی مده‌رس) دا گه‌ڕاین له‌ لاپه‌ره‌ ١١ دا ده‌قی هه‌ورامی ئەو شیعره‌مان دۆزییه‌وه‌ که‌ له‌ ناوه‌راستی شیعرێکی (مه‌وله‌وی) دایه‌ و سه‌ره‌تای شیعره‌که‌ ده‌لێت.

«ئهم جار سه‌خت ته‌ره‌ن زامم جه‌ جارن»

چل مدو دايم چون گه‌سته‌ی ماران»

...هتد ٩ل

هه‌روه‌ها ئەم شیعره‌ به‌شپه‌که‌ی خۆی له‌ به‌رگی ٢٦ ی گۆفاری ده‌نگی گیتی تازده‌دا لاپه‌ره‌ی ٤٤٧ دا ماموستا (گیوی موکریان) بلاوی کردۆته‌وه‌، وه‌ پێشه‌کییه‌کی کورتی بو‌ نووسیوه‌، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی ماموستا گبو‌ هه‌ورامی نه‌زانیه‌ شیعره‌که‌ زۆر هه‌له‌ی تیگه‌وتوه‌ به‌م پێیه‌ ئیمه‌ سێ ده‌قمان له‌به‌رده‌ستدایه‌، دوو ده‌قی هه‌ورامیه‌که‌ و ده‌قیکی وه‌رگێڕاوی پیره‌مێرد. لێره‌دا ده‌قی شیعره‌که‌ وه‌ک له‌ دیوانی مه‌وله‌وی ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی نووسراوه‌، ده‌نوسینه‌وه‌ و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردیش دوا به‌دوای ده‌نوسین.

عه‌ره‌ق چون شه‌ونم، نیشته‌ن نه‌ پرووی گول
ته‌ر که‌رده‌ن تاتای توغراکه‌ی سونبول
جه‌ قازان خه‌م دل که‌رده‌ن وه‌ ئاو
وه‌ درۆ ماچۆ مه‌گیپرو و گولاو
نازیزم گولاو بۆی خۆی کولم تۆن
ئه‌ر بۆی تۆ نه‌بو، بۆی گولاو جه‌ کۆن؟!
زه‌ره‌ی بۆی زولفت که‌فته‌ن نه‌ به‌رزان
بۆی گولان که‌رده‌ن جه‌ به‌رزان هه‌رزان

نازیز وه‌ مه‌رگت گه‌ر ئینسافت بو
هه‌نی کافیه‌ن بۆی زولفت په‌ی تو
ئیتەر چ حاجه‌ت ویت مه‌ده‌ی عازاو
قه‌بوول که‌ری جه‌ور مه‌گیپری گولاو؟!

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد و پێشه‌کییه‌که‌ی، که‌ به‌هۆی ده‌ستتوسه‌که‌ی ناو که‌شکۆلی مه‌حمود پاشا وه‌، به‌هه‌له‌ به‌شیعری شیخ‌مسته‌فا زانراوه‌!!.

«شاعیری که‌مان بووه‌، شیخ‌مسته‌فا، که‌ مه‌حمود پاشا له‌ ئه‌سته‌مول دیوانه‌که‌ی ئه‌وی له‌ (موحسینی کوره‌زای شیخ‌قادر) ده‌ست که‌وتوه‌؟! له‌ که‌ناری که‌شکۆله‌که‌ی، نووسیویه‌تییه‌وه‌! ئه‌مه‌، غه‌زه‌لیکیه‌تی»:

ناره‌ق وه‌ک شه‌ونم، نیشته‌ته‌ پرووی گول
می کیشاوه‌، تایی توپه‌ی سونبول
نازیز، گولاو خۆی، بۆی کولمی تۆیه‌
ئه‌گینه‌ بۆنی خۆشی له‌ کۆتیه‌
تایه‌کی زولفت که‌وتوه‌ته‌ به‌رزان
بۆنی گولوی پێ بووه‌ هه‌رزان
نازیز به‌مه‌رگت خۆت بۆت خۆشه‌
بۆنخۆشی گولان له‌ لای تۆ بۆشه‌
چه‌ ئیحتیاجت به‌بۆی گولاو
بۆنی تۆ له‌ پرووی جیه‌اندا باوه‌

دیسان پیره‌مێرد و دوو به‌یتی بێسارانی له‌ شیعرێکی (مه‌وله‌وی) دا

مه‌وله‌وی له‌و شیعره‌دا که‌ باسی پیری و دلگیری خۆی ده‌کات (١) له‌ کۆتایی شیعره‌که‌ی خۆیدا ده‌یکات به‌یه‌ک، وه‌ پێش سێ به‌یته‌که‌ ئاماژه‌ بو‌ ئەوه‌ ده‌کات که‌ بێسارانی (ماوا - مه‌ئا) ئه‌مه‌ی وتوه‌:

پیره‌مێرد وه‌ری گێڕاوه‌ته‌ سه‌ر شپه‌ی سلیمانی:
نه‌وات وێرانه‌ی دل که‌ره‌و ئاو
چه‌نی به‌سته‌ی فه‌رد، بێساران (ماوا)
«ئهما گشت جه‌ وه‌خت نادانیم بیه‌ن
فه‌سل مه‌ستی و عه‌یش جوانیم بیه‌ن

ئیسە، ها جه گشت په شیمانیم بهرد
 فهسل پیریمه ن جوانیم ویهرد
 وادهی پیریمه ن یاوانم نۆیه
 تۆیه مهن تۆیه، که ره ممدار تۆیه» (۲)
 ههر چیم کرد کردهی نه و جوانیم بوو
 ده می سه رمهستی و پرووی نادانیم بوو
 ئیستا واپیریوم که وتوومه تۆیه
 تۆیه، تۆیه مه، لی بووردوو تۆیه

(۱) دیوانی مهولهوی - مهلا عهبدولکهیمی موده پيس ل ۱۰۸.

(۲) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه ورامی - ده سنووس.

پیره میرد و شیعیک له باره ی (حه ج) هوه

ئهم شیعه ره له لاپه ره ۲۳۰ ی که شکۆلی (قزلی) نه جمه ددین مه لادا نووسرابوو. له دیوانی پیره میردی مامۆستا هاواردا بلاو نه کراوه ته وه. شیعه که مانایه کی به رزی نه ته وه یی و کۆمه لایه تی هه یه، که ههر چه ند پیره میرد خۆی حاجی بووه و له ته مه نی لاویتی شدا حه جی کردووه، به لام له پاش به ساللا چوون و تا قی کردنه وه ی ژبان و باری کۆمه لایه تی نه ته وه که ی به م جوړه له و مه سه له یه که یشتووه، که ده نووسیت:

ئه لفی مرادت، فری دا، مردی
 شوین مراد که وتی، بو (درهم) مردی (۱)
 رۆژوو و نومازت که بو نیاز بی
 وهک عاشقیکی که پیشه ی گاز بی
 نوژی رۆژ پیشه ی پیرژنانه
 رۆژوویش ئه سه له که ی بو په مه زانه
 کابه بناغه ی برایی خه لیله
 دل نه زهرگهای ره بی جه لیله
 سیاحه تی حه ج سه یری جیهانه
 تهوی به کار بی به خشین نانه
 دل ده شکینی و ده چی بو کابه
 مه چۆ، مه زالم، له سه ره خۆت لابه

من زیاره تی کابه م کرد به لام
 زیاره تی دل پیتشتیره له لام
 له دهشتی (مینا) قوریانی ده که ی
 بو گورگ و چه قه ل دیاری ده به ی
 لیسه سه ری بره و بیده به برسی
 ده بیت به قه لای (آیه الکرسی)
 ده زانی که و دنیا فانییه
 وای ده گری تا سه ر زینده گانییه
 ئه گهر تو تا سه ر ههر بژیایه
 ئه شیا بو دوا ی تو جیگا نه مایه
 وهک پیش تو جیگی خۆی دابوو به تو
 تۆش جیی خۆت بده به یه کی و پرۆ
 ئه گهر پی داگری بلی من نا پۆم
 تۆش وهک یارۆکان ئه هاونه بن گۆم
 که له سه ره پشتی ماسی دانری
 تره که له کی دیاره سه رناگری

(۱) درهم: درهم - پاره.

له ده رگای په حمه ت

پیره میرد ئهم شیعه ئاینیه ی خۆی له ژماره ۸۳۹ ی سالی ۱۹۴۶ ی رۆژنامه کهیدا بلاو کردۆته وه. به لام به داخه وه شیعه که له رووی کیشه وه ناته واوه، یاخود، تیکچووه، کیشه کان له نیوان ۱۰، ۱۱، ۱۲ دا یاری ده که ن، نازانم پیره میرد چۆن ههستی به مه نه کردووه؟! له وهش ناچی له چاپی رۆژنامه کهدا تیکچووبیت، چونکه زیاتر له جار و دوو جار ئه و ناته واویانه دووباره بوته وه. ئیمه شیعه که ده نووسین و به رانه ره ههر دپه شیعیک کیشه که ی به برگی خۆمان دیاری ده که ی.

له ده رگای په حمه ت ریگایه ده رخه: ۱۰ برکه
 له ری داماویا ئهم پیره سه رخه: ۱۰ برکه
 له تۆوه هه رچی دهستی که وت نیگاهی: ۱۲ برکه
 سه فای هه ردوو جیهان ناگری به کاهی: ۱۲ برکه

خاطرێ به‌غهم تۆ نه‌یه‌ندیشو
به‌ زام ناواک صوب سه‌هر ئیشو
سه‌ری وه‌لای تۆ سه‌هر نه‌دو شه‌وان
پایێ که‌ نه‌دیو وه‌لات وه‌ ده‌وان
ئه‌و پاسه‌ر سه‌رنگون کلکۆی تازه‌ بو
ئه‌و پاگه‌سته‌ی مار بێ ئیجازه‌ بو
ده‌ستیو نه‌ که‌رۆ سه‌یران باخت
نه‌که‌رۆ خذمه‌ت به‌رزبێ ده‌ماخت
ئه‌و ده‌سته‌ به‌سته‌ی جه‌للاد گه‌ور بو
هه‌ر پۆ جه‌ نۆوه‌ سزاش به‌ی ته‌ور بو
دیدیو نه‌وینۆ هه‌ر سه‌حه‌ر په‌نگت
زبانێو نه‌بو شه‌و به‌هامده‌نگت
ئه‌و دیده‌ ئه‌سه‌رش بێ مدارا بو
ئه‌و زوبان به‌سه‌نگ سیای سارا بو
قیبله‌م دووری تۆ یه‌کجار منش کوشت
بیللا به‌یته‌ور بو بیزارم جه‌ گشت

(١) بروانه‌ ژین ژماره‌ ٧٤٠ سالی ١٩٤٤.

(٢) که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردی، محممه‌د علی قه‌رده‌اغی، به‌رگی دووهم، لاپه‌ره‌ ٢٢٥، ٢٣٤، ٢٣٥.

(٣) دیوانی بیسارانی - عوسمان هه‌ورامی. ده‌سنوس.

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

قیبله‌م نه‌کیشی،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خالت نه‌کیشی
دلێ بۆ مه‌یلت پی رانه‌کیشی
هه‌ردووکیان به‌ده‌رد کتوپر بیشی
سه‌ری که‌ سه‌رت لی نه‌دا به‌شه‌و
پییه‌ له‌ ریتا نه‌که‌ویتته‌ په‌و
سه‌ر سه‌ره‌نگرێ قوولله‌ی خراپ بێ
پی به‌ندی ژاری کوله‌وه‌یباب بێ

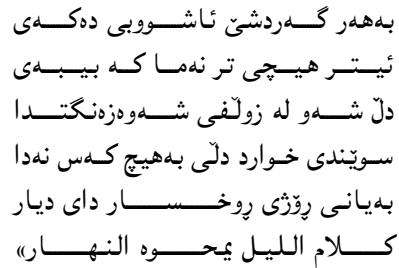
له‌ هه‌ووری په‌حمه‌ت باران به‌جاری: ١٠ برگه‌
به‌سه‌ر پۆحی عه‌زیزانا بباری: ١١ برگه‌
تنۆکی دوای ئه‌وان بۆ من ده‌وايه‌: ١١ برگه‌
ئه‌گینا که‌وته‌م و کارم له‌ دوایه‌: ١١ برگه‌
ئه‌زانم چاکه‌یه‌کم نه‌بووه‌ بۆ خۆم: ١١ برگه‌
به‌لام وا ئۆمه‌تی پیغه‌مه‌ری تۆم: ١١ برگه‌
له‌ کرده‌وه‌ی خۆم خه‌جالت هات به‌سه‌رما: ١٢ برگه‌
نه‌ ریتی عوزر و نه‌ پرووی پارانه‌وهم ما: ١١ برگه‌
ئه‌مه‌نده‌ شه‌رمه‌زارم من له‌م و له‌م: ١١ برگه‌
که‌ که‌س نه‌مبینی بمتیره‌ جه‌ه‌ننه‌م: ١١ برگه‌
به‌لام تۆ خۆت که‌ مبه‌خشی به‌بی پرس: ١٢ برگه‌
به‌وه‌ رزگار ئه‌بم له‌لام نامینێ ترس: ١٢ برگه‌
له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ کردوومه‌ پروا: ١١ برگه‌
که‌ مه‌ئیسوس نییه‌ بۆ په‌حمه‌تی خوا: ١٠ برگه‌
ئه‌مه‌م بۆ مایه‌وه‌ ئۆمیده‌وارم: ١١ برگه‌
که‌ خۆت فه‌رمووته‌ من ئۆموره‌گارم: ١١ برگه‌

قیبله‌م نه‌کیشی

پیره‌مێرد ئه‌م شیعری له‌سالی ١٩٤٤(١)دا وه‌رگێڕاوه‌ وه‌ ناوی بیسارانی له‌سه‌ر شیعره‌که‌ داناوه‌.
ئیمه‌ ده‌قی شیعره‌که‌مان له‌ که‌شکۆلی که‌له‌پووری ئه‌ده‌بی کوردیه‌وه‌(٢) ده‌ستکه‌وت. هه‌ندێ
جیاوازی له‌نیوان ده‌قه‌که‌ و وه‌رگێڕانه‌که‌دا هه‌یه‌. مامۆستا محممه‌د علی قه‌رده‌اغی له‌
که‌شکۆله‌که‌یدا به‌شیعی (مه‌لا میکایل) یاخود (پیر میکایل)ی داناوه‌. هه‌روه‌ها ده‌ستیشانی
ئه‌وه‌ی کردووه‌ که‌ له‌ ته‌نبیشت ئه‌م شیعره‌وه‌ له‌ که‌شکۆله‌که‌ی (مه‌لا عه‌زیزی ریشاوی)دا
به‌خه‌تیکێ تازه‌ نووسراوه‌ بیسارانی له‌ دیوانی (بیسارانی) مامۆستا عوسمان هه‌ورامیدا له‌ ریزی
شیعره‌کانی (بیسارانی)دا نووسراوه‌(٣).

قیبله‌م نه‌کیشو،...

سه‌ری که‌ سه‌ودای خالت نه‌کیشو

ئەگەر ئەپسى جەستەي من چۆنە
دەردم گرانە حالم زەبۇنە
تا جەلای جەبھەي یار بەرکە مالە
حەياتی مەجنون روو لە زەوالە
تا دل گرفتار مەیلی حەیبە
من مەرگم میوان دەردم نسیبە

يەككىك لەو بەندە مېژوويىسىيەنى لايەننىكى ژيانى نەتەۋەي كورد و بەسەرھاتىكى گىرنگى بەندەمىرى ھېشئوتتەۋە، بەندى (مىرزىم قەلەي خاۋ)ە. ئەم بەندە كە بەشئىعر ھۆنراۋەتتەۋە، باسى، شۆيىنەۋارى يەككىك لە قەلەكەنى (خان ئەحمەد خان) دەكەت. ۋەك چۆن (جەمالەددىنى زەنۋورى) لە بەيتەكەي خۆيدا كە ھەر لەم دىۋانە نووسىمان، باسى لايەننىكى ژيان و ئازابى خان ئەحمەد خان دەكەت. پىرەمىژد گىرنگىيەكى زۆرى بەم جۆرە بەند و بەيت و مېژىنە داۋە و بۆئەۋەي ون نەبن و ژمارەيەكى زىاتىرى رۆشئىبىران ئاگادارى بن و سوۋدى لى ۋەرگىرن، ۋەرى گىپراۋەتە سەر شۆيەي سلىمانى.

سه‌باردت به‌خاوه‌نی به‌یتی یاخود به‌ندی (میرزام قه‌لای خا) چند بیرورایه‌ک هه‌یه، ئەویش له‌وه‌وه سه‌ری هه‌لداوه که نازناوی (فه‌قی) که شاعیره‌که‌یه له‌کۆتایی شیعره‌که‌دا هاتوه، هه‌ندیک به (فه‌قی قادری هه‌مه‌وه‌ند)ی ده‌زان و هه‌ندیکیش به (فه‌قی ره‌شید) که به (فه‌قی خه‌لۆزه‌یی)یش ده‌ناسریت.

له مهر تهم (فقهی)یه، سی بیرورا ههیه که دهیخهینه پیش چاوی خوتنران، و ئیمهش بیرورای خۆمان دیاری دهکه بن.

دهستی دهست نه گری به سنگه وه پوت
لووتی که دایم پر نه بی له (پو) ت
ئهو دهسته بهسته ی ئیشی شکاو بی
ئهو لووته به تیغ قه زاباو بی

(۱) بۆ: بۆن. بۆت: بۆنت.

لہ نیوان ئہحمد بہگی کۆماسی و مہولہوی-دا

ئەحمەد بەگى كۆماسى ئەم شىعرە بۆمەولەوى دەنورسىت:

ئەگەر بۆسۈننى بە مەلالمۇ
بىگاتە لاي تۆپە شەمالمۇ
ئەوہ بۆكۈرۈزى سووتوۋى جەرگە
(مەدروم) ^(۱) مەعلومە وادى مەرگە

(۱) مه‌عدووم: نازناوی شیعی مه‌وله‌وییه.

مهولهوی وهلامی ئەداتەوه:

نارەزووی مەرگی خۆت کردووە (*)
گـوايه ريسکاريـت وا دەربردووـه
و هـک مـن سـەر سـهـختی و هـک مـن ئەخوينی
بۆ سۆڤشت لـي بـي هـيشتا ئەمـيني

* پیرہ میرد ئەم شیعرانہی وەرگێراوہ.

دوو پارچه شیعری (فخرالعلمای کوردستانی) و (مه‌جذووب) که پیره‌مێرد و هری گێڕاوه. پارچه شیعری یه‌که‌م، ته‌نها به‌یتی یه‌که‌می نه‌بیته‌ که ده‌قی وهرگێڕانی به‌یتێکی شیعره‌که‌ی (فخرالعلمای)ه، ئیتر به‌یته‌کانی دوا‌یی زۆر له‌ ده‌قه‌که‌ دووره‌.

«تا، برۆ و زولفی تۆ ته ماشامه
میقاتی نوێژی سووچ و عیشامه
به سه ئارایش دیده که ی مه ستت
دل هه ره که بو واکه وته ده ستت

مامۆستا (عەلی باپیر ئاغا) لە کتییی (شاعیرە ناو و ن بوو کانی کورد) دا نووسیویه:

فەقی خەڵووزەیی

«میرزا رەشید خەلکی دیتی خەڵووزی ناوچە مەریوانە، بەفەقی خەڵووزەیی ناوی دەرکردووە. خۆبەندی لە لای (مەلا ئەحمەد) ی باوکی (مەلا کاکە حەمە ی ناری) تەواو کردووە. لە سەرەتای سەدە ی چوار دەهەمی کۆچیدا لە دنیا دەرچوو. ئەم هەلبەستە خوارووەی باسی وێرانە ی (خاوە) ئەکا، کە بەکێک بوو لە قەڵا گرنگەکانی (خان ئەحمەد خان) کۆری (هەلۆ خان)، حوکمداری شارەزور، ئەم قەڵایە لە سنووری پێنجویندا هەلکەوتووە. ساڵی ١٩٣٧ ی زاینی فەرەج بەگی برای مەحمود خانی کانی سانان گەلی بەردی نووسراوی لێ دەرھیناوە.

ئەمەش هەلبەستەکیە!».

هەروەها لە گۆڤاری بەیانی ژمارە ٧٠ ی ساڵی ١٩٨١ دا کاک (جەمال محەممەد) بیست و نۆ بەیتی لە دەقی ئەم بەندە بلاوکردۆتەو و پێشەکییەکی کورتی بۆ نووسیوە کە بەشیکی دووبارەکردنەوی نووسینەکی (عەلی باپیر ئاغا) یە، بەبێ ئەوەی دەستیشانی ناوی بەریت یاخود دەستیشانی سەرچاوەکی بکات!!.

لە ساڵی ١٩٨٠ دا تەواوی شیعەرەکانی (فەقی قادری هەمەوێند) لە دیوانیکدا، لەلایەن مامۆستا (مەلا عەبدولکەرمی مودەریس) و (فاتح عەبدولکەرمی) دا چاپ و بلاو کرایەو. لەلایە ٧٣٩ ی دیوانەکەدا ئەم بەندە بلاو کراوەتەو کە بریتییه لە ٣٥ بەیت و دیارە تەواوی بەندەکیە. لە پەرەوێزی شیعەرەکەدا نووسراوە «دۆستی بەرێزمان کاک محەممەد عەلی قەرەداغی ئەم پارچە شیعەری لەبەر دەستووسیکی خۆلێخۆشبوو نەجمەددین مەلا بۆ نووسینەو کە لەلای کاک محەممەد مستەفا ھۆشەنگ حەمە بۆر دیبووی. پاشان لە دەستووسیکی کەشدا بەکەمێک جیاوازییەو دیمان درابوو پال (فەقی خەڵووزی) یا (فەقی قەڵەوزی) ناویک. تیکرا لامان وایە راستە شیعەرەکی فەقی قادری، بەلام ئەم دەست و ئەو دەست کردنا هەندێ گۆران بەسەر چەند وشەیکیدا هاتوو».

بەرەوای ئێمە ئەم بەندە، شیعەری (فەقی قادری هەمەوێند)ە. بەھۆی نازناوی (فەقی) کەووە لەگەڵ ناوی (فەقی خەڵووزەیی) تیکەڵ بوو. شیعەرەکان و توانای شاعیریەتی فەقی قادری گەواھی دەدەن کە ئەم بەندە هێ ئێو بێت، بەلام سەبارەت بە (فەقی خەڵووزەیی) من هیچ شیعەر بەرھەمەیکیم نەدیو، هەتا شتیکی لەبارەو بەلێن.

بەندە قەڵای خاوە

میرزام قەڵای خاوە، میرزام قەڵای خاوە
نارۆشیم وە سەیر بۆر قەڵای خاوە

دڵ زەدە ی هێجران دەروون پڕ زووخاوە
کەردم خەیاڵان دنیای ناتەواوە
پەرسام جە سەنگی بۆر زەمانە
بێ زەوق و زینەت مەندە ی وێرانە
تۆ و عیشق حەق گەردوون پەر ذات
کێ پێژا رەنگت؟ کێ نیا بنیات؟!
کوانی بەگلەران صاحیب سوپا و سان
کێ ئوستاد هاورد تۆش بنچینە نان
کام وەستای نادر نە سەر وختت بی؟!
چەند خان و بەگلەر لەسەر تەختت بی؟!
کوا رەفیق راست دیدە قەطرانان؟
کوا سان مەجلیس پیر و جوانان؟
کوا خان و شاھان کەول سمووری؟
کوا قاو و قلیان چینی و فەغفووری
کوا دار کوا دیوان فەرموودە ی خانان؟
کوانی بزورگان، کوا حوکمرانان؟
کوانی دەرویشان بەئەللا ئەللا؟
کوانی سەیدان، کوا شیخ کوا مەللا؟
کوا تەفەنگداران لە بۆر قوولە؟
لە دەنگ بارووت، لە شریخە ی گولە؟
کوا خواجە و غولام کەمەر زیوینان؟
کوا ترچەداران ماھ جەبەینان؟
کوا ھۆ ھۆی مەیدان چابوک سواران؟
کۆ ئەو شادی و زەوق جەبەر قەراران؟
کوا شانشینت و بەردە ی زەمانە؟
کوا صاحیب تەخت قەلای وێرانە؟
قەلادا جواب قوولە ی جار و سواز
جاگە ی تۆیخانە و مەندە ی بێ ناز
وات: پە ی چیش پەرسی ئەبلە ی دیوانە

ئەحوال پەرسی شەرح و بەردەوی زەمانە؟
 واتش: ئەی هەتیو لێوەی هەرزە کال
 بێ عەقل و بێ فام دەروون پێ زووخال
 یەقین تۆ لە خەوف خودا ناترسی
 هەوال دەوران دنیا مە پرسی
 دەوران دنیا پەیی کەس نەمەندەن
 بنچینەیی شاھان نەبیخ هۆرکەندەن
 عەزەم هەن خەزەمت هەر چیت هەن نیاز
 گۆش بەدەر وە حەرف قەلاچەیی بێ ناز
 راستە من قەدیم جاگەیی جانان بێم
 شەریک و هەمراز شای کەیانان بێم
 هەم سەرپەرەیی حەرەمسەرا بێم
 هەم شانشینگەیی خان و دارا بێم
 مەکان و مەئوای میر و سولتان بێم
 قاپی حکوومەت پۆم و ئێران بێم
 هەم سەیرانگەیی خاص پۆل پەندان بێم
 دايم جەولانگای زولف کەمەندان بێم
 دەستکار وەستای قەدیم سالان بێم
 تەخت بەگلەران کەمەر لالان بێم
 شاھان موخلیصان من سازان جەنۆ
 نەققاش کاری بی چەند ماھو چەند پۆ
 بەو شایبی و لۆغان پێ شەوق و زینەت
 تا من تەمام کەرد حاکم بەحیکمەت
 لە دەنگ تۆیان تەقەیی دوور ئەنداز
 کەژو و کۆ و سەنگ مامما بەئاواز
 لە بۆرج قوللە تۆپ مەدان ئاتەش
 زەمین مەلەزا تا ئەندام عەرش
 لوطف خوداوەند وە نەم بوو ظاهیر
 من هەم بەقەلغان تۆپ و (جەزایر)

نە قوللە ماگە و نە صاحیب تەخت
 جە کۆن سەلم و توور؟ کوا صاحیب پەخت؟
 هەرکەس بۆینۆ من بەوێرانی
 قەد دل شاد نەکا وەیی دنیا ی فانی
 یە فەقێ واتەن دەروون پێ جەفا
 پەیی کەس نەمەندەن دنیا ی بێ وەفا
 یە (فەقێ) واتەن، قەیرش پێ نوور بۆ
 پۆخش جە عەذاب قیامەت دوور بۆ
 یە (فەقێ) واتەن دەروون پێ جەخار
 (رب نجني من عذاب النار)

پیرەمێرد بەشیکی وەرگێراو:

میرزام قەلای خاو، میرزام قەلای خاو
 ئەمڕۆ چوومە سەیر بۆرجی قەلای خاو
 من زەدەیی هێجران دلی پێ زووخواو
 کەوتە خەیاڵ دنیا ی ناتەواو
 پروم کردە بارەیی بۆرجی کۆنە سال
 پرسیارم لێ کرد بەزوبانی حال
 وەرە پێم بلێ تۆ بیت و خودات
 کێ پەنگی پەشتی؟ کێ ناویە بینات؟
 کام وەستای نادر بەسەر وەخت بوو؟
 چەند خان و چەند بەگ لەسەر تەخت بوو؟
 کوا، خان و شاھان کەولێ سەمووری؟
 کوا قاو و قلیان چینی فەغفورێ؟
 کوا تەفەنگداران لە بۆرجی قوللە؟
 لە دەنگی بارووت، لە شریخەیی گوللە؟

پیرەمێرد و شیعەرەکانی (شیخ ئەبو وەفا) ی کوردی

کتێبی (یادی مەردان) بەشی دووەمی بەتایبەتی سەرچاوەیەکی گەلی بەنرخ و پێ بەها بوو بۆ
 ناسین و شارەزابوون لە شیخە نەقشبەندییەکانی هەورامان و ژمارەیهکی زۆر لە ئەدیب و

به یادی کۆن

ئەم شیعەری (شیخ ئەبو وەفا) لە لاپەرە (۳۰۲) ی دیوانی پیرەمێردی مامۆستا هاواردا، بەناوی پیرەمێردەو بەلاو کراوەتەو. بەلام لە لاپەرە ۳۳۰ ی (یادی مەردان) بەرگی دووھەمدا، دەقی فارسی شیعەرەکە (شیخ أبو الوفا) مان دۆزیووە:

کەمەند آفگەندە بر رخ زلف را، لیل و نهار است این
 فروزان کردە درشب آفتابی را، عذاراست این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش ز دو گفتا
 زما از گلشن ناز و تراکت یادگار است این
 بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی، آری
 که مزد گریه‌های دیده‌ی شب زنده دار است این
 به هنگام وداعت ناله درهر استخوان من
 چو بهلول دل ازکف داده گویی نی سوار است این
 مـرنج ازل به‌چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگار است این

وەرگیرێ ئەکە ی پیرەمێرد:

بەر پرویا زوئفی پەخشان کردووە، لەیل و نەهارێکە
 لەشەودا رۆژی پەنھان کردووە، شێوەی عوزاریکە
 بە تیرێکی تیلە ی چاوی دلی لەت کرد و بانگی کرد
 ئەمە بۆ تۆیە ئەم نازە لە دلتا یادگارێکە
 دوعاخوایەت کە کرد، ئێسکە بەجاری کەوتە نالەنāl
 لەناو ئەو نالەدا بالۆلی دلخۆش نە ی سوارێکە
 خەیاڵم وابوو شەو بێیتە خەوم، چی بکەم خەوم نایە
 خەتای گریان و سووچی دیدە ی شەو زیندە دارێکە
 ئەگەر بمتوانیایە، نەمەدەهێشت دل هێند بنالێنی
 بەلام چی لێدەکە ی بێ عار و شێت و کەوتە کارێکە
 لەناو شاری دلانا جار ئەدەن، کێ بێ کە هۆشیار بێ
 لە هیچ لایە جواب نایە عەجەب خامۆش شارێکە

پیرەمێرد لە شیعەریکی خۆیدا لاسایی ئەو شێوەی شیعەر دانانە ی (شیخ ئەبو وەفا) ی کردۆتەو،

شەوی دووربێت کە ئەجەلم هاتە سەر و نەیکۆشتم
 تا بەیانی لەگەڵم بوو، بۆ دلی بیمار گریا
 هەور بەسەر باغی گۆلی بەختی منا تی ئەپەرێ
 بەزەیی هاتەو، وا وشکە، بەناچار گریا
 ریزەدانی تۆ، شەویک هاتە خەیاڵی من، بۆیە
 چاو بەفرمێسکی وەکو گەوھەری شەھوار (۳) گریا
 خەیی میسری موحبەت، کە بەوفا ئاوايە
 چاوی من چاوەیی (نیل) (۴)، وەکو جۆبار گریا
 دلی بیتچارە لەدەست جەور و جەفای مەھ پروان (۵)
 قەبری دەرویشە وەکو گۆلی زریبار گریا
 کە نەما نووری نەقشبەندی لە هەورامانا
 پیری هاوار بوو، کەوا پیری لە هاوار (۶) گریا
 قەرەداغێکە تەمی دیدە ی شینی قەرەداغ
 کەوتە تیماری (۷) برینداری لە تیمار گریا
 ئەم هەموو دەردی گرانی کە لە دەست یار کێشام
 نالەیتکەم نەبوو بۆ مەینەتی من یار گریا
 بە نەفامی کە ئەیان وت ئەمە کۆتە برمی (۸)
 ئەو نەپروخواوە، بەحالیان دلی زامار گریا

(۱) ژین ژمارە ۹۸۳ سالی ۱۹۴۹ .

(۲) لای م. ه. نووسراوە بەناوی (شیخ ئەبو وەفا) وە وتوویەتی.

(۳) گەوھەری شەھوار: گەوھەری شاھانە

(۴) نیل: پروباری (نیل) ی میسر کە سەرچاوەکانی لە حەبەشەو دیت.

(۵) لێرە دوو شیعەری پیرەمێردە.

(۶) هاوار: دێیەکی زۆر خۆشە لە هەوراماندا و دانیشتوانی (کاکەیی) ن لە هەلەبجەو بۆی دەرویت.

(۷) تیمار: لە کوردستاندا چەند دێیەکی هەبە ناویان (تیمار)ە. لێرەدا مەبەست لە دێی (تیمار) ی قەرەداغە.

(۸) برمی: بەزمی خۆنیشاندانەکانی سالانی چل و پەنجاکان کە ئەیانوت پرووخی! جارێکیان لەبەر نەزانی و دواکەوتوویی لەسالی ۱۹۴۸ دا لە درگای مال و چاپخانەکی پیرەمێردیان نووسیبوو (پرووخی پیرەمێرد)! پیرەمێردیش لە رۆژنامەکیدە بنووسینی (برنادشو) وەلامی ئەو هەرزەکارانە ی دابوو، پروانە رۆژنامە ی ژین.

به جنون دل کشدم چارهء زنجیر کنید
حلقه‌ی سلسله‌ی طره‌ی پیچان مددی!
چو قنادیل حـرم از تو مظاهر روشن
چشم مینا، نظری! دیدهء گریان، مددی

وهرگیترا نه‌که‌ی پیره‌میترد:

وا له دووریت، هه‌په‌تی مه‌رگمه‌هاوار^(۱)
جوانه‌کان بیچوه موغان، باده فروشان هاوار
جازیه‌ی عه‌شقی به‌زۆر واده‌سی گرتووم ئەمبا
ئە‌ی (خضر) راهبه‌رم به، شه‌هی مه‌ردان هاوار
دل‌ی دیتوانه، که فیتی تووش بووه، زنجیری ئەوئ
حه‌لقه‌ی سلسله‌ی طره‌ی پیچان هاوار
وه‌کو‌قه‌ندیلی حه‌رم، نوور له هه‌موو لاهه دئ
چاوی تیـژم، وه‌ره، بنواره به‌گریان هاوار

(۱) کیشی ئەم شیعره، هه‌ر نیوه به‌یتیک له‌گه‌ل نیوه‌که‌ی تری و له‌چاو به‌یته‌کانی تردا له‌نگ و ناته‌واوه. نازانم
هه‌ر خۆی و هه‌ا بووه یاخود له‌ رۆژنامه‌که‌دا تینکچووه؟!

به‌وه‌م زانی

پیره‌میترد ئەم شیعره‌ی (شیخ ابو الوفا)ی کردووه به‌کوردی و له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۹۰-۲۹۱ی دیوانی
پیره‌میتردی ماموستا هاوار دا بلاو کراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی دیوانی ته‌واوی ئەم شاعیره‌مان له
ده‌ستا نییه فارسیه‌که‌مان نه‌دۆزیوه‌وه:

به‌وه‌م زانی، ئەوه‌ی جوانه، دل‌ی وه‌ک سه‌ه‌نگی خارایه
که ئەلماس دولبه‌ره و شووشه برینیشی له‌ بارایه
به‌ حه‌رفی گیان ئەبه‌خشی، قووتی ئەحیات له‌زارایه
فیدات بم، ئە‌ی موسولمان، مو‌عجیزه‌ی عیسات له‌ کارایه
ئە‌وی بووک جوان ئەکات مه‌نعی ته‌ماشایه، که تارایه

به شه‌رابی که‌ره‌می خواوه

شیعری (شیخ ئەبو وه‌فا)ی کوردی و وهرگیترا نییه پیره‌میترد: ^(۱)

به شه‌رابی که‌ره‌می خواوه و هه‌ا مه‌خم‌وورم
که سه‌ه‌ر ئازاد له سه‌ه‌ودایی به‌هه‌شت و حوورم

شیعره‌که‌ی (بۆ ملک الشعرا) (په‌مزی مه‌لا مارف) وتووه.

دل‌ی دل‌ راگه‌ره چونکو له‌گه‌ل تۆ، کـۆنه یاریکه
ده‌می هاو‌ده‌م به، به‌لکو پیت نه‌لین ئازرده کـاریکه
پیره‌میترد و شیعریکی وهرگیتراوی شیخ ئەبو وه‌فا که سالی ۱۹۴۵ بلاوی کردۆته‌وه. به‌لام
ده‌قه‌که‌مان ده‌ست نه‌که‌وت.

به‌ رۆژ زولف بـینـیتـه سه‌ر روو، ئەلین هاواره رۆژ گیرا
به‌شه‌و رووی ده‌رکه‌وئ، مژده ئەده‌ن، وا جه‌ژنه مانگ گیرا
به‌ شه‌و ناله‌ی نه‌خۆش، جـیـی ره‌حمه، من بـئ تۆ بنالینم
ئە‌لـئ لاچۆ هه‌له‌وه‌ر، ده‌نگ مه‌که، دز دیته سه‌ر شوینم
وتم، تۆ ده‌رم ئەکه‌ی، پیتی من به‌مووی ئەگریجه به‌ستراوه
وتی، سه‌یری درۆی که، ئیسته ئەگریجه له‌ کوئ ماوه؟!
وتم، بـیـلـه بنووم، بـیـیتـه خه‌وم، شاید ته‌سه‌للایم بـئ
وتی، مه‌عشووقه دل‌یان سارده، بازار گه‌رمی ئەنوین
وتم، تۆ وا بلتی، ئیـمـه‌ش به‌جاری لئه‌ده‌ین لیـتان
وتی، تا مفلس هه‌ر وان، مه‌گه‌ر مال بـیـته سه‌ر ریتان
وتم، من رووی جیهانم بـئ، به‌ساتی وه‌سلتی تۆی ناده‌م
وتی، که‌م ده‌سه‌لاتییه، وا حه‌لال خۆری به‌نی ناده‌م

وا، له دووریت

پیره‌میترد سالی (۱۹۴۵) ئەم شیعره‌ی له ژماره ۷۹۶ی رۆژنامه‌که‌یدا بلاو کردۆته‌وه، به‌بـئ
ئە‌وه‌ی ناوی هـیچ شاعیریکی له‌سه‌ر دابنیت!! ئیـمه له‌ دیوانی (شیخ ئەبو وه‌فا)دا له‌ لاپه‌ره
۱۴۴ی یادی مه‌رداندا ده‌قی فارسی ئەم شیعره‌مان دۆزییه‌وه، که چواره به‌یته، پیره‌میترد پینج
به‌یتی لئ وهرگیتراوه، به‌یتی، به‌که‌م و دووه‌م و سیه‌م و چواره‌م و حه‌وته‌م. به‌یتی پینجه‌می
وهرگیتراوه‌که له‌ ده‌قه‌که‌دا به‌یتی چواره‌مه.

له‌به‌ر ئەوه‌ی شیعره‌که زۆر بوو، ته‌نها ئەو به‌یتانه ده‌نوسین که پیره‌میترد وهری گیتراوه!

از غم هجر به‌جان آمدم، ای جان، مددی!
گل رخان، مغ بچه‌گان، باده فروشان، مددی!
خالی از سجده‌ی روی تو نیابم سر موی!
پیچ و تاب خم گیسوی پریشان، مددی!

خهوی بهخت

ئەمە شیعی شیخ ابو الوفا کوردییە و پیرەمێرد وەری گێراوە بەلام مامۆستا هاوار لە لاپەرە (١٨٢) ی کتێبە کەیدا نووسیویە «ئەم هەلبەستە خوارەوی بەناوی (شیخ ابو الوفا) ی کوردییە وە بلاوکردۆتە وە بەلام هەلبەستە خۆیەتی». شیعرەکە حەوت بەیتە سێ بەیتی یەکەم شیخ ابو الوفا یە و چوار بەیتی دوایی پیرەمێردە:

هیند خەوی بەختم گرانه، سەر بکاته کۆشی حەشر
چاوی هەلنایه بەتینی ئاگر و تەئسیری بەفر
پێچ و تابێ مەینەتی من دەستی چەرخێ بەرکەوئ
تێکی دەشکێنی بەرەنگێک شەو لە ژانی نەسرەوئ
تۆزی پێگەکت بەچاوما بێ، جەواهر، سوورمەیه
کاولەکە ی خۆم لا بەهەشتە و گونیه، شالی توورمەیه
«ناخ قەناعەت گەنجی باقی و دەوڵەتی بێ مننەتە
ئۆدەکەم توونی حەمامیش بێ لە لام جەننەتە
بۆیه بێزارم لەمە ی ئەوێ قومی ژار قەندەیه
قەهقەهە ی ئاوی سوراحی دڵکەش و پێ خەندەیه
جاری جارێ بوايه من عاشق ئەبووم و شیت و ویت
مالی سەریەستی کچان ئاوا کە شوکرانە ی ئەو ویت
ئێستە بۆ عاشق کەمەندی زولف نەماوە بێگری
خۆم لەبەر پیتی جوانەکانا، رانەکیشم بێگری!

پیرەمێرد و چەند شیعریکی (شیخ عومەر ضیائەددین کوری شیخ عوسمان سیراجەددین)

مامۆستا (مەلا عەبدولکەریمی مودەررەس) سەبارەت بەم زاتە دەفرەموئ:

«ئەم زاتە لەریزی چوار کۆرە گەورە مورشیدەکە ی شیخ عوسمان سیراجووددیندا، کوری سێهەمیان و برای باوک و دایکی شیخ موحەممەد بەهائووددینە. لەشەوی دووشەممە ی ٢٦ ی جومادەلئوولای ١٢٥٥ دا لە دینی (بیبارە) لە دایک بوو و لە شەوی دووشەممە ی ٢٢ ی شەوالی ١٣١٨ دا کۆچی دوایی کردوو و لە ژوورێکا لە نزیک خانەقاو لە بیبارە بەخاک سپێتراوە.» (١).

«شیخ عومەر ضیائووددین گەلێ شیعی ناسک و پەخشانی بەرزی هەیه. پەخشانەکانی هەموو لە شێوەی نامەدان کە بۆ ئەم و ئەوی نووسیوە. نازناوی شیعری (فەوزی) بوو، بەلام جارجار

مەست ئەگەر نەعرە دەکێشی، لە (مە ی) ه، نەک هی خۆی
مەستی سەوودام و چە دەریەستی مەیی ئەنگوورم
ئاهی من ئاگرە بۆ عەرشێ خوا، سەر دەکەوئ
چیمە لەوێ بۆ فربشته دەسووتی، مەعزوورم (٢)
رۆژ و شەو لا ی منە، من بۆی دەگەرێم سەرگەردان
ئەمە سەرپێکە لە لامە، کەچی من لێی دوورم
(روح القدس) م بەکەمەندی بەشەرێ کەوتوو مە داو
و دەکو رۆژم کە لە عەشقا بەسووتا مەشهوورم
ئەمەوئ پەردەیی سەر لادەم بناسن کیم
ناخ ئەترسم کە بسووتینی خەلایق نوورم (٣)
دڵ لە (طوور) ی بەدەنا ویستی بەنالە ی (أرني) (٤)
و دەکو مووسا بەتەمەنای نەبوو دەستوورم
ئەو دەمە بادەیی وەحەت گەییە فریای من
سەرخۆشیکم کە نە (مووسا) م نە کیوی (طوور) م
چوومە ناو دێری (فەنا) لافی (انا الحق) (٥) لێ بدەم
عەشقی حەق جامی لێقای دامی بەو مەنصورم
واتە یەکی لە لێقای سیری (تجلی) دەرخەم
تێدەگە ی چۆنە لەسەر لەوحی قەدەم مەسطوورم
من کە چاویکم بەئاوینەیی دڵما گێرا
هاتە پێش چاوم کە هەم (ناظر) و هەم (منظورم)

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا لە لاپەرە ٣٨٢-٣٨٣ دا بلاو کراوەتەو. هەر وەها لە ژینی ژمارە ٧٩٦ ی سالی ١٩٤٥ دا.

(٢) لای م. ه. لە بری (مەعزوورم) بەهەلە نووسراوە (مەغدوورم)

(٣) لای (م. ه.) نووسراوە (طوورم).

(٤) مەبەست لە حەزەرەتی مووسایە کە داوای لە خوا کرد خۆی نیشان بدا ئەویش تۆزێ لە نووری خۆی دەرخواست کە شاخی (طوور) ی کرد بەکل و سووتاندی وە خۆی نیشان نەدا و ئەمە ئایەتێکی لەسەرە. وشەکانی (أرني) و لن ترانی و طور) لەو ئایەتە دایە.

(٥) واتاکانی - انا الحق - و (منصور) و (تجلی) مەبەست لە مەنسوری حەللاجە کە لەسەر واتای (انا الحق) شەهید کرا و سووتینرا.

نازناوی تریشی داناوه. شیعی به کوردی (گۆزانی و کرمانجی) و فارسی و عهره بی ههیه» (۲).
پیره میترد ئەم شیعهی له رۆژنامه کهیدا سالی ۱۹۴۹ بلاو کردۆتهوه که وەرگیرانی شیعیریکی
فارسی (شیخ عومه) ه.

جذبەء عشق مرا کشت، حریفان مددی (۳)
شاهد فتنهء فتان حبیبان مددی
من در این دامگهم نیست خلاصی اصلا
پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی
ناوک چشم کند قتل من خسته بیا
ای بهای دیهء خون شهیدان مددی
نفسرا بازها کرد گرفتار هوس
قبلهء شام غریبان، شه گیلان مددی
روز بی مهر رخت همچو شب دیجور است
شمس رو، ماه جبین، مخزن عرفان مددی
بر لب جوی سرشکم قد دل جوی تو کو
سرد من، نخل چمن، گلشن مستان مددی
پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
شه گیلان مددی، حضرت عثمان مددی
معرفت گر نبود راه نه بر مقصود است
ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
(فوزی) ارنیست به خود راست ولی هست به تو
چشمهء رحمت و امید مریدان مددی

که و قه داوێکه وه پسگاری نییه تا مردن
وه ره پامکیتشه به زۆر زوێفی پهریشان هاوار
کوشتیهی زامی دل و تیری تیلای چاوێکم
وه ره مایه دیه خوینی شه هیدان هاوار
به هه وای نه فسه وه گیرۆدهی داوی هه وه سم
نالیهی شاهیه غه ربیان شهیه گه یلان هاوار
رۆژی پرووی تو نه بی رۆژ شهوی دهی جووره له لام
شه مس پروو ماه جه بین شه معی دره خشان هاوار
جویباریکه سروشکم قه دی توێ تیا جوانه
نه خلی گیان، سه روی رهوان زیبیتی گولستان هاوار
پوخسه تی شاهیه بوخارا، منی نارد به غدا
شاهیه گه یلان مه ده دی حه زه تی عوسمان هاوار
پتی شوناست که نه بی پێگهیه هه ق ده رناکهی
ئه ی ده لیلی سه ره تای راهی غه ربیان هاوار
(فهوزی) وا برسی و تینوو که له رێدا ماوه
خضری پتی چه شمه ی پر ره حمه تی ره حمان هاوار

نامهیهکی شیخ نه جمه ددینی کوری شیخ عومه و وه لاهه کهی شیخ عومه (۱)

پیره میترد دوو پارچه شیعی نه جمه ددین و شیخ عومه ری باوکی له فارسییه وه کردوه
به کوردی. ئەو شیعرانه وهک نامهیهک و وه لاهه کهیه تی. به لام پیره میترد نهینوسیوه که نایا
هه ردوه نامه که هه ره ئەو دوو شیعره چوار دێرهیهیه یاخو بهشی په خشانیه له گه لدا بووه! هه روه ها
ئه م پێشه کییهی بو نووسیوه:

«من له تافی جوانیدا جۆشی دهروونم، وهک تافی قه لبه زدی سافی شووشه ی مه ی، یا وهک
تافگه ی زه لم و به لئه و ئاشه به رزه که فی ئه چه ند. رێم که وه ته بیاره خزمه ت شیخ عومه ر. نه زه ری
ئه و ئه و جۆش و خرۆشه ی دێوانه بییه ی بو خسته ناله ی نه ی، نه یجه ی قه له مه وه. رۆیم، ساله ها
دوو ر که و قه وه به لام هه ر نزیک بووم دوور و نزیک یه کسانه بو گیان. هاته وه به یازیکی خه تی
شیخ نه جمه ددینم چنگ که وه ته له خه تی من خوشتەر، شیعی خۆی و باوکی تیا به. ئاخ
شیعه کانی فارسین، ناچار کرد من به کوردی. له پێشه وه نه جمه ددین بو باوکی نووسیوه، ئه لێ:

ئه ی به تۆوه سه ری به رزه لق و پۆی ئیمانم
بی نیگای په روه رشت (حذف)، ه، حرووفی گیانم

(۱) یادى مردان - مه لا عه بدولکه ریی موده پرس - به رگی دووه م ل ۱۴۹
(۲) یادى مردان مه لا عه بدولکه ریی موده پرس - به رگی دووه م ل ۱۶۵
(۳) هه مان سه رچاوه ل ۱۹۴ .
پیره میترد نو به ییتی له م شیعه ی (شیخ عومه ر ضیائوددین) وەرگیراوه ته سه ر کوردی، شیعه ر که
خۆی شانزه به یته ئیمه ته نها ده قی ئەو به یته نه مان نووسیوه وه که پیره میترد و هری گیراوه .
وه رگیرانه که ی پیره میترد:

جه زبه ی عه شقه وا ئه مکوژی یاران هاوار
شاهدم مه یلی شه هاده تیه حه بیبان هاوار

وتی سویند ئەخۆم بۆت به (وێسا و بهزەند) (١)
 كه نابینی هەرگیز له ئێمه گهزەند
 ئیتر ئهردەشێر ترس و بیستی نهما
 وتی باوکی من به له پرووی عاله‌ما
 ئه‌ویش هات و خۆی خسته باوه‌شیه‌وه
 به‌ مزگینێ پاره‌ی گه‌لی به‌شیه‌وه
 به‌ میوانی پرووی کرده مائی تباک
 شه‌وێ به‌زم و ئاهه‌نگ بوو تا رۆژی پاک
 به‌یانی تباک بانگی کرد ده‌ستوربد
 كه بۆ شه‌ر ده‌چین بینه‌وه سواری کورد؟
 له‌ویدا سپه‌هدار كه كه‌وته ژمار
 سوپای کورد گه‌یشته‌بووه په‌نجاهه‌زار
 تباک خۆی بۆ سه‌ره‌له‌شکری کورده‌کان
 ئه‌چونه شه‌ری به‌همه‌نی ئه‌ردوان
 نزیک که‌وته‌وه هه‌ردوو له‌شکر به‌تاو
 له‌ویدا له‌شکرێکی وه‌ها که‌وته ناو
 هه‌موو شاره‌زور بوو به‌پرووباری خوین
 وه‌کوو ئاوی سوور، سوور بوو جوگی (ده‌لێن)
 تباک شێری بێ باک بوو هه‌مله‌ی ده‌برد
 سوپای (ئه‌ردوان) یان شکانه‌ گوردی کورد
 فراندیان گه‌یاندیاننه ئه‌سته‌خر
 له‌ ته‌ئریخی کوردا ئه‌مه‌ بوو به‌فه‌خر
 كه کوژرا له‌وێ به‌همه‌نی نه‌وجوان
 ده‌موده‌ست خه‌به‌ر گه‌ییبه لای ئه‌ردوان
 هه‌موو له‌شکری پارسی خسته‌ رێ
 هه‌تا هات سوپای نیشه‌ته سه‌ر یه‌ک له‌ رێ
 نزیک که‌وته‌وه گه‌ییبه سه‌ر ئه‌رده‌شێر
 دیسان قه‌ومی کورد و ته‌باکی دلێر

ئیرسی باوانه که ده‌ستم گه‌ییبه داوینت
 گه‌ر له ده‌ستی خۆمی بده‌م مه‌رگ بێ له‌جینی میوانم
 شیخ عومه‌ریش بۆی نووسیوه‌ته‌وه:

ئه‌ی به‌تۆ راست بووه‌وه قه‌ددی وه‌کو گوچانم
 دوور له‌تۆ گرژم و شێواو وه‌کو موو پێچانم
 ئه‌و هه‌له به‌رزه به‌سه‌ر چه‌رخێ به‌ریندا نازم
 كه له (ده‌ر) داوه له‌په‌ر بێیت و بلێی میوانم

(١) ژین ژماره ٨٥٦ سالی ١٩٤٧

پیره‌مێرد و چهند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ شانامه

پیره‌مێرد ئه‌م چهند لاپه‌ره‌یه‌ی له‌ شانامه‌ی فیره‌ده‌وسییه‌وه وه‌رگێڕاوه. له‌وه‌ش ده‌چیت هه‌ندی
 ده‌ستکاری کردبیت و شیعری خۆی تبادا دانابیت. هه‌روه‌ها ناوی ته‌واوی سه‌رچاوه‌که‌ی به‌م جوژه
 نووسیوه «جلد ٣، لاپه‌ره ٣٦٧، ستوون ٦، دێر ٢٤».

له‌وێ ناوداری هه‌بوو ناوی تباک
 سپه‌اداری له‌شکر ده‌روونیکی پاک
 به‌سه‌ر (جه‌رم) دا بوو، بووبوه پاشا
 جه‌انداری په‌هۆش و فه‌رمان په‌وا
 له‌گه‌ڵ هه‌وت کوپی هه‌ر یه‌که شایێ بوون
 له‌سه‌ر ئه‌مری (به‌همه‌ن) به‌له‌شکر ئه‌چوون
 که‌وا ئه‌رده‌شێر بگرن و بۆی به‌رن
 به‌رێکی له‌گه‌ڵ ئه‌رده‌وان ده‌ربه‌رن
 تباک ئه‌رده‌شێری که‌ دی تیگه‌یی
 له‌ ساسانیانه به‌شێوه‌ی که‌یی
 له‌ زین دابه‌زی و ده‌ستی ماچ کرد به‌قه‌در
 له‌ پێدا وه‌کو به‌نده وه‌ستا به‌فه‌خر
 به‌لام ئه‌رده‌شێر ترسی لێ نیشه‌ته له‌وێ
 که‌وا له‌شکرێکی له‌په‌ر هاته‌ رێ
 تباکی جه‌هان دیده‌ پی‌ری به‌بی‌ر
 که‌ زانی ئه‌ترسی له‌وان ئه‌رده‌شێر

بەللام من لەو باوەڕەدام کە پیرەمێرد ئەو هەلبەستەى بەکوردی نەوتوووە لە تورکیا، خوێندەوێک
 ھەر لە تورکیا وتبیتی دوور نییە لە پێشدا بەتورکی وتبیتی و لە پۆژنامەیک یا لە گۆڤاریکی
 ئەویدا بەتورکی بلای کردبێتەو کە ساتی گەراوەتەو بۆ کوردستان ئەو هەلبەستەى گۆڕیوە
 بەکوردی و بلای کردۆتەو. ئەم هەلبەستەم لە دەستخەتە کۆنەکانی پیرەمێرد چنگ کەوتوووە و لە
 کاتی خۆیدا لە گۆڤاری گەلاوێژدا ھەر بەو جۆرەش بلای کراوەتەو»^(۱).

بۆ راست کردنەوێ چەند هەلبەستەیک و دەرخیستی بیروپرای نوێی ئێمە لەم بارەییەو دەلێین:
 پیرەمێرد بۆ یەکەمجار لە سالی ۱۹۰۸ ی زاینی واتە ۱۳۲۴ ی رۆمی لە پۆژنامەى
 (کورد)دا^(۲) (کورد تعاون وترقی غزەتەسى)، ئەم شیعەى، وەرگیراوەتە سەر زمانى کوردی و
 بلای کردۆتەو.

لای مامۆستا ھاوار ۱۳۲۴ ی رۆمی بوو بە ۱۹۲۴؟! کە ڕەنگە هەلبەستەى چاپ بێت. چونکە
 پیرەمێرد کاتیک لە ژمارە (۶، ۵) ی گۆڤاری گەلاوێژی سالی ۱۹۴۲ دا ئەم شیعەى بلای
 کردۆتەو نووسیبو، «لە سالی ۱۳۲۴ ی رۆمیدا کە هیشتا لە تورکیەدا زبانی کوردی ناو و
 باوی نەبوو، پیرەمێرد ئەم غەزەلەى لە غەزەتەى ئەستەمۆلدا لە چاپ داو»^(۳) لەمەدا
 دەرەکەوت کە ۱۳۲۴ سالی دەرچوونی پۆژنامەى (کورد)، بەکوردی و بەتورکی. کە دەلیت
 (هیشتا لە تورکیەدا زبانی کوردی ناو و باوی نەبوو) واتا لەو کاتەدا ئەم دەستپێشکەرى
 کردوو و بەکوردی شیعەى بلای کردۆتەو. ئنجا دە سال دواى ئەو واتە سالی ۱۹۱۸ گۆڤاری
 (ژین) بەکوردی و تورکی دەرچوو. بەم پێیە وەلامی دوو پرسیاری مامۆستا ھاوارمان دایەو کە
 شیعەکە لە پۆژنامەى (کورد)دا بوو و بەلگەکانیش لەو لیکۆلینەوێیە دایە کە ئێمە سەبارەت
 بەپۆژنامەى کورد لە گۆڤاری بەیانی ژمارە ۱۱۹ ی سالی ۱۹۸۶ بلایمان کردوو. وە
 هەلبەستەکەى بەکوردی بلای کردۆتەو، واتا وەرگیرانەکەى!.

و ھەر ھەمان شیعەکە لە (گەلاوێژ)دا بلای کردۆتەو. وە ھیچ ناوێشانیکى بۆ شیعەکە
 دانەناو، لە کاتیکدا کە مامۆستا (دکتۆر ئەمین عەلى موتابیجی) ئەم شیعە و وەرگیرانەکەى
 پیرەمێردی بەراورد کردوو، ناوێشانى (هەلۆکەى پیرەمێرد) ی بۆ دانوو!! وە ئەم ھەولەى دکتۆر
 ئەمین موتابیجی شایانى ستایش و ئافەرىنە. ئێمە پێش بلایبوونەوێ نووسینەکەى دکتۆر
 موتابیجی پشتمان بەکەشکۆلى (کەریم بەگى فەتاح بەگ) بەستبوو، بۆ بەراوردی دقە فارسى و
 کوردییەکە. بەللام دەقی شیعەکەى دکتۆر کە لە دیوانى چاپکراوى ناصر خسرو^(۴)دا خستویە
 پێش چاو لە دەستووسەکەى ناو کەشکۆلەکە باشتر و بێ ھەلەتر بوو، وە پشتمان بەو بەست.

شیعەکەى پیرەمێرد وەک لە دیوانى مامۆستا ھاوار و گەلاوێژدا بلای کراوەتەو یانزە بەیتە، نۆ
 بەیتی (ناصر خسرو)، کە بەیتی نۆبەمى دەچیتەو سەر بەیتیکى (سەعدى) و ئێمە دقەکەى
 دەنوسین. وە بەیتی دە و یانزە شیعەى پیرەمێرد کە بۆ شیعەکەى ناصرى زیاد کردوو و
 مەبەستى خۆى تیا دەرپێو. لە کەشکۆلەکەى لای ئێمەدا دە بەیتە، لە دیوانەکەى ناصردا یانزە

بە ئازایی ئەو لەشکرەیشیان شکاند
 (سەر) و (تاجى) شای ئەردوانیان فراند
 ئیتر ئەردوانیان لەویدا کە کوشت
 سوپاکەى ئەسیر بوون بەورد و درشت
 لە پاداشى ئەو خزمەتە ئەردەشیەر
 لەوئ ھاتەو مالى تباکی پیر
 لەبەر مەردى کوردی و فەرى و نوور
 کە (جەرم) بوو ئەو ناوى نا شەھرزوور
 لە گۆلى زرتبـارەو تا ئەوئ
 وتى نەھەر ئاوێکى وای پئ ئەوئ
 ھەموو شارەزوور بێتە گولزار و باغ
 لەوێو لەغەم کەوتە ژیر ساغ و داغ
 ھەموو خەلکى ھینایە زولم و ستەم
 ئەوا ناوى ئەو جۆگەى بوو بەزەلم

(۱) مەبەست لە کتیبى ئاوێستای زەردەشتە. ھەر ھەھا کتیبى زەند.

پیرەمێرد و شیعەى ناصر خسرو

ئەم شیعەى (ناصر خسرو) لە لاپەرە ۲۵۴ ی دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا، بەشیعەى
 پیرەمێرد دانراو. وە مامۆستا ھاوار پێشەکییەکى بۆ شیعەکە نووسیبو. ئنجا ئێمە بۆ ساغ
 کردنەوێ ئەم شیعە و سەلەکانى بلای کردنەو و شوتنەکانى، ئەم چەند خالە دەخەینە پێش چاوى
 خوێنەران و ئەو پۆشنبیرانەى کە سەبارەت بەبەرھەمى پیرەمێرد لە داھاتوودا ھەولێ لە مانەى
 ئێمە باشتر پێشکەش دەکەن.

یەکەم: راست کردنەوێ چەند بیروپرایەک:

مامۆستا ھاوار ئەم پێشەکییە بۆ شیعەکە نووسیبو:

«ئەم هەلبەستەى خواوەندى پیرەمێرد گویا لە سالی ۱۹۲۴ ی رۆمیدا کە هیشتا لە تورکیا
 بوو، بەزبانى کوردی وتوویەتى و لە پۆژنامەیکەى ئەستەمۆلدا چاپی کردوو، بەللام لە کام
 پۆژنامەدا چاپی کردوو؟ ئەمەیان ھیچ دیار نییە و ھیچ بەلگەیکەمان بەدەستەو نییە!!»

(۳) گۆڤاری گەلاویژ ژماره (۶، ۵) سالی ۱۹۴۲
(۴) ناصر خسرو: له شاعیرانی بهناویانگی ئێترانی سەددی پێنجەمە له سالی ۳۹۴ ی کۆچی له بەلخ له دایک بوو. وه له ۴۸۱ ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردوو.
(۵) دیوانی (ناصر خسرو) چاپی طهران ۱۳۳۹ ی خورشیدی ل ۴۴۹ .

به‌یتە‌که‌ی (سه‌عدی) یش ئەمه‌یه:

«من از بیگانگان هرگز نـنالـم
کـه با من هرچه کـرد آن آشنا کـرد»

ئەمەش وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

له‌ سه‌ر به‌ردێک هه‌ڵۆیه‌ک هه‌ڵفێری که‌وته‌ هه‌وا بێ غه‌م
هه‌وا بێکی غرووری که‌وته‌ سه‌ر، تا که‌وته‌ سه‌ر عاله‌م (۱)
به‌ بایێکی خه‌پۆ و بایی بوو، خۆی ئێجگار بێند زانی
په‌ری گێف کرد و بالی لێک ئەدا هه‌تاکو ئه‌یتوانی
که‌ که‌وته‌ عاله‌می خولیاوه، سه‌یری کرد هه‌موو دنیا
له‌ ژێر بالی ئه‌وايه، هه‌ر ئه‌وه‌ له‌و ئه‌وجه‌دا ته‌نیا
وتی، ئه‌مڕۆ له‌من به‌رزتر، له‌ ئه‌وجی عاله‌ما کێیه
کو‌رده‌ی ئه‌رزم له‌ ژێر پێدايه، که‌س ناگاته‌ ئه‌و جێیه
ئه‌گه‌ر مێشوو له‌یه‌ک بێت و بجوولێ، نابێ نه‌یبنم
له‌ سه‌ر شه‌پقه‌ و سه‌ری ئه‌گرن په‌ریکی بالی په‌نگینم
خولاسه‌ هێنده‌ فه‌خری کرد و خۆی بێنی له‌ نخوه‌ندا
که‌مانیکی قه‌ده‌ر تیریکی هاویشتی له‌ غه‌فله‌ندا
هێنایه‌ خواره‌وه‌ خوار و زه‌لیل له‌و به‌رزیه‌ له‌ری
سه‌فیل و دڵ بریندار که‌وت له‌و خاک و خۆنه‌دا که‌وزی
که‌ سه‌یری کرد په‌ری خۆی بوو له‌ناو ئه‌و نووکه‌ په‌یکانه
وتی خۆمان به‌خۆمانی ئه‌که‌ین، بێ سووچه‌ بێگانه
به‌ راستی راست ئه‌کا سه‌عدی که‌ من هه‌رگیز له‌ بێگانه
گله‌ ناکه‌م، که‌ هه‌رچی پێم ئه‌کا خۆیه‌ و له‌ خۆمانه
«ده‌لێن دلمان له‌یه‌ک پاکه‌، برای دینین، له‌یه‌ک نه‌سلین
که‌چی چاومان به‌خێری به‌کتری هه‌لنایه‌ که‌چ بێنن» (۲)

به‌یتە‌ وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێردیش هه‌ر یانزه‌ به‌یتە‌. و وه‌ک وتمان دوو به‌یتی خۆشی بۆ زیاده‌ کردوو.

بۆ به‌راورد و ساغ کردنه‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ی ناصر خسرو و وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد و دوو به‌یتە‌ زیاده‌که‌ و به‌یتە‌که‌ی (سه‌عدی) یش ده‌نوسین.

ناصر خسرو:

روزی ز سرسنگ عقابی به‌هوا خاست (۵)
به‌ر طلب طعمه‌ پروبال بیاراست
بر راستی بال نظر کرد و چنن گفت
امروز همه‌ ملک جهان زیر پر ماست
گر اوج بگیرم، بپریم از نظر شید
می بینم اگر ذره‌ ای اندر تک دریاست
گر بر سر خاشاک یکی پشه‌ بجنید
جنبیدن آن پشه‌ عیان در نظر ماست
بسیار منی کرد و ز تقدیر نترسید
بنگر که‌ ازین چرخ جفا پیشه‌ چه‌ برخاست
ناگه‌ز کمینگاه یکی سخت کمانی
تیری ز قضا و قدر، انداخت برو راست
بربال عقاب آمد آن تیر جگر سوز
واز ابر مراورا به‌سوی خاک، فروکاست
بر خاک بیفتاد و بفلتید چوماهی
وانگاه پر خویش کشید از چپ و از راست
گفتا، عجبی است این که‌ زچوب است و ز آهن
این تیزی و تند و پریدنش کجا خاست
زی تیر نگه‌ کرد و پر خویش برو دید
گفتا، زکه‌ نالیم، که‌ ز ماست که‌ برماست
خسرو تومنی راز سر خویش بدرکن
بنگر به‌عقابی که‌ منی کرد چه‌ها خاست

(۱) پیره‌مێردی نهمر - محمەد ره‌سول هاوار. ل ۲۵۴

(۲) رۆژنامه‌ی کورد - ئومید ناشنا - گۆڤاری به‌یان ژماره ۱۱۷ سالی ۱۹۸۶

«ههتا که ی چاوی عیبرهتمان له گلدای بی خوا چاری
حه کیم هه تۆی، بهخیر چاومان هه لینه بیینه ناو جاری» (۳)

غمهای دوست برادر دل حلقه می زند
(مهخفی) بگو که خانه ی دل رفت و روکنند
وه رگپزانه که ی پیره میزد:

(۱) لای م. ه نوو سرا بوو: به بایکی غرووری بایی بوو، تاکه وته سه ر عالم.
(۲، ۳) ئەم دوو بهیته شیعی پیره میزد.

پیره میزد و شیعیکی مهخفی (۱)

له که شکۆلی نه جمه ددین مه لادا که بۆ (مه محمد ئەمین کوری حه مه سالح ئاغای قزلی)
نووسیوه، له لاپه رهی ۲۲۵ دا دهقی شیعه که ی (مهخفی) و وه رگپزانه که ی پیره میزدی نووسیوه.
هه روه ها له لاپه رهی ۲۲۴ دا له م باره یه وه نووسیوه «حاجی توفیق بگ زیاتر له ترجمه ی شعردا
وریایی هه یه، شیعی، عربی، تورکی، فارسی ئە گۆرپته سه ر کوردی عه ینه ن به شیعه مه عناکه ی
تییک نادا، به رگی کوردی ئەکا به به را»
مهخفی:

کنعانیان اگر گلی روی تو بو کنند
کمتر هوای گلشنی مصر آره زوو کنند
پامال پشت پای توشد روی آفتاب
آنانکه منکرند بگو رو به روو کنند
خیلی ملائک از پی نظاره صف کشند
آنجا شهید عشق تورا شستو شو کنند
عشقم چنان گداخت که موران تر بتم
عضونه یا فتند که ناخن در و کنند
طاعت منکران محبت قبول نیست
صدبار اگر به چشمه ی کوثر وضو کنند
چاک درونی سینه ی من به نمی شود
گیرم اگر بهروشته ی مریم رفو کنند
جان آره زوو کند که تولب برلبش نهی
بعد از هزار سال که خاکش سبو کنند
این تشنه گی به جام قدح طی نمی شود
با ساقیان بگو که می دهر سبو کنند

(۱) که شکۆلی نه جمه ددین مه لا که بۆ (مه محمد ئەمین کوری حه مه سالح ئاغای قزلی نووسیوه. هه روه ها ئەم
شیعرانه له دیوانی پیره میزدی (م. ه) بلاو نه کراوه ته وه.

پیره میزد و شیعیکی ظهیر

زانبوه غمت در سینه ام راه فغان گم شد
ز بیداد تو ام حرف شکایت در زبان گم شد
نمیدانم چه نا شایسته گی از من پدید آمد
که تسبیح از کفم افتاد و زنار از میان گم شد

که بۆ مه‌جنوون ئه‌يان لاوانده‌وه په‌روانه و بولبول
ئه‌يانوت پادشای ئه‌هلی محه‌به‌ت گواستیه‌وه ژێر گۆل
ئه‌گه‌ر بێت و که‌سی پرسی (ظهیری) کوا له‌کوێدایه
بۆلێن مورغی که‌ شه‌و ون بوو له‌ هیتلانه‌ی، له‌داو دایه

پیره‌مێرد و شیعیریکی (وه‌حشی) شاعیر

له‌م باره‌یه‌وه نه‌جمه‌ددین مه‌لا نووسیویه «حاجی توفیق به‌گ ته‌رجه‌مه‌ی شیعیری فارسی وه‌حشی
کردووه. وه‌حشی شاعیریکی فارسه، به‌شیعر له‌گه‌ڵ برا گه‌وره‌که‌ی میراتی باوکی به‌ش کردووه.
گوايا هه‌رچی چاکه‌ داویه‌تی به‌برا گه‌وره‌که‌ی و خراپه‌که‌ی بۆ خۆی هه‌ڵگرتووه که‌چی ئه‌وی خراپه
له‌ هه‌مووی چاکتره!! به‌راستی ئه‌م غه‌زه‌له‌ی خواره‌وه فکریکی ورده»^(۱).

گیانی برا به‌خۆشی وهره ئیرسی باوکمان
به‌ش که‌ین ئه‌وی که‌ چاکه‌ هه‌مووی بۆ توکاکه‌ گیان
من ئه‌و براهیه نیم که‌ دزیت لێ بکه‌م وهره
من دای ده‌نیم به‌خۆشی به‌شی خۆتی لێ به‌ره
ئه‌و جامه خالییه بۆ من و گۆزه‌یش ئه‌ده‌م به‌تۆ
مانگای قسره‌ به‌شی من و نو‌مه‌شکه‌ پر له‌ دۆ
ئه‌و ماینه‌ پازده‌ ساله‌ ئه‌وه تو‌هه‌لی گره
چونکو نه‌زۆکه‌ با به‌شی من بێ ئه‌و ئێستهره
فه‌رشی زه‌مینی خانوو هه‌تا بان هی منه
تا ئاسمان له‌ بانه‌وه بۆ تو‌که‌ بێ بنه
ئه‌و یابو^(۲) وه‌ په‌ت پستییه‌ په‌زام با به‌رم که‌وێ
ئه‌و پشیلویه که‌ هۆگری باوکم بوو تو‌ی ئه‌وێ
بۆمن به‌رانه‌کان و له‌سه‌ر تو‌بێ کا و جو
سه‌یری شه‌ره‌ به‌ران که‌ چه‌زی لێ ئه‌که‌ی که‌ تو
ئه‌و قه‌رزی زۆری باوکمه‌ بۆ تو‌که‌ به‌ره‌مه
ته‌نها کرێ دو‌کانه‌که‌ بۆ من که‌ زۆر که‌مه
فه‌خری نه‌وه‌ی خانه‌دانیه‌که‌م دا به‌تۆ به‌لام
من بۆره‌ پیاوی کاسب ئه‌بم که‌س نه‌یه‌ ته‌ لام

چنان برهم زدی هنگامه‌ی روزی قیامت‌را
که‌ یک سر نامه‌ی اعمال مردوم درمیانه‌ گم شد
زجستجوی تو غوغا چنان افتاد در محشر
که‌ طومار شفاعت در کف پیغمبران گم شد
نمیدانم کد امین خنجر مژگان هلاکم کرد
دو صف بریک دیگر خور وند و قاتل درمیان گم شد
بیابانی است مالا مالال دل تاخیمه‌ی لیلی
دو‌صد مجنون سرگشته دران ریگ روان گم شد
چه بیخود خفته‌یی مجنون بهوش آی و سراغی کن
که‌ ام شب ناقه‌ی لیلی میان کاروان گم شد
به‌رویی قبر مجنون بلبل و پروانه می‌گفتند
که‌ فرد قابل واهل محبت در میان گم شد
ز احوال (ظهیر)ی گر کسی پر سد بگو بیده‌ش
بدان افتاد آن مرغی که‌ شب در آشیان گم شد

وه‌رگێڕانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

له‌ سینه‌مدا غه‌مت هێند نیشته‌ سه‌ریه‌ک پێ نه‌ما هاوار
زبانیشم له‌ ده‌س جه‌ورت سوا دادی نه‌ما ناچار
سه‌رم سو‌رماوه‌ تیناگه‌م که‌ ناشایسته‌ییم چی بوو
که‌ ته‌سه‌ب‌یح‌م له‌ ده‌س ده‌رچوو دلی زنا‌ریشم لێ بوو
قیامه‌ت قامه‌ت هه‌نگامه‌ییک‌ی وای به‌سه‌ر هێنا
سه‌راسه‌ر نامه‌ی ئه‌عمالی تیا ون بوو سه‌ری تینا
که‌ ناوت که‌وته‌ ناو ناو، شو‌رشیک‌ت خسته‌ ناو مه‌حشه‌ر
که‌ تو‌ماری شفاعه‌ت ون بوو لای پیغه‌مبه‌ران به‌کسه‌ر
له‌لام مه‌علووم نییه‌ کام خه‌نجه‌ری برژانگی کوشتوومی
دوو سه‌ف دایان به‌یه‌کدا قاتلم ون بوو به‌مه‌وه‌هوومی
بیابانیکه‌ سه‌رتاسه‌ر دله‌ تا خیتوه‌تی له‌یلا
دوو سه‌د مه‌جنوونی تیا ون بوو لمی دوجه‌یلیان شیدا
چه‌ بێ هۆش لێره‌ نووستووی هه‌لسه‌ مه‌جنوون پرسیاریکه‌
که‌ژاوه‌ی له‌یلا ئه‌مشه‌و ون بووه‌ نامه‌رد زووکه‌

(۱) که‌شکو‌لی نه‌جمه‌ددین مه‌لا که‌ بۆ محممه‌د ئه‌مین حه‌مه‌ صالح ناغای قزلبی نووسیوه‌ ل ۲۳۱

شیت و ژیر^(١)

شیعری سه‌عدی و وه‌رگێڕانی پیره‌مێرد:

شیتیک ئەوێی به‌گۆشهی شار
دی سه‌لکی که‌ریان کردووه به‌دار
وتی یاران من هۆشم به‌ستراوه
له‌و سه‌لکه‌ که‌ردی هه‌لاوه‌سراوه
وتیان ئەو ئیسکه‌ بو‌چاوه‌ زاره
ئه‌مه‌ پارێزی چاوی به‌دکاره
پیکه‌نی وتی ئەو سه‌لکه‌ که‌ره
له‌چاو ئێوه‌دا پر مه‌غزتره
ئەو به‌زیندوویی که‌ بار ئەکرا
نه‌قیزه‌ی له‌خۆی پێ مه‌نع نه‌کرا
ئیس‌تا چون به‌لا دوور ئەخاته‌وه
بو‌یه قـــوور درا به‌ولاته‌وه

(١) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا بو‌ قزلی ٢٢٩٧.

دووباره سه‌عدی و وه‌رگێڕانی پیره‌مێرد

فه‌یله‌سووفیکی ده‌ریا دل فه‌رمووی^(١)
هه‌ر چیت بده‌نی منه‌ته له‌دوی
ته‌نه‌ها جێیه‌وه که‌ بێ منه‌ته
هه‌زم کردنی ته‌ویش زه‌حمه‌ته
بالتوئه شیتته پرسی له‌ هه‌روون
گوناهت ته‌وێ یا زیو ئالتوون
هه‌رون الرشید فه‌رمووی کاکه‌ گیان
چون ئالتوون ئەدا به‌گونا هینسان
بالتوول وتی مال، وه‌ختی که‌ مردی
میرات خۆر ته‌ییا به‌ده‌ستووردی

به‌لام گوناهت به‌وه‌فاتره
له‌ که‌بر و هه‌شرا له‌لات حازره

(١) که‌شکۆلی نه‌جمه‌ددین مه‌لا بو‌ قزلی. ٢٢٩٧

پیره‌مێرد و دوو شیعری شیخ ره‌زا

ئه‌م شیعره له‌ دیوانی (شیخ ره‌زای تاله‌بانی)دا له‌ لایه‌ره‌ی ١١٤٠دا چاپ کراوه، له‌ ده‌قی فارسیه‌که‌یدا هه‌وت به‌یت، لای پیره‌مێرد بووه به‌شه‌ش به‌یت، به‌لام له‌ ماناکه‌ی نه‌گۆریوه.

ماه رمضان چون گذرد نوبت عید است
پیش از رمضان آمدن عید که دید است
کرکوک چرا بر همه آفاق ننازد
امروز که آرامگه این سه حفیداست
از عید غرض صحبت آن قدوهء سادات
سردار گروه شرفا (شیخ سعید) است
صد شکر که بامقدم آن یار عزیزان
هرسال دوعید آمد و امسال سه‌عید است
از سعیدی آن (شیخ سعید) است که امسال
مقراض حوادث سرمویی نبرید است
با آل نبی پینجه زن پیشهء مانیت
این واقعه، تقدیر خداوند مجید است
نسبت نه‌کنو نست بدین درد (رضا) را
در روز ازل، عاشق و درویش و مرید است

کاتێ شیخ سه‌عیدی حه‌فید و براکانی چوونه که‌رکووک شیخ ره‌زا خوش ئامه‌دی لێ کردوون»^(١)

مانگی ره‌مه‌زان تێپه‌ری ئەوسا ده‌می عیده
هینشتا ره‌مه‌زانه که‌چی عیدیکی سه‌عیده
مه‌قسه‌د له‌مه‌ من وا که‌ ده‌لیم جه‌ژنه له‌لامان
ته‌شریفی حه‌فیدیکی سه‌عید شیخ سه‌عیده
که‌رکووک به‌مه‌ نازی هه‌یه ته‌مپۆ له‌ جیهانا
ئارامگه‌هی پر شه‌ره‌فی چوار^(٢) حه‌فیده

توان حوری که از پاداش خیرات
زجنت امّدی با فرو تمکین
ملا محمل کش و نادر ندیت
رضا بنود که خوانندش شیاطین

مانای شیعه‌کان:

شیخ رها نامه‌یک بۆ وه‌سمان پاشای جاف دهنووس و گله‌یی لئ ده‌کا که نه‌خۆی و نه‌خانم
واتا (خانمی وه‌سمان پاشا)، هه‌والیان نه‌پرسیوه و پاشا و خانم به‌شیرین و خوسره و دادنه‌ی و
ده‌لئ من هیچ له‌خۆمدا شک نابهم رهنکه مه‌لای بئ دین سوڤاری کردبئ و ئیوه‌ی دهره‌ق به‌من
بئ لوتف کردبئ، مه‌گهر مه‌لا ناترسی له‌ زمانی ناگرینم که وه‌ک برووسکه‌ی ئاسمان ره‌جمی
شه‌یاتین ده‌کا؟!

شیعه‌رکانی زۆر ره‌وان و پر مه‌عنایه و ده‌سه‌لاتی شاعیر به‌سه‌ر زمانی فارسیدا به‌باشی
ده‌گه‌یه‌نئ. به‌لام پیره‌مێرد دوا‌ی کۆچی دوا‌یی شیخ ره‌زا وه‌لامی ده‌داته‌وه‌! خانمی وه‌سمان پاشا
هه‌لده‌کیشئ و ده‌لئ:

ره‌زا که ده‌می تال بووه، له‌به‌ر نه‌ناردنی دیاری، تۆی له‌ جیگه‌ی شیرین داناوه، که ده‌م بریندار
بئ چونکه که‌یخوسره و به‌که‌یخوسره ده‌شوبه‌ی به‌لام که‌ی شیرین ده‌بیتته‌ حۆری به‌هه‌شت؟! تۆ تۆ
فریشتی که له‌ جه‌زای کرده‌وی پر خیرت که له‌ به‌هه‌شته‌وه که‌وتوویتته‌ سه‌ر زه‌وی مه‌لا که‌ژاوه‌ت
را ده‌کیشئ و نادر له‌به‌ر ده‌ستندایه و رازی نابئ که پیتیان بیژن شه‌یتان و به‌شه‌یاتینی ناویان لئ
بنین.

پیره‌مێرد هه‌له‌یه‌کی کرده‌وه که له‌ باری میژوو‌یییه‌وه جیگای سه‌رنجه چونکه مه‌به‌ستی شیخ
ره‌زا له‌ خه‌سره‌و، خه‌سره‌وی په‌رویزی به‌ناوبانگه به‌لام که‌یخوسره و له‌ میژوو‌ی ئیراندا
که‌یخوسره‌وی پیشدایه که دوا‌ی که‌یکاه‌وس بووه به‌ شای ئیران. به‌داخه‌وه شیخ ره‌زا نه‌ما‌بوو ده‌نا
وه‌لامی ده‌دایه‌وه»

عه‌بدولقادی ده‌باغی ۱۹۸۷

پیره‌مێرد و جه‌ند شیعرێکی موخته‌شه‌می کاشانی

پیره‌مێرد له‌ ژماره ۴۶۵ ی (ژیان) ی سالی ۱۹۳۶ دا، بۆ مه‌به‌ستی به‌راوردکاری چوار شاعیر،
که هه‌ر چواریان، چوار شیعریان بۆ یه‌ک مه‌به‌ست وتوو، ئه‌ویش کۆچکردنی خۆشه‌ویسته‌کانیان
بووه. شاعیره‌کان بریتی بوون له‌:

- ۱- عه‌بدولحه‌ق حامدی (تورک).
- ۲- موخته‌شه‌می کاشانی (فارس).
- ۳- حه‌مه‌ ئاغای دهره‌نده‌قه‌ره (گلکۆی تازه‌ی له‌یل).
- ۴- شیعرێکی عه‌ره‌بی که ناوی شاعیره‌که‌ی نه‌نووسیه‌وه.

سه‌د شوکۆر له‌ رۆژی ده‌وله‌تی دیداری عه‌زیزان
سالان دوو جه‌ژمان ئه‌بوو ئه‌مسال سی عیده
جه‌به‌هه و جبه‌یان نوور و سه‌عاده‌ت ئه‌نویتی
نوورێکی سه‌عاده‌ت له‌ سیاده‌تدا به‌دیده
ئیمه هه‌موومان خادمی ئه‌ولادی نه‌بی بووین
چی بکه‌ین ئه‌مه ته‌قدیری خوداوه‌ندی مه‌جیده

(۱) ژین ژماره ۸۳۴ سالی ۱۹۴۶

(۲) له ده‌قی شیعه‌که‌ی شیخ ره‌زادا نووسراوه (سئ حه‌فیده).

شیعرێک له‌ ئێوان شیخ ره‌زا و پیره‌مێرددا

له‌ یه‌کیک له‌ لا په‌ره‌کانی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌حمود پاشای جافدا، به‌رێز حه‌سه‌ن فه‌همی به‌گی
خوالیخۆشبوو، به‌خه‌تی خۆی چوار به‌یت شیعرێ فارسی شیخ ره‌زای تاله‌بانی نووسیه‌وه و له‌ ژێریا
وه‌لامیکی پیره‌مێردی به‌هه‌مان شێوه‌ی چوار به‌یتی، بۆ شیخ ره‌زا، نووسیه‌وه. لی‌ره‌دا هه‌ردوو
پارچه‌که و لی‌کدانه‌وه‌که‌ی ده‌نووسین. شایانی باسه‌ مامۆستای فارسی زانی شاره‌زا،
عه‌بدولقادی ده‌باغی شیعه‌رکانی بۆ ساغ کردینه‌وه و مانای لی‌کدایه‌وه. شیخ ره‌زا بۆ (وه‌سمان
پاشا) ی جافی نووسیه‌وه:

کجا شد آن عنایت های پیشین
کجا شد آن کرامت های دیرین
نه‌گاهی پرسدم خانم نه‌ پاشا
نه‌ یاده‌م می‌کند خسرو نه‌ شیرین
و زین جانب نمیدانم سبب چیست
وزان جانب مگر ملای بیدین
نترسد از زبان آتشینم
-جعلناها رجوماً للشیاطین-

وه‌لامی پیره‌مێرد:

رضای تلخ کامت خواند شیرین
دهانش ریش باد ان مرد کج بین
که کیخسرو به‌کیخسرو شبیه است
کجا شیرین بود چون حوری عین

رەنگە لە کردەوێ بەدی قاتل بخوێننەو
تۆماری رەحمەتی هەموو عالەم بپێچنەو^(۱)

(۱) پیرەمێرد ئەگەرچی ئەم شیعەری موحتەشەمی بۆ شیوەن هیناوەتەو بەلام موحتەشەم لێردا شیوەنی هاوسەر، یاخود خۆشەویستەکی ناکات بەلکو شیعەری بۆ شەهید بوونی کارەساتی کەرەلا و شەهید بوونی (حسین) وتوو. وە لە مەبەستی پیرەمێرد دوور دەرکەوتەو. بەلام پیرەمێرد دیارە هەر نیازی لە بابەتی شیعەری بوو کە (شین)ە.

وەرگێڕانی شیعری دووھەمی موحتەشەم^(۱)

پیرەمێرد لە پێشەکی ئەم شیعەردا نووسیبووە:

«منداڵ بووم، لای مەلا حسێنە گۆجە ئەم خوێند، باوکم سالتیکیان لە کەرەلاو دوازدە بەندی شیوەنی (محتشەمی کاشانی) بۆ ناردبووم، ئەوێندە بەسۆزە ئیستایش لە بەرمە تەنانەت پار کردبووم بەکوردی».

خوایە، چە شۆرشیکە؟ کە بۆ جملە عالەمە!!
دیسان چە نەوحەیک و تەمیک و چە ماتەمە؟
دیسان چە شیوەنیکە؟ چە مەحشەریکە؟ پروی زمین
بێ دەنگی صور هەرای لە سەرای عەرشێ ئەعزەمە
گوایە کە خۆر لە خاوەری خوارو هەلات کەوا
ئاشووبی شیوەنیکە، قیامەت بلێی مە
ناوی بنیم، قیامەتی دنیا، ئەلێن بەلێ
ئەم مانگی شینە، وا ڕەشە، ناوی موحەررەمە
دیوانی خوا کە جیتی خەفەت و خەم نییە لەوێش
پۆلی فریشتە، سەر لەسەر ئەژنۆی عەزا و خەمە
جن و مەلەک، بەشیوەنی ئیمە لە گریەدان
بۆ ماتەمیکی ئەشرەفی ئەولادی ئادەمە
رووناکی ئاسمان و زەوی ڕۆژی مشرقین
باوەش نشین و ڕیشەیی جەرگی (بنی) حسین

(۱) ژین ژمارە - ۸۴۹ - سالی ۱۹۴۶.

پیرەمێرد دواي ئەم شیعەری وەرگێڕاوە، شیعەریکی فارسی خۆی دەنوسیت، ئیمە شیعەریکە

شیعەری موحتەشەم لە لایەنی بەند و کێشەو پێنج بەشە. بەیتی یەکەم و دوو بەندیکی، سییەم و چوارەم و پێنجەم بەندیکی، شەشەم بەندیکی، هەوتەم بەندیکی.

شیعەری موحتەشەم و وەرگێڕانەکی پیرەمێرد بەم جۆرە:

«اهل حرم دریده گریبان گشاده مود
فریاد بر در حرم کیردیا شود
روح الامین نهاده بزانو سر حجاب
تاریک شد زدیدن او چشم آفتاب
چون خون زحلق تشنه او بر زمین رسید
جوش از زمین به ذروه عرش برین رسید
نخل بلند اوجو خسان بر زمین زدند
طوفان به آسمان زغبار زمین رسید
باد آن غبار را بمزار نبی رساند
گرد از مدینه فلک هفتمین رسید
هست از ملال گر چه بر ذات ذو الجلال
او در دل است و هیچ دلی نیست بی ملال
ترسم جزای قاتل او چون رقم زنند
یکبار بر جریده رحمت قلم زنند

وەرگێڕانەکی پیرەمێرد:

ئەهلی حەرەم بەپرچی براو و یەخەیی دروا
شینیان گەبەشتە عەرش و ئەویش سۆزی کەوتە ناو
(روح الامین) سەری لەسەر ئەژنۆ بوو شەرمی کرد
تاریک و لێل بوو ڕۆژ کە تەماشای ئەوی کرد
ئەو گەروو و شەکی خۆینی ڕژا، کەوتە سەر زەمین
جۆش و خڕۆشی خاک گەیییە بارەگای بەرین
ئەو نەو نەمامەیان کە بەسەر خاکدا پماند
گەردی غەمی بەحەو تەبەقەیی ئاسمان گەیانند
ئەو گەردەلوولە با سەری خست گەیییە پێغەمبەر
یەکسەر لەوێو گونبەدی ئەفلاکی گرتە بەر
هەرچەندە خوا لە غەم بەرییە و غەم دوورە لەو
جیتی ئەو دڵە و دلێش غەمی تیا یە دەگاتە ئەو

«خۆیشم لە قەسیدەبەهێکی فارسیدا کە تەسویری سینه‌مای دەورانم کردووه، هه‌موو پێغه‌مبەرەکان، له‌ سه‌حنه‌دا حاڵه‌تی دنیای خۆیان پێنیشان داوه، تا هاوتۆته‌ سه‌ر زه‌مانی پێغه‌مبەر له‌ویدا له‌ شه‌ره‌فی ئه‌وه‌وه سه‌حنه‌ی سینه‌ما هه‌لگیراوه و وتوومه:

انگه‌ زمين منزلت اشرف رسول
بر خورد صحنه ليک نهان گريه‌ بتول
هوشم ربود ولرزه در آفتاد بریدن
از بانگ وا حسين فلک گشت نوحه زن
آن ماجرا که رفت بر اولاد مجتبی
چون گویم آن گروه بود از قوم مصطفی؟
صد آخرين به محتشم، محتشم که گفت
شد سبحه کف ملک آن گوهری که سفت
ترسم جزای قاتل اوچون رقم زنند
یکباره بر جریده‌ی رحمت قلم زنند

مانای شیعره‌کان:

له‌ شیعره‌ی هه‌وێ هه‌روه‌ک پیرەمێرد خۆی ده‌ڵێ، سه‌حنه‌ی شینه‌که‌ی گۆڕپوه و به‌به‌ره‌که‌تی هاڤنه‌ سه‌ر دنیای پێغه‌مبهری مه‌زنی ئیسلام، شێوه‌ی شبن به‌خۆشی و پێکه‌نین ده‌گۆڕێ، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا (به‌توول) واتا هه‌زهره‌تی فاته‌ی کچی پێغه‌مبهری مه‌زن به‌نه‌پێنی ده‌گری و فرمێسک ده‌بارێنی. له‌ شیعره‌ی دووه‌مدا: چاوپێکه‌وتنی ئه‌و سه‌حنه‌ واتا ئه‌سیرینی هه‌زهره‌تی فاته‌، پیرەمێرد سه‌رسام ده‌کا و هۆشی لێ ده‌ستێنی و (چوارچێوه‌ی) له‌شی ده‌خاته‌ له‌رزین و به‌گوێی دڵ هاواری (حسین رۆ) له‌ هه‌موو سه‌روشتدا ده‌بیستێ. له‌ شیعره‌ی سییه‌مدا ده‌ڵێ: ئه‌و کاره‌ساته‌ دڵته‌زێنه‌ که به‌سه‌ر ئه‌ولادی (هه‌زهره‌تی عه‌لی) دا هات، من چۆن ئه‌و قاتالانه‌ (داروده‌سته‌ی یه‌زید) به‌خزم و نزیکه‌ی پێغه‌مبهر یزانم؟!

له‌ شیعره‌ی چواره‌مدا: پیرەمێرد ئافه‌رین له‌ (محتشمی کاشانی) شاعیری تازه‌بێژی ده‌رباری سه‌فه‌ویه‌کان ده‌کا و ده‌ڵێ: ئه‌و شیعره‌ی (محتشم) ه، بووه‌ به‌زیکری مه‌لایه‌که‌ و ته‌سبیحاتی پێده‌که‌ن، که‌ و توویه‌تی:

شیعره‌ی پێنجه‌م: هه‌ر شیعره‌که‌ی (محتشم) ه، که‌ پیرەمێردیش دووپاتی ده‌کاته‌وه‌ و ده‌ڵێ: ده‌ترسم له‌ رۆژی قیامه‌تدا کاتێ که‌ سزای قاتله‌کانی هه‌زهره‌تی حوسه‌ین ده‌نوسن و پرای

ده‌گه‌یه‌نن، غه‌زه‌بی خوا وایه‌ بێته‌ جۆش که‌ ئیدی ده‌فته‌ری به‌خشین و ره‌حمه‌ت بپێچنه‌وه‌ و که‌ نه‌به‌خشن».

ئنجای مامۆستای فارسی زانی شاره‌زا (عه‌بدولقادی ده‌باغی) سه‌باره‌ت به‌شیعره‌کانی، پیرەمێرد، ده‌نوسیت «شیعره‌کانی پیرەمێرد له‌ باری شیعریه‌یه‌وه‌ به‌رز، به‌لام شه‌قلی کوردیه‌یه‌که‌ی پێوه‌ دیاره‌ و ناگاته‌ را ده‌ی شیعره‌ی سه‌عدی یا حافظ به‌تایبه‌تی که‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی سه‌د ساڵ له‌مه‌وپێش هێشتا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی ئاخونده‌کاندا ده‌ینالاند، چونکه‌ له‌ سه‌ره‌تای ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌ویه‌کانه‌وه‌ تا سه‌ره‌تای ده‌وری مه‌شرووتیه‌ت نزیکه‌ی چوارسه‌د ساڵ له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌ده‌وه‌ی (فته‌رت) ناسراوه‌ و له‌و ماوه‌ دوور و درێژدا شاعیر یا زانایه‌کی نوێ نه‌هاته‌ مه‌یدان و ته‌واوی شیعر و ئه‌ده‌بیات بۆ نه‌وحه‌ بێژی و تازه‌باری و له‌ سینگ کوتان ته‌رخان کرابوو. پیرەمێردیش دیاره‌ له‌ژێر تیشکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا ژیاوه‌. به‌لام له‌م ئاخیه‌دا که‌ دیوانی شاعیرانی وه‌ک، میرزاده‌ی عه‌شقی، ئیبره‌ج میرزا و به‌هار و عارف و فه‌روخی دیوه‌. ئه‌گه‌ر شیعره‌ی فارسی وه‌رگیرایه‌ شه‌قلی نوێخوازی و نوێبێژی پێوه‌ دیاره‌».

پیرەمێرد، گه‌لێ شیعره‌ی به‌فارسی وتوو و به‌لام زۆر که‌می لێ بلاوکرده‌وته‌وه‌ و له‌ کاتی که‌ له‌ تورکیا بووه‌، شیعر و نووسینی نارده‌وه‌ بۆ هه‌ر یه‌ک له‌م رۆژنامه‌ و گۆفاره‌ فارسییه‌کانی که‌ له‌ ئێران ده‌رچوو. وه‌ک: رۆژنامه‌ی (شمس) و (شه‌فه‌ق سرخ) و گۆفاری (فه‌ره‌نگ). پیرەمێرد خۆی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌نوسیت «غه‌زه‌ته‌ی کوه‌ستان که‌ له‌ تارانێ پایته‌ختی ئێران ده‌رده‌چێ، تا ئێستا نه‌مه‌دیوو، ئه‌م چه‌ندان، چاوم پێ که‌وت، با بلیتم چاوم پێ روون بووه‌وه‌، چونکه‌ من مه‌فتوونی زبانی فارسیم و کاتێ له‌ ئه‌سته‌موڵ بووم گه‌لێ خزمه‌تی غه‌زه‌ته‌ی (شمس)م ئه‌کرد، که‌ (سید حسینی ئێرانی) خاوه‌ندی بوو. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ رۆژنامه‌ی (شه‌فه‌ق سرخ) و مجله‌ی (فه‌ره‌نگ) له‌ تاران ده‌رده‌چوو، هه‌میشه‌ من له‌ ئه‌سته‌موڵه‌وه‌ مه‌قاله‌ و شیعرم بۆ ئه‌ناردن. به‌ئیمزای (سلیمانی توفیق) یاخود (س.ت). هنگامی، هنگامه‌ی تهریز و مه‌شرووتیه‌ت و ره‌حیم خان چوه‌ سه‌ر (ستارخان) من له‌ (شه‌فه‌ق سرخ)دا نووسیبووم:

هر خنجری که برتن تبریزبان زنند

تبریز جان ماست که بس بی امان زنند

ئێستا خوا به‌رخورداری کا دکتۆر (اسماعیل ئه‌رده‌لانی) کوه‌ستانی سه‌ربلند ده‌ردێنی (البرزیکه‌) نیشانه‌ لاژینی (ژین)ی ئه‌بێ. که‌ بیست و یه‌ک ساڵه‌ و خۆشی پیری پیرەمێردی ئاخیر خیر ده‌بێ»^(۱)

هر خنجری که برتن تبریزبان زنند

تبریز جان ماست که بس بی امان زنند

سردار رحم کن جگر خویش میدری

باهوش باش بر سرداری و می بری

نامت رحیم و رحم نداری بهانه چیست
این نام و نطفه ات بگمانم زمزس نیست

(۱) ژین - ژماره - ۸۵۵ - سالی ۱۹۴۷ .

مانای شیعره‌کان و چەند وشەیه‌کی پیشه‌کی:

پیره‌مێرد له‌گەڵ رۆژنامە‌ی بە‌ناوبانگی (شفق سرخ) واتا (ناسۆی سوور) هاوکاری کردووه و ته‌نانه‌ت له‌کاتێکدا (په‌حیم خان) که سەرداری عەشرەتیکی نازەربایجانییە له‌لایەن شای ئێرانەوه ئیجازە‌ی پێ دەدری که بچیتە سەر ئازادیخوازانی ئێران له‌ شاری تهریز که (ستارخان) سەرداریان بوو و هەموویان بکوژی، پیره‌مێرد لایەنگری خۆی له‌ مەشرووتە‌خوازانی ئێران دەردەبژی و بە‌دڵسۆزییە‌وه دە‌لتی: تهریز گیانی ئیمەیه، واتا رۆحی ئازادیخوازانە و هەر خەنجە‌ریکی لی بدن وەک له‌ گیانی گشت ئازادیخوازیکی بدن وایه که به‌بێ بە‌زیی دە‌یوشین. له‌ بە‌یتی دووهمدا، دە‌لتی: سەردار په‌حم بکه و بە‌زیی به‌خە‌لکدا بێت، تۆ به‌نه‌فامی جەرگی خۆشت دە‌دری، هۆشت هە‌بێ که به‌سەر داره‌وه‌یت و لقی ژیر پیتی خۆت دە‌پیتە‌وه. که خۆشت دە‌که‌ویتە‌ خواره‌وه و ملت دە‌شکێ. لێره‌دا پیره‌مێرد مامۆستایانه و دڵسۆزانە ئامۆژگاری ده‌کات و ئیشاره به‌شیعره‌که‌ی شیخی سه‌عدی ده‌کات.

به‌لام له‌ شیعرى سێیه‌مدا تووره‌ ده‌بی و ده‌لتی: ناوت په‌حیمه، به‌لام په‌حمت نییه، بیانوت چیه؟! وایزەم ئەم ناوه و ئەم توخمه‌ ه‌ی فارس نییه، له‌ توخمی‌کی بێ‌گانه‌ بووی.

له‌رووی شیعره‌وه ئەم سێ شیعره‌ی به‌رزتره‌ له‌وانی دیکه‌ی و ئەوه ده‌گه‌یه‌نێ که پیره‌مێرد ئینسانێکی ئازادیخواز و دیموکرات و دژی مله‌ووری و هەر چه‌شنه‌ دیکتاتۆرییه‌ک بووه. سەره‌که‌وتنی مەشرووتە‌خوازانی چ له‌ رۆم و چ له‌ عەجەم به‌لاوه به‌سەرکه‌وتنی ئازادی و مرۆ‌فایه‌تی و فه‌وتانی زولم و زۆر و چه‌وسانه‌وه زانیوه و پیتی شادمان بووه. ئەو هه‌سته پیرۆزه شیعره‌کانی وه‌به‌ر دڵان خستوه. ئەینا له‌باری شیعریه‌وه ئەو چەن شیعره‌ی سەره‌که‌وتوو نییه به‌لام دڵنیام که شیعرى فارسی پیره‌مێرد زۆر و به‌داخه‌وه فه‌وتاون، چونکه ئەو چوار دێره‌ی که سە‌بارەت به‌شینی ده‌شتی که‌ربه‌لا هۆنیوه‌ته‌وه ئەوه ده‌رده‌خا و دیاره که غه‌زه‌له‌که ناته‌واوه و له‌ پێشدا چەن شیعرێکی دیکه هه‌بووه چونکه ده‌لتی (انگه‌ زمین) واتا ئەو وه‌خته به‌پیرۆزی و فه‌ری... لام وایه که شیعره‌ پاشه‌نده‌که‌ی (محتشم کاشانی) کردبیتە‌ پاشه‌ندیکی خۆی و یستوویه‌تی لاسایی یا په‌په‌روی شیخ رە‌زای تاله‌بانی بکاته‌وه. به‌لام زانیویه‌تی که هاوتایی و به‌رانبه‌رکی له‌گە‌ڵ شۆ‌ره‌سواریکی وه‌ک شیخ رە‌زا کاری شاعیره‌ فارسییه‌کانیش نییه. بۆ وینه غه‌زه‌له‌که‌ی شیخ رە‌زا له‌ژیر سە‌ردێری «عشق حضرت حسین» له‌ لاپه‌ره‌ی (۱۱۲)ی دیوانه‌که‌ی، که له‌لایەن (عه‌لی تاله‌بانی) و به‌چاودێری (فه‌تحو‌للا ئە‌سه‌د) چاپ کراوه، گه‌رچی پر هه‌له‌ی چاپیه‌ به‌لام گه‌ر

بیت و بۆ به‌رانبه‌رکی له‌گە‌ڵ ئەو چوار شیعره‌ی پیره‌مێرد هه‌لی سه‌نگینی، ده‌بی پیره‌مێرد رۆ‌نه‌ بێژین، کوجا مه‌رحه‌با و یا به‌فه‌رمووده‌ی نالی په‌تک و هه‌ودایه.

عبدالقادری ده‌باغی ۱۹۸۷ زاینی ۱۳۶۶ هه‌تاوی

پیره‌مێرد و شیعرێکی مه‌ستووره (ماه شه‌ره‌ف خانمی ئه‌رده‌لانی)

له‌ سالی ۱۹۴۶دا پیره‌مێرد، له‌ یه‌کی‌ک له‌ نووسینه‌کانیدا باسی ئەو دیوانه‌ جوانه‌ی (مه‌ستووره) ده‌کات، که مه‌ستووره به‌چه‌ جو‌ره‌ خه‌تیکی جوان نووسیویه‌تییه‌وه. هه‌روه‌ها کورته‌یه‌کی ژبانی تاییه‌تی و شاعیرییه‌تی. (ماه شه‌ره‌ف‌خان) ده‌نووسیت، له‌ کۆتایی نووسینه‌که‌یدا چەن شیعرێکی ئەو شاعیره‌مان پێشکە‌ش ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی نێوان مه‌ستووره و (خه‌سه‌رو خانی والی سنه‌) وه هه‌یه. به‌داخه‌وه ئەو دیوانه‌ نایابه‌ی که به‌و خه‌ته‌ جوانه‌ لای پیره‌مێرد بووه و باسی ده‌کات، نازانین که‌وتۆته‌ کوێ و لای کییه؟! به‌لام وه‌ک باسی ده‌که‌ن ئەو دیوانه‌ و گه‌له‌ ده‌ست‌نووسی نایابی کتیب‌خانه‌ چکۆله‌که‌ی پیره‌مێرد که‌وتۆته‌ لای (شیخ محمه‌دی خال)، جگه‌ له‌و هه‌موو کتیب و ده‌ست‌نوسه‌ نایابانه‌ی (نه‌جمه‌‌دین مه‌لا)، که هه‌مووی گوێزرایه‌وه مالی شیخ محمه‌دی خال و وه‌ک ده‌لێن کتیب‌خانه‌که‌ی شیخ محمه‌دی خال ده‌ربایه‌ هه‌رچی تیکه‌وت ده‌رهاتنه‌وه‌ی نییه!!

ئەوا ئەو کورته‌ باسه‌ گرنه‌گی پیره‌مێرد پێشکە‌ش ده‌که‌ین و مانای ئەو شیعرانه‌ی (مه‌ستووره)‌ش لێ‌کده‌ده‌ینه‌وه که به‌فارسی نووسراوه.

جه‌وه‌ری کوردی (۱)

کورد، که تازه‌ ته‌وانین، ناو و ئاساری ئە‌ده‌بیاتیان بنووسین، سە‌رده‌فته‌ری خۆپنده‌واره به‌رزه‌کان و سه‌رمایه‌ی فه‌خر و ستایشی کوردان (ئە‌مین زه‌کی به‌گ) یاخوا مه‌رگی نه‌بینم له‌به‌ره‌وه، به‌ره به‌ره، خۆمانی پێ ناسیوین، وه مه‌رحوومی جه‌ننه‌ت مه‌کان (مه‌حمود پاشای جاف)یش، هەر له‌ سالی (۱۲۷۰) ده‌و تا وه‌فاتی کردووه، هه‌رچی شاعیری کورد هه‌یه به‌خه‌تی خۆی له‌ چەن که‌شکۆ‌لێکدا کوێ کردۆته‌وه. نیشان به‌و نیشان ئە‌مپۆ که‌شکۆ‌له‌ گه‌وره‌که‌ی لای منه و بچکۆ‌له‌که‌ی لای هه‌سه‌ن به‌گی کورده‌زای.

هێشتا زۆری وامان هه‌یه بۆمان نه‌هاتۆته‌ نووسین. له‌ میانه‌ی ئە‌وانه‌دا که‌چه کوردی‌کی وه‌ک تیشکی رۆژ له‌ ئاسمانی کوردستاندا بده‌وشیته‌وه به‌شیعر و، له‌ شیعره‌کانی زیاتر به‌خه‌تی شکستی فارسی، که ته‌وانم ب‌لێم له‌ هه‌موو ئێراندا وینه‌ی ئەو خه‌ته‌ جوانه‌ نه‌بینراوه. گه‌وه‌هه‌ریکی شه‌وچراغی کوردستانه، مه‌ستووره‌ی ناوه، به‌ش به‌حالی خۆم که خه‌تی فارسی تعلیق و شکسته‌ی و خه‌تی دیوانی و (ثلث) و تورکی و چی و چی باش ئە‌نووسم و له‌

تاییه تی خۆی، ئیدی ئەمشەو لە خوشیاندا بە بەزمی جەمشیدی جەم و کەیکاوس پێدەکەنم.
لە دوو شیعری غەزەلی سێهەمدا دەڵێ:

ئەگەر خەسەرە چەشنی شیرین پیتی نەدەبەستمەوه، لە دنیا دا خۆم لە فەرهاد ریسواتر دەکرد.
لێردا ئیشارە بەهەقایەتی شیرین و فەرهاد دەکات. لە شیعری ئاخردا تامەزرۆیی خۆی بۆ
وەلامیکی خەسەرە خان دەردەبرێ و دەڵێ: ئەگەر (با) لە لایەن ئەو خەسەرەوی چاکانەوه یەیا مێکم
بۆ بیتی، گیانی شیرینم لە مزگینیدا، وەک قوربانیی پێشکەشی با ئەکرد. وشەکانی شیرین و
خەسەرە و فەرهاد جیناسیکی جوانە کە بەوەستاییبەکی بێ وێنەوه بەیانی کردووه.

(١) ژین ژمارە ٨٣٣ سالی ١٩٤٦

شەوقی چرا

پیرەمێرد لە سالی (١٩٤٩)دا ئەم شیعری بلاو کردۆتەوه. وە لە دیوانی پیرەمێردی نەمری،
مامۆستا هاواردا (لە لاپەرە ٢٢٣)دا چاپکراوه، وە بەشیعری پیرەمێرد دانراوه. بەلام ئەگەر
بەوردی تەماشای شیعەرە کە بکەین ئەبیین وشە و سەبک و شێوەی شیعەرە کە و تەنانەت
بابەتە کە زۆر نزیکە لە شیعری فارسییەوه. بۆ ئەم مەبەستە کەوتینە پرسیار بۆ دۆزینەوهی
دەقە فارسییە کە، بەلام بەداخەوه لەبەر نەزانینی ناوی شاعیرە کە نەماندۆزێوه. پیرەمێرد
شیعەرە کە لە ژمارە ٩٧٩ ی (ژین) ی سالی ١٩٤٩ دا بەناوی (ئەحەبی جاو) هەو کردۆتەوه.
هیوادارین لە داها توودا بەهۆی دڵسۆزی ئەدەب دۆستانەوه دەقە کە یان دەست کەوێت:

فەزڵ و هونەر لە ناو تەم و غەمدا دیار ئەبێ
شەوقی چرا لە گەڵ شەوی تارا بە کار ئەبێ
پووشینی رەش بە دەوری سەری قیبلە ما گەرا
بەختی رەشم لە قینی ئەوه داغدار ئەبێ
میحراب لە راستی تاقی برۆی ئەو چەمایەوه
پشتی شکاو و کۆم بە دیوار ئیستوار ئەبێ
چاوم لە دانه نەبووه، بەدانهی ئەزەل قەسەم
پێم بۆج بەدوای دانه گرفتار و خوار ئەبێ؟
میوه کە کال و رەق بێ، لقی بەرزە تەختگی
دەردی تەکاملە، کە گەبی خاکسار ئەبێ

جوانیە کە زیاتر شارەزای قاعدە و سەبک و شێوەیانم ناگەمە پایە ی نووسینی مەستوورە و
شیعەرەکانیشی زۆر بالا. چەندێک بەرە بەرە لە (ژین)دا کردوومە بە کوردی بۆ ئەمە ی دوا ی من
یەکیک لە (ژین)دا کۆیان بکاتەوه، لە چاپی بدا. ئەم مەستوورە بە پرسیار کە مێکی شارەزا
بووم، ناوی (ماه شەرەف خانم) و ئەسلێان لە ئەوهی (سلیمانی ئەلیاس ناغای گەورەن) و لە
سلیمانییەوه چوونەتە (سنه) و لە شیعەرەکانیا وا دەرنەکەوێ کە مەربوتیەتی یا عەشق و
عیلاقە ی بەخەسەرە خانی والی (سنه) وە هەبووه بەرپوایەتیک سکریتی و والی بووه. بەمالی
شیعەرەکانی ژنی بووه. لە بەیازە کەدا لە پیشەوه بیست و پێنج غەزەلی لە بەحری (ئەلف) هەو تا
بەحری (سین) لە ئەشعار ی خەسەرە خان نووسیوه، دوا ی ئەو لە ژێر سەرلەوحە ی (من افکار مژینه
الراقصه) دا دیوانی خۆی بەو خەتە جوانە نووسیوه تەوه. ئەگەر مێم ئەو خەتە بە فتوگراف ئەکەم
بەکلێشە و چاپی ئەکەم بۆ ئەوهی فێری مەشقی ئەو خەتە بێن.

ئەو خەتە لە ئەو دەڵ دێر یهوه تا دوا یی دێری یەک نەسەق و یەک رەنگ کە لیمە یەک و حەرفێکی
نارێک و غەلەتی تیا نییه. دوا یی شیعری دەربارە ی خەسەرە خان ئەڵێ:

کی رەد هەندم در بزم خـــــــسرو
خاصان حضرت خدام درگاہ

لەجییەکی تردا ئەڵێ:

«گر خسروم از مهر دهد بار بەمشکو
خنده بەبساط جم و کی مېکنم امشب»

یەکیکی تر:

گرم خسرو چو شیرین از وفا پاپست ننمودی
بە عالم خویش را رسواتر از فەرهاد مېکردم
گرم زان خسرو خویان پیامی باد آوردی
بە مژدە جان شیرین را نثار باد مېکردم

مانای شیعەرەکان:

لە شیعری هەو ئەوه وا دەردەکەوێ کە مەستوورە حەزی لە خەسەرە خانی والی کردووه و رەنگە
دڵداری یەکتر بووبن و وا دەردەکەوێ کە ئەم شیعەرە سەرەتای غەزەل یا قەسیدە یەک بێ کە
ئارەزووی دلی خۆی بۆچوونە لای خەسەرە خانی تیدا دەریپووه و سکالای لە هاوئشینەکان و
دەرگاوانەکانی خەسەرە خان کردووه کە دەڵێ: کە ی رێگە ی من دەدەن بچمە نیو بەزمی خەسەرە،
هاوئشینەکانی تایبەتی و پیاوه دەرگاوانەکانی.

لە شیعری دوو هەمدا دەڵێ: ئەگەر خەسەرە لە رووی خوشەو یستییەوه رێگام بدا بۆ کۆشکی

ئەى تاج بەخشى ئەنبىا، ئەى نوورى دىدەى ئەصفىا
ئەو رۆژەى تىا ئەدرى جەزا، بۆ عاسىيان ھەر تۆى پەنا
ئەحکامى تۆ، (حبل المتين)، ئاينى تۆ، پىنگاى يەقین
تۆى (رحمة للعالمين)، ھەر تۆى ئىمامى ئەنبىا
خوا کە فەرموویە تى (لولاک) ديارە کە تۆى مایەى ئەفلاک
بە (الم نشرح)، سینهت پاک، گىانى منت بىئ فیدا
نوورى چاوى ئادەم ھەرتۆى، ژەنگى دلى ئومەت ئەشەو
لە گول جوائتر بەرەنگ و بۆى، ھەلباردەى سنفى خودا
کردگارى جان ئافەرىن، خۆى بەتۆى فەرموو ئافەرىن
بەھىواى رجاى تۆ ئەژىن، بۆ دەردى دلمان تۆى دەوا

پیرەمێرد و شیعریکی شامەزھەر

ئەم شیعەر وەرگێڕاوە دووجار بۆلاوکراوەتەو، جارى یەكەم لە ژمارە ۳۸۰ى رۆژنامەى (ژیان)دا
لە سالى ۱۹۳۳، جارى دووھەم لە دیوانى پیرەمێردى مامۆستا ھاواردا لا پەرەى ۲۱۸.
پیرەمێرد لەسەردێپى شیعەرکەدا نووسیبو (پەرەى شامەزھەر) بەلام وەك ئیمە پرس و پامان
لە بارەىووە کرد بۆمان دەرکەوت کە پیرەمێرد دەقوادەق وەرى گێڕاوە. وە شیعەرکەش یەکیکە لە
شیعەر بەناویانگەکان و شاعیرەکەش ھەر وھا.

بە روپۆشینی تۆ، رۆژم شەو وەزەنگیکە تیرەوتار
وہکو تاوس کە ھەورى دى، ئەنالینى، بەگریہ و زار
پەچەت روخسارى داپۆشیت و من دەردم گرانتر بوو
بەلئى ديارە کە رۆژتاوا بوو، دەردى قورس ئەبى بيمار
رەگى رۆحم بەدیدەى تۆو پەيوەستە و بەسەرمەستى
بە سەد لادا تەرانەت، ناپسى سەختە وەکو بزمار
لە دەورى بىستەووندا، شەو کە دەنگیکى بەسۆز ئەبىەى
ئەوہ گىانى منە، بۆ بیکەسى فەرھاد ئەکا ھاوار
لە دوجەيلا کە ناھەى مەحمەلێکم دى ئەلیم لەیلە
بەرەو پیرى دەچم، ئەشعارى قەيسى بۆ دەکەم تیکرار
لە جیى قەید خردى زنجیری شیتیم ھیند لەلا خۆشە
لەگەل جولاام زردى زنجیرەکەم، پى دەکا دەر و دیوار

مانگ تا ھەموو شەوئ ھەلئى، بى قەدرە لاى عەوام
کە کەوتە پەناوہ بۆى ئەگەر پىن تا دیار ئەبى
نان لاى خوا براوہتەوہ روو لە کەس مەنى
ھەرچى کە نانى مەنتى خوارد شەرمەزار ئەبى

پەچەت لادە

پیرەمێرد لە ژمارە ۹۹۵ى سالى ۱۹۵۰ى رۆژنامەکەیدا، ئەم شیعەرەى بۆلاو کردۆتەوہ. بەبى
ئەوہى ھىچى لە بارەوہ بلئى، وەك ناوى شاعیر، سەرچاوەى شیعەرکە! ئیمە ئەم شیعەرە
بەوەرگێڕاوى شیعریکی فارسى دەزانى، ھەتا دەقە فارسىیەکەىمان دەست دەکەوێت، ئەوا
وەرگێڕانەکەى پیرەمێرد دەنوسین:

پەچەت لادە، لەروو، بنوارە رۆژى حەشرى حەسەرەتکار
لە حەشرا ترسى ئاگر، لیرە شەوقى ئاگرى روخسار
کە بىیتە باخەوہ ئاگر دەخەیتە جەرگى گول ئەوسا
پەرەى گول دەبنە پەروانە بەدەورتدا وەکو پرگار
کە دەنگى تۆم لە گوئى بى وەك غراموفون رەگى رۆحم
وہرى ئەگرئ و شەوى تەنھایی دیسان بۆ ئەکا تکرار
کە شانەم دا لە ریشم بۆنى عەترى لى دەھات زانیم
کە شانەیش وەك خەیاڵم پى کەوتبووہ زولفی یار
بەبى حسى جەمال ئاوینە عەکسى ئاگرئ ھەر من
ئەوا ئاوینەى دل عەکسى تۆ ئەنوینى جاروبار
کە من تۆم بى ئیتەر بەسمە ھەموو دنیا لەلام پەشمە
لە ھەشت باخچەى بەھەشتم چى، من و ژورپیکى چوار دیوار
ھەوام ناوى، ھەوام دینى، کە تەنھا دوورم و تەنھا
مەبە موئنس بەتەنھا ئینس و (تصحيف) تاتەشە زینھار

نەعتیکى سەناىی

پیرەمێرد وەرگێڕانى ئەم نەعتەى (سەناىی) شاعیرى گەورەى سۆفى، لە ژمارە ۹۹۳ى سالى
۱۹۴۹ى رۆژنامەکەیدا بۆلاو کردۆتەوہ، دەقى فارسىیەکەى نەووسیبوو، ھەر وھا سەرچاوەکەیشى
دیارى نەکردبوو ھەتا وەدەستى بخەین.

ئەگەر شیعیتی تەواو شیعیت بی، لەلایان هیندە ماقوولی
بەری پیت ماچ ئەکەن درکی بیابان و سوپاهی خار
بە پەنجە نازکی دولبەر، تەلی بی گیان ئەنالینن
منی زیندوو بەدەنگی چۆن نەکەم سۆری جنون (اظہار)
ئەمانە شیعری مۆدە کۆنە، وەک من پیر بوو ئیستا
نە شیدەت بۆ وەتەن بی باشە، بەلکو پیتی بیژگار
هەموو عالەم لە دووی ئازادی وێلە بۆچی من وەک شیعیت
کەمەندی زولف لە ئەستۆی خۆم خەم، بیمە کەری ژیر بار

عەشقی راست

پیرەمێرد دووجار ئەم شیعردی وەرگێراوە و بلاوی کردۆتەو. جاری یەکەم حوزەیرانی ۱۹۳۵ .
جاری دووھەم، حوزەیرانی ۱۹۴۴ .

جاری یەکەم ناوی ناوە (عەشقی راست) و نووسیبووە کە (شیعری مەولانا خالدا) و سی
بەیتی فارسی دەقی شیعردەکە مەولانای لە تەکدا نووسیبووە. جاری دووھەم ناوی ناوە (فەلسەفە)
و ناوی شاعیرەکە مەولانا نووسیبووە. جاری یەکەم شەش بەیتە و جاری دووھەم هشت بەیتە، لە دیوانی
مەولانا خالدا نەقشەندی (مەلا عەبدولکەریمی مەدرەس) دا، ئەم شیعردەمان بەرچاو نەکەوت.

عەشقی راست

چو مەجنون شد بەخلوتخانە خاک
ندا آمد برار از ایزد پاک
کە ای مەجنون چە آوردی بدرگاہ
بر آمد ازدل مەجنون یکی آھ
کە چندان شوری لیلی در سرم بود
کجا پروای روز محشرم بود

وەرگێڕانی ۱۹۴۱:

کە مەجنون کەوتە خەلوەتخانەیی خاک
نیداوە هات لە قوبەیی بارەگای پاک
وتی شیعیتە کە دیاری کردەوت کوا؟
سەرێکی هەلبێری رووی کردە لای خوا

وتی تۆ خۆت ئەزانی شۆری لەیلا
سەری وا گێژ و بژ کردم لە مەیلا
نە بیری رووی جیھانم بوو نەمەحشەر
خەیاڵم عەشقی لەیلا بوو سەرانسەر
لە لای خوا خوش بوو ئەم جواوە پەوانە
بوو ئەستێرە بۆ ئەم ئاسمانە
چە خوشە شۆرشێ ئەم عەشقه پاکە
بەلێ عەشقی کە پاک بی دیارە چاکە

وەرگێڕانی سالی ۱۹۴۴

کە مەجنون، دوايي هات و کەوتە توتی خاک
لێیان پرسی فریشتەیی یەزدانی پاک
ئەری شیعیتە کە، دیاری کردەوت کوا
سەرێکی هەلبێری، رووی کردە لای خوا
وتی تۆ خۆت بەشۆری عەشقی لەیلا
سەرت واگێژ و وێر کردم لە مەیلا
نەبیری خۆم و دنیام بوو نە مەحشەر
سەر و دل پێ لە لەیلا بوو سەرانسەر
لەلای خوا خوش بوو ئەم واتەیی پەوانە
بوو ئەستێرەیک لەم ئاسمانە

لەو دەچی شیعردە کە لێرەو شیعری پیرەمێرد بیت:

منیش خۆزگە لە عەشقی نیشتمان
بە کردەوێ خۆم نەزانیاوە لە مانا
بەلێ، مەجنون کە ئەستێرەیی سەمایە
جیایە، وێلێ، لەیلێی بەهایە
هونەر وایە کەسێ کە مەرد گوزین بی
بە چاکە و خزمەت ئەستێرەیی زەمین بی

نەعتی فارسی بە کوردی^(۱)

ئەو پادشاهی خاوەری ژیر بورجی تەجەللا
قەسرت فەلەکە پال ئەدەییە عەرشێ موعەللا

نازانم شێوهی کوردییەکی بەهۆی کوردیکی سلیمانییەوه هەل کردووە یا هەر خۆی شارەز
هەموو زمانیکە. ئەسڵی شێوهەکی (پاجی) یە. پەزا تۆفییەش بەزبانی (پاجی) داناو و
(نازەری) خاوەنی ئاتەشکەدەکشەش هەر بەپاجی داناو و بەهەمەدانی ئەناسی و تەخلوسی
شیعری (عوربان) بوو.

نازەر ئەلێ: بابا طاهر دێوانەیهکی فرزانە و هەمەدانییەکی هەمەدانه. بەعاشقی شەیدا
ناوبراو. لکی تەئریخی پیشەیی من نییە، ئەو خاوەنەمین زەکی بەگی داو. تەنها ئەمەندە
ئەزانم کە بابا تاهیر برای (شیخ عەلییە کۆسە دۆلپەموو) ه و کەرناماتی زۆر بوو. ئیتر بەشی
من لە شیعەرەکانیایە، و ئەگەر مە سەر شێوهی خۆمان:

١

چە خۆشە، خۆشەوێستی، هەردوو سەر بێ
بە یەكسەر خۆشەوێستی دەردی سەر بێ
ئەگەر مەجنوون دلی شۆپێکی تیا بوو
دلی لەیلا لەو شـۆپـێـدەـتر بـێ

٢

نەسیمێ لەو پەڕێشان کاکۆلە دیت
گەلێ خۆشتر لە بۆنی سونبۆلە دیت
خەیاڵی تۆیە شەو دەبگرە باوەش
لە دۆشە کما، بەرۆژ، بینی، گۆلە دیت

٣

من و عەشق و دلیکی گێژ و وێژ
کە برژانگ لێم ئەنیم، لافاو ئەپێژ
دلی عاشق بەداری تەر ئەشوبهێ
سەری سووتا، سەری خوتناو ئەپێژ

٤

گۆلێ کۆهساران هەفتەیه کە
وێهوشە جۆباران هەفتەیه کە
لەناو شارێ دڵاندا جارێ دراو
وێهە سیمین غەداران هەفتەیه کە

خەتی هەموو پێغەمبەر و پێ دۆزەرەوی خوا
شابازی (دنێ) کەوتیە ئەوجی (فتدلی)
هەندێ لەبەییانی شەوی میعراجی تۆ (والنجم)
بادت بوو (بس) و بەیداخی (فتحن)
سۆتدێکە بەمووی ریش و سەرت ئایەتی (واللیل)
(والشمس) ی بەرۆی تۆ و تۆو بەری (تعالی)
تاجی سەرە (حامیم) و کەوات نوری (مزمل)
شەرحت بە (الم نشرح)، ئەلقابته (طه)
قەد سەرووی پەوانی لەبی پووباری (مدثر)
میحرابی برۆشت، بوو (قوسین او ادنی)
شایانی بەرت خەلعهتی (لولاک ولعمرک)
دەربانی دەرت (یوشع و ذوالکفل و مسیحا)
نەختیکی لە جەمالت گەییە (تەلعهتی یوسف)
ئەو ئاگرە بوو خستیه ناو گیانی زلیخا
کرنۆشی فریشتە کە ئەیانبرده بەر ئادەم
بۆ گەوهەرەکی تۆ بوو لەناو جەبهەی ئەودا
(یونس) لە شەتی موسڵدا نەخکا بەهەوای تۆ
پسگار بوو لە تەنگانە کەوا ماسی فربو دا
موسا بەعەسای هیممەتی تۆ نیلی دوو لەت کرد
بەو هیممەتەوه سیحری بەتال کرد (یدی بیضا)

(١١) ژین ژمارە (٩٥٢) سالی ١٩٤٩

پیرەمێرد و شەش چوارینی بابا تاهیری هەمەدانی (عوربان) (١)

پیرەمێرد شەش چوارینی بابا تاهیری وەرگێراو و پێشەکییەکی کورتی بۆ نووسیو،
پێشەکییەکی لە کتیبی دیوانی بابا تاهیری (پەزا تۆفیی) هە وەرگرتو، کە بەتورکی
چوارینەکانی بابا تاهیر و خەیاڵی لە بەرگێکدا لە چاپداو.

پیرەمێرد نووسیو «پەزا تۆفیی فەیلەسوف و زۆر شاعیر، دیوانی بابا تاهیری تەرجەمە
کردووە بەتورکی، لە ئەستەمۆل تەبەع کراو، لەگەڵ چوار خشتەکی خەیاڵ پێکەو لە بەرگێکدا.
ئەبێ ئەمەین زەکی بەگ ئەو بەرچاو نەکەوتبێ. پەزا تۆفیی زۆرجوانی تەرجەمە کردو، جا

٣

که وتوومه که مه ندی گه ردشی دنیاوه
دوو حهلقهیه دهست و پیتی پی بهستراوه
شه و که وتوومه ناو کۆری قوما و مهستی
ئه م عومره عهزیزه سهیری چۆن دۆراوه

٤

پیتی بی ئه دهبی ونه، به جایی ناگا
دورپیکه ئه دهب به دهس گه دایی ناگا
پی پلیکه ی تهختی پادشاهی ئه دهبه
تاجیکه به غهیری پادشاهی ناگا

٥

یادت بوو به هامدهمی دلی غه مگینم
تۆی تیا نه بی هه چی که ههیه نایینم
فریادمه یادی تۆ بگاته فریام
شه معی غه می تۆیه شه و له سه ر بالینم

٦

لای من سه رو سه ودای که، که سی تر نابیی
پیتی عه شقه که په روای که که سی تر نابیی
پیت که وتۆته ناو دلم ئیتتر من به سمه
دل پر له سه فایه جای که سی تر نابیی

٧

تیکه ل مه به بهم خه لکه نه وهک مه غروور بی
گیرۆدهی خه لکی بی، ئه بی له و دوور بی
پازی دلت به کهس مه لئ، بی هوودهیه
هیچیش له کهس مه خوازه نه وهک مه غفوور بی

٥

به لایه دل، به لایه، دل به لایه
گوناهی چاوه، دل وا مویته لایه
ئه گه ر چا و روومه تی شیرین نه بینئ
له کوئ دل تووش ئه بوو به و هه لوه لایه

٦

که زولفی تۆ له گه ل رووت بوو به هاوه ل
به سه ر گو لدا په ریشان ماوه سونبول
ئه زانم بۆچ له سه سه ر رووتدا بلاوه
که هه ر داوکی، داوئ دانی بۆ دل

(١) ژین ژماره ٣٠٣ ی سالی ١٩٤٠

پیره میرد و نو چوارینهی خواجا عبیداللهی ئه نصار^(١)

سالی ١٩٤٧ پیره میرد نو چوارینهی خواجای وه رگیتراوه، به لام دهقه کانی له ته کدا تو مار
نه کردوون، هه تا ئیمه ش بیان نووسینه وه و به راوردیان بکه یین:

١

خوایه ئه وی من له تۆم ئه وی ئه یزانی
لام داوه له زینه تی جیهانی فانی
بی قه دره له لام دهیده ی شاهانی
خانه ی دلم چاوه پتیه بۆ میوانی

٢

هه ر چه نده که ته نگه تاوی ژتیر باری جه فام
به م باره وه سا بر و په زامه ندی خودام
هه ر چۆنی بی بهس نییه له نامه ردان دوورم
نا ئه هلم ئه گه ر له لای بی، مه رگ خو شه له لام

«زۆر دەمێک بوو روباعیاتی شیخ سەعیدی ابوالخیرم لەم لاو لەولا ئەبێست، یا لە هەندێک
گۆشە ی بە یاز و کەشکۆلدا بەرچاوم ئەکەوت. لە دوو سێ جیهەتەوه، تەئسیری ئەکرده دڵمەوه،
جاری لە نوقتە ی ئەدەبیاتەوه، هەندێ نوقتە ی وای تیا یە من لە هیچ شاعیریکی ترم نەبێستوه.
دوای ئەوه هەندێ مونا جاتی هەیه، سەرانسەر مەعنەویات و ئیلاهیاتە، کە ئەگەر کەسێ بە دڵ و
دەروونیکی پاک بیخوێتیتەوه لە باره گای خوادا، دەنگ ئەداتەوه و فریشتەکانی عالمی بالا
ئەبێنە هاوناڵە و هاودەنگ، لەبەر ئەوه یە کە دەستە یە ک لە ئەهلی ئیمان بۆ هەر مەرامیکی دنیا
بێ، روباعییەکی ئەویان داناوه کە ئەگەر ئەو نەدە جارە بیخوێتیتەوه خواستیان دیتە دی، ئەم
نوعە زاتانە کەوا لە پەردە ی پەنھانیدا زوھد و تەقوا و لە دواییدا ئیرشاد ئەکەن.

مەسلەک و ڕا و تەریقەتی موختەلیفەیان هەیه کە هەریەکە بەناویک ناو ئەبێت مەزھەبی ئەبو
سەعید سۆفی بوو کە لە ئەبی ئەلفەضلی کۆری حەسەنی شاگردی ئەبی نەصری سەراجی
وەرگرتوو.

ئەویش ئەچیتەوه سەر (جنید) ی بەغدادی. بەلێ ئەم نوعە پرستشە چونکە پەنھانییە و ڕیتی
راستی شەریعەتی ئیسلامیش ناشکرایە، خەلک لەو مەعنەویاتە ی (تصوف) ه ناگەن.
نەشارەزان، زۆتر بە (زندیق) یان ئەزمتێرن. تەنانەت شیخ ئەبو سەعیدیشیان بەوه ئیتھام کرد و
لای (مەحمودی غەزنەوی) شکاتیان لێ کرد، کە ئەمە لەسەر ڕێگای شەرع ناڕوا و ئەمیش
گواہ بە ئەبو عەلی ئیبن سینای وتوو کافرە و ئیبن سیناش بەو روباعییە مەشھورە جوابی
داوەتەوه، کە لە ئەدەبیاتی فرسدا شیوێ (رباعی) چوار خشتەکی زۆر پەسەندە، لە رباعیاتیشدا
دوو زات لە پیش هەموو شاعیرەکانەوهن. شیخ ئەبو سەعید و عومەر خەيام. ئەوروپایی زۆرتریان
ئەدیەکانی ئینگلیز روباعیاتی خەيامیان لەلا پەسەندترە. کە بەهەموو زبانی تەرجمە کراوه،
بەلام لە عالمی ئیسلامدا دیارە شیخ ئەبو سەعید پێشترە و قیاسی لەگەڵ خەيامدا ناکرێ. ئەم
بەهەموو مەعنا یە کەوه پیاوی خوا و پیری تەریقەت بوو. چوارده سال بەجەزە ی (فنا فی الله) وه
لە دەشت و بیابانی خاوراندا بەناڵە ی مەحەبەتی ئیلاهییه وه سەحرانە وهرد بوو و بەگژوگیا ژیاوه.
روباعیاتەکانی هەموو فیوضاتی عەشقی خوی تیا یە و الحاصل ئەم نوعە اعاضمە وهک
(فارابی) و (ابن سینا) و (شیخ ئەبو سەعید) فەلسەفە و تصوفیان لە شەرقدای هێناوه تە
مەیدان. کە عەوام لە کەنهی ناگا و حەزەرەتی مەولانا خالیدی خۆمان کە (مجدد) ی تەریقەتی
نەقشبەندییە، ئەفەرموی: هەر تەریقە یە تار و پۆکە ی نەچیتەوه سەر شەریعەت ئیلحادە. بۆیە
ئیمە کە خوا و هیممەتی مشایخان فرسەتی داین دیوانی مەولەوی و مەولانا خالیدمان کردوو
بەکوردی ئەمانەوێ روباعیاتی شیخ سەعیدی ئەبوخلەیریش بکەین بەکوردی. روباعیاتی خەيام
زۆر کەس بەهەموو زبانی تەرجمەیان کردوو. تەنانەت شیخ ئەحمەدی شیخ سەلام لە پیشدا و
شیخ سەلام لە پاشدا کردوو یانە بەکوردی بەلام ئەم روباعیاتی شیخ ئەبو سەعیدە نەکراوه.

۸

دەنکی گەفی کەست کە لە گەردندا بێ
قەسرت لە بەهەشتا کە لەکردندا بێ
ئەو قەسرە ئەرووخت بەپەلێ (حق الناس)
زۆردار ئەبێ بەختی لە سەر و بندا بێ

۹

بە فەقر و بەلا کە هاوئشینت کردم
بێ خزم و کەس و کار و قەرینت کردم
فەرمووت ئەمە جێی ئەوه یە خۆشم ئەوێ
چاکەم چییە؟! وا گەردەنشینت کردم

(۱) ژین ژمارە ۸۷۸ ی سالی ۱۹۴۷

چوارینە یە ک لە فارسییەوه

پیرەمێرد ئەم چوارینە و گەلێ شیعیی لەو بابەتە ی ناو ناوه (شیعیی کۆنی عاشقانه)،
سەرچاوه ی ئەم چوارینە یە و ناوی شاعیرە کە ی نەنووسیوه، تەنها وه ی گێڕاوه تە سەر کوردی:
«ئەگەر بێ ئاهێ هەلکێشم وه کو بەرگی گەلا پێزان (۱)
لە سینەم دەردەهێنێ پارچە پارچە ی جەرگی سووتاوم
ئەو ند پێ ترس و بیمە تەهله کە ی وای تیا یە کووچە ی عەشق
کە مەرگیش ناوێری ڕوو بکاتە عاشق، بۆیە وا ماوم!»

(۱) ژین ژمارە ۸۹۵ - سالی ۱۹۴۷

پیرەمێرد و چوارینەکانی (شیخ سەعید ئەبوخلەیر)

پیرەمێرد لە سالی ۱۹۴۸ د، شەست و پێنج چوارینە ی شاعیری سۆفی (شیخ سەعید
ئەبوخلەیر) ی لە فارسییە وه وەرگێڕاوه تە سەر کوردی. هەر چوارینیک، دەقە کە ی و بەرامبەری
وەرگێڕانە کە ی، نووسیوه. هەر وه ها پێشەکییەکی جوانی بۆ ناسین و بەرهەمی ئەم شاعیرە سۆفییه
نووسیوه. لەم دیوانەدا ئەو پێشەکییە و دەقی شیعرەکان و وەرگێڕانەکانی پیرەمێرد دەخەینە پیش
چاوی خوێنەران:

١

شب خیز، که عاشقان به شب راز کنند
گردد درو بام دوست پرواز کنند
هر جا که دری هست به شب در بندند
الا در دوست را که شب باز کنند

١

شه و ههسته، که شه و نیازی عاشق پازه
پوچی له دهه ری دۆست به هه وای په روازه
شه و، داده خری دهه کی هه موو جیگای
ده روازه ی دۆسته وا به شه و ده روازه

٢

هنگام سپیده دم فروس سحری
دانی که چرا همی کند نوحه گری
یعنی که نمایاند در آیه ئی صبح
کز عومهر شپی گذشت و تو بی خبری

٢

پووناکی به یانی که له شیری سهه ری!
زانپوته که بۆج ئه کا نوحه که ری!
یه عنی که له ئاوینه ی پوژا دیویه
عومرت شه و یکی تیپه ری تو بێ خه به ری!

٣

ای آنکه برانده ئی حاجات توئی
هم قاضی و هم کان مهمات توئی
من راز دل خویش چه گویم باتو
چون عالم سرّ والخفیات توئی

٣

ئه ی خوایه، به جیهینه ری حاجات هه ر تو ی
هه م قازی و ریکه خه ری مهمات هه ر تو ی
پیتی ناو ی، من رازی دلی خو م لای تو بلی م
هیچ کاریکی شارراوه نییه لات، هه ر تو ی

٤

ای جمله ئی بیکسان عالم را کس
یک جو کرمات تمام عالم را بس
من بیکسم و تو بیکسانرا یاری
یارب تو به فریاد من بیکس رس

٤

ئه ی بۆ هه موو بیکه سانی عالم تو ی که س
که متر که رهمت بۆ هه موو مه خلوقت به س
من بیکه سم و که سی هه موو بیکه س تو ی
مه م نیره وه لای که سی تر ئه ی فریاد په س

٥

ما بامی و مستی سر تقوی داریم
دنیا طلبیم و میل عقبی داریم
کی دنیا و دین هردو به هم جمع شوند
این است که نه دین و نه دنیا داریم

٥

ئیمه که به مهستی مه یلی ته قوامانه
دنیا ئه گرین و هه ولی عوقه بامانه
چۆن پیکه وه؟! دینه دهس دنیا و دین
به و دوو دلاییه، نه دین، نه دنیا مانه

٦

ای در صفت و ذات تو حیران که و مه
از هردو جهان خدمت درگاه تو به
علت توستانی شفاهم تو دهی
یارب تو به لطف خویش یستان و بده

٦

حهیرانی سیفات و ذاتی تون ورد و درشت
لام خوشتره خزمهت له دنیا و له بههشت
تو دهرده نه دهی و دهوا و شفایش لای تو به
دهرد لابه بده شفا و زهنی به پرشت

٧

ای خالق ذوالجلال و ای بارخدای
تا چند روم دریده در و جای به جای
یا خانهئی امید مرا در دریند
یا قفل مهمات مرا در بگشای

٧

ئهی خوابیه که کردگار و فرمانداری
تاکه ی بگه ریم بهنانی خزمهتکاری
یا دهرکی ئه م ئومیده له سهر من داخه
یا بۆم بکه رهوه قاپیه که ی رسکاری

٨

مازار دلی راکه تو جاننش باشی
معشوقه ی پیدای و نهانش باشی
زان من ترسم که از دل آزاری تو
دل خون شود و تو در میانش باشی

٨

نازاری مه ده، ئه و دله تو، گیانی بی
مه عشو و قه ی ئاشکرا و په نهانی بی
ترسم له وه بیه ئه و دله نازاری نه دهی
خوینا و بی نه زبیبی که تو میوانی بی

٩

سیما بی شد هوا و زنکاری دشت
ایدوست بیا و بگذر از هرچه گذشت
گر میل و وفاداری اینک دل و جان
ور عزم جفاداری اینک سر و طشت

٩

زیبینه ههوا و پهنگی زهنگاره دهشت
دۆستم و ده به بلتین گوزه شته که گوزه شت
گهر بیت و وهفادار بی ئه وه گیان و دل
خۆ بیت و جهفاکار بی ئه وه بیشه سهر و تهشت

١٠

راه تو بهر قدم که پویند خوش است
وصل تو بهر سبب که خویند خوش است
روی تو بهر دیده که بینند خوش است
نام تو بهر زبانی که گویند خوش است

١٠

پتی تو چه به سهر بی، چه به پی بی خوشه
وهسلت سه به بی بی و به جی بی خوشه
پرووت دهرکه وئ ههر چۆنی بی نووری چاوه
ناوت ببریت و گویتی لی بی خوشه

۱۱

غمناکم و از کوی تو باغم نروم
جز شاد و امیدوار و خزم نروم
در درگه هم چو تو کریمی هرگز
نومید کس نرفت و من هم نروم

۱۱

دلته نگم و هاتووم به دلته نگ ناڤۆم
لای تۆوه دلم خوش نه بیی دهنگ ناڤۆم
دهرگای که رهمت که ناهومیدی نابیی
دلخوش نه بيم و نه یکه مه ئاههنگ ناڤۆم

۱۲

با من بك حاجتي و روحي بيديك
اعرضت من الخلق واقبلت اليك
مالي عمل صالح استظهر به
قد جئتك واجباً توكلت عليك

۱۲

ئهی ئه و که سه ی کاروبار و گیانتم به ده سه
لام داوه له خه لک و رووم له تۆ کردووه به سه
هیچ کرده و ده یه کم نییه پشت ئه ستوور بيم
هاتوومه ته وه کولم فه ریاد ره سه

۱۳

من بی تو قرار نتوانم کرد
از درگه تو قرار نتوانم کرد
گر برتن من زبان شود هر موئی
یک شکر تو از هزار نتوانم کرد

۱۳

بی راز و نیازی تو دلم ناگرئی قهرار
سه برم نییه بی سوودیشه تۆران و فرار
ئه گهر بیته و هه موو مووی به ده نم بی به زیان
ناژمیترئی سوپاس یه کیکی له هه زار

۱۴

ای انکه بحال دل نالان دانی
ازار و غم شکسته بالان دانی
گر خوانمت از سینه ئی سوزان شنوی
در دم نزنم زبان لالان دانی

۱۴

ئهی خوا یه خه بهر ده ری دلی نالانی
ته سکینی خه می دهروونی که م حالانی
بانگت بکه می به سۆزه وه گویت لییه
ده نگیش نه که م ناشنای زبان لالانی

۱۵

سرتا سردشت خاوران سنگی نیست
کز خون دل و دیده بران رنگی نیست
در هیچ زمین و هیچ فرسنگی نیست
کز دست غمت نشسته دلتنگی نیست

۱۵

نابینی له ده شتی خاوه ردا به ردی
بی خوینی دل و هه ناسه سه ردی
هه ر بسته زه مینی که گیای لی ده ردی
تیا که وتووه له داخی تۆ دهروون پر ده ردی

١٦

جانم به لب از لب خموش تورسید
وز لعل خموش باده نوش تورسید
گوش تو شنیده ام که دردی دارد
درد دل من مگر به گوش تورسید

١٦

گیان گه یوده ته سهر لیو له له بی خاموشت
ئه و له علی خه موژی مهستی سه هبا نوشت
بیستومه که خوا نه خواسته گویت ئیشاوه
دهردی دلی من مه گهر گه یشته گوشت

١٧

ای سر تو در سینه ئی هر محرم راز
پیوسته در رحمت تو بربرهمه باز
هرکس که بدرگاه تو آید به نیاز
محروم زدرگاه توکی گردد باز

١٧

سپت له دهروونی مه حره مانی رازه
دهروازه ی ره حمهت شه و و پوژ وازه
هه رچی که له ده رگات به نیاز و نازه
وا دیاره که نائومید نییه مومتازه

١٨

گر من گنه جمله جهان کردستم
لطف تو امید است که گیرد دستم
گفتی که بوفت عجر دستت گیرم
عاجز تراز این مخواه کاکنون هستم

١٨

من، هه رچی گونا هه یه له ئه ستۆم باره
هیوام به وه یه مه رحه مه تی تۆم یاره
فه رمووته له ته نگانه دا ده ست ئه گرم
زیاتر له مه مه مه یله وه دوایی کاره

١٩

افعال بدم زخلق پنهان میکن
دشواری دهر پیشم اسان میکن
امروز خوشم بدار فردا انجا
انچه از کرم تو اید احسان میکن

١٩

ئه خلاق ی به دم له چاوی خه لک په نهان که
کاری که گران و سه خته بۆم ئاسان که
ئه مپۆ له جیهان با به خوژی بیبه مه سهر
باقی که ره مم سبه یینی پی ئی حسان که

٢٠

ای آنکه به کنهت ترسد ادراکی
کونین به پیش کرم خاشاکی
از روی کرم اگر ببخشی همه را
بخشنده بود لطف تو مشتی خاکی

٢٠

ئه ی خوایه که تیت نه گه ییوه هیچ ئیدراکی
نیسه بهت به سه خات هه ردو جهان پیتاکی
گهر بیت و هه مووی بهه خشی به که ره م
بئ قه دره لات هه ره کو مستی خاکی

٢١

یارب به کـرم برمن درویش نگر
برحال من خسته ئی دلریش نگر
هرچند نیم لایق بخشایش تو
بر من منگر برکرم خویش نگر

٢١

خوایه به که ره سهری منی درویش که
په حمی به منی ناره تی دلریش که
هر چنده که شایسته ی به خشیت نیم
مه روانه من گه وره یی خوت درویش که

٢٢

غازی زپی شهادت اندر تک و پوست
غافل که شهید عشق فاضلتر از دوست
در روز قیامت این به اوکی ماند
این کشته ئی دشمن است و کشته ئی دوست

٢٢

غازی به هیوای شهیدی که وتهک و دهو
نازانی شهیدی عهش گه لی پیشتره لهو
ئهو کوشته ی دوژمنه ، برینی دیاره
خوشبه خته ، به دهستی دۆستی کوژراوه ئهو

٢٣

ای انکه دوا ی درد مندان دانی
درمان و علاج مستمندان دانی
من شرح دل خویش چه اظهار کنم
نا گفته دوصد هزار چندان دانی

٢٣

ئه ی تو که دهوای ده ده داران زانی
دهرمان و عیلاجی بی قه راران زانی
پیتی ناوی که من رازی دلم ئیزه ارکه م
من نه یشیلیم تو دهردی هه ژاران زانی

٢٤

من کیستم آتش بدل افروخته ئی
برخر من عشق چشم خود دوخته ئی
در راه وفا چو سنگ و آتش گزدم
شاید که رسم به صحبت سوخته ئی

٢٤

من کیم له دلا ، ئاگری هه لگیرساوی
بو خزمه تی عهش چاو له پیدا ماوی
بو ئاگری وهفا خۆم ئه که مه ئه ستی و بهرد
به لکو بگه مه سوحبه تی دلسووتاوی

٢٥

یارب ز دوکون بی نیازم گردان
از افسر فقر سرفرازم گردان
در راه طلب محرم رازم گردان
راهی که نه سوی توست بازم گردان

٢٥

خوایه له دوو لاوه بی نیازیم بدهری
تاجیکی له فقری سه رفرازیم بدهری
لای تو به هیوام مه حره می پازیم بدهری
پیتی راستی نزیک و چاره سازیم بدهری

۲۶

دارم گنهی ز قطرئی باران بیش
از شرم گنه‌فکنده ام سر در پیش
آواز آمد غم‌خور ای درویش
تو در خور خود کنی و مادر خور خویش

۲۶

بارانی گوناھ، شەستە ڕەھبەتی بوو بۆم
لەش تەر، سەری سەرما و لە شەر مامل کۆم
دەنگێکی لە غەیبیەوه وتی ئە ی دەرویش
تۆ قابیلی خۆت ئەکەیت و من لایەقی خۆم

۲۷

یارب زگناه زشت خود منفـعلم
وز فعل بدو خوی بد خود خـجلم
فیضی بدلم ز عالم قدس رسان
تا محـشود خیال باطل ز دلم

۲۷

یارپه‌بی له کرده‌وی بهد شه‌رمندهم
به‌م باری گونا‌هه قورسه‌وه ده‌رمه‌ندهم
فه‌یزێ بخه‌ره د‌لم له قودسیه‌تی خو‌ت
ده‌رکا له د‌لم خه‌یاڵی چوون و چه‌ندهم

۲۸

یارب زقناعتم تو انگر گردان
وز نور یقین دلم هنور گردان
احوال من سوخته‌ئی سرگردان
بی منت مخلوق میسر گردان

۲۸

خوايه به قه ناعت له فه قيريم دهرکه
 نوورتيکی يه قينم له دلا ره هبر که
 تا دهست لهم و لهو نه گرمه وه بۆ نانی
 بۆ منه تي خه لکی کاری من مه یسه ر که

۲۹

این گنبد گبراز کجا پیدا شد
وین صورت قبر از کجا پیدا شد
خورشید مرا از چشم من کرد نهان
این لکه‌ئی ابر از کجا پیدا شد

۲۹

ئەم گومەزى گاورە لە كوێ هاتە ڤه‌ور
ئەم صورەتى قەبرە دلمى وا خستە فتور
پوژى منيان لە چاوى من پەنھان كرد
ئو هەورە ڤەشە لە كوتوڤە پەيدا بوو لە دوور

۳۰

یارب بگشا گره زکار من زار
رحمی که زخلق عاجزم در همه کار
جز درگه تونیست مرا درگاهی
محروم از این درم مکن یا غفار

۳۰

تۆ بۆم كەرەوۈ خىوايە گىرىكەى كارم
كەس كەلكى كەس ناگرى، لە خەلك بىزارم
هەرتۆم ھەى و دەرگای كەرەمى تۆ شك ئەبەم
بىروم كىرەوۈتە قاپىت بگەرە ھاوارم

۳۱

مردان خدا ز خاکدان دگرند
مرغان هوا ز آشیان دگرند
منگر تو از این چشم برایشان کایشان
فارغ ز دوکون و درمکان دگرند

۳۱

پیاوانی خودا له سه‌ر زه‌مینیکی ترن
مورغای هه‌وا له‌لانه‌ی به‌رز نه‌فرن
مه‌روانه وان به‌چاوی خه‌لک چونکو نه‌وان
باکیان له دنیا نیه، جیی تر ده‌گرن

۳۲

گردست تضرع به‌دعا بردارم
بیخ و بن کوه را زجا بردارم
لکن ز تفضلات معبود احد
(فاصبر صبراً جمیلاً) از بردارم

۳۲

گه‌ر ده‌ستی ته‌مه‌ننا به‌دوعا به‌رز که‌مه‌وه
په‌نگه‌ په‌گی کیتی به‌رز له‌سه‌ر نه‌رز که‌مه‌وه
ئه‌مما که‌ خودا ده‌ستی و یقاری دامی
(فاصبر صبراً جمیلاً) با به‌رز که‌مه‌وه

۳۳

ای ذات رفیع تونه‌جوهر نه‌عرض
فضل و کرم نیست معلل به‌عرض
هرکس که نباشد تو عوض باشی ازو
وانرا که نباشی تو کسی نیست عوض

۳۳

ئه‌ی زاتی بلندی تو نه‌جه‌وه‌هر نه‌عرض
چاکه و په‌وشت پاکه له‌کین و له‌عرض
تو هه‌ی له‌بری ته‌وه‌ی ته‌لی من هه‌یج نیم
گه‌ر تو‌ی نه‌بی بیشیی، که‌س نابیی به‌عوض

۳۴

آمد سحری ندا ز میخانه‌ی ما
کای رند خراباتی دیوانه‌ی ما
خیز که پرکنیم پیمانه‌ی می
زان پیش که پرکنند پیمانه‌ی ما

۳۴

ده‌نگیکم ته‌بیست به‌یانی لای مه‌یخانه
ئه‌یگوت وهره‌ی قه‌له‌نده‌ری دپوانه
با به‌ر له‌وه‌ی په‌یمانه‌ی ئیمه‌ پرکه‌ن
پرکه‌ین له‌مه‌ی موحیبه‌تا په‌یمانه

۳۵

ای فضلی تو خلق را هدایت کرده
مارا به‌لقای خود حمایت کرده
انعام تو عام است و سزا و کرم
با مؤمن و گبر صدعنایت کرده

۳۵

ئه‌ی فه‌زلی تو پتی هیدایه‌ته‌ بو‌گشت که‌س
(حفظت) که‌ په‌نای حیمایه‌ته‌ بو‌من به‌س
پرزق و نیعمه‌ت عامه به‌سه‌ر دنیا‌دا
بو‌مسلم و گاور که‌ره‌مت فریاد په‌س

٣٦

ای لطف تو روزو شب کند چاره‌ی من
احسان تو بیحد است دربارهی من
آندم که زند آتش شهوت شغله
فریاد ز نفس شوم امارهی من

٣٦

ئهی لوتفی تو پوژ و شهو دهکا چاره‌ی من
به‌خشنده‌یی تو بێ حه‌دده‌ی ده‌بارهی من
زۆر تیره‌ی گری ئاگری حرص و شه‌هوت
هاوار مه‌که نه‌فسی شوومی ئیماره‌ی من

٣٧

یارب، یارب کریمی و غفّاری
رحمان و رحیم، راحم و ستّاری
خواهم که ز رحمت خداوندی خود
سر گشته‌ئی خویش رامز و نگذاری

٣٧

ئهی خوایه خوایه، خوایه‌کی لی‌بوردووی
ره‌حمی دوو جیهان به‌به‌نده‌ی خو‌کردووی
پووم کردۆته تو به‌گه‌وره‌یی خو‌ت خوایه
مژده‌م بده‌ری بلی ئیمان ده‌بردووی

٣٨

سبحان الله به‌هر غمی یار توئی
سبحان الله گشایش کار توئی
سبحانه الله به‌عزت (کن فیکون)
سبحان الله غفور و غفار توئی

٣٨

ئهی پاک و مونه‌زه‌ه له‌ غه‌ما تو‌م یاری
سبحان الله گری گوشای زۆرکاری
سبحانه الله عه‌یبت ئه‌بینی و ستاری
سبحان الله له‌ گونا‌هی ئی‌مه تو‌غه‌فاری

٣٩

یک موغم ایام نداریم خوشیم
گر چاشت بود شام نداریم خوشیم
چون پخته به‌ما میرسد از مطبخ غیب
ازکسی طمع نداریم خوشیم

٣٩

باکمان له‌ خه‌می جیهان نییه دل‌خوشین
قاوه‌لتی ئه‌خو‌ین بو‌شه‌وێ داینا‌پۆشین
هه‌رچی به‌وێ له‌ مه‌ته‌خی غه‌یبه‌وه دیت
نازاده‌ی منه‌تی ده‌سنده‌ی خو‌تیشین

٤٠

در ملک وجود فرمان از تست
آرام دل بیسر و سامان از تست
مارا به‌دوای درد دل کاری نیست
درد از تو دل از تو درمان از تست

٤٠

له‌م عاله‌مه‌دا ره‌وایه‌ فەرمانی تو
هه‌رچی هه‌یه دل‌خۆشه‌ به‌سامانی تو
کارم به‌ده‌وا نییه‌ نگهبانی تو
دل، ده‌ردی له‌ تووه‌ دیت ده‌رمانی تو

٤٣

سـپـری ئەزەلی نەتۆ ئەزانیت و نەمن
 حەرفیکە ئەمەند قوولە نە سەری دیارە نەبن
 واتە ی من و تۆ ئەمەندە پیتی دیتە وتن
 تا پەردە هەلە گرن نە قسە ی تۆیە نەمن

٤٤

زاهد بووم، ترانه گویم کردی
 سردفتر بزم هرزه گویم کردی
 سجاده نشین یار قایل بودم
 بازیچه ی کودکان کریم کردی

٤٤

زاهید بووم و تو گۆرانی بیژت کردم
 که وتیوومه به زم و گیش و ویش کردم
 یاری به و یقار و پیری سەر به مال بووم
 منداڵت و رووژاند و له نویتژت کردم

٤٥

در کعبه اگر دل سوی غیراست نزا
 طاعت همه فسق، کعبه دیراست نزا
 ور دل به خدا و ساکن میکرده ای
 خوش باش که عاقبت به خیراست نزا

٤٥

دل بیت و له که عبه ی یادی غیری خوا بی
 نویتژی وه کو کفری دهیره گیرا نابی
 خو بیت و له مه یخانه له گه ل خوا ی خو ی بی
 تا کاتی دهرفهت و خیر خوا ی خو ی لابی

٤١

گر لاف زخم که یار خویش خوا نمت نهئی
 با من به و وفا و مهر نیکو است نهئی
 وین طرفه تر آنکه از برای تو به من
 خلقی همه دشمنند و تو دوست نهئی

٤١

گەر بێم و بلێم که دوستی دلدار ی نیت
 یاخو که له گه ل منا و وفا کار ی نیت
 داخی ئەوه کوشتوومی له پرووی تۆوه خه لک
 لێم دوژمن به تویش بلێم یاری نیت

٤٢

در سینه توئی و گرنه پر خون کنمش
 در دیده توئی و گرنه جیمون کنمش
 امید وصال تست جانرا ورنه
 از تن به هزار حیل به بیرون کنمش

٤٢

تۆم وای له دلا ئەگینه پر خۆینی ئەکەم
 چاو تۆ نه بین، کوێر و بی سەروشۆینی ئەکەم
 گیان بیت و به دهووری سەری تۆدا نه گه پێ
 نایگر مه وه خۆم و پر شەق و جوینی ئەکەم

٤٣

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
 این حرف معما نه تو دانی و نه من
 هست این همه حرف، گفتگوی من و تو
 چون پرده بر افتد نه تو دانی و نه من

٤٨

چه نديکه بريني دلي من ناسووره
بي هيترم و پيم خستووه مه نولي دووره
نايشارمه وه حالي خوم كهوا مه نزووره
وهك نه گريجه شيوايي من مه شهووره

٤٩

اين يار كه عهد دوستداري بشكست
ميرفت و منش گرفته دا من در دست
ميگفت كه بعد از اين به خوا بمبيني
پنداشت كه بعد از اين مرا خوا بي هست

٤٩

يار عه هدي شكاند و وتم دلم نه شكيني
داوينم نه گرت و كه وتبوومه شوتيني
لېم توند بوو، وتي مه گهر به خه و بم ببيني
پيم گوت، من و خه و، نه وه خه وه نه ببيني

٥٠

مارا خواهي همه حديث ماكن
خو، با ماكن، و زدگران، خو واكن
ما زيبائيم و يادما زيبا كن
باما، دو دله مباح و دل يكتاكن

٥٠

گهر راست نه كه ي و منت نه وي من يادكه
خووي خوت بدهره من و دلي خوت شادكه
من جوانم و كاشانه ي جوان بنيادكه
يهك دل به دلت له دوودلي نازادكه

٤٦

چون دايره ما زپوست پوشان تويم
در دايره ئي حلقه به گوشان تويم
گر بنوازي هم از خروشان تويم
ور ننوازي هم از خموشان تويم

٤٦

ئيمه وه كو دهف له پوست پوشاني توين
له و دائره دا حلقه به گوشاني توين
په نجه كه له دل كه وي، خروشاني توين
لاوانده وه نه بي خه مشاني توين

٤٧

اي از قلم وجود بر لوح عدم
تصوير كمونات راكرده رقم
از رحمت خود نامه سياهي چومرا
نوميد مكن به حرمت لوح و قلم

٤٧

نهي خامه ي ئيجادي له سهد له وحي عه دهم
هه رچي له جيهانا هه يه كردوويه ره قهم
له و خيلقه ته دا خوايه نه گهر نامه، سيا-م
بمكه به سبي، به حورمه تي له وحي و قه لهم

٤٨

ديري است كه زخم دل مانا سور است
از پاي فتاده ايم و منزل دور است
احوال خود از كسي چه پنهان دارم
چون زلف پريشاني ما مشهور است

٥١

مشهور و خفی چو گنج دقیانوسم
پیداونهان چو شعله درفانوسم
القصة درین چمن چوبید مجنون
بنالم و در ترقی معکوسم

٥١

په نهان و عه یان له گه نجی ته قیانوسم
بی ناله ئه سووتیم گری ناو فانوسم
لهم باخی جنونه بهیده مه جنونیکم
سهر شوپی غه می تهره قبی مه عکوسم

٥٢

باستر توهر سوخته رازی دارد
باراز توهر بنده نیازی دارد
ای رازق بخشنده تو نومید مکن
انرا که به درگهت نیازی دارد

٥٢

سووتاوی لیقات هه ریه که رازیکی هه یه
هه ر بهنده یه بهو رازه نیازتیکی هه یه
به خشنده که تو بی ناهومیدی ناکه ی
چونکو به هه وات سۆز و گودازیکی هه یه

٥٣

باکوی توهر کرا سروکار افتد
از مسجد و دیر و کعبه بیزار افتد
گر زلف تو در کعبه فشاندا من
اسلام به دست و پای زنار افتد

٥٣

هه رچی که له گه ل نگاه ی تو هاوچه شمه
دهیره و حه رهم و مالی خودای لا په شمه
داوین که له که عبه هه لته کینی ئیسلام
روو ناکه نه، که عبه وه، ئه زانن خه شمه

٥٤

بیگانه ئی بیگانه تو گرد ماگرد
برگرد زخلق و آشنای ماگرد
طول امل دنیای دون کوته کن
این کوچه دری ندارد ازوی واگرد

٥٤

بیگانه له بیگانه به ده ورما بگه ری
بو من به ره ئاشنا له خه لکی بگه ری
توولی ئه مه لی جیهانی دون کورت که ره وه
کو لانیکه ده رناچی، وه ره لیبی وه رگه ری

٥٥

مائیم که فیل برنتا بدلت ما
برعدهش برین برند هرشب کت ما
گر مورچه در اید انور خط ما
ان مورچه شیر گردد از هیبت ما

٥٥

فیل هیزی نییه هه لگری که رت و له تی من
شه و عه رشی به رینه شوین و ماوا و په تی من
میرووله که که وته ژئیر په ناهو خه تی من
ئه و میرووله شیر له گه ل هه بیبه تی من

٥٨

ئەو رۆژە کە ئاگری مەحەبەت دەرکەوت
عاشق بەنیگای دلەری عەشقی بەرکەوت
جلوێ روخی دۆستە ئەم ئاگرە وای رێکەوت
پەروانە چرای دی، تا نەسووتا نەسەرەوت

٥٩

ای نیکی نکرده و بدیهەا کردە
وانگاہ خلائ خود تمنا کردە
بر عفو من توبە کە هرگز بنود
ناگرده چو کردە، کردە چون نا کردە

٥٩

ئەو پیاوی خراپ لە چاکە هیچ نادانی
هەر وای بەنیازی بەخششی یەزدانی
باوەر مەکە، عەفویە کە تۆ نایزانی
خوا هەر هەقی خۆی ئەبەخشێ نەک ئینسانی

٦٠

یارب بەمەحمەد و علی و زهرا
یارب بەحسین و حسن و آل عبا
از لطف برار حاجتم در دو سرا
بی مـثـت خلق یا علی الاعلی

٦٠

خوایه بەمەحمەد و علی و زهرا
یارەب بەحسین و حسن و ئالی عەبا
بۆم سووک و ڕەواکە کاروباری دوسرا
بێ مننەت بێگانە خودای عوقدە گوشا

٥٦

بی پاد سران دشت خون اشامی
مردند به حسرت غم و ناکامی
محنت ز دگان وادی عشق نزا
هجران کشد و اجل برد بدنای

٥٦

بێ پێ و سەرەکانی دەشتی بێ ئارامی
مردن بەسزای دووریە و ناکامی
مەحەبەت زەدەکانی وێڵی دەشتی عەشقت
کوشتە ی غەمی تۆن و بۆ ئەجەل بەدناوی

٥٧

ای بر امدیت تو شاهد همه ذات
تشکیک مشکک نکند نعت صفات
ذات تو در اندمی که اید به صفت
هم ذات ترا ذات تو باشد مـرآت

٥٧

تەنهایییە کەت بەزاتت باوەر دینی
شوبهه ی ئەوی نەتناسی ئەسەر نانۆینی
بۆ ئەو کەسە وای لە دووی سفاتت ئەگەر ئێ
ئاوینە ی زاتی خۆتە زات ئەنۆینی

٥٨

انروز که آتش محبت افروخت
عاشق روش عشق ز محبوب آسوخ
از جانب دوست سر زد این سوزوگداز
تا، در نگرفت شمع، پروانه نەسوخت

٦١

گرهر سحرى باتو همیگویم راز
در حضرت تو همین کنم عرض نیاز
بی منت بندگان ای بنده نواز
کار من سرگشته‌ئی بیچاره بساز

٦١

بۆم بلوێ به‌یانیان له ته‌ک تۆدا راز
ته‌نها ئه‌مه‌یه که له‌خزمه‌تا عه‌رزى نیاز
بی منه‌تى بنده‌کانت ئه‌ی بنده نه‌واز
بی چاره‌م و کارم به‌که‌رده‌م خۆت بده ساز

٦٢

سریست زسنگ خاوران دانه‌یی لال
چون دانه‌یی اشک عاشقان درمه و سال
بنمود جلال دوست ازپرده جمال
چون صورت حال من شدش صورت حال

٦٢

سرپیکه که به‌دری خاوه‌ران له‌علی ئال
ئه‌نوێنی له‌ره‌نگی ئه‌شکی عه‌شق مانگ و سال
کاتی که جه‌مالی دۆست له‌روو‌پۆشی جه‌لال
ده‌رکه‌وت بووه‌ حالی من سووره‌تی جه‌مال

٦٣

ای آنکه منزهی و بی هم تائی
کسرا بنود ملک بدین زیبائی
خلقان همه خفته اند و در رابسته
یارب تو در رزق به‌من بگشائی

٦٣

ئه‌ی داوه‌ری ته‌نه‌یایی و بی هاوتایی
بۆ که‌س نه‌لواوه‌ مولکی وا تا دوايي
خه‌لکی هه‌موو نووستوون به‌خه‌به‌ر تۆ ماوی
لێم ببیسه‌ دو‌عا به‌خه‌لوه‌تی ته‌نه‌یایی

٦٤

رفتم به‌کلیسه‌های ترسا و یهود
ترسا و یهود را همه رو به‌سوی تو بود
اندربی عشق تو به‌میخانه شدم
تسبیح ملک زمزمه‌ی عشق تو بود

٦٤

رێم که‌وته که‌نیشته و کلێسه‌ی گاور و جوو
ته‌سبیح و سجوودی هه‌ردوو لا بۆ تۆ بوو
بۆ تۆ ده‌گه‌رام که‌ چوومه‌ ناو مه‌یخانه
نه‌عه‌دی دلێ مه‌ست له‌لام بووه (الا هو)

٦٥

روزی که چراغ عشق خاموش شود
در بستر مرگ عقل مدهوش شود
با بیدر دان مکن خدایا حشرم
ترسم که محبتم فراموش شود

٦٥

ئه‌و رۆژه‌ چرای ژیانم ئه‌کوژینه‌وه
دوو‌باره به‌عومری نوێوه ئه‌مژینه‌یه‌وه
بۆ هه‌شر و حساب مه‌مخه‌ره‌ ناو بی دهردان
نه‌ک تۆم به‌فه‌رامۆشیه‌وه لی بسینه‌یه‌وه

چهند تێبینیه ک له سهر ئهم چوارینه

- ۱- چوارینهی (۳۳) سهبک و دارشتنی له هی شیخ سعید ناکات.
- ۲- چوارینهی (۵۷، ۵۴) له وه ناچی شیخ سعید ابوالخیر بیت ههروه ها چوارینهی (۵۹).
- ۳- چوارینهی (۶۰) له شیخ شاعیریکی شیعه دهچیت.
- ۴- چوارینهی (۳۴) یه کێکه له چوارینه کانی خه یام و تیکه ل به چوارینهی شیخ بووه.

پێنج خشته کی سالم له سهر شیخ مهولانا خالد و وه رگێپراوه کی پیره مێرد

پیره مێرد سی جار ئهم شیخه کی وه رگێپراوه و بلاوی کردۆته وه و هه ر سی جاره که له دهقه که ی گۆپیه. یا بهیتی لایه دووه یا لیتی زباد کردوه!

جاری یه که م دهقی شیخه کی وه رگێپراوه و یه ک بهیتی خۆی بۆ زیاد کردوه. له شه ش بهیته وه کردویه به هه وت. به لام پێشه کییه کی کورتی بۆ نووسیوه و باسی ئه وه بهیته کی خۆی دهکات. به م جۆره: «ئێمه فه یز و به هره یه کی وامان له روحی مه وله ی وه رگرت، توانیمان پایه یه ک زۆتر سه ر بکه وینه ئاسۆی پرشنگی روحی مهولانا خالید. خوا یار بێ دیوانه کی ئه ویش وه رگێپره سه ر کوردی. ئهم ئاره زووی منه له مه عنه ویا تی ئهم رۆحه خالیده یه، و ئه مجاره غه زه لێکی مه شهووری که سۆز و تاسه ی سه رچنار و به کره جو و یادی نیشتمان، نووسیمان وه ته نها یه ک شیخه تازیه که ئه ویش له رابیه تی که راتی خۆیه وه یا ته وفیق، ته وفیقی له خوا وه یه».

جاری دووه م پێنج خشته کییه کی سالمی له سهر شیخه کی مهولانا بلاو کردۆته وه به لام ئه مجاره له شه ش پارچه ی پێنج خشته کییه که وه بووه پێنج. و اتا پیره مێرد پێنج خشته کی شه شه می نه نووسیوه، یا خود بلێن وه رنه گێپراوه که نازناوی سالم و هه م مهولانا شی تیا دا یه. جگه له وه ی ده ستکاری شیوه و نووسینی کوردیه کی سالمی کردوه. له نووسینی کوردی (شیخه ی کوردی ئه وه سه رده مه ی سالم) وه هینا ویه ته سه ر کوردی سالانی چله کانی ئهم چه ره!!.

جاری سییه م به وه ده ستکاریانه شه وه، له شیخه که نه گه رپراوه و پێنج خشته کییه کی خۆی هاویشتۆته ناو پێنج خشته کییه کی (سالم) وه. وه بۆته هه وت به ند!!.

لێره دا هه ر سی وه رگێپراوه کی پیره مێرد بلاو ده که یه وه، ههروه ها دهقی پێنج خشته کییه کی سالم (وه ک خۆی بێ ده ستکاری) ده خه یه پێش چاوی خۆیه نه ران له ته ک دهقی شیخه کی مهولانا دا هه تا پێنج ده قمان له به ر ده ستتا هه بیت و بتوانن به راوردیان بکه ین و جیا وازه کا مان بۆ ده رکه ویت.

دهقی شیخه کی مهولانا:

موسم عید است وها نومیید از دیدار یار
عالمی در عیش و نوش و مادو چشم اشکبار
هرکسی با یار درگشت و گلستان است و من
ز اشک سرخم شدکنار از داغ هجران لاله زار
جان نثار مقدم جانان نکرده دم بدم
چیست بهره از تفرجهای تخت جان نثار^(۱)
بی نوا و دل پر از خار و غریب و درد مند
دست بردل، سر برزانو، چشم درره، دل فگار
سینه، سوزان، دل فروزان، کوچه کوچه، در بدر
کس مبادا همچو من آواره از یار و دیار
(بکره جویی) شد زهر چشم روان از خون دل
عاقبت کردم دوا، داغ فراق سرچنار
(خالدا) گر نیستی دیوانه و صحرا نورد
تو کجا و کابل و غزنین و خاک قندهار

(۱) ئهم بهیته له تهخمیسه کی (سالم) دا نه نوو سرا بوو. به لام له دیوانی مهولانا خالیدی یادی مهردانی مهلا عه بدولکه ری موده پسدا نوو سرا بوو. ماموستا عبدالقادی دهباغی ده لیت ئه وه بهیته به شیخه مهولانا نازانم! وه رگێپراوی یه که می پیره مێرد:

جهژنه من واهومیید و بی بهشی دیداری یار
خه لکی خورپه م، من به خورپه م، ناو له چاوم دیته خوار
گشت له گه شتی ده شته داوین پر گولاله ی ئال و من
ئه شکی سووری داخی دووری دهووری کردمه لاله زار
بێ نه وا و دل له خه م که یل و غه رب و بێ نسب
ده ست له سه ر دل سه ر له ئه ژنۆ چا و له رینگا پر سیار
دل سووتا و جه رگ براو، کۆلان به کۆلان ده ربه ده ر
که س به ده ردی من نه چی دوور که وته بی یار و دیار
خوینی دل واهات به چاوما بوو به جوگه ی به کره جو
هه ردوو سه رچاوه ی چه میکن کردمه تاسه ی سه رچنار
باوه مرده ی (باوه مرده) م ئال بوو لاغی چاوه که م
خۆزگه ئه مدی پیم بلین و (باوه گیلدی) گه یبه شار^(۱)

نهو نهیهالی شادمانیم با، نهکا (با) ریشه‌که
گشت له گه‌شتی ده‌شته داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئه‌شکی سووری داخی دووری کردمه لاله‌زار

۳

لهو ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی دووریا خستوویمه به‌ند
نه‌بووه ئارام به‌ئانی قه‌ت له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتوویمه واوه‌یلا به‌ئاوازی بۆله‌ند
بێ نه‌وا و دل پر له غه‌م که‌یل و غه‌ریب و ده‌رده‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

۴

ئه‌م جیهانه جهنه‌ته بۆ هه‌ر که‌سی و بۆ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چو له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له موده‌ی عومری خۆمدا هه‌فته‌یه نه‌مدی هه‌زه‌ر
دل سووتاو و جه‌رگ براو کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی دوورکه‌وته‌ی یار و دیار

۵

چهند به‌سۆزه ئه‌ی دله‌ی سووتاو کزه و هاواری تۆ
دیده! ئه‌ی تۆ ئه‌م هه‌موو ئاوه‌ی که‌ کردووته به‌جۆ
ئاوی زه‌لم و تانجه‌ه‌رۆ وشکن له چاوتا بێ درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌جۆگه‌ی به‌که‌ره‌جۆ
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میکن!! کردمه تاسه‌ی سه‌رچنار

وه‌رگیرانی سییه‌می پیره‌مێرد به‌ده‌ستکارییه‌وه: (۱)

دل له میحنه‌ت که‌یله، پێم که‌ن به‌لکو، زوو ده‌رچم، له‌شار
ئه‌مپۆ رۆژێکه له جه‌معی مه‌ردومان بگرم که‌نار
ده‌سته‌ئه‌ژنۆ دانیشم، بۆ حالی خۆم بگرم به‌زار
رۆژی جه‌ژنه و من که‌ساس و بێ به‌شی دیداری یار
خه‌لکی خوێردم، من به‌خوێردم ئاو له چاوم دیته‌ خوار

ئه‌ی ره‌فیقان، بینه فریام، چاری ئه‌م بێچاره‌ که‌ن
نوقمی لیته‌ی ده‌ردی دووریم، تیتی چه‌قیم سه‌ر تا به‌ده‌ن
نه‌و نه‌الی شادمانیم با نه‌کا، با، ریشه‌که‌ن
گشت له گه‌شتی ده‌شته، داوین پر گولاله‌ی ئال و من
ئه‌شکی سووری داخی دووری، ده‌وری کردمه لاله‌زار

لهو ده‌مه‌ی ده‌وران له داوی میحنه‌تا خستوویمه به‌ند
نه‌بووه ئارام و سه‌ره‌وتم هیچ له ئافات و گه‌زه‌ند
رۆژ و شه‌و که‌وتوویمه واوه‌یلا به‌ئاوازی بۆله‌ند
بێ نه‌وا و دل له غه‌م که‌یل و غه‌ریب و موسته‌مه‌ند
ده‌ست له‌سه‌ر دل، سه‌رله‌ئه‌ژنۆ چاو له ریگه‌ی پرسیار

ئه‌م جیهانه، جهنه‌ته، بۆ هه‌ر که‌س و بۆ من سه‌قه‌ر
عومری شیرینم به‌تالی چو، له‌به‌ر ئه‌رکی سه‌فه‌ر
قه‌ت له موده‌ی عومری خۆما، هه‌فته‌یه‌ک نه‌مدی (حضر)
دل سووتاو و جه‌رگ براو، کۆلان به‌کۆلان ده‌ربه‌ده‌ر
که‌س به‌ده‌ردی من نه‌چی، دوورکه‌وته‌ی بێ یار و دیار

چهند به‌سۆزه، ئه‌ی دله‌ی سووتاو، کزه و هاواری تۆ
دیده! ئه‌ی تۆ؟! ئه‌م هه‌موو ئاوه، که‌ کردووته به‌جۆ (۲)
ئاوی زه‌لم و تانجه‌ه‌رۆ، وشکن له چاوتا بێ درۆ
خوینی دل واهات به‌چاوما بوو به‌جۆگه‌ی به‌که‌ره‌جۆ
هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی چه‌میکن، کردمه تاسه‌ی سه‌رچنار

(شیوه سوور) ه ئه‌شکی دیدم، په‌یره‌وی لافاو ئه‌که‌م
شه‌و بۆلێسه‌م به‌رزه وینه‌ی، باوه‌گورگور ناو ئه‌که‌م
ده‌ست شکسته‌م بۆیه مه‌یلی (مومیا) ی دی خاو ئه‌که‌م
باوه‌م‌رده‌ی باوه‌م‌رده‌م (ئالب‌ولاخ) ه چاوه‌که‌م
خۆزگه ئه‌مبیه‌ست پێم بۆلێن (وا باوه‌گلدی) گه‌بیه‌ شار

لێ وەرگرتوو، بەیتەکه ئەمەیه:

«چوب را آب فرو نمی برد دانی چیست؟!»

شەرم دارد کە فەرو برد پرور دەئی خویش!

هەروەها (مەولانا خالیدی نەقشبەندی) بەیتێکی هەیه، لەو بابەتی پەند و حیکمەتە کە دەلیت:

«گـویند چوب زاب بود پرورش پذیر

اورا ازان فـرو نـبرد آب خـوشگوار» (١)

«ئاو دار لەسەر سەر ئەگرێ نوقوم نابێ بۆ ئەوەی

پەروەردەبێتی، نوقمی بکا، بۆی دەبێ بە عار» (٢)

لێره دا شیعرە وەرگێڕاوە کە دەنوسین، هەتا لە داها تودا، لە لایە کەو، دەقە فارسییە کە سەر هەڵدەدات!!

نابێ ئەوە شەمان لە یاد بچیت کە مامۆستا محەممەد رەسول هاوار لە لاپەرە (٧٣) ی دیوانی پیرەمێردا ئاماژەی بۆ ئەم دەقی فارسی شیعرە و وەرگرتەنی پیرەمێرد کردووە و نووسیویە «ئەم هەلبەستە زۆر بەرزە پیرەمێرد بیروباوەری هەندێ لە دێرەکانی لە هەلبەستێکی فارسییە وە وەرگرتوو».

«ئەبێ بەخشندە مل کەچ کا، لە راستی مووچەخۆری خۆی

سوراحی، بۆ پیالە، سەر فرۆ دینێ، کە تیکا بۆی (٣)

کە ئاوداری لەسەر سەر، گرتوو، ئەزانی چی تیا یە (٤)

لە لای نەنگە کە پەروەردە نوقم کا گەورەیی وایە

لقی شوێی درەخت میوێ ئەخۆن بێ ئەرکی بەرد و دار

پەلێ بەرد بۆ پەلی بەرزە، لەقەیشە بۆ لقی بەردار (٥)

لە دەردی دووریا، بێزار و بێزاراوم، ئەمەند زارم (٦)

ئەجەل دێ بکوژێ، نامناسی، چی بکەم، نامرم ماوم

لەبەر ناشووبی خێلەم، هیچ شەوێ خەو نایەتە چاوم

خەوی ناخۆش ئەبینم، بەم پەرتیشان خاویە، خام

ئومێدی سەر لەسەر دەرکەن، ئەوانە ی راست و پروناکن

قەلەم، هەر سەر قەلەم، مۆم بۆ مقەست، هەر بۆ ئەویش چاکن

ئەلێن مورغی سلیمان ئاو لە ژێر خاکا ئەبینێ ئەو

منیش حەوت سائە ئێ دوور بێ، بەچاوی دل ئەبینم ئەو

کەس نەبێ (سالم) لە دنیا دا، وەکو من تووشی دەرد
دوو رەفیقی غوربەتن، رۆژی سیاھ و رەنگی زەرد
شیعەری مەولانا دەخوینم، هەڵدەکیشم ئاهی سەرد
پێم بلێ (خالد) ئەگەر تۆ، شیت نەبی و سەحرانە وەرد
تۆ لە کوێ و غەزەین و کابل، خاکی هیند و قەندەهار؟!

(١) دەنگی گیتی تازە بەرگی ٢٦ لاپەرە ١٨٣.

(٢) بە جۆ: بە جۆگەلە، بە چەم.

بە زولفم وت

لە فارسییە وە (١):

بە زولفم وت لە بەرچی روو رەشی؟! گرژ بوو وتی چیبکەم
هەمیشە وام لەبەر رۆژا، بە ئاهی خەلکی گیاروم
بە دەوری دیدەما پەرژینی برژانگ پاسەوانیکە
ئێتر ئەو پتی نییە راو کا و خەویش ناییتە ناو چاوم

(١) پیرەمێرد ناوی شاعیرە کە ی نەنووسیوە و مامۆستا هاواریش لە کتێبە کەیدا تەنها ئەوەندە نووسیوە (ئەم دوو دێرە لە شیعرێکی فارسییە وە وەرگرتوو).

پیرەمێرد و وەلامیک بۆ شیخ محەممودی نەمر

لە سەرەتای ئەم دیوانە دا شیعرێ (لە گوێم دێ دەنگی لای لایە و تەن) مان نووسی، کە لە کاتی خۆدا پیرەمێرد سەبارەت بە هەندێ رەخنە و گەلەبی خۆی بۆ شیخی مەزنی نووسیویو. دواایش بۆ دلدانەوێ شیخ و روونکردنەوێ هەقیقەتی مەبەست و خواستی شیعرە کە ی، ئەم شیعرە (ئەبێ بەخشندە) بۆ شیخ دەنووسیت. شیعرێ گەلەبییە کە زادە ی بیر و قەلەمی پیرەمێرد خۆبەتی، بەلام داوای بەخشین و راست کردنەوێ کە، کە بە یەکیەک لە شیعرە پر لە وردەکاری و حیکمەتەکانی پیرەمێرد دادەنرێت لە راستیدا وەرگێراوی شیعرێکی فارسییە و پیرەمێرد وەک زۆر شیعرێ وەرگێراوی کە، هەندێ بەیت یاخود واتای خۆی تیا دا بە کار هێناوە، شیعرە فارسییە کە مان نەدۆزیوە، گەلێ هەولمان دا، هەندێ کەس دەیان توانی ئەو دەقە مان وە دەست بخەن، بەلام نازانم بۆ بە دەنگمانەوێ نەهاتن!! سەبارەت بەو شیعرە دوو بەیتی فارسیمان بە دەستەوێ. یەکیکیان بەیتی ناو دەقی ئەو شیعرە فارسییە کە پیرەمێرد شیعرە کوردیە کە ی

چرا پروناکی بۆ ژێر خۆی نییه رهحمهت له بابی با
ئهوی پروناکی کهچ بینایه، گۆره رهنجی با بیبا
به جووت پهروانه و ماسی که دلدادهی چرا و گۆلن
نزیکی ئەم سووتینی، له دووری ئاو ئەوان حۆلن

(۱) یادى مهردان - مهلا عهبدولکهريى مدهرس، بهشى يهكهم ل ۵۲۱

(۲) ژين ژماره ۸۴۰- سالى ۱۹۴۶

(۳) لاى م.ه. ئەم نيوه بهيته بهم جۆره نووسرابوو:

سوراحى سهر فروو دىنى له بۆ پيالە، که تىکا بۆ

(۴، ۵، ۶) ئەم نيوه بهيتانه له لاپهه ۷۳-ى ديوانى پيره ميتردى (م.ه.ه) دا جۆريكى جياوازن.

ئەمشەو

ئەم شيعره يهكيكه له شيعره بهناوبانگه كانى ناو ئەدهبياتى فارسى، پيره ميتردى كردوو به
به كوردى و له ژماره ۶۰۵ى سالى ۱۹۴۰دا بلاوى كردۆتهوه. وه پيشكهشى (نهجمه ددینی
مهلا) ى كردوو.

مامۆستا هاوار له ديوانى پيره ميتردى نه مردا نووسيوه: «له حوزه يرانى سالى ۱۹۴۵دا ئەم
شيعره ى بلاو كردۆتهوه!. نازانين مامۆستا هاوار ئەو ميژووهدى له كام سهرچاوه وەرگرتووه.
ههروهها له پهراويزى شيعره كه دا ئامازى بۆ ئەوه كردوو كه پيره ميترد ئەو شيعره ى له فارسى به
وەرگرتووه!. بهلام ناوى شاعير و سهرچاوه ى ئەم شيعره هه تا ئيستى ئاشكرى نيبه!. جگه له وه ى
گهلى جياوازي هه يه له نيتوان ئەم نوسخه يه ى تيمه و ئەوى مامۆستا هاوار بۆ بهراورد خوئينه
دهتوانى ته ماشاى لاپهه (۲۰۶) ى ديوانى پيره ميتردى مامۆستا هاوار بكات.

خه يالى وا له باخه لما، له توتى (پيراهن) ه(۱) ئەمشه و
به وه سلتىكى خه يال دهورم، سهرانسهر گولشه نه ئەمشه و
هه موو موويه كى ئەندامم، له خو شيانا خه دهنگى كه (۲)
ئەگەر ئازايه خۆى دهرخا، ئەوى وا دوژمنه ئەمشه و
شكستى زولفى تۆيه ى پى شكاندم، تۆيه له تۆيه
دلى شىخ و ملي (مل) (۳) تىك شكا، هه بشكه نه ئەمشه و
به سهرمه ستى كه دهستم كهوت له نارى نار و نوور دهركهوت
(يدى بيضا) يه، دهستم، بۆيه دنيا رهوشه نه ئەمشه و

تهجەلبى (نوورى) (طور) (۴) بهم طهوره (۵) (طوره ى عه شقى پيشاندام
به پهروازى جنوون، جلوه م له (وادى ائين) ه(۶) ئەمشه و
له دهورى بيستوون دهنگى قولنگى رۆحى فهرهاد دى
قه وانى كى غه رامه فونى (شۆخى ئهرمه ن) ه(۷) ئەمشه و
كه گويم زرن گايه وه، وا دهنگى زهنگى ناچه ى له يل هات
ئەوا له و لاي شه وه، مه جنوونه ئەگرى، شپوه نه ئەمشه و
به سهر شاخى ئاراراتدا، به لاوك پيره ميترد سهركهوت
ئەلى شويتيم كهون كورگه ل، شهوى سهركهوتنه ئەمشه و

(۱) پيراهن: كراس

(۲) خه دهنگ: تير

(۳) مل، مول: شوشه ى شهرباب

(۴) طور: شاخى سينا

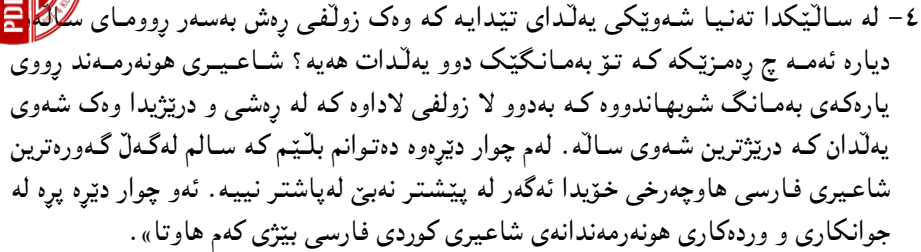
(۵) طه ور: شپوه. جۆره

(۶) وادى ائين: واتا ئەو دۆله پيرۆزى له شاخى سينا دا به.

(۷) شۆخى ئهرمه ن: شيرينى ئهرمه ن.

به يادى گۆن(۱)

دل بريندارى نه وهك ناسۆرى تيرى تانه بى
سینه چاكي چاكه، بۆ برژانگى ئەو نيشانه بى
عه شق كه كهوته كه لاله وه، هه رتیهك بگرى رتیه ئەوه
يهك سياقه هه ق په رستى، كه عبه يا بتخانه بى
خواپه رستى باتنيتىكى پاك و بى گهردى ئەوى
(سبحه) ته وقى زاهده سه د جار ئەگه ر سه ددا نه بى
بۆ سه وادى تارى تورپه ى زولفى جوانان كاشكى
يهك له سه ر يهك زامى دل توئ توئ بى وینه شان بى
پيكه نينى دولبه ران ميقدارى عيسمه ت كه م ئەكا
ليتوى خونچه هه ر ئەوهنده نازكه تاوا نه بى
خاله كانت دانه دانه ن، چاوه كه م چاوى منيش
با بلتين چاو له و ئەكا فرميسكه كه ى بادانه بى

'

2

(۱) دهقی فارسی نهم دوو چوارینه یه مان نه دۆزه وه. پییه میترد کاتی کردویه به کوردی نه بنووسیه نه مانه شیعی کام شاعیرن!!

۱- ابرو کمند رستم و گیو کمندی زال
مژگان سنان گیو و زرخ چاه بیشن است

برۆی وهک کهمهندی رۆسته‌م و زولف و گیسووی وهک کهمهندی زال، مژۆلی چه‌شنی رمی گیو و چالی چه‌ناگی وهک ئەو چالیه که بیژنی کوری گیوی تیدا به‌دیلیی گیرابوو. وا دیته بیرم که کهمهندی هه‌وێل هه‌له‌یه و کهمانه، و اتا ئەو کهمانه رۆسته‌م که کهس نه‌یتوانیوه بیکێشی.

۲- گرین تیر ترکش رستمی است
نه بر مرده بر زنده باید گریست

(۱) پیره‌می‌تد ئەم شیعرەى لە فارسییەوه وەرگرتووه. بەلام ناوی شاعیرەکەى نەنوسیووه. لە لاپەرە ۲۰۸ى پیره‌می‌تدی (م.ه)دا نووسراوه سالى ۱۹۴۸، بەلام ئەم شیعرە لە ژمارە ۸۹۶ى (ژینى) سالى ۱۹۴۷دا بڵاوکراوەتەوه.

لیکدانه‌وی مانای شیعره‌کان:

۱- لہسہر پرووی وھکو قورعان پاک و پیرۆزت، زولفی وھک سہلیبت داناوہ، مہگہر تۆکھ وھک فریشتہی و ئیسلامیت ئایینی مہسیحیت ھہیہ ؟

۲- له سهر پرومای پرونی وهک پږت، توپرې وینه‌ی شهوت داناوه یا لیداو، شه و پږ، کښوونه‌وې کافران له کلیسا گرتووه.

۳- نه و چاوه مهستانهت قه سدی کوشتنی ته نیا منیان نه کردووه، به لکو خوینی سه د تایفه له گهر دن، وه کو مینای توداوه.

ئىستا نەدەنگ و نەزەنگ و نەشۆين و هەيكەلى
تەپل و نەقارە ماوەتەو سەر قەرى (قەل)ى
تەنيا بەشيعرى عەسرى يادىان ئەكەينهەو
زىندوون بەناو ئەگەرچى زەمان كەوتە بەينهەو
ناوى گوزەشتە شيعرەكە زىندوى ئەكاتەو
پيويستە هۆشى، خۆشى شيعر بى بەلاتەو

چوارىنىكى سەدىد (١)

پيرەمىرد سالى ١٩٣٦ ئەم چوارىنەيه دەكاتە كوردى و ناوى شاعيرەكەش دەنوسيت كە
(سەدىد)ە. من لە بارەى ئەم شاعيرەو، كە پيرەمىرد لە شيعرا بەهاوشانى (مەولانا خالىد)ى
داناو، هېچم دەست نەكەوت، ديارە كە بەرهەمى هەيه و ئيمە ئاگادارى نين ياخود لە
دەروپشتى ئيمەدا نيبە يا دەبى فەوتاييت. بەواتاي پيرەمىرد ئەم شاعيرە يەكيك بوو لەو
شاعيرە باشانەى كە كورد بوو و بەفارسي شيعرى زۆر جوانى نووسيو، پيرەمىرد دەلييت:
«لە شوعەراى زۆر كۆنى كورد لە ئاتشكە، چەند كەسيكەم دى، لەوانەن تاجى ئەدەبىياتى كورد
بن، جەزيبكى شارەزورىمان بوو (مەبەستى لە مەولانا خالدا) لە شجاعت و شاعريدا زۆر
ناودار بوو كەوتۆتە هندستان. سەدىد ناويكى ترمان بوو لە قەبيلەى كرمانج شيعرى جوانى
هەيه، روباعىيەكى هەيه، دەلي:

«گويند كە برد ميداز گل خارش
جرمىست كەمى تەند بر گلزارش
چون رخساريش هميشه در چشم من است
عكس مژدهى من است بر رخسارش

وەرگيرانه كەى پيرەمىرد:

ئەلەين لەسەر گول چقل پرواو
خوا هەلناگرى ئەم بەند و باو
چونكو روخسارى لەناو چاومايه
عەكسى برژانگى بن لە ئاومايه!

(١) ژيان (٤٦٣)ى سالى ١٩٣٦ .

واتا: ئەگەر ئەم تيرە كە هاويشتى لە تيردانى رۆستەم بى، دەبى بۆ زىندووكان بگري نە بۆ
مردووكان. ئەو شيعەرى فيردەوسى هى كاتيكە كە رۆستەم لەبەر ماندوويى رەخش دلى نەهات
بىياتە شەر و بەپيادەيى رۆشت. ئەشكەبووسى پالەوانى تورك پيى گوت، پيادەى كەس نەناس
و بى ئەسپ تۆ بۆ هاتووینە مەيدان، رۆستەم لە وەلامدا دەلي: تووسى نەوزەر بۆيە منى بەپيادە
ناردوو كە تۆ بكوژم و ئەسپەكەت لى بستينم، جا، كە بەتيرى كوشتى، سپاسالارى تورك
گوتى: ئەگەر ئەم تيرهاويژە رۆستەم بى... هتد.

پيرەمىرد ئەو دوو بەينهى ليرەدا بۆيە بەنمونه هيناوەتەو كە نرخ و بايەخى شيعرى نو
دەريخات و بەراوردیان بكات لەگەل ئوسلوبى شيعرى كۆندا كە تەشبيهى خۆشەويستەكەى خۆيان
كردوو بەشتى وەها لەبرى ئەو كە خوينەر ئەو ئافەرەتى بەدلا بچيت و بەجوانى بزاني وەك ديو
و درنج و كارەساتى جەنگ و كەلوپەلى جەنگى بيتە بەرچاو.

بەيتىكى (كليم)ى هەمەدانى

سپاه غمزه است اندر هزيمت فتح من يابد
شكست افتاد بر دلهى چوبر گرديد مژگان

واتا: لەشكرى غەمزه و نازت كاتى كە شكا، هيشتا گرتنى من دەبينى چونكە ئەو كاتەى كە
تۆ مژولى چاوەكانت بۆ هەرلایەك وەرگيرى دلان دەكەونە لەرزىن و دەشكىن.

آسمانرا حق بودگر خون ببارد برزمين
بر زوال ملك مستعصم امير المؤمنين

شيخى سەعدى ئەم شيعەرى لە لاواندەو (مستعصم)ى خەليفەى عەباسى گوتوو و
قەسیدەيەكە، واتا عاسمان حەقى خۆيەتى ئەگەر خوين بيارينيتە سەر زەوى بۆ لەناوچوونى ولاتى
مستعصم كە ئەميرى موسولمانانە كە بەدەست هۆلاكۆ كۆزرا.

پيرەمىرد شيعرىكى (رشيد وطواط)ى وەرگيرى او و بەنمونهى شيعرى باش لە پەخشانى
(گەلاويز پينج سالانە) دا نووسيو. ئاماژەى بۆ سەرچاوەكەى نەكردوو و دەقە فارسىيەكەى
نەنووسيو.

دەورى بەدەبەيهى شەهى مەحمودى غەزنەوى
پى بوو لە پالەوانى بلىندپايە پرووى زەوى
ئەم شەهريار و ئەم هەموو ناودارە وەك بەهار
باويان نەما، توانەو وەك بەفرى سالى پار

شیعریکی شیخ عومەر ضیاءالدینی بیاره بۆ حاجی شیخ مستهفای شیخ عەبدولسەمەدی قازی
 شیخ عومەر ئەم شیعەری لە گەڵ ناسە کەدا بۆ شیخ مستهفا ناردوو. پیرەمێرد نامە کە و
 شیعە کە ی کردوو بە کوردی. لێره دا تەنها شیعە کە دەنوسین وە دەر فەڕسییە کە میان نەدۆزیووە.

ئەو بە یادی دۆست هیندە سەرخۆشە
 هەرچی دروست کا، ئەوێ لا خۆشە
 پرسیری حال، ئەگەر ئەفەرموون
 هیچ کەس نابینی، لە جیهان مەمنوون
 بە گەرد و خولی چەرخێ بێ وەفا
 جەفا بوو سەر قافلە ی سەفا
 سلام علی الذین اصطفی
 خصوص بۆ زاتیک سەمعی مصطفی

دوو چوارینی خەیاڵ

۱۹۳۹

پیرەمێرد لە وەرگێڕانی ئەو دوو چوارینە یەدا هەندێ دەستکاری کردوو بەلام مانای چوارینەکان
 وەک خۆیان ماوێ تەو. لێره دا بۆ بەراورد دەقی فارسی چوارینەکان و وەرگێڕانە کە ی پیرەمێرد
 هەروەها (شیخ سەلام) دەنوسین:

۱- خەیاڵ:

دو شینە پی شراب میگر دیدم
 افسر دهگلی، کنا آتش دیدم
 گفتم که چه کردی که می سوزد؟
 گفتم، نفسی درین چمن خندیدم

۲- پیرەمێرد:

گولم دی لەناو کولێ مەنجەلا
 ئەیان کولاند و گێری لە دلا
 و تەم چیت کردوو و ئەتسووتین
 وتی پێکەنیم، لە عەرشی چلا

۳- شیخ سەلام:

دوئ شەو بۆ شەراب من لە گەراندا
 گولتیکم بینی، بەئاگرداندا

هەڵقەرچا و پێم وت، بۆ ئەتسووتین
 وتی، پێکەنیم لەناو باخاندا

۱- خەیاڵ:

گل گفت: بە از لقای من روئی نیست
 چندین ستم گلا بگر باز ز چیست؟
 بولبول به زبان حال با او میگفت
 یک روز که خندید که سالی نگریت؟

۲- پیرەمێرد:

بولبول بە گولێ وت: بەلووت و پووت
 ناز کەم کە گەلێ گول وەک تۆ پشکووت
 گول وتی راستە، ئەم تەعنەت بەلام
 کە ی عاشق ئەمە ی بەمە عشووقە ی وت

۳- شیخ سەلام:

گول وتی: سەیری پەنگم چەند جوانە
 زولمی گول و گولای من تاوانە
 بلبلێ پێی وت، بەزانی حال
 رۆژی پێکەنین، سالتی گریانە

ماموستا (عەبدولقادی دەباغی) سەبارەت بەم چوارینە یە دەلێت: چوارینە کە ی پیرەمێرد لەو
 چوارینە یە (خەیاڵ) هەو دوورە و، ئەو وەرگێڕانی چوارینە یە کە دیکە ی خەیاڵە کە بەداخەو
 فارسییە کە میان دەست نەکەوت.

پیرەمێرد و مەتەل

مەتەل بە شێکە لە ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی. ئەو کاتە ی ژبانی کۆمەلای کوردەواری وەک ئیستا
 نەبوو کە پەرە لە هەزاران گێروگرفت و مەژووتن هەر بەو داڕدە گات کە ژبانی رۆژانە و نان و بەرگی
 خۆی و خێزانی مسۆگەر بکات. ژبانی ئەو کاتە ی کۆمەلای کوردەواری سادە و ئاسان بوو
 کاتیکی باشیان بە دەستەو بوو بۆ بیرکردنەو و داھێنان، بۆ دروست کردنی مەتەل و
 رێکخستنی بەیت و گێڕانەو ی چیرۆکی پر لە پەند و نامۆگاری، خەڵکە کە دل و دەروونیان وەک
 ئیستای ئیمە پیس و ژەنگاوی نەبوو. یەکتریان خوشبوستو، یارمەتی یەکتریان داو. بەتەنگ
 لێقەومان و ناخۆشی یەکتەرەو هاتوون. جگە لەمانەش هۆبەکانی رادیو و تەلەفزیون و سینەما و

تۆ تا دوی کهوی ئەو سەرەرپۆیه
پرووی لێ وەرگیتی ئەو له دوی تۆیه (۲)

۲

ئەسـوورپـیتـهـوـه بەدەرە وەک ناش
فیشکە فیشکیه تی بهههول و تهلاش
ماریککی رهشی له مل ئالاوه
وا پیاوێکیش پیتی بهپیتیا ناوه
بلیـمـهـتـیکـه هیند زۆری زۆره
(زەنگی) پیاو ئەخوا، ئەو ئاسن خۆره
سەر له پۆلای سەخت ناپیچیتـهـوـه
له قینا ئاگری لێ ئەبیتـهـوـه (۳)

۳

وشک تەر دهـبـیـ لـهـبهـراوردی
ئەو تهری تیخه ی بهوشکی دهردی (۴)

۴

دهمی ههیه دانی نییـهـ
ههناسه ی ههیه گیانی نییـهـ
گوانی ههیه و بی شـیـیرـه
ئەگـری و بهـئاگـرـرـزیرـه
پهـنجـهـی له قون توند ئەکـهـن
ههناسه ی پی بهند ئەکـهـن
سابرینه زله ی توک و پوک کهمه
بی سات و سهودا نابیتـهـ گهـمه (۵)

۵

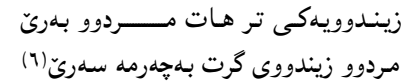
زیندوویه مردووی برده قهراغ شار
ئەوی ناشت و خۆی لێ گرتـهـ کـهـنـار

شانۆ و قیدیۆ و پیکۆردەر و...هتد، ئەمانه نهبووه ههتا کاتی دهستبهتالی خۆی پتیه بهسه
بهريت. له بهر ئەوه گرنگيان داوه بهداهيتانی مهتەل و گيتپانهوی چيرۆکی ههमेجوو بهتاييه تي له
شهواني دور و دريژی زستاندا که له گوێ ئاگردان و بهديار قوتيلهوه ههتا دواي نيوه شو
ماونهتهوه. پيره مپيرديش له سهردهمی مندالی خۆیدا له دهووبهر و جيهانتيکی وههادا چاوی
کردوتهوه و پتیه ییوه. تهمن و حاله تی پیریی بههیچ چهشتیک کاری له بیری تیژ و
بیره ورییه کانی نهکردوه. زۆرجار له رۆژنامه کهیدا ژبانی ئەو کاتهی کۆمهلی کوردهواری و
مندالی خۆی بهپهخشانی زۆر ناسک و جوان نووسیوه. له لایهکی کهشهوه پیره مپیرد له ژبانی
ئەبهی خۆیدا گرنگییهکی زۆری داوه بهبووژاندنهوه و زیندووکردنهوی فۆکلۆری کوردی.
چهندهها نووسین و ههزارهها پهندی پیتشینان و ئەو ههموو چیرۆکه فۆکلۆریانە ی گهواهی ئەم
راستیهن.

ئنجـا ئەوهـندـهـی بۆی لوا بـی له رۆژنامه کهیدا ئەو مهتهلانهی که بیرومان و ههندیکیش که خۆی
دروستی کردوون بلاوکردوتهوه. وه سهبارهت بهمهتەلی کوردی، کورته نووسین و بیروپایهکی
جوانی ههیه، که لیتهدا دهینووسین و ئەو مهتهلانهشی که دهستان کهوتوون بلاویان دهکهینهوه.
پیره مپیرد لهم بارهیهوه دهفهرموویت: «کورد ههندی سحیه و سهکتەر و نوکتە ی خۆی ههیه، که
بهزبانی خۆی دایناوه، له کهم میلله تی تردا بینراوه. چهندی که لهناو فورس و عهرهیدا (معما) و
(لغز) باو بو، ئەمهنده (مغل) و گرفت و بی تام و بو بو، پیاو دلی تیکه ل ئەهات. یهکن له
معما فارسبییهکان ئەمه بو (زلعل یار جستم ضد شرقی)، ئنجا گویتان لێ بی (ضد شرقی،
غربی، غربی عربی، عربی ربیع، ربیع بههار، بهار نهار، نهار رۆژ، رۆژ یوم، یوم موی، موی
شهعر، شهعر شیعر، شیعر بهیت، بیت دار، دار راد، راد زاد، زاد توشه، توشه بوسه)، ده وهرنه
سهیری ئەم گوریس کیشه! کتیه؟! ئیمه ههندی مهتهلمان ههیه زۆرجوان و پیکوپیک و بهوهزن و
قافیه و پر مهنا، لهپیشهوه کوتوپر له مهرام و مهعناکهی ناگی، دواپی که زانیت بهچی ئەلین
فهرحیک ئەخاته دلتهوه، جا ئیمه ئەمانهوی وهکو بهرگوزیدهکی خۆم شیخ محمدی خال، له
دووی ئەوداله، له لایهکیشهوه ئیمه ئەو مهتهلانهی کوردیه کۆیکهینهوه، بهره بهره له (ژین)دا
بیاننووسین ئیمه، که پتیچی مپیره پیکمان ماوه، بیکه بهکتییی وهک مپیره، لهناو نهچی، من
خۆم ههرجیم لهبیره ئەینوسم، بهلام بهتهنیا پیک نایه، ههچی شارهزایه و مهتهلی لایه، بینیری
بوژین. وا لهم جارهوه بهیاریدهی خوا دهست پیدهکین، چونکه له نووسین ئەدواين با له پیتشهوه
مهتهلیکی کاغهز و مههکهب، قهلهم نووسهکه ی بلتین» (۱).

۱

زهوی سپی، توپی سیا
ئاودپری پیاو، بیلی گیا

ٲه سڀيڪم هيء ٺاڻيڪي ناڙ
ڪاٽي سواڙي پوڻ ٺهڄم سلاڙي
هيڇي له ٺهسڀي سواڙي تر ناڪا
هيڇ ناحيليني ٻڙ ٺاڻو و ٻڙ ڪا
له به ره و ژوروه ڦوشقوني ٽونده
له به ره و ڦوشقوني ٽونده

خشته کونیکه چل مەن باریه
 بوو خووی بی گیانه و گیانداریه

ئەمە چىيە ئەم شارە
ئەيفرۇشن بە پارە
لە باخە يالە دارە
بە مشار وەك مشارە
هەردو سەرى بە كەارە
ئارايشى نەگارە
شەرە شەرى ئاودارە

هه لدم به لدم
شهش پای دووسم
لهسهه ر پشش تی رواوه دوم
به حساب هیچی لی نابی گوم!

ئەم مەتەلەمان ماری شەش سەرە
 كۆنە مەلەندی راو و پروت كەرە
 یەك و دووی باوكی عەلوی عنصرە
 پێچەوانەیی بۆ عارەبی بەرە

زیندوویہ کی ترہات مردوویہ
مردوویہ زیندووی گرت بہ چہ رمہ سہری (۶)

(۶) فاقه، تہلہ.

پیره‌میرد دواى ئەم چەند مەتەلە بیروپایه‌کی خۆی دەرده‌بۆی و لەسەر نووسینی مەتەلەکان بەردەوام دەبێت:

«ئېتمە كە مەتەلمان كۆتەكردەۋە لە ژىرىشەۋە ئەو مەتەلە بۆچى بېشراۋە ئەمانووسى، كە لىكمان دابەۋە ئەۋە تامى نەبوو، مەتەل ۋا باشە كە بۆى بگەرتىن ۋ خۆبان ھەلى بيتن ۋ بۆمان بنووسن، تا ئېتمەش لە غەزەتدا بلېتىن فلانەكەس زانىوبە، لەبەر ئەمە لەمەودوا تەنھا مەتەلەكە ئەنووسىن، ھەر كەسى زانى بۆمان بنووسى:

بزنیکیان سواری پشتی گامیش کرد
که چی پیاویکی زلی به کیش کرد!

تہ پ لہ س ر ت ہ پی
دہ س ت ت ہ ہ پی
دہ س ت ہ ک ہ ی ت ر ت
ت ی ی ر ش ت پ ر ل ہ پی

له سهـرمـا و با ، بـی خـهـتـهـره
زکی پره و بـی سـیـبـهـره

تہوہی بیٚزانی و جواب بداتہوہ
تیرلہ کانیہ کھی ئاو تہ خواتہوہ

١٥

ئەم مەتلەمان جىيەكى خوشە
 بەللام ئەم دەمە ئەو سىفید پۆشە
 بە ئىملای کۆنە حەوتەوانەییە
 تازەى هەشت بەهەشت جاودانەییە
 یەك و دوو یەكە هەر یەك پەیکەرە
 سیانیان سەرلەنوێ برین نوێ کەرە
 چواریان کەوتە یەك رووی ئاسمانی گرت
 ٤، ٥، ٦ هیمن بەبێ جرت و فرت
 ئەو سیانە ئەگەر هەلگێرتەو
 وەزندی زۆرە ئەدا پێتـــەو
 بە چواری دوایی ئەکەوێهەو
 هاوارت دەچی بۆ شـــاری هاوار
 شەش و پێنج و یەك قەمەر تەلەتە
 شەش و حەوت و هەشت نەکرێ نەگبەتە
 سیانەکەى دوایی وەرگێرتەو
 هیچ بۆی مەگەرێ ئەدا پێتـــەو
 کە هەلتان هینا هاوینى وەرن
 ئەتانبەم سەفای ئەوێ دەرەرن

17

ئەم مەتەلەمان شوپىنىكە خواگرد
دووشا شاعىرى بەداخەۋە مرد
ئىمامى عەلى لىيى دابەزىۋە
شەش پاي بەحرىشى لىيى ھەلقولىۋە
شېرىن پىيا رابوورد لەۋىدا خۆى شت
مەم چوۋ بۆلای زىن لەۋى شېرى كۈشت

به لَام باوکیکی فی شال و به ده
خه لک لیی بیزاره و بۆ چاو رده مه ده
سیانیان بالنده ی پی له پیونده
به کوشنده یی لامان په سه نده
بۆ په رینه وه ی جوگاش به کاره
وه ریگی رینه وه ناوی پرووباره
چواری سه ره تای گالتیه ی منالان
چواری دواییشی خه ساره بۆمان
سیانی پی شه وه و یه کیکی دوایی
زینه تی دهستی کچه بۆ شایی
دوانی سه ره وه و یه کیکی پایین
نووستنی خو شه بۆ شه وی هاوین
به دوو خالی رهش ته سکی نامیتنی
برنجیی ده خوا هه رچی هه لیتنی!

13

ئەم مەتلەمان دىيەكى كۆنە
كەم كەس ئەزانى ناويانگى چۆنە
حەرفى ۋەك پىگاي ھەر چەۋت چارەكە
لەۋى شايىيە ۋژنى مارەكە
يەك ۋ دوۋى دائىم لە ژىرەۋىيە
بەسەر بى سەرى بە تىرەۋىيە
سىانى ۋەستايە بلىند پاىيە
ھەم دەستكردىكى ئەۋ ۋەستايە
چۈرى دارىكە خەرجى گۆچانە
كە سەرى نەبى خاسە ئىنسانە
شەشەم ۋ حەۋتەم ناۋى مىللەتە
جاران فەۋتابوۋ ئىستە دولەتە
ئەگەر ئەمانە دادت بۆ نادا
شۈپن داركەر كەۋە پىشانە ئەدا

به‌ناو سه‌ریه‌رزه و به‌له‌ش شه‌ش پایه
مه‌لبه‌ندی کۆنه و تازه ئاوايه
یه‌ک و دوو پارچه‌ی به‌ده‌نی پیاوه
سه‌ره‌تا و دوايش دیسان ئه‌و ناوه
شه‌ش و پیننج و یه‌ک به‌زیانیکی تر
هه‌ر ئه‌وه و خرپه‌ وه‌ک هه‌لکه‌ی مامه‌ر
سه‌ پیتی دوايي وه‌رگه‌ی پته‌وه
دوو شتی تریش ئه‌دۆزیته‌وه
یه‌کیکیان دیسان پارچه‌ی به‌ده‌نه
دووه‌م مه‌رگه‌له‌ بیکه‌ره‌ بئه
ئه‌و سه‌ پیتته‌ راست بیه‌خوینیته‌وه
به‌ زبانی به‌غدا گه‌رم ئه‌بیتته‌وه
به‌ زبانی خو‌مان میوه‌ی به‌هه‌شته
دیزه‌ی دانووله‌ی یه‌زدان سه‌روشته
یه‌ک و دوو و پیننجی جیی پادشایه
سه‌ و پیننج و شه‌شی شاری روسیایه
سه‌ و شه‌ش و پیننجی رووناکی ماله
هه‌م له‌وه‌ی و هه‌م به‌رسیتی حاله
هه‌رچی هه‌لبینن، وتیان به‌هه‌ره
له‌سه‌ر خو‌م له‌وئ بادده‌گساره^(۱)

۱۷

ئه‌م مه‌ته‌له‌مان له‌لام زۆر چاکه
مردوو زیندووکه‌ر نوکه‌ری خاکه
شه‌ش پیتی وای هه‌یه‌ خیرا پیتی ده‌روا
که‌ توند بوو هه‌رچی هاته‌ پیتش ئه‌بخوا
به‌ شیوه‌ی کۆنه‌ بیه‌خوینه‌ره‌وه
پیت مه‌خه‌ره‌ جیی سه‌ر و بۆره‌وه

یه‌ک و دوو بلیتی ئه‌بی پاره‌ستی
یا نیوه‌ی باره‌ چۆنی هه‌لبه‌ستی
یه‌ک و دوو و سیان غه‌زه‌ته‌ی پارسه
چواری نیشانه‌ی پادشای پارسه
دوانه‌که‌ی دوايي ئاوازه‌ی شینه
یاخود که‌ په‌چه‌ی لادا بیه‌بینه
سه‌ پیتی دوايي وه‌رگه‌ی پته‌وه
دوو داخی تری پیا بیه‌بینه
هه‌لبه‌په‌رینه‌ به‌م په‌مه‌زانه
پاره‌ وه‌رگه‌ره‌ له‌ جیی جه‌ژنانه
ئه‌گه‌ر هه‌لبه‌نی ئه‌لیم زۆرزانه
به‌خششی نییه‌ چونکو ئاسانه^(۲)

۱۸

له‌م قه‌راغ شاره‌، وه‌ره‌ بنواپه
کویت لی دیاره‌، مه‌لبه‌ندی یاره
له‌ دوو دووور نیگای شیرین و به‌رزه
نزیك كه‌وتیه‌وه‌ ئه‌تخاته‌ له‌رزه
ناوی گوینیکه‌ خانه‌ی نیچیره
باسه‌فا و پر غه‌م سه‌یرانگای زویره
هه‌ر هه‌فته‌ی رۆژیک کوگای ژنانه
ئوپیرای ژنان، گۆرانی خانه
به‌ شه‌و پیاو خو‌ره‌ رۆژ ئاوی چاوه
ریشه‌ی دره‌ختی جه‌رگ و هه‌ناوه
کئ هه‌لبینن ئیواره‌ی جومه‌ه
حه‌لواي ئه‌ده‌می بیکا به‌لوقمه^(۳)

۱۹

ئه‌م مه‌ته‌له‌مان نه‌ختیک گرانه
له‌ قینی ئه‌وه‌ی وتیان ئاسانه

ئیمه له جیتی ئاو ئاگری ئەدەین
ئەویش دوو کەلمان ئەدا لە بەر قین

۲۲*)

پیاویک مرد گەلێک مۆلک و مائی بوو
بەشە میراتی کەوتبوو بەر دوو
یەکیک مامی بوو ئەوێتریان خال
خال کۆری مام بوو مامیش کۆری خال
ئەم خال و مامە عەقل نایگری
بزانین ئێرسیان چۆن لێ بەش ئەکری

۲۳

ئەم مەتەلەمان نۆی تازه پیتە (۵)
هێند بەرزە نابیت بەقور و لیتە
سیانی هیجایە دوانی گۆبابە (۶)
چواری رەنەنە، پینجی پاکتایە
دووی پیش و دووی دوا کوشتە جەلادە
بەبێ سێ و چواری رەنجمان بەبادە
سێ و چواری پینجی گەردی دلانە
پاداشی زانەر نوسخە ی ژیانە

(*) مامۆستا هاوار لە لاپەرە ۱۴۴۱ی دیوانی پیرەمێرددا لە بارە ی مەتەلێ ژمارە ۲۲ نووسیویە: فەتاح تیرۆیی
دایک و خوشکیکی هەبوو. پوور تلێخانێ مەلکەندیش دوو کۆری هەبوو کۆریکیان ناوی (پەتک) بوو،
ئەوێتریان ناوی (گەسک) بوو. خەلکی گەردک هاتن تلێخانێان مارد کرد لە فەتاح تیرۆیی. فەتاح لە پوور
تلێخانێ کۆریکی بوو ناوی نا (کتک). فەتاح دایکەکی خۆی دا بە پەتک و خوشکەکی مارد کرد لە گەسک.
ئەو دوو برایش پەتک و گەسک هەردووکیان لە دایک و خوشکی فەتاح تیرۆیی هەریەکە کۆریکیان بوو. ئێستە
ئەو مردوو (گەسک)ە. کتکی کۆری فەتاح لە لایەکەوه دایک برای پەتک و گەسکە وه مامی کۆرەکی گەسکە
کۆرەکی گەسکیش خالی ئەوه لە خوشکی فەتاح بەم رەنگە خال کۆری مامە و مام کۆری خالە.

۲۴

رەورەو دەیه کم بینێ لەو دەشتە
پینج لەش و چواری گیان بەهەنگاو هەشتە

زبان زەدیکی کوردی پەتییه
لەجیتی پاساری ئەم پینج پیتییه
هەرچی ئەنوسین کوردی پەتییه
با پیمان بلێن پەتی و پەتییه
یەكەم و دووهم لەلە ی ژمارە
لە خوار پێ پیلکە سەدا بنواری
وەرگی پەوه پارچەیی لەشتە
کە ئەوەت لێ برا گریان بەشتە
سێهەم بخەرە ناو دوو یەكەوه
بۆ جل و راخەر نەنگە پیکەوه
کە سەری نەبێ کونی تێ ئەبێ
پرسی جۆلای پێ جیبەجێ دەبێ
یەك و سێ بلێ عەزیز بەولاخ
کاتیکت زانی چوو بۆ ئابلاخ
یەك و دوو و پینجی جەرگە ی زستانە
لەگەڵ پەیدا بوو چلە بەندانە
دوو خالی نەبیت ئنجا دەعبایە
پیاو خۆری شەتی خواری بەغدا یە
کێ هەلبێت ئەمجارە بەخوا
وینە ی شیرینی سجویک ئەخوا (۴)

۲۵

سێ بەر دە و بەرد نییه
بن رەقە و بۆتەر نییه
گیا خۆریشە و کەر نییه
هێلکە کەرە و مر نییه

۲۶

بیرکی جاوین، گوریسی دارین
دوو لچەکی قورین سەر و مل رەنگین

ئەگەر تۆزانای ھۆشت بەگیرە
لەناو مەلانا کام مەل بەگیرە

۲۵

گەردیکی بەرزە دیارە لێتەو
لەگەڵ جیھانا ئەسوورپیتەو
تەنھا دیوکی پێنج چاوی تیا
ئەو سەرچاوانە ئاویان لێک جیا
دوانی سوێر دوان تال، یەکیکیان شیرین
قوللە (ئیشل)ە و رەسە دوورین
ماکینە ھەوا و خەلووزی جوتیە
ئەو ئەسووتینێ وەکو رادوتیە
گیای لێ پرواوە ئەوەندە سەختە
ئەیدروونەو بەیەک دوو ھەفتە

۲۶

ئاشنای ئەسراری قەلبە بیگومان
دەرئەخات ماھیتەتی سەری نیھان
ھەر کەسێ فەیزی ئەوی بۆ رێک کەوێ
پادشاھیکە بەگەردوون نانەوێ
بادەبەکی گەر بنۆشی بیگومان
پیاڵەبەک ئاوا نەھێنێ مۆلکی جیھان
جەوھەری سێ ھەرفە یەک ھەفتا تەمام
ناوەراستی سێ سەد و دوانی بەنام
ھەرکەس بیزانی دیارە تێدەگا
بیگومان فەیزی ئەویشی پێئەگا

۲۷

ئەم مەتەلەمان (ابن الوقتی) یە
سێ لاقی ھەبە و خۆی چوار پیتیە
دوانی سەرەتای شین و واوێلا

تێفکری دەبێ بەچەرە زبیا
سیانیان پروناکی ئەدا بەدنیا
سێبەکی دوانزە کەلووی پرووی سەما
وەرێگێ پێوە ئەبێ سەما
حەزکە ی پێی دەلێی جێبەکی بالا
چواریان لقاو بەفەرموودە خوا
لغاو دامالە سەیرکە چۆن ئەخوا
ھەلێنە و وەرە قەلەندەر ئاوا
شۆربای ئەشکەت بۆ دانراوا

۲۸

دوو ئاشقە و ماشقە دەست لەملان
لەسەر سێنە و مەم نەرم و شلانی
بەرۆژ پێکەو دايم ئەرازی
کە شەویان لێ ھات لەبەک ئەرازی
ئەوێ ئەمانە لێک ئەکاتەو
گری سێنە ساف لێک ئەکاتەو

۲۹

وەک بەرداشی ئاش ئەسوورپیتەو
پزیشکی ئاگری لێ دەبیتەو
مارێکی رەشی لە مل ئالاو
ھەر دەفیشکێنێ بەملا و بەولاو
ئاسن ئەکرۆژێ و ئەیدا لە ھەسان
زۆر لەکارایە بەجەژنی قوربان

۳۰

زەوی سپییە و تۆوی سیایە
ئاوێری پیاو و بێلی گیایە
ھەتا تێی نەخە ی نالێی تەواو
بۆ ئاوا خوارنەوێ دڵ دانراو

شەش پێ و دوو سمی دروستکراوه
کلکی له بانی پشتی رواوه

(١) ئەو مەتەلە (سەرچنار)ە (سەرچنار).

(٢) ئەم مەتەلە تانجەرۆیه.

(٣) گردی (سەیان)ە. دواییش نووسیویە:

«مەتەلی پێشوو گردی سەیان بوو
زۆر کەس هەڵبەنا و هەلواى بۆ نەچوو»

(٤) چلوورەیه.

(٥) بێژنگ بەسەر، کە ناوی شاخیکە لە ناوچەی بازبان. لوتکەکەى تەخت و خرپە لە دوورەوه لە بێژنگ ئەچێ.

(٦) واتا سێ پیتیان هێجایە کە (ب، ی، ن) بەلام (ژ، ک) لە پیتەکانی هەرفی هێجای عەرەبی نین.

جارانی پێشوو

١٩٤١

جارانی پێشوو کە مەتەل باو بوو
مەوعەمماى بەناو مەتەلی ناو بوو
شیعەریکی مەتەل کە دەرک ئەکرا
چوار ناوی گەورەى لێ دەر ئەکرا
شیعەرە کە واتە، فارسی زبانه
ئەیکەهین بە کوردی بلتین ئاسانه
«در برده مار زلفت سر حلقه را بدنجان
بی قرب کژدم آمد شد فرق ماه تابان»
سەر حەلقەى گرتە، ددان ماری مووت
دوویشک پێ (قرب)ی لەگەڵ مانگ بوو جووت
سەر حەلقە (ح)یە، ددانیش (سن)ە
(ح) کەوتە سەر (سن) دیارە (حسن)ە
(در)ی دز برده، ماری (١) گرتە دەم
ئەویش (ح)یە (در)ی لێ هاتە بەرھەم
(عقرب) بەبێ (قرب)، (ع)ی ئەمینی
(ما)یش (ق)لەر) قافی نەمینی

سەری (عقرب) و (قمر)ی بێ سەر
لەگەڵ تیکخزان ئەبێ بە (عمر)
حەسەن و حەسەین عومەر و حەیدەر
ناوی چوار زاتی گەورە هاتەدەر
ئەم مەتەلەنەى، نازانری بۆشە
مەتەلی سووکی خۆمانە خوشە
بەکیکی من و یەکیکی خەرات
فەرەفری دێ، لە دەوری گۆنات
خۆی تالە و شیرین ئەنۆینى لەلات
لە خۆتى ئەبێ و ئەینىیتە برات!

(١) -مار- بەعەرەبی ئەبێ بە (ح)ی و وشە کە دەبێتە (حیدر).

پیرەمێرد و بەیتی مێژوویی زەنووری

بەیتی یاخود بەندی مێژوویی (جەمالەددینی زەنووری)، باسی خان ئەحمەد خان و
دروستکردنی قەلای سەرچاوەی زەلم دەکات. پیرەمێرد دووجار (١) لە پۆژنامە کەیدا باسی ئەم
شیعەری زەنووری کردووە. جاری یەکەم کورتە باسیکی زەنووری و بەیتە کەى بلاوکردۆتەوه. بەلام
شیعەرە کەى نەنووسیویە. جاری دووەم پێشەکی بۆ بەیتە کە نووسیویە و چوار بەیت شیعری (فارسی)
لە بارەوه نووسیویە کە دەستی کەوتوووە. ئێمە لە شیعری (تافگەى زالم زالم)ی پیرەمێرددا لەم
دیوانەدا نووسیومانەوه. لێرەدا پێشەکییە کەى پیرەمێرد دەنووسین کە لە کاتى بلاوونەوهى
پۆژنامە کەى لەم ڕووهوه نووسیویەتى: «تەعریفاتی زەنووری و هەندى لە گوزارشاتی (خان
ئەحمەد) ئەنووسین. تەئریخی راشد ئەلێ:

کاتى سولتان مורادی چوارەم هاتە سەر بەغدا لەشکرە کەى لە بەردا لە شارەزوور هەلیدا. خان
ئەحمەد تالانى کردن و پرایفراندن، بارگەى سەدرى ئەعزەمى دەست کەوت» (٢).

لە بارەى زەنووربێهەوه لە کتیبى (شاعیرە ناو ون بووە کانی کورد)ی شاعیر (علی کەمال
باپیر)دا نووسراوه: «جەمالەددینی زەنووری ناوی شیعری (زەنووری)یە. وەکو فێردەوسى
مێژوونووس بووه. بەپێى ئەم هەلبەستە کە خۆی ئەلێ:

«تەئریخی هێجری هەروا دەستوێرد

هەزار و سەد و شەست و یەک ڕابورد»

لە سالى ١١٦١ ی کۆچى هەلبەستىکى دوور و درێژى زمانى کوردی هەورامى وتوو.

ته‌کیه‌گه‌هێ دیم نه‌پای ئه‌و غاردا
 نه‌پای ئه‌و مه‌غار به‌رزه‌ ده‌ماغدا
 منیچ شه‌مه‌ی شه‌رح ده‌وران مزانام
 می‌خه‌نه‌ت زه‌ده‌ی ده‌رد دل جه‌لاش دانام
 واتم: جه‌نه‌ت ته‌رز بیستوون می‌شال
 ئافه‌ریده‌ی صونع به‌ننای بی زه‌وال
 فه‌ره‌اد نه‌قش وه‌نام بیستوون که‌نده‌ن
 کو‌ی نه‌جد نه‌مه‌جنوون یادگار مه‌نده‌ن
 میرزام بو به‌وشا ته‌رح نه‌واخته‌ن
 ئه‌ی ته‌کیه و سه‌نگه‌ کێ نه‌سات ساخته‌ن
 ئی‌د شنه‌فت ئه‌حوال رۆی رۆزگار
 نالاجه‌نی ئاه چون ده‌رده‌داران
 وات: ئه‌ی رابوار ده‌ور و به‌رده
 خار غه‌م چون ته‌ن جا نه‌جه‌رگ که‌رده
 ئه‌ورۆ خوداوه‌ند من ئافه‌ریده‌ن
 به‌گله‌ران خه‌یلی پهی سه‌یرم دیدن
 هه‌ر که‌س زه‌ره‌ی ذه‌وق له‌ خاطر داشته‌ن
 ده‌بیم سه‌یر که‌رده‌ن هه‌م وه‌جا ئاسته‌ن
 (ئه‌حمه‌د به‌گ) نامی، جه‌ نه‌وه‌ی (ئه‌لقاص)
 نه‌ بو چه‌نی که‌سه‌ش که‌ری باس
 خولاصه‌ی یه‌ک ره‌نگ خاس خه‌یالان بی
 سه‌ردار سوپای سیاه‌مالان بی
 فه‌صل به‌زم و ره‌زم که‌یان که‌ی بی
 وه‌ ئه‌لطف داریش حاتم ته‌ی بی
 چه‌نی سه‌ودای عشق قه‌یس و فه‌ره‌اد بی
 مه‌رام وه‌ی ته‌وره‌ شکار ده‌یار بی
 وه‌ختی مخیزا ده‌رنه‌ شه‌فه‌ق شه‌وق
 چه‌نی هه‌مه‌ره‌ان په‌رێ شادی و زه‌وق
 خاصه‌ غولامان دێبای هه‌ریر ره‌خت
 چون په‌روین نه‌ده‌ور خان مه‌هتاو به‌خت

پیره‌مێرد بو‌پێژی کوردی نه‌مر کردوویه‌تی به‌زمانی کوردی سۆزانی. ئه‌م هه‌له‌به‌سته‌ باسی تاق و
 هه‌یوانی ئه‌کا که‌ به‌به‌رزیه‌وه‌ سه‌د گه‌ز به‌رز له‌سه‌ر شاخی له‌ سه‌رچاوه‌ی زه‌لم دروست کراوه
 له‌ لایه‌ن خان ئه‌حمه‌د خانه‌وه‌» (۳).

دوای ئه‌وه‌ هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا نووسه‌ر جه‌وت به‌یتی زه‌نووری ده‌نووسیت که‌ دیاره‌ به‌شیکی
 که‌مه‌ له‌ شیعه‌که‌.

ئیمه‌ له‌ که‌شکۆلی (مه‌حمود پاشای جاف) دا ته‌واوی ده‌قی شیعه‌که‌ی زه‌نووریمان ده‌ست
 که‌وت، که‌ بریتیه‌ له‌ ۴۶ به‌یت. به‌لام وه‌رگێڕانه‌کی پیره‌مێرد بریتیه‌ له‌ ۲۲ به‌یت. وه‌ک
 ئه‌مانه‌تی ئه‌ده‌بی هه‌ردوو ده‌قه‌که‌ پێشکه‌ش ده‌که‌ین. هه‌روه‌ها (مه‌حمود پاشای جاف) له‌
 په‌راویزی ئه‌و شیعه‌دا، له‌ که‌شکۆله‌که‌یدا نووسیوه‌:

«له‌ ۱۲۷۹دا له‌ (کانی چه‌قه‌ل) جه‌نابی (سه‌ید فه‌تاحی جه‌باری) له‌به‌ر ئه‌م شیعه‌رانه‌ی بو
 خۆتندمه‌وه‌ و منیش نووسیمه‌وه‌».

هه‌مه‌ره‌ان رۆی،...

رۆی پهی ته‌قه‌دیر نه‌روان رۆی
 چه‌نی به‌گله‌ران خوسره‌وان خوئ
 دیم غازی نه‌چاک دامان کوئ
 ئه‌وج غار نه‌ته‌رح قولله‌ی کو‌ه قاف
 فه‌رقش چه‌نی فه‌وق قاف مدان گه‌زاف
 ئیسسم شه‌ریفش (خورنه‌وه‌زان) بی
 خۆر ده‌شت وه‌نوشت که‌یل ره‌زان بی
 باغاتان ده‌ور حاشیه‌ی ده‌ربه‌ند
 سه‌یوان می‌وان سه‌یر ساتی سه‌هه‌ند
 به‌ره‌زا نه‌رووی طاق ده‌رمه‌ غار
 سه‌راویز چون زولف مه‌هه‌ش نه‌ روخسار
 شه‌مال مشاناش تاتا نه‌رووی تاش
 عه‌طر وه‌رکه‌مه‌ر نه‌تاش مکه‌رد فاش
 پێزه‌ی وه‌فراوان سه‌رتاف قه‌له‌وه‌ز
 مه‌یۆنه‌ قه‌له‌وه‌ز به‌رز هه‌زار گه‌ز
 متکبو وه‌به‌رگ به‌ره‌زای غاردا
 مه‌ر قه‌طره‌ی شه‌ونم وه‌گیتسووی یاردا

هاتاهات دهنگ شکارهوانان
 منیشت نهجه ل کۆه و سهربانان
 گهرد پای نال سهیران میران میر
 مهر تۆز سه مه نه به هرام گۆرگیر
 پرتاو مکه رد پهخش خوسره و بهاهوو
 پهی قه تاره ی گهل ده لیله ی ئاهوو
 باد پا تازان ده رجه لووله ی مهل
 مپیکان جهیران سه ره ده لیله ی گهل
 طهیر جه لاد چه ننگ طهوار تیتر په
 سای بالش مکه رد سه رسام ئاهوو به
 قه طره ی قطمیران تازی نه ژده رگاز
 شریخه ی شاهینان چه رخ به حری باز
 به حرییان چه نی باز بالا ده ست
 مه به رده ن گوریز تیتر په ران جه به ست
 شکار مه که رده ن تاو ئافتاب گهرم
 مامان وه سای من په ی مه زاق و به زم
 سه دای موغه ننی یان ساز نه وای نه ی
 یاد مه که رد ئه پیام که یانان که ی
 نوشانوش جام فنجان فه غفور
 ساقیان نه صه ف مه جلیس مه بان دوور
 گا به حث به یاض گا نه قل فراوان
 گا راز و نیاز چه نی هامده ردان
 گا به حث شکار ویه رده سالان
 گا مه شق خه یال خال نه وهالان
 وهختی بکه رداش عه زم باز شکار
 په ری سه ره سوزان قوله نگان شمقار
 تاو ئافتاب په ی غه م مدا تالان
 ئیوار فه ی مه وست نه سیا مالان
 تاکه دیارا رۆی ئه ییامش بی

پۆژان و شهوان ده ور به کامش بی
 وهختی هۆر گیللا چه رخ چه پ ره وشت
 میر و به گله ران ساقی و موغه ننی گشت
 یه کا یهک غه لتان خاک سارا که رد
 چون خه یال و خه و ئاماو شی ویه رد
 (زه نووری) به و خودا بی شو به نه و شهک
 جه سه نه ی هه زار صه د و شه ست و یهک
 منیش هاو عومرم یاوا وه په نجا
 دنیا م وه میزان عه قل ویم سه نجا
 جه سال هیج رده ت تاکه وه ی ده وره
 نه و یهک به گله ری وه ی طه رز و طه وره
 یا چون لاف گو یان من لافم واسته ن
 یا شهرط ته قریر واته نیم واسته ن
 (زه نووری) رۆ رۆ په ری ئیمه و تو
 په ری نه و پروان خان حاته م خو

(۱) جاری یه که م (ژبان) ژماره ۱۱۵ سالی ۱۹۳۷ . جاری دووم (ژبن) ژماره ۷۶۳ ی سالی ۱۹۴۴

(۲) ژبن (۷۶۳) سالی ۱۹۴۴

(۳) شاعیره ناو ون بووه کان - علی با پیر ئاغا . ل ۴۰

وه رگیتپانه که ی پیره میتیرد:

به هۆی داستانی سه رای (خان ئه حمه د خان) وه (۱).

۱۹۴۴

به سه ره زه میندا....

پۆژیک ئه گه رام به سه ره زه میندا
 کیوئ له ریزه چه رخی به ریندا
 له گه ل قولله ی قاف له هاو نشیندا
 غاری له سینه ی نه و کیو به رزه
 دلی سه یرکه ری ئه خسته له رزه
 نه و جی غار وینه ی کیوی قاف به سام
 هیچ کهس ناتوانی تیا بگری ئارام

له سالی هیجرت تا کو ئه دهوره
خان و به گله ران نه بوون بهم جهوره
ته ئیخی هیجری هه روا دهستو برد
هه زار و سه د و شهست و یهک رابورد
زه نووری دادیه له دهست ئه ئیشه
بۆ (ئهحمده خان) ی شای حاته م پیشه

(۱) پیره میترد ئه و ناو نیشانه ی بۆ بنده که داناوه.

پیره میترد و شیعی (میرزام تهواری) ی ئاغای دهر به ندفه قهره

پیره میترد چهند جارتیک له رۆژنامه کهیدا^(۱) باسی کاره ساتی ئه و شیعه ری حه مه ئاغای
دهر به ندفه قهره و ئهحمده پاشای بابانی کردووه. به شیکی له دهقی شیعه که نووسیوه و وهری
گیروته سه ر شیوه ی سلیمانی.

به لام ئیمه دهقی شیعه کهمان له که شکۆلی (مهحمود پاشای جاف) هوه دهست کهوت که
بریتیه له ۳۴ بهیت. وهر گێڕانه که ی پیره میترد وهک له که شکۆلی (نمونه ی ئه ده بیات کوردی)^(۲)
مامۆستا نه جمه ددین مه لادا نووسراوه ۳۱ بهیته و ههروه ها پیتشه کییه کی کورت سه باره ت
به کاره ساتی شیعه که نووسراوه.

له (که شکۆلی که له پوری ئه ده بی کوردی) مامۆستا (مهحمده علی قهره داغی) دا لاپه ره ۹۷
هه تا ۹۹ بیست و یهک بهیت له دهقی شیعه که نووسراوه. ئیمه دهقی تهواری شیعه که وهک له
که شکۆله که ی مهحمود پاشادا نووسراوه ده خه ی نه بهر چاوی خو ئینه ران. ههروه ها هه ردوو
پیتشه کییه که ی پیره میترد و نه جمه ددین مه لا و وهر گێڕانه که ی پیره میترد.

(۱) ئه ده بیات (ژین) ژماره ۶۱۳ سالی ۱۹۴۰.

(۲) حه مه ئاغای دهر به ندفه قهره له نمونه ی ئه ده بیاتی کوردیدا - مصطفی نه ریمان. (گۆفاری به یان) ی ژماره
۱۰۶ سالی ۱۹۸۵.

ئه ده بیات (۱)

حه مه ئاغای دهر به ندفه قهره که نه خو ئنده وار بووه، ده سگێڕانیکی ئه بێ، رۆژی ئهحمده پاشا
ئه چۆ بۆ راوه باز، که ئه گه نه بهر دهر به ندفه قهره تینوویان ئه بێ، له ئاوا یییه وه ئاو و دۆیان بۆ
ئه هێن. کچه کوردیکی بالا بهرزی شیرین خه ت و خال به شیوه ی مه همان نهوازیه وه کاسه یهک ئاو

ئیسمی شه ریفی (خۆرنه وه زان) بوو
دهوره ی به ریزه باغی په زان بوو
ئه و باخه و باخچه ی حاشیه ی دهر به ند
هێند جوان بوو هۆشی له رێبوار ئه سه ند
به ره زا له رووی تاقچه ی موغارا
سه راویز وهک زولف یار به روخسارا
پیزه ی ئاوی ساف له تاقه ی قه لبه ز
بووبه شه لاله ی بهرزی هه زار گه ز
ته کیه گاه ی بووه له پای مغاردا
له سای ئه و مغار بهرزه ده ماغدا
پرسیم ئه ی ته ختی به هه شتی میسال
ئافه ریده ی دهست (به نا) ی بۆ زه وال
توو ئه و وه ستایه ی که خودای ناوه
ئه م سه هرا بهرزه کۆ وا دایناوه؟!
وتی ئه ی رێبوار پیری سه رگه شته
بۆت ئه گێرمه وه ئه م سه رگه شته
(خان ئهحمده) ناوی له نه وه ی کوردان
له شو ئینی (ته باک) پادشای گوردان
هه لبراردی تیپ خاس خه یالان بوو
سهرداری سوپای سیامالان بوو
دابووی له سه ری چقه ی سو ئتانی
رۆم و عه جه می به هیچ ئه زانی
شکاری ئه کورد رۆژ تا ئی سواره
ئه گه راپه وه سالی ئه م دیواره
گۆرانی بیژ و ساز و نهوای نه ی
ئه یخسته وه یاد به زمی جه م و که ی
کاتی وهر گه را چه رخی چه پ ره وشت
میر و به گله ر و شاهی و شایی گشت
یهکا یهک به شو ئین یه کدا دل غه مناک
له و گردی ئه و بهر خستیه ژیر خاک

و دۆ دیتنی، نازانی ئەمە ئەحمەد پاشایە، کە پاشا ئەیروانییەتی لە پڕ مەحەبەتی ئەپەریتە دڵ، کوێخا بانگ ئەکا ئەلێ خوازییەتی ئەم کچەم بۆ بکە و بەخەزەندەداریش ئەلێ پارەیهکی زۆری بۆ جل و تەدارەک بدەنێ. کچە کە ئەزانی ئەمە ئەحمەد پاشایە ئەترسێ، خورپە ئەدا لە بەندی جەرگی، لەو لایشەو دڵخواز و دەسگیرانی حەمە ئاغا، حەمە ئاغا کە ئەمە ئەبیەت فریاد نامەیهک ئەلێ، بۆی ئەنووسنەو ئەینێتێ بۆ ئەحمەد پاشا، کە پاشا ئەیخوێتیەو ئەمەندە لەو پەسەند ئەبێ دەستبەجێ ئەمر ئەکا بەجل و بەرگی بوکێتیەو دەستگیرانەکی بدەنەو، دوایی ئەو دەسگیرانە ئەمری.

حەمە ئاغا مەیلی ئەدەبیاتی زۆر بوو. جارجاریش شیعری بەقووەتی وتوو، بێجگە لەو دەش دیارە سەرەتای شیعەرە کە بە باز دەست پێ ئەکا ئەلێ:

میرزام تەواری،...

شیروانی بازی، تەرلان تەواری

چوست و تیز پەرواز شیر شکاری

یاوا وە دەستم نەپای کۆساری

(١) نمونەێ ئەدەبیاتی کوردی ١٩٣٨ی زاینی ١٣٥٧ی کۆچی - نەجمەددین مەلا ل ٣٢-٣٨.

«ئەم شاعیرە لە تەک ئەحمەد پاشای بابان ناخر حاکم هاو زەمان، وا مەشهورە لە سالانی ١٢٧٠ی هێجریدا جارتیک ئەحمەد پاشای بابان خۆی و سوپاھییەکانی پێی ئەکەوێتە دەریەندەقەرە، حەمە ئاغا لە ماڵ نابی، ئەحمەد پاشا بەسەر سوارییەو لە مالتیک داوای کاسەیک دۆ ئەکات. کچێکی زۆر جوان و نازەنین کاسە دۆیهکی بۆ دیتنی، تومەز ئەم کچە دەسگیرانی حەمە ئاغا ئەبێ، ئەحمەد پاشا کە چاوی بەکچە ئەکەوێ بۆی شیت ئەبێ دەرحال ئەمر ئەکا کچەکی لێ مارە بکەن و پەوانەێ سلیمانی ئەکا. وەختی حەمە ئاغا دیتەو ئەم خەبەرە ئەزانی (منظومەیک) پێک ئەخا پەوانەێ ئەکا بۆ ئەحمەد پاشای بابان کە شەقار بازەکی فراندوو. ئەویش لەگەڵ (منظوم) ئەکە ئەبێن، ئانا کچە کە پەوانەێ دەریەندەقەرە ئەکاتەو بەلام کچە کە زۆر ناژی ئەمری لە خەفتا».

دەقی شیعەرە کە لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف)دا

میرزام تەواری،...

شیروانی بازی، تەرلان تەواری

چوست تیز پەرواز شیرین شکاری

یاوا وە دەستم نەپای کۆساری

دڵ بێ ئیختیار موبتەلای بازی

عەقل و هۆش و فام گشت نەپەروازی

نەصوح تا وەشام، نە شام تا سەحەر

بازدام چەنی بازی وینەێ بازی گەر

وەصەد نەزاکەت تەرتیب بازدام
ئەسبەبش نەجورم ئەعظای ویم سازدام
ئەووەل جە عەینەین عەیان کەردم جاش
مەقام عەینەین کەردم وە ماواش
دەورانێ پەێ حیفظ وەموژگان تەندم
پەێ نشینگەێ باز شۆخ دلبەندم
تایی جە تۆمار هەستی جەستەم سەند
دستم نەپای بازی نەجای پارچە بەند
کلاوش نە پۆست فەرەم قەرار دام
تاکە جە فەرەم فەرەم فەرەم بۆ مودام
پارچەێ ئیستخوان گەردەن کەردم واز
کەردم وە ئوتراخ بازی ناز پەرواز
بەند ریشەێ دڵ کەردم وە جلفووش
سازدام طەعمەێ جەرگ پەێ بانگ قووقووش
وەحش بێ تەوار بێ هێمای نەزریا
زەنگ میرشکار وە پاش مەزریا
هێمای وەلە بێ نەبی وە جەیران
پەوچی وەبێ خۆف مەکردش سەیران
بازم شیرین بێ شۆخ شیروانی
نەکەفتەن وەدەس جەمشید ثانی
شاد بیم چەنی بازی شاهانە دەستوور
نەخو بەو زانام نە بەهرام گورور
بێ خەبەر جە مەکر چەرە ئەفلاک بیم
لاقەید جە شۆرش دائیرەێ خاک بیم
ناگاہ شەقارێک شووم بێ ئارام
ئاشووب دەوران ظوڵم کەردی بێ رام
هوجوم کەرد نە چەرە وەیک پێ تابش
رفانا بازم چەنی ئەسبەبش
من کە جەو دەمدا سەراسیمەوار
غەلطان بیم نەخاک پەێ بانگ هاوار

میرزام تهواری، میرزام تهواری
 شیروانی بازی، تهولان تهواری
 چابووک جستوخیز شیرین شکاری
 دهستم کهوت له شوین پیچی کۆساری
 دل بێ ئیختیار مویتهلای باز بوو
 عهقل و هوش و فام لهلام پهرواز بوو
 له شهو و رۆژ و دهمی سهحهردا
 به بازی له گههله باز باز تهدا
 عهشق و علاقه هم هه موو به باز دا
 ئه سبابم له چهرم ئه عزای خۆم ساز دا
 چاوگه خانویه کم له چاوم بو کرد
 چرام له نووری دیدهی خۆم بو برد
 دهوری ئه و چاوگه هم به برژانگ ته نی
 له ترسی تیری نیچیر ئه فگه نی
 کلاوم له پیست فهرقم قه رار دا
 تاله فهرقه دین کهس فهرقی نه کا
 پارچه ی ئیسقانی گهردنی خۆم برد
 له چاوگه ی چاوا ئوتراخم بو کرد
 بهندی جگهرم برد، کردم به جلفووی
 جهرگیشم له ت کرد بو بانگی قوقوی
 وه حشی و تهوار بوو به جستجویدا
 زهنگوله ی میرشکار ئه زرا له پییدا
 باز شیرین بوو شوخی شیروانی
 نه که وتبووه دهست جه مشیدی سانی
 به شاباز شاد بووم شاهانه دهستوور
 نه شام ئه ناسی، نه بارامی گوور
 بێ خه بهر له مه کر چه رخی ئه فلاک بووم
 لاقه یید له شوپش دائره ی خاک بووم

به عه ده زان خیزام وه زاری و مه لال
 که فتم نه ده مای شمعار قه تتال
 هه رچه ند قوو قووم که رد هه یج نه داشت ئه تر
 عه ده م بی جه عه یین باز نازپهروه ر
 بازم به رشییهن وه ته نافه وه
 سه ییاد که له گرتنه وه کۆی قافه وه
 که فیمه شوئش وه یاران یاران
 پاشا پارچه په ند گیر بو جه داران
 که وتمه شوئش وه مه چۆ مه چۆ
 پاشا پارچه به ند گیر بخوا نه چۆ
 که وته شوئش وه یاری و خه نده
 پاشا پارچه به ند گیر بو جه و به نده
 ویا را و ویه رد یانه م بی خراب
 گوم بی نه دیدهم چون سه نگ تۆی تاب
 ئاخر بێ عیلاج نه جای ویم بێ ده نگ
 مات و مه ده هوش بیم چون ته صویر سه نگ
 نه خه لقان واتنه بازش په میدهن
 ده روون مه و ج هوون دیده ش ته میدهن
 ئه و بازه که خۆم که فتمه نم نه گیر
 نه هه یج قوشخانیک نه که رده ن نه خچیر
 بازم ته واره ن سینه پر خاله ن
 پێ و شوئش نییه ن حاله م به دحاله ن
 هه ر کهس بازه کم به دخود که رده بو
 نه سه هرد پایز ئازیز مه رده بو
 خه واده ند بازم به رد، بو ولاتی
 تارۆی قیامهت ده سم نایگاتی
 مه ربه د قودرهت مالک الاعجاز
 به ئه لطاف ویش باز باوه رۆ باز
 وه رنه (طالیعی) چیش مه یۆ نه ده ست
 خه سته و خه م نه دۆش ضایف و ده سه به ست

وه رگێرانه که ی پیره میترد:

ئیشکمان ده گرت شه وانی تاریک
هه ناسه ی به ترس په شیو و باریک
پۆچی گه یبوه قهفه زه ی سنگی
ده هات و ده چوو زۆر به بی دهنگی
بانگمان کرد جوابی نه ئه دایه وه
به هات و چۆشمان نه جوولایه وه
ده مانویست خوتن و قوتان خه رج کهین
له و هیاکه ته ئه و ی پی ده رکهین
بۆی پاراینه وه رجا نه گهیرا
ناهومی د رشته ی ئه مه مان برا
نووستبوو و تمان ئیسکی مردووه
مردبوو و امان زانی نووستووه
سفیده ی به یان چاوی کرده وه
ئه و چاوه ی لیک ناو هیجگار بورده وه
ئاخر نه فه سی ده رچوو کش و مات
فرمی سکی چاوی ئیمه ییش به خو ر هات
پۆژه ه لالت زه رده ی ره شی ده نواند
بولبول ده گریا و کو تر دهینالاند

دوو شاعر له تورکییه وه

یۆ هه مان مه به سته شیعرێ شیوه و به راوردی شیعرێ چوار نه ته وه، پیره میترد شیعرێکی
شاعیری گه و ره (عه بدولحه ق حامد) ی کردووه به کوردی. له راستیدا شیعره که قه سیده یه کی درێژه
و یه کێکه له به ره هه مه نه مه رکانی ئه و شاعیره که بۆ مه رگی (فاطمه) ی خێزانی خۆی نووسیوه.

قه سیده که له کتیبی سهر به خۆدایه که ناوی (مقبره) ه. بریا پیره میترد هه مووی وه رگێرایه ته
سه ر زمانێ شیرینی کوردی و له گه و ره یی شاعیره که ش بگه یشتینایه!. ئه و کتیبه سالی ۱۳۰۳ ی
رۆمی له ئه ستانبول چاپکراوه. پیره میترد لاپه ره ۴۴-۴۵ ی کردووه به کوردی. وه دوا به یته ئه و
وه رگێرانه ی خۆی له لاپه ره ۵۹ ی ئه و کتیبه وه رگێراوه.

عه بدولحه ق حامد:

«اوچدی جان او مدن اول پریزاد
بن صدمه ی رفر فیله بر باد
عالمی خراب بنمی ویران
بیلیم صانی لزم یقلدی دوران
شمه د نگر ی باغ اولور می آباد
طاغلار بکا هیچ قیلار می امداد
فریادمه کلمه ای هنرمند
بندن طلیک هنرسه فریاد
ای یار کور نمیور نشانه ک
کرچک بومی شمدی آشیانه ک
هیچ بریره المه دن خیر بن
سن کیتمز ایدک نه کج نه ارکن
کوگدن کلیور بوگون نزانه ک
اولمازمی براز بکا اعانه ک
«عمه ر گده بنی سور ایدک سن
عمرگ گبی باق وفا سزم بن»

وه رگێرانه که ی پیره میترد:

له هی لانه ی رۆح په ریزاد فـری
بای بالی هۆشی له که له لم بری
دنیا رووخا، یا، حالی من شیوا؟
وه بزائم شیتم ئه دهم به کیوا!!
له مه وه دوا باغم چۆن ئاوا ده بی؟
شاخ و داخ بۆ من چۆن ماوا ده بی؟
نامه وی بیتیته فریام هونه رمه ند
هونه رم نییه تا بلایی به چه ند
ئه ی یار نابینم شیوه و نیشانه ت
راسته، ئه مه یه ئیسته هی لانه ت
تو بێ پرسی من هیچ کوئ نه ده چووی
له پێش چاوی من قهت ون نه ده بووی

ئېستا وا دەنگت له ئاسمان دئ!
نابى بەزەييت بەحالمما بئ؟
بە ھەموو عومرت خۆشەويستت بووم
کەچى وەک عومرت بئ وەفا دەرچووم

بەيتىک له تورکىيەو

«بۆ خۆم سەر ئازاد ئەبووم لەم خەفەت و ھەللايە
يا نەھاتمايە دنيا، يا لە ھيچ نەگەيمايە»
«شاعير و پوژنامەنووس-مەلم ناجى»

بۆ گۆڤارى بانگى کورد^(١)

کاتى گۆڤارى (بانگى کورد) لە ساڵى ١٩١٤دا لە بەغدا دەرچوو پيرەمپرد لە تورکيا بوو، بەلام لەوئ نوسخەى ئەو گۆڤارەى بينيىوو. کاتى ھاتەو سەلیمانى لە ساڵى ١٩٤٤ دا يەکنى لە ژمارەکانى ئەو گۆڤارەى بەھۆى (جەمیل صائب)ى خوشکەزايەو دەست دەکەوێت. لەبەشى تورکى گۆڤارەکەدا نووسين و شیعەریکى (بەھائەددین شەيخ نوری شیروانى)^(٢) تێدا بوو. پيرەمپرد زۆر لە تورکى نووسینەکەى رازى بوو و لە ھەمان کاتیشدا لەبەر ناوەرۆکەکەى کردوویە بەکوردی. ئێمە لە لیکۆلینەو کەماندا سەبارەت بەبانگى کورد نووسين و شیعەرکەمان بلأو کردووە، لێرەدا تەنھا ئەو شیعەرە بلأو دەکەینەو کە پيرەمپرد زۆر جوانى کردووە بەکوردی:

«ئەى بانگى کورد، ئەى سەدای بەرزى کوردان
گوتمان لیتە توخوا مەبڕئ لە گوتمان
ئەى پوژى کورد، نوورت دەرخە، بينوینە
ھەورى نەزانى لادە، بىـــــپروینە
گویتى کورد بزرنگینەرەو بەدەنگت
گیانیان تازە بىتەو بەئاھەنگت
چە؟ رەوايە پەست بئ و بمرئ ئەو کوردە؟!
بازووى پۆلا مـــــەردى پوژى نەبەردە
ئەى مەردى کورد زووکە ھەلسە درەنگە
خەلک پشکەوئ و تۆ دواکەوى زۆر نەنگە
تەمەلى وەجاخى کوێر کردووينەو
پوژمـــــانە، پوژ ھەورى لا بردووينە

ئەى رۆلەى کورد رامەوہستە تیکۆشە
ئەوى کەلکى قەومى نەگرئ بئ ھۆشە
بروانە چۆن گـــــەدایى دەورى داوين
ئیل و خیل و کەسوکار پئ بەداوين
ترسنۆک بين زوو لە ھەوار بار ئەکەين
تانەى دوشمن لەسەر خۆمان بار ئەکەين
چە رەوايە پەست بئ و بمرئ ئەو کوردە؟!
بازووى پۆلا مـــــەردى پوژى نەبەردە»

(١) پروانە سەرەتای ئەم دیوانە پيرەمپرد و بانگى کورد.

(٢) يەکیک بوو لە دامەزرتنەرانى گۆڤارەکە و ماویەک مۆتەسەرىفى سەلیمانى بوو.

بەندى پەخشان يا واتای سەربەست^(١)

١٩٣٣

لەزبانى (تازى) يەو وەرگيراو

برووسکەيە، کە، لە پى: دئ لە چاوتەو، تیشکى
ئەداتە: چاوم و ئەو نوورە دیدەمـــــە چاوم

.....

گیانە، نەغمەى نەشیدەکەى پوخت
بەندى لایلايەيەکـــــە، بۆ پوخت

.....

لەگەل شىتتى بەدلـــــتا رادەبوورئ
دەمـــــودەست، وا لە دلـــــما: بووينە يەک دل
کە دل تەنگ بئ. دلـــــکووتيم دەگاتى
لەبەينى دوو دلـــــا، راستە کە رتيـــــە

.....

تەلى چرایەک لە شـــــەوقى تۆو
بۆ جـــــەرگ و دلـــــم راکـــــيـــــشـــــراو
ئەو دەمـــــەى کە تۆ بئ شـــــەوق و کـــــزى
چراى دلـــــى من ئەکـــــوژيتـــــەو

له تاریکییدا رهنجهرۆ و بئ کسهس
له گوی ئاگردان سهرم کز نه کم

تۆ بۆ من، تۆ ته نهها بۆ من، هه موو شتیکی تۆ، بۆ من
خۆشه وستی و خوشویستتم، زۆر پیتخۆشه، به لام چیکه کم؟!
ئاخ هیچ کهسی تر نانا سم، که وابوو ته نهها بۆ من تۆی!.

بنواړه مانگ به شه و قهوه شه و پروناک نه کاته وه
بنواړه شه و، به یانی نزیك خۆی نه خاته وه
سهیر که، به یانی باوهشی بۆ رۆژ نه کاته وه
بنواړه رۆژ، که تیشکی نه پتریت ته سه ر زه مین
ههنگوین و شیر و ژین و غرامی نه خاته ناو!

ئه ی تۆ، که، وتم، تۆ هه موو شتیکی منی تۆ
تۆ مانگی منی، سا، وهره، پۆ پروون که ره وه بۆم
تۆ شه و به، گونا هم بخره ژیر په رده ی زولفت
پروناکی به یانی به، جلله وکیشی هه تاو به
رۆژم به، وهره پاکمه وه که، ببه مه وه مندال
به و عصمه ته وه لایق عه شقی نه به دیه ت به

(۱) پیره میتر دهر به و ناو نیشانه په خشانه شیعییه که ی وهر گیتراوه. پروانه (ژیان) ۳۶۱ سالی ۱۹۳۳.

پیره میتر د دوو شیعی شیخ مسته فای ته خته یی

پیره میتر له سالی ۱۹۴۹ (۱) دا ئه م شیعه ری وهر گیتراوه و ته نهها نووسیویه (شیخ مسته فا)،
ئیتتر هیچی له باره وه، نه نووسیوه. ئیمه ژماره یه کی زۆری شیعی ئه م شاعیره مان له که شکۆله که ی
مه محمود پاشای جافدا دۆزیه وه که له چل پارچه شیعی زیاتره.

له ناو ئه و شیعرانه دا ئه م شیعه رهشی تیا دا بوو که پیره میتر وهری گیتراوه. شیعه که هه شت
به یته، پیره میتر پینج بهیتی لی وهر گیتراوه. دهقی شیعه که و وهر گیتراوه که ده نووسین:

پیری سویای غه م که رد و ئا وهر د
مه تای جوانی گرد و تاراج به رد

بئ تینی تیندا و هتینی مه دا
ئه جهل بۆی فه نا و هبینی مه دا
قووه ت جه ئه عضای به دهن گوریزان
گولاله ی شادیم بال و په ر پیزان
مه ویه رۆ جه لام ساتی و ه سالی
تامووت جه سته م بییه ن و ه تالی
مه سافه ی میلی پروو و ه ماهی
وه کۆه یین جه لام یه ک به رگ کاه ی
ئه ساسه ی فه نا یه کسه ر ئاماده ن
حه یفی ویم سوار، ئیمان پیاده ن
یاره ب بۆ به حه ق پادشای له ولاک
به عه شق شه هید صه در سینه چاک
حوسن خاتیمه م ئارایش به کهر
خه جاله ت نه بوون جه به زم مه حشه ر

وهر گیتراوه که ی پیره میتر د:

پیری له شکری خۆی کیشا و هی نا
قه لای جوانی هه لگرت له به ی نا
بئ تینی، به تین وا درا به سه رما
پرووتی کر دمه وه و خسته می به ر سه رما
هه موو ئه ساسه ی مر دن دیاره
من وا پیاده م، ئیمان سواره
چۆنی ده گه مئ به هیزی که می
نا توانم ده ربا ببم به گه می
سا خوا یه لوتفت با نا خودام بئ
چونکو به نده ی تۆم مه یلت له لام بئ

(۱) ژین ژماره (۹۶۶) سالی ۱۹۴۹.

زوبان هه‌میشه خه‌ریکی ذکره
 ئه‌عزام سه‌راسهر مه‌ربوتی فکره
 سه‌روبه‌دهن و می‌شک و ره‌گو پۆست
 که‌وتوونه ناله و زایه‌له‌ی یادۆست
 تهن وا به‌جاری خالی له‌غه‌یره
 ته‌نیا تینی یار تییدا له‌سه‌یره
 هه‌ستی و نیستم له‌ده‌ست چوو یه‌ک ره‌نگ
 نه‌یچی هاو‌اره بۆ که‌زی ئاهه‌نگ
 لی‌ده نه‌ی تا، بی ناله‌ی له‌گۆشم
 به‌لکو بشیوی په‌شیوی هۆشم
 به‌سۆزی ناله‌ی نه‌ی بنویتمه‌وه
 به‌نه‌فخه‌ی نه‌غمه‌ی بی‌وۆژتمه‌وه
 زیوی قه‌لبی قه‌لب له‌ناو پۆته‌ی حال
 جۆش دا و پاکتاو کا بیته‌ی زیوی قال

(۱) ژین (۹۲۵) سالی ۱۹۴۸

چه‌ند زانیارییه‌ک سه‌باره‌ت به‌ (مه‌حمود پاشای جاف) له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی ڕوونه‌وه

له‌م دیوانه‌ی پیره‌مێرددا گه‌لێ جار ناوی مه‌حمود پاشا و که‌شکۆله‌کانی هاتوه‌، خوێنه‌ری وریا هه‌ست ده‌کات، ئه‌م کاره‌ی مه‌حمود پاشا که‌ ناو و به‌ره‌مه‌ی ئه‌و هه‌موو شاعیره‌ی بۆ تۆمار کردوین و له‌ فه‌وتاندن و که‌می و ناته‌واوی رزگاری کردوون چه‌نده‌ خزمه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ به‌ئه‌ده‌بی کوردی و چۆن بۆ هه‌موو سه‌رده‌مێک ده‌بیته‌ گه‌نجینه‌یه‌کی میژینه‌ی رۆژگاریکی ئه‌م ئه‌ده‌به‌ به‌رز و جوانه‌. ئنجا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ نزیک‌تره‌وه‌ و باشت‌ر له‌ مه‌حمود پاشا و گه‌وره‌یی کاره‌که‌ی ئاگادار بین، روومان نا له‌ به‌ریز (عه‌لی به‌گی حسین به‌گی جاف) و چه‌ند پرسیارێکمان له‌م باره‌یه‌وه‌ خسته‌ پیش چاوی و ئه‌ویش به‌قه‌له‌می جوان و هه‌ستی به‌رزێ خۆی وه‌لامه‌کانی بۆ نووسین، ئیتمه‌ش وه‌ک خۆی نووسیمان‌وه‌.

پرسیاری یه‌که‌م:

ئایا مه‌حمود پاشای جاف چۆن خولیای ئه‌ده‌ب و کۆکردنه‌وه‌ی شیعری کوردی که‌وتۆته‌ سه‌ر؟
 وه‌لام: مه‌حمود پاشای جاف کو‌ره‌ گه‌وره‌ی حه‌مه‌ پاشای جاف بووه‌. حه‌وت برا بوون به‌پیتی ناوچه‌ و په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی و دیه‌نی جوان و ره‌نگینی کوردستان و به‌تایبه‌تی ئه‌و هیل و

شیعری دووه‌می شیخ مسته‌فا

پیش ئه‌وه‌ی ئه‌م شیعره‌ بنووسین، ئه‌وه‌ندی که‌ ده‌ستمان که‌وتوو سه‌باره‌ت به‌ژبان و شیعری ئه‌م شاعیره‌ ده‌خه‌ینه‌ پیش چاوی خوێنه‌ران. مامۆستا (علی باپیر ئاغا) له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۱ی کتێبه‌که‌یدا (شاعیره‌ ناو ون بووه‌کانی کورد) له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌ژێر ناو‌نیشانی (فیراکی) دا کورته‌باسیکی ئه‌م شیعره‌ی نووسیوه‌، که‌ گوایه‌ شیخ مسته‌فا نازناوه‌که‌ی (فیراکی) بووه‌، به‌لام له‌و شیعراوه‌دا که‌ ئیتمه‌ دیومانان ته‌نها ناوی مسته‌فا (مصطفی)ی نووسیوه‌. دیاره‌ مامۆستا علی باپیر ئاغا هه‌ر له‌ خۆوه‌ ئه‌م نازناوه‌ی بۆ نه‌نووسیوه‌ و ره‌نگه‌ وه‌ختی خۆی به‌و نازناوه‌ ناسرابیته‌.

مامۆستا ده‌لێت: «فیراکی، ناوی (شیخ مسته‌فا)یه‌، له‌ بنه‌ماله‌ی (چۆری) کوردستانی خۆره‌لات له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی دوازه‌هه‌می کۆچیدا ژیاوه‌، کاتێ خوێندنی ته‌واو کردوه‌، عاشق و سه‌ودای (شیخ عوسمان سراج الدین) بووه‌، چوه‌ بۆ ته‌ویله‌، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وێ ماوه‌ته‌وه‌ تا سالی (۱۲۸۴) له‌وێ ته‌مه‌نی دوا‌یی پێ هێناوه‌. له‌ زانست و وێژه‌دا بی وینه‌ بووه‌ له‌ ده‌وری خۆیدا. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ زۆرت‌ری هه‌لبه‌سته‌کانی فارسییه‌. ته‌نیا ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی کوردیه‌یه‌. له‌ که‌شکۆلی ده‌سنووسی محمود پاشای جاف وه‌رگیراوه‌، که‌ بۆ شیخ عوسمانی وتوو.»

لێره‌دا دوو تییینی سه‌باره‌ت به‌و نووسینه‌ لای ئیتمه‌ دروست بوو:

۱- زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی شیخ مسته‌فا کوردیه‌ نه‌ک فارسی، ته‌نها له‌و به‌شه‌ی که‌شکۆله‌که‌ی محمود پاشادا که‌ لای ئیتمه‌یه‌ زیات‌ر له‌ چل پارچه‌ شیعری کوردی تیا‌یه‌. نه‌ک وه‌ک مامۆستا نووسیویه‌، ته‌نها ئه‌و شیعره‌ی به‌کوردی وتی.

۲- مه‌به‌ستی مامۆستا له‌ کوردی واته‌ شێوه‌ی هه‌ورامی (گۆزان)ه‌. که‌ ئه‌و ته‌نیا شیعره‌ی ئه‌و له‌ کتێبه‌که‌یدا نووسیویه‌، خۆی به‌شێوه‌ی هه‌ورامیه‌ و پیره‌مێرد کردوویه‌ به‌شێوه‌ی سلیمانی. نه‌ک هه‌ر خۆی وه‌ها بووبی که‌ ئه‌و نووسیویه‌تیبه‌وه‌.

پیره‌مێرد ئه‌و شیعره‌ی له‌ ژماره‌ ۹۲۵ی (ژین)ی سالی ۱۹۴۸دا وه‌رگیراوه‌ و بلاوی کردۆته‌وه‌. پێشه‌کییه‌کی کورتی به‌م جۆره‌ بۆ نووسیوه‌ «له‌ شاعیراندا شیخ مصطفی ناویکمان هه‌بووه‌ من نایاسم، محمود پاشا به‌خه‌تی خۆی دیوانه‌که‌ی له‌ که‌شکۆله‌که‌یا، نووسیویه‌ته‌وه‌، ئه‌مه‌ غه‌زله‌یکی ئه‌وه‌»^(۱) ئنجا ئه‌و شیعره‌ی لای مامۆستا علی باپیر ئاغا و ئه‌مه‌ی پیره‌مێرد وه‌ری گیراوه‌ و بلاوی کردۆته‌وه‌ هه‌ر یه‌ک پارچه‌ شیعره‌. له‌وه‌ ده‌چیت ئه‌وی کتێبه‌که‌ له‌ رۆژنامه‌که‌وه‌ وه‌رگیرایته‌.

«نه‌ق‌دی خه‌زینه‌ی ته‌جه‌للای زاتی

نامه‌ی پر مه‌عنای شانی و سیفات‌ی

شه‌پۆلیکی دا نووری هه‌ق تییدا

هه‌ر ره‌گێ شه‌وقی ئه‌گه‌را پیت‌دا

و هلام: وهكو له سهر وهه باس مان كرد چۆنیه تی پاریزگاری كه شكۆله كه تاكو سهرده می ژبانی خۆی هه می شه لای خۆی بووه و هه تا له کاتی دهسته به سهری و دوا ی فیراریا هه یریتی بووه و ئەو شیعر و باس و خوازانە ی تیا نووسیه وه. بۆ وینه كه له ئەسته موڵ فیرار ئەكات ئەچیتە خاکی ړووس و له وینه بۆ ئیران و ئنجا ئەگه یریت هه بۆ کوردستان، له (باکو) له بهرگی سیاحت و گهشتا و هه تا مه لا محهمدی سنه یی پیاوی بووه ئەو جلی باشی له بهر کردوه و خۆی خراب وهكو نۆکه ری ئەو تاكو نه یناسن. له باکو وینه ی خۆی ئەگرێ و له ئیریا ئەم شیعه ری مه وه لوی ئەنووسی:

دواى خويشى، وهك له خواليتخوشبوو (حهسهن فههمى بهگى جاف)ى كورپهزايم بيبستوهه كه
عهلى بهگى باوكى حهسهن بهگ كوچى دوايى ئەكات كه شكۆله كه ئەكهوئته دهستی حسين بهگى
ممامى ئهويش له بهرئهوهى كه متر تاقه تى ئهوه جوړه شتانهى بووه، پيره ميترده به مانهت لېتى
وده ئهگرېت، دوايى حهسهن بهگ وتى: ئهوه كاته كه باوكم وهفاتى كرد ته مه نم (۱۶-۱۷) سال
بوو به لام وانه بووم كه زور خوم به مانهوه خهريك بكهم، هه رچهند كه شكۆله كه م ئهخويندهوه له
كاتى خوڤا خوم له گه ليا بوو به لام له بهر ممام ئهوهنده له سه رى نه روييم تاكو له سه رتاي
سييه كانا ههستم كرد، چومه لاي پيره ميترده داويم كردهوه ئهويش ئه م رور بۆ ئهوه رور و ئه م كات
بۆ ئهوه كات كاتى به سه رئه برد و منيش گه بيمه سنورى وه رسي و يه ئس. ناچار هادى ئه فه ندى
خوشكه زاي پيره ميترده راسپارد و له گه ليا رتيكه كه وتم بۆم بدزيتته وه به بيبست دينارى سه رتاي
سييه كان! بهوه جوړه دهستم كه وته وه. له وكاتيشه وه هه ر لاي حهسهن فههمى بهگه و ئهويش
هه موومان ئه زانين يه كييك بوو له هه ره ئه دهب دۆست و ئه ديبه ناسكه كانى كورد و هه تا له شه وق
و ته وژمى ئه دهب و ئه دهب دۆستيا شيع ريشى هه يه كه كه م كه م به فارسي و كوردى ئيستاش
دواى مه رجوومى حهسهن بهگ لاي هوشمه ندى كوربه تى كه ته مه نى دريژ و به خته وه رييت زور له

بەگ) ی سەرۆکی جافی ئەو سەردەمە و دامەزرێنەری جامی مورادی و باپیرە گەورە بە گەزاد جافی مورادی، کە جاف بەم پێیە دوو بەشن، جافی جوانرۆ لە ئێران و جافی مورادی لە عێراق. جافی ئێمە لە دوا ئەوەی لە سەردەمی مەدەد پاشای والی عوسمانی بەغدادا کە زەوی و زاریان ئەفرۆشت بە نیازێ نیشە جێی ھۆزە گەرمیان و کویتستانکارەکانی ئەو سەردەمە ھەمە پاشا و مەحمود پاشای کورێ کەوتنە کەرنی ھەرچی زەوی و زاری قەلەمەرەوی جاف ھەبە و ئیستایش لە سەندەکانی زەمانی عوسمانیا بەناو و سنوور و نرخێ کەرنیانەو ھەمووی تیاہ و زۆری لە لایەن ئەوەی خاوەنەکانیانەو پارتیزاوە. ئیتر جاف لە سنووری (جبل حمرین) دەو تاکو شلیتر و (ناوخوان) ھەمووی بوو بە موڵکی تا پۆی بە گزادە جاف. بێجگە لە ھەندێ جێگای تاییبەتی کەم نەبێت یان بە دەست میری ھەو مایەو یان کەسانی تر خاوەن تەکیە و پیاوماقولاتی ئەو سەردەمە کریان یاخود میری پیتی بەخشین. ئیتر جاف لە (قزەبات) دەو کەوا دامینی کوردستانە تاکو شلیتر و ناوخوان بەشی کوردستانی عێراق و لەو دیو سنووریشەو ھەتا ناوچە مەریوان و گۆلی زریبار و لای خوارووی ناوچە سەنە، لە زستانا لە ناوچە گەرمیانەو لای خوارووی قزەبات و شیروانە و کەلار و پیتاز و شارەزور و پیتجوتن و ئەو دیو سنووریش ئەوانی سەرەو بەزستان و بەھار و ھاوین و پایز ھاتوچۆیان تیا کردووە. بۆ چەسپاندنی ئەو دەش جاف چۆتە ناو ئێرانیشەو ھەتا موڵک و زەوی و زاریشیان لەوێ کەربو و ھەیانە. بە تاییبەتی ناغاکانی گەلالی ئەوەی (کلودیوس ریچ) لە گەشتنامە کەیدا ئەلێت: «کە چومە مالی کە یخوسرە بەگی سەرۆکی ھۆزی جاف ھاوینی ١٨٢٠، لە کاتی کە ئەچوم بۆ سەنە بۆ دیدەنی ئەمانوللا خانی والی ئەردەلان، لە سەنە مالی کە یخوسرە بەگ لە نزیک گۆمی زریبارەو بوو، ئەو میواندارییەم ھەتا مردن لە بیر ناچیتەو». بەم بۆنە ھەو جاف بە شیکیان پەریوەتەو ناوچە دوکان لە پارێزگای سلێمانی کە ئەوانیش سمایل عوزەیری بوو، جافە ڕەشکەن، ئەوان لەو ناوچە ھەو لە کاتی خۆیا گەرمیان و کویتستانیان کردووە و ئیستایش خۆیان بە جاف ئەزانن.

گەرمیان و کویتستانی کردنی جاف ئەوەندە جێگر و چەسپاوە لە ناخیانا چونکە زۆریە کە وت جاف واتە ئازەلدار و مەرۆمالات بە خێو کەر، ھەتا ئەم سالانە دواپیش گەرمیان و کویتستانیان ئەکرد. ھەر نەشیوایە تاکو ناوچە پیتجوتن ئەچوون بۆ لەو پخۆری ھەرچەند مال و لە گەرمیان جێگیر بوو بوو بەلام ھاوینان ئازەلەکانیان، شوان کەژاوە ئەیانبردن و خوشیان بە (بەنە) واتە (مالی سووک و کەم) بەلۆری یان عەرەبانە تراتکتۆر لە گەرمیانەو ئەھاتنە شارەزور یان چاوەروانی ئازەلە کەیان ئەکرد یان لەوێ لایان ئەبوون بەو نیازە بەلکو ئەگەر میری عێراق و ئێرانیش وەکو جارێ پێگەیان نەدەن بۆ لەو پخۆری بچنە ئێران بەلکو بچنە ناوچە پیتجوتن جا بەو بۆنە ھەو ئەم شیعرە مەولەوی کەوا ئەزانم یان لە شینە کە (ئەمنە خانی ژنی بارام بەگ) دایە، یان لە شینە کە (قادر بەگی کە یخوسرە بەگ) دایە کە ئەلێت:

پەشتی پاراستنی ئەو جۆرە شتانە لە باوکی و باپیری ھەو بۆ ماوەتەو و پاراستوونی بە تاییبەتی کتیبخانە گەورە کە باوکی کە ئیستایش لایەتی و خەلک زۆر کەلکی لێ وەرئەگرت.

پرسیاری سییەم:

تکایە باسی بە سەرھاتی کەشکۆلە کەمان بۆ بکە لە ھەردوو جێگای ئەستەموڵ و زمناکۆدا:

و ئەلام: کەشکۆلە کە مەحمود پاشا تەنھا لە دوو جێگا نەنووسراوەتەو، لە ئەستەموڵ و لە زمناکۆ چونکە پاشا بۆ ھەرکۆی چووبێت کەشکۆلە کە لە گەل خۆیا بردووە. ئەستەموڵ و زمناکۆ، جێگە ھەمیشەیی پاشا نەبوو. بەلکو لە ئەستەموڵ دەستبەسەر بوو، دواپی لەوێ فیاری کردووە و وەکو باسمان کرد بەرێگای باکویدا ھاتوئەو کوردستان و ئەو ماوە ھەشی تاکو حکومەتی عوسمانی بەخشیبووەتی لە زمناکۆ بوو ھەندێ شیعی لەوێ تیا تۆمار کردووە بۆ وێنە لە ڕوسیا بە ئەرمەنستاندا تێئە پەرن مەلا محەممەدی سەیی پیاوی شاعیر بوو و کچە ئەرمەنی جوانیان زۆر دیو، ھەندێ شیعی جوانی و تۆو بەشوێ و شەنگی کچە ئەرمەنیان مەن سێ چوار بەیتێکی کە مەرھومە باوکی لە بەری مابو نووسیوەتەو ھەر لەلام. بەم بۆنە ھەو ھەز ئەکەم شتیکی تر بدرکێتم، ئەگەر سوودی نەبێت زبانی نییە. ئەویش: مەحمود پاشا بەخۆی ھەو ھەوت برا بوون خۆی براگەر بوو و براکانیشی ئەمانەن: وەسمان پاشا، ھەسەن بەگ، سلێمان بەگ، ھەمە عەلی بەگ، قادر بەگ، فەتاح بەگ، لە ئەنجاما مەرگی ھەر شەشیانی دیو و کەوتووەتە دوا ئەوان و سۆز و پەروشی کۆچکردنی ئەوان وای لێ کردووە بەشیعی شتیکیان بۆ بکات کە بیست و چوار بەیتە و لە کەشکۆلە کەیدا ھەبە و منیش لەلام ھەبە و وەکو سەرچاوەیک بەخەتی ھەسەن بەگ خۆی. پیرەمێرد ھاتووە ئەم بیست و چوار شیعی کردووە بەنۆزە شیعی و پیتجی لێ لابردووە و دواپیش لە نۆزە کە تر ھەوتی لابردووە خۆی ھەوتی بۆ زیاد کردووە واتە لە تیکرای بیست و چوار بەیت دوانزە لێ لابردووە و خۆی ھەوتی بۆ زیاد کردووە و لە دیوانی پیرەمێردی نەمری محەممەد ڕەسوڵ ھاوار دا بەناوی (یادی مەحمود پاشای جاف) ھەو بەشیعی پیرەمێرد دانراوە. ھەتا پیرەمێرد قادر بەگی مامی بەقادر بەگی برای مەحمود پاشا ئەزانیت ئەو قادر بەگی مامی کە مەولەوی شیعی شیبووە بەناوبانگە کە بۆ وتووە.

پرسیاری چوارەم:

تایا رێگای گەرمیان و کویتستانی جاف لە کوێو بۆ کوێ بوو؟

و ئەلام: ھۆزێکی گەورە و فراوان و دوا ئەوەی لە سەردەمی سولتان مورادی عوسمانیا لە ناوچە جوانرۆو ھاتوئەو کوردستانی ئەو سەردەمە کە بەش کرابو لە نیوان دەولەتی عوسمانی و ئێراندا لە سەر ھەندێ ھۆی تاییبەتی ئەو سەردەمە لە ناوچە (دزیایش) - دەرەندیخانی ئیستا - دا نیشە جێ بوون دواپی پەریان سەند، و ردە و دەستیان گرتووە بە سەر شارەزور و گەرمیاندا، گەرمیان و کویتستانیان کردووە. دوا پەرسەندن و گەشەکردن و زۆر بوونیان و ھاتنی دەستە دەستە تیرەکانی جاف لە ئێرانەو بۆ ئەم ناوچە ھەو دەوری (زاھیر

خالد که به شیوهی گۆران (هه‌ورامی) نووسیویه‌تی سه‌د و چوار به‌ینه له‌و که‌شکۆله‌م ده‌ره‌ینا. ئه‌نجاما زۆر سوپاسی مامۆستا ئومید ئاشنا ئه‌که‌م که ئه‌م هه‌له‌ی بۆ گونجاندیم ئه‌م لایه‌نا نه‌ روون بکه‌مه‌وه به‌م کورتیییه، هه‌بوادارم له‌ ده‌رفه‌تیک ب‌توانم رووناکی به‌خه‌مه سه‌ر هه‌ندێ شتی تر له‌م باره‌یه‌وه هه‌ر که‌س له‌ شۆین و توانا و بۆگونج و بۆلوانی خۆیه‌وه ده‌ستی یارمه‌تی بۆ که‌له‌پووری نه‌ته‌وه به‌دیه‌خته‌که‌مان پ‌اکیشی.

پیره‌مێردو ده‌ پارچه‌ شیعری مه‌ستوره

له‌ لاپه‌ره (٢٨١) ی ئه‌م دیوانه‌دا نووسینیکی پیره‌مێردمان بل‌او کرده‌وه سه‌باره‌ت به‌مه‌ستوره و دیوانه‌که‌ی. وه‌ له‌ ساڵی ١٩٤٥ دا پیره‌مێرد ده‌ پارچه‌ شیعری مه‌ستوره‌ی وه‌رگێت‌او ده‌ سه‌ر زمانی کوردی و له‌رۆژنامه‌که‌یدا بل‌اوی کردۆته‌وه.

ئهو دیوانه‌ به‌نرخه‌ی که به‌و خه‌ته جوانه‌ی مه‌ستوره نووسراوه‌ته‌وه و ئهو دیوانه‌ شیعریه‌ش که هه‌ر مه‌ستوره خۆی نووسیویه‌تییه‌وه و دیوانی شیعری خه‌سه‌رو خانی والی سنه‌یه، به‌داخه‌وه هه‌تا ئیستا له‌ هه‌یج لایه‌که‌وه هه‌وال و شوینه‌واری نییه. ئه‌وه‌ی بۆ ئیمه‌ ماوه‌ته‌وه ئهو ده‌ شیعری و ئهو نووسینه‌ کورته‌ی پیره‌مێرد، که‌ چهند زانیارییه‌کی له‌باره‌ی شیوه‌ی خه‌تی مه‌ستوره و دیوانه‌که‌یه‌وه بل‌او کردۆته‌وه. ئنجا بۆ زیاتر شاره‌زا بوون له‌ مه‌ستوره و شیعره‌کانی ئیمه‌ش لای خۆمانه‌وه ئهو زانیاریانه‌ی به‌ده‌ستمان هه‌یناوه بل‌اوه‌که‌ینه‌وه:

دکتۆر م‌ارف خه‌زنه‌دار له‌ کتیی (دیوانی نالی و فه‌ره‌نگی نالی) دا نووسیویه «مه‌ستوره، ناوی ما‌ه شه‌رف خانی ئه‌رده‌لانی کوردستانییه، کچی ئه‌بو‌لحه‌سه‌ن به‌گی کوری محمه‌د ئاغایه، خه‌زانی خوسره‌و خانی والیی کوردستانی ئێران بووه. له‌ ساڵی ١٨٠٥ ی زاینی له‌ شاری سنه‌ له‌ دایک بووه ژنیکی یه‌کجار جوان و شوخ و شه‌نگ بووه. شیعری به‌کوردی و فارسی هه‌یه، زۆریه‌ی ئهو شیعرا نه‌ بابه‌ت دل‌دارییه‌وه‌ن، به‌تایبه‌تی شیعره‌ کوردییه‌کانی (به‌ شیوه‌ی گۆرانی - هه‌ورامی) یه‌کجار به‌سۆزن.

خوێنده‌وار و رۆشنیریکی چاک بووه. شاره‌زایی له‌ زانسته‌کانی ئایینیدا بووه و ده‌ستیکی درێژی له‌ زانستی مێژوودا بووه. شیعره‌ فارسییه‌کانی له‌ ساڵی ١٩٢٥ دا له‌ تاران له‌ چاپ دراوه. (دیوان ما‌ه شرفخام کردستانی، لناشه‌ آقای حاجی شیخ یحیی معرفت، تهران، ١٣٠٤ ه.ش)، شیعره‌ کوردییه‌کانی له‌ ده‌سنووسیکدا به‌ له‌ ده‌رووبه‌ری ساڵی ١٩٠٠ دا نووسراوه‌ته‌وه. ئیستا که له‌ ئێران و هه‌یشتا چاپ نه‌کراوه. له‌ به‌ری مێژووی بنه‌ماله‌ی ئه‌رده‌لانه‌وه کتییکی داناوه له‌ ساڵی ١٩٤٧ له‌ سنه‌ له‌ چاپ دراوه (تاریخ آردلان، لناشه‌ ناصر نازادپور-سنندج (١٣٢٦ ه.ش).

مه‌ستوره هاوچه‌رخێ سولتان خانی ئه‌رده‌لانی بووه. که‌ خوشکی خوسره‌و خانی والیه.

زبه‌ری ته‌لمیته‌ بار کۆچ نه‌و هالان

ته‌ئسیرش نیه‌ن ئه‌م سال چون سالان

داخ و هه‌سه‌رت بۆ کز بوون و ئالۆزاوی رێ کۆچی ئهو ساله‌ ئه‌خوازیت!

پرسیاری پێنجه‌م: ئایا چ زانیارییه‌کتان له‌باره‌ی که‌شکۆلی که‌ریم به‌گی فه‌تاح به‌گ و په‌زا به‌گی فه‌تاح به‌گی براهیه‌وه له‌لایه؟

وه‌لام: ئه‌ده‌ب دۆستی و گۆش کراوی به‌گراوه‌ی جاف به‌ئه‌ده‌ب و شیعری و فۆلکلۆری کورد بووه. شتیکی ئاشکرا و له‌به‌رده‌ستایه (به‌پێچه‌وانه‌ی براده‌ریکی مامۆستای هه‌ستیار) وه‌ که‌ له‌ نه‌ده‌یه‌کی ته‌له‌فزیۆنیا له‌ سه‌رده‌میکی تایبه‌تیا ئه‌یوت به‌هه‌موو ته‌نگاویه‌که‌وه ده‌ربه‌که‌کان شیعری و ئه‌ده‌بی کوردیان کوشت و له‌ناویان برد... هه‌تد.

حه‌ز ئه‌که‌م ئهو براده‌ره هه‌ندێ له‌و که‌شکۆله‌مان پێشان بدات که‌ پ‌او بیره‌کانی ئهو هه‌لیان گرتوه بۆ مێله‌ته‌ی به‌دیه‌ختی کورد. بۆیه که‌شکۆله‌که‌ی که‌ریم به‌گ و په‌زا به‌گی براهیه‌وه له‌ هه‌مان سه‌رچاوه و هه‌سته‌وه هاتوه. که‌شکۆله‌که‌ی که‌ریم به‌گ زیاتر له‌ هه‌زار لاپه‌ریه هه‌مه‌ جو‌ر شیعری و باس و قسه‌ی نه‌سته‌ق و به‌سه‌ره‌ات و شین و مه‌رسییه‌ی تیا به‌و هه‌ندیکیان کۆن نووسراوه‌ته‌وه و هه‌ندیکیشیان له‌م سه‌رده‌می دوا یییا نووسراوه‌ته‌وه. که‌شکۆل و اتا ئه‌وه‌ی هه‌موو جو‌ریک شتی تیا بنووسریت، مه‌رج نییه ته‌نیا شیعری بێت هه‌تا هه‌ندێ (خاطرات) و شت به‌بیرا هاتن و مێژووی له‌دایک بوون و به‌سه‌ره‌اتی گرنگی ئهو سه‌رده‌مه یاخود بۆ کۆنیش ئه‌گه‌ر پێته‌وه. که‌شکۆله‌که‌ی که‌ریم به‌گی په‌حه‌ته‌ی شتی پێکه‌نین و خۆشی تیا به‌ که‌ریم به‌گ خۆی دروستی کردوه و ده‌ستی تیا هه‌یه به‌وینه ئه‌نووسیت بۆ باوکم که‌ لێره له‌ سلێمانی به‌شیخ سه‌لامی عازهبانی شاعیر بلیت هه‌جوی شیخ وه‌سمانی قه‌لاکه‌ له‌ گه‌رمیان بکات بۆ بزوانی شیخ محمه‌د. شیخ سه‌لامیش پارچه‌یه‌ک شیعری هه‌جو ئه‌نووسیت بۆ شیخ محمه‌د ئنجا کێچ ئه‌چێته که‌ولی شیخ محمه‌د و هاوار ئه‌باته به‌ر حه‌مه ئه‌مین به‌گی کوری که‌ریم به‌گ «شاعیره و دیوانی چاپ نه‌کراوی هه‌یه» ئه‌ویش له‌ زمانی شیخ محمه‌ده‌وه وه‌لامی شیخ سه‌لام ئه‌داته‌وه و دوو پارچه‌ شیعری گالته‌ی ئه‌توانم بلیتم کراوه و پێسن به‌لام هه‌تا ئه‌مانه‌ی تیا به‌و شیعره‌که‌ی شیخ سه‌لامیش که‌ به‌شیخدا و توویه‌تی ئهو شیخانه‌ی ئێرشاد ئه‌که‌ن و ده‌رویشیان هه‌یه و کاک به‌هانه‌دین شیخ نووری بابه‌ عه‌لی ته‌کیه‌ی له‌ کاتی فه‌قییه‌تیا له‌سه‌ر شیخ و ته‌کیه‌ هاتۆته‌ جواب ئه‌ویشی تیا به‌و خه‌تخویشیان هه‌یناوه و شتیان پێ نووسیونه‌ته‌وه. به‌لام که‌شکۆله‌که‌ی په‌زا به‌گ ئه‌گه‌ر هه‌مووی خه‌تی خۆی نه‌بێت زۆریه‌ی زۆری خه‌تی خۆیه‌تی چونکه‌ خۆی زۆر خه‌تی خوش بووه زۆر رێکوپێک و رازاوه‌ی نووسراوه‌ته‌وه. هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه که‌شکۆله‌که‌ی عه‌بدولقادر به‌گی سلێمان به‌گی حه‌مه‌ پاشای جافیش که‌ له‌ده‌وری بیسته‌کانا عه‌بدولقادر به‌گ ده‌ستی به‌نووسینه‌وه‌ی کردوه زۆر شیعری و دوعا و پارچه‌ی په‌خشانی تیا دایه و هه‌تا ئه‌م دوا یییه‌ش لای محمه‌د به‌گی کوری بوو که‌ ئهو وه‌فاتی کرد نازانم که‌وته لای کێ هه‌تا من مونا جاته‌که‌ی مه‌ولانا

دیوانی ئەو و خەسرەوخانی بەخەتی مەستورە لەلا ھەبوو.

(١) دیوانی نالی و فەرھەنگی نالی د. مەرف خەزەدار. ٣٦١ ل.

(٢) دیوانی نالی مەلا عەبدولکەریمی مەدرس و کورانی ل ٦٠٤، کە ئەوانیش ئەو زانیاریانەیان لە مێژووەکە ی ئایەت اللە مەردۆخ وەرگرتوو. بەشی دووەم لاپەرە ١٦١.

(٣) «ئافەرەتە ناوادرەکانی کورد» عەبدولجەبار محەمەد جەباری ل ٥١

(٤) گۆفاری ئۆتۆنۆمی ژمارە ٣ سالی ١٩٨٤ ئیسماعیل تەنیا ل ٧٢

شێعرەکانی مەستورە

١

ئەمڕۆ کە ھەوا ساردە، کزەدی بادی خەزانە
گەر مەرم کەرەو ساقی، دەمی تێکخزانە
گوێ مەگرە لە زاهد مەلێ مانگی رەمەزان
جەژنی منە، فتوایشی لەلای پیری موغانە
ئەو پۆچی رەوان پاحی رەوانم بەدری تۆ
ئەمە پاحە قومێکی لە بری پۆچی رەوانە
ئای حەییوان بەدەیه، با، دەی بی لە (دە)دا
ھەرچی نەبەوێ پیاو نییە تۆی حەییوانە
من مۆلکی جیھانم ئەدەمە مە لە جیھانا
چونکو پوتبە و قەدری جیھان بەرقی جەھانە
سەرمەستی من وا نییە تەنھا بە شەراب بێ
مەخموری و نەشئەم لە نیگای دیدەیی جوانە
زولفت کە لەسەر شانە، پەریشانە بەشانە
بەو بۆنەوێ بەدی سەیا مشک فشانە
لەرزە دڵم ئەو گۆل بەکزەدی بارەشی دووری
وێک شاخی سەنەوێر کە زەبوونی جەولانە
(مەستورە) تیلا چای ئەوێ بۆیە لە دنیا
چاواتر و کۆتێنێ وەکو نەرگس نگرانە

ئەمەش شاعیر بوو و دەستە خوشکیکی نزیکی مەستورە بوو. سالتیک پێش کۆچی دوایی
مەستورە ھاتوو بۆ سلێمانی. لە ١٨٤٧دا کۆچی دوایی کردوو و لە گردی سەییوان نێژراو.
دەبی جۆرە پێوەندییەکی لەگەڵ نالیدا بووبێ» (١).

ھەرۆھە (دیوانی نالی) مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەرپس و کورانییدا نووسراو
«مەستورە، ناوی ماھ شەرف خانم و کچی ئەبۆلخەسەن بەگ ناوی لەلەو شازادەکانی ئەردەلانە
و لە ١٢٤٤ی کۆچی ١٨٢٨-١٨٢٩ی زاینیدا خوسرەوخان بەنیازی دلدانەوێ ئەبۆلخەسەن
بەگی باوکی ماری کردوو. ئافەرەتێکی شاعیر و ئەدەب پەرورەر بوو» (٢).

لەکتێبی ئافەرەتە ناوادرەکانی کورددا نووسراو: «رضا قوڵی خان ھیدایەت لەبەرگی دووی
کتێبی (مجمع الفصحاء)دا لەلایە پەرە ٤٥٦ لە بارە بەسەرھاتی مەستورە نووسیبووەتی و
ئەلێ:

مەستورە کوردستانی لە ئافەرەتە خانەدانە بەناوبانگەکانی کوردستانە، کچی ئەبۆلخەسەن
بەگ و ژنی خەسرەوخانی والی سەنە. نووسینی دەستی زۆرجوان و خوش بوو. شاعیرێکی
گەورە، ژنیکی ئابروو جوان و پەوشت بەرز بوو. ناوی (ماھ شەرف خانم) بوو. لە سالی
١٢٦٣ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردوو. میرزا عەلی اکبری صادق الملک لە کتێبە کەیدا
(حەقیقە ناصری) کە مێژووی کوردستانە ئەلێ: «ماھ شەرف خانم کە ناوبانگی لە ھەلبەستا
(مەستورە) یە وە ئامۆزای منە و بەراستی ھەلشەگرێ لەبەر زبەدرکی و وریایی و ھۆنراو بێ
ھاوتاکانی و دەسنووسە جوانە کە، گەتوگۆ شیرینە کە، راست نووسین و دەرپەنە نایابە کە
مێژوونووسانی جیھان بۆ یادگار بە ئای ناوی تۆمار بکەن. نزیکی بیست ھەزار ھۆنراوی
بەنرخە ھەبە وە چل و چوار سالی ژیاو» (٣).

ھەرۆھە لە گۆفاری (ئۆتۆنۆمی) ژمارە ٣ سالی ١٩٨٤دا، کاک ئیسماعیل تەنیا نووسیبووە
«لە سالی ١٢٦٢ی کۆچیدا بە ھاوڕێیی حەسەین قوڵی خانە ئەردەلانە پورزای خۆی ھەلدیت بۆ
سلێمانی بۆ لای عبداللە پاشای بابان و، لە سالی ١٢٦٣ی کۆچی لە تەمەنی ٢٢ سالییدا ھەر
لە شاری سلێمانی کۆچی دوایی دەکات و لە گردی سەییوان دەنێژێت» (٤).

ئەم بیروپایانە کاک ئیسماعیل لە ھەندێ جێگەدا لە وتارە کەیدا جێگای سەرئەنجام، ئەگەرچی
ئەویش، زۆریە نووسینە کە لەو سەرچاوانەو وەرگرتوو کە خۆی لە پەرەوێزدا نووسیبووی.
بەتایبەتی سالی مردنی مەستورە، کە ١٢٦٣ بێت و لە سالی ١٢٢٠دا لەدایک بووبێ، چۆن
٢٢ سالی ژیاو. دیارە بەو حسابە ٤٣ سالی ژیاو، پەنگە ئەو ژمارە (٢٢) ھەلە چا پێت.
بەھەر حال لێرەدا تەنیا بیروپایانە لەمە مەستورە مان خستە پێش چاوی خۆنەرانی و ئەگەر
دیوان و نووسینەکانی مەستورە پۆتێ لە پۆژان دەرکەون ئەوا گەلێ زانیاری ھەلە لەبارەییەو
راست دەبێتەو و ژیان و بەسەرھات و بەرھەمەکانی لە نزیکترەو دەناسرێن.

پیرەمێرد ئەو ھەندێ ئیمە ئاگادارین ھەر دە (١٠) پارچە شیعری مەستورە وەرگێڕاوە. بەلام

غەمی تۆ بۆیە وێرانە دڵ ئەکاتە مەسکەن
عادەتە گەنجی جیهان ئەگرێ لە وێرانە و دەتەن
داروپەردووی جگەر و سینه می سووتاند گری عەشق
ناو سکەم پەر لە چەرە دوو کەسە وێنە ی گەلخەن
چاو کە پرووی تۆی نەدی ئەیزانی چییە؟ چاوەکی خۆین
دڵ کە تۆی تیا نەبی، ئەیزانی چییە بەیتی حەزەن
دڵ گەرفتارە لە ناو چالی چەناگە ی تۆدا
هەر دەلێی کەوتۆتە ناو چالی هیلاکەت بێژەن
با بە هاریش بێ بە من چی گول و بای نەورۆزی
تا گولێ پرووی تۆ بێ چیمە لە سەیری گولشەن
تۆ کە پرووی خۆت بنوێنی کەسی تر نانوێنی
مانگ و ئەستێرە ئەشاریتەووە پۆژی پەوشەن
خەڵوەتێکم ئەوێ خالی لە کەس و بێگەنە
خاڵ و مام دەر نە کەون، دەر کەوێ خالی گەردەن
پۆژی من هێند پەشە ناییتە خەیاڵم پۆژی
خۆی بشاریتەووە تەنھا لە پەنای دار و دەوێ
دەمی (روح القدس) ی پێ ئەوێ (مەستوورە) لە خوا
شیعری بیکری وەکو مریەم بێ لە (اعجاز سخن)

دلی بێچارە دیسان دەستبەسەری زنجیرە
چیم لە دەست دێ کە ئەمە لازمی تەقدیرە
شەوی تەنھایی کە یادت بە دڵمدا دینم
باعیسی نالە ی شەبگیرە کە بێ تەئسیرە
کاتبی لەوحی ئەزەل ناوی بە (غەمبار) نووسیم
سەرنوشتتیکە، نە پێی دادە، نە جێی تەدبیرە
وەرە توخوا کەرەتێ پێ بنیترە سەر چاوم
مالی وێرانە بە ناو چاوی لە پێی تەعمیرە
بای سەبە هات و وتم بۆنی ئەوت لێ نایە

ئە ی خاکی بەری پیت کە لە سەر سەرمە وەکو تاج
بەو تاجە ئەسێم لە مەھ و میهر و فەلەک باج
دەرگاکە تە شاھانی زەمان ئەیکەنە میعراج
برژانگ کە وەکو تیرە لە قەوسەینی برۆتا
گەر تێمگری گیان حازرە بۆی ئەیکەمە ئاماج
من کوشتە ی دووربێم و لای تۆ دەمی عیسا
من کافری عەشقم کە برۆی تۆ دەکەمە خاج
قوربانی تیلای چاوتە ئە ی چاو پەشی بە ختم
دنیا بە چرای تەلەتە ی پروت پرون ئەبێ وەک پۆژ
لادە پەچەکەت پۆژ هەلێ تا کەس نەبێ محتاج
کووتالی جوانیت کە بە دنیادا بلالە
بەش جوێ کەرەوێ گەرە (مەستوورە) دیباج

پووتە کە پووتە یا شەبەنگی مانگی ئاسمان
قەدی خرامی تۆیە وەیا سەرووی بوستان
نەمدیوێ مانگ کالای لە سەرا بێ تۆ نەبی
سەرویش کە بێ پەوانە وەکو تۆ نییە پەوان
فەسلێ بە هار لە دەولەتی تاسەر عەزیز ترە
مەعشووکی جوان و بادە و ناوباغ و گولستان
یا شیخ ئەوەندە ناوی بەهەشتەم لە لا مەبە
من پرووی نیگاری تۆم، بەسە، وا دام بە تۆ جنان
گیانە لەوانە نیم کە بۆ گیانی لە لات پرۆم
گەر تیر ببارێ حازرە دڵ، ئەیکەمە نشان
پێگەم بەدی بە خاکی بەری پیت کە ماچی کەم
پێی خۆم بەفەخرەووە ئەخەمە فەرقي فەرقدان
(مەستوورە) لێو و پروو و دەمی یار پێم کەرەم بکا
شەھدی حەیات و ناوی بەقا و عومری جاویدان

کەهێ سەهروو ئەتوانی بۆی بەلای تۆم
کەهێ لە پرووی تۆدا خۆی ئەنوێنی ماھ
واعییز بەسییەتی ئەفسانەیی تۆبە
تۆبە لە تۆبە استغفر الله
لە دیری مەغسان زەنارم دەسکەوت
تەسبیحەم ناوی ئەی شەخەیی گومراھ
کەهێ پێم ئەدەنێ بۆ بەزمی خەسەرەو
پیاوماقەولان و ئیشکچی دەرگاھ
شوکور و زاهد مەستە (مەستوورە)
وازمەن لێ دینی ئیستەر الا الله

۸

ئارەقی گۆناتە یا دانەیی گۆلاب
یا لەسەر گۆل پەنەقی شەونم بەتاب
لای بنا گۆیتە ئەوە یا مانگی بەدر
لێوی ئالی تۆبە، یا لەعلی مەذاب
چاوی مەستت تووشی سەرخۆشیم ئەکا
من ئەگینە نەمدەکرد مەیلی شەراب
چەند بەجۆش و خەوشە نەورۆز و گۆلان
بادە و یار، قەتەر، دەنگی پوباب
زیندەگی تا سەری دنیا چییە؟
یاری دڵدار و گۆرەیی دەورەیی شەباب
بێ هیوا و مردووی بەسەر زیندوو چییە؟
پیری و دووری و ئەوالی ناحەسەب
بولبول و گۆل پۆیین و (مەستوورە) و
دەری دێرک گۆری و نەوای بانگی غەراب

۹

بە دوو چاوی مەیی پەرستت کە دەکەوێ تیرە باران
دەمێ چاوم ناترووکی وەک نەوێ بەباران

وتی چی بکەم؟! بەهەواشی رەحیمی نییە بێ پیرە
چاوی مەستت کە گەلێتی تیکەو پێچا و بردی
کەس خەلاس ناکا دەلێتی قورعەییکی رەشگیرە
بە دڵم و ت کەسە منت ناوی بۆ لای ئەو بە
وتی چووم و دەری کەردم، لەووە لێت زویرە
تیری برژانگت ئەمەندە زۆرە گەم داوەتەو
جەرگی (مەستوورە) ئەلێتی ئۆدەیی وەستای تیرە

۶

دلی بێچارە کە بێ تاب و توان لەرزانه
وێک گەلای دارە لەدەست بەدی خەزان لەرزانه
باسی جوانیت کە کرا چارە نییە من دەگیرم
تۆبش بەو پێدەکەنی چا و دەهات لەرزانه
باری قورسی غەمی دووری تۆ لەسەر ئەستۆمە
هێزی ئەندام لەبەر باری گەران لەرزانه
ئاوێت دایەو، شۆپێکی وەهات خستە سەرم
شەو بەنالی منە و ئەهلی جیهان لەرزانه
هاتە دەرگاکی و شەو شینی جوانی خۆم کرد
وێکە لەقە بەفغانم لاشیپان لەرزانه
گیانی خۆم کردە نیشانە بەهیا بۆ تیرت
تیر لەتیر نابم و دڵ وێکە ئەوان لەرزانه
تیغی ئەبرۆت کە دەبینم گۆلە جۆبە کە دڵم
دەورەیی پێ دەوێ بۆ داسی سەپان لەرزانه

۷

وا گەهەیم بەتۆ لە دواي نالە و ئاھ
پسگەر بووم لە خەمەم الحەمد لله
ئیتەر بەسییەتی پروو وەرەمە گێرە
هێزەم نەمەواوە بۆ دووریت وەالله
وێک گۆلخونچەیی باخ جەرگم پێ خۆتە
بەیادی لێوی لەعل ئاسای دڵخواھ

خۆی داوێتی و نهیهیشتوووه بژاکی! ههروهها ئهم پيشهکييه کورتەي بۆ شيعرهکه نووسيووه.

«ئيمه فەلسەفەي عەشقمەن نووسی، لە بەرامبەري عەشقا (نازی)ی حەسەنیش پێويستە. ئەمە ژنی (فەتح عەلی شا) بووه. ئەوەندەي جوان بووه ئەمەندەيش شاعیرەيەکی بەناز بووه. چەند شیعریکی نازداری وتوووه. لە زەمانی کورپێنی و زەوقی شیعەر و عەشقهوه لەبەرە، زۆرم لاخۆشه، و ئەمجاره کردم بەکوردی».

بەبۆنی ئەگریجەي عەنبەرم که ئەيبا، با
ئەخاتە داووه هەر موویە ئاسکێکی سەحرا
بەرەنگی (کل) ڕەش ئەبێ ڕۆژگاری ئەهلی جیهان
ئەگەر بەسوورمه بپێژم دوو نەرگسی شەهلا
بە ئاوری نازووه من ڕۆح ئەدەم بەمردووی عەشق
که دەوری تێپەری پێ ناوی بێتەوه عیسا
لە کۆری زکر و دوعا بچمه ناو کلیسایه
بەدینێ دینمه سەر دینی خۆم هەموو تەرسا
هەوای ئەوهم لەسەراییه پەچەم لەروو لادەم
توخوا ئیتر بەسە، مەحرۆمی عاشقی شەیدا
ئەگەر بەراگوزەری بچمه بێستوون ئەوسا
ئەشیوێ سوورەتی شیرین و تۆزی (با) ئەيبا
بەناو که کەبکی خەرامم^(۱) بەکرده شابازم
بەگیره پەنجەي نازم لە جەرگی شاهەنشاه

(۱) کەبکی خەرام: کەوی بەلەنجەولار.

پیرەمێرد و شیعریکی سەیدی هەورامی^(۱)

پیرەمێرد دەستپێشکەرییەکی باشی کردووه، لە ناساندن و خستنه بەرچاوی شیعری شاعیرانی هەورامان و زەنگەنه. بەتایبەتی که ناوچەکانی دوور لە هەورامان و گەرمیان لەو کاتەدا زۆر کەم ئاگاداری ئەم پەرەمە بەرز و جوانانە بوون. لەم دیوانەدا ژمارەیهکی زۆری دەقی ئەو شیعرانە و ەەرگێڕانەکانی پیرەمێردمان بلأو کردەوه. ئەمەش شیعریکی جوانی سەیدی هەورامی که پیرەمێردی نەمر بەقەڵەمی ڕەنگین و بەپێزی خۆی هێناویەتی سەر شێوەی سلیمانی.

نازبزی بێ مەیل، نازبزی بێ مەیل
شۆخی بێ وەفا، نازبزی بێ مەیل

که گەیشتمە بەندەیی تۆ ئەوه پادشایی منه
که بکەومە داوی تۆوه شاهبازی شای تەواران
که دەسم بەدامەنت گرت، بێبێر، بەدەستەکەي تر
کەمەرت ئەگرمە باووش وەکو خێرکەر و هەژاران
که بەئیشە زامی جەرگم نامەوێ دەوای تەیبیان
چاری دەردی خۆم ئەزانم بەویسالی یارە باران
سەبەبێکی سەبری عاشق که دەلێن وەفایە وایە
لە گلی سروشتی مندا هەووس و وەفا لە کاران
شەوی غەم که دەچمه سەر جێ هەر ناوی تۆ دەخوینم
وەکو ئایەتێکی (حفظه) بەشەو ئاهی ناڵەکاران
وەرە سەیری ناوی دل که لەوێ شوێنی خۆت بێینه
(مەستوووه) پیت ئەخاتە سەری تاجی شەهەریان

۱۰

ئاهی دلی من هاوودەمی ناڵەي نهیه ئەمشەو
باری خەفەتم قورسە عیلاجی مەیه ئەمشەو
توخوا بەسە لێم لادەن و کەس پێم نەلێ مەگری
من شینی جەوانیم بەسەدای (هەي هەي) ئەمشەو
ئاگر ئەخەیه سنگم و جەرگم ئەسووتێنی
هاواری بریندار بەکزی وەي وەيه ئەمشەو
خوسرەو که لە رووی میهرەوه رێم باتی بەشکو
(دارا)یه که دەربانمە بەندەم کەیه ئەمشەو
میحرابی برۆي ئەو دێکەمە قبلەي حاجات
ئەنواری تەجەلای ئەوه پەي دەریەیه ئەمشەو

پیرەمێرد و شیعریکی نازی حەسەن

پیرەمێرد لە ساڵی ۱۹۴۷دا ئەم شیعەری کردووه بەکوردی، لە راستیدا کەم شیعەر هەیه وەک ئەو شیعەری (نازی خانم) که ئافەرەت ئەوئەندە بەراستگۆیی باسی خۆی بکات و ئەوئەندەش شانازی بەجوانی خۆی بکات و ئەوئەندەش شاعیرانە داپێشتبێ. پیرەمێرد لەوەرگێڕانەکەدا هەقی

ههركهسى كه بىت نهوسا دياره
قهبرى (سهيدى)يه، كوژراوى ياره

(١) ژين ژماره ٧٢٨ سالى ١٩٤٣

عهشقت له دلما وا بووه جيگير
ههركيز دهرناچى بهمهكر و تهزوير
توى مايهى خوشى و كهيف و ژيانم
يادته هاوپازى نيوه شهوانم؟!
ئارامى گيان و سايهى حهياتم
دووريت نيشانهى مهرك و مه ماتم
مهينهتى دوورى تو هينده سهخته
وام له گياندانا مردنم وهخته
هينده زووخواوى دوورى تو من خوارد
قېبلهم تو خوش بى وا رۆحم سپارد
ئەوا من ئەرۆم تو سهلامهت بى
خواهنى عيشوه و بهژن و قامهت بى
به دلى پر ســـــۆز به چاوى فناك
گيانه وا نهچمه نه لحه د سهرائى خاك
ئەزانی خو من حهسرهقه ندى تو
سا له پاش مهركم وهره سهر گللكۆم
قهت خهيال نهكهى شوخى جهين گول
مهيلت سارد ناكه له ژير خاكه دل
گوئ بگره له دهنگ سەنگى مهزارم
ئەلیم ئەى نازیز هیشتا داغدارم
هیشتا له عهشقت نهسووتى جهسته
له داخى زولفت وهك ماران گهسته
به تيغى نهبرۆت لهت لهته جهركم
مانندهى شههيد خویندنه بهركم
ئېستەيش به تهماي چاوى مهستى تو
قهدهم ره نهجهكه وهره سهر گللكۆم
با له فرميسكى دوو ديدى دولبه
له خاكه نيرگس سهر بينيته دهر

ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ: ئەحمەد ئەحمەدى بەگى صاحبقران، ئەحمەدى شاعىر و دۆستۇرى نىشىستى.
نەتەودەكەى. ھاورپىي خۆشەويستى پىرەمىرد. بىرۋانە لاپەرە (۲۹) ى ئەم دىوانە.

ئىدىرىسى بىتلىسى: مەلا ئىدىرىس.

ئەردەشتىرى بابەكان: ئاۋىستى گۆرپوئە سەر زمانى پەھلەۋى و ناۋى ناۋە (زەند)، بۆزاريان كوردوۋە و ناۋيان ناۋە (پازەند).

ئاگرى مەرگ: خۆشەويستى دايىك و باۋىك بۆ مىندالەكانيان.

ئاھوتەرز: شىۋە ئاسك، شىۋە مامز، ۋەك ئاسك.

ئەم دىيارەم لى دىيارە: ئەم جىنگەيەم لى دىيارە.

ئەستى و بەرد: بەرد و ئەستى، پىش دۆزىنەۋى بارووت و غاز و نەوت و بەنزىن، لەو سەردەمە كۆنانەدا مەروۇت بەھۆى لەيەكدانى بەرد و ئەستىپو: پىشكى ئاگرى بۆ پەيدا ئەبو، بەو پىشكە ئاگرى ئەكردەۋە.

ئىستى تۆ: ئىستى چەموۋىش.

ئاتەش: ئاگر.

ئارەزوۋى نا بەيد: ئارەزوۋى نادىار، نەبىنرا، پەنھان.

ئال: لە سەردەمە كۆنى كوردەۋاردا، بەھۆى دواكەتوۋىي و نەبوۋى زانستى پىشكىيەۋە كە مىندالى ساۋا دەمرد دەيانگوت «ئال و شەۋە گرتوۋىەتى».

ئاشە بەتەنورە: يارىيەكى كۆنى كوردەۋارى بو.

ئاش ۋەستا: ئەو كەسەيە كە بىرازى بەرداشى ئاش ئەكات.

ئافەرۆز: ھەرام، تەرىم.

ئەگەرئ بەخەۋ: دەپىت بەخەۋ.

ئورام شالوم: جۈولەكەيەكى زۆرزان بو لە سلىمانى، دەمراستى جۈۋەكان بو.

ئافەرىدەى كوردوۋە: دروستى كوردوۋە.

ئاشپەزخانە: چىشتخانە.

ئىلجارى: چارۋانى ئىل بۆ مەبەستى شەپ ياخود ئاشتى.

ئاكار: نەزىك.

ئەرەقسى: سەما ئەكا.

ئەسرىنى نەسرىن: فرمىسكى گولە نەسرىن.

ئاھۋى خوتەن: جۆرە ئاسكىكە، خوتەن: ناۋچەيەكە.

ئىزەد: خوا، يەزدان، ئىزدان.

ئازەردەكار: مىنال كىدار، كىدارى مىنالانە.

ئازمايى: ئاسايى.

ئاتەشىن: ئاگراۋى.

ئەسپى پرتاۋ: ئەسپى خىز، ئەسپى گورج و خىرا.

ئاگرىكان چاۋكرد: ئاگرىكان بىنى.

ئامانى نەدا: ماۋەى نەدا، مۆلەتى نەدا.

(ب)

بەنەفش: رەنگى ۋەنەۋشەيى، بنەفش.

بەرانان: چىپايەكە دىكەۋىتە رۆژئاۋى سلىمانىيەۋە.

فەرھەنگى پىرەمىرد

ئالەك و پىرئالەك: ئالەك دىيەكە. پىرئالەك: شەخسكە دىكەۋىتە پىشتى چوارتاۋە.

ئەستىرەى سىۋەىل: گەلاۋىز.

ئۆخى پىشتىنەيە: بەفر گەيشتۆتە پىشتىن، ناۋ قەدى بارىۋە.

ئىل: تىرە، خىل، غەشىرەت.

ئەغىيار: بىتگەنە.

ئاۋىنەى ژىر و سەر: واتە كە تىشكى مانگ ئەيدا لە كانىيەكە، بوۋىۋە ئاۋىنە، كانىيەكە ئاۋىنەى ژىرە و بوۋە ۋىنەى مانگى سەر، سەرۋە.

ئايندە: داھاتو، پاشەپۆز، دۋاپۆز.

ئەسكەندەرنامە: يەكە بوۋە لەۋ كىتەبانەى، كە لە چايخانەكانى سلىمانىدا چىكايەتخۋان ھەر شەۋە بەشىكى لى ئەخۋىندەۋە.

ئىسماعىل نامە: كىتەپك بوۋ جاران لە حوجرەدا دىخۋىترا و بەفارسى نووسراۋو. باسى ھەزەرەتى ئىبراھىم و ئىسماعىلى كورى دىكرد.

ئىبراھىم ئاغى خويىلە: يەكەپك بوۋە لە پىپاۋە ناسراۋەكانى كاكەيى لە سلىمانى. زۆر دەستگىرۋى ھەژاران و داماۋانى كوردوۋە.

ئەربابى فەر: رۆشنىر، ھابىر.

ئاسۋودە: بەختىار، شادمان.

ئۆردوۋ: سوپا، لەشكر.

ئاردى ناۋ دىرك: بىلاۋىۋەنەۋە، دىگوتىت: بوۋە ئاردى ناۋ دىرك، پەرش و پەراگەندە بوۋ، ھەريەك كەۋتە شۋىتەك.

ئەۋلىيا: ۋلىيا، پىپاچاكان، پەلى بەرزى ئايىنىان ھەيە.

ئالىۋا: دىيەك بوۋە لە ناۋچەى قەرەداغ.

ئاگرى يارە: ئاگرى نەۋرۆز كە لە گردى مامەيارەى سلىمانى دىكرايەۋە.

ئەھرەمەن: ھىزى شەر، بەرەۋ شەر لە ئايىنى زەردەشتىدا، خۋاى شەر.

ئەمىن زەكى بەگ: بىرۋانە لاپەرە (۳۳) ى ئەم دىوانە.

ئاۋى سەر: ئاۋىسەر، ھابىنەھەۋارىكى خۆشە لە سەرۋى تەۋىلەۋە.

ئەسانسۆر: مىسەد.

ئەستانە: ئەستەمۆل، استانبول.

ئەحمەد راسم: رۆشنىر و رۆژنامەنووسىكى تۈرك بوۋە. يەكەپك بوۋە لە ھاورپى خۆشەۋىستەكانى پىرەمىرد لە تۈركىيا لە سالانى ۱۹۰۰-۱۹۲۴.

ئاسمانى بالا پەرواز: ئاسمانى بالا و پەند.

ئەبابەيلى: غەبابەيلى، دىيەكى خۆشە لە سەرۋى ھەلەبجەۋە. ئارامگى تايەر بەگى جاف و ئەحمەد موختار بەگى جافى لىيە، لە پىشدا ناۋىكى تىرە ھەبوۋە. لە كاتى ھىرشى لەشكرى ئىسلامدا بۆ ئەۋ ناۋچانە، سەر كوردەى سوپا (اباىبىدە) بەدەستى كوردەكان كۆژراۋە ۋ ھەر لەۋى ئىژراۋە. دۋايى مەزارەكەى كراۋە بەزىارەتگاھ ۋ گومەزى ھەيە ۋ چۈرەشەۋان زىيارەتى دىكرد.

ئەحمەد بەگ: ئەحمەد موختار بەگى جاف، شاعىر و نىشتەمانپەرۋەر.

ئەحمەد بەگى توفىق بەگ: چەند جارىك مىتەرفى ھەۋلىر و سلىمانى بوۋە پىپاۋىكى خزمەتگوزار و كوردىكى دىلسۆز بوۋە. ھاورپى نەزىكى پىرەمىرد بوۋە.

بەببەون: جۆرە گۆلنیکە، بۆنیککی خوۆشی هەبە.

بەشەخەت: خەتی ورد.

بببببم: بببببم.

بەگیش: بەهێز.

بەحرى سیا: دەریای ڕەش، بحر الاسود.

بارخانەى رۆژ: کە رۆژ هەڵدەیت بەخۆی و گزنگیەوه، باروبارخانەى دنیا رۆشن دەکاتەوه.

بەسەلەف: بەکۆمەل.

باى دایەوه: گەراپەوه.

بەپاز: دیوان کە نووسراپەوه.

بالپنچان: لە عەرەبەتەوه کە دەچی بۆ (پووشین) ئەو دۆلە پێی دەلین دۆلى بالپنچان.

بەردى مووچەى مەلۆ: ئەو بەردەى لەسەر مووچەى مەلۆ دادەنریت هەتا با نەبیات.

بنەچە: پشت، باپیران، ریشە، ڕەجەلەک.

بازووبەند: دووایەک بوو لە چەرم گیراوه و کراوێتە قۆل.

بەدەمەوه لیتی کەوتم: لەپەوروو، دەمەوروو لیتی کەوتم.

بەتووبی کۆن: بەپاسای کۆن.

بە شکۆ: بەرێز و دەسەلات.

بالا دەست: دەسەلاتدار، دەسترویشستوو.

بەم پێ و دانە: بەم شێوەیە.

باى وەشت: ئەو بایەى کە بارانى بەدەمەوه بێت.

بەور: بەفر.

بەدەمەک: ئەک بەحەرەم، بێ وەفا.

بۆرەپیاو: رەشپووت.

بەیتالخانە: ئەو شوێنەى ئازەلێ نەخۆشی لێ چارەسەر دەکەیت (بیطریە).

بێشە: جێگای چێ و لانهى شێر.

بتوینم: بتبینم.

بز: بز.

بەپریشتە: باشى ئەبرئ.

بەردەپشکە: بەردیکە بۆ یاری بەکاردیت دیوێکی تەر ئەکری و دیوێکی وشک. هەلەدەدریت، ئەگەر یەکن

لەو دوو کەسە یا دوو تێپە ئەو دیوەیان بەرکەوت کە خۆیان ویستووایانە ئەوه سەرەتای یاری کردن بۆ

ئەوانە.

برنگ: مقەستى مەرۆ ماللات برپنەوه.

بەعەیبی ئەگرى: بەعەیبی ئەزانى.

بۆرەسوار: دوو مەبەستى هەیه. یەکیکیان بەکەسێ دەوتریت کە سواری ئەسپى بۆر دەبیت، ئەوێتریان

بەکەسێکی هێچ و پووچ و بێ وەفا دەوتریت.

بابى بابى: یاریبەکی منالانە بوو. یاریبەکی کۆنى کوردەواری بوو.

بسم الله: مەبەست (سەیدە علی بسم الله) یە کە بە بسم الله توورە دەبوو، کرا بەقۆلچى غابات.

بێنچو: جۆرە پارەیهکی کۆن بوو.

بەگچی: حەسەحەس، پاسەوانى شەو.

بێ پشت: بێ کەس.

باد: با، هەوا.

بێزراو: وەرەس، دڵ تۆزاو.

بەیدەستی کرد: گرتی.

بۆرەقنە: بۆرەکەلە.

بێ حېجاب: بێ یەچە، سفوور.

بەرگوزیدە: بەرخوردار.

بەرگوزار: بەرھەم.

بێزار: بێدەم، وەرەس.

بورجى پېرێژن: یەکیکە لە بورجەکانى سێ شەش.

بەرزەکی بانان: بەو کەسانە دەگوتریت کە لە تەنگانەدا زووخیان دەرباز ئەکەن.

بەگیر: باش و تیژ.

بەسەرپشتیا تەرات ئەکری: تەراتین، ڕاکردن ئەکری.

بەپواز لەنگەری ئەداشت: پوازی تێتەخست.

بەلاجۆ: بەلا هێنەر.

بەهمەنبی: سوور.

بابۆلە: پاروو.

پرستی برا: پەکی کەوت.

بەخت ڕەف: بێ بەخت.

بەدایەخپەوه هاتوو: دەرەقی هاتوو.

بەسەر مەوه چوو: بەهۆی هاتنە دنیاى مەوه مرد.

(پ)

پەناگاہ: شوێنى خوشاردنەوه.

پەنھان: شارراوه.

پاشەبەرە: دوا مندالى خێزان.

پشتەسەر: جۆرە خشلێک بوو لەزیو دروست کراوه لە پشتەوه دراوه لە فێست و شەدەى ئافرەت.

پاپەند: بەستراو.

پین خاوس: پین پەتى.

پەیکان: نووکی نێزە.

پێچە کلو: بارینی بەفر بە باوه.

پیتا: کالە و پیتااو.

پزىسک: پریشک.

پایە: پلە، منصب.

پۆنە تەورزینی: پۆنەى کەلەشێر کە وەک تەورزین بێت.

پەلە: لەکە، بارانى پەلە، پەلەى داوه.

پەلپ: بیانوو.

پرنگە: پریشکی ئاو.

پلنگى گوستاخ: پلنگى چالاک و گورج.

پەرستش: پەرستن.

پروژه: پەرۆش.

پهرواز: فرین، رفین، بالغرتن.

پهروازی شاعیرانهی کردووه: بۆته شاعیریکی باش، کۆچیکی شاعیرانهی کردووه.

پیره زوبهیر: ناوی پیاوچاکیکه له ناوچهی شارباژێر.

پووشووی ناوداران: پووشوو که وشکه و زۆر زوو گێ دهگریت.

پیتچال: جینگای پیتی جۆلا.

پاره: کهرت، لهت، پاره پاره بوو، لهت لهت بووه، دراو، خهرجی.

پهل: بهردی گهوره که بهاویتزێ.

پیتچی مێژه: بۆ ههچ و پووجی دنیا و زوو تێپهڕینی تههمهن دهگوتریت.

پاشهروک: ئهو کاوکۆتهلهی له ئاخویدا ئهمنیتیهوه ئاژهل نایخوا پیتی دهلێن پاشهروک.

په‌ری سه‌رقاف: په‌ری سه‌ر کێبۆ قاف. کچه جوانه‌کانی قه‌فقا‌سیا.

پووزه‌وانه‌ی خانم خاس: گۆزه‌وی پوزه‌وانه‌ بوو خانمان به‌تایبه‌ت دروستیان ئه‌کرد بۆ ئهو که‌سانه‌ی که

خۆشیان بو‌یستایه‌.

پیروژانه: موباره‌ک بایی.

پیکوره: پێ خه‌سوو، به‌ربوو‌ک.

پیشانی زیو، سه‌ره‌چمه‌ی زیو.

پرته‌و: خێرا.

په‌ی جو‌ری راز: ئه‌گه‌ڕێ به‌دوای راز و نیازا.

پاسوخ: وه‌لام.

په‌تیاره: به‌ره‌للا.

پیشه‌مان چلۆچیتو بێ: چل و چیتو کۆ بکه‌ینه‌وه.

پلنگی ئه‌نگیتونراو: پلنگی بریندار کراو، زامدار کراو.

(ت)

تیف تیغه: به‌شه‌ق، ساف و لووس

ته‌گه‌وسا‌برێن: ته‌که، ده‌وره‌ی شه‌به‌قی بز، سا‌برێن نێ‌ره‌ی بز نه‌ که ئه‌په‌رێنێ.

تا وانه‌ی: هه‌تا والا نه‌ی.

تار: تاریک، ناوی ئامی‌رێکی مۆسیقا‌یه.

ته‌لا: ئالتوون، زێ.

تابین: پر‌دیکه‌ له‌رێتی دوکان پێش ئه‌وه‌ی بگه‌یه‌ته‌ سو‌رداش.

تووه‌قوت: ناوی دێیه‌که‌ له‌ شاره‌زوور، شو‌نێیکه‌.

ته‌رزی ته‌رزه: به‌شێوه‌ی ته‌رزه.

تاوێر: به‌ردی گه‌وره‌ی لاپا‌لی چیا، که‌ ده‌خ‌رێنه‌ خواره‌وه.

تارمی لاجوه‌ردی: ئاسمانی شینی بێ گه‌رد.

ته‌ته‌ر: په‌یامبه‌ر و په‌یام هێنه‌ر (مراسل، مبعوث، رسول).

تاب و توان: گو‌ر و هێز.

ته‌ریک: که‌نار، گو‌شه‌گیر، دوور و په‌نا.

تال و پۆ: به‌و تاله‌ به‌نانه‌ ده‌وتریت که‌ له‌ ته‌ونا دێنه‌ خواره‌وه، پۆ: ئهو تاله‌ ده‌زووانه‌یه‌ که‌ له‌ تاله‌ به‌نه‌که‌

هه‌ل‌ده‌کێش‌ریت.

ته‌داره‌ک: جیا‌زی ئاماده‌کراو.

ته‌ره‌ن ته‌وه‌ن: دێیه‌که‌، زیاره‌نگای شێخ‌نکی لێیه‌.

ته‌گه‌ره: قۆرت، گیرو‌گرفت.

ته‌یام: به‌و هه‌ژگانه‌ ده‌وترێ که‌ کۆ‌زی کارگه‌ل و به‌رخ گه‌لی لێ دروست ده‌ک‌رێ.

ته‌ندووره‌ زه‌نان: به‌گرمه‌ گرم و ئاله‌ ئال.

ته‌و‌غان لێ مه‌گرنه‌ دار: به‌ند و باومان لێ دامه‌هێن، په‌لپه‌مان لێ مه‌گرن.

تۆکه‌م: پته‌و، قایم و باش.

تیر نه‌نداز: تیره‌هاوێژ.

ته‌ی کرد: بری، پیا‌یدا تێپه‌ری، (طی) کرد.

ته‌له‌ریحانه: چله‌ ریحانه.

ته‌م و دوو: ته‌م و دووکه‌ل، ته‌م و مژ.

تابلو: وینه.

توانکار: به‌توانا.

تیه‌وی بژه‌ن: لێی بخو‌رێ.

ته‌له‌سمی‌کی نیه‌انه: سی‌ح‌رێکی شار‌راوه‌یه.

تاله‌وه‌که‌ره و خۆشه‌وه‌که‌ره: تال به‌خش و خۆش به‌خش.

ترێمان ئه‌کرد به‌ره‌نگال: ترێمان ئه‌کرد به‌دو‌شاو.

ته‌راندی: په‌ره‌وا‌زی کرد.

تورک: تووت‌رک، در‌که‌زی.

ته‌پلی بازگه‌شت: ته‌پلی سه‌رکه‌وتن.

(ج)

ج‌ر‌پ و ج‌و‌پ: هه‌له‌شه‌یی.

جیهان گه‌ریده: دنیا دیو، خاوه‌ن تا‌قی کردنه‌وه‌ی ژیان.

جووت: جووت کردن، زه‌وی کێلان، دووان.

جه‌ور: زۆرداری، زولم.

ج‌ری‌وه‌ی له‌ر‌زانه: بر‌یس‌که‌ی ئه‌و پوله‌که‌ زیوانه‌ی که‌ ئاف‌ره‌ت له‌سه‌ر و پێچی خۆی ئه‌دات.

جه‌وان مه‌ردی: پیا‌وه‌تی، ئازایی.

جۆشی جوانی: تافی لاوی.

جوابی دا: رازی نه‌بوو.

جادوو: سی‌حر.

جۆزه‌ردان: ناوی به‌کێ له‌ مانگه‌ کوردییه‌کانه.

جووت گرتن: رابواردن.

جه‌خت: په‌له.

جام‌با‌زخانه‌ی ئه‌سپ: شو‌نێی ک‌ر‌پ‌ن و فرۆشتنی ئه‌سپ

جوانوو: به‌چکه‌ی ماین.

جه‌وت: به‌ری دار مازوو.

جۆلانگه‌ه: شو‌نێی را‌که‌را‌که‌ی ئاسک و که‌له‌ کێوی.

(ج)

چەشمە سار: سەرچاوه.
 چەشک: بۆ چۆژ لێ وەرگرنتی کاتی، بۆ چیشکە، دەگمەن.
 چۆنت سروشت دام: چۆنت دروست کردم.
 چەمەرەداران: تازیه داران، پرسەداران.
 چرووک: رەزێل، دەست تەنگ.
 چەشم ئەنداز: دیمەن، بەرجەوهەند.
 چەشم: چاو.
 چروستان: ناوی دێیەکە.
 چاوی ئەپرشتین: کلی ئەدا لە چاومان.
 چەمەوکهوان: چەک، هەلاج بەکاری هیناوه بۆ شی کردنەوهی لۆکە. کەوان: بەو ژێیە وتراوه کە هەللاج لەسەر لۆکەکە دایناوه و بەچەکەکە لێی ئەدا.
 چاوشارکی: یاریەکی منداڵانە.
 چایەکنی لێ بکە: چایەک لێ بنێی، چایەک دەم بکە.
 چقل: درک.
 چالاخ: ناوی دێیەکە لەسەر ڕیتی دوکان و سلیمانی.
 چەمی مامە سەنجان: چەمیکە لە شارباژێر.
 چاوەزار: جۆرە نوێشتە و دوایەیکە بۆ بەچاوهوه نەبوون.
 چوار میخە کیشا: چوار پەلی بەست بەمیخەوه.
 چاتوول: دارێکی گەورەیه لە ناوەراستی خێوەتدا داچەقیترراوه.
 چارشیتو: پەچە، رووبەند.
 چێرک: بالندەیهکە وەک قەلەموون وایە، کیتییه.
 چەکمەرەق: بەپیاوانی عوسمانیان وتوو کەچەکمەری رەقەوهبوویان لەپیدا بووه.

(ح)

حوشتر و قەزازی: دوو شتی پێچەوانە و ناریک. ئەو دووانەیان نەوتوو.
 حەوتەوانە: حەوت ئەستێرەن لە ئاسمان.
 حەوتە چو: منداڵ کە لە هەفتە تێتەپەرێ ئەلێن حەوتە چو.
 حاجی مامەند: دێیەکە دێتەوێتە ژوورووی بەرزنجەوه.
 حەبەزبوز: رۆژنامەیهکی عەرەبی پر لە گالتەوگەپ بوو ساڵی ١٩٣٥ لەلایەن (نوری ثابت) هەوەرچوو.

(خ)

خەم ئالوودە: خەمبار، بووه بەهاودەمی خەم.
 خوومی خەم: رەنگی شینی خومخانە کە نیشانی شوومی و نەهامەتی بوو.
 خەپلە: کۆلێرە گال.
 خورج: دوو (تا) بیهک بوو، وەک بەرە لەبەن دروست دەکرا.
 خار: درک، زەلیل.
 خەیاڵ کار: دیمەتیک بەخەیاڵ دروست بکەیت.

خەرامان خەرامان: رۆژبەڕۆژی خانمانە و هێدی هێدی.
 خەندان: ناوی ئافرەتیک بووه، دەم بەپێکەنین. رووخۆش.
 خاشاک: ورده درک.
 خۆش نامەدی: بەخێرهاتنەوه، خۆش هاتن.
 خوداداد: خودا بەخش.
 خۆ خۆر: میللهتیک کە خۆیان بپێننەوه و دوژمنی گەورە خۆیان بن.
 خوا رەوا ی بینی: خواکردی.
 خەشم: قین.
 خودگیر: بیجەسپێتی، (ظبط) ی بکا.
 خانەخوێ: خاوەن مال.
 خولیا: هەوێس، کەلکەلە. ئارەزوو.
 خانەوێران: مال و یران.
 خەرەلامۆز: چیشت دروستکەر بوو لە چیشخانەیهکی سلیمانی.
 خاکیی: سادە و قەلەندەر.
 خەمشە ی بری: دوا ی بری.
 خەرامە: خەرمانە ی مانگە شوو.
 خۆرشتی گیان: پێخۆری گیان.
 خەتیک گوندە و خۆشخوێن: خەتیک خۆش و جوان.
 خوادای بانی سەر: خوادای سەرەوه. خوادای گەورە.
 خانەبگیر: ئاشبگیر، کە لە مالهوه ئەدەن بەسەر خەلکدا.
 خویان: جوانان.
 خانەزا: مالی.
 خەلەساین: رزگارمان بوو.
 خواتیمە ی رەنگ رەنگ سروشت پێداوه: خواتیمە ی جۆراوجۆر دروست کردوو.
 خەنەبەندان: کاتی کچ دەبرێ بەبووکی دەست و پیتی لە خەنە دەگیرێ.

(د)

دڵکەش: دڵگیر، دڵنشین.
 درەخشان: رووناک.
 دووباد: منداڵی خرین.
 ددهقانی: ژبانی دیهاتی.
 دڵنەواز: حەزی دڵ.
 داودی: دەنگی زۆر خۆش.
 ددهکەدە: دێی بچووک.
 دەستە ی مەردم گریز: گۆشەگیرەکان.
 داش دەلان: سەرچاوهیهکە لە ئەستەموڵ، سەیرانگەهێکی خۆشە.
 دیباچە: پەراوێز.
 دلبەستە: ئەو کەسە ی کە پەیمانی دلداری داوه.
 دێبەر: بەو باخانە دەلێن کە دێکەونە بەردەمی دێ.

دهشتی كه وشهك: ئەو دهشتانهن كه كه وشهكي تيا ئەكریت.

دڵبەری: دڵدارى.

دانش وەران: زانایان.

دورچەنەق: دەنكى بارانى نیشان.

دانه: تاك.

دەمەهراش: دەمەوەر، دەمشپ.

دۆمەژن: ژنى دۆم.

دەمەسوئ: كولکردن، كولى ئەكەن و لەكار ئەكەوئ، بۆ تەشوئ بەكاردیت.

دەرخۆنە: وەكو سەرى مەنجەلى فافۆنى ئیستا وابوو لە قور دروست ئەكرا و سوور ئەكرايهوه، ئەخرايه سەر

مەنجەل لەكاتى چىشت لىناندا. وتراوه: دیزە بەدەرخۆنەى كه: واتا سەرى بنێنەرە و باسى مەكه با كۆتا بێ.

دونبەى چەور: دووگى چەور.

دگلدانه: ئەم واتايە بۆ بەشەردانى دوو كەلەشیر ئەوترا.

دیاردى: كاتى پاكەر بەدواى كەرویشكا دەگەریت، ئەگەر كەرویشكه بىنى هاوار دەكات: دیاردى

خولامى سەرى پاوكەران بم.

داپەرى: راپەرى.

دوو زەلەى لووت: برپراگەى لووت.

دۆكۆلبو: چىشتىكى، خواردنێكى كۆنى ناو كوردەوارىيه.

دانگىكى ماوه: كەمىك ماوه.

دهشتى زەلئ: كه ئەچى بۆ بەرزنجە، لە (وەرستە) سەرکەوتیت دەشتىكى پان و بەرىن ئەبىنیت ئەم

دەشتە پىتى دەوتریت دەشتى زەلئ. زوپاتە سوورەى زۆر ناسكى لى دەكریت. ئىستاش باخى مېوەى

زۆرە.

دەستگىرى: فریاد پەسى، یارمەتى دان.

دلم لە خۆى نامىنى: خۆم بەمەغدوور نازانم.

دلى پىش بئ: دلى برىندار بئ.

دەمى بۆس و كەنارى جۆبارە: كاتى ماچ و مووچى گوئ پرووبارە.

دەروازە: دەرگا، كراوەتەوه.

دەستەپاچە: بئ دەسلەت.

دێوانە وار: دێوانە ئاسا.

(پ)

پۆ: پۆژ.

پىۆلىكى بىگانه: دەستورێكى بىگانه.

پەنگە وا بزنان كۆلەنانىم: بەو كەسە دگوترا كه نەبوايه بەزاوا ئەچوون كۆلەنانىيان بۆ بانگ ئەكرد، ئەم

كارىكى ئەكرد كه بىئ بەزاوا.

پاىه: حەدى ئەوهيه، پاىهى ناكەوئ.

پمووزن: شتىكى ئەفسانەبىيه وەك ئال و شەوه واىه.

پۆمەل غەزا: شەرى زۆر خوێناوى.

پەخشان: بۆنى خوش كرد.

پشینهى فرمىسك: نم نى فرمىسك.

پشتهى بەخت: دارىشتى ژيان.

پۆژى قران: پۆژى قى تىخستن.

پامشگرى: لارولەنجە.

پئ بران: كاتى بەفر پئ دەباتە بەست.

پۆجىكى سەمەندەرى: گىانێكى ئەفسانەبى: سەمەندەر: گىانلەبەرىكى ئەفسانەبىيه.

پەهېەر: رېتەر، رابەر، پيشەنگ.

پىياز: پىگا.

پۆمى: توركەكان.

رەنجشگاھ: ئەو شوتنانهى رەنجى تيا دەدرئ ياخود كارى لى ئەكرئ وەك كارگە و ناو دوكان و كىلگە

و... هتد.

رۆج پەرواز: گىانى دەرچوو.

رۆژ: رەزىل.

رەش ھەر رەش: پيشەى كۆنى جافىيه.

(ژ)

زاخىر: بەشوتنێك دەگوتريت كه لە سەرەوه زىخى گەورە گەورەى ھاتبیتە خوارەوه. كه دپتە خوارەوه

زىخەكان لەبەر پىدا ھارە دەكەن.

زەرئەفشان: گزنگى بىانىيان كه وەك ئالتون لووتكەى چىكان زەرد ئەكات.

زەردىاوا: لەبنەرەتدا زەردىن ئاوا بووه. واتا زەردەشتىيەكان ئاوەدانىيان كردۆتەوه. دواىى لە سەردەمى

توركد ئاوەكەيان كرد بە (قەرەداغ).

زەمھەرىر شىنى چلەى كرد: خاتوو زەمھەرىر خوشكى چلەى زستانە دواى ئەوهى كه چلەى براى نامىنى

ئەم بە بارانى خوړپەم شىنى بۆ دەكات.

زەمەزمە: ھەراوھۆزىا، رازاندنەوه.

زىباقت: لەزىتې دروست كراو

زىرووت: جۆرە بەردىكى بەنرخە

زەنگىن: دەولەمەند

زادەى سروشتى ئىزدى: خودايى

زىندە بەچال: بەزىندویتیى لە چال نان. خستنه گۆرەوه بەزىندویتیى.

زەبوون: كەساس، ژێردەستە.

زووڕەزووڕ ئەگرىا: بەكۆل ئەگرىا.

زەورا: باخچەى (زوراء) باخىكى گەورە و بەناوبانگە لە بەغدا.

زۆرخانە: شوتنى يارى و پالەوانبازى و زۆرانبازى.

زىان كارىان كردبوو: زىانىيان لىدايوو.

زمانى چۆتە كلىلە: ھىچى بۆ ناوترئ.

زەروو: جۆرە كرمىكە كه خوێنى پىست ئەمژئ.

(س)

سايە: سىبەر.

سەرڤراز: سەریەرز.
 سەر ئامەرد: لە ژوور ھەمووانەو.
 سوورمە ی تور: کل، سوورمە ی طور، کلی چیا ی طور.
 سیپا پۆش: پەشپۆش.
 سیپە ی سەماوەر: دەنگی کولانی ئاو لە سەماوەر دا.
 سەرئازاد: سەرئافراز.
 سەرچەد: سنوور.
 سەگرمە: بەشیکە لە پیزە چیا ی قوپی قەرەداغ.
 سفیدە: سپیدە.
 سەلا: خۆتندنەو ی شیعری ئایینی لەبەرەبە یاندا.
 سەھەندە: بەکانیە ک دەوتری کە دەوری سەوزایی بی و ئاویکی ساردی بی و درەخت سیبەری لەسەر کردی.
 سەر ئاورد: نەری، کە لە پوور.
 سەبک: داپشتن.
 سەحەر خیز: بەیانی زوو لە خەو ھەلسان.
 سەنگ پۆش: خرایە ژیر بەردەو.
 سەرەھەودایەک: سەری تالە دەزوو.
 سەرئەنێتەو: دەنوئ، دەمری.
 سەقا: سەرکاری ئاو.
 سادەپەرست: ئاسایی دەژیا.
 سەنگین: قورس.
 سەرو سەنەمە: پی و قەدەم.
 سەرەنۆتک: جیگایەکی پشتگوئ خراو کە خۆل و زبلی تیبیکری.
 سپلی لاوگ: شتی بی کەلک.
 سەگ مەرگ: مردنیک ی وک سەگ. بەئاسانی پۆح نەدا بەدەستەو.
 سەرەنگری: بەتەوقی سەرا کەوتن.
 سەودا زەدە: تووشی خولبایەک بوو.
 سەرفرو: سەردانەواندن.
 سەرپیز: پی، لیوان لیو، لەپیز.
 سەولی خەرامان: شوخ و شەنگ.
 سەم کیشی خەم: بەرگەری خەم.
 سەنگەسار: بەردە باران.
 سافیلکە: ساویلکە.
 سفتە ی جەمال: شەیدای جوانی.
 سازندە: چەنەباز.
 سەردەفتەری شوەر: کەلە شاعیر، شاعیریک ی بەرز.
 سەویە: تای سەبەتە ی تری.
 سۆنە: بەلندەبە کە لە مراوی بچووکترە.
 ستوون: کۆلە کە، دیرەک.

(ش)

شال: جۆرە قوماشیک ی دەستکرە تالەکانی لە مەرەز دەریسری.
 شاتەرە: جۆرە گیایە کە، ئاوەکی ئەگرن و بۆ بیرو باشە.
 شارچی: ئەوانە ی لەدێو دەین بۆ شار
 شایی بی شالیار نابن: کار بی سەرپەرشت نابن
 شیوی زتینۆک: شیویک بوو لە سلیمانی
 شەوارە: دانیشتن بەشەو بەدیار منالەو
 شەوچەرە: ئەو خواردنە ی بەشەو بۆ میوان دادەنرین.
 شاناخسی: دێبە کە دەکەوێتە شانی مەرۆ
 شیت: کوری ئادەم
 شار گری ئەدا: کۆتایی یاری چاوشارکیبە کە شار گری ئەدری
 شەرمندە: شەرمەزار
 شنوئ: شاخیکە لە سەرووی ھەلەبجەو. دێی عەبابەیلێ کەوتۆتە دامینی
 شیری جەوھەردار: شمشیری تیش
 و شتر مورغ: نەعامە.
 شەرا ئەبیا: گری ئەبیا.
 شەییپور: موسیقای سوپاھییە، بۆ ئامادەبوون بۆ شەری.
 شەبە یخوون: لە شەوا ھەلەمەت بردن بۆ سەر دۆژمن.
 شینی خاتو زەمھەریر: بارانی خواری دوا چلە.
 شاھی لەولاک: پیغەمبەر، محەممەد (دروودی خوی لی بیت).
 شیعری سەمەن بۆ: شیعریکی بۆنخۆش وەک بۆنی سەمەن.
 شای تەقیانوس: پاشایەکی زۆردار بوو.
 شیر شەرە: شیر زۆر دی و چابووک.
 شنوایی: بیست.

سەرڤراز: سەریەرز.
 سەر ئامەرد: لە ژوور ھەمووانەو.
 سوورمە ی تور: کل، سوورمە ی طور، کلی چیا ی طور.
 سیپا پۆش: پەشپۆش.
 سیپە ی سەماوەر: دەنگی کولانی ئاو لە سەماوەر دا.
 سەرئازاد: سەرئافراز.
 سەرچەد: سنوور.
 سەگرمە: بەشیکە لە پیزە چیا ی قوپی قەرەداغ.
 سفیدە: سپیدە.
 سەلا: خۆتندنەو ی شیعری ئایینی لەبەرەبە یاندا.
 سەھەندە: بەکانیە ک دەوتری کە دەوری سەوزایی بی و ئاویکی ساردی بی و درەخت سیبەری لەسەر کردی.
 سەر ئاورد: نەری، کە لە پوور.
 سەبک: داپشتن.
 سەحەر خیز: بەیانی زوو لە خەو ھەلسان.
 سەنگ پۆش: خرایە ژیر بەردەو.
 سەرەھەودایەک: سەری تالە دەزوو.
 سەرئەنێتەو: دەنوئ، دەمری.
 سەقا: سەرکاری ئاو.
 سادەپەرست: ئاسایی دەژیا.
 سەنگین: قورس.
 سەرو سەنەمە: پی و قەدەم.
 سەرەنۆتک: جیگایەکی پشتگوئ خراو کە خۆل و زبلی تیبیکری.
 سپلی لاوگ: شتی بی کەلک.
 سەگ مەرگ: مردنیک ی وک سەگ. بەئاسانی پۆح نەدا بەدەستەو.
 سەرەنگری: بەتەوقی سەرا کەوتن.
 سەودا زەدە: تووشی خولبایەک بوو.
 سەرفرو: سەردانەواندن.
 سەرپیز: پی، لیوان لیو، لەپیز.
 سەولی خەرامان: شوخ و شەنگ.
 سەم کیشی خەم: بەرگەری خەم.
 سەنگەسار: بەردە باران.
 سافیلکە: ساویلکە.
 سفتە ی جەمال: شەیدای جوانی.
 سازندە: چەنەباز.
 سەردەفتەری شوەر: کەلە شاعیر، شاعیریک ی بەرز.
 سەویە: تای سەبەتە ی تری.
 سۆنە: بەلندەبە کە لە مراوی بچووکترە.
 ستوون: کۆلە کە، دیرەک.

به‌رقلیان: خواردنێکی سووک، له پێش قلیان کێشاندا.
 قایینه: ئه‌نجومه‌نی وه‌زیران، کابیینه.
 قه‌زه‌رۆس: سه‌رتاشیکی ئهرمه‌نی بووه‌ له‌ سلێمانی.
 قه‌له‌مردارێ: یارییه‌کی کۆنی کورده‌واری بووه‌.
 قه‌مه‌ته‌زکراو: ده‌مه‌ستراو.
 قۆره‌ی لێ که‌وت: قۆره‌ نه‌خۆشیه‌که‌ تووشی گا ده‌بیئت.
 قه‌باله‌ شه‌جه‌ره‌.

(ک)

که‌مه‌ریه‌سته: هۆگر.
 کوچکی هه‌واران: کوچک ئهو سی به‌رده‌ بوو که‌ خراوده‌ ته‌ ژێر مه‌نجه‌ڵ به‌ دووکه‌ڵ ره‌ش ده‌بوو.
 شوفته‌ی هه‌واران: دێوانه‌ی هه‌واران.
 که‌ج: پێچه‌وانه‌، ئاو‌ژوو.
 کشه‌مه‌: به‌و که‌سانه‌ ئه‌لێن که‌ دلایان زۆر ناسکه‌.
 که‌ره‌مکان: به‌خشنده‌.
 کاسه‌لێس: سیخوڕ، چلکاوخۆر.
 کۆ به‌کۆ: شاخ به‌شاخ.
 کۆی یار: مه‌نزنگای یار.
 که‌په‌نگ: جۆره‌ فه‌ره‌نجیه‌که‌ ئاودامان شوان له‌به‌ری ئه‌کات بۆ ئه‌مه‌ی باران ته‌ری نه‌کات.
 که‌له‌مه‌ترد: پیاوی به‌توانا و به‌سام.
 که‌ردی: جۆره‌ گیایه‌که‌.
 که‌مه‌ی سه‌ره‌پێشکه‌: تاقي سه‌ر بێشکه‌.
 که‌شاکه‌ش: کێشمه‌کێش.
 کناچه‌ی پۆر: ده‌نگی خوێندنی پۆر.
 کاکه‌ حه‌مه‌یی: ریاپی.
 کلاو کوره‌: جۆره‌ بالنده‌یه‌که‌، به‌چوکه‌ وه‌ک کۆتر، له‌په‌ر کلاویک به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تی.
 که‌شکه‌ک: به‌گه‌مه‌ کوتاو لێده‌نرێت، گوشت و قاوومه‌ی تێکه‌ڵ ده‌کرێت، به‌جۆریک ده‌کولێت هه‌تا ناسک ده‌بیته‌وه‌.
 کالای شه‌مامه‌به‌ند: جۆره‌ که‌وشییک ژێره‌که‌ی پێسته‌ بوو له‌ باتی ده‌زوو به‌ئاوڕیشم ئه‌چنراو نه‌خش و نییگاری زۆری تیا بوو.
 که‌مه‌ژه‌: له‌ دار دروست ده‌کرا و ئاوی تیا ده‌خوڕایه‌وه‌.
 کانی ته‌خت: یه‌کیه‌که‌ له‌ ئاوکانیه‌یه‌ خۆشه‌کانی قۆبی قه‌ره‌داغ.
 کاخ و کاشان: کۆشک و کۆلیت. له‌به‌رخۆشی و جوانی ناو‌نراوه‌ کاخ.
 کانی شه‌کراو: کانیه‌که‌ له‌ پشت پرده‌که‌ی هۆمه‌ره‌ کوێره‌وه‌یه‌.
 کاله‌کی قه‌ره‌نی: قه‌ره‌نی، دێیه‌ک بوو به‌و کاله‌که‌ به‌ناوبانگ بوو.
 کار نه‌زموده‌: کارامه‌.
 کفت و کۆ: ئێش و ئازار.
 که‌له‌ژن: ئافره‌تی هه‌لکه‌وتوو.
 کاری قوت: کاری زینه‌تله‌ و وریا.

(ف)

فه‌له‌ک له‌گه‌لما سه‌رگرانی ئه‌کا: فه‌له‌ک له‌گه‌لما خراپه‌ ده‌کات.
 فره‌شک: ئالوو.
 فه‌ره‌نجی: جۆره‌ به‌رگیکی ده‌ستکرده‌ له‌ کورکی به‌رخ دروست کراوه‌، وه‌ک پالتۆ له‌به‌ر ده‌کرێت. ئاو دانادا، هه‌وینانی‌ش شوان و سه‌پان له‌به‌ریان ده‌کرد هه‌تا گه‌رمایان نه‌بێ.
 فابریقه‌: کارکه‌.
 فامیلیا: خێزان، بیه‌چه‌، بیه‌ماله‌.
 فه‌رزه‌ند: مندال، کوڕ و کچ.
 فه‌ریاده‌رس: که‌سه‌ی که‌ فریای ته‌نگانه‌ بکه‌وێ.
 فه‌ر: به‌ره‌که‌ت.
 فه‌رمایش: ئامۆزگاری.
 فه‌ئل: مال، به‌خت گرتنه‌وه‌.
 فه‌همیده‌: تێگه‌یشتوو، فه‌میده‌.
 فه‌ریک: تازه‌پێتگه‌ییوو، نه‌گه‌ییوو.

(ق)

قېگه‌: دێیه‌که‌ له‌ پۆشه‌لاتی سلێمانی، له‌ دامی‌نی چیا‌ی گۆڤه‌دا. هه‌موو ئاوی وێله‌ده‌ر به‌ناو دینی قېگه‌دا به‌خوڕ دیت. زۆر جار لافاو زیانیان پێ ده‌گه‌یه‌نیت، وشه‌ی قېگه‌ له‌ (خووپگه‌)وه‌ هاتوو.
 قه‌تار: جۆره‌ مه‌قامیکی کوردیه‌یه‌، به‌رێز، یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک.
 قه‌له‌نده‌ر: په‌ند، که‌سیک که‌ ده‌ریه‌ست خۆشی دنیا نه‌بیئت.
 قۆبی: دوو ریزه‌ شاخه‌ له‌ ده‌ربه‌ند باسه‌ره‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات هه‌تا شانی ده‌ربه‌ندیخان و هۆمه‌ره‌ قه‌لا، له‌میان‌ه‌ی ئه‌م دوو ریزه‌ شاخه‌دا دۆلیکی زۆر چڕ و پڕ له‌ دارستان هه‌یه‌. سه‌یرانگای زۆری لێیه‌.
 قار: قه‌هر، قین.
 قه‌رپ و جه‌رپ: هه‌له‌ز و دابه‌ز.
 قه‌وقاز: چیا‌ی قه‌فقاس، قاف.
 قه‌ر و گوڵه‌ زه‌رد: به‌ییتیکی کۆنی دل‌داری و فۆلکلۆری کوردیه‌یه‌.
 قه‌لا‌ی تووره‌که‌ رێژ: ئه‌و قه‌لا‌یانه‌ی که‌ به‌تووره‌که‌ دا‌پێژاون.
 قه‌ره‌قاج: جۆره‌ دارێکه‌، به‌تایبه‌تی قه‌قه‌زی که‌وی لێ دروست ده‌کرێت.
 قومانه‌: سه‌رکرده‌.
 قه‌له‌مه‌ره‌: ناوچه‌ی حوکمداری.
 قانکل: ئه‌و کلافه‌ ده‌زووه‌ ئالۆسکا‌وانه‌ی له‌ ئالۆسکان رێزگاریان بووه‌.
 قانگ: دووکه‌لی کرد به‌گه‌یا، قانگی دا.
 قاتانی: شاعیریکی به‌ناوبانگی ئێرانه‌.
 قۆچکه‌: وه‌ک کلاو وابوو ئه‌کرا به‌سه‌ری منالدا و له‌ژێر چه‌ناگه‌یدا به‌ته‌لێ ده‌زوو قایم ئه‌کرا. تاله‌ ده‌زووه‌که‌ش گرێ قوڵفه‌ی لێ ئه‌درا.
 قه‌را‌: سه‌رکرده‌.
 قاوه‌لتی: نان خواردن.
 قلیان: قه‌نگه‌.

گردهشین: گردیکه بهرانهر ناشی بارام لهسه رچه می سیوهیل.

گوزهران: ژبان.

گهردن کهچ: مل کهچ.

گردی مامه یاره: گردیکه جاران ناگری نه ورۆزی لی دهکرایه وه و گۆری مامه یاره ی قاره مانى لیبیه. ئیستا کهوتۆته ناو شاری سلیمانیه وه. کاریزی وهستا شهریف له دامینیاوو، چهند سال له مهوهر خه لکی سلیمانی به تاییه تی رۆژانی جوارشه مومان و ههینی دهچونه سهیران بۆ ئهوی. پیره میترد له سهیر وهسیه تی خۆی له وی نیتراوه. ههروه ها ئارامگای جه میل صائب و رهحمه خانی کچی پیره میترد و عبدالرحمن به گی نفوس (بابان) ی لیبیه. به لام به داخه وه گهر دشی رۆژگار جیگا و شونینی گۆره که ی مامه یاره ی ون کردوه. له سهیر ئه و گرده بچوو که دا نازانری کامه یه گۆره که ی!!

گرۆه: کۆمه ل، دهسته، تاخم.

گیسکه مه رز: گیسکه مه رز به تاییه ت له ناوچه ی سیوهیل و بهرکتیودا زۆره. به ناوی (موو) ده که یه وه پیتی دهگوتری گیسکه مه رز چونکه مووه که ی ئه م جیاوازه له مووی گیسکی تر.

گۆتیه بانه: که مه ولود دهکرا، گۆتیه بانه به سهیر دانیشتیواندا ده به خشرایه وه. بریتی بوو له گۆتیز و میوژ و نۆک و هتد.

گلا: کهوت.

گرگاشه نازک: دتیبه که دراوسیتی شاناخسی و مهرویتیبه.

گۆلدهسته ی گۆلان: شای گۆلان.

گهزیه: ناوی گۆلیکه.

گهردوو خول: سوورانه وه و به ده وردا هاتن.

گۆله: کلافه.

گردکردنه وه: کۆکردنه وه.

گهنج: ئالتون، زیر، لاو.

گهردش: فه له ک.

گارهار: دهنگی مریشک له نزیکه هیلکه کردندا.

گهلق: گیش.

گه دا: هه ژار، دهروازه گه پ.

گۆهنه: بهزم و ههرا.

گورگه لۆقه: وهکو گورگ خیرا به لۆقه ده روا.

گاه: جار.

گۆله نگ: رازانه وه به رهنگی گۆل، زیاتر مه به ست گۆلی سووره واتا به خوین رهنگیته.

گابۆر: بۆره ی گا. دهنگیکی ناخۆشه.

گریبان: یهخه.

گۆلگون: رهنگا و رهنگ.

گومرا: بابی.

گه نجه فه: شانازی.

گرشمه ناز: عیشوه.

گهردانه: پارچه ئالتونیک بووه پهلپه له ی بچووکی پتیه بووه له ملا و له ولای سهیر و پیتی ئافره ت قایم کراوه هاتۆته وه بۆ ژیر غه به غه به و بهر گهردن.

گله سپیه که ی گۆیه: له ناو قه دی شاخی گۆیه دایه له دیوی شارباژێر. گلیکی سپی ههیه.

کوره کاژاو: چیا به کی به رزه له پشت به رزنجه وه.

که نشته: جیگای خواپه رستی جوله که کان.

کلیم: شاعیریکی ئیرانی بووه.

کهوته گیر: دهستی کهوت.

کهول و پۆست: خوری ئاژدەل که به پیتسته که وه بیت.

کلیسا: جیگای خواپه رستی مه سیحیه یه کان.

کیس؟! کییه?!

کورتانی کهری جه جال: به شه و ئه دووریت و به رۆژ هه لده وه شیتته وه.

کتک: مشک.

کهوته گه پ: کهوته کار.

کهچ بین: خراپ بین، به دبین.

کونه بان: به و کونه ده لێن که گهنم و کای لی ده که نه خواره وه بۆ ناو کایه ن یا بۆ عه مباری ده غلۆدان.

که ره ته: پاژنه هه لکیش.

کپتیه: به فر و باران به ر شه باوه، زیران.

که پره شینه: جه ژنیکی جوله که کان بووه له سه ره تای پایزدا.

که سیره: سی.

کفت: ماندوو و شه که ت.

کهوته ته لاشه وه: کهوته هه لدان.

که شه که: واتایه کی کوردی ده لیت: ئه لیتی که شه که ی بۆ کولا وه. چونکه له کۆندا به یانیان زوو

که شه که لیتراوه و خواردنیکی خۆش بووه.

کالا: جۆره پیتاوتیک بووه. له پیتستی گا و گۆتال دروست دهکرا بۆ رۆژانی به فر له پیت دهکرا. ئه و تاله چهرمانه ش که پیتی ده به ستر پیتان دهگوترا پیتا یاخود پیتال تاله کانیش هه ر له چهرم بوون. به شه و ئه خرایه ناو ئاوی شله تینه وه بۆ ئه و ی بۆ به یانیان شل بیتته وه و له پیتی بکه ن.

که شکیان ئه سووه: دۆی خه ستیان به په نجه ئه گوشتی له بهر هه تا و دایان ده نا هه تا به ته وای ره ق ده بوو. بۆ زستان له ناو سوینه دا به ناوی شله تین ئه یان خوسانده وه و ئه یان کرد به که شه که رۆنی داخراوی ئه کرا به سه را خواردنیکی زۆر به له زه ت بوو.

مه نجه لی زنجیردار: مه نجه لی زۆر گه و ره بوو دوو زنجیری پیتوه بوو بۆ هه لگرتن و داگرتن. به و زنجیرانه به دوو کهس له سهیر ئاگر ده یان نه تیا به خواره وه.

که شه کۆلی شیعر: مه به ست له و ده فته ره گه و ریه بووه که هه موو جۆره شیعریکی تیا نوو سراوه. له م باره یه وه که شه کۆله کانی (مه حمود پاشای جاف) به ناوبانگ بووه.

کاخ: پایته ختی هه زه ته ی سلیمان بووه.

کاشان: شاریکه له ئیران.

(گ)

گورگه دهر: دتیبه که له ناوچه ی شارباژێر مه زاری شیخیکی به ناوبانگی لیبیه پیتی ده لێن (خه رقه رهش - خه رگه رهش).

گمۆ: چیا به کی به رزه لای ده ربه ندیخان.

گهرد: تۆز.

گهردش: گه ران.

مزدی مهزه: تامی مهزهکهی، تالیی شیرین کردوو.
مهلا سپپاره: بهواتای (سپپاره) تووره دهبو.
مل وهکو داسک: ملی زۆر باریک.
مهی ئهنگور: مهی ترئ، شهرابی ترئ.
مێردهزمه: مرۆڤکی خهپالییه له شوینی چۆلهوانیدا سواری کۆلی خهڵکی دهپیت.
ماش و برنج: رهش و سپی. بۆ کهسیکه بهرهو پیری بجیت.

(ن)

نۆدی: دێیه که له شارباژێر له پیتش بابانهکاندا دروست کراوه. پیتیان وتوو (نهودی - دیتی نوێ) شیخ
مارفی نۆدی خهڵکی ئهوییه.
نهغمهی سهحههگا: جۆره گۆرانییه که، (سهحهری) یشی پێ دهگوتریت.
ناخواه: بهناهق، خوا نهئاس.
نهیجه: قامیش. ههروهها بهو دهزوه باریکه دهگوترئ که لهناو نووکی قهلهمدایه.
نمود: دهركهت.
نیگههبان: ئاگادار، پاسهوان، یاساو.
ناتوریل: سروشتی (Natural) ی ئینگلیزیه، طبیعی.
نادان: نهزان.
نهریتمان بۆ دامههێتن: قسهمان بۆ دروست مهکن.
نالهکار: کهسی بنالی، کاری نالین یی.
نهقاره: ئامیتریکی مۆسیقایه.
نمونهنمایی: پێشانگای شتی نایاب. معرض، نویتنه.
نادروست: نارێک.
نهزگیر: ئهو کهسهی نهزی دهستی (مهچهکی) مرۆڤ دهگریت.
نهنگی سهه، برایم ئاوا: دوو دێیه لهناوچهی قههه داغ.
نایهرموونهوه: سل ناکه نهوه.
نهلهخشیوه: نهرووشاوه، تینک نهچوو.
نیم: نیوه.
نیوهمهک: ههویرێکه دهخړیته سهه برین.
نالهی شهوگیر: ئهو ناله و نزایهیه که بهشهو گیراییت.
ناگزیر: بهدگفتار.
نماکی گریان: چاو فرمیسکاوی.
نۆشارو: درماتیکی خهپالی بووه بۆ ههموو جۆره نهخۆشییهک.
نمایش: شانۆ.
ناف: ناوک.
نوشوست: شکست.
ناچه تهشی ریس: ناچه ریایی کار.
نالچهی پیتلاو: نالی پیتلاو.
نگوون سار: له خاكا کهوتوو.

(ج)

لهیهک بێن رادهکات: بهی و هستان رادهکات.
لاجوهردی: شینی بێ گهر.
لانه: شوینی شیر، شوین و مال.
لهدهمی خۆرههلاتندا: له کاتی، لهسههتای خۆرههلاتندا.
لهپاین پایه: له نزمترین.
لاپوره: غهریب.
لاوکی قهیغانی: لاوکیک بووه تابهت بهتیرهی قهیغانی.
لهم ههیهدا: لهم کاته دا.

(م)

مێرغوزار: باخ و مێرگی تهپ.
میناتوز: کامپرا.
مهیکهده: جیی مهی نوشین، مهیخانه.
مهرام: مه بهست.
میخهک بهند: به بهری میخهک ئههۆنرایهوه و ناو بهناو شیلا و موورو ئهخرايه گورزهکانیهوه.
مابهین: شارێکه له تورکیا.
مهدهوش: بێ ئاگا، بێ هوش.
مشتاغ: ترئ نانهوه لهسهه رهز که بکری بهمیوژ یاخود بهدۆشاو.
مهعدوومی: نازناوی شیعی مهولهوبیه.
مشت و مالتکردن: مشتوو هینان بهسهه لیواری تهنهکهی دهغل و داند.
مهیدانی سوخه و هری: مهیدانی گفتوگۆ.
مهتالیک: جۆره پارهیکه بووه.
مهجیدی: جۆره پارهیکه بووه.
منههر: رۆشنییر.
مالی خانم: مالی عادله خانم، خانمی وهسمان پاشای جاف.
موتابخانه: بهو دوکانه دهوتر، که موتابیچی خهرازی تیا دروست دهکرد. خهرا له مووی بز دروست دهکرا.
میتا: ئاوینه.
ماسک: مهیتهه، خزمهتچی ئهسپ.
مۆریان: ئهسپی.
موور: جۆره دارێکه دادههینریتهوه و دهکری بهتهخته و سوودی لی وهردهگیریت.
مههرنهموکه: له «من ربک» ی عههههیهوه وهرگیراوه. که دهچینه سهه مردوو لی دهپرسیت «من ربک» :
خوای تۆ کییه؟
ههه: گهزۆ، بهتاییهتی لهسهرداری مازوو دهبارئ له کوردستاندا.
میوهگهه: کاتی که لهو پهڕی گهرمادا میوهی تیا پێ دهکات.
موشهدهمه: له ههمانه دروست دهکرا. لهلایهکهوه ههوا ی تیدهچوو لهلایهکی تریشهوه شاگردیک دهستی
پیدا ئهنا ههواکه ئههاته دهروه بۆ گهشانهوهی خهلووز.

ناوچهژنان: ئەو دوو مانگەیه دەکەوتێتە نێوان جەژنی ڕەمەزان و جەژنی قوربانەوه.
نەیسە: بەهەر حال.
نوێژە بارانە: ئەو نوێژەیه بۆ داواکاری باران بارین دەکەیت.
ناوەجاخ: ناچیژە.

(و)

وەنەوز: خەو نووچکی، لە نێوان خەو و بیداریا.
وزە دیدەنی: توانای سەرلێدان، بەسەرکردنەوه.
وێرەویی: گریانێ مەل.
وەنوس: قینوس.
وردیلە: بەچە، مەل.
ویق وازیان کرد: هاوار و هەریان کرد.
وێلە دەر: دێیەکە بەشانی گۆڕێوە و نزیکێ سلێمانییە. وێلە دەر لەوێوە هاتووە کە چەند ڕێگەیهک لە
پیش چوونە ناو دێیەکە هەیه ڕەنگە ڕێبوار لەو دەرانی دا وێل بێ.
وەردیەوان: کارگوزاری بەندیخانە، وەردیان.
وەپەبجووری مێوانەوه هاتبوو: بۆ هەوایی مێوان هاتبوو.
وەرەم: سیل.
وەختەبەرێ بێم: وەختە بێم.
واوەیلا: شین و زاری.

(ه)

هامراز: هاو دەم.
هەلدا: هەللا، هاوار، هەراو هەللا.
هەرەوز: هاوکاری.
هەینو: هەینی، جمعه.
هێدی هێدی: هێواش هێواش، ورد ورد، لەسەر خۆ.
هەلناکا: دەرناپا، ناگونیجی.
هەلگیراو: ڕەدوو کەوتوو.
هەلمەت: هێرش، شالاو.
هۆمەرە کوێر: کاتی خۆی دێیەک بوو لەو دیوی گردی سەوانەوه.
هەزارکانیان: شوێنێکە لە پشتی کەناروێوە.
هونەرەر: هونەر مەند.
هەودا: تالە دەزوو.
هۆن هۆن: فرمەسکی بەر دەوام لە کاتی گریاندا.
هەریسە: خواردنێکە هەموو خواردنێکی تێکەڵ ئەکەیت لە کوردیدا باوە دەلێن «شینێ هەریسە کە
دەکات».
هاتە جونیوش: هاتە جۆش.
هەر زەگۆ: نەزاندوو، کەسێ نەزانێ جوان و لەبار بدوێ.
هەلپاچراو: بێراو.

هاونشین: هەم نشین. هاوێل، هاوڕێ.
هەگبەلی: هەگبەلی (اڤه) (اڤه بازاری)، دوورگەیهکی خۆشە لە تورکیا سەیرانگایەو وەکو قەزا و
ناحیە لای خۆمان وایە. چەند سالتیک پیرەمێرد لەو جێگە خۆشەدا قائمقام بوو و نەژادی کۆری
لەوێ لە دایک بوو.
هەواخواهان: لایەنگران.
هەر لووشە دێ: هێشتا تێری نەخواردوو.
هاوشاری: خۆ ولاتی، خەلکی یەک شار.
هەوسار: سەرکەللە و لاخ، لە خوری دروست دەکەیت.
هەلەهەژنی: پالەهەوێ.
هەرپووتە: شاخێکە پیش ئەوێ بگەیتە ئەزمێ و جارێ کاروان بەویدا ئەچوونەوه بۆ سیتەک. ئەم شوێنە
دار و دەوێ نییە واتە: هەر پووتە!
هوما: بالدارێکی ئەفسانەیییە.
هەمە چیرە: هەمە ڕەنگ.
هەوێنی نۆقازان شیرە: ئەوێ خراپە لە ناو هەر کۆمەڵیکدا بێت تێکی ئەدات.
هاوار: دێیەکی زۆر خۆشە لە هەورامان. لە هەلەبجەوه بەشرویدا بۆی دەڕۆی، دانێشتوانی (کاکەیی) ن.
هەوا ئەستێین: لەخۆمان ئەگۆڕین، بایی ئەبین.
هۆمان تێی کەوتوو: پێوستمان پێیەتی.
هەول و تەلاش: هەول و تێکۆشان.
هەرەمە: ئاگر و ئاوی کرد بەسەر یەکا.
هەق سز: بێ هەق، بێ ماف.
هامان: دۆژمێکی هەرە بەناوبانگی جوولەکەکان بوو. هەموو سالتیک پەیکەرێکی هامانیان دروست
دەکرد بەتێلا و دەمانجە ئەهاتنە وێژە، ئەم جەژنەیان ناو نابوو جەژنی کوشتنی هامان.
هەلەوێ: بەدگۆ، چەنەباز.
هێلی ناو وەرد: ئەو هێلەیه دوا ئەوێ گاسن لە زەویە کە دەدات دەر دەکەوێت.
هەلەوێستەوه: هەلەوێستەوه.
هەوا خوا: خەیاڵ بلاق.

(ی)

یاداشت: بیرەوێ.
یاداشتی دەکات: دەینوسیت.
یۆلداش: (تورکییە) واتا هاوڕێ.
یاوز: سولتان سەلیمی عوسمانی.
یوش: ناوی یەکی لە پیغەمبەرەکان بوو.
یەکە پیاو: باشترین، بەناوبانگترین پیاو.
یەکیکیان ئەکەمە قەبەل: دەرعوێدی ئەوێ دەکەم. یەکیکیان ئەکەمە بری ئەو.
یەک شەو: مەبەست لە مەلا (عبداللهی کۆری مەلا غەفوور) ه، کە پیاویکی هەژار بوو لە سلێمانی،
بەلام کە خالە وەجاخ کوێرە کە یەمرد سامانیکی زۆری بۆ بەجێ هێشت لەمەوه ناوێرا (مەلا
عبدالله) یەک شەو.

بۆ میعراج

61	خوای گه وره
62	جهزنی مه ولود
64	ئه گهر
65	عه شقی تۆ
65	بانگیك له لاهوته وه
67	خۆشه وستی خوا
68	خوا ئیمه ی
70	ئه و كه سه ی
72	شیخ و سۆفی
72	خۆشه وستی خوا
73	خوا کاتی وستی
74	نالهی کۆن
75	سه رمه ستی روو سوور
76	بۆ مه ولود
78	نالهی پیری پیران
78	ئه ی به خشاينه
80	په روه دگارا
81	خوايه هاوارم
81	په هنوما ی گوم بووی
82	ته نها خوايه كه ی
84	خوايه به عه قل
85	خوايه ئه وانه ی
87	خوايه فه رمو ته
89	خوايه زۆر جار
91	مانگی پۆژوو
91	ئه و عه شقه ی
93	پیره میترد و مه وله ی
93	هاوده می فه رهاد
96	تنی چین
97	بلاوه كه وه ته
97	خه سته ی خاری خه م
100	خه رامان ده ركه وت
101	مامۆستای سه رئیل
103	سه رداری زومره ی
106	بۆ مه رگی مه حموود جه وده ت
108	سۆزی پیره میترد
109	دووری تۆ
113	گیبانه دلّه كه م

ناوه پۆك

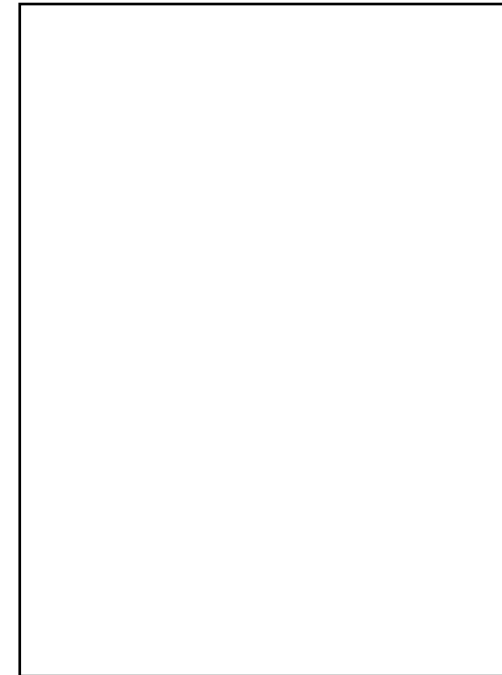
7	گیبیه
8	شه ری خه راجیان
9	ده نگه ی وه ته ن
10	به بۆنه ی ده رچو نه وه ی گو قاری گه لاویژه وه
11	به ستن
11	ده ، شت
12	چاو
13	لای لایه بۆ منال
15	كه شتی، پاپۆر
15	دنیا، ده سته كه وتن
16	کیژۆله ی خوینده وار
19	عیزرائیلی به هه شتی
21	بالۆری
22	قافیه ی به جرت
23	گالته ی به راست
24	ده رسی مه لای هه یاسی
25	دوینی شه و شه یتان
26	مه لا سی پاره
28	به یتی مشك و پشيله
29	گوئی ناگردان
32	مام چه و نه در
35	عه شقی پاک
37	په ندی بالنده
39	هاریونه ره شید
41	گوپنه ته له
43	تۆله
45	قوله ره ش
46	چاو برسی
49	خه یال پلاو
51	به ردتاش
52	په ند و نامۆگاری بۆ بازرگان
54	مه یموون و دارتاش
55	شیعه ره ئاینیه كان
55	دلّیکم ئه وئ
56	په روه دگارا ته ماشا ئه كه م
57	په روه دگارا وا به ره به ره
58	خودای بێ نیاز

170	چراغ شەهید
177	نازک سارا و دەشت
177	گیانە لە پرخەیی
178	چراخ داجاری
180	یاری پەرچەم لوول
181	های لە بیاندا
182	دڵە داخی نۆ
184	دڵە زامی نۆ
185	دووری پەر دەرە
185	پیرەمێرد و مەلا ولدخان
187	شیرین بەنازە
191	سەوزەلەیی چاو رەش
193	شای وەلەد چاوان
198	بادی لەیلاخان
198	پیرەمێرد و میرزا شەفیع
198	یاری دڵ پەیکەر
202	رەعنای دڵ پەیکەر
203	شیرین پیتی داو
204	لاسیی توحفەیی تفاح
207	میرزام زامی حەیی
210	بەهاری نوێ رەنگ
214	لەخەو هەستا بووم
216	های قوربان تاکەیی
217	پیرەمێرد و مەجدووبی شاعیر
219	مەجدووب
226	پیرەمێرد و (داخی) شاعیر
227	پیرەمێرد و شیعریکی (پیر میکائیل)
228	پیرەمێرد و شیعریکی حەسەن ئەفەندی مامی
230	نەو بەهار رەشە
232	لەیل بەجەمال
233	زێللەیی زایەلە
235	بەندی ئای ئای
236	پیرەمێرد و شیعریکی یوسف بەگی ئیمامی
238	کەوتە ئارایش
241	یار شێوەیی چۆنە
243	لەسەر دیاری
248	پیرەمێرد و چەند شیعریکی (حەمە ئاغای دەرەند فەقەرە) و (ئەحمەد بەگی کۆماسی)
249	پیرەمێرد و شیعریکی طالعی (حەمە ئاغای دەرەند فەقەرە)
	دیسان، پیرەمێرد و شیعریکی شەفیع

114	ئەپرسی چۆن
116	وەلی دێوانە و پیرەمێرد
117	تاق تاق کەرە
118	شیرین ناوی شەم
120	یاران نەو بەهار
123	نازداری جافان
126	کوچکی هەواران
129	بیزاری هۆزان
130	یاشا لە نوێوە
130	یاشا جە نۆو
132	قیبلە کەم هەیی شەم
135	یاران تاریکە
137	هەر مەن ناشاد
139	هەیی شەمی شەوان
141	یاران لە جەرگم
141	یاران نە جەرگم
143	یاران مەجنوونم
146	ئۆف بریندارە
146	چۆل نشینە خۆم
149	پەری رەشمالان
149	شای سیا یانان
150	بە کۆی زوخال بیت
152	بیسارانی و پیرەمێرد
152	ئای تیری تانە
153	لەناو پەزانا
154	چراخ وەرەزان
156	دڵەیی بێ تەدبیر
156	دڵەیی کەمتەر ویر
158	گیانە ئەو پۆژەیی
158	چراغ نەرساتی
160	یاران حالێ دەرە
161	مەیلەت کۆن نابێ
161	چراخ جەویر
162	لە هێلانەیی دڵ
162	چراخ نە دڵ
163	گەلای دەرەختان
165	گیانە وەنەوشەو
167	وەک مەن دەرەدار
168	گیانە ئەژمێرم

312	پیره‌مێرد و موخته‌شەمی کاشانی
314	پیره‌مێرد و مەستوورە خانمی ئەردەلانی
315	شەوقی چرا
315	پەچەت لادە
316	نەعتیکی سەنایی
317	پیره‌مێرد و شامەزەهر
318	عەشقی راس
319	نەعتی فارسی بە‌کوردی
321	پیره‌مێرد و باباتاهیری هەمەدانی
323	پیره‌مێرد و چوارینه‌کانی خواجە عبداللەه‌ی ئەنصار
351	پیره‌مێرد و پێنج خشته‌کی سالم لەسەر مەولانا خالد
357	وەلامێک بۆ شێخ مەحمودی نەمر
359	ئەمشەو
360	دڵ برینداریی
361	شەوی یەلدای سالم
363	پیره‌مێرد و بەیتێکی (کلیم)ی هەمەدانی
364	پیره‌مێرد و چوارینێکی سەدید
365	دوو چوارینی خەيام
366	پیره‌مێرد و مەتەل
380	پیره‌مێرد و بەیتی زەنووری
386	پیره‌مێرد و میرزام تەواریی دەریندەفەقەرە
392	پیره‌مێرد و شیعری عەرەبی
393	دوو شیعەر لە تورکییەوه
396	بەندی پەخشان (وەرگێڕانی پیره‌مێرد)
397	دوو شیعری شێخ مستەفای تەختەبی
400	سەبارەت بە مەحمود پاشا لە سەرچاوەیەکی ڕوونەوه
406	پیره‌مێرد و دە شیعری مەستوورە خانم
413	پیره‌مێرد و شیعری نازیی حەسەن
414	پیره‌مێرد و سەیدی هەورامی
417	فەرھەنگی پیره‌مێرد

251	بیدی مەجنوونی
253	خودایە، بەهار
254	پیره‌مێرد و شیعەرەکی مەحمود پاشای جاف
255	وادەدی خێلە و خوار
258	پیره‌مێرد و شیعری مەلای جەباری
259	بەهار
262	دڵ مەستی یار بوو (میرزا یاقوب)
263	زلیخای سانی (خانای قوبادی)
264	کەهانەت (پیره‌مێرد)
266	مەولەوی و چەند شیعریک
268	هاوین هاوینەم (مەولەوی)
270	ئارایشیکی (عبدالله بەگی زەنگەنە)
271	ئارەق وەک شەونم (مەولەوی)
272	دوو بەیتی بیسارانی
273	پیره‌مێرد و شیعریک لە بارەیی حەجەوه
274	لە دەرگای رەحمەت (پیره‌مێرد)
275	قیبەلم نەکیشتی (بیسارانی)
277	لە نێوان ئەحمەد بەگی کۆماسی و مەولەوی-دا
278	شیعەرەکانی مەجنووب
278	میرزام قەلای خاو (فەقی قادری هەمەوێند)
279	فەقی خەلووزەبی
279	بەندی قەلای خاو
282	پیره‌مێرد و شێخ أبو الوفای کوردی
284	هێند لە دووری تۆ
286	بە یادی کۆن
287	وا لە دووریت
288	بەوێد زانی
288	بەشەرایی کەرەمی
290	خەوی بەخت
290	پیره‌مێرد و شێخ عومەر ضیاءالدین
291	جەزەیی عەشق
292	نامە یەکی شێخ نەجمەددین
293	پیره‌مێرد و شانامە
295	پیره‌مێرد و ناصر خسرو
299	پیره‌مێرد و مەخفی
300	پیره‌مێرد و ظهیر
302	پیره‌مێرد و وەحشی شاعیر
303	پیره‌مێرد و سەعدی
304	پیره‌مێرد و شێخ رەزا

توميد ئاشنا

- (۲۶) کۆمەڵناسیی گەلی کورد. دانانی: مارتن فان بروویین سن. وەرگێڕانی: شوکور مستهفا.
- (۲۷) هەڵبژاردنەکانی کوردستان. دانانی: بەدران ئەحمەد.
- (۲۸) تنوع الكرد في العراق - مدخل الي السياسة. تالیف: سامي شورش.
- (۲۹) هەڵبەجە - کارەساتی کیمیابارانێ سالی ۱۹۸۸. دانانی: هەورامان عەلی توفیق.
- (۳۰) گالته بەچەک. رۆمان - نووسینی: جیمس ئۆلدرج. وەرگێڕانی: د. عەزیز گەردی.
- (۳۱) لە مۆزکە تاییه تیپیهکانی رێزمانی کوردی. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
- (۳۲) بەرهو رێزمانی کوردی، بەرهو زمانی نووسین. دانانی: د. شێرکۆ بابان.
- (۳۳) نادرنامە ئێلماس خانی کەلھۆر. ئامادەکردنی: شوکور مستهفا.
- (۳۴) نظام الأناضول الشرقية. تالیف: اسماعیل بیشکچی. ترجمه: شوکور مصطفى.
- (۳۵) سینتاکسی رستە کوردی. د. کوردستان موکریانی.
- (۳۶) فەرھەنگی شارەزوور. کوردی- ئینگلیزی. دانانی: د. شەفیق قەزاز.
- (۳۷) الصراعات الدولية. تالیف: محمد احسان رمضان.
- (۳۸) مەلا مەحموودی بایەزیدی یەکەمین چیرۆکنووس و پەخشانی نووسی کورد. دانانی: د. فەرھاد پیریال.
- (۳۹) گیتی زیندەوەر. دانانی: عەلانی دین سەجادی.
- (۴۰) مێژووی پەخشانی کوردی. دانانی: عەلانی دین سەجادی.
- (۴۱) دیوانی شێخ رەزای تالەبانی. ئامادەکردنی: شوکور مستهفا.
- (۴۲) کوردستان ودوامة الحرب. تالیف: محمد احسان رمضان.
- (۴۳) رۆمانی رێگا. دانانی: محەمەد مەولود مەم.
- (۴۴) مقالات حول القضية الكردية. تالیف: فوزي الأتروشي.
- (۴۵) حياتي الكردية أو صرخة الشعب الكردي. مذكرات: نورالدين زازا.
- (۴۶) بۆ کوردستان. دیوان: هەژار موکریانی.
- (۴۷) جنوب كردستان في الدراسات الانثروپولوجية. ترجمه: جرجس فتح الله.
- (۴۸) مهد البشرية او الحياة في شرق كردستان. تالیف: دبليو. أي. ویکرام وادگار. تی. أي. ویکرام. ترجمه: جرجس فتح الله.
- (۴۹) مبثحان علی هامش ثورة الشيخ عبيدالله النهري. تالیف: جرجس فتح الله.
- (۵۰) أيامي في ثورة كردستان. مذكرات: یونان هرمز.
- (۵۱) لقاء الكرد واللان في بلاد الباب وشروان. تالیف: جمال رشید.
- (۵۲) ئاوەدانکردنەوێ کوردستان لە سالی کدا- چالاکییەکانی کابینە چارەمی حکومەتی هەریمی کوردستان لە سالی ۱۵۲۰۰۰ و پلانەکانی بۆ داھاتوو.
- (۵۳) کۆفاری رووناکی. ئامادەکردن و پێشەکی: د. کوردستان موکریانی.
- (۵۴) مێژووی ئەدەبی کوردی. بەرگی یەکەم. دانانی: د. مەرف خەزەدار.

چاپکراوەکانی دەزگای ئاراس

- (۱) هەلکەوتی دیریکی لە کوردستاندا. دانانی: حوسین حوزنی موکریانی.
- (۲) سەروا. دانانی: د. عەزیز گەردی.
- (۳) ژنی کورد بەستەم دەورە دراوه. دانانی: د. کوردستان موکریانی.
- (۴) الحرب الكردية وإنشقاق ۱۹۶۴. تالیف: دیشید ادامسن و جرجیس فتح الله.
- (۵) رحلة الى رجال شجعان في كردستان. تالیف: دانا ادامز شمدت. ترجمه وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (۶) جمهورية مهاباد - جمهورية ۱۹۴۶ الكردية. تالیف: ولیم ایغلتن الابن. ترجمه وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (۷) كردستان أو الموت. تالیف: رینیە موریس. ترجمه وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (۸) کرد و ترک و عرب. تالیف: سی. جی. ادموندز. ترجمه وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (۹) طريق في كردستان. تالیف: آی. ام. هاملتن. ترجمه وتعليق: جرجیس فتح الله.
- (۱۰) ئەدەبی رووسی و کیشە پاستیرناک. دانانی: د. مەرف خەزەدار.
- (۱۱) لە پیناوی راستی و کورد و خانیدا. دانانی: محەمەدی مەلا کەریم.
- (۱۲) کۆچی سوور. رۆمانی: محەمەد کەریم عارف.
- (۱۳) مساهمة علماء كردستان في الثقافة الاسلامية. تالیف: محمد زكي حسين.
- (۱۴) لە کوردستانی عێراقەو هەتا ئەوێری چۆمی ئاراس. نووسینی: مورتەزا زەریەخت. وەرگێڕانی لە فارسییەو: شەوکت شێخ یەزیدین.
- (۱۵) فەرھەنگی کوردستان. دانانی: گیوی موکریانی.
- (۱۶) خاک و کیشە مان. رۆمان: عەزیزی مەلای رەش.
- (۱۷) امارة بهدينان الكردية. تالیف: صديق الدمولوجي. تقديم: د. عبدالفتاح علي بوتاني.
- (۱۸) المجتمع البشري لماذا يشبه مستشفى المجانين...؟. تالیف: مسعود محمد.
- (۱۹) جوابیه. بەرهەمی نۆ شاعیری هەولێری.
- (۲۰) نەخشە رۆمانی رێزە کار لە زمانی کوردیدا. ئەندازیار. د. شێرکۆ بابان.
- (۲۱) زریزە زێرین. دانانی: محەمەد سەلح ئیبراھیمی.
- (۲۲) شێخ رەزای تالەبانی شاعیری گەورە خۆرەلاتی ناوەراست. دانانی: ئەحمەد تاقانە.
- (۲۳) خۆبیوون و شۆرشی ناگری. دانانی: رۆھات ئالاکۆم. وەرگێڕانی: شوکور مستهفا.
- (۲۴) عەبدوڕەزاق بەدرخان. دانانی: جەلیل جەلیل. گۆڕینی بۆ کوردی باشوور: شوکور مستهفا.
- (۲۵) القومية الكردية و د. عبدالله جودت في مطلع القرن العشرين. تالیف: مالمیسائز. ترجمه: شوکور مصطفى.

- (٨٤) الکاتب الکردی قدری جان (١٩١١-١٩٧٢) قصص ومقالات، شعر وترجمة. جمع واعيد دلاور زنگی. ترجمة: هورامی یزدی، دلاور زنگی.
- (٨٥) ئەشکی باوان: بەرهەمی بلاونەکراوەی کامەران موکری.
- (٨٦) پیرەمێرد و پێداچوونەوێهەکی نوێی ژبان و بەرهەمهکانی. بەرگی یەكەم. ئومێد ئاشنا.
- (٨٧) پیرەمێرد و پێداچوونەوێهەکی نوێی ژبان و بەرهەمهکانی. بەرگی دووەم. ئومێد ئاشنا.
- (٨٨) مەحوی. بەشێک لە بابەتەکانی فیسستیڤالێ مەحوی. هەولێر ٢٨-٣٠ ئاب ٢٠٠١ ژمارەیهک لێکۆڵەوه و نووسەرەن.

ئەم کتێبه

- پۆژی ١/٧/٢٠٠١ دەست کرا بە پیت لێدانی هەردوو بەرگی ئەم کتێبه.
- پۆژی ١/٩/٢٠٠١ هەموو شتێکی تەواو بوو.
- هەردوو بەرگ لە ٨٧٢ لاپەرە قەوارە گەورەدایە.
- دەزگای ئاراس - هەولێر

- (٥٥) شازادە چکۆلە. پۆمانی مێرمنداڵان. نووسینی: سەنت ئیگزوپیتری. وەرگێڕانی: ئاسۆ عەبدوللا حەسەن زادە.
- (٥٦) حەمکێ توفی. دانانی: د. مەسعود کتانی.
- (٥٧) حەیران. دانانی: غەفور مەخموری
- (٥٨) گەشتیک بە کۆماری مەهاباددا. بیرەوێ: رەئیس بەکر عەبدولکەریم حەوێزی.
- (٥٩) نظام الأناضول الشرقية. الجزء الثاني. تالیف: اسماعیل بېشیکچی. ترجمة: شکور مصطفى.
- (٦٠) فەرهاد و شیرین. شانۆنامە: نازم حیکمەت. و. لە تورکییەو: ئەحمەد تاقانە.
- (٦١) توفیق فیکرەت و شاعیرە نوێخوازەکانی کورد. دانانی: ئەحمەد تاقانە.
- (٦٢) گەریان ل بابی بەرزە. رۆمان: ئەنوەر محەمەد تاهیر.
- (٦٣) بەرەیسە عابید. فەقیی تەیران. بلاوکردنەو: عەبدولرەقیب یوسف.
- (٦٤) احداث عاصرتها. ذکریات محسن دزه یی.
- (٦٥) پەروین و دوو سمۆرە بەدەفەر. چیرۆک بۆ منداڵان. یوسف عەبدولقادر.
- (٦٦) کۆمەڵە مشکیک. چیرۆک بۆ منداڵان. یوسف عەبدولقادر.
- (٦٧) رجال و وقائع. جرجیس فتح الله.
- (٦٨) الابستاه - کتاب قندیاد الزرادشتية. نقله من الفرنسية: الدكتور دواد الجلي. تقديم جرجیس فتح الله.
- (٦٩) بەشێک لە دیوانی مەجزووب: کۆکردنەوه و لێکدانەوهی حەکیم مەلا سالح.
- (٧٠) گەلاوێژی کوردستان (کەلێلە و دینە بەکوردی). وەرگێڕانی لە فارسییەو: حاجی مەلا کەریمی زەنگەنە. پێشەکی: د. محەمەد نووری عارف.
- (٧١) مێژووی شانۆ لە ئەدەبیاتی کوردیدا لە کۆنەوه تا سالی ١٩٥٧، دانانی: د. فەرهاد پیرپال.
- (٧٢) درامای کوردی لەناو درامای جیهاندا. دانانی: حەمە کەریم هەورامی.
- (٧٣) شێخ رەزای تالەبانی. ژبانی، پەرۆدەو، بیروباوەری و شیعر. دانانی: د. مەکرەم تالەبانی.
- (٧٤) مەحوی لە نیوان زاهیرییهت و باطینییهت و سەرچاوەکانی عیشق و وێنە مەعشوقدا. دانانی: ئەحمەدی مەلا.
- (٧٥) مەولەوی: ژبان و بەرهەمی. محەمەدی مەلا کەریم.
- (٧٦) رحلة الى كردستان في بلاد ما بين النهرين. ترجمة: د. يوسف جبي.
- (٧٧) گۆرانییێژە نەمرەکان. دانانی: باکوری.
- (٧٨) رەشید نەجیب: ژبانی و بەرهەمی. ئومێد ئاشنا.
- (٧٩) پۆژمێری پۆمی. دانانی: ئەحمەد تاقانە.
- (٨٠) الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى. ج ٢. عبدالرقيب يوسف.
- (٨١) مأساة بارزان المظلومة. بقلم: معروف چياووك. تقديم: سامي شورش.
- (٨٣) بارزانی: لە مەهابادەو بۆ ئاراس. وەرگێڕانی شەوکت شێخ یەزدین.